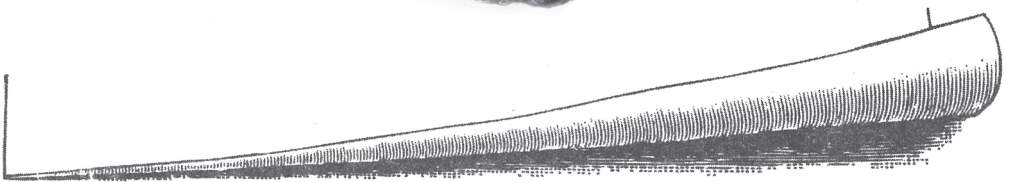

Издања Архива

Василије Ђ. Крстић
Драгослав Опсеница
Миле Станић

ВОДИЧ КРОЗ АРХИВ
СРПСКОГ УЧЕНОГ ДРУШТВА
1864–1892

SERBIAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS

ARCHIVE EDITIONS

3/I

Vasilije Dj. Krestić
Dragoslav Opsenica
Mile Stanić

GUIDE THROUGH THE
ARCHIVE OF THE SERBIAN
LEARNED SOCIETY
1864–1892

Accepted at the 6th meeting of the Department of Historical Sciences
of June 29, 2016, according to the review of academician *Vasilije Krestić*

Editor
Full member of Academy
VASILIJE Dj. KRESTIĆ

BELGRADE 2017

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

ИЗДАЊА АРХИВА

3/1

Василије Ђ. Крестић
Драгослав Опсеница
Миле Станић

ВОДИЧ КРОЗ АРХИВ
СРПСКОГ УЧЕНОГ ДРУШТВА
1864–1892

Примљено на VI скупу Одељења историјских наука
од 29. јуна 2016. године, на основу излагања академика *Василија Крестића*

Уредник
академик
ВАСИЛИЈЕ Ђ. КРЕСТИЋ

БЕОГРАД 2017

КЊИГА ЈЕ ОБЈАВЉЕНА ПОВОДОМ
ОБЕЛЕЖАВАЊА 175 ГОДИНА
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ

Издаје
Српска академија наука и уметности
Београд, Кнез Михаилова 35

Идејно решење корица
Маја Јосифовић

Технички уредник
Мира Зебић

Лектор
Јелка Јовановић

Тираж: 600 примерака

Штампа
Планета принт

С А Д Р Ж А Ј

Српско учено друштво (Кратка историја)	1
Напомене приређивача	21
Акта	
1864. година	39
1865. година	52
1866. година	83
1867. година	114
1868. година	207
1869. година	307
1870. година	375
1871. година	441
1872. година	505
1873. година	520
1874. година	543
1875. година	558
1876. година	569
1877. година	577
1878. година	583
1879. година	585
1880. година	593
1881. година	598
1882. година	611
1883. година	631
1884. година	711
1885. година	795
1886. година	890
1887. година	908

1888. година	977
1889. година	985
1890. година	1021
1891. година	1026
1892. година	1033
Именик личности	1081

СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО

(Кратка историја)

Кад је кнез Михаило 27. јануара 1864. суспендовао Друштво српске словесности, већ 29. јула исте године највишим књажевским указом обновио је његов рад под називом Српско учено друштво. Сви чланови разних категорија укинутог друштва у истом статусу који су имали постали су чланови Српског ученог друштва. Само редовни чланови укинутог друштва, по књажевском указу, имали су право да се у року од месец дана писаним путем изјасне Министарству просвете и црквених дела у који одсек новог друштва желе да ступе. Они који се у том року не буду изјаснили, наглашено је у указу, биће преведени у статус почасних чланова Српског ученог друштва. Међутим, поменуто министарство имало је право да се не сложи и да учини „изузеће“ од нових изабраних и старих редовних чланова који би се писаним путем изјаснили у који одсек желе да ступе. Кад је завршена процедура изјашњавања старих редовних чланова у који одсек Српског ученог друштва желе да ступе, Друштво је имало укупно 34 редовна члана, за половину мање него што их је било у Друштву српске словесности. Одсек наука морални, језикословни и литерарни и Одсек наука природословни и математички имали су по осам чланова. Одсек наука историјски и државни имао је 17 чланова а Одсек вештина само једног члана.¹ Током 1865. написан је подробан и свеобухватан пословни ред Друштва.

Чланови новог друштва нису били јединствени у одређивању смера и садржаја његовог рада. Они су и политички били подвојени. Једни су припадали конзервативној групацији, која је касније организовала Напредну странку, а други будућој Уједињеној омладини, из које ће настати Либерална странка. Већину су имали људи који су водили Друштво српске словесности и који су осмислили његов научни програм. Они су намеравали да наставе раније започети посао на ширењу просвете у народу и на популарисању научних знања. Том смеру опирала се конзервативна групација и Правитељство, које је хтело да спречи Дру-

¹ Зато што Одсек вештина није имао пет чланова, конституисан је тек децембра 1869. године. Архив САНУ, СУД, 1869, бр. 107 [99], 112[104], 113 [106].

штво у поновном покретању културно-социјалног и политичког рада. Због тога је у одредбама о Устројству Друштва изричито наглашено да је оно „научно тело“ које стоји „под надзором министарства просвете и црквених дела“, а бави се „наукама и вештинама“, али само оним које се „понајближе тичу србства“. Бављење наукама које се нису тичале српства било је искључено, што није био случај с Друштвом српске словесности. Упркос томе, СУД наставило је с радом претходног друштва и то, безмало, с истим људима који су у неколико последњих година играли најзначајнију улогу у друштву које је укинато.

На челу сваког од четири Одсека био је председник, кога је постављао министар просвете од тројице предложених кандидата. Заједно с председником Друштва, Јованом Гавриловићем, чланом Државног савета, кога је на годину дана именовано кнез, четири председника Одсека чинили су Одбор (тј. Председништво), који је имао и свог секретара. Број редовних чланова у Одсеку није могао бити мањи од пет, нити већи од двадесет. Дописни чланови могли су да буду само они који су живели изван Србије, а дописни и почасни нису имали право гласа, али су могли да присуствују седницама. Управа СУД за свој рад добијало је током шездесетих година у просеку око 500 дуката годишње из државног буџета. Та сума била је више него скромна и њоме се, по писању Друштва, није могло ништа озбиљно урадити, па је молило да се сума повећа бар на 800 дуката.² На предлог министра К. Цукића, Државни савет уз сагласност кнеза Михаила, суму од 2.800 гроша је од 1. марта 1867. „умножио још са 250 дуката цесарских, или 7.000 гроша пореских“.³ Кнез Михаило је исте године помогао Друштво поклоном од 250 цесарских дуката. Ђаковачки бискуп Јосип Јурај Штросмајер је 1868. поконио Друштву 100 дуката цесарских и тим поводом је написао да је оно „радом својим пуним правом стекло велико признање у народу нашем, тако да нам је, вели, овдје мило звати га старијим братом посетрине Академије, коју у Загребу отворисмо“.⁴

У то време Друштво се налазило под надзором Министарства просвете, али министар просвете није био председник Друштва, као у време Друштва српске словесности. Српско учено друштво, посебно избор његових чланова, било је под већим надзором власти него што је било Друштво српске словесности. Према новом устројству, оно је имало задатак да се бави искључиво националним наукама и уметношћу, а не да буде „ауторитативно место“ с којег се могу критиковати државни послови.

Кад је ново друштво конституисано, наставило је с радом укинутог друштва. Продужило је сарадњу с многим иностраним научним и стручним уста-

² Поводом захтева да се повећа годишња дотација министру просвете написано је 23. јануара 1867. године писмо у којем је речено: „Српско учено друштво доиста се не може упуштати ни у какву већу радњу према стању садашње помоћи, а данас му ваља особито развити своје делање, да се одржи напредо са Југославенском академијом која ће сад почети радити“, а која има на располагању за годину дана 15.000 форинти. (Исто, 1867. бр. 15 [13]).

³ Исто, Допис министра Цукића СУД од 3. марта 1867, бр. 37 [35].

⁴ Исто, министар Д. Матић СУД, 12. новембра 1868, бр. 101 [92].

новама, удружењима и друштвима, као и с многим истакнутим научницима из разних земаља Европе и Америке с којима је вршило размену сопствених издања. Велику пажњу, која заслужује све похвале, поклањало је прикупљању и спасавању писаних споменика (повеља, рукописних књига, преписке, мемоарских списа значајнијих личности) предмета уметничке вредности, сабирању различитих остатака материјалне културе, преписима докумената значајних за српску историју, а који се нису налазили само у Србији већ и ван њене територије, у Млещима, Риму, Букурешту и Хиландару. У намери да све вредне рукописе које има Србија и који доспеју у Друштво спасу од могућег пропадања, чланови Друштва су 1865. године покренули питање изградње посебне зграде Архива. Председник Друштва Јован Гавриловић о томе је, између осталог, написао Државном савету да је „крајње време настало да се подигне и установи један главни архив у који да се сместе сва старија акта свију надлежатељства. Греота је да стара акта потрону и да иј мољци изеду. Тако акта Књажеске канцеларије и Попечитељства инострани дела у којима се налазе важне артије јошт од 1807. и 1808. године леже на тавану праом⁵ покривена, а пре су била у подруму. Акта бившег Народног суда који је пре 40 година радити почео, не могу ни да се нађу где су. Акта Главне контроле смештена су у ходнику. Чини ми се да има јошт и у Крагујевцу ак/а/та и тевтера које би требало све прикупити и уједно сместити“.⁶ Исто тако Друштво се бринуло и за књиге. Трудило се да уреди сопствену библиотеку и да је што више умножи. Због тога је молило министра просвете да нареди Државној штампарији да му бесплатно доставља сва своја издања.⁷ Током 1866/7. године Друштво је учинило велике напоре да што боље представи Србију и Србе на Етнографској изложби у Москви. Од првих дана свог настанка и све време касније Друштво је уживало поштовање знатног писменијег дела Срба не само у Србији већ и изван њених граница. Издавачка продукција Друштва, посебно његов Гласник, наишли су на веома добар пријем код читалаца. Са свих страна од појединица, школа, различитих удружења, читаоница, библиотека и разноликих организација учестало су Друштву стизале молбе да им се доставе књиге које је оно објавило.⁸ И само Друштво је путем пренумерације, али и посредством бројних сакупљача претплате, на све стране распростирало књиге. Поред Гласника, читаоци су највеће интересовање пока-

⁵ Прашином.

⁶ Архив САНУ, СУД, Ј. Гавриловић Државном савету 1865, бр. 19 [44].

⁷ Исто, председник СУД министру просвете 3. маја 1867, бр. 76 [73].

⁸ Примера ради навешћу само делове једне од бројних молби. Реч је о допису српског народног учитеља Нике Ракића из Куле, у Бачкој, написаном 9. маја 1870, а у којем је речено: „Угледајући се на друге срећније и напредније општине, а притом на срцу имајући благо народње, ми овдашњи Срби основасмо српску читаоницу, којој су чланови: два учитеља (од три попа ни један!) 1 трговац и 6 простака /.../ Тако дакле обраћамо се и Славном/ Српском ученом друштву са најпокорнијом молбом, да би милост имало потпомоћи нас са књигама, које би од првелике користи по нашу читаоницу биле јер нас 9 чланова једва смо у стању плаћати стан и двоје новина, од којих ништа више и немамо у читаоници нашој. Знајући да је Славног Српског ученог друштва од најпоглавитијих намера распрострањење просвете у народу, надамо се, да ће Славно Српско учено друштво најпокорнију молбу нашу у призреније узети и онолико и онаких књига послати нам колико му стање допушта.“ (Исто, 1870, бр. 73 [59]).

зали за књиге српских народних песама и приповетки из Босне и Херцеговине а које су сакупили Вук Врчевић и Теофил Петрановић. Највише радова које је Друштво објављивало у првим годинама свог рада било је из области историографије, политичке и црквене историје, образовања, али и географије и филозофије код Срба. У намери да унапреди научна истраживања из области националне историје, Одсек наука историјски и државни расписивао је конкурсе за поједине значајније теме, као што су, на пример, историја Срба и историја богумила. Уочавајући да је Друштво сведено највише на историографију а спремно да проширује области свог рада, 1868. констатовано је да би већу пажњу требало посветити примењеној математици и логици. Занимљив је податак из 1868, да је Друштво, с намером да шири културу, замолило владу да изда налог по којем ће све механе бити обавезне да држе бар једне новине. Министарство просвете материјално је помогло СУД у издавању народних песама Теофила Петрановића. Охрабрен том помоћи, Одбор Друштва обавестио је министра просвете Димитрија Црнобарца да „међу књижевнике који неуморно, вешто и с довољном љубављу раде да упознају нашу земљу са страним светом“ спада и Феликс Каниц, па да би било добро ако би наша влада исказала захвалност према њему тако што „би му учинила какав новчани поклон“.⁹ Кад је Министарство просвете 1868. укинуло сваку забрану правописа, задовољно том одлуком Друштво је захвалило министру Димитрију Црнобарцу и, између осталог, написало му је: „Важност научне ствари ове по развитак народног образовања и народне књижевности у нас довољно је позната. Тиме што сте јој ви, господоине, учинили приступ у државне српске канцеларије и у народну школу, завршили сте борбу за победу те ствари и уједно борбу за пуну самосталност, живот и чистоту нашега народнога језика у књижевности.“¹⁰

Кад је Природно-математички одсек СУД 1868. године покренуо питање практичног испитивања наше земље одлучено је да се за те сврхе од владе затражи 5.000 гроша чаршијских. Један део тог новца био би искоришћен за израду и издавање карте Србије, коју дотле нисмо имали, а она је, по цени поменутог одсека, „једна од наших најпречих потреба, јер без добре карте нема ни једна струка природних наука потребнога наслона“. Други део новца био би искоришћен „на то да се пошље неколицина стручних људи у Подунавље, да старине што се ту на много места налазе, промотри, важније да испита и ако је могуће нацрта или фотографише и опише и да све оно, што од времена или људи страда, спасе“. Као област за испитивање узето је Подунавље зато „што се отуд наше старине највише на страну носе те тако за нашу земљу пропадају“.¹¹ Захтев Природно-математичког одсека у свему је подржало и у много чему тематски проширило читаво Друштво, које се обратило Влади за помоћ уверено да је њој „врло добро позната научна неиспитаност наше земље, нарочито с гледишта

⁹ Исто, СУД министру просвете, 14. јун 1868, бр. 69 [63].

¹⁰ Исто, 26. март 1868, бр. 43 [35].

¹¹ Исто, 1869, бр. 119 [125].

природних наука“. Природно-математички одсек био је спреман да се упусти у испитивање „услова наше климе, облика земље или расположеја вода његових, или блага унутрашњости његове, или услова здравствених“, па је у допису Министарству просвете нагласило да је „читава пучина оно што има да дође као одговор на ова питања“. У закључку је речено: „Јестаственичка струка наша веома је заостала, а благостање наше земље и јавна брига о њему веома ће на лабавим темељима стајати без научног познања физичког облика, геолошког строја, климата, хемијске особине земље и послелака отуда као год и свих медицинских и културно-филозофских истраживања које све ваља да се унапреди и ако не у полет доведе, оно бар из досадашњег мртвила извуче.“ За све наведене послове Друштво је молило додатну суму новца од 300 дуката цесарских за годину дана.¹² За истраживања Природно-математичког одсека држава је за 1870. годину издвојила 5.000 гроша пореских.¹³

Значајна одлука донета је 3. јануара 1869. кад су намесници одлучили да одобре Уређење Српског ученог друштва у којем је речено да је задатак Друштву да „обрађује и унапређује науке и уметности, а особито оне које се тичу српства и у опште јужнога словенства“.¹⁴ Тим проширењем делатности Друштву је омогућено да се бави и научним проблемима који се нису тicali само Срба и српства. Главни посао Друштва, како су јула 1869. министру просвете Димитрију Матићу написали Јанко Шафарик и Стојан Новаковић, био је да „подиже темеље и уклања сметње науци и образованости“, што би морало да „води свестраном научном испитивању земље и народа“. Ради тога Друштво је, по мишљењу Шафарика и Новаковића, имало задатак да се што пре почне озбиљно „старати за највеће сведочанство разума и свести народне, за домаћу научну истраживачку књижевност“.

Да би се ослободило велике зависности од Министарства просвете, Друштво је настојало да му се дозволи да сáмо бира своје чланове, а да изабране не потврђује Министарство. Из истих разлога затражено је да председнике Одсека бира сáмо Друштво, а не да од три предложена кандидата једног одабере Министарство. Да би били успешнији у својим пословима, чланови СУД радили су на томе да се повећа њихов број тако што ће се у његове редове вратити ранији чланови Друштва српске словесности. Циљ свих ових захтева био је да се Друштво ослободи постојећих стега и да му се омогући рад без ограничења. Сви ти захтеви усвојени су почетком 1869. године. Тада су поново постали редовни чланови СУД: Алимпије Васиљевић, Јован Драгашевић, Владимир Јовановић, Димитрије Матић, Ђура Даничић, Стојан Новаковић, Јован Ђорђевић, Владан Ђорђевић, архимандрит Нићифор Дучић, Иларион Руварац и многи други. После тих промена у сва четири одсека Друштва могло је да буде 120 редовних чланова. Број дописних и почасних није био ограничен, али су сви они, без об-

¹² Исто, 1869, бр. 84 [78].

¹³ Исто, 1869, бр. 104 [96].

¹⁴ Исто, Д. Матић СУД, 3. јануар 1869, бр. 2 [1868-109].

зира на статус, имали пуно право одлучивања о најважнијим питањима. Односи Друштва с владом Србије били су тада у главним линијама усаглашени, утолико пре што је Д. Матић био министар просвете. Тим пријемом бивших чланова Друштва српске словесности у редове Српског ученог друштва и правно и стварно окончан спор до који је избио 1864. године. Међутим, тек 13. јуна 1876. одлучено је да председника Друштва на годину дана бирају његови редовни чланови на годишњем скупу. Том одлуком Друштво се коначно ослободило мешања државе у његове послове. Либерална група чланова Друштва тиме је стекла превагу над мањинском напредњачком групацијом. Без обзира на то да ли су у потоњим годинама на чело државе били напредњаци или либерали, помнутим одлуком либерали су све до 1892, докле је постојало Српско учено друштво, за председника бирали онога кога су желели.

Бројчано ојачано, а незадовољно радом који се сводио на уско научне оквире, Српско учено друштво, на предлог Историчког одсека, 1870. покренуло је питање проширивања своје делатности на области које би користиле народу и доприносиле његовом образовању. Због тога је за „ширење науке у масу и обавештавање народа популарним специјалним књижицама“ од Министарства просвете и црквених дела тражило да „одреди посебни доходак од три стотине дуката ћес/арских/ на годину“ дана. Друштво би тада „бринуло како ће између својих чланова одредити посебит комитет који би се око овога бринуо и како ће поред своје досадашње радње овој радњи особиту бригу и старање посветити“.¹⁵ Уз то, тражило је „да бар строго научна дела“ буду ослобођена цензуре. Руководиоци Друштва, посебно Јанко Шафарик, били су рационални у трошењу средстава и упозоравли су одсеке да не буду сувише издашни у исплаћивању ауторских хонорара.

Иако је занимљиво и значајно, до сада нигде није речено како се Српско учено друштво односило према југословенској идеји. То питање од посебног значаја је зато што је Србима и Србији непрестано, систематски и смишљено порицано југословенско опредељење а увек је приписивано само Хрватској и Хрватима. Кад је Огњеслав Утјешеновић Острожински 1869. свој рукопис под насловом Мисли о важности, правцу и средствима унапређивања књижевности српско-хрватске понудио Српском ученом друштву да га објави, о том есеју, написаном у духу југословенства, своје мишљење поднели су министру Димитрију Матићу Јанко Шафарик и Стојан Новаковић. О рукопису су имали повољно мишљење. Написали су да у њему има „многих тако знатних ствари и толико добрих страна, да је на сваки начин знаменит и сваке пажње вредан. У њему има веома практичних предлога и врло корисних мисли за које би било што већма желети да се шире и хватају корена по народу нашем“. Посебно су похвалили начин којим је текст написан зато „што је то жив, прост,¹⁶ готово рекав доситејевски језик и стил“. Оцену су завршили закључком да је Друштво препознало

¹⁵ Исто, СУД Министарству просвете, 6. април 1870, бр. 61 [47].

¹⁶ Једноставан.

интересантност текста, па је одлучило да га препоручи министру Матићу наглаивши да би било добро „и по наш народни глас и симпатије у југословенству (којему би ова књижица нарочито доста донела) и по унапређење нашега занемареног обрта књижевног да се та књижица овде наштампа“.¹⁷ Министар Матић уважио је оцене Шафарика и Новаковића па је одлучио да Утјешеновићев текст штама Друштво средствима правитељства, што је оно 1869. године и учинило.¹⁸

Да је СУД било југословенски опредељено потврђује и чињеница да је оно 1871. године покренуло иницијативу „да се заједничким силама и са заједничким договором свију југословенских учених друштава изда један <Општи научни речник на српско-хрватском и бугарском језику>“. У позиву за израду таквог речника наглашено је да се на том „научном раду могу први пут ујединити свеколике југословенске научне силе“. Позив на сарадњу упућен је Југославенској академији знаности и умјетности у Загребу, Матици српској, Матици словеначкој у Љубљани, Матици далматинској у Задру и Бугарском књижевном друштву у Браили.¹⁹

Крунски доказ да је СУД било југословенски опредељено налазимо у представци председника и секретара Друштва упућеној министру просвете 26. септембра 1872. године с молбом да се Друштву повећају средстава због разгранатих послова. Ако та средства не буду повећана, наглашено је да Друштво неће бити у стању да испуњава своје задатке. Затим је речено: „Ми упућујемо нарочито на политичку потребу наше конкуренције с Академијом југославенском /.../ која има на расположењу седам пута више /средстава - В. К./ него ми, па није чудо, што нас може претећи.“ А због чега не би смела да их претекне, образложено је на следећи начин: „Ако дакле висока влада /.../ може још штогод по овој ствари учинити, ако није доцкан, или ако не буде, по чему год немогућно, потписани у име одбора Српског ученог друштва, моле да би се штогод по тој ствари учинило. Тога ради прилажемо уз ово писмо 40 ком/ада/ штампане представке за Скупштину, с тим, да је у њима, ради политичких разлога, изостављен део, у ком се говори о томе да Хрвате не смемо пустити преда се у културном раду око образовања централне тачке југословенске.“²⁰ На основу цитираних делова

¹⁷ Архив САНУ, СУД, 6. мај 1869, бр. 59 [51].

¹⁸ Убеђени Југословен, Утјешеновић је био спреман на што тешњу књижевну сарадњу с Хрватима. На том послу покушавао је да ангажује Српско учено друштво и Југославенску академију. Ради тога покушавао је да подстакне СУД да његове Мисли о важности /.../ књижевности српско-хрватске објави и латиницом зато што зна из „изкуства, како је тешко за сада још с ћирилицом у некојим предјелима Хрватске, а особито у Далмацији“. Сматрао је да у приближавању Срба и Хрвата треба радити без буке, која би код Хрвата могла изазвати подозрење и сумњу зато што се они „боје Србства више него ишта другога“. (Писмо Утјешеновића Ј. Шафарику од 12/24. маја 1869. Архив САНУ, СУД, бр. 62 [54]).

¹⁹ Исто, 1871, бр. 33 [23]. Југославенска академија навела је више разлога због чега не жели да учествује у послу око израде речника (Исто, допис Ф. Рачког и Ђ. Даничића од 13. јула 1871, бр. 59 [46]). Матица српска била је спремна да сарађује на овом послу. (Допис др Стевана Павловића и Јована Бошковића од 3. јуна 1872. (Исто, 1872, бр. 23).

²⁰ Исто, 1872, бр. 35.

представке никакве сумње нема да је СУД било југословенске оријентације и да се залагало за то да средишна тачка југословенске политике буду Срби и Србија, а не Хрвати и Хрватска.

Да је СУД било прожето идејом југословенства доказује и чињеница да је оно 1883. једногласно прихватило позив Југославенске академије²¹ „да се поједина научна и књижевна друштва на словенском југу (преко својих изасланика) а тако исто и поједини књижевници и стручни људи састају повремено на различитим мјестима наизмјенце“. СУД је похвалило ту иницијативу и одговорило је да увиђа да ће такви састанци моћи да буду веома корисни, „ако се њима буде управљало као што треба“.²² Кад је хрватски бан Куен Хедервари марта 1885. забранио одржавање таквог састанка у Загребу, СУД је одлучило да га одржи у Београду августа 1886. године. Циљ тог састанка био је „да се личним познанством и заједничким договором утре пут сложне напреднијем развоју оних грана науке и књижевности, којима се сада баве учена и поједина стручна књижевна друштва у Срба, Хрвата, Бугара и Словенаца.“²³ Због српско-бугарског рата, који је избио 1885, тај састанак није одржан. Велики број хрватских научника, који су изабрани за дописне чланове Друштва (Ф. Рачки, В. Јагић, Љ. Гај, Ф. Курелац, И. И. Ткалац, Б. Шулек, И. Кукуљевић, Ф. Кухач и други) потврђује да је оно било спремно на сарадњу, да се залагало за слогу и јединство са Хрватима.

Од самог оснивања и много година касније, подељено на либералну и конзервативну групацију, Друштво је било обузето питањем: да ли му је дужност да се бави само науком или треба да ради и на њеном популарисању. Либерална групација, коју су предводили Владимир Јовановић, Алимпије Васиљевић и Стојан Бошковић, залагала се за то да Друштво треба да ради и на популарисању научних резултата. Конзервативна групација, чији су најистакнутији представници били Стојан Новаковић и Милан Кујунџић Абердар, били су против популаризације. Кад су октобра 1875. на управу државе, уместо напредњака, дошли либерали и у СУД су они имали превагу, утолико пре што је Бошковић постао министар просвете. У том својству он је одбио да поднесе предлог о постављењу новог председника Друштва кад се због болести с тог места повукао Шафарик. Написао је 22. децембра 1875. да не само председника већ и потпредседника Друштва треба да бирају његови чланови на главном годишњем скупу. На том скупу чланови Друштва су баш њега изабрали за новог председника, али су и сви каснији председници (Ђура Даничић, Јосиф Панчић, Владимир Јовановић и Нићифор Дучић), све док је постојало Друштво, били они које су на том положају желели да имају либерали.²⁴

²¹ Исто, допис Фрање Рачког и Богослава Шулека СУД, Загреб 15. јануара 1883, бр. 2.

²² Исто, СУД Југославенској академији, 24. септембра 1883, бр. 104 [101].

²³ Исто, допис Ф. Рачког и Б. Шулека од 5. марта 1885. и Правила за први састанак јужно-словенских књижевника у Београду, 1885, бр. 46 [11], 113 [78].

²⁴ А. Белић, Српско учено друштво 1864 – 1892, Споменица, књ. 7, Београд 1939–1941, 62-66.

У поменутом писму од 22. децембра министар Бошковић изнео је мишљење да не треба држава да буде тугор Друштва и да га само она издржава. Предложио је да Друштво у својим редовима, осим научника и књижевника, треба да има и људе који „би материјалном жртвом и прилозима хтели стећи себи име оснивача и помагача /.../ Тако би се можда дала лепа прилика да се у свеснијем делу народа обрати већа пажња према Друштву, да се пробуди у публици жеља и воља за учешћем у друштвеном раду, да се добију већа материјална средства услед тога прикупи јача умна снага за унапређење великих друштвених задатака“.²⁵ Бошковић је предложио да се „сваке године обзнањује по једно или према могућности и потреби и више награда за угледнија научна и књижевна дела, било да су израђена по нарочитом позиву Друштва или личним предузећем појединих писаца“. Осим тога, Бошковић је сугерисао да Друштво треба да размисли и о томе како да ступи у тешње везе с осталим српским и јужнословенским друштвима и „да се озбиљније и сложном снагом поради на књижевној заједници и просветном напретку свега нашег народа“.

Покушај да се избором дародаваца за почасне чланове Друштва побољша његов финансијски положај, није уродио жељеним плодом. Послови и обавезе Друштва непрестано су расли а новчана средства нису била довољна ни за подмиривање најнужнијих потреба. Због тога је Јосиф Панчић, нови председник Друштва, 20. јуна 1879. молио министра просвете да законодавна власт одобри Друштву државну помоћ од 24.000 динара годишње. Без те помоћи, написао је Панчић, „С[рпском] у[ченом] друштву није могућно више ни да врши оне послове који му се сами јављају, а камо ли да подстиче нову радњу и да одговори позиву свога новог уређења.“²⁶ Држава није удовољила том захтеву Друштва. Почетком 1883. Друштво је располагало сумом од само 15.283 динара.²⁷

Озбиљне несугласице између либералне и конзервативне групације чланова Друштва избиле су кад је оно, на основу Уређења СУД од 3. јануара 1869. и његових измена и допуна од 27. маја 1878. образовало 1883. године нов, пети одбор за ширење науке и књижевности у народу.²⁸ Против такве одлуке оштро су иступили конзервативни чланови, међу којима су се највише истицали Кујунџић и Новаковић. Они су се свим силама „трудили да ограниче практични задатак, који је супротна страна наметала Друштву, и да истакну научни карактер Друштва; али им то ипак није пошло сасвим за руком“.²⁹ Кад је 30. јануара 1883. године Владимир Јовановић изабран за председника Друштва конституисана је

²⁵ СУД је прихватило сугестију министра Бошковића и само месец дана после његовог писма, три редовна члана, Н. Дучић, П. Срећковић и В. Јовановић, предложили су Симу Игуманова, „добротвора просвете и школе у Старој Србији“, да буде изабран за почасног члана Друштва. (АС, МПС – П, 1877, III, 184; Архив САНУ, СУД, 22. јануар 1876, бр. 1 [1875–76-6].

²⁶ Исто, 20. јуни 1879, бр. 10 [1878–79-11].

²⁷ Исто, допис министра С. Новаковића од 29. јануара 1883, бр. 6 [4].

²⁸ Исто, допис 15 редовних чланова Управи Друштва од 13. фебруара 1883, бр. 8 [6].

²⁹ А. Белић, п. д. 66-69.

управа петог Одбора и одређен је програм његовог рада. Његов основни задатак био је „да шири у народ науке које су потребне за друштвени и народни развитак и напредак“.

Као министар просвете Новаковић је 1883. године³⁰ тражио од Друштва да га обавести „којим средствима и како мисли подмиривати трошкове који су потребни за вршење радње тога Одбора“. Кад му је Друштво образложило која средства ће користити пети Одбор за своје активности,³¹ незадовољан одговором Новаковић је 3. маја 1883. године написао Друштву: „Пошто је пак управа Српског ученог друштва с одобрењем скупа узела као задатак друштвени што задатак друштвени није, и пошто је тиме услед тога и кредит који је државним буџетом одређен, распоредила противно друштвеном Уређењу и противно наредби закона о буџету од 1. јануара ове године, то сам на основу члана 2 Уређења Друштвеног и на основу члана 1 Закона о уређењу Министарства просвете и црквених послова од 14. јануара 1880. решио позвати Управу Српског ученог друштва, да своју радњу доведе у склад са својим Уређењем, и да новцем датим Српском ученом друштву од стране државе располаже по одредби законској. У исто време јављам управи да јој се државна помоћ Српском ученом друштву неће исплаћивати пре него што се радња друштвена с Уређењем и законском одредбом о помоћи у потпуну сагласност не доведе.“³² И кад је Новаковић престао да буде министар просвете, заступник тог министарства, иначе министар правде, Ђ. Р. Пантелић, 17. јануара 1884. тражио је од Друштва да му јави „да пети одбор не постоји“, пошто за њега и његов рад нису обезбеђена средства. Чим добијем такав одговор, написао је Пантелић, „ја ћу одмах дићи ону забрану, која је мојим претходником стављена на ону државну помоћ, која је на друштвену радњу од државе одређена“.³³ Било је очигледно да је напредњачка влада одлучила да финансијским уценама присили Друштво да ради онако како су то желели Стојан Новаковић, Милан Кујунџић Абердар и њихова конзервативна групација.

Ту учену напредњака, због које је Друштво у свом раду запало у озбиљну кризу, Владимир Јовановић довео је у најтешњу везу с Бонтуовом афером.³⁴ О томе је у својим Успоменама написао: „У «Гласнику Српског Ученог друштва» био је предан јавности «Статистички преглед привредног и друштвеног стања Србије», па уједно и преглед нашег финансијског стања, очајно уплетеног грешним погодбама и рачунима «напредњачке» владе с Бонтуом, као заступником «Генералне уније» у Паризу, која је ускоро банкротирала, те нанела огромну материјалну штету нашој држави. Уз то се у Двору и у влади сазнало, да се у мојим рукама налази и копија Завацковог³⁵ повереног извештаја руском конзулу Пер-

³⁰ Архив САНУ, СУД, допис С. Новаковића од 2. марта 1883, бр. 16 [14].

³¹ Исто, допис председника Друштва министру Новаковићу од 22. априла 1883, бр. 44 [42].

³² Исто, 1883, бр. 53 [51].

³³ Исто, 1884, бр. 7 [1883-145].

³⁴ Тиче се изградње железничке пруге Београд–Врање.

³⁵ Службеник Бонтуовог бироа у Београду.

сианиу о бакшишима, којима је Бонту био задобио концесије за грађење и експлатацију српских железница. Бојећи се да ја и тај извештај не предам јавности, интересовани чланови владе довели су се да се атаком на «Управу Српског Ученог Друштва» уопште, и на моју личност посебице, побију веру у истинитост поменутог «Прегледа у Гласнику Срп. Ученог Друштва» о очајном финансијском стању нашем, па тиме уједно унапред осумњиче и садржину Завацковог извештаја о Бонтуовим бакшишима, ако би се тај извештај јавности предао, те њиме изложили јавној осуди име краљевог ујака пуковника Катарџије, и имена чланова владе и скупштинара као грешних прималаца Бонтуових бакшиша. Ето у чему је тајна систематског гоњења, које је влада била предузела против чланова «Управе Срп. Ученог Друштва», стварајући им кривице и парнице, особито мени лично“. Читава ова афера имала је широког одјека у јавности, у српској и аустријској штампи, али је, наглашава Јовановић, „на крају крајева судском пресудом председник «Срп. Ученог Друштва» признат и проглашен за невина.“³⁶

Због упорног одбијања Министарства просвете да финансира Друштво док се не реши питање петог одбора, Друштво је 30. јануара 1884. било принуђено да обавести Министарство да обуставља рад петог одбора и да сматра да он и не постоји докле се за његов рад не обезбеде средства.³⁷ Тиме је ово питање окончано и Друштво је добило средства која су му буџетом била одређена. Међутим, присиљено на обустављање рада петог Одбора, Друштво није било спремно да одустане од својих намера да шири науку. У председничком говору одржаном на скупу Друштва Јовановић је нагласио да је оно својим статутима обавезно „да обрађује и шири науку“, да је у науци „и наш народни спас; али науци која је доступна свим духовима и служи напредном развоју целокупног народа, а не остане затворена у кругове у којима би постала монопол неколицине“.³⁸

Знатна пометња у Друштву догодила се почетком 1884. кад се поставило питање неуредног долажења редовних чланова на друштвене састанке. У члану 8. Уређења СУД речено је да „Редовни чланови, који престану учествовати у раду на задатку друштвеном, а то покажу и тиме што без довољних узрока три пут једно за другим на редовне састанке друштвене не дођу сматраће се да иступају из броја редовних чланова и у том случају увршћују се у почасне чланове.“ Зато што је због неуредног долажења на заказане радне састанке посао Друштва био успорен и отежан, управа је замолила све редовне чланове који нису долазили на састанке да се, у што краћем року, писаним путем изјасне хоће ли убудуће долазити на састанке или су спремни своја места да уступе „млађим снагама“, а сами буду преведени у статус почасних чланова.³⁹ Већина чланова је

³⁶ Владимир Јовановић, Успомене, Београд 1988, 474, 475. (За штампу припремио и предговор написао В. Крестић).

³⁷ Архив САНУ, СУД, Писмо министру просвете од 30. јануара 1884, бр. 32 [2].

³⁸ А. Белић, п. д., 75.

³⁹ Архив САНУ, СУД, Управа Друштва редовним члановима који не долазе на одборске састанке, 18. јануара 1884, бр. 9 [1883-147].

оправдавала своје изостанке заузетошћу редовним пословима и обећавала је да ће убудуће бити у Друштву активнија. Али, било је и оних који су пристали да буду преведени у статус почасних чланова. Занимљива је и веома оштра реакција на овај допис управе иначе веома вредног и на разним пољима изузено активног Владана Ђорђевића. Допис управе оценио је као „грозну претњу“, па је у иронији написао да је он настао из следеће побуде: „наша наука и књижевност тако је срећна да су ето приспеле многе млађе научне снаге, које не могу да се развију само зато, што им ми, лењи старци, који никако не долазимо у седнице, запремамо место. Истина, ја би се од те пресуде могао бранити мојим крштеним писмом, из кога би Управа могла видети да ми је тек настала четрдесета година живота, да сам дакле тек настао у оно доба, када почиње прави озбиљни научни рад, али ја то нећу, јер кад помислим да има већ 23 године како се у јавности бавим књижевним и научним пословима, ја морам признати да Председништво Српског ученог друштва има право и могу га уверити да ћу ја бити најсрећнији ако каквој млађој и бољој снази уступим моје место у Ученоме друштву“.⁴⁰ По приспелим одговорима и због критике на који је наишао члан 8. Уређења СУД, та одредба била је укинута. Измењен је и члан 11, по којем су, по Уређењу из 1869, право гласа имали и редовни и дописни чланови. Сада су то право имали само редовни чланови. Чланом 14. одређено је да само редовни и дописни чланови, а не и почасни, бесплатно добијају све што објави Друштво. Чињеница је да је првом половином осамдесетих година велики део чланства био „сасвим равнодушан према пословима у Друштву или је нарочито избегавао да у њима учествује. И једно и друго сведочио је не баш о здравом стању у Друштву.“⁴¹

Међутим, у то време кад је Друштво запало у кризу, било је и његових вредних чланова који су итекако бринули о његовом угледу и трудили се да га ојачају не само у Србији већ и ван њених граница. О томе сведочи предлог Јована Жујовића поднет 1885. године Одсеку природословном и математичком да Друштво покрене један часопис у ком би били саопштавани српски научни радови на страним језицима. У образложењу тог предлога речено је да би тиме „свежа, које Српско учено друштво већ има са неким страним ученим друштвима, постале што узајамније и стварније; да би се такве свеже што више разгранати могле; да би наши радови и страним научењацима до знања долазити могли; да би се страни свет обавештавао, колико се у српском народу развијају науке, књижевност и уметности; да би тако, српски народ узео већег удела у општој култури.“ Предвиђено је да текстови буду штампани на енглеском, француском, немачком и италијанском језику, да часопис излази периодично, „како би се тиме осигурала веза и размена књижевних издања са већином страних стручних друштава“. Редакцију часописа чинили би предсјавници свих постојећих одсека Друштва. Тако образложен предлог Одсек природословни и математички усвојио је једногласно и упутио га је управи Друштва с молбом да се о

⁴⁰ Исто, писмо В. Ђорђевића В. Јовановићу од 23. јануара 1884, бр. 20 [1883-158].

⁴¹ А. Белић, п. д., 71.

њему изјасне и остали одсеци.⁴² Међутим, тај предлог није реализован, вероватно због тога што Друштво, у учесталим сукобима с Владом, није имало снаге а ни финансијских средстава да га оствари.

Кад помињем спорове унутар Друштва и сукобе с владом навешћу и неке конкретне примере. Пре но што је постао министар, Кујунџић је 1885. године дошао у озбиљан спор с председником Друштва Владимиром Јовановићем. Спор је избио око тога да ли је Јовановић за неке своје радове објављене у Гласницима Друштва, у време кад је Кујунџић био његов секретар, примио мање или више хонорара него што му је припадало. Кујунџић је тврдио да је Јовановић примио 1.235 динара више него што му је следовало, а Јовановић је тражио да Кујунџић то и докаже. У све се умешало и Министарство просвете. Од Кујунџића је тражило доказе о томе колики хонорар је као секретар Друштва исплатио Јовановићу. Ако тих доказа не буде имао, запретило му је да ће спорну суму морати да плати из сопственог џепа.⁴³ Суд је у том спору ослободило Јовановића „сваке кривице, и онда кад га је Кујунџић тужио за дуплу наплату хонорара и за клевету“.⁴⁴

Сукоби су настављени и кад је министар просвете и црквених дела био Милан Кујунџић. У спору с либералним представницима СУД Кујунџићу се као министру указала прилика да се обрачуна са својим противницима. Између осталих, на мети му се нашао Јован Бошковић, секретар СУД и професор Велике школе. Разлог за обрачун с Бошковићем био је тај што је своје службене изјаве Друштво објављивало у опозиционом радикалском листу Одјек, који, по оцени Кујунџића, није имао „никакве свезе ни са науком ни са службеношћу“. Пошто тај лист, по Кујунџићевом мишљењу, својом садржином и својим усмерењем „каља име објективне науке и добар глас савесног чиновника“, а Бошковић у њему оглашава службене изјаве Друштва, и упркос упозорењима надлежног министарства не престаје то да чини, министар је одлучио да га, на основу Закона о чиновницима грађанског реда, „за овакво несавесно понашање казни губитком тромесечне плате, у корист државне касе“.⁴⁵ Ту министарску одлуку поништио је Државни савет.⁴⁶

Кујунџић се није задовољио само кажњавањем Јована Бошковића. Окомио се и на читаво Друштво. Под његовим притиском Јовановић се повукао с положаја председника, па је Друштво водио потпредседник Нићифор Дучић. Кујунџић је тврдио да Друштво обмањује „суд и надзорну власт“.⁴⁷ Најпре је 13. маја 1886. Друштву ускратио државну помоћ и од тог дана његовом благајнику и секретару укинуо је плату. Наредио је да се обустави бесплатно штампање Гласника, на шта је Друштво имало законито право. Потом је једна комисија Министарства просвете дошла до закључка да је управа СУД на више начина

⁴² Архив САНУ, СУД, 1885, бр. 44 [9].

⁴³ Исто, 1885, бр. 36 [1], 37 [2], 73 [39], 120 [85], 126 [91], 134 [99], 137 [102].

⁴⁴ А. Белић, п. д., 78.

⁴⁵ Архив САНУ СУД, 1886, бр. 32 [21].

⁴⁶ А. Белић, п. д., 79.

⁴⁷ Архив САНУ, СУД, писмо заменика председника Друштва од 4. маја 1886, бр. 29 [18].

финансијски оштетила Друштво. Због тога је Кујунџић 27. марта 1887. године наредио да се против управе Друштва, председника Владимира Јовановића, потпретседника Алимпија Васиљевића, секретара Јована Бошковића и чланова управе Симе Лозанића и архимандрита Нићифора Дучића покрене грађанска парница. Због „некоректног управљања Друштвом“ разрешио је дужности његову управу и на чело Друштва поставио је привремени одбор⁴⁸ са задатком задатак да прими кључеве зграде и касе, да преузме рачуне Друштва и попише књиге библиотеке и грађу архива с обавезом да књиге и документа буду предати у међувремену основаној Краљевској српској академији.⁴⁹ На крају те наредбе министар је написао: „Ако Управа Српског ученог друштва не би хтела предати кључеве, то да се ови одузму преко полицијске власти.“⁵⁰

Управа Друштва није правила никакве проблеме при предаји кључева, па је све обављено без асистенције полиције, али је на свом састанку одржаном 31. марта 1887. одлучила да се огради од неких ставова изречених у министровој наредби о суспензији. У Огради је најпре наглашено да је СУД настало „законитим путем, па још и сада постоји као законита установа. Стога се и не може са његовим имањем располагати без његовог знања и одобрења. Требало је сазвати главни скуп друштва, па њему предати ту министрову наредбу, а не управи, којој је поверено друштвено имање да га чува, а не да га предаје“. Управу Друштва посебно је погодио закључак министра у којем је речено да је разрешава дужности због „некоректног управљања“, па је због тога у Огради написала: „Управа није постала каквом министарском наредбом, него избором главнога скупа друштвеног, који је једини властан да мења своју управу. А што се тиче оне мотивације тога решења, као да се управа *‘разрешава за некоректно управљање’*, управа ова изјављује, да у њеном раду нема никакве «некоректности» и протестује противу такве незаслужене карактеристике њеног рада.“ На крају је речено: „Овом оградом управа скида са себе одговорност, ако би је било, за извршење ове министарске наредбе.“⁵¹

Кујунџић се није обазирао на примедбе управе СУД, па је привремени одбор одмах започео да спроводи његове наредбе. Кад је у том послу далеко

⁴⁸ Чланови привременог одбора били су: М. Валтровић, Љ. Ковачевић, С. Вуловић, Ј. Жујовић и благajник Министарства просвете Милан Вељковић.

⁴⁹ Дужност ми је да скренем пажњу на то да се у многим досад написаним текстовима о историји СУД провлачи фактографска погрешка која се односи на датум суспендовања СУД. У Народној енциклопедији српско-хрватско-словеначкој написано је да је друштво суспендовано 13. маја 1886. (стр. 34). А. Белић је у својој историји написао да је Друштво суспендовано 9. јуна 1886. (стр. 77). Тај податак налазимо и у његовом тексту у Енциклопедији Југославије (том 1, стр. 34). У књизи Миховила Томандла, Владимир Јовановић, прилог културно-политичкој историји Србије, Панчево 2011, на стр. 240, 241. написао је да је Друштво суспендовано 1. новембра 1886. Тачан датум суспензије је, као што сам написао, 27. март 1887. године.

⁵⁰ Архив САНУ, СУД, 1887, бр. 7.

⁵¹ Исто, Ограда је написана 1. априла 1887. а потписали су је заменик председника СУД Алимпије Васиљевић, секретар Јован Бошковић и члан Управе Симе Лозанић. Она се налази међу Записницима Управе СУД и Записницима одбора за 1887. годину

одмакао и скоро га привео крају, дошло је до суштинског обрата. Нови министар просвете Алимпије Васиљевић је 25. јуна 1887. разрешио привремени одбор СУД и наредио да његова бивша управа као једини законити представник, „поново предузме друштвене послове и доврши оно што је остало недовршено“. Од Јована Бошковића, секретара Друштва, тражио је да одмах позове његове одборе „којима је ред да изберу нове председнике да они то што пре учине и тиме управу попуне“. У исто време наредио је да се Друштву стави на располагање новац који му је државним буџетом био намењен и да му се врате просторије, архива, библиотека и каса.⁵²

После те охрабрујуће одлуке министра Васиљевића, која је пробудила наду члановима СУД да ће за њих и њихов рад наступити бољи дани, брзо се испоставило да је било само питање времена кад ће и на који начин Друштво бити укинато. О томе сведоче речи Владана Ђорђевића, новог министра просвете и црквених дела, које је 13. маја 1888. у једном допису упутио управи СУД. На самом почетку дописа Ђорђевић је нагласио: „Положај Српског ученог друштва постао је у последње време неодређен у толиком степену да није било потпуне извесности ни у питању самога постојања његова.“ Наиме, више месеци, од половине фебруара до средине маја 1888, држава је престала да финансира Друштво, па је њен персонал остао без плате. Без средстава Друштво није могло ни да отпрема нити да прима књиге са стране. Друштвене просторије није имао ко да одржава, да их чисти и чува „ствари од квара и крађе“. Рад управе био је сведен на најмању меру. Она није могла, нити је имала разлога да сазива скуп, тј. скупштину, јер, написала је министру, „шта би му рекла на питање: како стоји са Друштвом?“ Почетком јула министар Ђорђевић тражио је од Друштва да у складу с одредбом 31. члана закона о Српској краљевској академији своју библиотеку и збирке преда Академији.⁵³ На захтев ректора Велике школе Светомира Николајевића Ђорђевић је 13. октобра 1888. наредио управи Друштва да „услед неодложне потребе“ што пре, „а најдаље за три дана“, испразни просторије које користи и уступи их Великој школи, јер су њој потребне као слушаонице.⁵⁴ Изненађено и увређено оваквим захтевом министра и ректора Велике школе, председник Н. Дучић написао је Николајевићу да Друштво заслужује „мало призрења“, јер, нагласио је, Друштво „је од 1863. гостољубиво примало у свој стан: Чупићеву задужбину, Археолошко друштво, Музеј, Професорске испите, Научну академију, Одбор за издавање Вукових дела, различне друге одборе, па и сама предавања Филозофског факултета Велике школе за неко време. Њему је сад 48-ма година, те је по томе једна од најстаријих научних установа у земљи. Оно има и својих заслуга за српску науку и просвету. С тога се тврдо надам, да нам у новој уставној ери, неће први посао бити тај да чланови

⁵² Архив САНУ, СУД, дописи А. Васиљевића М. Валтровићу и Ј. Бошковићу од 25. јуна 1887, бр. 30 и 31.

⁵³ Исто, допис Ђорђевића од 13. маја и 6. јула 1888, бр. 6 и 11.

⁵⁴ Исто, допис Ђорђевића од 13. октобра 1888, бр. 16, и допис С. Николајевића Нићифору Дучићу 6. јануара 1889, бр. 2

овог Друштва, може бити и с помоћу материјалне силе, избацују на улицу: друштвена издања и друге књиге и збирке, касу, архиву и осталу покретну имовину његову; и то баш онда кад Друштво ради на новом уређењу и даљем опстанку свом“. Не знајући куда да се сели и шта да чини, Друштво је молило министра да одгоди извршење ове нимало пријатне и понижавајуће наредбе.⁵⁵

Због свих непријатности које су снашле Друштво после оснивања Академије, Јован Бошковић је на годишњем скупу, држаном 29. децембра 1888, подnoseћи извештај о трогодишњем раду, написао да се Друштво налазило у таквим приликама „као да је на нашу земљу наишла нека туђа инвазија“. Током тог наступа Бошковић није никога штедео. За тадашњу просветну политику рекао је да је била таква „да ће је бољи синови ове земље само с тугом и болом споминати“. Веома критичан био је према највишим органима власти, које је оценио као обесне и свирепе а партијски искључиве. Циљ власти, по исказу Бошковића, био је да оснивањем Академије награди са 100 дуката годишње награде своје једномишљенике, а када су ти исти људи управљали Друштом, у њему је владао неред.⁵⁶

Кад је министар просвете, у жељи да реши питање статуса СУД, замолио Академију да о томе изнесе своје мишљење, Академија се изјаснила против његовог укидања. Сматрала је да Друштво треба преустројити зато што је сада она по закону била дужна да се бави науком, којом се дотле бавило Друштво. После тога министар се обратио Друштву захтевом да му у што краћем року поднесе „образложену представку“ о његовим потребма.⁵⁷ Захвална због исказане бриге за судбину Друштва његова управа написала је министру: „Заиста, част и углед, интерес и потреба оцаџине, не ишту да се једно научно друштво, коме је 47 година како обрађује српску науку тако да је стекло лепа гласа у ученом свету и себи и своје народу (нема академије, нема научника, који пишући о Србима не наводи друштвена издања; па и данас, све научне академије шаљу овом Друштву своје списе непрестано) и које није нарочно укинута, било указом као што је постало, било законом – осуди на нерад с тога, што већ две скупштине⁵⁸ не дођоше дотле да гласају за државни буџет, у који беше наново стављена и помоћ Српскоме ученом друштву. А тако ето мисли и Кр. научна академија.“ После ове изјаве Друштво је замолило министра да издејствује ванредну помоћ од 3.000 динара за плате и канцеларијске трошкове и да нареди да се, као и раније, Гласник штампа бесплатно у Државој штампарији, јер је Друштво имало много рукописа за чији „су откуп издане знатне суме“, па је велика штета да они не буду објављени. Чим се удовољи тим молбама управа Друштва обећала је да ће „наставити свој рад и за 14 дана сазвати скуп, пред који ће изнети не само извештај о књижевном раду и материјалном стању, као и делимичну обнову управе, него и питање о будућем уређењу и сталним потребама Друштва. Исход

⁵⁵ Исто, допис Н. Дучића С. Николајевићу од 9. јануара 1889, бр. 3.

⁵⁶ А. Белић, п. д.

⁵⁷ Архив САНУ, СУД, министар В. Ђорђевић управу СУД 13. маја 1888, бр. 6.

⁵⁸ Реч је о народним скупштинама.

таког већања поднеће се г. министру на даљи поступак, односно да изволи изградити за њ највишу потврду“.⁵⁹

Министар Ђорђевић био је сагласан са ставом Српске краљевске академије и с мишљењем управе СУД да би био користан даљи опстанак Друштва, али да је потребно да се оно преустроји због тога што је основана Академија. Пре но што Друштво буде преуређено на „сталној законској основи“, Министарски савет одлучио је да удовољи његовим захтевима и тиме му омогући даљи рад. Због тога је Друштву, од маја до 1. новембра 1888. одобрена помоћ од 3.000 динара а Државној штампарији наређено је да Гласник штампа о државном трошку. Кад је о тим одлукама обавестио Друштво, Ђорђевић је замолио његову управу „да изволи одмах приступити проучавању и израђивању свих правила и предлога, којим би се могли стално регулисати сви односи Српског ученог друштва.“⁶⁰

На тај захтев Друштво је доставило Министарству просвете Предлог закона о Српском ученом друштву. У првом члану Предлога предвиђено је да Друштво и даље добија годишњу државну помоћ, бесплатан стан⁶¹ и повластице које је имало при штампању књига у Државној штампарији. Другим чланом предвиђено је да каса, Архива, Библиотека, Стовариште књига и збирке, као и све покретно имање остану у поседу Друштва. Због те одредбе Друштво је трећим чланом Предлога тражило да се брише 6. и 31. члан закона о Српској краљевској академији. Шестим чланом закона предвиђено је „да ће се ширењем науке и уметности бавити посебна удружења којим ће Академија бити готова да пружи заштиту и помоћ, а која ће моћи добивати државну помоћ тек пошто државна власт саслуша Академијино мишљење о томе“. Било је јасно да се ДСС припремало деградирање „на удружење за ширење науке и уметности и потпадање под надзор С. К. Академије“.⁶² Законским чланом 31. предвиђено је да „све повластице и имање Српског ученог друштва“ постану власништво Академије. Уз Предлог закона Министарству просвете достављени су и Разлози због којих ваља одржати Српско учено друштво. Ти разлози су:

„1. Да се види, да смо ми науку почели обрађивати не од лане, него још од г. 1841, дакле пре осталих Јужних Словена.

2. Да смо је од то доба непрекидно гајили. Резултат тога рада су стотине већих књига (Гласник I одељка 67, II одељка 15, у рукопису 10 књига, других издања 8, свега 100 књига).

3. Што је рад Ученога друштва стекао имена и гласа, не само у српству него и у научном свету културних народа у опште и то како Друштву и његовом органу тако и отаџбини Гласниковој.

⁵⁹ Архив САНУ, СУД, допис управе Друштва министру Ђорђевићу од 17. маја 1888, бр. 7.

⁶⁰ Исто, допис В. Ђорђевића СУД од 30. маја 1888, бр. 8.

⁶¹ Друштво је располагало с две собе и предсобљем. У једној соби била је библиотека Друштва и Чупићеве задужбине, а у другој је била већница.

⁶² А. Белић, п. д., 80.

4. Што је то дело блаженопок/ојног/ кнеза Михаила.

5. Међу почасним и допсиним члановима има научника првога реда у свету. Они су изабрани до свога века.⁶³ Њима би било криво, кад би се они лишили те заслужене почести, па ма то било где. Они би у напредак морали захвалити на свакој почести, која би долазила из Србије, јер се може укинути.

6. Шта значи не укинути Учено друштво, а одузети му државну помоћ, повластице при штампању, бесплатан стан и све имање његово, па предати Научној академији?

7. Учено друштво би се реформисало. Академија би била: највиши научни завод, пионир науке и државни главни орган за науку. А Учено друштво постало би обрађивач и унапређивач српске науке и популаризатор науке у опште.

8. 16 академика, па и 25 мало је посленика за науку, јер наши књижевници не могу ни половину свога времена посветити науци, прву половину одузима им њихово редовно занимање. По томе 16 академика значи 8 целих. А Учено друштво има сада 90 редовних чланова, од којих су половина прави књижевни радници. Не би било ни мудро ни патриотски њих осудити на књижевни нерад, не дати им никаква књижевна средишта, отерати их може бити на политичко поље.“

Суочено с чињеницама да може једноставно бити укинуто, СУД тражило је начине да се његов положај реши што безболније и са што мање штете како за науку, тако и за сопствено чланство. Због тога је питање шта треба учинити с Друштвом стављено на дневни ред његовог скупа одржаног 14. маја 1889. године. Закључак скупа у својој основи сводио се на поменути Предлог закона о Српском ученом друштву и на образложене Разлоге због којих ваља одржати Српско учено друштво. Да би Друштво и даље могло да обавља своје задатке скуп је тражио да му се, као и раније, одреди стална државна помоћ од 15.300 динара. Следећим речима образложено је зашто Друштво не треба укидати: „Српско учено друштво, као најстарије научно друштво у Срба, и у опште на словенском југу, жели да остане и даље у своме дојакошњем својству и задатку. Оно, ослањајући се на своје уређење, на свој дојакошњи научни рад, многобројност својих чланова, своје првенство на научноме пољу и услуге учињене српској науци и просвети уопште, не може пристати да буде сведено на просто књижевно друштво. Њему нису на сметњи нова научна или књижевна друштва, која су, или која би поникла у нашој краљевини, као: Лекарско друштво, Археолошко друштво, Научна академија итд.“ Скуп је осудио намеру да Друштво буде лишено имовине тако што ће она бити предата Академији. О томе је речено: „У нас нема конфискације добара, нити извлашћивања, осим по закону о експропријацији /.../ А Ученоме друштву хтело је да се одузме, за живота његова, све имање његово и све повластице /.../“⁶⁴

После вишегодишњих преганања о питању опстанка или укидања СУД министар Андра Николић, један од првака Радикалне стране, 9. марта 1891. по-

⁶³ До краја живота.

⁶⁴ Архив САНУ, СУД, одлуке скупа СУД држаног 14. маја 1889, бр. 13; Записници Управе СУД и Записници одбора за 1889.

нудио је предлог закона о решењу тог болног питања. Предлог је подразумевао стапање СУД с Академијом под условом да Друштво изабере осам својих чланова за чланове Академије. Сви остали чланови Друштва (редовни, дописни и почасни) постали би почасни чланови Академије. Имовине обе установе биле би спојене и припале би Академији. Академија би могла да има највише 34 члана. Предвиђено је да процедура спајања двеју установа мора да се обави током 1891. године. Кад је овај предлог закона понудио СУД министар је замолио његову управу да му јави да ли она „може дати свој драговољни пристанак на оваку измену, која се сад пред педесетогодишњицу друштвену уноси у Српско учено друштво, не с намером да се оно заустави у свом толикогодишњем корисном раду, него с једином намером да се и оно уздигне на виши ступањ и да се са што више користи за српску науку и уметност прикупе све српске научне снаге на слојан рад и славу отаџбине“.⁶⁵

И Академија и Друштво прихватили су предлог министра да се обави њихово спајање. Управа Друштва је свој пристанак министру образложила следећим речима: „Целим тим предлогом вашим учиниће се велика услуга нашој младој отаџбини: лећи ће четворогодишњи раздор и противност између наших научних друштава; загладиће се неправда која је нанесена старијем друштву после његова полувековног обилатог рада, на који се данас позива сав научни свет европски, кад год што пише о нашем народу; видеће се да заслуге најстаријега представника науке на словенском југу, наша краљевина не награђује деградовањем, понижењем и одузимањем имања, него да оно беше тренутно нерасположење неких само личности; даће се један леп пример више да у нас има трпљивости и слоге на пољу научном, просветном и патриотском, а то ће бити уједно и јав да ће се и на другим пољима мало по мало ући у мирнији, правилан и сталан ток ствари; најпосле надамо се да ће Срп. краљ академија за науку и уметности, оснажена довољним бројем свежих снага, слошки и из пунога, моћи да уради и више од старог друштва, како на унутрашњем тако и на спољашњем задатку свом и да ће, очувавши првенство међу сличним установама братских нам народа, знатно припомоћи да се одржи па и умножи важност и углед српскога племена међу балканским народима.“⁶⁶

После те изјаве Српско учено друштво је на свом скупу држаном 15. новембра 1892. године изабрало следећих осам својих чланова за чланове Академије: Јована Бошковић, Стојана Бошковић, архимандрита Нићифора Дучића, пуковника Јована Мишковића, Владана Ђорђевића, Милана Јовановића, Јована Авакумовића и Јована Туромана. Кад је реч о тим изборима занимљиво је, и то треба нагласити, да није случајно што Владимир Јовановић, један од највиђенијих и најактивнијих чланова Друштва, који се залагао за оснивање академије и универзитета, није постао члан Академије. Разлози за то нису научне, већ поли-

⁶⁵ Исто, писмо министра просвете СУД од 9. марта 1891, бр. 2 [11].

⁶⁶ Исто, Н. Дучић и Ј. Бошковић министру Николићу 10. марта 1891, бр. 3 [12].

тичке природе.⁶⁷ Читава процедура која се тичала спајања Академије и СУД окончана је 22. децембра 1892. године.

На крају треба рећи да је СУД испунило задатке због којих је било основано. Оно је у свему наставило и разгранало послове које је започело Друштво српске словесности. Окупило је у своје редове све значајније истраживаче и створило научни кадар који је у Србији заорао дубоку бразду у многим научним дисциплинама. Иако је располагало скромним средствима, резултатима свог рада стекло је леп углед не само у земљи већ и у иностранству. Да у редовима Друштва није било неслагања око питања да ли оно треба да се бави само науком или и њеном популаризацијом, и да његово чланство није било политички завађено, сигурно је да би успеси Друштва били и бољи и већи.

Василије Ђ. Крестић

⁶⁷ О томе види: М. Томандл, н. д., 241-243.

НАПОМЕ ПРИРЕЂИВАЧА

Приређивачи Водича кроз Архив Српског ученог друштва осећају обавезу да кориснике ове књиге обавесте о неким техничким питањима која се тичу архивске грађе СУД. Документа која се налазе у овом фонду нису заведена у једном већ у два инвентара, која нису настала упоредо с настанком грађе већ касније. Изузев за 1887. и 1888. годину документа нису завођена хронолошким редоследом од 1. јануара, већ по принципу одржавања годишњих скупштина СУД, мада ни у томе није било доследности. Некад је почетак завођења грађе почињао од дана одржавања годишње скупштине, а некад почетком тзв. рачунске године, која је почињала 1. новембра једне а завршавала се 31. октобра следеће године. По том начину документа су завођена за:

	година	од	до
1	1864/5.	29. септембра 1864.	7. новембра 1865
2	1866.	8. новембра 1865.	8. јануара 1867.
3	1867.	9. јануара 1867	21. јануара 1868.
4	1868.	22. јануара 1868.	30. јануара 1869.
5	1869.	1. фебруара 1869.	25. јануара 1870.
6	1870.	26. јануара 1870.	24. јануара 1871.
7	1871.	25. јануара 1871.	31. јануара 1872.
8	1872.	1. фебруара 1872.	30. јануара 1873.
8	1873.	1. фебруара 1873.	17. фебруара 1874.
10	1874/75.	18. фебруара 1874.	2. јуна 1875.
11	1875/76.	3. јуна 1875.	13. јуна 1876.
12	1876/77.	13. јуна 1876.	12. јуна 1877.
13	1877/78.	13. јуна 1877.	18. јуна 1878.
14	1878/79.	19. јуна 1878.	24. јуна 1879.

	година	од	до
15	1879/80.	25. јуна 1879.	19. октобра 1880.
16	1880/81.	20. октобра 1880.	21. новембра 1881.
17	1881/82.	22. новембра 1881.	31. јануара 1883.
18	1883.	1. фебруара 1883.	30. јануара 1884.
19	1884.	31. јануара 1884.	30. јануара 1885.
20	1885.	1. јануара 1885.	9. фебруара 1886.
21	1886.	10. фебруара 1886.	31. децембра 1886.
22	1887.	1. јануара 1887.	31. децембра 1887.
23	1888.	1. јануара 1888.	31. децембра 1888.
24	1889.	1. јануара 1889.	16. марта 1890.
25	1890–1892.	17. марта 1890.	22. октобра 1892.

У инвентарне књиге документа су завођена појединачно и обележавана су редним бројевима, који су, заправо, и сигнатуре тих докумената. Код завођења докумената није поштован хронолошки принцип. Рачунска документа завођена су издвојено, на крају, под једним редним бројем, а онда, у оквиру тог броја ређана су подбројевима. Овакав начин није спровођен доследно јер има година у којима су и после броја с рачунима завођена документа која нису рачунска.

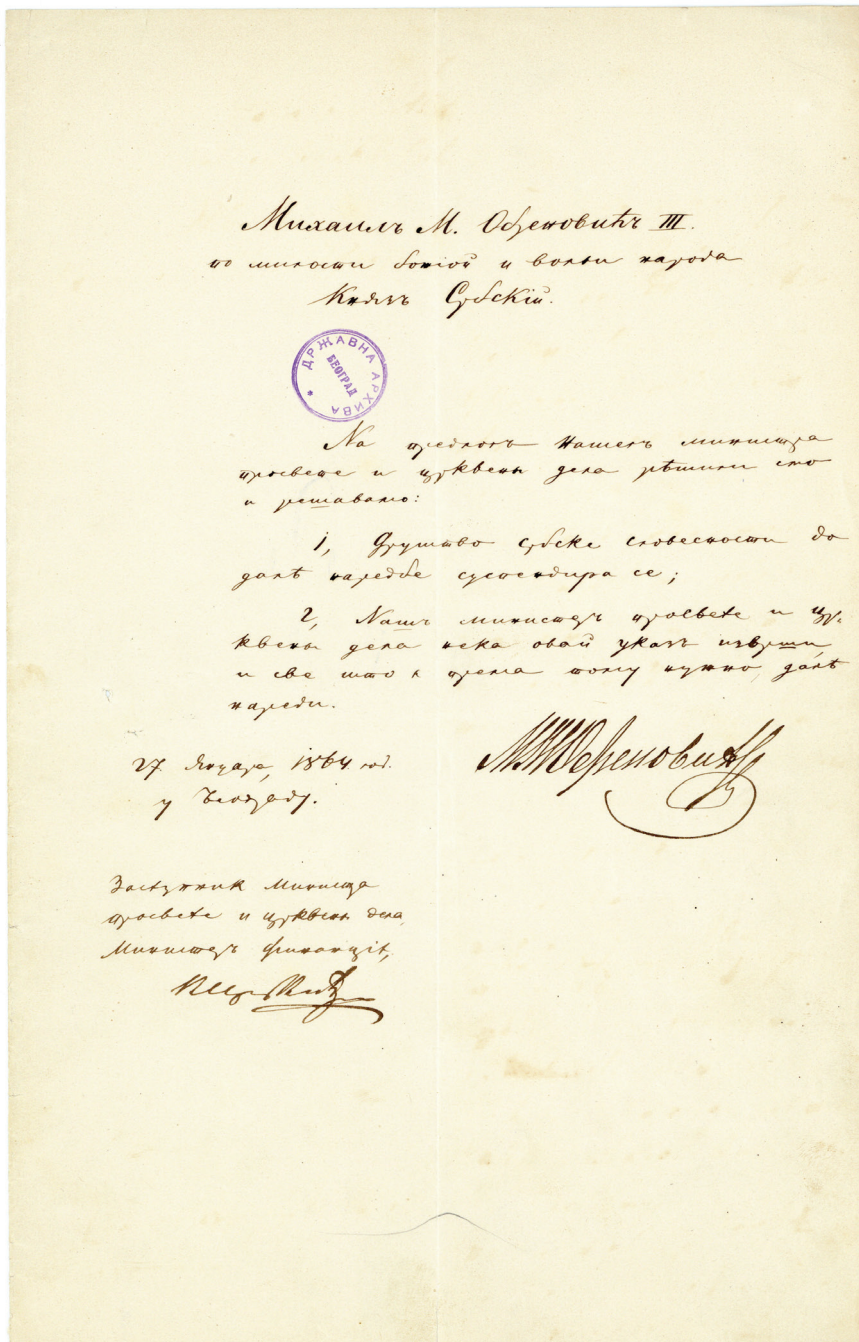
Како се у фонду СУД нашло доста докумената која нису заведена у инвентаре, приређивачи овог Водича такве списе сместили су хронолошким редоследом у године којима припадају. Због тога су документа добила нове редне бројеве (сигнатуре), а стари су стављени у угласте заграде []. Поред године у којима су нађени незаведени списи, приређивачи су у угласте заграде стављали раније означене године. Примера ради у 1872. години заведено је само 11 докумената а међу њима је само један из 1872. а сви остали су из 1873. године. Због тога је десет докумената пренето у годину којој припадају.

У рачунским списима било је докумената – писама, који садржајно не припадају рачунима. Због тога су та писма издвојена и по хронолошком редоследу, с новим основним бројем стављена су међу списе којма припадају.

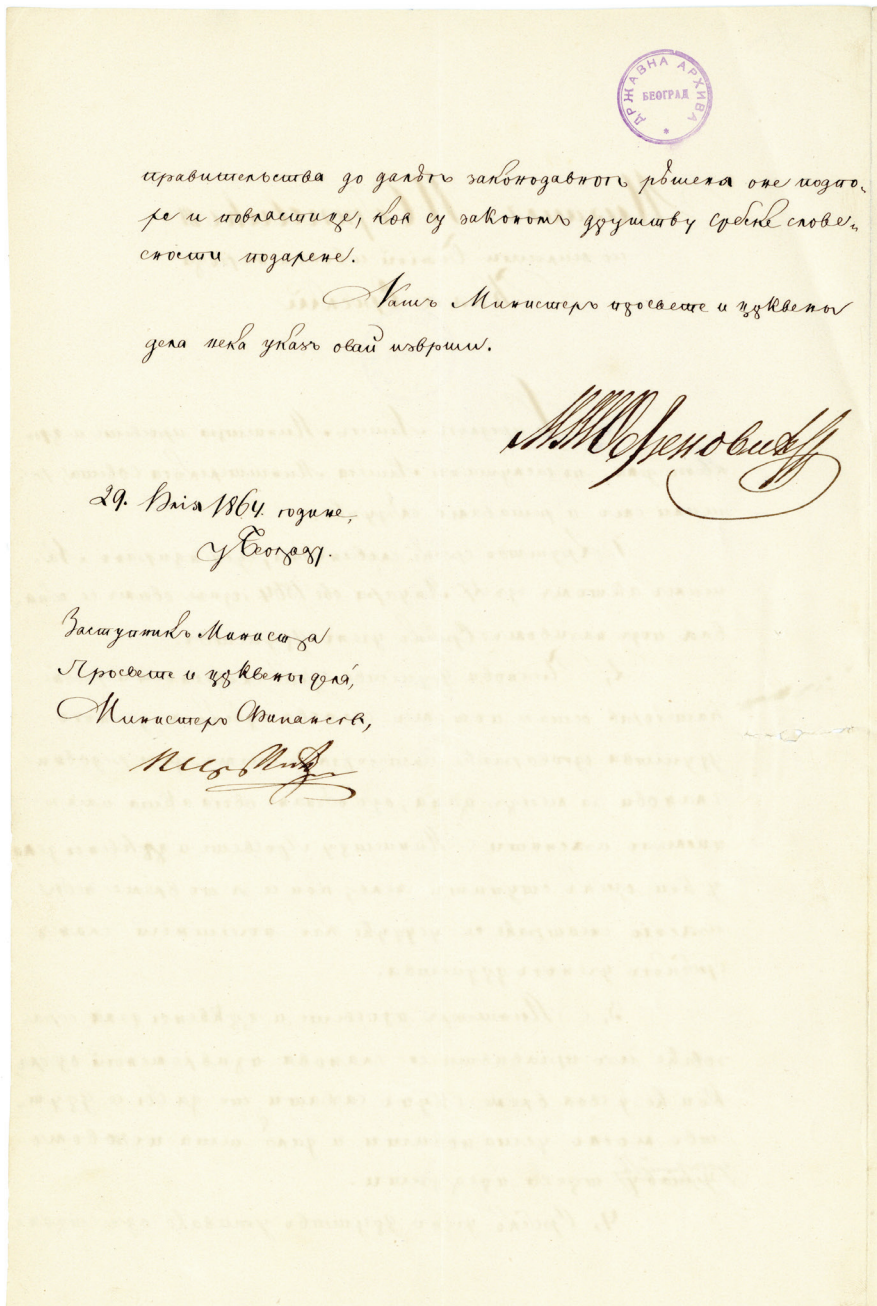
Са становишта језика, ортографије и интерпункције документа СУД веома су неуједначено написана па су у том погледу морале бити обављене нужне интервенције. Наслови часописа и новина, који су разнолико писани (обично, под наводницима, подвучено), стављени су под наводнике, а наслови књига и чланака написани су курзивом.

Већина докумената датирана је по новом кландару, али има списа који су датирани по старом рачунању времена. Приређивачи књиге у том погледу нису вршили измене.

У завршној фази припреме ове књиге техничким услугама у посао је била укључена и др Ивана Спасовић, архивиста Архива САНУ.

Указ књаза Михаила од 27. јануара / 8. фебруара 1864. године о суспендовању Друштва српске словесности (АС, МПс, 1884, ф. III, р 128)

Указ књаза Михаила од 29. јула / 10. августа 1864. године о обнављању Друштва српске словесности под називом Српско учено друштво (АС, МПс, 1884, ф. III, р 128)

Михаило М. Сербовић III
 по милости Божијој и вољи народа
 Књаз Српски.

На предлог Намесника Министра Просвете и зу.
 Крстић делавно саслушао Намесник Министарства Савиша, одо.
 Фрили сло и одобравамо:

Устројство српског ученог Друштва.

I. Поглавје.

§ 1.

Српско учено друштво се називаће и даље савоште под
 надзором Министарства просвете и зуквеног дела.

§ 2.

Српског ученог друштва задатак је: записати се
 наукама и вештинама, у којима се оне пољидлиже науку
 српства.

§ 3.

Савоште друштво је остављено, да се обави
 на ово устројство одређени начини и путеви, којима ће
 оно свој задатак постигавати.

II. Главни.

§ 4.

Друштво савоште редовни глави, који

допосетиће кр поштителу дзушњевотоу садашња сагдаш-
ми; по око дигра седи и дописе и поделити главоје.

§ 5.

Главоје дзушња могу бити само она лица,
која су дилом показала, да обе и могу славо да пожељу
кр поштителу садашња дзушња.

§ 6.

За редовне главоје могу бити узети само они
учени српски грађани, који су списом Крковим воо
современом за дзушњевотоу главоје засведожили, а о којима
дзушња не издора има уверена, да желе са главо
изумити бити.

§ 7.

За дописне главоје дигра се треба лица, за
справаи савета, који су кривичним редом својом
славно дописала кр поштителу дзушњевотоу са,
дашка.

§ 8.

За поделити главоје могу се узети лица, који
су се са кандидацие и венознула саменитому језу
том садашњу дзушњау градоном.

§ 9.

Кандидацие за главоје издате по оделу
одебу, а овај, ако Министар пожељу и дуквоти
дела поштителу лица изоста керини, кроу на изоста.

§ 10.

Трети главоја одређене у овом грамама.

К поделба на одебке:

- а, за науке моралне, етимолошке и писарске;
- б, за науке природне и математичке
- в, за науке историјске и државне и
- г, за вештачке.

§ 17.

Одебци су нестручно одебани, свакији или свота предедашела и черовоу и брине се о пословица свог струке.

§ 18.

Сваки одебко ради по своме нахођењу, по одбору и по предлогу поједини главова свог чланака, решава уверој сачујуи независто, и предлаже свој закључек одебко свога предедашела одебцу на ~~држав~~ државно и увершење.

§ 19.

Подо неможе свичи главо више одебко, но ако држимоу коу одебко на више погоднега развоу поу главови одебко у више одредени му поду одебко главови свичи; погоднези допосе свој закључек одебку као свог одрекоу, коу гад свичи или пошуча.

§ 20.

У нешовишаму свичаоу, коу се додиран више одебко, може одбору свичаоу ^{чиство} свичаоу Кошича по главова разни одебко, но и онда одору одбору напачењки одебко руководи свичаоу, а свачко и појди. ни одебци поу се услужама пошучади главова држичи одебко.

§ 21.

Одебко предлаже по свој средине шучи кажу,

Милош III. р. 128/1884

дана Мишицу иу свесе и узквоту сели узко одвора,
и Мишица иу сви парнава адита као ижедда,
тама одвора за ову годину. Серову парнава одвора
сам себи иу свој срџини. У погодившиа ижеддава
паиштарии главо погодивка.

§ 22.

Кои одвора има сар ишо главо, слава
се да ишошати и главо ишога по ишошати главо
рашоретну одвора иувишати у ишошати одвора.

§ 23.

Послови одвора су ирашавати и унашавати,
и знаа у куш одвора свадати, ижедда и одвора,
ишавати иувишати послова, и шавати да се иувишати
иу поверена свадати знаа главо ишошати.

II° Одвора.

§. 24.

Пословиа дужина ишошати одвора.

§. 25.

Одвора салитавати ижеддашати дужина
и реверитати; сви су ижеддашати ишошати одвора,
одвора и ишошати свадати дужина као ишошати и
Ласих дужина.

§. 26.

Ижеддашати дужина салитавати за по,
дату дана Кнаго на ишошати Мишица ижедда иувишати
Квоти главо.

§. 27.

Ишошати главо одвора долазе у одвора по сво.

ме дабу што су предвањени у поданим одежма.

§ 28.

Услугам (§ 22) ако мањ од шти одежа по-
свој доунава се свој главова одежа избором још
дрото или више плати референта у отили одежма
који су свој главова навали.

§ 29.

Секретара бира дзуштво у кругу на невоже,
дласто време из шти Канцеларија, коју му предва,
ишль дзуштова навали.

§ 30.

Ако секретар одушевља или оставку да,
или се за службу ипаче оклеовати, одбор на предлаже
предвањени навали избором дзуштво до ново
ишља предлаже секретара из главова дзуштва.

§ 31.

Сваке године мора најматари главова одбор
ишљати и ново се ишља гинити.

§ 32.

Предвањени и секретар дзуштова осва
спавати одежа, којима пунадреме.

§ 33.

Одбор су овава и дзуштво:
а, предвањени дзуштво и водити свој под,
бу одвањени;
б, уцавањени свој економско дзуштво,
в, одвањени награде за подани социална ства
и одвањени одва за пошрелне дзуштво и друге награде

дрогодност, но све што узме од ње на одевку и на основима, код ње скучо дзушња остави.

б, дукководити по словима дзушња и рачунајући, баш и по одевку; решена одевка ивршавају, по ивршењу ие усаглашавају одевку због одштата, ии и због ие одевку на ново решавају повратити;

г, ланити одевке у одговору одевке одевачка одевка;

д, попомати скучу извесити о раду и стању због дзушња;

ж, измислити и извршити одобрена скуча одштата ии са савршено дзушњима.

§. 34.

Представља права и дужности су:

а, дзушњао взити ко постојити задатка ког срего ии одевка.

б, полове у одштатама наредити, одштате оштата ии и поштатаи, у ивице ивршење дукководити, ивршење одштатаи и закљети поштатаи.

в, сва ии одштата одштата излагати поштатаи и на дзушњао управља ии.

§. 35.

Сваког одштата права и дужности су: у одштату по решено одевку, или у којем тога нема, по своје нахођење ии одштата дзушњао засучити, и решена одевка одштату одштатаи као и наредити у одштату решена одевку саодштатаи.

§. 36.

Секретара права и дужности су:

а, водити сво ии одштатао дзушњао,

б, узривати дзушњао одштата, и одштатаи, што се у ии одштатаи одштатаи;

в, по решено одбору исполнителног друштва
и извршилаци друштва подне и освету имаю-
друштва разумно водити;

г, надзираваоци надз. Кибирова и Сибирова дру-
штва, док су под друштвама овота;

д, узи равном друштвама одборника
утица Акцетара у одборима одбора права главо
одбора.

Г. Скупштина.

§ 37.

Скупштина се покреће у скупштини савшав.

§ 38.

У скупштини имају друштва, поред свих
чланова, по одбору председника и друштва одборника
лица писарског реда.

§ 39

Скупштина је скупштина:

а, приликом објављивања, који су за изусту по-
дигну писарски и одборници;

б, приликом савшав друштва;

в, приликом Акцетара друштва; уверава се о годиш-
њем развоју друштва;

г, приликом разуме и поверљиве друштва;

д, одобрава даљ дјелно одреда на погодност;

е, приликом одреде свр свој чланова, савшав се
и рђшава о свима, и о њима што му треба даљ
предузимаоци за посветити друштвама задатка;

ж, решава сврхна питања између појединих одбо-
ра и између одбока и одбора;

з, поставља правила: за уредуштављујућу друш-
тва, за коликину на крају социјалног, за поједине

М. Ј. С. р. 128 / 1884

родове издашаха, за одкуте, за дужињеникострано,
за свднице, за дрљоводство и ралуководство;
и, ршава Копачко о ступању у свазу са својаним
дужињавима.

Ет. Свднице и ршавања.

§ 40.

Дужињаво се ради ршавана о својим
дрљаним сашама у свднице скупа, одбора и одевка.

§ 41.

Скуп се сашама у свдници барљ каданушо
у парти, одбор барљ каданушо у месецо дика а одевка
зи по пошрвби посла.

§ 42.

Само су оне свднице пуноватне кад се,
позитивни предсвдника, или у немогућности подготво
позитивна одборна одржавајућа сашама, отвори, су,
Ковози и зашвори.

§ 43.

У свдницама само се о отворе ршавати
може, да што е свдница по овом уелогојисву ка,
улетна.

§ 44.

Ка ршаво вети мора у свдницама скупа
позитивновати барљ половина у мезу кадећи се,
по никако мањо: од десето редовна кланова; у
свдницама одбор барљ шовизи одборника; у свдница,
ма одевка барљ четвртина у мезу кадећи се кланова
одевка, по овом број неможе мањви од шови клан.

§. 45.

Усвједошана рђшава се процјеном виших гласова; што се на тај начин рђишати не може одлазе се за свједошћу свједошћу.

§. 46.

На предњем крају глава мора се ставити или гласовити или гласовити рђишати.

VIII Свеса:

са странима дзучишавима.

§. 47.

Дзучишаво ће ступати у свезу и са странима, или дзучишавима, ако има се по ступу свота задатка поже узайимно подготавити.

§. 48.

У свезу са странима коима дзучишавима своја дзучишаво по предлогу које оделка и по рече по свједошћу; по предлогу и по свједошћу свези може предлогу и оделом разиравити, и и поже, или у оделом ступити.

§. 49.

Свезу оделом оделом узайимним својства, вандро разд и измењала дзучишавима одела.

VIII Органе дзучишавима.

§. 50.

Дзучишаво и оделом свој разд у паролном својом органу и гласовитом својом оделом.

§. 51.

Свој пошлов обављању друштво претко одобра,
научни рад посредовано својо ортала, а закључена
друштва посредовано авни митова, у колико ова
за неопуштеност главне и за судбуку важно,
свои имаши могу.

IX Умант Друштва.

§. 52.

Друштво има свој умант у ивогу, кобу,
гала и збиркама, и позмируј свој шожикове и
држиха, кои му долазе одо пошлоти вола одо
сирене правителства или одо ширене шриваша
и широта, или одо шешака исо солдовене и,
којише нашоураја.

§. 53.

Друштво ће шожикати свој шриваде, на
ишолашу својо редовни шожикова, на широте сти,
сашеломна, на одкуто одла и шриваде за своа
шриваде, оно ће шриваде и шриваде шожикова и
давати своа одла у шриваде за свој шриваде и
сирене по решено одобра и по шриваде, као
друштвеништво за шо све пошавио буде.

§. 54.

Друштво шриваде и збирке сашеломни
су део народне шриваде и музеа.

§. 55.

Пошлоти за одобравањем Канцела,

рпског рада давати се душома и у Казепаја
Министарства и просвете и у школи дела?

Тако Министарство просвете и у школи
дела нека се о извршењу свога указа стара.

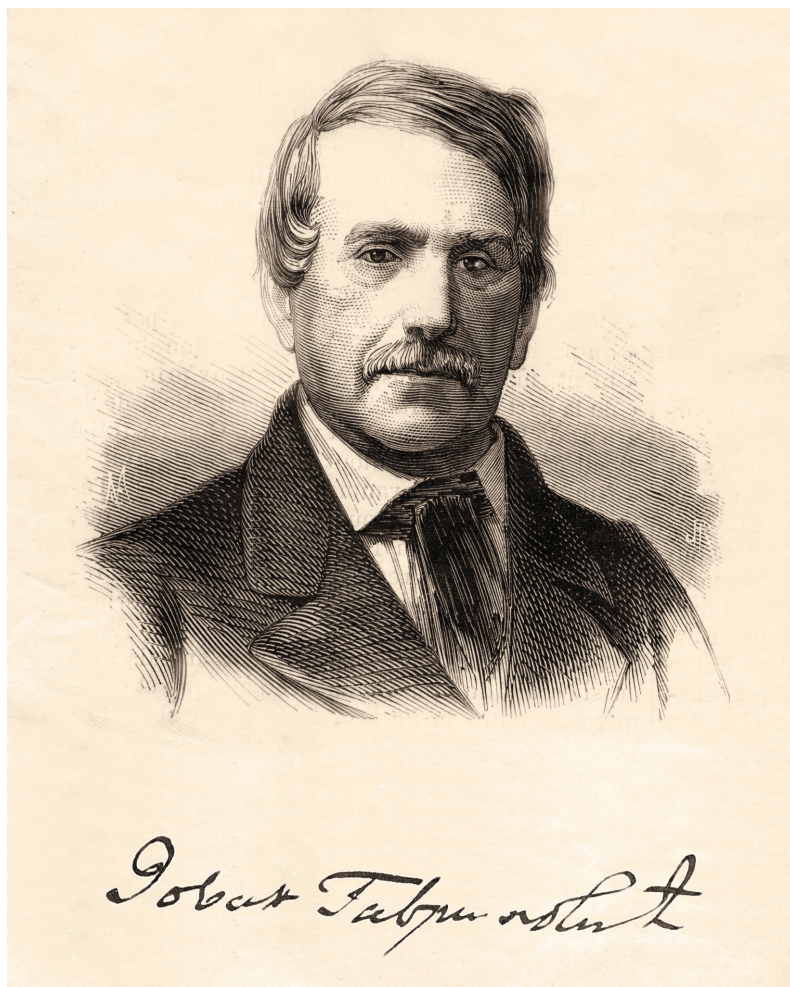
29. Септембра 1884 године,
Београд

M. Perenski

Зачинило Министарство
просвете и у школи дела,
Министарство Просвете,

M. Perenski

M. Perenski 1884

Председник Српског ученог друштва 1864–1868. године

1864. ГОДИНА

1. Београд, 2. септембар 1864.

Коста Цукић, заступник министра просвете и црквених дела
и министар финансија – Српском ученом друштву

Извештава Друштво да на основу највишег решења (указа) од 29. VII 1864. године доставља имена чланова Друштва српске словесности који су се „пријавили за чланове Српског ученог друштва, и то: 1. за Одсек наука морални, језикословни и литерарни: Матија Бан, Коста Бранковић, архимандрит манастијски Евгеније, Ђорђе Малетић, Љубомир Ненадовић, архимандрит горњачки Сава, Сава Сретеновић, др Коста Цукић; 2. за Одсек наука природословни и математични: др Јован Валента, Емилијан Јосимовић, др Јован Ковач, др Јован Машин, др Аћим Медовић, Мијаило Панић, др Јосиф Панчић, Мијајло Рашковић; 3. за Одсек наука историјски и државни: Јован Гавриловић, Димитрије Голубовић, Коста Јовановић, др Никола Крстић, Милоје Лешјанин, Рајко Лешјанин, Јован Мариновић, Милан Миличевић [Милићевић], Сергије Николић, Милан Петронијевић, Милош Поповић, др Милован Спасић, Панта Срећковић, др Филип Христић, др Димитрије Црнобарац, др Јанко Шафарик и Владимир Јакшић; 4. за Одсек вештина: Милан Миловук. На основу указа и чл. 22 Устројства Српског ученог друштва К. Цукић, министар просвете и црквених дела образовао је Привремени одбор Српског ученог друштва од следећих чланова: Јована Гавриловића као председника и Косте Бранковића, др Јосифа Панчића и др Димитрија Црнобарца као референата Одбора и председника дотичних одсека и др Јанка Шафарика као секретара и касира. Позива Друштво да даље предузме шта треба да би се оно што пре установило и започело своје послове.

Писмо, оригинал, аутограф К. Цукића, 2 л.

2. Загреб, 5. фебруар 1864.

В[атрослав] Јагић, тајник М[атице] ил[ирске], уредник „Књижевника“ и професор у Загребу – Друштву српске словесности

У име Матице илирске и у знак књижевне узајамности шаље Друштву прву свеску „Књижевника“ и моли га да по један примерак преда Јанку Шафарику и Ђури Даничићу у знак поштовања.

Писмо, оригинал, 2 л.

3. Београд, 2. август 1864.

Димитрије Матић – господину [вероватно Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Извештава га да је на његову адресу за Друштво српске словесности дошло писмо с прилогом од редакције „de l' Annuaire des Sociétés Savantes de la France et de l' Etranger – „Годишњака научних друштава Француске и иностранства“ и моли да види шта редакција од Друштва жели. На једно раније писмо исте редакције Матић је одговорио на оно што је тражено.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилогом:

Париз, без датума 1864.

Е. Корте, секретар редакције „de l' Annuaire des Sociétés Savantes de la France et de l' Etranger“ – Monsieur-у [председнику националног друштва]

Моли за помоћ грофу д'Ерикуру при издавању *Годишњака научних друштава Француске и иностранства*. Жали се на лоше организовану администрацију и тешкоће у преписци с иностранством, али и због инертности неких друштава која не одговарају на позиве грофа д'Ерикура. Редакција је приморана да сваком националном друштву пошаље штампан отисак на коректуру ради провере тачности изнетих података, извршења исправки и уношења евентуалних допуна.

Зато уредништво моли да му се саопшти „садашње стање друштва“.

Писмо, француски језик, штампано, 2 л. с прилогом:

Шиф на ком су одштампан основни подаци о научним друштвима у Европској Турској – Румелији, Молдавији, Србији, Влашкој, Турској Азији – Малој Азији, Сирији, Атици. За Србију су дати подаци о Друштву српске словесности и садрже: имена председника, потпредседника, секретара и благајника, број чланова Друштва (62 редовна, 57 дописних и 19 почасних), број објављених свезака „Гласника“, циљ оснивања и програм Друштва, врсте до тада објављених дела и научна друштва с којима постоји сарадња.

Шиф, француски језик, 1 л.

4. Београд, 11. август 1864.

Недатирана белешка да се Огисту Дозону пошаље последња свеска „Гласника“; да је Сава Косанић [Косановић], мостарски свештеник

и учитељ, казао да Дозон нема XV, XVI и XVII свеску, као и белешка Јанка Шафарика од 11. VIII 1864. да је за О. Дозона дао наведене свеске „Гласника“.

Белешка, оригинал, 1 л.

5. Београд, 8. август 1864.

Др Јанко Шафарик потврђује да је по жељи министра Косте Цукића за мостарску општинску библиотеку при школи предао Сави Косанићу [Косановићу] свеске I–XVII „Гласника“ и *Часове благоговенија*.

Потврда, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

6. [Београд, 18. јул 1864]

Др Јанко Шафарик потврђује да је у име Друштва српске словесности предао Јосифу Бођанском, професору Московског универзитета, 18. јула 1864, када је био у Београду, свеске XII–XVII „Гласника“, Пуцића *Сјоменике Српске I и II*, Доментијанов *Живој Свѣтој Саве* од Ђ. Даничића, *Прејиску о Унији* и *Acta archivi Veneti*, и за Друштво историје и древности руских при Московском универзитету, којег је Бођански секретар, „Гласник“ књ. XVI и XVII, Пуцића *Сјоменике Српске I и II*, *Acta archivi Veneti*, *Живој Свѣтој Саве* Доментијана и *Прејиску о Унији*.

Потврда, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

7. Београд, 10. август 1864.

Коста Цукић – Ја[нку] Шафарику, библиотекару

Моли га да из библиотеке ДСС по један примерак мапа Пожаревачког и Крајинског округа, којих нема у књижари, а потребних Енглеско-дунавском друштву, изда г. Милановићу, заступнику тога друштва, и ако то не одобри ДСС, Цукић ће их платити.

Писмо, оригинал, аутограф К. Цукића, 1 л.

8. Београд, 11. септембар 1864.

Коста Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да се Јован Ристић, кнежевски српски заступник при Отоманској порти писмом од 26. августа исте године пријавио за члана Српског ученог друштва у Одсеку историјских и државних наука.

Писмо, оригинал, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

9. Загреб, 26. август 1864.

Светозар Галац, књижар – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да је преко књижара В. Валожича послао 8 форинти и 40 крајцара за продате књиге и моли да му се пошљају „Гласни-

ци“, при чему наводи колико и од којих свезака, као и три примерка Пуцићевих *Сјоменика Српских*, само другу књигу.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф С. Галца, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је адреса: „Slavnomu Društvu srbske slovesnosti u Biogradu. Belgrad.“ и елипсаста налепница са штампаним натписом: „Svetozar Galac Knjižar u Zagrebu“.

10. Загреб, 28. новембар 1864.

Светозар Галац, књиџар – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештава да је 15. претходног месеца молио Друштво да му оно пошаље разне свеске „Гласника“, и Пуцићеве *Сјоменике српске*, па их није примио, нити одговор добио и, пошто су му преко потребне, опет моли Друштво да му их што пре пошаље.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф С. Галца, 2 л.

Листови су с утиснутим сувим меморандумом „Svetozar Galac knjižar u Zagrebu“, адресом на 2. листу и елипсастом налепницом, поцепаном приликом отварања писма, са штампаним натписом као у меморандуму.

11. Нирнберг, 7. јун 1864.

Немачки музеј у Нирнбергу, др Фроман, заступник директора и др Ј. Р. Ербштајн, први секретар – [Српском] ученом друштву

Шаљу Друштву „Годишњи извештај“, који у броју за 1864. годину садржи податке значајне за познавање немачке прошлости. Надају се сарадњи с Друштвом и међусобној размени издања.

Писмо, немачки језик, готица, штампано и рукопис, 1 + (1) л. с прилогом:

Запис о послатом писму: „Од Српскогъ ученогъ друштва. An den Vorstand des germanischen Museums zu Nürnberg“, без потписа

Рукопис, српски и немачки језик, 1 л.

12. Београд, 28. септембар 1864.

М[илан] Миловук – Доктору Јанку Шафарику, секретару [С]УД

Моли Јанка да га уброји међу чланове Одсека за историјске и државне науке, док се не попуни број чланова у Одсеку вештина.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 1 л.

На другој страни листа, адреси, је у бордо воштаној маси утиснут печат, српски грб – крст и четири оцила на штиту оивиченом гранчицама, с круном на врху и симболима испод гранчица.

13. [61] Смедерево, 4. октобар 1864.

Мита Поповић, трговац – Друштву српске словесности

Извештава Друштво да је из „Српских новина“ видео да оно своја научна дела жели продавати по окружним местима уз позив грађанима да се јаве за продају. Он жели да продаје књиге Друштва, не ради свог интереса колико ради општег циља. Моли Друштво да му пошаље своја дела за продају, а он ће уредно и тачан рачун с новцем давати ако буде добио поверење.

Писмо, оригинал с воштаним црвеним печатом прекривеним остацима залепљеног папира, 2 л.

14. [13] Београд, 9. октобар 1864.

Запис о послатом писму: „Од Српскогъ ученогъ друштва. An den Zoologisch-mineralogischen Verein in Regensburg“, без потписа

Белешка, оригинал, српски и немачки језик, 1 л.

15. [14] Београд, 25. октобар 1864.

Запис о послатом писму: „Од Српскогъ ученогъ друштва. An die Oberhessische Gesellschaft für Natur und Heil Eunde zu Giessen“, без потписа

Белешка, оригинал, српски и немачки језик, 1 л.

16. [15] Београд, 12. октобар 1864.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је кнез Михаило, на његов предлог, указом од истог дана именовано Јована Гавриловића, члана Државног савета, за председника Друштва, који је на годину дана постављен.

Писмо, оригинал, 1 л.

17. [16] Београд, 12. октобар 1864.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је, на основу § 21 Устројства Српског ученог друштва и акта Друштва од 10. октобра исте године, од предложених личности, именовано: Косту Бранковића, ректора Велике школе, за председника Одсека моралних, језикословних и литерарних наука; др Јосифа Панчића, професора Велике школе, за председника Одсека наука природословних и математичких и др Николу Крстића, начелника Полицијског одељења у Министарству унутрашњих дела, за председника Одсека историјских и државних наука.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

18. [17] [Кристијанија (Осло)], 24. јун 1863.

Краљевски норвешки универзитет, секретар Х. Холст – Српском ученом друштву

У име Секретаријата Краљевског норвешког универзитета обавештава Друштво о смрти Петера Андреаса Мунка, норвешког историчара и подсећа на неколико важнијих датума из његове биографије: родио се у Кристијанији 1810; напустио је право и посветио се историјским студијама; главно дело је *Историја Норвешке*, умро је у Риму у 52. години живота.

Писмо, француски језик, штампано, 1 + (1) л.

19. [18] Кристијанија (Осло), 31. октобар 1863.

Секретаријат Краљевског норвешког Фредериковог универзитета, Х. Холст, секретар – Српском ученом друштву

На основу академског колегијума као успомену доставља Друштву један примерак описа прославе педесетогодишњице Универзитета, која је одржана септембра 1861. године.

Писмо, норвешки језик, штампано, 1 + (1) л. и превод на српски, 1 л.

20. [19] Београд, 31. октобар 1864.

Милан Ђ. Милићевић, члан Одсека наука историјских и државних, I класе секретар Министарства просвете и црквених дела – Одбору Српског ученог друштва

Предлаже Одбору да се из архиве Друштва штампају „сви они рукописи који би од важности били за нову Српску историју“ и „да се промисли о начину како да се од заборава сачува много коешта што осветљава нову нашу историју“, а нарочито од 1815. године надаље. Такође, да се размисли како би се могло урадити „да се и старије наше државне архиве прегледе и све што већ иде у област историје извади из њи“ и преда јавности, тј. објави, а и да се замоле сви који имају важне документе за историју да их учине доступним Друштву.

Писмо, аутограф, 2 л.

На другом листу је суви жиг с утиснутим иницијалима, залепљен на воштану подлогу.

21. [20] Београд, 2. новембар 1864.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Саопштава да је највишим књажевим указом 29. јула 1864. Друштво српске словесности „преображено“ у Српско учено друштво. Стога га позива да од лица којима је наређено да их предају прими све ствари Друштва српске словесности. ДСС је било суспендовано највишим књажевим указом 27. јануара 1864. и било је наређено да Милан Ђ. Милићевић, секретар у Министарству просвете и црквених дела, прими печат и архиву, др Јанко Шафарик рукописе и библиотеку, а рачуне, новац и кључ

од локала Друштва Алекса Цимић, рачуноводитељ Министарства просвете и црквених дела.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 + (1) л.

22. [21] Београд, 16. новембар 1864.

Алекса Д. Цимић, рачуноводитељ Министарства просвете и црквених дела

Признаје да је, по решењу министра просвете и црквених дела од 2. новембра 1864, ствари Друштва српске словесности, које је примио на чување 30. јануара исте године од Стојана Вељковића, предао 16. новембра 1864. Јанку Шафарику, секретару и благајнику Српског ученог друштва. Ствари су наведене у седам ставки као исплаћени и неисплаћени рачуни; реверси књижара који су примили књиге Друштва на продају; књига прихода и расхода; готовина у износу од 102 гроша и 6 пара чаршијских.

Потврда, оригинал, аутограф је Јанка Шафарика осим потписа Цимићевог, 1 л.

23. [22] Београд, 19. новембар 1864.

Миливоје Петровић, заступник министра просвете и црквених дела, полковник – Српском ученом друштву

Доставља Друштву за његову употребу извод буџета за 1865. год.

Писмо, оригинал, 1 л. с прилогом:

Извод буџета за Српско учено друштво за рачунску 1865. годину с наведеном сумом за плату секретара у износу од 1.440 гроша и за помоћ Друштву од 2.800 гроша.

Извод, оригинал, 1 л.

Са сувим жигом залепљеним на воштану подлогу у који је утиснут грб око ког је кружно исписан текст, тешко читљив.

24. [23] Београд, 3. децембар 18[64]

[Коста Цукић], заступник министра [просвете] и црквених дела, [министар] финансија – Српском ученом друштву

Одговара на предлог Друштва од 1. новембра 1864. да није могао предузети никакве кораке да се удовици Вука Стефановића Караџића, Ани Караџић, из касе Министарства даје годишња помоћи за издржавање.

Писмо, оригинал, 1 л.

Недостаје доњи део листа с делом текста код датума и потписа.

25. [24] Харков, 25. октобар 1864.

Петар Лавровски, професор Харковског универзитета – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

У знак захвалности за гостопримство шаље Друштву своје најновије дело о Тирилу и Методију, у ком истиче њихов значај за Словенство.

Моли да се сви примерци предају онима којима су намењени, а да се њему пошаљу: „Гласник“, свеске XII–XVI и *Речник* Даничићев.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф П. Лавровског, 2 л.

26. [25] Београд, 22. децембар 1864.

Белешка: „Од Српског ученог друштва. An die naturwissenschaftliche Gesellschaft Isis in Dresden“ (Природно-научно друштво ИСИС у Дрездену)

Белешка, оригинал, српски и немачки језик, без потписа, 1 л.

27. [26] Београд, 22. децембар 1864.

Белешка: „Од Српског ученог друштва. An den Siebenbürgischen Verein für Naturwissenschaften in Herrmanstadt“ (Трансилванијско (Ердељско) друштво за природне науке у Херманштату (Сибину))

Белешка, оригинал, српски и немачки језик, без потписа, 1 л.

28. [27] Београд, 22. децембар 1864.

Запис о послатом писму: „Од Српског ученог друштва: A la societe imperiale des naturalites de Moscou“ (Царско друштво природоиспитача у Москви)

Запис, оригинал, српски и француски језик, без потписа, 1 л.

29. Пожаревац, 31. децембар 1864.

Димитрије Тодоровић, директор полугимназије пожаревачке – поштованом господину [Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да за библиотеку гимназије пошаље све свеске „Гласника“, сем XVI, као и по један примерак осталих књига које ће Друштво убудуће објављивати.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Тодоровића, 2 л.

30. без места и датума

Књиџе које треба за Друштво српске словесности набавити. То је списак књига с 85 наслова на разним језицима за које је наведена појединачна и укупна цена од 837 форинти и 26 крајцара.

Списак, оригинал, непотписан, аутограф је Ј. Гавриловића, 5 + (1) л.

Седница прва
привременог одбора српског ученог друштва,
држана дана 22 Септембра 1864 године,
у присуству Тогода: Јована Јавриловића, Председатеља,
Кладова: Косма Бранковића, Исидра Платића и
Симитрија Вучићарића, и Секретара
Јанка Шафарика.

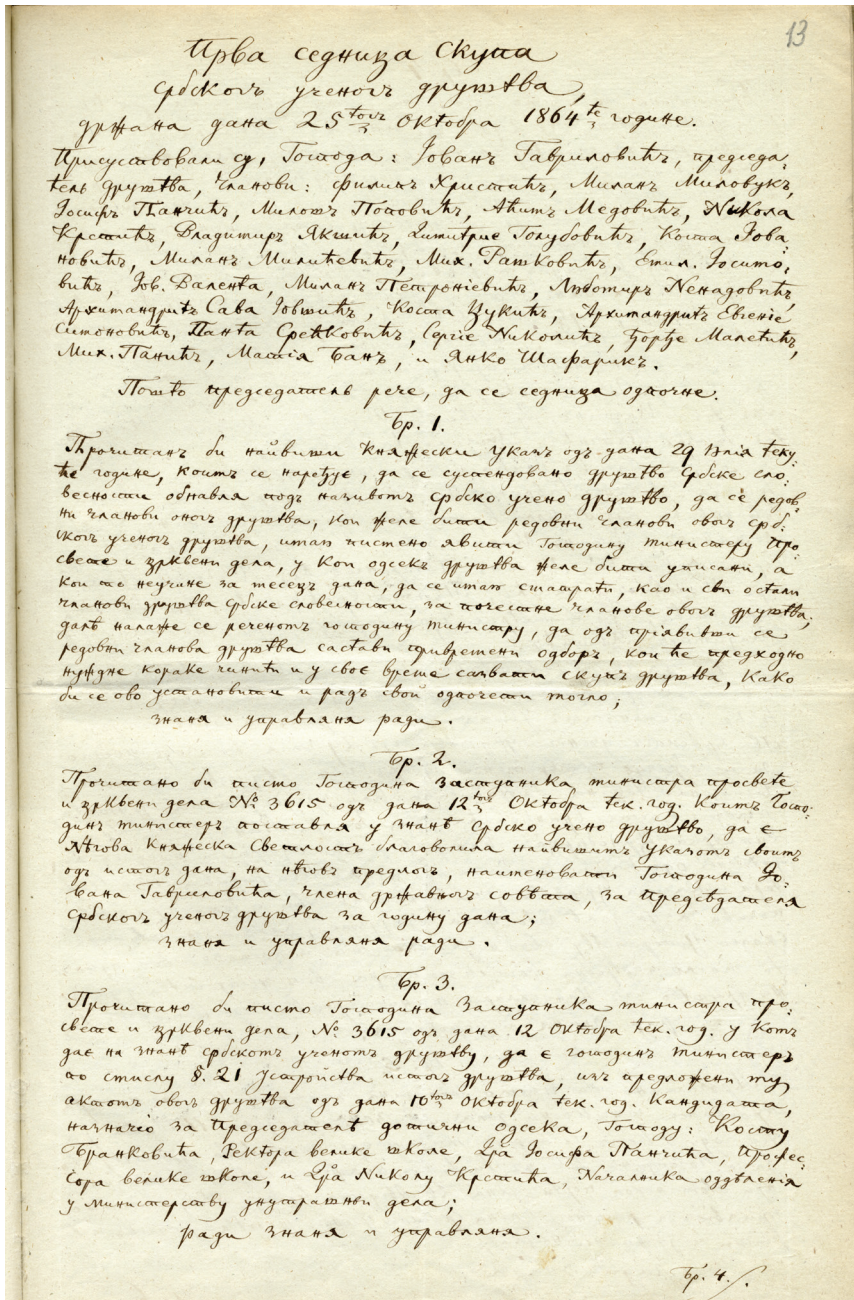
Стр. I.

Прочитано је писмо Т. Васацкића министра Просвете
и зрљвети дела, Министра Финансије, № 2985, дана 2^{гог}
Септембра тек. год. писано Српском ученом друштву, у коме
ту звање, пошто су се у списку највишег решења, именованог
27^{гог} Маја ове године, на основу 2^{гог} чланка Указа, одгласана
друштва српске словесности прихватила за редовне чланове Срп-
ског ученог друштва, усвојивши највишег указом Кра-
љевим од 29 Маја 1864^{гог} године, и као:

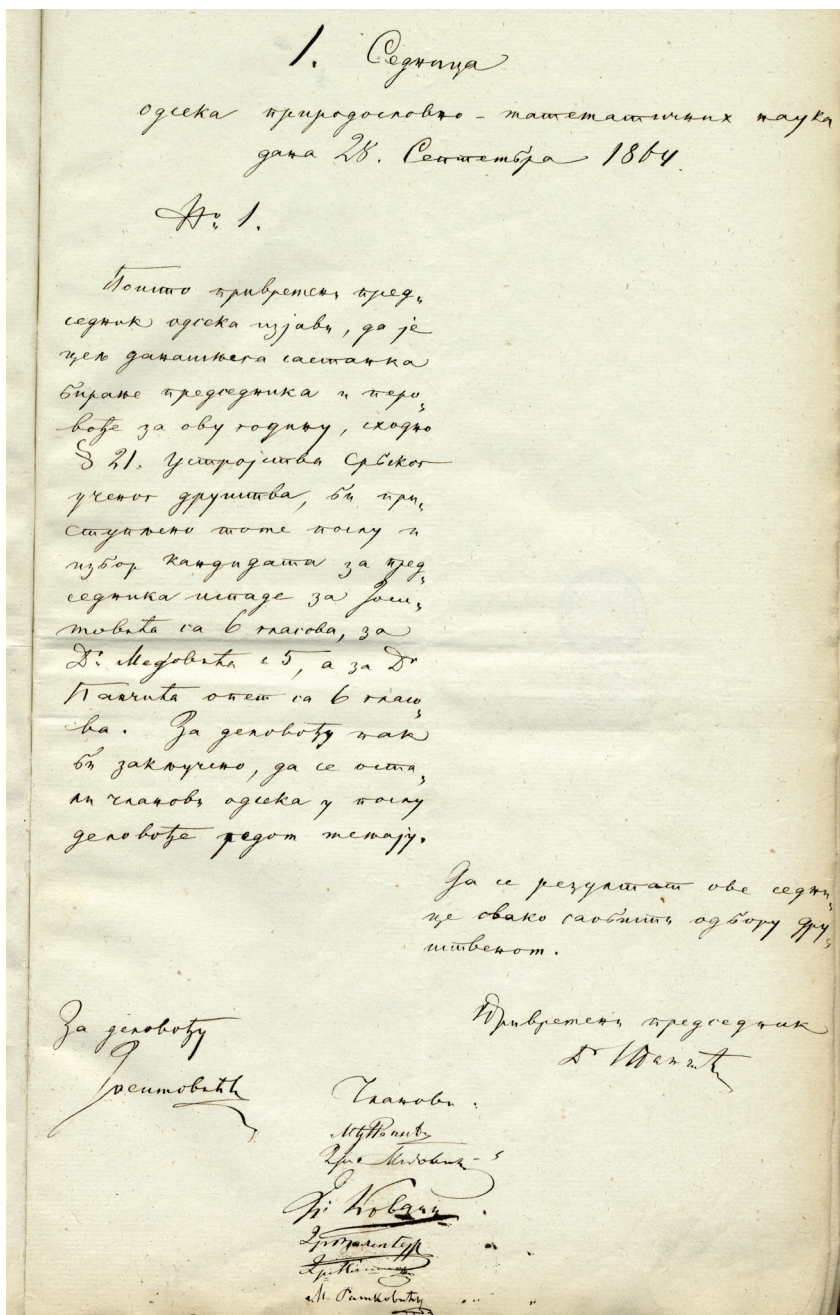
1. За одсек наука морални, езиковословни и литерарни:
Тогода: Матија Бавд, Косма Бранковић, Архипапазичић Ма-
ксимијан Евлешић, Ђорђе Малешић, Лоботурџ Немањковић,
Архипапазичић Тодоркић Сава, Сава Држеговић, Срџ
Косма Вукић;
2. За одсек наука природословни и математички:
Тогода: Срџ Јован Баласана, Емилијан Ристић, Срџ
Јован Ковач, Срџ Јован Машин, Срџ Атанас Мего-
вић, Милош Платић, Срџ Јосиф Платић, Милош
Пашић.
3. За одсек наука историјски и државни:
Тогода: Јован Јавриловић, Симитрије Тогубовић,
Косма Јовановић, Срџ Никола Крстић, Милош
Анђелић, Рајко Анђелић, Јован Маринковић,
Милош Милићевић, Сергеј Николић, Милош Пе-
тековић, Милош Поповић, Срџ Милош Савацкић, Плати-
ћ Срџковић, Срџ Фрањо Христић, Срџ Симитрије Вучи-
ћарић, Срџ Јанко Шафарик, Владимир Акшић.
4. За одсек вестина: Тогода: Милош Миловић,
као е. министар Просвете и зрљвети дела на основу 27^{гог}
чланка статутног Указа и сз обзира на § 27. Устрој-
ства Српског ученог друштва од 29 Маја тек. год. реше-
ња: Тогода: Јована Јавриловића као председатеља
друштва, Тогода: Косма Бранковића, Срџ Јосиф Плати-
ћа и Срџ Симитрија Вучићарића, као редовних одбора

Записник 1. седнице Привременог одбора Српског ученог друштва
од 22. септембра / 4. октобра 1864. године

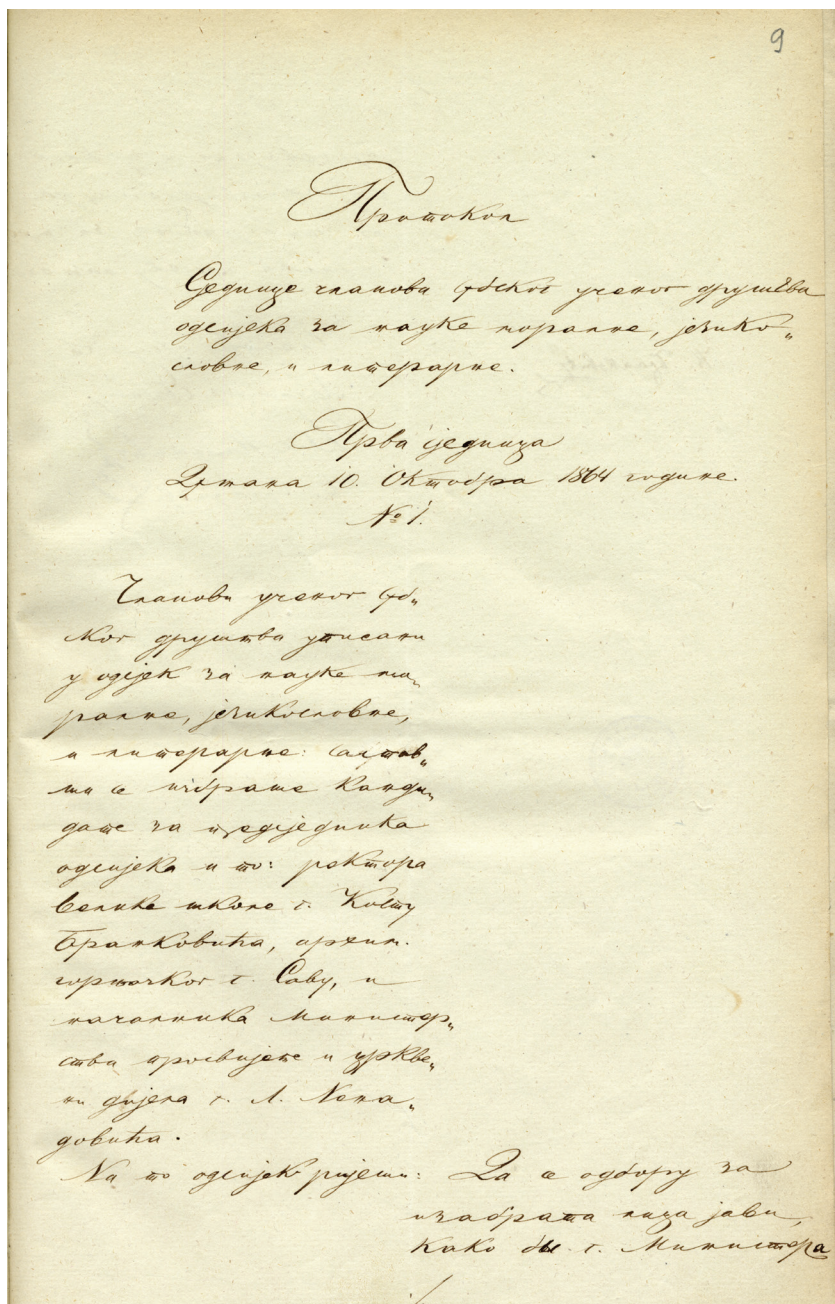
(Архив САНУ, Записници седница управа стручних одбора
и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870)

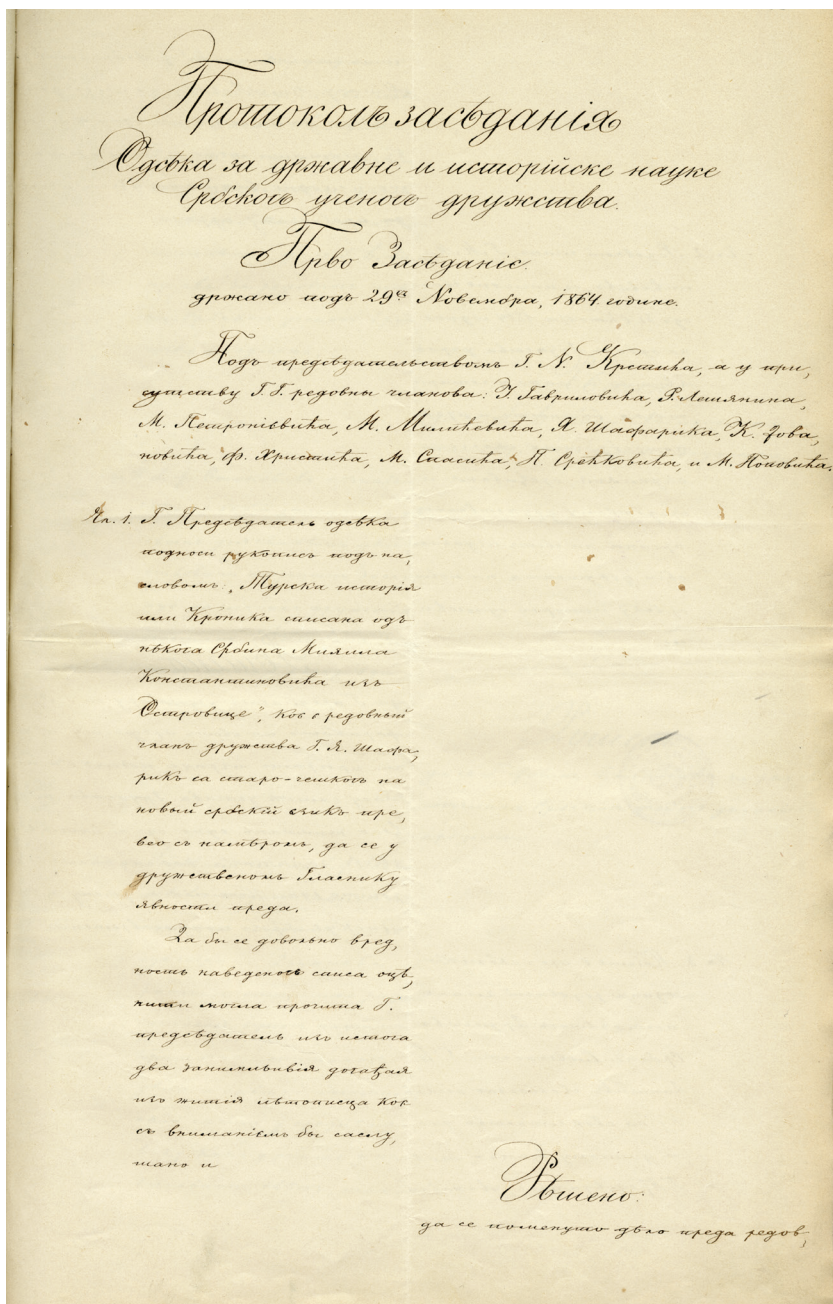
Записник 1. седнице Скупа (скупштине) Српског ученог друштва
од 25. октобра / 6. новембра 1864. године
(Архив САНУ, Записници седница управа стручних одбора
и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870)

Записник 1. седнице Одсека природословно-математичких наука Српског ученог друштва од 28. септембра / 10. октобра 1864. године (Архив САНУ, Записници седница управа стручних одбора и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870)

Записник 1. седнице Одсека за науке моралне, језикословне и литерарне
Српског ученог друштва од 10 / 22. октобра 1864. године
(Архив САНУ, Записници седница управа стручних одбора
и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870)

Записник 1. седнице Одсѣка за државне и историјске науке Српског ученог друштва од 29. новембра / 11. децембра 1864. године (Архив САНУ, Записници седница управа стручних одбора и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870)

1865. ГОДИНА

1. [48] Париз, 1. јануар 1865.

Е. Корте, лични секретар грофа [Ахмета] д' Ерикура – [Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је из штампе изашао „Годишњак учних друштава у Француској и иностранству“ и да је на позив грофа д' Ерикура одговорило 1800 друштава. У распису су наведене земље које су обухваћене у првој и другој књизи. Гроф д' Ерикур моли да му се доставе подаци о историјату Српског ученог друштва; измене у саставу Одбора; радови објављени у 1864. и планирани за 1865; разним питањима и проблемима и документација о другим научним друштвима која постоје у тој средини.

Распис, француски језик, штампано, 1 + (1) л.

Недостаје горњи десни угао другог листа.

Распис је с прилогом:

Претплатни лист на „Годишњак учених друштава у Француској и иностранству“ у две књиге.

Претплатни лист, француски језик, штампано, 1 л.

2. [28] [Београд, 3. јануар 1865]

Белешка: „Од Српског ученог друштва. Г. Управитељу полугимназије пожаревачке“

Белешка, оригинал, без потписа, 1 л.

3. [30] Беч и Загреб, јануара 1865.

Одбор за издавање дела Вука Стефановића Карацића (Огњеслав Утјешеновић, др Фрањо Миклошић и др Јован Суботић) – [свим родољубима и пријатељима народне књижевности]

Позива све родољубе и пријатеље праве народне књижевности да у оквиру својих могућности дају прилоге за штампање дела Вука Стефановића Карацића.¹

Истичући значај и заслуге Вука за српски народ али и остала југословенска племена, потписници су желели да пруже помоћ Вуковој породици (супрузи, кћерки и унуку) којој би од продаје књига био предат чист приход. Своје новчане прилоге већ су дали: патријарх Самуил Маширевић, владика Платон Атанацковић, бискуп Јосип Јурај Штросмајер, барон Метел Ожеговић, Иван Кукуљевић Сакцински и други.

Позив, оригинал, штампано, ћирилица, 2 л.

¹ На шестој седници Одбора Српског ученог друштва одржаној 3. јануара 1865. под тач. 36 речено је да је митрополит Михаило обавестио председника Јована Гавриловића о молби Одбора за издавање дела Вука Стефановића Карацића којим се позивају сви пријатељи српско-хрватске књижевности да добровољним прилозима по могућности потпомогну издавање Вукових дела која још нису штампана и прештампавање већ штампаних, а распродатих и обоје на корист његове породице. Закључено је да Одбор предложи Скупу да Друштво приложи 30 дуката цесарских за наведену сврху.

4. [31] [Београд, без датума]

Јосиф Панчић, Никола Крстић и Јанко Шафарик – Српском ученом друштву

У својству чланова одбора, одређеног 25. октобра 1864, за израду пројекта и пословног реда у Српском ученом друштву, подносе Друштву пројект са три одељка: I – о одсеку, II – о одбору и III – о скупу, а о томе је расправљано на седници 12. јануара 1865.

Омот, 2 л.

- I. *Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво*, с допунама и избацивањима Јанка Шафарика, концепт, ћир. рукопис и аутограф Ј. Шафарика, 7 л.
- II. *Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво*, концепт, ћир. аутограф Николе Крстића, 6 л.
- III. *Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво*, ћир. аутограф Јосифа Панчића, сем прва два листа, 6 + (1) л.
- IV. Београд, 14. март 1865.
К. Цукић, *Пословни ред у Ср̄ском ученом друш̄тву*, примедбе на *Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво*, (дате за тач. 9 и 19 одељак I; тач. 6, 7 и 13 одељак II; тач. 5–8 одељак III)
Оригинал, ћир. аутограф, 2 л.
- V. [Београд, без датума]
Љ[убомир] П. Ненадовић, *Примедбе на Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво* (дате за тач. 1, 2, 10 и 18 одељак I; тач. 4 и 6 одељак II; тач. 2 и 5 одељак III); напомиње да се слаже са Цукићевим примедбама.
Оригинал, ћир. аутограф, 2 л.
- VI. 6. фебруар 1865.
Архимандрит Сава [„Додаем још и ове ситнице“] на *Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво* пошто је пристао на све изложене примедбе К. Цукића и Љ. П. Ненадовића.
Оригинал, ћир. аутограф, 1 л.
- VII. [Београд, без датума]
Ђорђе Малетић, *Примедбе на Пројект̄ њословно̄ реда за Ср̄ско учено друш̄тво* (дате за тач. 16 одељак I; тач. 10 одељак II; тач. 2 и 4 одељак III), а не слаже се с неким примедбама Љ. П. Ненадовића.
Оригинал, ћир. аутограф, 1 л.
- VIII. [Београд, без датума]
[Милан] Петронијевић и М[илоје] Лешјанин, *Примедбе на I [О одсеку], II [О одбору], III [О скупу]*, (дате за тач. 1, 4, 10, 16, 17, 20 и 21 одељак I; тач. 6 и 10 одељак II; тач. 2 и 6 одељак III).
Оригинал, ћир. рукопис, 1 л.

5. [32] Крагујевац, 31. јануар 1865.

Ђорђе Ћирић, директор Гимназије крагујевачке – господину [вероватно Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва]

Одговара му на писмо од 14. истог месеца и потврђује да се код њега налазе неки важни рукописи из карловачке архиве који се односе на Србију у време Карађорђа. Теофил Димић није предао њему та документа да их пошаље Друштву српске словесности, већ да их чува. Када је документа вратио Ћирићу, код њега је остао један завежљај рукописа, који ће он првом приликом послати Друштву. Те рукописе Димић је нашао у некој карловачкој бакалници у којој су њима замотаване продаване ситнице.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Ћирића, 2 л.

На првом листу у горњи десни угао утиснут је суви грб.

6. [34] Београд, 7. март 1865.

Коста Цукић – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је примио писмо од Ђована Веђеција Рускала, италијанског књижевника и члана парламента, о обележавању шестогодишњице рођења Дантеа Алигијерија у Италији. Ако Србија буде желела да је неко представља на тој годишњици, Веђеци је спреман да посредује. Цукић је сагласан да се удовољи предлогу и да Српско учено друштво буде посредник у сарадњи између српског и италијанског народа.

Писмо, оригинал, аутограф К. Цукића, 2 л.

7. [33]

Карта Округа књажевачког, која је била прилог уз чланак др Стевана Мачаја *Опис округа књажевачког*. На њој су уцртане границе округа, реке, планине, насељена места и неке друге појединости. Нема наслов, легенде и размеру.²

Карта, оштећена на превијеним деловима, 1 л.

8. [43] Београд, 9. март 1865.

К[оста] Цукић – Јов[ану] Гавриловићу, члану Држ[авног] савета

Обавештава га да, према статуту, Ђовенале Веђеци Рускала може да буде члан Српског ученог друштва и да је то својим радом заслужио, па да Гавриловић даље ради шта треба.

Писмо, оригинал, аутограф К. Цукића, 1 л.

На полеђини листа је правоугаони бордо воштани печат у ком су утиснути иницијали „К. Ц.“

9. [1866-5] Москва, 19. март 1865.

Императорское общество истории и древностей российских при Московскомъ университетѣ (Царско друштво за историју и старине руске Московског универзитета), секретар

² У Мачајево име рад *Опис округа књажевачког с картом* поднео је Јосиф Панчић на деветој седници Одбора Српског ученог друштва у Београду 8. марта 1865. године.

О[сип] М. Бођански – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му шаље своја периодична издања „Чте-
нија“ за прошле три године 1862, 1863. и 1864. у размену за „Гласник“, од
којег је добијена XVI књ. за 1863. и моли да их обавештава о испорученим
књигама.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти су наведени адресат и адресант, количина (12)
књига и има бордо воштани печат у којем је утиснут држав-
ни грб с нејасно видљивим симболима и текстом.

10. [36] Београд, 25. [март] 1865.

Српско учено друштво, [Јован Гавриловић], председник и
[Јанко Шафарик], секретар – Теофилу Димићу, управитељу
српских народних школа у Митровици

Обавештавају га да је Ђорђе Тирић, управитељ Крагујевачке гим-
назије, предао Друштву 55 разних рукописних докумената из историје
Србије новијег времена, а која је Димић пронашао и упутио Друштву. Уз
захвалност на дару, Друштво му шаље XVIII свеску „Гласника“.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

На полеђини писма је недатирана Шафарикова белешка да је
са писмом захвалности Димићу послао на дар и XVIII књ.
„Гласника“.

11. [35] Београд, 27. март 1865.

Српско учено друштво, [Јован Гавриловић], председник и
[Јанко Шафарик], секретар – Ђованију Веђецију Рускали

Моле га да он, који је књижевним делом показао „наклоност према
Србима“, на свечаности обележавања шест векова од рођења Дантеа за-
ступа Српско учено друштво и српски народ пред скупштином поштова-
лаца Дантеа и да изјави „његова и свију изображени Срба осећања пошто-
вања и признавања према великом сину Италије“

Писмо, концепти, српски и италијански језик, 2 л.

12. [40] Беч, 1. април 1865.

Die Keiserliche Akademie der Wissenschaften (Царска акаде-
мија наука) А. Шретер, генерални секретар – Српском уче-
ном друштву

Доставља Друштву на поклон своје Sitzungsberichte philos[ophisch]-
-histor[ische] Klasse (*Извештаје Филозофско-историјског одсека*) 44
Band, Heft 2/3; 45 Band, Heft 1, 2, 3; 46 Band, Heft 1/2, 3; 47 Band, Heft 1,
2; Sitzungsberichte math[ematisch]-naturw[issenschaftlichen] Klasse, (*Изве-
шћаје природно-математичког одсека*) 1863. I. Abtheil[ung], N° 9/10; II

Abtheil[ung] № 10; 1864. I. Abtheil[ung] № 1, 2/3, 4/5, 6, 7, 8; 1864. II. Abtheil[ung] № 1, 2, 3, 4/5, 6, 7, 8/9. и *Алманах* за 1864.

Писмо – попуњен формулар, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л.

13. [38] Београд, 27. април 1865.

Риста Симић, кројач мушког одела – Јовану Гавриловићу, председнику Друштва српске словесности

Обавештава га да је Јефта Ј. Јефтановић, трговац из Руме који живи у Риги, послао Друштву 10 цесарских дуката преко њега да као Србин помогне Друштву у његовој делатности.

Писмо, оригинал, 2 л.

14. [39] Београд, 14. мај 1865.

Др Ј[осиф] Панчић – Јовану Гавриловићу, члану Државног савета и председнику [Српског] ученог друштва

Обавештава га да због слабости, а и због скорог одласка у Беч не може да долази на седнице Друштва. Зато моли Гавриловића да на седнице позива Емилијана Јосимовића „као најстаријег члана јестаственог одсека“ да заступа Панчића док је одсутан.

Писмо, аутограф, 2 л.

На другом листу су адреса и воштана маса којом је било затворено.

15. [37] Београд, 25. мај 1865.

Емилијан Јосимовић – Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му доставља рукопис *Домаћа средстџва* и мишљење Аћима Медовића и Јована Валенте за тај рукопис и за *Шафран*, рад Ј. Панчића којег је раније послао.

Писмо оригинал, 2 л. с прилозима:

1. без места и датума

Др [Аћим] Медовић и др Јов[ан] Валента, сматрају да рад *Кућевна средстџва за лек и обрану* од др М. Р. није за Србију, ни за „Гласник“. Више обећава него што даје, а по начину како то – чини није ни за поуку.

Рецензија, оригинал, 1 л.

2. Београд, 13. мај [1865]

Др А[ћим] Медовић и др Јов[ан] Валента подносе *Известџ долейоџиписаних чланова друшџтва о сџису назваџтом „Шафран“*. Сматрају да је рукопис оригиналан и за пољопривреду од неоцењиве важности. Предлажу да се већа цена одреди за тај чланак од оне која је дата за оригинална дела, да се рад осим у „Гласнику“, штампа и засебно и подели учитељима и земљорадницима.

Рецензија, оригинал, 1 л.

16. [42] Београд, 26. јул 1865.

К[оста] Цукић – Господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да му доставља писмо и штампан прилог, који недо-стају, да види како се Веђеци одазвао позиву да представља Друштво на шестогодишњици Дантеовој. Цукић га моли да му јави шта је Друштво по том питању закључило да би Илија Гарашанин знао да ли ће на то писмо одговарати.

Писмо, оригинал, аутограф К. Цукића, 1 л.

17. [41] Београд, 19. август 1865.

Јован Гавриловић – Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му доставља ковану медаљу у спомен на Дантеа, послану без писма из Фиренце, као и да су за Друштво из Париза дошле две књиге (два тома): *Annuaire des Sociétés savantes de la France et de l'Étranger* par le Comte Achmet d' Héricourt (*Годишњак учених друштвава у Француској и иностранству* Ахмета д' Ерикура), за које је аустријској пошти платио 5 форинти и 21 крајцару, па моли да му се надокнади трошак. Књиге ће му предати кад их прегледа и можда ће о њима у „Видовдану“ написати нешто.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

18. [47] Београд, 21. август 1865.

Васа Живановић, секретар Српске агенције у Румунији – господину [Јовану Гавриловићу]

Преноси жељу Цезара Бољака, румунског журналисте и управника Државне архиве у Букурешту, да му се набави српска историја и друга дела која се односе на српску историју да би Српство изближе студирао и упознати могао. Предлаже да му Друштво пошаље „Гласнике“ на поклон, и каже да се може надати да ће Бољак у замену послати дела која се налазе у Архиви Кнежевине Румуније, а односе се на српску историју. На полеђини другог листа је белешка, писана руком Ј. Шафарика 10. септембра исте године, да је, по одлуци Одбора Друштва, предао Живановићау за Ц. Бољака: *Acta archivi Veneti fasc. I и II; Српски сјоменици дубров[ачке] архиве. I и II део; Прејиску о Унији; Деловодни протокол Карађорђевог; Живој Св[ејшо] Саве.*

Писмо, оригинал, аутограф В. Живановића, 2 л.

19. [44] Београд, 24. август 1865.

[Јован Гавриловић, председник Српског ученог друштва] – Државном савету [Кнежевине Србије]

Гавриловић у предлогу за оснивање Главног архива прво подсећа на то да је 25. VIII 1849. године Попечитељство финансија предлагало Државном савету да се подигне зграда за народни архив у којој би била

смештена стара акта свих надлештава и ту се чувала, а служила би за званичне послове и за савремену историју. Савет је тај предлог уважио и 10. X 1850. године препоручио Попечитељству унутрашњих дела да оно у споразуму и договору с осталим попечитељствима састави план и прорачун за зидање зграда за архив, библиотеку и музеј, као и да означи најпогодније место на ком би зграда требало да се подигне. Гавриловић је прегледао акта о предмету и уверио се да по предлогу и препоруци Савета није ништа урађено, а у међувремену је престала потреба да се зида зграда за библиотеку и музеј, јер су смештени у зграду Велике школе. Констатује да је крајње време да се подигне и оснује један Главни архив у којем би била смештена сва старија акта свих надлештава, јер „греота е да стара акта потруну и да иј мољац изеде“. Акта Књажеске канцеларије и Попечитељства иностраних дела у којима су важни документи од 1807. и 1808. године леже на тавану „прахом покривена“, а пре су била у подруму. Она бившег Народног суда, који је пре 40 година почео радити, не могу се наћи где су, док су акта Главне контроле на тавану, тевтери из Попечитељства финансија су у ходнику, а има их и у Крагујевцу, као и аката које све треба прикупити и заједно сместити. На основу изложеног предлаже Државном савету: да Влада и кнез обратe пажњу на изложене околности; да Влада пронађе згодно место за Главни архив; да се сва акта сместе и брижљиво чувају; да се постави један чиновник и служитељ; да се одреди под којим министарством би био Главни архив, па министар да одреди комисију која би израдила правила за чиновника постављеног за чувара Главног архива и да се у комисију позове један члан Српског ученог друштва који би показао како треба уредити стара акта да за истраживаче извора за историју времена од 1804. године па надаље буду лако приступачна.

Писмо – предлог, концепт, рукопис с Гавриловићевим допунама, непотписано, 2 л.

20. [46] Београд, 3. септембар 1865.

Јанко Шафарик – [Српском ученом друштву]

Списак са 16 наслова књига које је Шафарик по решењу Одбора Српског ученог друштва предао Филипу Христићу, члану Државног савета, за библиотеку г. Бошковића у Дубровнику.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Шафарика с потписом, 1 л.

21. [45] Београд, 6. септембар 1865.

[Српско учено друштво – Јовану Гавриловићу, члану Државног савета]

Списак са 17 наслова књига које је Гавриловић примио по закључку Одбора Српског ученог друштва да их пошаље у Беч „Славенској беседи“.

Списак, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Гавриловића, члана Државног савета, 1 л.

22. [49] Загреб, 11. септембар 1865.

Б[арон] Драгојло Кушлан и др М[ирко] Шухај, издавачи *Саборских сѝиса* – Друштву [српске] славесности.

Обавештавају Друштво да му шаљу примерак *Сѝисах Сабора* *џог. 1861.*

Писмо, оригинал, рукопис, латиница, 1 + (1) л.

23. [63] Пешта, 26. септембар 1865.

Јанош Арањи, секретар Мађарске академије наука – [Српском ученом друштву]

Обавештава Српско учено друштво да је пештанској књижари предао књиге, чији списак прилаже, али тај списак недостаје. Те књиге требало је да буду предате Српском ученом друштву. Мађарска академија наука жели да од својих кореспондената добија све што су публиковали и обавезује се да прима пошиљке с књигама које су намењене установама и мађарским научницима.

Допис, оригинал, штампан, мађарски и француски језик, 1 л.

24. [50] [Београд, до 24. октобра 1865]

[Јанко Шафарик] – Српском ученом друштву

Српско учено друштво је закључило да распише конкурс за оне који се занимају историјом Срба и Јужних Словена да би их побудило на подробнија истраживања.³ Прво је објављен конкурс на тему богумила, где је посебном расправом тебало одговорити: Када су се они појавили у Босни, каква је била њихова судбина, какво су учење имали, веру исповедали и које је њихово црквено устројство. Да ли су они у вези са старим јеретицима Мале Азије, Сирије и Арменије, а посебно с учењем монаха Василија, спаљеног 1119. у Цариграду? Када су богумили настали међу Словенима и да ли су били у вези с јеретицима на западу? Како су они у Босни нестали, шта је од њих било и да ли су се потурчили? Расправа може имати 10 штампанх табака. Чисто преписана другом руком шаље се председнику Српског ученог друштва у запечаћеном пакету „означеном девизом“ (шифром) споља, а шаље се и запечаћено писмо у ком ће бити име и место пребивалишта аутора. Рок за слање расправе био је крај новембра 1866. Најбоља расправа добиће од Српског ученог друштва награду од 50 дуката цесарских у злату. Аутор задржава право сопствености на расправу, али је дужан најдуже за годину дана да је штампа или да је уступи Друштву од којег ће као награду добити 100 комада расправе штампане о трошку Српског ученог друштва.

Објава конкурса, концепт, непотписан, аутограф Ј. Шафарика, 1 + (1) л.

³ По препоруци Филипа Христића, текст конкурса – огласа написали су Јован Гавриловић и Јанко Шафарик.

25. [58] Београд, 25. октобар/6. новембар 1865.

Јов[ан] Гавр[иловић] – адвокату Ивићу у Земуну

Обавештава га да је Друштво пре 11 година земунском књижару Сопрону дало у комисиону продају књиге у вредности већој од 400 форинти. „Премлого“ пута Друштво је молило и опомињало Сопрона да за продате књиге достави рачун, али га никако није давао. Сазнало се преко новина да он одлази у Сарајево, а кад оде, неће дати рачун за поверене књиге. Зато је Друштво закључило да тужи Сопрона његовој власти и моли адвоката Ивића да их обавести да ли би се примио заступања Друштва на суду и за колику „награду“ у том послу.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

26. [57] Београд, 30. октобар 1865.

Јов[ан] Гавр[иловић] – Кости Лазаревићу у Нови Сад

Пошто се прочуло да је Костин син Светолик „пострадао са својом радњом књижарском“, моли Косту да са сином пронађе књиге које су књижари биле дате на продају и да их врати Друштву. О томе питању с Костом ће разговарати Данило Медаковић и Антоније Хаџић, секретар Матице српске.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

На полеђини писма је и белешка да је писмо послато 30. X 1865. по Данилу Медаковићу и да је њему писано да с Костом, а по потреби и с А. Хаџићем настоје да од Светолика Лазаревића узму књиге и пошаљу их Српском ученом друштву.

27. [1866-1] Београд, 4. новембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела и министар финансија – Српском ученом друштву

Доставља Друштву извод буџета расхода Српског ученог друштва за рачунску 1866. годину.

Писмо, оригинал, 1 л. с прилогом:

Извод буџета расхода Српског ученог друштва за рачунску 1866. годину, где је наведена цела сума плате с додатком секретару Друштва од 1.440 гроша и помоћ Српском ученом друштву за трошкове и друге потребе од 2.800 гроша, а у укупном износу од 4.240 гроша пореских.

Извод, оригинал, 2 л.

Листови су повезани јемствеником (тробојним концем) запечаћеним бордо воштаним печатом у којем је утиснут државни грб с оштећеним кружним натписом.

28. [60] [Београд, 5. новембар 1865]

Српско учено друштво – министру [Кости Цукићу, заступнику министра просвете и црквених дела]

На основу члана 21. Устројства Српског ученог друштва Одбор му предлаже да од три члана, које је Одсек за науке језикословне, литерарне

и моралне кандидовао за члана Одбора, а то су Коста Бранковић, архимандрит Сава и Љубомир Ненадовић, једног именује за председника наведеног Одсека и члана Одбора за идућу 1866. годину.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.
Београд, 6. новембар 1865.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је на основу његових предлога одредио архимандрита Саву за председника Одсека за науку језикословне, литеарне и моралне.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

29. [51] Београд, 5. новембар 1865.

Српско учено друштво – Министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Тражи одобрење од министра да се на скупу Друштва изабере за редовне чланове: Ђура Даничић, Јован Бошковић, проф. Велике школе и Стојан Новаковић, професор Београдске гимназије и уредник „Виле“, а за почасног члана Ђовенале Веђеци Рускала.

Писмо, концепт, аутограф Јанка Шафарика, 1 л.

30. [56] Београд, 5. новембар 1865.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Одговара Друштву да нема ништа „приметити“ против тога да оно изабере Ђуру Даничића, Јована Бошковића и Стојана Новаковића за редовне, а Ђовенале Веђеција Рускала за почасног члана.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

31. [59] Београд, 6. новембар 1865.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је књаз на његов предлог 6. новембар 1865. поставио Јована Гавриловића, члана Државног савета, за председника Српског ученог друштва. Уз писмо прилаже и декрет који треба да се преда Гавриловићу.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

32. [52] Београд, 9. новембар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар Друштва – Ђури Даничићу, Јовану Бошковићу, Стојану Новаковићу

Обавештава сву тројицу да је Одбор Српског ученог друштва закључио да их, из уважавања за српску књижевност, предложи Скупу Друштва у избор за редовне чланове и моли их да му јаве да ли желе да буду примљени за чланове Српског ученог друштва.

Писмо, концепт, аутограф Јанка Шафарика, 1 л.

33. [54] Београд, 9. новембар 1865.

Јован Бошковић, професор у Великој школи српској, почасни члан Матице српске – др Јанку Шафарику, секретару Српскога ученог друштва

Одговара да му је част што га Одбор предлаже за члана Српског ученог друштва и да ће се радувати ако могне помоћи да се оствари „оно, за чим друштво тежи“.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л. с ковертом. На коверти пише: „Господину др-у Јанку Шафарику, секретару Српскога ученог друштва у Месту“ и затворена је бордо воштаним печатом у ком су утиснути писани иницијали „Ј. Б.“

34. [55] Београд, 9. новембар 1865.

Ст[ојан] Новаковић – Јанку Шафарику, секретару Срп[ског] уч[еног] друштва

Одговара да ће се с особитом радошћу примити чланства Српског ученог друштва ако га оно избором почастује.

Писмо, аутограф 1 л.

35. [1866-2] Нови Сад, 10. новембар 1865.

[Антоније] Хаџић – Високопоштованом господину [Јовану Гавриловићу]

Обавештава га да је опоменуо комисионара Светолика Лазаревића да пошаље рачун за књиге Српског ученог друштва које се у комисионој продаји код њега налазе. Обећао је да ће то што пре учинити уз изговор да није могао рачун послати зато што се није разрачунао са својим подручним комисионарима. Хаџић му још јавља да је Лазаревић своју књижару напустио својевољно пре неколико месеци, али да је као књијар својим обавезама сваком, а и Матици српској одговорио.

Писмо, оригинал, аутограф А. Хаџића, 1 + (1) л.

36. [53] Београд, 12. новембар 1865.

Ђ[ура] Даничић – др Ј[анку] Шафарику, секретару и касиру Ученог друштва српског

Одговара Шафарику на писмо послато 9. новембра исте године. Не крије да му је врло тешко одговорити на позив јер му је тумачење параграфа „превећ чудновато“ и с њим се тешко може сложити, али сматра за дужност одговорити и на позив одговара ово: „Како по истом § који помињете, могу за редовне чланове бити узети само Српски грађани“, а ја још само за мало мислим остати „Српски грађанин“, држим да није вредно на тако мало времена ни да ме друштво учено узима за редовнога члана, ни да ја желим бити узет“.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Даничића, 1 + (1) л. с ковертом. Написано је на коверти: „Господину др Јанку Шафарику, библиотекару Народне библиотеке и секретару и касиру Учено-

га друштва српскога“, а с друге стране графитном оловком:
„3. нов[ембра] 1865. к бр. 106 Одбора“.

37. [1866-3] Пешта, 15. новембар 1865.

Мађарска академија наука, Јожеф Етвеш, барон и Јанош Арањи – Српском ученом друштву

Позива Друштво на свечано отварање нове палате Академије у Будимпешти које ће бити 11. XII 1865. године и прилаже две карте за свечаност.

Писмо, штампано, мађарски и латински језик, 2 л.

На другом листу је исечена поштанска марка и сачувана је бордо воштана маса којом је писмо било запечаћено.

Писмо је с прилогом:

Улазница, оригинал, мађарски језик, штампано, 2 x 1 л.

38. [1866-4] Минхен, 18. новембар 1865.

Библиотека служба Краљевске баварске академије наука, Видман – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Краљевска баварска академија наука примила послате књиге: „Гласник“, св. XVI–XVIII, *Сјоменици Српски из дубровачке архиве, књ. II и Прејиска о Унији* и захваљује. Јавља да неке св. „Гласника“ нису примили и да су до тада примали по два примерка сваке свеске, један за Академију, а други за Краљевску јавну библиотеку и моли да се накнадно пошаљу. Напомиње да је пакет с књигама послат у Београд претходне године, али се вратио с образложењем да „Друштво више не постоји“; тражи тачну адресу да би пакет послао поново.

Писмо, оригинал, немачки језик, рукопис и штампано, 1 + (1) л. с ковертом адресованом на др Јанка Шафарика, секретара Српског научног друштва и има суви печат библиотеке, као и поштанске печате из Минхена и Беча датиране 19. новембра 1865.

39. [1866-6] Беч, 19. новембар 1865.

Die Keiserliche Akademie der Wissenschaften (Царска академија наука) А. Шретер, генерални секретар – Српском ученом друштву

Доставља Друштву на поклон своје Sitzungsberichte philos[ophisch]-histor[ische] Klasse, (*Извештаје Филозофско-историјског одеља*) 48 Band, Heft 1, 2; 49 Band, Heft 1, 2, 3; 50 Band, Heft 1/2, 3; Sitzungsberichte math[ematisch]-naturw[issenschaftlichen] Klasse (*Извештаје природно-математичког одеља*) 1864. I. Abtheil[ung], N° 9, 10; II Abtheil[ung] N° 10; 1865. I. Abtheil[ung] N° ½, 3, 4/5; II. Abtheil[ung] N° ½ 3, 4/5, 6; Register, math. N° V и Almanach 1865.

Писмо – попуњен формулар, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л. зацепљен је с десне стране.

40. [1866-7] Панчево, 20. новембар 1865. на Митровдан [8. новембар] 1865.
 Др Јевшенак, директор Царско-краљевске панчевачке велике реалке – Српском ученом друштву
 Доставља приложено писмо Бранка Рајића, подржавајући његову молбу.
 Писмо, оригинал, немачки језик, рукопис Јевшенаков, 1 + (1) л. с прилозима:
 Бранко Рајић, ђакон, учитељ српског језика у Царско-краљевској панчевачкој великој реалци – Српском ученом друштву
 Обавештава Друштво да је с допуштењем власти одскоро у реалци основана ђачка књижница и да је њему дужност да српску омладину, које има више од половине у школи, с књижевношћу и умним људима свога народа упозна. Пошто оскудевају у средствима, моли Друштво да „од својих одабранијих научних и научно-забавних књига“ поклони ђачкој књижици за племенити циљ.
 Писмо, оригинал, рукопис Б. Рајића, 1 + (1) л.
Списак књиџа које учено српско друштво шаље на дар ђачкој библиотеци при Великој реалној школи у Панчеву, на којем је 16 библиографских јединица, а 35 књига.
 Списак, оригинал, непотписан, 1 л.
 На полеђини списка руком Ј. Гавриловића пише: „Господину др Јанку Шафарику у Библиотеци.“
41. [1866-8] Брод, до 6. децембра 1865.
 Др Ђорђе Мушицки – Високопочитаемом пријатељу [Јовану Гавриловићу]
 Обавештава га да ће паробродом 6/18. децембра послати Васи Васиљевићу у Земун један сандук с рукописима свог стрица, владике Лукијана Мушицког, с молбом да га Гавриловићу преда. Рукописе уступа Српском ученом друштву зато „што сам њ увјерен даћеду ту најболџ сачувани, и полезно употребљени бити.“ Наводи које рукописе шаље, а међу њима су сви граматички *сочиненія*, *Славенска ђрамаџика*, библиографија српске књижевности, граматичке белешке, описи писаних старина које се налазе у српским манастирима Славоније, Срема, Бачке и Баната, друге белешке разног садржаја, Рајићев мали катихизис. Наглашава да има још важних списа које ће послати на пролеће док их прегледа. Моли да му се за послате рукописе додели праведна новчана награда.
 Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 2 л.
42. [1866-9] Београд, 7. децембар 1865.
 Српско учено друштво, др Јанко Шафарик – О[гњеславу] Утјешеновићу [Острожинском], дворском саветнику у Бечу
 Обавештава га да је Друштво одлучило да за издавање дела Вука Караџића приложи 30 дуката цесарских. Шаље Одбору на Утјешеновиће-

во име приложени бон на који ће Думбина кућа Синојој кући одмах исплатити 30 дуката и моли га да извести Шафарика о исправном пријему да би доказ у рачун приложио.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л. с прилогом:

Белешка Јована Гавриловића да се прилози и дописи Одбору за издавање дела Вука Караџића шаљу на руке дворског саветника Огњеслава Утјешеновића у Бечу, а готов новац на банкарску кућу „Simon P. Sina“.

Белешка, непотписана, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

43. [1866-10] С[анкт] Петербург, 7. децембар 1865.

Императорская академія наукъ въ Санкт Петербургѣ (Царска академија наука у Санкт Петербургу) – секретару Београдског ученог друштва [Српског ученог друштва]

Обавештава Друштво да му на поклон шаље своја издања и наводи која, а изјављује жељу да и Друштво Академији шаље своја издања.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је штампан адресат и руком написан адресант, а на другој страни је пола сачуваног бордо воштаног печата.

44. [1866-11] Београд, 10. децембар 1865.

М[ихајло] Барловац – Јовану Гавриловићу, члану Државног совјета

Обавештава га да је по његовом писму од 24. новембра „дао што треба учинити о кући до Управителства“ у којој је у Београду живео Доситеј Обрадовић, шаље план куће и тачан њен опис од варошког инжењера, и уколико се закаснило с поруком, моли извињење.

Писмо, оригинал, аутограф М. Барловаца, 1 л. с прилогом: Београд, 9. децембар 1865.

А. Вуковић, варош[ки] инжењер – Управитељу вароши Београда [М. Барловацу]

Обавештава га да је снимио „план о положају плаца, који се налази у београду на ћошку велике пияце и од ове дорђолу и видин капији спуштајућесе улице, као и зграда на њму постоећи“, наводи шта је на њему означено и шаље му га, али плана уз писмо нема.

Писмо, оригинал, аутограф А. Вуковића, 1 + (1) л.

45. [1866-12] Београд, 13. децембар 1865.

Ј[ован] Мариновић – господину [вероватно Филипу Христићу, председнику Одсека за науке историјске и државне Српског ученог друштва]

Обавештава га да је прочитао рад Стојана Новаковића и да заслужује да се штампа у „Гласнику“.

Београд, 15. јануар 1866.

Др Ја[нко]Шафарик – [вероватно Филипу Христићу, председнику Одсека за науку историјске и државне Српског ученог друштва]

Обавештава да је прегледао рукопис Стојана Новаковића *Прилоз к српској историји око године 1790*, слаже се с Мариновићем и предлаже да се као оригинални састав награди са 7, а преписи писама с 2 дуката по штампарском табаку.

Рецензија, оригинал, аутографи Ј. Мариновић и Ј. Шафарика
1 + (1) л.

46. [1866-13] Београд, 20. децембар 1865.

Др Стев[ан] Милосављевић, начел[ник] Од[ел]ења санитета – Јовану Гавриловићу, саветнику и председнику Српског ученог друштва

По одобрењу министра унутрашњих дела доставља му за Друштво један примерак апотекарске таксе с којом је састављен апотекарски закон, упутство за апотекаре и кратак састав фармакопеје за Србију, а што је све било у прилогу који недостаје. Овај закон и прописи израђени су самостално јер је постојала жеља да се не копирају стране државе.

Писмо, оригинал, аутограф С. Милосављевића, 2 л.

На другом листу је адреса и бордо воштани печат у којем је утиснут лик човека у седећем положају.

47. [1866-14] Београд, 21. децембар 1865.

Милован Спасић и Милан Ђ. Милићевић – Одсеку за науку историјске и државне Српског ученог друштва

Извештавају да су прегледали рукопис Стојана Обрадовића *Историја народа окружја подрињског од 24. Септембра 1813. до конца 1834. године* и сагласили се „да он није за друштвени орган“. Дају образложење оваквог свог става.

Рецензија, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, осим потписа М. Спасића, 1 + (1) л.

48. [1866-15] Темишвар, децембра 1865.

Аксентије Поповић, слушаоц 8^{ог} разреда, Милан Стојановић, осмошколац, Коста Илијћ, осмошколац и Леонти Илијћ, седмошколац у име српске гимназијске омладине – Председништву Српског ученог друштва

Извештавају да су од Друштва српске словности до 1860. године добијали његова издања, а да прву и трећу св. „Гласника“ нису никад добили и да је 13. св. последња коју су примили. Још наводе да им је жао

„што нам 14. и 15. гласник оде у Пијаристанске руке, а од њи у њину библиотеку, а што тамо уђе, то више српског сунца не види, и тако и незнамо, шта је у њима.“ Зато моле да их, поред „Гласника“, и другим „умотворинама Друштвеним“ помогну и шаљу на име њиховог учитеља Ђуре. [Пијаристи – католички духовни ред који омладину бесплатно поучава]

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу исечена је и недостаје поштанска марка с делом текста на првом листу који је залепљен и има два црвена воштана печата, од којих је један без отисака, а на другом су нејасни текст и симболи.

49-1. [62-1–]⁴ Београд, 16. јун 1865.

Ђ[ура] Даничић – др Ј[анку] Шафарику библиотекару

Обавештава га да му шаље 1 дукат и 3 цванцика за три примерка *Синџаксе*.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Даничић, 1 л. с црвеним воштаним печатом у коме су утиснути стилизовани иницијали „Ђ. Д.“

49-2. Београд, 20. јануар 1865.

Ђ[ура] Даничић – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је уплатио 288 гроша чаршијских у касу Српског ученог друштва за купљених 10 примерака Даничићеве књиге *Српска синџакса*, комад по 24 гроша с одбитком 10% и 10 примерака Доментијанове књиге *Живот Свештог Саве*, комад по 8 гроша са одбитком 10%.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Даничић, 1 л.

49-3. Београд, 5. фебруар 1864.

Вел[имир] Валозић – [Друштву српске словесности]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по два примерка „Гласника“, свеске 2–7 и 10–17. На реверсу је белешка др Ј. Шафарика с његовим потписом и гласи овако: „Од 1 и 9 нисмо дали јер врло мало има.“

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

⁴ Рачунска документа завођена су, углавном, на крају свих докумената у одређеној години под једним бројем и подбројевима, зависно од тога колико их је било у некој години. Код промене броја ми смо само код првог броја навели у угластој загради и број под којим су пре били, а подбројеве нисмо мењали. Она рачунска документа која су била у годинама којима хронолошки не припадају, а нису везана за одређену партију издатака, пренели смо на место где припадају по хронологији. Код њих смо бројеве и подбројеве под којима су били, и годину из које су, ставили у угласте заграде. То смо учинили и за подбројеве из исте године уколико су променили редослед.

49-4. Београд, 15. фебруар 1864.

В[елимир] Валожић – [Друштву српске словесности]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио 20 примерака *Лођике (Лођике)* и 50 примерака *Прејиске о Унији*.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-5. Београд, 8. мај 1864.

В[елимир] Валожић – [Друштву српске словесности]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по један примерак „Гласника“, свеске II–VII и X–XVII, а по 5 примерака свезака XIV и XVI, као и 10 примерака *Житија Светиоџ Саве*. На реверсу је белешка др Ј. Шафарика, библиотекара, с његовим потписом и гласи овако: „Издато је ово госп. књижару В. Валожићу чрез мене. д. 8/V [1]864.“

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-6. Београд, 24. јул 1864.

[Велимир] Валожић – [Друштву српске словесности]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио један комплет „Гласника“, свеске I–XVII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-7. Београд, 24. новембар 1864.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 3 примерка „Гласника“, свеске XIII–XV и један примерак књиге *Acta archivi Veneti*.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-8. Београд, 4. децембар 1864.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 4 примерка „Гласника“, свеске XIII–XVI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-9. Београд, 27. јануар 1865.

[Велимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 2 примерка „Гласника“, свеске I и IV, а по 1 примерак свеске VI, VII и XI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-10. Београд, 10. феб руар 1865.

[Велимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио један примерак комплета „Гласника“, осим IX свеске. На реверсу је белешка др Ј. Шафарика с његовим потписом и гласи: „Дали смо 1 до 8^{ме} и X^{ту} до XVII^{те} закључително.“

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-11. Београд, 28. март 1865.

Вел[имир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 5 примерка „Гласника“, свеске XV и XVI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-12. Београд, 6. септембар 1865.

В[елимир] Валожић, књигопродавац – [Српском ученом друштву]

Рачун књижаре В. Валожића за Друштво српске словесности, поднет Српском ученом друштву за књиге примљене у комисиону продају од 1861. до 1865. године с наведеним износом дуговања и исплаћивања у вредности од 2.334 гроша, где је указано и на приложен новац у готовини од претварања дуката и рубаља у вредност од 710,20 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-13. Београд, 18. септембар 1865.

Вел[имир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио 50 примерака „Гласника“, свеску XVIII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-14. Београд, 29. септембар 1865.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 3 примерка „Гласника“, свеске II–VII и X–XVI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-15. Београд, 6. октобар 1865.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је у комисиону продају од Друштва српске словесности, односно Српског ученог друштва, примио по 3 примерка „Гласника“, свеске II–VII и X–XVIII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

49-16–24. Београд, после 30. јуна 1864.

Рачун под насловом: *Издајѣо за рачун Друштва српске словесности, ѣређе ѣосѣојавшеѣ и укинуѣоѣ*, где је у осам ставки записано да су до 30. јуна 1864. издати 291 грош и 35 пара пореских или 583 гроша и 30 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, непотписан, 2 л.

Листови су омот у којем су документи број 49 [62] с подбројевима 16–24 и повезани су концем.

49-16. Загреб, 31. јануар 1864.

Уредништво часописа „Књижевник“ – Друштву српске словесности

Шаље му књиге у вредности 6 форинти. Трошкови поштарине износили су 2 гроша и 10 пара.

Товарни лист, оригинал, штампано и рукопис, 1 л. с налепљеном поштанском марком од 5 крајцара и налепницом: „Aus Agram 63“.

49-17. Темишвар, 13. јул 1864.

Полачек, књиѣар – Српском литерарном друштву [Друштву српске словесности]

Шаље му један пакет с књигама у вредности од 2 форинте. Поштански трошкови износили су 40 пара чаршијских.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л. с налепљеном поштанском марком од 5 крајцара и налепницом: „Aus Temesvár Stadt 29“.

49-18. Пешта, 26. април 1864.

Фаркаш, књиѣар – Друштву [српске] словесности

Шаље му један пакет са књигама у вредности 3 форинте. На полеђини листа је белешка: „За ово је дато 60 пара чарши. 29. Априла 864. А Д Џимић.“ Написан је и број 7, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л. с налепљеном поштанском марком од 5 крајцара.

49-19. Београд, 1. фебруар 1864.

Милан Ђ. Милићевић – [Друштву српске словесности]

Даје квиту на два дуката, 12 цванцика и један грош чаршијски примљене од „рачуноводитеља“ Министарства просвете и црквених дела Алексе Џимића као награду за чланак *О васѣиѣавању у Америци*, штампан у XVII свесци „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевић, 1 л.

На полеђини листа је број 6, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

49-20. Београд, 16. јануар 1864.

Ђорђе Шмит, фарбар – Друштву српске словесности
Подноси рачун у износу од 15 форинти за фарбање ормана у библиотеци Друштва.

Рачун, оригинал, рукопис, 1 л.

На рачуну је на немачком језику белешка и потпис Шмитов да је примио новац, као и написана потврда: „Да је овај посао по наручби и по решењу друштва срб. слов. израђен, посведочавам. д. 5. II 864. Др Ја[нко] Шафарик као члан друштва.“
На полеђини листа је бр. 5, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

49-21. Београд, 30. јануар 1864.

А[лимпие] Васиљевић, професор – Друштву српске словесности

Даје признаницу на 90 гроша пореских, које је примио од Алексе Цимића, рачуновође Министарства просвете, као плату за обављање послова секретара Друштва српске словесности од 1. до 27. I 1864.

Признаница, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

На полеђини листа је бр. 4, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

49-22. Београд, 30. јануар 1864.

Тома Милетић, послужитељ Друштва с[рпске] словесности – [Друштву српске словесности]

Даје квиту на 54 гроша чаршијска примљена из касе Друштва српске словесности на име плате за 27 дана, од 1. до 27. I 1864.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

На полеђини листа је бр. 3, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

49-23. Београд, 30. март 1864.

Тома Милетић, послужитељ Народне библиотеке – [Друштву српске словесности]

Даје признаницу на 12 гроша чаршијских примљених од Друштва српске словесности за трошкове на пошти аустријској 11 гроша и Ђумруку београдском 1 грош за књигу послату из Берлина на поклон.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

На полеђини листа је бр. 2, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

Признаница је с прилогом:

Коверат Краљевске пруске академије наука адресован на научно друштво у Београду с добро очуваним црвеним воштаним печатом у ком је утиснут текст и римским бројем година 1726.

49-24. Беч, 16. мај 1864.

Јос. Адолф Клир – Српском литерарном друштву [Друштву српске словесности]

У име Академије наука у Бечу шаље Друштву пакет штампанх ствари преко Првог царско-краљевског овлашћеног дунавског паробродског друштва. (Erste k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft)

Отпремница, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су поштанска марка од 5 крајцара и белешка с потписом Ђ. Лазаревића да је за трошак дат на ђумруку и амалину од Друштва српске словесности примио 4 гроша. Написан је и бр. 1, а он се односи на ставку наведену у броју 49-16–24.

49-25. Београд, 2. јануар 1864.

Филип Шпец, књиговезац – Друштву српске словесности

Подноси рачун на суму од 300 гроша чаршијска за повезивање 500 комада XVII свеске „Гласника“. На рачуну је руком Д. Матића написан налог: „Да се за повез „Гласника“ исплати по овој конти подпредседник Друштва српске словесности Д. Матић“, а руком и потписом Ф. Шпеца: „наплаћено“.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Шпеца, 1 л.

49-26. Београд, 15. јануар 1864.

Ђ[орђе] П. Станишић, ђумругџија београдски – Друштву [српске] словесности

Потврђује да је у ђумруку београдском из „цесарије“ послат за Друштво један пакет с 32 комада књига и да је за то и остале трошкове плаћена таксу у износу од 6 гроша и 38 пара чаршијских.

Увозна потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, рукопис, 1 л.

На полеђини листа је црни печат.

49-27. Београд, 25. април 1865.

П[антелија] Срећковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 8 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за чланак *О солунским Славенима*, који ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, рукопис и аутограф потписа П. Срећковића, 1 л.

49-28. Београд, 14. јул 1865.

П[антелија] Срећковић, члан Ученог српског друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката примљених од Ј. Шафарика, секретара и благајника Српског ученог друштва у име награде за чланак *О солунским Славенима*, штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, 1 л.

49-29. Београд, 11. јул 1865.

К[онстантин] Бранковић, ректор и проф. Велике школе –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 12 дуката цесарских примљених од Ј. Шафарика, секретара и благајника Српског ученог друштва у име награде за чланак *Развијањак Велике школе*, објављен у XVIII свесци „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф К. Бранковића, 1 л.

49-30. Београд, 26. јун 1865.

Др Ј[осиф] Панчић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 23 дуката и 45 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *О шафрану*, штампан у XVIII свесци „Гласника“.⁵

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

49-31. Београд, 13. јул 1865.

М[илан] Ђ. Милићевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 дуката и 54 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог друштва за чланак *Мейџорски манастџири у Тесалији*, штампан у (I) XVIII свесци „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

На признаници Милићевић је написао и: „За 1⅜ табака по 5 # [дуката] табак.“

49-32. Београд, 15. јул 1865.

Ђ[орђе] Малетић, директор гимназије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20,5 дуката цесарских примљених из касе Ученог друштва за чланак објављен у „Гласнику“ под насловом *О народној џесми Сџирахињић Бан*, величине 2,5 табака и ½ штампане стране.

Признаница, оригинал, аутограф Ђорђе Малетића, 1 л.

49-33. Београд, 26. август 1865.

Др Јанко Шафарик, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за чланак *Мијајла Конџианџиновића из Осџрвице Љеџојиси џурски*, објављен у XVIII свесци „Гласника“ на 10⅞ штампаних табака, а одлучено је да је награда по табаку 5 дуката.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

⁵ У признаници је наведено „св. I.“ зато што је то била прва свеска „Гласника“ која је објављена под именом Српског ученог друштва.

49-34. Београд, 29. октобар 1865.

Н[икола] Крстић, редовни члан и председник Одсека [за државне и историјске науке] Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских, 37 гроша и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Бој њод Београдом у години 1456*, објављен у XIX свесци „Гласника“, на 4 и $\frac{3}{8}$ табака, „рачунајући награде по 7 дуката цесарских за штампан табак“.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Крстића, 1 л.

49-35. Београд, 31. октобар 1864.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 193 гроша и $14\frac{1}{2}$ пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за секретарску плату од 2. до 30. септембра 1864. на којој је написао: „Видіо: председатељ Српскогъ ученогъ друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-36. Београд, 31. октобар 1864.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за октобар 1864, на којој је написао: „Видіо: председатељ Српскогъ ученогъ друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-37. Београд, 30. новембар 1864.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за новембар 1864. на којој је написао: „Видіо: председатељ Српскогъ ученогъ друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-38. Београд, 31. децембар 1864.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за децембар 1864, на којој је написао: „Видіо: председатељ Српскогъ ученогъ друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-39. Београд, 28. јануар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за јануар 1865, на којој је написао: „Видіо: председатељ Српскогъ ученогъ друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-40. Београд, 28. фебруар 1865.

Др Ј[анко] Шафарик, секретар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за фебруар 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-41. Београд, 26. март 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за март 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-42. Београд, 25. април 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретарску“ за април 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-43. Београд, 26. мај 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као припадајућу ми плату секретарску“ за мај 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-44. Београд, 26. јун 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као припадајућу ми“ секретарску плату за јун 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-45. Београд, 26. јул 1865.

Др Ј[анко] Шафарик, секретар и касир Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва „као припадајућу ми“ секретарску плату за јул 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-46. Београд, 26. август 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретара“ за август 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-47. Београд, 26. септембар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за септембар 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-48. Београд, 26. октобар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва „као плату секретара“ за октобар 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-49. Београд, 30. октобар 1865.

Др Ј[анко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша царшијска примљена из касе Српског ученог друштва „као кусур плате секретарске за 1864/5. рачунску годину, рачунајући по 16 гроша царш. на месец, као додатак к четири дуката по порезком течају“, јер је плата секретара одређена буџетом на 120 талира.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49-50. Београд, 1. децембар 1864.

Тома Милетић, послужитељ Народне библиотеке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат цесарски примљен из касе Српског ученог друштва на име награде за послугу у септембру и октобру 1864. године.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

На признаници Ј. Шафарик је написао: „Видіо: председатель Српскогъ ученогъ друштва.“

49-51. Београд, 1. децембар 1864.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за новембар 1864.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.
На признаници Ј. Шафарик је написао: „Видіо: председатель
Српскогъ ученогъ друштва.“

49-52. Београд, 23. децембар 1864.

Тома Милетић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за децембар 1864.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-53. Београд, 28. јануар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српско[г] учено[г] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за јануар 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-54. Београд, 28. фебруар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за фебруар 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-55. Београд, 26. март 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за март 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-56. Београд, 26. април 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српско[г] учено[г] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за април 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-57. Београд, 26. мај 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српског учено[г] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плата за мај 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-58. Београд, 26. јун 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српског уч[е]н[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за јун 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-59. Београд, 26. јул 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за јул 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-60. Београд, 26. август 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српског ученог друштва – [Срп-
ском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за август 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-61. Београд, 26. септембар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српско[г] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за септембар 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-62. Београд, 26. октобар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српског ученог друштва – [Срп-
ском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за октобар 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

49-63. Беч, 24. март 1865.

Јозеф Рајнл – [Српском ученом друштву]

Подноси рачун у износу од 8 форинти за израђен челични печат
Друштва с натписом на српском језику и с гравирањем.

Рачун, оригинал, немачки језик, готица, 1 л.

На рачуну су белешка написана руком Ј. Шафарика с потпи-
сом, а гласи: „Дао сам 1 # [дукат], 8 цванц[ика] и 20 пара
госп. Танас. Николићу.“ и у горњем левом углу штампан ме-
морандум.

49-64. Беч, 18. август 1865.

„J. Schuberth & Co“ Speditions – Commissions – ?-& Geschäft Wien („J. Шуберт и друштво“, трговачко-транспортно предузеће из Беча) – Друштву научном српском [Српском ученом друштву]

Обавештава Српско учено друштво да му, по захтеву фирме „Мишел и Дејер“ из Париза, поузећем шаље један пакет књига (*Annuaire des sociétés savantes*, два тома) с наведеним спецификацијама рачуна у износу од 4 форинте и 50 крајцара.

Писмо – формулар, оригинал, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л.

На рачуну је белешка написана руком Ј. Гавриловића с потписом, а гласи овако: „К’ овим 4 ф[оринте и] 50 кр[ајцара] платио ја још 71 к[рајцар] подвоза аустријској овдашњој пошти свега дакле 5 ф[оринти и] 21 кр[ајцар] Ову суму сам примио од Г. Шафарика у једном дукату цесарском у Београду 10 сеп[тембр]а [1]865.“

49-65. Загреб, 16. септембар 1864.

Саборска писарна Троједне краљ[евине] Далм[ације] Хрв[атске] Сл[авоније] у Загребу – Друштву [српске] словесности [Српском ученом друштву]

Шаље четири књиге *Саборских сѝиса* у вредности 10 форинти. На полеђини је белешка да се наплати на четири књиге у вредности 100 гроша чаршијских три гроша чаршијска.

Адреса – део омота на пакету, оригинал, 1 л.

На њему је бордо воштани печат у којем је утиснут грб (звезда, куна, две реке) и кружно латински натпис: *Sigillum Nobilium Regni Sclavonie*.

49-66. Београд, 14. април 1865.

Коста Илић, амалин – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог друштва за донесену једну гвоздену касу.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

Место потписа стављен је крст.

49-67. Београд, 31. март 1865.

Никола Крстић, начелник у Министарству унутрашњих дела, члан Одбора Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат цесарски, примљен из касе Српског ученог друштва да у Паризу за рачун Друштва претплати на књигу: *Annuaire des Sociétés savantes de la France et de l' Etranger par le Comte*

Achmet d' Héricourt, Париз 1865. (*Годишњак учених друштва у Француској и иносјранској* Ахмета д' Ерикура) у два тома.

Признаница, оригинал, рукопис Ј. Шафарика, осим Крстићевог потписа, 1 л.

49-68. Београд, 18. јануар 1865.

Петар Рерих, печаторезац – Српском ученом друштву

Подноси рачун од 72 гроша чаршијска за урађен један печат од челика с дршком од дрвета.

Рачун, оригинал, рукопис, 1 л.

49-69. Београд, 18. септембар 1865.

Филип Шпец, књиговезац – Српском ученом друштву

Подноси рачун од 530 гроша за повезивање три књиге у Енглеској и 500 примерака XVIII свеске „Гласника“.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је белешка: „Пријмио у 8 # [дуката] и 50 гроша чарш[ијских]“ с потписом Ф. Шпеца.

49-70. Београд, 11. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Петроград.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Послатъ пакетъ књига одъ Друштва за Петербургъ академii и другима, на име Госп. Исмаила Срезњевскогъ.“ и „у 27 грош. чарш.“

49-71. Београд, 16. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку Јиречеку у Беч.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Бечъ академii и другима, на име Госп. Јос. Јиречека“ и „у 16 грош. чарш.“

49-72. Београд, 23. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Загребъ, Друштву за повѣстницу, Матици илирској, Господарскомъ друштву и другима.“ и „у 36 грош. чарш.“

49-73. Београд, 23. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Нови Садъ за матицу Српску и другима“ и „у 7½ гроша чарш.“

49-74. Београд, 25. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Пешту.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Пешту академији наука мађарској“ и „у 7 гроша и 10 пара чарш.“

49-75. Београд, 25. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Берлин.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Берлинъ академији наука“ и „у 12 гроша чарш[ијских]“

49-76. Београд, 25. октобар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку у Минхен.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Послатъ пакетъ књига одъ друштва у Минхенъ академији наука“ и „у 10 гроша чарш[ијских]“

49-77. Београд, 8. новембар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка написана руком Ј. Шафарика и гласи овако: „Писато писмо у Новисадъ госп. Антониј Хаџићу секретару Матице, по предмету књига друштвени наодећи се кодъ књижара Светолика Лазаревића.“

49-82. Београд, 11. јануар 1865.

Павсанија Н. Димитријадес – Српском ученом друштву

Обавештава да је при закључењу својих годишњих рачуна нашао да трошкови за слање књига Друштва нису наплаћени за четири рачуна која наводи и у прилогу шаље. Моли Српско учено друштво да наведени износ од 1.101 грош чаршијски достави канцеларији комисионара Ђорђа Нуше.

Писмо, оригинал, рукопис, 2 л.

На писму је белешка: „Наплаћено за П Н. Димитриадес Г. Нуша“, а листови су зацепљени с десне стране.

Приложени рачуни уз писмо су број 49 [62] с подбројевима 78–81.

49-78. Београд, 23. новембар 1862.

Павсанија Н. Димитријадес – Друштву српске словесности

Издаје *Рачун Друшћиво Српске словесности* на 146 гроша чаршијских за послате књиге преко Царско-краљевске поште с навођењем где и тражи да му се призна трошак. На рачуну је белешка „Наплаћено за П Н. Димитриадес Г. Нуша“.

Рачун, препис, рукопис, 1 л.

49-79. Београд, 3. април 1863.

Павсанија Н. Димитријадес – Друштву српске словесности

Издаје *Рачун за Друшћиво Српске словесности* на 505 гроша чаршијских за књиге послате преко Царско-краљевске поште с навођењем где и тражи да му се призна трошак.

Рачун, препис, рукопис с ознаком „Наплаћено“, 2 л.

49-80. Београд, 22. април 1863.

Павсанија Н. Димитријадес – Друштву српске словесности

Издаје *Рачун за Друшћиво Српске словесности* на 297 гроша чаршијских за послате књиге преко Царско-краљевске поште с навођењем где и тражи да му се призна трошак.

Рачун, препис, рукопис с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

49-81. Београд, 8. јун 1863.

Павсанија Н. Димитријадес – Друштву српске словесности
Издаје *Рачун Друшћиву Српске словесности* на 153 гроша чаршијска за послате књиге преко Царско-краљевске поште с навођењем где и тражи да му се призна трошак.

Рачун, препис, рукопис с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

1866. ГОДИНА

1. [16] Београд, 3. јануар 1866.

[Ј. Гавриловић, председник Српског ученог друштва] – Стевану Андрејевићу, трговцу у Земуну

Обавештава Андрејевића да је 1862. године у комисиону продају примио по 10 примерака „Гласника“, свеске I–XIII, укупно 130 примерака, али да уопште није поднео обрачун Друштву. Моли га да што пре пошаље рачун, заједно с новцем и непродатим примерцима књига, јер је Друштво закључило да комисиону продају књига обавља само Књижара „Велимира Валожића“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, 1 + (1) л.
На маргини после писма Гавриловић је нагласио и подвукао:
„Писмо ово да се пошље у Земун с аустријском поштом и на повратни рецепис.“

2. [17] Ђаково [Дяково], 10. јануар 1866.

Редовничка младеж босанска – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да им је Друштво српске словесности слало на поклон своје књиге, а посебно „Гласник“ од којег имају 14 свезака. Зато моле и Српско учено друштво да и оно настави да им шаље своје књиге.

Писмо, оригинал, 2 л.

На првом листу је белешка Ј. Шафарика, писана и потписана графитном оловком, а гласи: „Послали смо Гласникъ 15. 16. 17. 18. Животъ Св. Саве одъ Дометияна (: преко Г. Гавриловића).“ На другом листу је оштећен бордо воштани печат у којем су утиснути иницијали, али су нечитљиви.

3. [18] Београд, 10. јануар 1866.

М[илан] Ђ. Милићевић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му је до руке дошла синђелија коју је митрополит ужички и ваљевски Јоаким дао Матији Алексићу Ненадовићу 6. јуна 1793. када га је запопио. Мисли да је акт важан, па га предаје Дру-

штву да га оно, ако се слаже с његовим мишљењем, објави у „Гласнику“ као грађу за националну историју.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

4. [19] Београд, 22. јануар 1866.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] Михаило – господину [Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава да је њему професор Московске семинарије Капитон Невострујев за Друштво послао књигу *Записка о ѡреводѣ Еванѣлија на славянскій языкъ сѣѣланномѣ Св. Кирилломѣ и Меѣодіемѣ, (Белешка о ѡреводу Јеванѣља на словенски језик који су урадили Св. Тирило и Меѣодије)*. Осим тога, послао је и препис две молитве из једног зборника српске рецензије који је у Синодалној библиотеци са својим објашњењима. Невострујев мисли да ће се Срби за њих интересовати ако за њих сазнају, па би било добро да се штампају у „Гласнику“. Митрополит му шаље рукопис „на прочитанѣ“ и оцену, па ако се слаже са мишљењем Невострујева да онда Друштву преда да се у „Гласнику“ штампа. Објашњења треба превести на српски. Саопштава да му у писму професор каже да је Друштву слао онако како су излазила *Описанија синадалне библиотеке*, али да није добио одговор и потврду о пријему књига и тражи да му се јави да ли су послате књиге примљене и колико. Нагласио је и да у библиотеци има још књига које би биле од користи за српску историју и филологију, па предлаже да се Невострујев замоли да те предмете саопштава, а да Друштво нађе начин како да га ангажује за те послове.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с утиснутим сувим жигом, од којих је онај на првом листу у средини исечен.

5. [20] Београд, 27. јануар 1866.

Владимир Јакшић – Одсеку за науке државне и историјске Српског ученог друштва

Моли да буде разрешен дужности деловође, на коју је постављен октобра 1864, и то зато што далеко станује.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, преполовљен је на два дела бордо воштани печат с утиснутим квадратом одсечених углова у коме је на горњем делу написано слово „В.“, а испод тога „Јакшић“.

6. [21] Београд, 24. фебруар 1866.

Јован Гавриловић – господину [Јанку Шафарику]

Обавештава га да Сопрон није дошао на договор 21. фебруара да се с њиме пречисти рачун и да му је сутрадан поручио да дође. Истог дана

дошао је по подне, када му је речено да је нађен акт по ком он 35%, а не 25% има обрачун и да дође да са Шафариком, без Гавриловића, среди рачун.

Писмо, оригинал, 1 л.⁶

7. [22] Београд, 9. март 1866.

Андрија Станковић, писар у београдској полицији – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је започео прештамповати дела Јована Стејића, бившег чиновника и доктора медицине. Књигу, која је већ прештампана, предаје Друштву.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

8. [23] Београд, 26. март 1866.

Српско учено друштво, председник [Јован Гавриловић], секретар [Јанко Шафарик] –министру просвете и црквени дела [Кости Цукићу]

Обавештавају га да је Суд Окружја подрињског с писмом од 27. августа 1865. послао у препису тестамент Вука Стефановића Карацића (а који у прилогу прилаже) којим сва његова непокретна добра наслеђује Српско учено друштво ако његови законити наследници изумру и да се Друштво изјасни да ли прихвата тестамент. Како је Вуков син Димитрије поднео тужбу да се тестамент огласи неважећим, Суд тражи да се Друштво умеша у спор. Стога Српско учено друштво моли Министарство да прибави мишљење Правословног одбора при Министарству финансија о упуштању Друштва у судску парницу.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

9. [24] Пожун, 30. март 1866.

Јанко Манојловић, секретар омладинске дружине „Слобода“ – велештованом господину [Ј. Гавриловићу, председнику, или Ј. Шафарику, секретару Српског ученог друштва]

Као опуномоћник школске омладинске дружине „Слобода“ моли га да код Српског ученог друштва издејствује да се за библиотеку омладине, која се школује у Пожуну, пошаљу свеске „Гласника“ од 1850. до 1865.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

⁶ Постоји још једно писмо Јована Гавриловића упућено Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва 27. октобра 1866. Оно није у актима (Архиву) Српског ученог друштва. Заведено је у Историјској збирци Архива САНУ и има сигнатуру бр. 7460. Њиме Гавриловић обавештава Шафарика да је био у Земуну и да му је Василије Василијевић казао да је Сопрон у Сарајеву турској влади продао штампарију за добре новце. Од тога је Василијевићу послао 3.000 форинти за исплаћивање свих Сопронових дугова. Замолио је Василијевића да пише Сопрону и за дуг према Српском ученом друштву, а на питање колики је тај дуг није могао дати одговор. Зато га моли да из аката скупљених за Сопронов рачун јави колико Друштво треба да прими од њега, па ће Василијевића молити да од Сопронових новаца што су код њега исплати Друштво.

10. [25] Москва, 1. април 1866.

Общество любителей естествознания. Распорядительный комитетъ по устройству русской этнографической выставки (Друштво љубитеља науке о природи. Организациони комитет за припрему руске Етнографске изложбе), председник В. Дашков и заступник за словенски одсек изложбе Нил Попов – Српском ученом друштву

Позивају Друштво да оно ради на томе да и Србија учествује на Етнографској изложби у Москви априла 1867. Из Србије би требало послати народну ношњу, домаћа оруђа и предмете својствене Србима и фотографије људи различитог пола и узраста. У писму се дају упутства о начину припреме изложбе и могућностима слања било директно у Москву, било преко протојереја Михаила Фјодоровича Рајевског из Беча. Послате ствари могу да буду враћене, али могу да буду и откупљене.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

11. [26] Београд, 4. април 1866.

М. Розен – председнику [Српског] ученог друштва Ј. Гавриловићу

Обавештава Гавриловића да он саставља енциклопедијски речник с посебним истраживањем о српским књижевницима и библиографију. За то му је потребно да проучи архиву Друштва српске словесности, па га моли за дозволу да прегледа архиву, а по потреби и да препише нека акта Друштва.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

12. [27] Београд, 6. април 1866.

Српско учено друштво, председник [Јован Гавриловић], секретар [Јанко Шафарик] – Јосифу Јиречеку, секретару Цес[арско]-краљ[евског] аустријског министарства просвете и црквених дела

Захваљује му што је објавио дело свога таста Павла Јосифа Шафарика *Geschichte der Südslawischen Literatur* у којем је о Србима писао и „дотле у тами незнанја и заборавности лежећу историју српске књижевности осветлио“. Истовремено га обавештава да га је у знак признања Српско учено друштво изабрало за свог кореспондентног (дописног) члана.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

13. [28] Београд, 6. април 1866.

Српско учено друштво, председник [Јован Гавриловић], секретар [Јанко Шафарик] – Велимиру Валожићу, књижару у Београду

Обавештава га као „свогъ единогъ комисионара“ да је Одбор закључио да убудуће сваких шест месеци он подноси рачун Друштву о продатим књигама, па напомиње да га не пропусти поднети о Ђурђевдану.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

14. [29] Београд, 9. април 1866.

Српско учено друштво, председник [Јован Гавриловић], секретар [Јанко Шафарик] – Бранку Рајићу, ђакону и учитељу српског језика при Великој реалној школи у Панчеву

Обавештава га да је закључено да се ђачкој књијници, по његовој молби, пошаље по један примерак свих књига које је Друштво до тада објавило, а којих још има. У писму је наведено 16 библиографских јединица у укупној количини од 35 примерака књига.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

15. [30] Београд, 11. април 1866.

Др Ја[нко] Шафарик – господину [Јовану Гавриловићу]

Моли Гавриловића да пакету књига за Панчевачку реалну школу приложи послато писмо и да прочита концепте за дипломе новим члановима Друштва, које је по Милићевићевој дипломи „(одъ Даничића састављной)“ написао. Посебно га моли да види мотиве из којих је Друштво њих изабрало, а нарочито да прегледа Веђецијеву и, ако има примедбе, да му их каже, да би дипломе дао на штампање. Обавештава га и за када је написао позив за седницу.

Писмо, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

При дну писма је белешка написана руком Ј. Гавриловића: „Све је добро. Нешто сам изменио у дипломама. Г. Филип ће доћи уместо Крстића.“

16. [31] Београд, 18. април 1866.

Српско учено друштво – Владимиру Николићу, капетану

Обавештава га да је Друштво примило његов мемоар о топографској радњи Србије с картом и да ће га штампати у „Гласнику“, али жели да га Николић допуни и наводи на који начин. Друштво сматра да је карта тачнија од дотадашњих српских карата и жели да се она допуни истраживањима, па да се добије карта боља од свих и таква да све потребе може подмирити док се не добије сасвим тачна карта „на тригонометричномъ премеравању основана“. Зато је Одбор Српског ученог друштва закључио да се замоли министар просвете да с министром војним издејствује да се Николићу омогући петомесечно путовање по Србији ради комплетирања те карте.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

17. [32] Београд, 18. април 1866.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обраћа се с молбом да се помогне официру Владимиру Николићу, који је израдио топографску карту Србије, да ту карту комплетира тиме што ће му бити омогућено, уз сагласност Министарства војног, путовање по Србији у трајању од четири-пет месеци.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Панчића, 1 л. залепљен је да други лист на којем је Јанко Шафарик написао од кога је писмо, коме је упућено и када је написано, 1 л.

18. [33] Београд, 20. април 1866.

[Српско учено друштво, Јован Гавриловић, председник] – Стевану Андрејевићу, [књижду]

Обавештава га у име Друштва да су примљена 82 примерка „Гласника“ и да од предатих му 130 комада остаје још 48 примерака.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

19. [34] Панчево, 26. април 1866.

Бранко Рајић, ђакон – Српском ученом друштву

Захваљује Друштву за књиге послате ђачкој библиотеци и напомиње да је цензор одбио да пропусти књигу *Преписка о Унији*.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Панчево, 18. април 1866.

Списак од 16 књига у 35 примерака које је за ђачку књижницу при Великој реалној школи у Панчеву, као дар Српског ученог друштва примио Бранко Рајић.

Списак, оригинал, 1 л.

2. Панчево, 9. мај 1866.

Др Јос. Јевшенак у име дирекције Царско-краљевске велике реалке доставља Српском ученом друштву претходно наведено писмо и списак књига који је написао Бранко Рајић и, у име наставника и ученика, изражава захвалност за примљене књиге.

Писмо, оригинал, немачки језик, готица, 1 + (1) л.

20. [35] Беч, 1. мај 1866.

Die Keiserliche Akademie der Wissenschaften (Царска академија наука), А. Шретер, генерални секретар – Српском ученом друштву

Доставља Друштву на поклон своје Sitzungsberichte philos[ophisch]-histor[ische] Klasse, (*Извештаје Филозофско-историјског одсека*) 50 Band, Heft 4; 51 Band, Heft 1, 2, 3; Sitzungsberichte math[ematisch]-naturw[issenschaftlichen] Klasse, (*Извештаје природно-математичког одсека*) 1865. I. Abtheil[ung], N° 6/7, 8, 9, 10; II Abtheil[ung] N° 7, 8, 9, 10; 1866. II Abtheil[ung] N° 1; Register philos[ophisch]-histor[ische] Klasse N° V.

Писмо – попуњен формулар, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л.

21. [36] Београд, 7. мај 1866.

[Јанко Шафарик], секретар и касир Српског ученог друштва – Василију Берару, управитељу Државне штампарије

Моли га да нареди да се за рачун Друштва, а према приложеним обрацима одштапају три дипломе за новоизабране чланове и још 50 комада.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

22. [37] Брод, 12. мај 1866.

[Ђорђе] Мушицки – високопочитаемом пријатељу [Јовану Гавриловићу]

Одговара му на писмо од 6. маја да је задовољан одређеном наградом од 100 форинти и моли да му се новац пошаље преко Крсмановића. Мислио је на лето доћи у Београд и донети важне рукописе спремљене за штампање, али због рата не може да добије одсуство. Наводи да би се посао брзо свршио ако би Гавриловића или Шафарика пут нанео у Брод, јер без личног договора рукописе не може уступити.

Писмо, оригинал, 2 л.

23. [38] Београд, 27. мај 1866.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва – Стојану Новаковићу, професору Београдске гимназије

Обавештава га да га је Друштво, ценећи његову ревност за српску књижевност, изабрало за свог редовног члана и за то му шаље диплому.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва – Јовану Бошковићу, професору Велике школе

Обавештава га да га је Друштво, ценећи његову ревност за српску књижевност, изабрало за свог редовног члана и за то му шаље диплому.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

24. [39] Београд, 17. мај 1866.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва, члан Државног савета [Јанко Шафарик], секретар и касир – Ђовеналу Веђеци Рускали, члану Доње коморе посланика Краљевине Италије у Фиренци

Захваљују му што је на прослави шестогодишњице од рођења песника Дантеа заступао Друштво и послао медаљу, а истовремено га обавештавају да га је Српско учено друштво изабрало за свог почасног члана због његових заслуга за Србе и шаљу му диплому.

Писмо, концепти, непотписани, аутограф Ј. Шафарика, српски језик, 1 л. италијански језик, 1 л.

25. [40] Београд, 30. мај 1866.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] Михаило – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је Теофил (Петрановић), јерономах и учитељ у Сарајеву, послао рукопис народних песама које нису штампане да се предају Српском ученом друштву да их оно штампа. Митрополит је о томе разговарао с Димитријем Матићем, па прилаже његово писмо као одговор. Наводи да је Теофил веома ревностан учитељ и да би га требало подржати у раду, а моли Гавриловића да му каже на који би се начин могло учинити по молби јеромонаха.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилогом:

Београд, 28. мај 1866.

Д[имитрије] Матић – Вашем високопреосвештенству [архиепископу и митрополиту Михаилу]

Обавештава га да је разгледао и прочитао многе народне песме ни где нештампане које му је послао и да „ово је доста вредно да се пусти у свет“. У разговору с председником Српског ученог друштва и Коларчевим фондом закључио је да тешко иде с објављивањем. Предлаже митрополиту да о томе разговара с министром просвете „можда би он ђ знао начина, како да нам ђ овај рукопис ђ из ђ руку неоде. Боим се, да недође Рватима у руке, те би ове песме света видле, али као рватске.“

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

26. [41] Букурешт, 5. јун 1866.

Васа [Живановић] – љубезном пријатељу [Николи Крстићу]

Обавештава га да му шаље књигу под насловом *Jon-Vodă cel Cumplit* („Кнез Јон ужасни“ - Живот Јована Грозног) румунског историчара Богдана Петричејка Хаждеа, коју је аутор покљонио Српском ученом друштву. Наводи да је Хаждеу објавио и две свеске *Archiva Romăna*, а трећа је спремљена за штампу. У свескама има много докумената интересантних и за српску историју, па предлаже да Коста Магазиновић као члан Српског ученог друштва набави и Друштву пошаље те свеске. На крају писма даје предлог да се Хаждеу изабере за почасног члана Друштва, па би тако најбоље могао набавити, преписати документе из државне архиве који се на нас односе.

Писмо, оригинал, 1 л. уметнут у засебан табак хартије.

27. [42] Крушевац, на Видовдан [15/27. јун] 1866.

Мат[еја] Сав. Карамарковић, [управник и] професор гимназијске реалке крушевачке – Српском ученом друштву

Моли Друштво да гимназијској реалци пошаље на поклон све свеске „Гласника“ и све друге књиге које је оно до тада објавило да би се тим поклоном подигао темељ библиотеци која ће се отворити, као и да убудуће шаље по један примерак од сваког издања.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

28. [43] Београд, 17. јун 1866.

С[тојан] Вељковић – господину [Јанку] Шафарику, библиотекару Нар[одне] библиотеке, секретару Срп[ског] ученог друштва

Моли га да Друштву преда три његове књиге које му шаље, и то две свеске *Објашење Трђ[овачкођ] зак[оника за Књажевсђво Србију]* и брошуру *Неишо о задатку Касац[уонођ] суда*.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу је црвен воштани печат у којем су утиснути иницијали „СЈВ“.

29. [44] Београд, 20. јун 1866.

Српско учено друштво – јеромонаху Теофилу Петрановићу,
учитељу Школе православне општине у Сарајеву

Обавештава га да је митрополит Михаило послао Српском ученом друштву јуначке народне песме које је он, јеромонах скупио. Друштво жели да то српско народно благо на свет изда и учини приступачним, а то мора урадити помоћу претплатника, јер недостају новчана средства. Зато оно жели да зна колику најнижу награду тражи од Друштва за уступљене песме, јесу ли оне „све из уста народа верно преписане“ или је нешто додавано и преправљано и да ли ће их у Сарајеву код Сопрона штампати. Моли га да што пре одговори да би се посао могао завршити.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

30. [45] Сарајево, 26. јун 1866.

Јером[онах] Теофил Петрановић – Српском ученом друштву

Одговара Друштву на писмо од 20. јуна да су песме преписане онако како их је слушао „од најдаровитих пјевача“. Лошије песме су остале код њега и нису за штампу. Наводи да је песме из Херцеговине и с босанско-херцеговачке границе преписао од Илије Дивјановића, тежака из Црне Рјеке који му је и сам неке преписане дао, јер зна писати. Од Михајла Јоксимовића и Митра Риђиловића преписао је песме из Сарајева, а оне из Високог од Митра Влатковића и других, поједине песме. Сопрону је предао само женске песме, а када би он и хтео штампати јуначке песме, у Сарајеву не би могао а да их не поквари и зато је њих послао у Београд и нигде на другом месту се неће штампати. За женске песме Сопрон му је платио 5 дуката по табаку, а награду за јуначке песме нека одреди Српско учено друштво.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом на којој су латиницом одштампани укрштени, стилизовани иницијали „ТР“.

31. [46] Београд, 11. јул 1866.

Стојан Новаковић, ред[овни] члан Српског ученог друштва – господину [вероватно Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва]

О српским народним пјесмама, збирци Б. Пејрановића даје мишљење и што се вредности тиче наводи да јој „припада часно мјесто уз најбољу збирку народних пјесама у нашој књижевности, уз Вукову“. Мисли да Српско учено друштво нипошто не би требало „да упусти ове збирке и да би му било на дику да је оно изда на свијет“.

Реферат, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

32. [54] Торино, 24. јул 1866.

Giovenale Vegezzi Ruscalla (Ђовенале Веђеци Рускала), професор и доктор завода Торинског универзитета – господину [највероватније Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

36. [50] Београд, 25. август 1866.

Р[анко] Алимпић, штабни потпуковник – Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва

По заповести министра војног обавештава га да је министар употребио статистичке податке из Босне који су му писмом од 20. августа исте године послати, враћа их Друштву и моли Српско учено друштво да му и убудуће доставља „подобне податке“

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом Алимпићевог потписа, 1 л.

37. [51] Београд, 6. септембар 1866.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] Михаило – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је јеромонах Теофил Петрановић послао предговор и допуну с објашњењем турских речи које се налазе у песмама послатим Друштву ради штампања. Наводи да је Петрановић за висину награде опуномоћио Чајкановића да пристане на то како Друштво нађе за умесно. Моли да послати рукопис сједини с оним који се налази у Друштву.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 + (1) л.

38. [52] Београд, 9. септембар 1866.

Стеван М. Васиљевић, канцелиста Држ[авног] савета – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је, по његовој препоруци, протоколе заседања Српског ученог друштва од 1852. до 1854. и од 1855. до 1863. „регистрао у књигу која је за то одређена, и која се у канцеларији Ученог друштва налази“. Зато моли да он, Гавриловић, код Друштва издејствује њему пристојну награду за учињени труд.

Писмо, оригинал, аутограф С. Васиљевића, 2 л.

На другом листу, коверти, је елипсаст, црвен воштани печат.

39. [53] Београд, 10. септембар 1866.

Васа Берар, управитељ Правителств[ене] печатње – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су по налогу Јанка Шафарика одштапане 44 дипломе – две с текстом и именима а 42 као обрасци за накнадну попуну. Друштво за то треба да плати 101 грош и 10 пара пореских по приложеном рачуну.

Писмо, оригинал, 1 л.

Приложени рачун о којем је реч сигниран је у рачунским документима под бројем 64-65.

40. [55] Карановац, 8. октобар 1866.

Јанићије Нешковић, владика ужичко-крушев[ачки], почасни члан [Друштва] српске словестности – Друштву српске словестности [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му у закованом сандуку шаље на употребу сва акта кнеза Васе Поповића, која су се до тада налазила у Карановцу.
Писмо, оригинал, 1 л. с бордо воштаним печатом.

41. [56] Београд, 18. октобар 1866.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва – господину [Милошу С. Милојевићу]

Обавештава га да је Друштво прегледало његов рукопис *Народна имена лична* и закључено је да се не може објавити у „Гласнику“, па му се враћа рукопис. Чланови Друштва закључили су да наведена имена „нигде у народу нису чули, па се по свом строју чине бити страна, а врло многа и не могу бити српска“, а објашњења су му без „доволјне филолошке критике“.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

42. [57] Београд, 19. октобар 1866.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва, члан Државног савета, [Јанко Шафарик], секретар и касир – министру просвете и црквених дела [Кости Џукићу]

Обавештавају га о вредности и користи штампања збирке јуначких народних песама које је сакупио Теофил Петрановић. Друштво нема довољно новчаних средстава да се тако значајна збирка штампа и да награди аутора. Зато моле министра да одобри да се из суме одређене за помагање књижевности награди аутор са 100 дуката цесарских и да се збирка бесплатно штампа у Државној штампарији под надзором Српског ученог друштва или бар без процента за цену штампања.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

43. [58] Беч, 5. новембар 1866.

Лазар Стевановић, потпредседник и Владан Ђорђевић, перовођа „Зоре“ – Српском ученом друштву

По решењу омладинског друштва „Зора“ у Бечу моле Српско учено друштво да им поклони сва своја дотадашња издања, осим првих 11 свеака „Гласника“, које су добили од једног свог члана. Моле да се књиге пошаљу Ивану В. Маринковићу, медицинару и књижничару „Зоре“.

Писмо, оригинал, рукопис, с аутографима потписа В. Ђорђевића и Л. Стевановића, 1 + (1) л.

44. [59] Рушчук, 9/21. новембар 1866.

С. Златов, за Бр. Х. Петковића – [Јанку] Шафарику, библиотекар

Обавештава га да је предао Дунавској паробродској агенцији један пакет с књигама које Друштву шаље управитељ Енглеског књижевног друштва у Цариграду Александар Томсон. Моли да му буде потврђен пријем пакета.

Писмо, оригинал, 2 л.

С другог листа, адресе, је отцепљен део с десне стране од половине ка горњем углу. Вероватно је на том месту била поштанска марка.

45. [78] Задар, 12/24. новембар 1866.

Др Божидар Петрановић, члан Друштва српске словесности – [Српском ученом] друштву

Обавештава Друштво да му доставља свој рад о богумилима. Рад је проистекао из двогодишњег проучавања црквене историје Босне. Ако би му рад био награђен, он би га штампао под својим надзором. Трошак за штампање 1.000 примерака књиге износио би преко 400 форинти. Зато моли Друштво да од Владе издејствује помоћ до 200 форинти да би подмирио трошак, а он би њему уступио 100 примерака.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

46. [60] Београд, 17. новембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је кнез Михаило у договору с Државним саветом 16. новембра 1866. решио да се Теофилу Петрановићу, јеромонаху и учитељу у Сарајеву, изда 100 дуката за збирку српских народних песама из Босне и Херцеговине и да се у корист Српског ученог друштва збирка штампа у Правитељственој типографији „без процента“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л.

47. [61] Београд, 22. новембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава га да му је буџетом за 1867. рачунску годину одобрено за плату секретара 1.440, а за помоћ Друштву 2.800, што је укупно 4.240 гроша пореских и да је за те суме отворен кредит код Министарства финансија.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л.

48. [62] Београд, 26. новембар 1866.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва, члан Државног савета, [Јанко Шафарик], секретар и касир – Сими Марићу, директору карантина мокрогорског

Обавештавају га да је Друштво преко свог члана Јосифа Панчића сазнало да он, Сима Марић има неколико турских докумената, а односе се на породице старовлашких кнежева Рашковића. Задатак Друштва је да прикупља све што се српске историје тиче, па га у име Друштва моле да та документа преда на употребу. По употреби, ако жели, документа ће му се вратити или, ако их уступи Друштву, оно ће их у својој архиви брижно чувати.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

49. [63] Београд, 26. новембар 1866.

Др Ја[нко] Ш[афарик], правитељств[ени] библиотекар, секрет[ар] Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – Теофилу Петрановићу, јеромонаху и учитељу при школи православне општине у Сарајеву

Обавештава га да је Друштво закључило да му се зато што српске народне песме уступа у власништво Српском ученом друштву да 100 дуката цесарских. Моли Петрановића да му одмах јави како новац да му пошаље или неком на признаницу за њега преда, а он да је поврати по пријему новца.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

50. [64] Задар, 26. новембар 1866.

Библиотека правосл[авног] задарског семенаријума, Лазар А. Томановић, Григориј Скочић, библиотекар – Српском ученом друштву

Моле Друштво да настави да шаље „Гласник“, који је библиотеци послат до XV свеске, као и да другим књигама помогне библиотеку.

Писмо, оригинал, 2 л.

51. [65] Београд, новембра 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и црквених дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Светозар Никетић, студента Духовне академије у Москви и државни питомац са писмом њему послао за Српско учено друштво рад у рукопису *О одношаима Русије к Србији од 1806. до 1812.* који је прерадио с руског. Рукопис и писмо спроводи Српском ученом друштву.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л. с прилогом:

У Серг[ејевском] Посаду (у Серг[ејевском] предграђу), новембра 1866.

Светозар Никетић, студент Москов[ске] д[уховне] академије – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Шаље министру свој чланак *О одношаима Србије к Русији (од 1806. до 1812. год.)* и моли га да га преда Српском ученом друштву и да поради да се штампа у „Гласнику“. О важности и историјском значају не говори, али наводи на шта је обраћао пажњу, одакле је писма узимао и да на рад гледа као на грађу за будуће историчаре. Уколико се рад не буде штампао, да га министар задржи код себе док он у земљу не дође.

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 1 + (1) л.

52. [66] Београд, 3. децембар 1866.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је епископ ужички Јанићије Нешковић Друштву „у једном добро закованом и досад неотвараном сандуку“ предао акта

кнеза Васе Поповића, која су до тада чувана у Карановцу. Међу актима може да буде и оних важних по саму државу из времена кнеза Милоша. Зато јавља министру и моли га да Друштву саопшти оно што нађе за потребно хоће ли акта ућу у Државну архиву или ће се чувати у архиви Српског ученог друштва.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

53. [67] Београд, 10. децембар 1866.

[Јован Гавриловић] председник Српског ученог друштва, члан Државног савета, [Јанко Шафарик], секретар и касир [Српског ученог] друштва – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештавају га да, по устројству Друштва, сваке године из Одбора иступа најстарији члан и врши се нови избор и ред је на председнику Одсека за науке природословне и математичне. Одсек је на седници 5. децембра за кандидате изабрао своја три редовна члана професора Емилијана Јосимовића, др Аћима Медовића и професора Михаила Рашковића, па Одбор предлаже министру да једног од њих именује за председника Одсека за идућу годину.

Писмо, концепт, непотписано, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

54. [68] Београд, 12. децембар 1866.

Др [Јанко] Шафарик, секретар Српског ученог друштва – Капитону Невострујеву, професору Духовне академије у Москви

Обавештава га да му Српско учено друштво захваљује за на поклон послате књиге: *Описанія славянскихъ рукописей синодалной библіотеки, Оддѣленія II, часиѣ 2 и 3* и *Зайиска о ѿредову еванђелија на славенски језик Кирила и Методија*. Саопштава још да Друштво сада има сва четири *Описанія ...* и да је оно већ штампало преко архиепископа београдског и митрополита српског Михаила послате му две старе српске молитве с његовом расправом у XX св. „Гласника“. Моли га да и убудуће саопшти кад нађе нешто што се односи на Србе и у знак захвалности за библиотеку Духовне академије шаље „Гласник“, св. I–XIX.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

55. [69] Београд, 12. децембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Одговара му на писмо од 3. децембра да оно чува сандук са хартијама кнеза Васе Поповића у архиви Друштва док се касније другачије не нареди.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л.

56. [70] Београд, 14. децембар 1866.

Др Ј[анко] Шафарик, редовни члан Срп[ског] уч[еног] друштва и М[илан] Ђ. Милићевић – Одсеку за науке историјске Српског ученог друштва

Дају мишљење о раду Милоша М. Милојевића *О старијим Српским гробљима*, који би по својој важности заслужио да се штампа, али да у њему има доста места која не припадају самом предмету, па уколико их писац не поправи у смислу како су изнели рецензенти у овом свом извештају, чланак не би могао да се штампа у „Гласнику“. Сматрају да Друштво не може пристати на услове које писац поставља и да се чланак, који је већ објављен, не може сматрати као оригиналан.

Рецензија, оригинал, аутограф Ј. Шафарика с аутографом потписа М. Ђ. Милићевића, 1 л. с прилогом:

Београд, 1. фебруар 1867.

М[илош] М. Милојевић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је поступио по мишљењу рецензента и да је избрисао нека места у свом чланку *О Српским гробљима* (наводи странице текста у које је уносио промене). Моли да Друштво овако измењен текст штампа у „Гласнику“.

Писмо, оригинал, аутограф, М. М. Милојевића, 1 + (1) л.

57. [71] Мокра Гора, 15. децембар 1866.

Симо Марић – господину [Јовану Гавриловићу, председнику или Јанку Шафарику, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да, по писму његову од 26. (28) новембра, шаље на коришћење шест приложених докумената, а који се односе на отоманске царе и старовлашке кнезове Рашковиће. Она су остала код његове супруге Савке, ћерке почившег Стевана Рашковића. Моли да се потврди пријем тих докумената, а касније ће јавити да ли ће их оставити архиви Друштва, или ће му после употребе бити враћена.

Писмо, оригинал, аутограф С. Марића, 2 л.

На полеђини другог листа је белешка Ј. Шафарика: „Отписао је по жељи г. Председник Ј. Гавриловић.“

Недостају приложена документа уз писмо.

58. [72] Београд, 16. децембар 1866.

Српско учено друштво – министру просвете и цркв[ених] дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је Српско учено друштво од Общества любитељ естествознания добило позив да делује да се из Србије на Етнографску изложбу у Москви априла 1867 пошаљу разне народне ношње, домаћа оруђа, ствари својствене Србима, а посебно фотографије српског

становништва. Предмети би се слали преко проте Рајевског и руског посланству у Бечу. После изложбе они би се вратили или, ако је могуће, откупили за музеј у Москви. Друштво због малих финансијских средстава није у могућности да много учини, па предлаже министру да максимално помогне.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

59. [73] Београд, 17. децембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је, од предложених кандидата за председника Одсека за науке природословне и математичке, за наредну годину одредио Михаила Рашковића, професора Велике школе.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л.

60. [74] Београд, 18. децембра 1866.

Стојан Новаковић – Јовану Гавриловићу, председнику Срп[ског] уч[еног] др[уштва]

Одговара на Гавриловићеву понуду и потврђује да ће се прихватити обавеза у вези са штампањем збирке српских народних песама које је по Босни и Херцеговини скупио Теофил Петрановић, и то уз хонорар од 3 цванцика по табаку, а то је цена коју плаћа Државна штампарија за коректуру школских књига. Предлаже издавање те збирке песама путем претплате јер други пут не остаје „кад у читавом српству не само нема никакве испрекрштане мреже књижарских свеза ни у најмањем простору него нема ни *једне* обичне књижарнице уредне и вредне тога имена“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

Стојан Новаковић није датирао писмо, а Јанко Шафарик је написао наведени датум са знаком питања. О писму је било речи 19. децембра 1866. на 14. седници Одбора Српског ученог друштва.

61. [75] Београд, 27 и 28. децембар 1866.

Српско учено друштво, [Јован Гавриловић], председник Срп[ског] уч[еног] др[уштва], [Јанко Шафарик], секретар и касир Др[уштва] – министру просвете и црквени дела [Кости Цукићу]

На основу устројства Српског ученог друштва Одбор по предлози-ма Одсека подноси министру имена лица који ће на скупу као кандидати за чланство бити предложени. То су: а) за почасне чланове – Убичини, француски писац и публициста из Париза; Роберт Визијани, професор Универзитета у Падови; б) за дописне чланове – Јосиф Лиречек, секретар Министарства просвете у Бечу; Фрањо Рачки, каноник и управитељ школе у Загребу; Ватрослав Јагић, професор и уредник „Књижевника“ у За-

гребу; Валтазар Богишић, чиновник Царске дворске библиотеке у Бечу; в) за редовне чланове – Чедомиљ Мијатовић, професор Велике школе; Милан Јовановић, професор у Београду; Милан Кујунџић Абердар, професор Велике школе и Стеван Пантелић, поручник артиљерије и професор Војне школе. Одбор Друштва моли да га министар обавести ако би имао изузеће за некога од предложених кандидата.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

62. [75] Вашингтон, 10. јун 1866.⁷

Џозеф Хенри, секретар Смитсоновог института – Српском ученом друштву

Шаље Друштву *Годишњи извештај Смитсоновог института за 1864* и моли да и оно у размену шаље своја издања. Уколико не одговори сматраће да је сарадња прекинута. Прилаже и списак институција.

Писмо, оригинал, енглески језик, штампано, 1 л. с ковертом. На коверти је, на енглеском језику, адреса: „Друштво србске словесности, Београд, Србија, Турска“, поштански печати Смитсоновог института (13. VII 1866), Вашингтона (14. VII), Њујорка (23. VII), Ахена (29. VII), Беча (1. VIII) и Београда (5. VIII). Писмо је с прилогом:

Вашингтон, 1866.

Списак институција и појединаца са којима институт сарађује.

Списак, оригинал, енглески језик, штампано, 1 л.

63. [76] Београд, 30. децембар 1866.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Одговара на писмо од 28. децембра у погледу кандидата за нове чланове Друштва. Јавља да чини изузеће за Милана Јовановића, који још увек није постао српски поданик, а ако постане до дана одржавање главног скупа, 8. јануара 1867. може и он остати међу кандидатима.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Цукићевог потписа, 1 л.

64-1. [79-1] Београд, 10. март 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] др[уштва]

Изјављује да је од Светолика Лазаревића, бившег књижара у Новом Саду и комисионера Друштва примио 10 дуката цесарских на име његовог дуга, док се рачун не рашчисти, а преко Мате Матића, члана Великог суда и председника Јована Гавриловића.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

⁷ Овај документ имао је исти број као и претходни документ од 27. и 28. децембра 1866.

64-2. Београд, 5. април 1866.

А. Тројанскиј – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је од Друштва купио 17 примерака „Гласника“, свеске II–VIII и X–XIX за 17 цванцика; 2 књиге М. Пуцића, *Сјоменике, књ. I и II*, прву по 12, а другу по 8 гроша и два тома *Acta archivi Veneti*, по 2 x 12 гроша и укупно платио 112 гроша чаршијских.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, сем потписа А. Тројанског, 1 л.

64-3. Београд, 18. април 1866.

Ђура Даничић – [Српском ученом друштву]

Изјављује да је од Друштва узео по 5 примерака своје књиге: *Српска синџака* по 24 гроша и Доментијанов *Живој Св. Саве* по 8 гроша, што је укупно 160 гроша, а са одбитком 15%, свега 136 гроша чаршијских.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Даничића, 1 л.

64-4. Београд, 9. јул 1866.

Михаил Георгијевић, председник Апелационог суда у пензији – Српском ученом друштву

Даје признаницу на купљених 12 „Гласника“, свеске V–VIII у X–XVII, за 12 цванцика или 48 гроша чаршијских.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, сем потписа М. Георгијевића, 1 л.

64-5. Београд, 28. новембар 1866.

[Јован Гавриловић], председник Српског ученог друштва, члан Државног савета, др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Министарству финансија]

Дају признаницу на 4.240 гроша пореских исправно примљених из касе Министарства финансија буџетом одобрених Друштву за 1867.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-6. [Београд], 29. новембар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секрет[ар] и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Изјављује да је примљена помоћ Друштву и плата за секретара, одобрена буџетом за 1867. у износу од 4.240 гроша пореских, и то у 151 дукат и 6 цванцика, а то је 9.084 гроша чаршијска.

Потврда, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-7. Београд, 9. новембар 1865.

Вел[имир] Валожих – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на узетих у комисиону продају 20 примерака „Гласника“, св. XVIII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожиха, 1 л.

64-8. Београд, 18. новембар 1865.

Ф[илип] Христић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на три примљена примерка „Гласника“, св. XVIII да их у име Друштва пошаље у Лондон г. Дентону и госпођицама Ирби и Макензи.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, сем потписа Ф. Христића, 1 л.

64-9. Београд, 26. новембар 1865.

В[елимир] Валозић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљена у комисиону продају три комада „Гласника“, св. II–VII и X–XVIII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

64-10. Београд, 5. јануар 1866.

В[елимир] Валозић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљена у комисиону продају 2 примерка „Гласника“, св. II–VII, X–XVIII и један примерак „Гласника“, св. X–XIII, по 20 примерака *Забава за децу*, *Лоџике* Бранковићеве и *Физике*, а по 10 примерака *Анџироологије*, *Ксенофонџових знаменџосџи* и Цицеронове књиге *О дужносџима*.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

На реверсу је белешка Томе Милетића да је 34 комада „Гласника“ издао 5. јануара 1866.

64-11. Београд, 2. април 1866.

[Велимир] Валозић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљена у комисиону продају 4 примерка „Гласника“, св. X, 3 примерка св. XI–XIV и 5 примерака св. XV и XVI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

64-12. Београд, 14. април 1866.

В[елимир] Валозић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљених у комисиону продају 25 примерка „Гласника“, св. XVIII.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

64-13. Београд, 14. април 1866.

В[елимир] Валозић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на узетих у комисиону продају 50 примерка „Гласника“, св. XIX.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

64-14. Београд, 15. април 1866.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљена у комисиону продају 2 примерка „Гласника“, св. II–VII и X–XIX.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

64-15. Београд, 11. мај 1866.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљених у комисиону продају 8 примерака „Гласника“, св. II–VII и X–XIX, 2 примерка *Acta archivi Veneti, II*, и 4 примерка Пуцићевих *Српски Сјоменика, I*.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

64-16. Београд, 7. октобар 1866.

Вел[имир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљених у комисиону продају 20 примерака „Гласника“, св XIX.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

64-17. Београд, 24. октобар 1866.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Обавештава га да му у прилогу шаље рачун на 540 гроша чаршијских за продате књиге и моли да му се на ту суму изда признаница.

Писмо, оригинал с аутографом потписа В. Валожића, 1 л.

Приложени рачун писму сигниран је засебно под бројем 64-20.

64-18. Београд, 30. децембар 1866.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Изјављује да је од Српског ученог друштва преко Шпеца примио 50 примерака „Гласника“, књ. III (XX).

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 л.

64-19. Београд, 22. април 1866.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Доставља му *Рачун књижаре Велимира Валожића Српском ученом друштву*, с обрачуном за књиге примљене у комисиону продају у вредности од 2.880, 10 гроша чаршијских. Исплаћено је у готовом новцу 780, а вредност непродатих књига је 2.046,10 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал с аутографом потписа В. Валожића, 1 л.

64-20. Београд, 24. октобар 1866.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Доставља *Рачун за Српско учено друштво у Београду* с обрачуном за књиге примљене у комисион у вредности од 2.598, 10 гроша чаршиј-

ских у који је унет пренос диспонеде по претходном рачуну од 22. IV 1866. Од укупне суме, по одбитку вредности испоручених књига Српском ученом друштву и исплате Друштву 540 гроша чаршијских у готову, остаје вредност књига као диспонеде у висини од 2.013 гроша и 10 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф В. Валозића, 1 л.

64-21. Београд, 3. децембар 1865.

Светозар В. Василијевић – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је од Друштва за слање Васи Василијевићу у Земун исправно примио „Гласник“, св. XIII–XVIII по један примерак.

Реверс, оригинал, аутограф С. В. Василијевића, 1 л.

64-22. Београд, 10. март 1866.

Др Јос[иф] Панчић, опуномоћеник Стефана Мачаја – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 32 дуката, 48 гроша и 30 пара чаршијских примљене из касе Друштва као награда за чланак С. Мачаја *Опис округа књажевачког*, објављен у XIX св. „Гласника“, „рачунајући за штампан табак награде седам дуката цесарских“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, сем потписа Ј. Панчића, 1 л.

64-23. Београд, 10. мај 1886.

Милорад Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 дуката цесарских примљених из касе Друштва као награду за његов чланак *Лейопис раванички*.

Признаница, оригинал, аутограф, М. Поповића, 1 л.

64-24. Београд, 28. јун 1866.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката примљених из касе Друштва на име хонорара за његов чланак *Прилоз к српској историји око 1790*, објављен у XX св. „Гласника“, „рачунајући по 5 дуката на табак“.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

64-25. Београд, 14. јул 1866.

Милан Јовановић, проф[есор] супл[ент] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 дуката цесарских примљених из касе Друштва као награду за његов чланак *Биоспајника с погледом на спајништинку животиња и здравља у Србији*, објављен у XX св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Јовановића, 1 л.

64-26. Београд, 8. децембар 1866.

Раваило Р. Милошевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 46 дуката цесарских и 30 гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва као награду за његов чланак *Опис Босне и Ерцеџовине*, објављен у XX св. „Гласника“, а рачунајући 6 дуката штампан табак.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Р. Милошевића, 1 л.

64-27. Београд, 25. новембар 1865.

Алимпје В. Богић, начелник Среза ресавског – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених из касе Друштва као хонорар за његов чланак *Опис врачарскога среза*, објављен у XIX св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, 1 л.

64-28. Сарајево, 7. децембар 1866.

Јером[онах] Теофил Петрановић, учитељ – [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му је у вези с писмом од 28. новембра за песме послао признаницу на 100 дуката. Њу ће Друштво примити преко браће Крسمановић, којима ће оно предати 100 дуката цесарских.

Писмо, оригинал, 2 л. с прилогом:

Сарајево, 7. децембар 1866.

Јеромонах Теофил Петрановић, учитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва за I књигу најстаријих јуначких народних песама коју је уступио „на свагда“ да је „на своју корист“ може штампати.

Признаница, оригинал, 2 л.

Први лист писма и признанице има у горњем левом углу, као меморандум, латиницом одштампане укрштене, стилизоване иницијале „ТР“. На признаници је белешка: „примили од гдн дра Шафарика у Београду 21. декембра 1866. год. ’Браћа Кр-смановић & Паранос“.

64-29. Београд, 21. децембар 1866.

[Јован Гавриловић], председник Срп[ског] уч[еног] др[уштва], [др Јанко Шафарик], секрет[ар] и касир [Српског ученог] др[уштва] – Министарству просвете и црквених дела

Дају признаницу на 100 дуката цесарских у злату примљених из касе Министарства просвете и црквених дела као ванредну помоћ одобрену Друштву у циљу давања Теофилу Петрановићу за збирку *Српских народних њесамa из Босне и Херцеџовине* коју је послао Друштву.

Признаница, концепт, непотписана, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-30. Београд, 21. децембар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Обавештава да је као ванредна помоћ одобрено за Друштво из касе Министарства просвете и црквених дела примљено 100 дуката цесарских да се као награда дају Теофилу Петрановићу за уступљене српске народне песме. Наводи да је награда 100 комада дуката или 6.000 гроша чаршијских.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-31. Београд, 24. новембар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у новембру 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-32. Београд, 21. децембар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Срп[ског] учен[ог] друштва – – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у децембру 1865.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-33. Београд, 26. јануар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у јануару 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-34. Београд, 26. фебруар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у фебруару 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-35. Београд, 26. март 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у марту 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-36. Београд, 26. април 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у априлу 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-37. Београд, 26. мај 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у мају 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-38. Београд, 26. јун 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у јуну 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-39. Београд, 26. јул 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у јулу 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-40. Београд, 26. август 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] учен[ог] др[уштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у августу 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-41. Београд, 26. септембар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у септембру 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-42. Београд, 26. октобар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у октобру 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-43. Београд, 26. новембар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у новембру 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-44. Београд, 26. децембар 1866.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 248 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за секретарску плату у децембру 1866.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

64-45. Београд, 26. новембар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у новембру 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-46. Београд, 24. децембар 1865.

Тома Милетић, послужитељ Српског учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у децембру 1865.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-47. Београд, 26. јануар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српског уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у јануару 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-48. Београд, 26. фебруар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српског учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у фебруару 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-49. Београд, 26. март 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у марту 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-50. Београд, 26. април 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у априлу 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-51. Београд, 26. мај 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у мају 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-52. Београд, 26. јун 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] учено[г] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у јуну 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-53. Београд, 26. јул 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српског учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у јулу 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-54. Београд, 26. август 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за
послужитељску плату у августу 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-55. Београд, 26. септембар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српског ученог друштва – [Срп-
ском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у септембру 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-56. Београд, 25. октобар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у октобру 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-57. Београд, 26. новембар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у новембру 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-58. Београд, 24. децембар 1866.

Тома Милетић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за послужитељску плату у децембру 1866.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-59. Београд, 21. септембар 1866.

Стефан М. Васиљевић, канцелиста Државног савета – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 5 дуката цесарских примљених из касе Друштва као награда за, по наредби председника Друштва, уписане протоколе његове од 1851. до 1863.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Васиљевића, 1 л.

64-60. Београд, 24. децембар 1865.

Коста Живковић, слагач Држ[авне] печатње – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат цесарски примљен из касе Друштва као награда за завршен „Гласник“, св. XVIII.

Признаница, оригинал, аутограф К. Живковића, 1 л.

64-61. Београд, 16. август 1866.

М. Плавец, словослагач – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат цесарски, примљен од Српског ученог друштва као награда за XIX св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Плавеца, 1 л.

64-62. Београд, 28. децембар 1866.

Милош Атанацковић, слагач – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 1 дукат цесарски примљен из касе Друштва као награда за слагање XX св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Атанацковића, 1 л.

64-63. Брод, 13. јун 1866.

Др [Ђорђе] Мушицки – [Српском ученом друштву]
Потврђује да је исправно примио 100 форинти аустријске вредности од Друштва преко „совјетника“ Јована Гавриловића за уступљене рукописе његовог стрица, Лукијана Мушицког.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 1 л.

64-64. Београд, 23. март 1866.

Филип Шпец, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Подноси Рачун за Српско учено друштво на 580 гроша чаршијских за израду 10 фасцикли по осам гроша и по[везивање 500 примерака XIX св. „Гласника“, са једном мапом Округа књажевачког.

Рачун, оригинал, аутограф потписа Ф. Шпеца с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

64-65. Београд, 10. септембар 1866.

Васа Берар, управитељ Правит[елствене] печатње – Српском ученом друштву
Подноси рачун на 101 грош и 10 пара пореских за две штампане и 42 литографисане дипломе.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну В. Берар је 5. децембра 1866. записао: „Да е овај рачунъ одъ 101 [грош] 10 [пара] подпуно наплаћенъ у 3# [дуката] цесар[рска] по 28 [гроша] – 84 [гроша] у 8½ цв[анцика] здр[аве] в[редности] 2 [гроша] – 17 [гроша] у ситно 10 пара.“

64-66. Београд, 1. јул 1866.

Флоријан Гантенбајн, фотограф – [Српском ученом друштву]
Даје квиту да је примио и наплатио 2 дуката цесарска за 6 фотографија постојеће куће на великој пијаци, тзв. „варошки квартал“, а које је Ј. Гавриловић, „совјетник“ наручио за Српско учено друштво.

Признаница, оригинал, 1 л.

64-67. Београд, 15. април 1866.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 5,5 гроша чаршијских примљених из касе Друштва за плаћене књиге дошле из Земуна, и то 2 гроша и 20 пара за бродску возарину и 3 гроша носачу.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

64-68. Београд, 27. мај 1866.

Јован Гавриловић – господину [Јанку Шафарику]

Тражи да исплати приложени рачун и 24 гроша по послужитељу Томи пошаље Николи Стефановићу и Павловићу. Издатак треба да одобри Одбор, а до тада Гавриловић прима одговорност на себе.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л. с прилогом: Београд, 26. мај 1866.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за Српско учено друштво* на 24 гроша чаршијска за „1 Бух Регал Артије fine“. На рачуну је белешка Стефана М. Васиљевића да је хартија узета ради допуне листова у регистратору.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешке: „Наплаћено“ и „Ја који регистрарам акта ученог друштва, узео сам ову артију за допунен листова у регистру. Стеф. М. Васиљевић канцелиста Совета“.

64-69. Београд, 19. децембар 1865.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Даје повратни рецепс – потврду да је 19. децембра 1865. из Београда послата пошиљка Утјешеновићу у Беч примљена 22. децембра 1865.

Повратница – потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На полеђини је белешка Ј. Шафарика писана оловком: „За писмо писано г. Утјешеновићу са боном од 30 # [дуката] плаћено € франко поштарине 4 гр[оша и] 20 пара.“

64-70. Београд, 30. јануар 1866.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку Сопрону у Земун.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На првој страни Ј. Шафарик је црним мастилом записао: „3 гроша за писмо 10 пара за купљен добар цванц[ик]“, а оловком на полеђини: „За ово писмо са рачунима плаћено € франко рекошану 18/1 866 3 гр[оша и] 10 пара“.

64-71. Београд, 18. април 1866.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку Јосифу Јиречку у Беч.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На полеђини је датум „2. апр[ил] 1866“ и белешка: „платио самъ поштарине 70 пара“.

64-72. Београд, 3. мај 1866.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку Стевану Андрејевићу у Земун.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

64-73. Београд, 18. децембар 1865.

Ђ[орђе] П. Станишић, београдски ђумругија – док[тору] Шафарику

Издаје му потврду да је експедовао у ђумруку београдском и платио таксу за пакет књига за Српско учено друштво.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На полеђини је белешка Ј. Шафарика „За Мушицкогъ ствари плаћено є: За фрахтъ 2[гроша] 20[пара] амалинь 2[гроша] [свега] 4 гр[оша и] 20 [пара]“

64-74. Земун, 26. децембар 1865.

[В. Василијевић] – Светозару Василијевићу, агенту у Београду

Преко Дунавско паробродског друштва шаље сандук пошиљке (књига) тежине 30 фунти за Јована Гавриловића, председника Српског ученог друштва. Назначен је износ од 18 крајцара.

Отпремница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На отпремници је залепљена поштанска марка од 1 крајцаре.

64-75. Београд, 19. мај 1866.

Јован Гавриловић – Жив[ку] Карабиберовићу

Пита га колико треба да му пошаље за 100 форинти банкнота и тражи да му одговор напише на истом листу. Испод тога Карабиберовић је написао: „# [дукат] по 5 ф[оринти] 85 [крајцара] долазу за 100 ф[оринти] банкнота за # 17 и 5¼ гроша.“

Писмо, оригинал, аутографи Ј. Гавриловића и Ж. Карабиберовића 1 л.

1867. ГОДИНА

1. Нови Сад, 4. јануар 1867.

Андреј Монашевић, парох и управитељ м[ушких] срп[ских] школа – Српском ученом друштву

У име Учитељског збора моли Друштву да им за школску библиотеку коју су основали поклони све „Гласнике“ и друге књиге које је оно издало, уколико их има и да их и убудуће шаље.

Писмо, оригинал, рукопис, 1 + (1) л.

2. [1866-77] Београд, 8. јануар 1867.

М[илан] А. Петронијевић, М[илован] Спасић и М[илан] Ђ. Милићевић, редовни чланови – Скупу Српског ученог друштва

Подносе му извештај о прегледу рачуна Друштва од краја октобра 1864. до 31. децембра 1866. Нашли су да су рачуни, „пошто су неке незнатне погрешке исправљене“, уредни и исправни.

Писмо, оригинал, аутограф писма М. Ђ. Милићевића и аутографа потписа, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Београд, 30. октобар 1865.

Др Јанко Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва

Рачун о примању и издавању Српског ученог друштва, 1864/5и^е рачунске године са 54 комада доказа. Износ примања био је 19.714 гроша и 26 пара чаршијских издавања 17.032 гроша и 14½ пара чаршијских а у каси остало је 2.682 гроша и 11½ пара чаршијских. Испод рачуна потписали су се чланови који су прегледали рачун, 8. јануара 1867.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 5 + (1) л.

2. Београд, 7. јануар 1867.

Др Ја[нко] Шафарик, секретар и касир Српског ученог друштва

Примање и издавање Српског ученог друштва за рачунску годину 1865/6. Износ примања био је 29.086 гроша и 11½ пара чаршијских издавања 24.144 гроша и 30 пара чаршијских а у каси Друштва остало је у готовом 4.829 гроша и 21½ пара чаршијских. Испод рачуна потписали су се чланови који су прегледали рачуна 8. јануара 1867.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 4 л.

3. [1866-80] Београд, 10. јануар 1867.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Српско учено друштво да је на његов предлог кнез Михаило 7. јануара донео решење да се Друштву за трошкове представљања Србије на Етнографској изложби у Москви додели 200 дуката цесарских. Ту је суму изузео из државне касе и шаље је Друштву с препоруком да му оно на исти износ пошаље признаницу. У исто време шаље још 200 дуката

у 103 златне мецедије и 13 руских цванцика које кнез из своје касе на поклон додељује у исту сврху, па да и за то Друштво пошаље признаницу.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л. У доњем десном углу писма Јован Гавриловић је написао: „867. 27. јануара, примих од г. Стојана Новаковића: Две стотине дук[ата] цесар[ских], једну стотину и три мецедије у злату и 13 руских монета по 4 гр[оша] чар[шијска]“ и потписао се.

Писмо је с прилогом:

Београд, 29. јануар 1867.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Даје признаницу на 200 дуката цесарских примљених од Министарства просвете и црквених дела за трошкове представљања Србије на Етнографској изложби у Москви.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Даје признаницу на 200 дуката цесарских примљених од Министарства просвете и црквених дела као суму коју је кнез Михаило поклонио Друштву за трошкове око представе Србије на Етнографској изложби у Москви.

Признанице, концепти, 1 л. с омотом за писмо и признанице. На листу је белешка рачуноводитеља Панте Ђ. Бесарића: „примио сам ову признаницу 6. фебруар 867.“

4. [2] Београд, 12. јануар 1867.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је кнез Михаило на његов предлог 9. јануара поставио Јована Гавриловића, члана Државног савета, за „овогодишњег председателя“ Српског ученог друштва и у прилогу шаље декрет, као и молбу да му се преда.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л. На писму је Гавриловић записао: „Декрет примио“ и потписао се.

5. [3] Крижевци, 21. јануар 1867.

Драгутин Ламбл, равнатељ, Др[а]г[утин] Хлава, књижничар Кр[аљевско] господарско-шумарскога училишта у Крижевцу – „Славному равнатељству књижевног друштва“ [Управи Српског ученог друштва]

Моле Друштво да им за књижицу поклони своје „љетописе“ - „Гласник“.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Хлава и потпис Д. Ламбла, 1 + (1) л.

6. [4] Београд, 21. јануар 1867.

Српско учено друштво – М[ихаилу] Рајевском, руском проти у Бечу

Обавештава га да Друштво није могло на време, до 1. јануара 1867, да спреми прилоге за Етнографску изложбу у Москви на коју је позвано. У стању је да почне своја спремања и до краја фебруара послаће му у Беч шта је припремило. Моли га, када прими писмо, да одговори да ли неће бити касно и може ли Друштво имати уверења да ће његови прилози бити употребљени.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

7. [5] Београд, 21. јануар 1867.

Српско учено друштво, председник Јован Гавриловић – редовним члановима Српског ученог друштва: Милану Ђ. Милићевићу, секретару Министарства просвете, Јовану Бошковићу, професору Велике школе, М[илану] Миловуку, директору Реалне школе, Милану А. Симићу, почасном члану [Српског] ученог друштва и Стевану Тодоровићу

Обавештава их да је Друштво на седници 20. јануара формирало пододбор који ће предложити какви ће се модели српских ношњи набавити и послати за Етнографску изложбу свију словенских народа у Москви. Наглашава да се он прихватио да буде председник пододбора, а њих моли да буду чланови и да дођу на састанак који ће се одржати 22. јануара у 10 сати пре подне у Великој школи.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

8. [6] Београд, 22. јануар 1867.

Сасџанак поодбора у Београду 22. јануара 1867.

На састанку је одабрана одећа по окрузима која ће бити послата на Изложбу и закључено је ко ће од чланова пододбора реализовати набавку, а председник је задужен да обезбеди за њих одсуство и новац за куповину одеће.

Записник, оригинал, потписали су председник Ј. Гавриловић и чланови: М. А. Симић, М. Миловук, Ј. Бошковић, М. Ђ. Милићевић и С. Тодоровић, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

9. [7] Београд, 22. јануар 1867.

[Јован Гавриловић, председник Српског ученог друштва] – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је Друштво саставило пододбор који је на састанку 22. јануара разговарао како да се што пре и што боље спреме ствари за Етнографску изложбу у Москви. Да би се одабрало оно што је карактеристично, забележило кад се шта носи и како, прибавиле белешке које би осветлиле етнографију земље, мора се по местима округа проћи. Зато је

пододбор једногласно закључио да то ураде Милан Ђ. Милићевић, секретар Министарства просвете и црквених дела и Стеван Тодоровић, професор Београдске реалке. У ту сврху моли министра да им одобри одсуство од месец дана да би што пре кренули на пут по Ваљевском, Ужичком, Чачанском, Крагујевачком, Јагодинском и Ћупријском округу.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф М. Ђ. Милићевића, 2 л.
На првом листу Ј. Гавриловић је записао: „23 ист[ог] м[есе]ца послано г[осподину] министру по ђаку Илији Ђаковићу.“

10. [8] Неготин, 22. јануар 1867.

Ђ[орђе] Н. Девић [окружни начелник у Неготину] – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да му уз писмо у прилогу, којег нема, шаље на употребу кратак преглед података које је прикупио о породици Карапанџића, као и пет докумената за која моли да му се после употребе врате да би их он предао власнику Ђоки Станојевићу, трговцу, који припада фамилији Карапанџића.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

11. [9] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – његовом високопреосвештенству господину митрополиту од Србије Михаилу

Обавештава га да Друштво по свом задатку, старајући се о сакупљању историјских споменика и књижевних старина, увек има на уму ризницу старог нашег блага, манастир Хиландар, српску краљевску лавру у Светој Гори, па је на састанку 20. јануара одлучило да замоли њега да „преко нашег агента у Цариграду препоручите поменутом игуману нека напише све рукописе старе књиге и остале старине, као што је она завеса на великим дверима цркве хиландарске и све иначе од историјских споменика за нашу историју и политику и књижевну и старинску, па нека тај попис достави Српском ученом друштву, које ће га или у „Гласнику“ наштампати, ако то важност ствари затреба, или у својој архиви задржати на употребљење свима стручним људима“. Истиче се важност и потреба овог пописа за манастир Хиландар, али и још већа за науку да се дозна шта има од историјских споменика за политику, књижевну и црквену историју по манастирима који се налазе у српским земљама под Турцима, па ће с митрополитовом препоруком бити лакше доћи до података.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Стојана Новаковића, 1 л.

12. [10] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – Сими Љубићу, професору на Ријечи

Одговара му на писмо од 11. јануара и моли га да пошаље рукопис о Шћепану Малом, који је обећао.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

13. [11] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – Господину Димићу, управитељу школе Варадинске регименте

Обавештава га да му уз писмо шаље XX св. „Гласника“, у којем су и подаци из хартија владике Лукијана Мушицког о животу Филипа Вишњића. Он је живео и умро у селу Грку, ту је имао и родбину и ту му је подигнут споменик. Моли га да он проучи белешке о Вишњићу и да прибави из села Грка више података о животу Вишњићеву да би се могла написати биографија знаменитог певача.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

14. [12] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – Љубомиру П. Ненадовићу, начелнику Министарства просвете

Моли га да штампа необјављене хартије свога оца Матије Ненадовића. За историју Карађорђевог устанка мемоари су један од „најпоузданијих споменика“, а један њихов део је делимично штампан у „Шумадинки“. Друштву је познато да се међу хартијама проте Матије налазе писма знаменитих личности, а која су посебно важна за познавање догађаја оног времена.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

15. [13] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да су материјална средства Друштва слаба, да за рад располаже са само 70,5 дуката, а од тога се издваја за плате секретару и служитељу. Да би оно развијало свој рад и одговорило своје задатку, моли министра да од Владе издејствује помоћ Друштву од 800 дуката цесарских на годишњем нивоу. Ради поређења наводи да Бечка академија од своје владе добија годишњу помоћ од 40.000, а посебно за штампање списа 30.000, док Југославенска академија у Загребу располаже с 15.000 франака. Друштво с већом слободом тражи помоћ и због тога „што висока влада већ даје буџетом на театар, о којему се истом радити почело, 1200 # цес. и што се нада да се код високе владе задатак и намера Српског ученог друштва не може ни мало мање ценити“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића и непознатог, 1 + (1) л.

16. [14] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – новоизабраним члановима Друштва:

Чедомиљу Мијатовићу, професору Велике школе; Милану Кујунџићу, професору Велике школе; Стевану Р. Пантелићу, професору; А[бдолониме] Убичинију, француском публици-

сти; Јосифу Јиречеку, књижевнику чешком; Ватрославу Јагићу, књижевнику; др Фрању Рачком, књижевнику; Валтазару Богишићу, књижевнику

Обавештава Ч. Мијатовића, М. Кујунџића и С. Р. Пантелића да су изабрани за редовне чланове; А. Убичинија да је изабран за почасног члана; Ј. Јиречека, В. Јагића, др Ф. Рачког и В. Богишића да су изабрани за дописне чланове Српског ученог друштва, и свима њима шаље диплому о избору.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

17. [15] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – господину [Георгију Н. Куковићу]

Изјављује му писмену захвалност за послате статистичке податке о Босни који су штампан у XX св. „Гласника“, а истовремено му на поклон шаље ту свеску „Гласника“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

18. [16] Београд, 23. јануар 1867.

Српско учено друштво – Управи Државне штампарије у Београду

Обавештава управу да јој уз писмо шаље и рукопис *Српске народне њесме из Босне и Херцеговине* да се штампа у 1200 примерака, без наплате процента на корист Друштва, а према наређењу Министарства просвете од 17. Новембра 1866.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

19. [17] Беч, 24. јануар 1867.

Михаил Рајевскиј, митроносни протопрезвитер у Бечу – Српском ученом друштву

Одговара Друштву на писмо од 21. јануара да ствари за Словенску етнографску изложбу у Москви неће бити касно послати у фебруару, и тим пре што српских „албина“ из Кнежевине српске Етнографско друштво нема.

Писмо, оригинал, аутограф М. Рајевског 1 + (1) л.

На листовима у горњем левом углу, као меморандум, утиснути су суви иницијали „М. Р.“ изнад којих је круна.

20. [18] Темишвар, 26. јануар 1867.

Ђорђе Јовановић, учитељ – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Одговара му да је примио послато писмо и наводи које „Гласнике“ има Библиотека српске градске школе (књ. II, IV–XI), а да остали недостају. Моли га да му јави по којој цени се може купити поједини примерак, а и комплет, јер има интересената за куповину. Њему недостају „Гласници“ XVI–XX, које би „радо купио, кад не би баш папрени били.“

Писмо, оригинал, 1 л.

21. [19] Београд, 27. јануар 1867.

Пантелија С. Срећковић, члан [Српског] ученог друштва, проф[есор] српске и опште историје – [Српском ученом друштву]

Подноси реферат под насловом *Моје мњеније „О одношајима Русије к Србији од 1806–1812. г”*. О том делу Светозара Никетића, наводи да представља прави добитак за нашу историографију јер садржи опис стања у Турској, Србији, као и опис устанка. Срећковић сматра да, сем описа српског ратовања, које је дао Вук Караџић и Ранкове *Историје Српске револуције*, нема других дела о том периоду српске историје, па их то дело допуњава.

Реферат, оригинал, аутограф П. Срећковића, 2 л.

22. [20] Београд, 27. јануар 1867.

Др Никола Крстић – [Српском ученом друштву]

Подноси реферат о саставу Светозара Никетића *О одношајима Србије к Русији од 1806–1812.* и наводи да је написан по већем делу Николаја Феодоровића Дубровчанина објављеном у неком руском часопису. Закључује да је далеко важније „да познамо у свем пространству званична акта оног времена; но резоновање на основу акта изведено.“ Што се тиче састава, сматра да му није место у „Гласнику“, јер нема такву књижевну вредност.

Реферат – оцена, оригинал, аутограф Н. Крстића, 1 л.

23. [21] Осијек, 6. фебруар 1867.

„Јавор“, омладинско друштво у Осијеку, Ватросл[ав] Михаић, тајник, Ђорђе Исајловић, председник и Јосип Л. Павец, професор и надзорник – Одбору Српског ученог друштва

Обавештавају да је у Осјечкој гимназији основано Омладинско књижевно друштво „Јавор“ и моле Друштво да им неке од својих књига издатих и које ће издати бесплатно пошаље.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

24. [22] Крагујевац, 11. фебруар 1867.

Стеван Р. Пантелијћ – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава га да је примио послато писмо од 23. јануара и захваљује на избору за редовног члана.

Писмо, оригинал, аутограф С. Р. Пантелијћа, 1 + (1) л.

25. [23] Алексинац, 12. фебруар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић – председнику [Српског ученог друштва, Јовану Гавриловићу]

Обавештава га и пре повратка с путовања по земљи о извршеном послу који је са Стеваном Тодоровићем радио за Етнографску изложбу у Москви. Наводи куда су пропутовали, шта су и где урадили, шта још треба урадити и куда путовати ради прикупљања Етнографског материјала.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

26. [24] Париз, 13. фебруар 1867.

А[бдолоним Жан Анри] Убичини – председнику [Српског ученог друштва, Јовану Гавриловићу]

Захваљује на избору за почасног члана Друштва и обавештава да је добио диплому. Жали што не познаје српски језик, али иако није Србин по језику, он је то по осећањима и зато је спреман да помогне Друштву у сваком погледу.

Писмо, оригинал, француски језик, аутограф А. Убичинија 1 + (1) л.

27. [25] [Суботица], пре 15/27. фебруара 1867.

Одбор Суботичке српске омладине – Српском ученом друштву

Шаље *Позив на Беседе с иџранком* на којем је и *Расџорег Беседе* и наводи да је у добротворне сврхе, као и да ће се одржати 15/27. фебруара 1867. у позоришној дворани.

Позивница, оригинал, латиница, штампано, 2 л.

28. [26] Београд, 16. фебруар 1867.

Ђока Влајковић, капетан – Јовану Гавриловићу, члану Совјета српског

Обавештава га да је његова, Влајковићева, жена рада један мали сељачки зубун послати на изложбу у Москву на поклон и Влајковић му га шаље као председнику ученог друштва и „собирателю за означену цель“.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Влајковић, 2 л.

На другом листу, коверти, је на два дела преломљен бордо воштани печат у којем су утиснути симболи.

29. [27] Београд, 16. фебруар 1866.

Др Јосиф Панчић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље уз писмо приложен рукопис *Пишце у Србији*, као прилог за „Гласник“. Моли да му се на време јави уколико рад буде одобрен за штампу, јер има слагачу да да доста упутстава и сам би извршио коректуру.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

30. [28] Карловци, 20. фебруар 1867.

Иларион Руварац, архиђакон – господину

Одговора на писмо неименованог пошиљаоца и даје податке о писмима која се односе на српски устанак а налазе се у Патријаршијској архиви и чије ће оригинале Руварац послати на употребу. Исто тако, послаће и списак старих српских диплома за које верује да су све штампане (преписао их је и описао Шафарик); има и 2-3 дипломе руских царева дароване манастирима Србије. У писму даље говори о *Хроници* деспота

Ђорђа Бранковића, коју жели да изда Матица српска, а из које Руварац преписује један одломак о Душану, Урошу, до кнеза Лазара – за „Летопис Матице српске“. За ту услугу очекује да добије Шафарикову *Památku dřevního písemnictví jihoslovanův*, која је врло ретка књига, објављена у Прагу 1851. године.

Писмо, оригинал, аутограф И. Руварца, 2 л.

31. [29] Сарајево, 20. фебруар 1867.

Георги Н. Куковић – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештава да је примио писмо и „Гласник“ ХХ послате 20. јануара и захваљује на указаној му почести Друштва, „за које ћу се свагда старати као Родолюб и прави Србинъ најдостаточније податке друштву достављати“.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Н. Куковића, 1 + (1) л.

32. [30] Београд, 22. фебруар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, Стеван Тодоровић – Српском ученом друштву

Извештавају Друштво о обављеном задатку на одабирању карактеристичне народне ношње за Етнографску изложбу у Москви. Детаљно описују куда су све прошли шта су урадили, тј. колико је насликано слика, колико је купљено одела и других делова одеће, колико је новца утрошено и шта је све добијено на поклон. У закључку свог извештаја сматрају да је Вук Караџић само указао на пут и правац којим би требало ићи у сакупљању материјала кога још много има и препоручују Друштву да би требало да организује даље сакупљање народног блага, које би требало сачувати од пропасти и упознати свет са тим вредностима.

Извештај, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевић, поред потписа С. Тодоровића, 2 л.

33. [31] Београд, 22. фебруар 1867.

Т. Бојовић, штабни мајор – Јовану Гавриловићу, председнику [Српског] ученог друштва, члану Државног савета

Моли га да за подручну библиотеку Министарства војног пошаље све објављене „Гласнике“ као и оне које Друштво убудуће буде издавало.

Писмо, оригинал, 1 л.

На полеђини је црвеном воштаном масом залепљена хартија преко које је суви печат с непотпуно отиснутим словима и симболима, а која је служила за затварање писма као коверте.

34. [32] [Москва] 22. фебруар 1867.

Капитон Невострујев, професор – господину [највероватније Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Извештава га да је примио 19 књига „Гласника“ од 1847. до 1866. који су били послати Духовној академији, а она их је њему уступила јер их има. Јавља да ће исписати још и друге чланке из „сербскога Требника“, о ком је писао за Друштво и да ће их послати, а колико буде могао и остало што би сматрао вредним за „Гласник“. За библиотеку Друштва преко митрополита Михаила послаће две руске књиге.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф К. Невострујева, 1 + (1) л.

35. [33] Беч, 26. фебруар 1867.

Др Валтазар Богишић – [Српском ученом] друштву
Обавештава Друштво да је примио диплому, захваљује што га је изабрало за кореспондентног члана и обећава да ће радом оправдати укзану част.

Писмо, оригинал, аутограф В. Богишића, 1 + (1) л.

36. [34] Београд, 1. март 1867.

К[оста] Цукић, заступник министра просвете и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је студент Духовне академије у Москви и државни питомац Светозар Никетић њему 20. фебруара 1867. с писмом послао рукопис *Досиџије Обрадовић, одломак из исџорије срџске књижевности* да га достави Друштву. Са спроводним писмом шаље Друштву рукопис на даљи поступак.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

37. [35] Београд, 3. март 1867.

К[оста] Цукић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је кнез Михаило на његов предлог и по договору с Државним саветом 1. марта решио да се кредит од 2800 гроша пореских одређен буџетом за 1867. годину за помоћ Друштву повећа са још 250 дуката цесарских или 7000 гроша пореских и да се та сума исплати из кредита на ванредне потребе целе Владе.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

38. [36] без места и датума [примљено 6. марта 1867]

Иларион [Руварац] – Николи Крстићу, члану Српског ученог друштва
Обавештава га да му по богослову шаље списе за које му је писао и моли га да их после употребе врати, јер не би желео да се прочује да је издавао документа из патријаршијске архиве. Поново моли да му „пошто-пото“ пошаље Шафарикове *Памяџке*.

Писмо, оригинал, 1 л.

На листу је белешка: „пр[имљено] 6. марта 1867“ и у бордо воштаној маси отиснут правоугаони печат у којем је књига на средини, изнад ње су двоструки крст, жезло, круна, а испод у полукругу су слова: Ј. РУВАРАЦ. Слово Ј. у печату је иницијал Иларионовог световног имена Јован.

39. [37] Београд, пре 6. марта 1867.

[Јован Гавриловић, председник] – Одбору Српског ученог друштва за седницу 6. марта 1867.

Обавештава Одбор да је Друштво октобра 1864. одредило да је највећа награда за оригинални састав 10, а за превод 5 дуката по штампаном табаку. Указује на дотадашњу праксу којом се хонорар одређивао произвољно. Током претходне године, скоро сва средства Друштва потрошена су на ту врсту хонорара. Зато предлаже Одбору да се донесу нова правила и моли чланове да до следеће седнице размисле о том предлогу да би се донела одлука коју би сви подржали.

Извештај, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

40. [38] Берлин, 8. март 1867.

Леополд фон Ранке – [Српском ученом друштву]

Захваљује Друштву што му је честитало прославу 50-годишњице доктората и на пријатељским поздравима упућеним у телеграму Друштва од 20. фебруара у ком су истицане његове заслуге за Србију. Подсећа на то да су га пре скоро четрдесет година, у свом раду на књизи о Српској револуцији, подржали и помагали од Вук Караџић и Јернеј Копитар и да је требало много времена да се његово дело преведе на српски језик. Моли Друштво да пренесе његову захвалност омладинским удружењима из Темишвара, Нађ-Кереша, Пеште, Новог Сада, Граца, Дебрецина и Беча („Зора“) који су му послали честитке. На крају писма изражава наду да ће Срби до краја извршити национално ослобођење својих територија а да ће други историчари наставити проучавање српске историје онако како је он то чинио у своме делу.

Писмо, оригинал, немачки језик, готица, рукопис, аутограф потписа Л. Ранкеа, 2 л.

41. [39] Београд, 8. март 1867.

Српско учено друштво – министру просвете [Кости Цукићу]

Обавештава га да је редовни члан Друштва Милан Миловук поднео рад *Теорија музике*, I део, ради објављивања. Како се Друштво не може „ни због пространства програма радње своје латити издавања тога дела“. Одбор је решио да рад пошаље Министарству просвете из два разлога на основу којих мисли да је вредно да га оно објави: „што је музика и тако део школског обучавања“ и што у тој струци нема никаквог књижевног рада.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На писму је белешка и потпис: „Примио 9. марта, 1867. Милорад Поповић.“

42. [40] Пешта, 11. март 1867.

Г[роф] Мико Имре – непознатом судском поротнику [Николи Крстићу, председнику Одбора за науке историјске и државне Српског ученог друштва]

Пише да Ерделјско музејско друштво сматра пожељним успоста-вљање пријатељских веза са Српским ученим друштвом у Београду. Пошто он неће бити у Колошвару (Клужу), треба се обратити Одбору Музејског друштва или његовом секретару Финали Хенрику.

Писмо, оригинал, мађарски језик, аутограф М. Имреа, 1 + (1) л.

43. [42] Београд, 11. март 1867.

М[илан] А. Петронијевић – Јовану Гавриловићу, члану Државног савета

Обавештава га да је Пачић (Алекса, канцелиста Попечитељства иностраних дела) обећао да ће начинити извод из турског акта, као и да му је Милан Пироћанац одговорио да ће црногорска влада с благодарношћу примити књиге Српског ученог друштва, а он сам мисли да треба да се шаљу „и досад непослане допуне, и ако се библиотека овдашња својом уредношћу не препоручуе“.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу је црвен воштани печат у којем су утиснути стилизовани иницијали МАП.

44. [41] Пешта, 12. март 1867.

Барон Сигмунд Кемењи, председник међународног Кишфалуди друштва – Николи Крстићу, председнику Одсека за науке историјске Српског ученог друштва

Обавештава га да је Кишфалудијево друштво из Мађарске једногласно пристало на размену издања и уз писмо доставља своја дотадашња издања која ће и убудуће слати и моле Српско учено друштво да и оно њима шаље своја издања.

Писмо, оригинал, мађарски језик с преводом Н. Крстића на другом листу, 2 л.

45. [43] без места и датума

Јован Гавриловић, Пан[та] С. Срећковић, др Јанко Шафарик – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Дају мишљење о расправи *Боџумили, црква босанска и крсијани*, написаној по објављеном конкурсном Друштву на тему о богумилској секти међу Лужним Словенима. Налазе да је добро написана, да је материјал добро обрађен, да „дело служи на знатно обогаћење наше повестничке књижевности“ и да заслужије награду.

Рецензија, оригинал, аутограф Ј. Шафарика с потписима друга два рецензента, 1 л.

46. [44] Београд, 14. март 1867.

Српско учено друштво – др Божидару Петрановићу у Задар Обавештава га да је Друштво примило његову расправу о богумилима (*Боџумили, црква босанска и крстијани*), прегледало је и оценило да је написана како ваља, па да заслужује да му се изда обећана награда под условима наведеним у конкурсу. Одбор је на Петрановићев предлог у послатом писму закључио да се расправа штампа највише у 300 примерака, да Друштво не може ни у чему одступити од објављених услова конкурса и да ће му новац, ако расправу уступи Друштву да је штампа, одмах бити исплаћен. Ако расправу сам штампа, новац ће се исплатити када пошаље последњи одштампан табак, а он ће бити депонован у штедионицу. Зато га моли да јави на који начин жели исплату.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

47. [45] Београд, 15. март 1867.

В[ојвода] М[илорад] Г[еоргије] Медаковић – господину [вероватно Јовану Гавриловићу, председнику Српског научног друштва]

Одговара на његово писмо и саопштава да је сандук јуче пакован и послаће се данас, а да је предан прекјуче, могао је још јуче у Базијаш поћи. Наредио је да иде као брза пошиљка. Дат је лош, а на далек пут треба слати јак и добро утврђен сандук. Он га је утврдио, опшио платном, уковао и увезао. Оба сандука шаље заједно, а трошак за њих је 64 гроша и 20 пара.

Писмо, оригинал, аутограф В. М. Б. Медаковића, 1 + (1) л.

48. [46] Неготин, 17. март 1867.

Ђор[ђе] Девић, начелник Округа крајинског – Јовану Гавриловићу, председатељу Српског научног друштва, члану Државног савета

Обавештава га да је примио оригинална српска и један турски акт која му је Друштво 14. марта повратило. Обећава да ће се „старати за оног човека“ коме би требало да се обезбеди место општинског писара.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу је бордо воштани печат у којем су утиснути писани иницијали „ЂДН“ с круном изнад и укрштеним мачевима испод иницијала.

49. [47] Београд, 18. март 1867.

Српско учено друштво [Ј. Гавриловић, председник] – Мијајлу [Михаилу] Рајевском, митроносном проти у Бечу

Обавештава га да је Друштво 15. марта предало руском конзулату сандук с „ношивом“ за Етнографску изложбу у Москви а друге ствари, које су спремљене, послаће током месеца. Моли га да се сандук, послат из конзулата, не задржи у Бечу, него што скорије пошаље у Москву.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

50. [48] Задар, 22. март/3. април 1867.

Др Божидар Петрановић – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је добио његово писмо од 14. марта и да он дело намерава штампати под својим надзором у задарској штампарији, а и са типографом се договорио. Моли Друштво да му поврати рукопис, па наводи на коју адресу да се пошаље и да 50 дуката депонује у штедионицу за његов рачун

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа је белешка секретара Стојана Новаковића да је рукопис послат аутору 8. априла 1867.

Писмо је с прилогом:

Београд, 15. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату пошиљку Петрановићу у Задар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

51. [49] Београд, 24. март 1867.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског] ученога друштва – [Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва]

Даје мишљење о рукопису Милорада Поповића Шапчанина под називом *Покреџи у Босни између 1820. и 1832. године* и истиче да је „добро претресен и описан“ и да се може штампати у „Гласнику“, јер је „дио српске историје“.

Јован Гавриловић, члан Српског ученога друштва, испод тога је написао: „Као и Г. Срећковић, и ја мислим о рукопису овом.“ То је датирао 29. марта 1867. у Београду и потписао се.

Рецензије, оригинали, аутографи П. Срећковића и Ј. Гавриловића, 2 л.

52. [50] Карловци, 25. март 1867.

Управитељство Гимназије карловачке, Јов[ан] Пантелић, упра[витељ] гимн[азије] – Стојану Новаковићу, секретару Срп[ског] учен[ог] друштва

Обавештава га да су примили писмо послато 25. јануара и поклоњене књиге Српског ученог друштва за библиотеку гимназије.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу је на папиру преполовљен суви печат, залепљен преко воштане масе с нејасно отиснутим симболима. Исечен је део листа на ком се налазила поштанска марка.

53. [51] Беч, 27. март 1867.

М[ихаил] Рајевски, прота – господину [Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је 27. марта примио оба сандука, један са књигама а други с одећом и да их је одмах послао у Москву. Каже да би им било драго ако би на изложби у Москви видели „браћу Србе из Кнежевине“. Он ће се постарати да се обезбеде олакшице за путовање оних који би дошли на изложбу, али да се њему претходно јаве.

Писмо, оригинал, аутограф М. Рајевског 1 + (1) л.

На листовима у горњем левом углу, као меморандум, утиснути су суви иницијали „М. Р.“, изнад којих је круна.

54. [52] Београд, 29. март 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан, изасланик, Стеван Тодоровић – Српском ученом друштву

Подносе рачун за новац који су примили у износу од 100 дуката и 10 мецидија и наводе да од суме није ништа остало. Треба да се надокнади још 188 гроша пореских да би се рачун потпуно измирио.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милићевића с потписом С. Тодоровића, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Београд, 29. март 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, Стеван Тодоровић – [Српском ученом друштву]

Подносе *Рачун о примљеним новцима за набавку сивари за Ејиноџрафски излоџ* с наведеном примљеном сумом од 3340 и издатом сумом у износу 3.528 гроша пореских с наглашењем да за измирење рачуна треба још 188 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф М. Милићевића с потписом С. Тодоровића, 1 + (1) л.

2. Београд, 22. фебруар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, Стеван Тодоровић – [Српском ученом друштву]

Даљина од месџа до месџа куда су по одредби Српскоџ ученоџ друшџива џроуџивовали Милан Ђ. Милићевић и Сџеван Тодоровић од 1. до 21. фебруара 1867. џодине, с наведених 18 путних праваца и између њих временском удаљеношћу означеном у сатима.

Списак, оригинал, аутограф М. Милићевића с потписом С. Тодоровића, 1 л.

55. [53] Беч, 2. април 1867.

Л. Стевановић, потпредседник, Владан Ђорђевић, перовођа – Српском ученом друштву

Захваљују Друштву у име Омладинског друштва „Зора“ на књигама послатим за њихову библиотеку.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилогом:

*Књиге, ишло нам их ̄. Стојан Новаковић, секретар Друштва, при-
йосла, ове су: „Гласници“ VI–VII–X–XX, Забава за децу, Мала лоџика, Зе-
мљопис, Мала антропологија, Мала физика, Часови благовојенија, Со-
крајиве науке, Цицерон о дужностима, Даничића Синџака, Дубровачки
сјоменици, Карађорђево деловодни записник, Прејиска о унији.*

Списак, оригинал, непотписан, 1 л.

56. [54] Београд, 7. април 1867.

[Милорад] Медаковић – Јовану Гавриловићу, члану Држав-
ног савета

Обавештава га да је Шишков добио телеграм од Дашкова, председ-
ника изложбе у Москви, у којем позива на изложбу Гавриловића, Шафа-
рика, Срећковића, Тодоровића, Милићевића и Медаковића. Карте од гра-
нице до Москве су бесплатне, као и соба, храна и кола у Петрограду и
Москви. Карте ће добити код проте Рајевског у Бечу. Моли Гавриловића
да јави и осталима о томе, па ако хоће да иду, да га он обавести.

Писмо, оригинал, 2 л.

57. [55] Пожун, 7. април 1867.

Јован Грчић, тајник „Слободе“ – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су књиге, које је Задруга „Слобода“ про-
шле године тражила, дошле у библиотеку пожунских Срба и јако су их
обрадовале и усрећиле. Захваљује Друштву на учињеном дару.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

58. [56] Ђаково, 8. април 1867.

Пајо Жетић, председник Збора духовне младежи у Ђакову –
господину [највероватније Стојану Новаковићу, секретару
Српског ученог друштва]

Обавештава Друштво да су с најдубљом захвалношћу примили по-
слатих пет последњих св. „Гласника“. Моле да их Друштво и убудуће не
лишава благодети коју су од њега уживали.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

59. [57] [Београд, до 8. априла 1867.]

Никола Крстић – Стојану Новаковићу

Моли га да му пошаље један примерак Шафарикових *Раматку* и
обавештава да је добио нека званична акта важна за историју Карађорђе-
ва времена. По Томи послаће му за Друштво књиге које је добио из Пеште
од Кишфалудијевог друштва.

Писмо, оригинал, 2 л.

Испод текста писма је Новаковићева белешка: „Издато 8.
априла 1867.“

60. [58] Београд, 11. април 1867.

Љ[убомир] П. Ненадовић – господину [највероватније Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

У име министра просвете обавештава Српско учено друштво да Правитељство ништа не може да учини у погледу трошкова за одлазак представника Друштва на изложбу у Москву. Министар сматра да Друштво може само да помогне у слању позваних лица у Москву јер располаже непотрошеним новцем из суме одобрене за припрему изложбе.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

61. [59] Београд, 11. април 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Српског учен[ог] друштва – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва

Даје допуну извештаја који су он и С. Тодоровић поднели Друштву о путовању по Србији. Наводи да је Тодоровић на путу имао посао да нацрта слике типова и народна одела, а он да опише народне обичаје и све што спада у народни живот, као и методологију по којој је и шта је радио, а и шта ће се наћи у два чланка која ће Друштву поднети за „Гласник“. Истиче да је Тодоровић за кратко време, 21 дан, снимео је више од 20 типова из различитих крајева и слике из прошлог и садашњег народног живота. Урадио је и лутке за народна одела, сваки комад одеће означио је и спрема за Москву. Друштву ће уступити „све оне слике које је у путу насликао са живих оригинала“. Имајући на уму такав рад, Милићевић је председнику Гавриловићу скренуо пажњу „да би Српском ученом друштву ваљало промислити шта да се учини те да како год добијемо *Илустрирани живоић својеџа народа* и предложио је да се Тодоровић награди. На крају констатује да „сваки дан уноси нове измене у народни живот и обичаје с тога што се год пре приступи томе послу све ће се више блага од заборава сачувати“.

Писмо, оригинал, 2 л.

62. [60] Београд, 13. април 1867.

Јован Гавриловић – Одбору Српског ученог друштва

Подноси извештај Одбору Друштва о пословима који су рађени и завршени у вези са учешћем Србије на Етнографској изложби у Москви: извештај Милићевића и Тодоровића; нумерисање одела и израда упутства за изложбу; писмо Медаковићево; сандуке послате проти Рајевском и преписку с њим; Милићевићев и Тодоровићев рачун, Милићевићев предлог за награду Тодоровићу; позив члановима Друштва за одлазак на отварање изложбе; предлог начелника одељења у Министарству просвете Љубомира П. Ненадовића.

Извештај, концепт, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

63. [61] [Београд, априла 1867]

Јован Гавриловић, председник Српског ученог друштва –
Михаилу Рајевском

Јавља му да је Друштво одобрило одлазак три своја представника
на изложбу у Москви и тражи одговор када могу кренути на пут.

Телеграм, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, немачки језик, готица, 1 л.

На полеђини листа оловком је уписан датум: „13. IV 1867“.

64. [62] Беч, 14/26. април 1867.

Михаил Рајевски, прота – господину [Јовану Гавриловићу,
председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је Комитет изложбе резервисао 5-6 карата за пут
у Петроград за оне који долазе из Београда и моли да му се јаве имена. Из
Беча се креће 3/15. маја.

Писмо, оригинал, аутограф М. Рајевског, 1 + (1) л.

65. [64] Беч, 20. април 1867.

Михаил Рајевски – господину [Јовану Гавриловићу, председ-
нику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је примио писмо и да наведени кандидати имају
карте. Више никога не може примити због ограниченог броја карата и, ако
још неко жели да иде на изложбу, мора ићи о свом трошку. Из Беча се
путује 3/15. маја, а они који путују треба да дођу у Беч дан-два раније.

Писмо, оригинал, аутограф М. Рајевског, 1 + (1) л.

66. [63] Беч, 28. април 1867.

Михаил Рајевски – Јовану Гавриловићу, председнику [Срп-
ског ученог друштва]

Јавља му да је полазак из Беча за Москву 3/15. маја и да је потребно
јавити имена.

Телеграм, оригинал, немачки језик, готица, 1 л.

На полеђини су две белешка Ј. Гавриловића: „Пр[имљено] 16
апр[ила] 1867 у 10½ сати у вече“ и „Одговорено проти 17
апр[ила] т[екуће] г[одине] да ће у Москву поћи: Шафарик,
Милићевић и Тодоровић. Који ће имати писма: на нѣга, про-
ту, и на Комитет у Москви“.

67. [65] Београд, 22. април 1867.

Чедомиљ Мијатовић – [Одсеку за науку историјске и држав-
не Српског ученог друштва]

Чедомиљ Мијатовић даје мишљење о рукопису *О одношајима Ру-
сије к Србији од 1806. до 1812.* Рукопис се завршава 1809. годином и

Мијатовић сматра да се може објавити у „Гласнику“ уколико наведена кореспонденција није негде већ објављена, што није могао лично да утврди. Зато се уздржава од коначног суда да ли да се рукопис штампа.

Рецензија, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 + (1) л.

68. [66] Београд, 24. април 1867.

Српско учено друштво – Мих[аилу] Рајевском, митроносном проти руском у Бечу

Обавештава га да је Друштво изабрало Милана А. Петронијевића, помоћника министра правде, др Јанка Шафарика, библиотекара, Милана Ђ. Милићевића, првог секретара Министарства просвете и Стевана Тодоровића, професора и живописца, да из Србије иду на отварање Етнографске изложбе у Москву по позиву Комитета. Захваљује проти на његовом труду и посредовању да Србија буде заступљена на словенској изложби.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

69. [67] Београд, 24. април 1867.

Српско учено друштво – Комитету који уређује руски Етнографски излог

Обавештава Комитет о предметима и одећи који су послати, као и о изасланицима Друштва који ће са собом донети слике и фотографије намењене за изложбу. На крају захваљује Комитету на поверењу.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

70. [68] Београд, 24. април 1867.

Српско учено друштво – В. Григоровићу, професору у Одеси

Моли га да свој препис дела „Константина Философа из Костњњече“ *О живоју десјоша Сјџџана Високог* уступи Друштву ради објављивања.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На њему је Новаковић написао: „Послао 25. априла 1867“ и потписао се.

71. [69] Београд, 24. април 1867.

Српско учено друштво – министру правде [Рајку Лешјанину]

Обавештава министра да је Друштву познато да се у Суду Округа шабачког налази један протокол из Карађорђевог времена. Наводи да је задатак Друштва „прибирати у свој архив и штампом на свет издавати споменике историје и новије српске историје“. Зато га моли да он, ако налази да је то добро, нареди да се протокол уступи „на употребљење и чување“ Друштву.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На полеђини листа је белешка: „Примио: 28/4. [18]67. год[и-не] у Београду. А Спасојевић“.

72. [70] Пешта, 25. април 1867.

Грегуш Агошт, секретар Кишфалудијевог друштва – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да су примили књиге послате 4. марта, као и да је Кишфалудијево друштво за Српско учено друштво послало књиге и моли потврду пријема.

Писмо, оригинал, мађарски језик, с преводом на српски Николе Крстића, 2 л.

На другом листу је бордо воштани печат и исечен део на ком је вероватно била поштанска марка.

73. [71] [Београд, после 22. априла 1867]

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – Грегушу Агошту, секретару Кишфалудијевог друштва

Потврђује пријем његовог писма од 25. априла по новом календару, као и књига Кишфалудијевог друштва и захваљује на „племенитим осећањима“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

74. [146] Београд, 28. април 1867.

Др Јанко Шафарик, ред[овни] члан Срп[ског] уч[еног] друштва] – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да је поново прегледао чланак Милоша Милојевића *О старим српским гробљима* и сматра да се може штампати у „Гласнику“ пошто је писац свој рукопис поправио и скратио према датим примедбама. Шафарик не уважава захтеве писца „да се избере за члана друштва, да добије највећу награду“. На крају наводи да М. Ђ. Милићевић моли да се уместо њега одреди неко други да прегледа наведени чланак.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 2 л.

На другом листу, коверти, преполовљен је на два дела и делимично оштећен црни воштани печат с нејасно утиснутим, вероватно Ј. Шафарика, иницијалима у средини уоквиреним орнаментима.

75. [72] Београд, априла 1867.

Др Ја[нко] Шафарик, М[илан] Ђ. Милићевић, редовни чланови – Одсеку за науке историјске и државне

Подносе мишљење о рукопису *Родословије српски цареј*, који се налази у манастиру Врднику у Срему, а преписан је 1764. године из старијег рукописа студеничког архимандрита Кир Константина. Тај рукопис Панта Срећковић пропратио је уводном оценом и примедбама, тако да рецензенти сматрају да тај рукопис заслужује да се објави у „Гласнику“ и награди са 4 дуката по штампарском табаку.

Рецензија, оригинал, рукопис с потписима аутора, 1 + (1) л.

76. [73] Београд, 3. мај 1867.

Српско учено друштво, секретар [С. Новаковић], председник [Ј. Гавриловић] – министру просвете [Кости Цукићу]

Обавештава министра да је Одбор Српског ученог друштва наредио „да се напуштена библиотека доведе у ред“ и „да се за библиотеку друштвену набављају све књиге српске.“ Зато моли министра да нареди да се убудуће библиотеци Друштва бесплатно шаљу сва издања Државне штампарије и да се дају на поклон све књиге које она има на продају, а нема их Друштвена библиотека. Уз писмо послат је и списак књига.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

77. [74] Краков, 6. мај 1867.

Царско-краљевско научно друштво у Кракову, Јозеф Етингер, заменик секретара Научног друштва – Српском научном друштву

Одговара на писмо од 29. маја и са задовољством прихвата понуђену сарадњу на књижевном пољу, као и узајамну размену научних публикација. Шаље једну монографију и списак старијих издања, која по захтеву може послати.

Писмо, оригинал, пољски језик, 1 + (1) л. с прилогом:

Списак старијих издања Научног друштва у Кракову, с 12 наслова и ценама.

Списак, пољски језик, штампано, 1 л.

78. [75] без места и датума

Српско учено друштво, секретар [С. Новаковић] – Царско-краљевско научном друштву у Кракову

У одговору на писмо Краковског научног друштва од 6. маја Српско учено друштво моли за неколико књига, а чије је наслове навело. Константује да су српске библиотеке веома сиромашне пољском литературом. Шаље сва своја издања.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

79. [76] Београд, 6. мај 1867.

Архиепископ и митрополит српски Михаило – господину [највероватније Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је на тражење Друштва од 23. јануара писао настојатељима манастира у Дечанима и Пећи. Њихове одговоре доставља у прилогу. Одговор из Хиландара послаће чим га прими. Напомиње да је од одговора очекивао више, али тамошњи људи немају никога ко би могао описати и оценити оно што би у манастирима било од користи па су чекали некога из Србије да им напише исти одговор за оба манастира.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилозима:

1. манастир Високи Дечани, 5. април 1867.

Архимандрит Кирил, настојатељ манастира Високи Дечани с братијом – митрополиту Михаиљу

Одговарају на митрополитово писмо о старим рукописима за које се интересује Српско учено друштво. У манастиру нема ништа тако важно, али је он некада био „главна архива српског народа“. Оно што је у манастиру познато, већ је објавио јеромонах Гедеон под насловом *Првенец Дечански* а и Александар Гиљфердинг је „нешто печатао“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа арх. Кирила, 1 + (1) л.

2. манастир Пећке патријаршије, 20. април 1867.

Архимандрит Хрисант и игуман Рафајл с братијом – митрополиту Михаиљу

Одговарају на митрополитово писмо о питању старих рукописа које би штампало Друштво. Манастир је некада био „главна архива српског народа“ а оно што се сада чува већ је прегледао и издао јеромонах Гедеон под насловом *Првенец Дечански*. Александар Гиљфердинг је такође „нешто печатао“. Текст овог као и претходног писма готово су потпуно исти само што су датуми и потписници различити али и манастири одакле су писани.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу је црни печат Патријаршије са текстом „Печатъ свес(ве)гѣиши славносербскіа патриарши печскіа 1719 лето“ окол, а у средини печата стилизована је зграда манастира с представом Вознесења изнад и ликовима Св. Матеја и Св. Николе, с леве и десне стране.

80. [77] Београд, 12. мај 1867.

Р[ајко] Лешјанин, министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава да је на основу писма Друштва од 24. априла писао Суду Округа шабачког да пошаље протокол из Карађорђевог времена. Суд је одговорио да га је послао Попечитељству правосудија 1856. године. После потраге установљено је да је примљен у Друштву српске словесности, а оно га је преко Попечитељства просвете послало Народној библиотеци на чување, где га је Ђура Даничић примио 29. јула 1857. године.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Р. Лешјанина, 1 л.

81. [78] Падова, 15. мај 1867.

Роберто де Визијани, професор у Падови – Председништву Српског ученог друштва

Захваљује на избору за дописног члана Друштва и изражава своје поштовање према колегама из Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, италијански језик, аутограф Р. Визијаниа, 1 + (1) л.

82. [79] Београд, 15. мај 1867.

Антоније Алексић, инжењерски потпоручник, цртач у Топографском одељењу Министарства војног – председнику Српског ученог друштва [Ј. Гавриловићу]

Доставља му карту Босне и Херцеговине, коју је урадио Р. Р. Милошевић, а он је ту карту смањио и прецртао, те ју је тако прилагодио за штампање у „Гласнику“.

Писмо, оригинал, аутограф А. Алексића, 1 + (1) л.

На полеђини првог листа написана је белешка да је Алексићу одговорено 16. маја и да је карта примљена. Истог дана послато је писмо и министру војном да се дозволи Алексићу, када мапа буде фотографисана, да томе присуствује.

83. [80] Београд, 20. мај 1867.

М[иливој] П. Блазнавац, министар војни – Јовану Гавриловићу, државном саветнику

Обавештава га да је наредио да потпоручник Антоније Алексић на позив Друштва, кад оно буде штампало карту Босне и Херцеговине, нацрта за „Гласник“ „орографију исте земљ.“

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је суви жиг с недовољно јасно утиснутим државним грбом и легендом.

84. [81] Москва, 23. мај 1867.

Светозар Никетић, ђак у Великој поповској школи – Српском ученом друштву

Сазнао је у Москви од Милана Милићевића за расправу која је у Српском ученом друштву вођена поводом његовог чланка *Одношаји Србије к Русији*. Никетић износи да су факта документа узета из чланка Дубровина и напомиње да у Русији странац не може доћи до преписа докумената, те оставља Друштву да одлучи да ли ће његов рад прерадити, скратити или проширити, а ако га не желе штампати, он би га предао уреднику „Виле“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 2 л.

85. [82] Москва, 24. мај 1867.

Виктор Григорович, декан Историјско-филолошког факултета Царског новоросијског универзитета – Ивану [Јанку] Шафарику, члану Друштва историје и књижевности [Српског ученог друштва]

У име Савета Новоросијског универзитета у Одеси поздравља Ивана Шафарика, члана Историјског и књижевног друштва у Београду поводом његовог доласка у руску престоницу и упућује изразе поштовања и пријатељства Друштву, чији је и он „достојан члан“.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

86. [83] Задар, 29/17. мај 1867.

Божидар Петрановић, председник и Антун Симионић, тајник
– Српском ученом друштву

У име управитељства Матице далматинске извештавају Друштво да су примили књиге послате на дар за Матицу и њихову гимназијску библиотеку. Моле да им се пошаљу свеске I–XIV „Гласника“.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 1 + (1) л.

87. [84] Загреб, 6. јун 1867.

Фрањо Рачки, председник Југосл[овенске] академије – Српском ученом друштву

Захваљује Друштву што га је изабрало за дописног члана, сматра „Српску и хрватску књигу за једну“ и истиче да радећи за своју Академију он ради и за Друштво, јер је његова жеља да оба друштва раде на корист просвета на словенском југу. Ускоро ће послати своја до тада објављена дела.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, исечен је и недостаје део на ком је била поштанска марка. Ту је и правоугаони, бордо воштани печат са засеченим угловима у којем су утиснути стилизовани иницијали „F R“.

88. [85] Лавов, 7. јун 1867.

Zakład narodowy imienia Ossolinskich (Народни завод Осолињских), гроф Маурици Храбиа Ђедушицки – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Поздравља остваривање сарадње с Друштвом и моли да буде обавештен о начину на који ће моћи да шаље научни часопис „Библиотека Осолињских“, изашао у 9 свезака.

Писмо, оригинал, пољски језик, 2 л.

На првом листу у заглављу, као меморандум, утиснута је гравира Народног завода Осолињских и написано: „Zakład narodowy imienia Ossolinskich“.

89. [86] [Београд, пре 8. јуна 1867.]

Јосиф Панчић – Стојану Новаковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава га да му за Друштво шаље писмо професора Визијанија, којим захваљује Друштву што га је изабрало за члана и три књиге примљене од Царског друштва натуралиста у Шербуру у замену за „Гласник“. Моли да му се врати његов рад *Пшнице у Србији*, јер неће да га штампа у „Гласнику“.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвен воштани печат стилизованог квадратног облика у којем су утиснути стилизовани латинични иницијали „J P“.

90. [87] Београд, 9. јун 1867.

П[антелија] С. Срећковић – [Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва]

Даје мишљење у вези са радом Милана Ђ. Милићевића, *Нешић о Васојевићима*, да треба да се штампа у „Гласнику“.

Рецензија, оригинал, 1 л.

91. [88] С[анкт] Петербург, 10. јун 1867.

Императорское русское географическое общество (Царско руско географско друштво), вршилац дужности секретара [име нечитко] – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му преко Руске царске мисије у Бечу доставља за библиотеку Српског ученог друштва шест својих издања и наводи њихове наслове.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

92. [89] Београд, 13. јун 1867.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаило – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава председника Друштва да је и од братства манастира Хиландара у Светој Гори добио одговор у вези с питањем старих рукописа. Тамо се налази више примерака јеванђеља и других поучних књига. За препис само једне књиге требало би од два до три месеца. Манастир не располаже људима способним за такву врсту посла па би у манастир неко морао да буде послат да рукописе препише. Такво лице требало би снабдеи препорукама, јер се у Хиландару многе старине чувају у тајности.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

93. [90] Беч, 20. јун 1867.

Јосип Јиречек – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Захваљује на избору за дописног члана Друштва и обећава да ће се потрудити да буде од користи циљевима Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, чешки језик, аутограф Ј. Јиречека, 1 + (1) л.

94. [91] Краков, 26. јун 1867.

Јозеф Етингер, заменик секретара Царско-краљевског научног друштва у Кракову (С. К. Towarzystwo naukowe krakowskie) – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му је железницом послат пакет књига: *Годишњак* Научног друштва (I–XV, XVII–XXIII и XXV–XXXIV); атлас;

Предавања из филологије Малецког; литература из физиографије пољске земље др Мајера и *Извештај комисије за физиологију*.

Писмо, оригинал, пољски језик, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвен воштани печат преломљен на два дела и оштећен, али се јасно види круна и околно исписан текст с оштећењима. Адреса је написана на немачком језику.

95. [92] Колошвар (Клуж) 30. јун 1867.

Хенрик Финали, секретар Одбора друштва „Ердељског музеја“ – Николи Крстићу

Обавештава га да је Одбор друштва „Ердељског музеја“ с радошћу примио позив Српског ученог друштва „ради узајамности“ и да је урадио шта треба да се Друштву пошаљу сва штампана издања, као и да се оно уведе у списак сталне узајамне везе, сарадње.

Писмо, оригинал, мађарски језик, 2 л.

Никола Крстић превео је писмо на српски језик и својом руком га написао на првом листу. С другог листа, коверте, исечен је и недостаје део на ком се вероватно налазила марка, а ту је црвена, елипсаста налепница с натписом: „Erdelyi Muzeum egylet Kolozsvart“.

96. [93] Ужице, 7. јул 1867.

Ј[ован] Живић, деловођа Читаонице ужичке – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да се у Читаоници налази шест примерака I и седам примерака II свеске „Гласника“, за које се не зна како су и на који начин доспели у њену библиотеку. Они нису потребни Читаоници и мисли да су дати неком у комисиону продају, па их је оставио, а то јавља Друштву и пита шта ће с њима да ради. Моли да им Друштво за новац или на поклон пошаље XI свеску „Гласника“, која је нестала у пожару 1862.

Писмо, оригинал, 1 л.

На полеђини писма руком С. Новаковића написано је: „Потписани је секретар писао да се књиге што пре пошаљу друштву Ст. Новаковић.“

97. [94] Задар, 26. јул/7. август 1867.

Божидар Петрановић, председник [Матице далматинске] – [Српском] ученом друштву

Захваљује Друштву у име Матице далматинске на послатим свескама „Гласника“. Примерци XXI св. за гимназијску и семинарску библиотеку одмах су предати.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

98. [95] Београд, 1. август 1867.

Јован Гавриловић – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава Одбор Друштва да се у конаку у Топчидеру налази једанаест слика које је кнез Милош купио од земунског трговца Димитријадеса. Наводи да је пре шест година с оцем Бранка Радичевића био у Топчидеру и да му је он рекао да су му слике познате. Израдио их је неки Спаић, рођен у Руми, а питомац сликарске академије у Бечу. *Мучење Варварино* израдио је Арсеније Теодоровић, а чуо је да је његов рад и портрет Доситеја Обрадовића, који спомиње Павле Соларић у предговору *Мизимцу*. Знање о сликама је „из чувења и нагађања“, па се не зна јесу ли оригинали или копије и ако су ко их је копирао. Међу сликама су *Давид и Абиџаил* и *Полагање у зроб шела Христовоџ*, чије је оригинале видео у Пешти у збирци Мађарске академије. Сliku *Анђео изводи ајосџола Пеџира из џамнице* израдио је Димитрије Аврамовић, а оригинал је видео у Бечу у збирци сликарске академије и радио га је Тинторето. Предлаже Одбору да се пише заступнику министра просвете да нареди предузимање мера да се пронађу документа о начину набавке слика, да сликар Стеван Тодоровић сачини списак слика које се налазе у Топчидеру и у Народном музеју, да се наведе шта која слика представља, је ли оригинал или копија и да се на полеђини сваке слике направи белешка.

Предлог, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

99. [96] Београд, 1 август 1867.

Јован Гавриловић – Одбору Српског ученог друштва

Подноси извештај Одбору Друштва о планираном путовању у Рим ради проналажења и пописивања споменика старије српске историје. На пут је кренуо 13. јуна преко Беча, стигао је до Падове и због појаве колере, а на препоруку професора Роберта Визијанија, одустао је од даљег пута. Приликом повратка нашао се с бискупом Штросмајером и каноником Фрањом Рачким и од њих је сазнао: да Аугустин Тајнер штампа другу књигу докумената од 1559. године па надаље. У њој има аката писаних нашим језиком, а штампаће их у латинском преводу. Оригинале ће дати Југославенској академији у Загребу да их објави, као и документе које је нашао написане ћирилицом. Академија ће новчано помоћи Симу Љубића, професора из Ријеке, да може да оде у Млетке да препише шта му недостаје и употпуни оно што је већ из Архива млетачког преписао. Сам Тајнер има препоруку од Штросмајера да као префект Ватиканске архиве, што год у тој архиви пронађе „вредно за историју нашу“ препише и преда Академији у Загребу да она штампа. Наводи да му је Рачки рекао да је њему у Риму дубровачки властелин Гучетић „неке законике дубровачке на нашем језику предао који досада нигде још штампан нису“. Од Валтазара Богшића је сазнао да су из Беча враћена документа Млетачке архиве. Извештај завршава закључком да се из свега изложеног може уочити да су обављени сви послови ради којих је требало да отпутује у Рим.

Извештај, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

100. [97] Београд, 5. август 1867.

Јован Гавриловић – Одбору Српског ученог друштва
Обавештава Одбор Друштва да му подноси рачун за 200 дуката из државне касе и 103 златне мецидије и у сребру 13 комада по 4 гроша из кнежеве приватне касе, укупно 24.000 гроша чаршијских добијених за Етнографску изложбу у Москви. Моли Одбор да реши шта ће с остатком новца у износу од 1.250 гроша и 30 пара чаршијских. Уз то и девет разних докумената у прилогу доставља Одбору Српског ученог друштва и саопштава њихову кратку садржину, као и датум издавања.

Извештај, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 1 + (1) л. с прилогом:

Београд, 3. август 1867.

Јован Гавриловић, председник Срп[ског] уч[еног] друштва
– [Српском ученом друштву]

Рачун од новаца: из држав[не] касе 200# [дукаџа], и из кнеж[еве] приват[не] 103 злат[них] мецидија и у сребру: 13 ком[ада] по 4 ђр[оша]. Све износи чарш[ијских] 24.000 ђр[оша] одређених за Етнођр[афски] излођ у Моск[ви], исказан у 11 ставки у суми од 22.749 гроша и 10 пара чаршијских и белешком за преосталих 1.250 гроша и 30 пара чаршијских. Стојан Новаковић и Никола Крстић потврдили су 12. јануара 1868. да су рачуне прегледали и нашли да је све исправно.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 1 + (1) л.

На рачуну је белешка писана руком С. Новаковића: „Прегледано и нађено да је исправно 12/1 1868 у Београду“, с његовим и Николе Крстића потписом.

Уз рачун су приложени и документи за наведене ставке:

1. Београд, 31. јануар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Српског ученог друштва, одређени на путовање по Србији – Јовану Гавриловићу

Даје квиту на 100 дуката цесарских примљених за рачун свог и С. Тодоровића путовање по Србији и откупа предмета за Етнографску изложбу у Москви.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

2. Београд, 25. фебруар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Јовану Гавриловићу

Даје квиту на 19 дуката цесарских и 8 гроша пореских примљених за набавку одеће и других предмета за Етнографску изложбу у Москви.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

3. Београд, 16. фебруар 1867.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаило – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је за Изложбу, пре него што је Друштво добило помоћ, набавио једно мушко и једно женско одело из Крагујевачког округа, за која је дао 12 дуката цесарских и 31 грош чаршијски и шаље

их. На истом писму митрополит је потврдио да је 17. марта примио наведени износ.

Писмо – признаница, оригинал, 1 + (1) л.

На листовима је у горњем левом углу, као меморандум, утиснут суви грб.

4. Београд, 31. март 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Друштва – [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Даје квиту на 188 гроша пореских примљених ради исплате ствари за Етнографску изложбу у Москви.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

5. Београд, 15/27. април 1867.

Књаж[евско]-српска телеграфска штација – [Српском ученом] друштву

Даје признаницу (таксалну квиту) за наплаћених 40 гроша за предат и послат телеграм проти Рајевском у Беч.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

6. Београд, 29. април 1867. (према поштанском печату)

Цесарско-краљевска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду (предајни рецепис) за примљену и послату пошиљку Михаилу Рајевском у Беч с наведеним износом поштарине од 15 крајцара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, готица, 1 л.

7. Београд, 13. април 1867.

Стеван Тодоровић – [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 1.800 гроша чаршијских примљених за „трудбу око сликања спремања и уређивања Етнографских прилога“.

Признаница, оригинал, аутограф С. Тодоровића, 1 л.

8. [Београд, 23. април 1867]

[Јован Гавриловић] – проти Рајевском у Беч

Обавештава га да ће на изложбу у Москву ићи и Милан Петронијевић, помоћник министра правде и редовни члан Српског ученог друштва као изасланик Друштва, али о свом трошку. Наводи када ће изасланици поћи у Беч.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

9. Београд, 25. април 1867.

Др Ја[нко] Шафарик, редовни члан Српског ученог друштва, правитељства библиотекар – [Јовану Гавриловићу, члану Државног савета, председнику Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 70 дуката цесарских примљених на име путног трошка за пут у Москву на Етнографску изложбу, а које је примио као представник Друштва.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

10. Београд, 25. април 1867.
 М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Друштва – [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]
 Даје квиту на 4.200 гроша царшијских примљених као помоћ за пут у Москву на Етнографску изложбу.
 Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.
11. Београд, 26. април 1867.
 Стеван Тодоровић, профе[сор] – [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]
 Даје квиту на 4.200 гроша царшијских или 70 дуката цесарских, примљених на име путнога трошка за одлазак на Етнографску изложбу у Москву.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Тодоровића, 1 л.
101. [98] Београд, 5. август 1867.
 А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаило – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]
 Обавештава га да је Капитон Невострујев, који има дужност да опише све старине које се налазиле у Синодалној библиотеци, преписао „молитве на поставленџ цара, кесара и княза“, које се налазе у Српском требнику и писмо Доминика, архиепископа венецијанског, Петру, патријарху антиохијском. Невострујев је поред верног преписа додао и своје примедбе. Митрополит мисли да ће Друштво старине примити у „Гласник“ и, по жељи аутора, предаје их Српском ученом друштву на коришћење.
 Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 + (1) л.
102. [99] Митровица, 7/18. август 1867.
 Теофил Димић, директор српских основних школа – Српском ученом друштву
 Обавештава Друштво да је 13. јула био у селу Грк и да је о Филипу Вишњићу сазнао неке податке. По казивању Анђе Грбић Филип је сахрањен у гробници граничара Радишића, код ког је живео. Његов гроб, сем иструлелог дрвеног крста, ничим више није обележен. Наводи да је Филип имао сина Ранка и кћер која је била удата за граничара Белића и умрла је. Син је био настојник код Симе Станишића, па је отишао у Мађарску и никад се више није вратио, те се о њему и не зна ништа. Чемерлић, лајтнант у пензији лично је познавао Вишњића и он му је више пута на свечаностима певао. Он је причао „да е Филипъ књигу знао, и да су Филипу Турци – будући е певанџмъ народъ противъ ови дизао – очи ископати дали; Далџ, да е Филипъ безџ вође увекџ само са два штапа ишао“. То је све што је могао сазнати.
 Писмо, оригинал, аутограф Т. Димића, 2 л.
 На листовима у горњем левом углу, као меморандум, сувим словима утиснуто је: „Т. ДИМІСН“, а испод тога „director“.

103. [100] Минхен, 15. август 1867.

Аксентије Мијатовић Колубарац, слушатељ права – Министарству просветних дела

Обавештава Министарство просветних дела да му шаље приложени извештај на даљи поступак. Извештај је о старом српском крсту у Нимфенбургу, а којег је Максимилијан Курфирст Баварски добио у боју с Турцима на Београду 1688.

Писмо, оригинал, аутограф А. Мијатовића, 1 + (1) л. с прилогом:

Минхен, на Велику Госпојину [15. август] 1867.

Аксентије Мијатовић Колубарац, слушатељ права – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да се у капели *Магдалена* у Нимфенбургу налази српски крст „12. педи дугачак, а 8. педи у пречнику“, који је задобио Максимилијан Курфирст Баварски у рату с Турцима. На препоруку Љубомира П. Ненадовића да крст опише и извештај поднесе Друштву, Мијатовић износи детаљније податке о крсту: опис, натпис на њему и податак да је задобијен приликом освајања Београда 1688. године и однет вероватно из Цркве Ружице.

Писмо, оригинал, аутограф А. Мијатовића, 2 л.

104. [101] Београд, 18. август 1867.

Др Ја[нко] Шафарик – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва, члану Државног савета

Редовни чланови Српског ученог друштва подносе председнику Ј. Гавриловићу извештај и наводе да су у мају и јуну преко Беча, Варшаве, Вилна и Санкт Петербурга отишли у Москву да представљају Друштво на Етнографској изложби. Дају кратак опис пријема и указане почести представницима Друштва, наводе дарове које су примили од писаца и друштва у Петрограду и Москви и за то прилажу списак, али он недостаје. Измаил Срезњевски, професор и академик у Петрограду, послао је на дар фотографисан факсимил записа с последњег листа рукописног јеванђеља, који је на кожи писао монах Симеон у Пећи за Вукана, сина Стефана Немање. Књиге, које су биле дар Одеског универзитета, уручио им је Виктор Григорович, професор тог Универзитета. Он их је обавестио да се у библиотеци Одеског универзитета налазе рукописи које је прикупио по Турској и понудио је помоћ стручном лицу које би Српско учено друштво послало у Одесу да се ти рукописи опишу. На крају подносиоци извештаја преносе обавештење Ф[рања] Миклошића да ће највећи део историјских споменика однетих из Млетака у Беч бити враћен у млетачке збирке.

Извештај, оригинал, аутограф Ј. Шафарика с потписом, 2 л. Нема потписа других представника, као ни три прилога уз писмо назначена на полеђини другог листа.

105. [102] Београд, 21. август 1867.

Коста Цукић, заступник министра просвете и цркв[ених] дела, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље на употребу препис писма црногорског митрополита Саве које је 1776. писао московском митрополиту Платону. Препис је К. Цукићу послао правитељствени питомац Ђакон Живојин Јовичић који учи у Духовној академији у Москви. Оригинал писма налази се у библиотеци Витанске семинарије у Москви. У прилогу недостаје препис писма, као и Јовичићево спроводно писмо.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа К. Цукића, 1 л.

106. [103] Београд, 21. август 1867.

Стојан Новаковић, Милан Кујунџић, чланови Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Подносе рачун на одобрење и исплату за путне трошкове у износу од 690 гроша чаршијских. Трошак су имали као изасланици да заступају Друштво на свечаности Доситеју у спомен коју је организовала Чаковска општина приликом откривања плоче на кући у којој се Доситеј родио.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

107. [104] Београд, 21. август 1867.

Василије Берар, управитељ Државне књигопечатње – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Главна контрола прегледајући рачуне нашла да је од Друштва наплаћено 3 гроша и 18 пара пореских више него што је требало. Шаље вишак уз „обратну“ признаницу на којој треба да се потпише онај ко прими новац и да се она потписана одмах врати због оправдања.

Писмо, оригинал, 1 л.

108. [105] Београд, 22. август 1867.

Јован Гавриловић – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава Одбор Друштва да библиотеци Српског ученог друштва, у којој нема „готово никаквих мапа“, поклања карте и наводи 11 назива области и крајева које представљају, а уз једну је и књига чији наслов наводи.

Писмо, оригинал, 1 л.

109. [106] Београд, 28. август 1867.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Предлаже да се за слике које се налазе у Конаку у Топчидеру и Народном музеју прикупе сви акти поводом набавки и из тога састави извештај; да се препоручи сликару Стевану Тодоровићу да уради списак

свих слика који би садржао шта која слика представља, је ли оригинал или копија и с чијег је оригинала копирана; да се све слике нумеришу и да се назначи шта треба знати о њима ради публике и посебно да се испита слика Доситејева је ли рад А. Теодоровића.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

110. [107] Београд, 28. август 1867.

Српско учено друштво – Теофилу Димићу, управитељу народних школа у Митровици

Обавештава га да је примило његов одговор о животу Филипа Вишњића и захваљује му. Одбор Српског ученог друштва је одлучио да подигне споменик на Вишњићевом гробу. Моли Димића да обавести Одбор како се најзгодније споменик може донети и шта поводом тога треба урадити, као и да ли месну власт о томе треба известити.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића с његовом белешком: „Експ[едовано] 29. авг[уста] 1867“, 1 л.

111. [108] Петроград, 30. август 1867.

Сава Грујић, председник Друштва „Српска општина“ у Петрограду, Светозар Марковић, перовођа друштва – Српском ученом друштву

Моле Друштво да за библиотеку Друштва „Српска општина“, ако може, пошаље све бројеве „Гласника“, као и да их убудуће шаље.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

112. [109] Београд, 30. август 1867.

Пантелија С. Срећковић – Одсеку за науке историјске Српског ученог друштва

Даје мишљење о радовима *Сељачки животи и година у селу и Животи Срба сељака*, Милана Ђ. Милићевића и наглашава да их треба штампати у „Гласнику“, „јер су од велике важности за познавање нашег народног живота“.

Рецензија, оригинал, аутограф П. С. Срећковића, 1 л.

113. [110] Чаково, 3. септембар 1867.

Петар Ђурић, тајник Друштва [Српске читаонице у Чакову] – господину [Ј. Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је примио његово писмо од 24. августа с пакетом књига послатих Српској чаковској читаоници: *Историја српске револуције* и „Вила“ за године 1865–1867. Захваљује на поклону о којем ће на првој седници Друштва реферисати. Предао је „Вилу“ госпођици Мичиној. Моли да им се нове књиге Друштва шаљу и убудуће.

Писмо, оригинал, 2 л.

114. [111] Митровица, 4/17. септембар 1867.

Теофил Димић, директор – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво на који начин може остварити намеру о подизању споменика на гробу Филипа Вишњића. Предлаже и који камен да се користи и начин преноса. Наводи да је Друштву, док је секретар био Ђура Поповић, послао један лист писан на пергаменту *Изъ книѣъ рукоишнихъ Свяишиѣля Савви Срїскаѣа*, али не зна је ли предат. Он у рукопису има и историју, препис из 1793. године, о кнезу Лазару у којој има много онога што је њему непознато. Обећава да ће је послати Друштву са својим примедбама.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Димића, 2 л.

На листовима у горњем левом углу, као меморандум, сувим словима утиснуто је: „Т. DIMICH“, а испод тога „director“.

115. [112] Беч, 13. септембар 1867.

Михаил Рајевскиј – Српском ученом друштву

Моли Друштво да њему, или непосредно Географском друштву, пошаље потврду о пријему карата и књига.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф М. Рајевског, 1 л.

116. [113] Требиње, 15/27. септембар 1867.

Вук Врчевић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је прикупио и за штампу припремио четири књиге народних јуначких песама, две народних свакојакних приповедака и једну народних игара. Осим тога има и *Плач Херцеговца*, где су сабрани сви зулуми учињени народу „од турака од постања владе бившег паше херцеговачког“ Али-паше Ризванбеговића-Сточевића па до буне 1862. Под сопственим именом не може их штампати. Наводи да су га брат Илија, Валтазар Богишић и Димитрије Тирол саветовали да књиге уступи Друштву да их оно штампа и он је пристао не би ли их видео објављене пре своје смрти. Моли Друштво да га обавести ако жели да их штампа да их он пошаље, а цену да Друштво одреди која ће за обе стране „угодна бити“. Напомиње да ништа није објављено.

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

117. [114] Загреб, 18. септембар 1867.

В[атрослав] Јагић, прави члан Југослав[енске] академије и кореспондент Српског ученог друштва

Захваљује „на великоме одликовању, којим је славно Друштво наградило моју дојакошњу са свијем незнатну радњу књижевну“, што га је изабрало за кореспондентног - дописног члана. Поклања своју књигу библиотеци Друштва као знак његовог великог поштовања према Српском ученом друштву.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јагића, 2 л.

На листовима у горњем левом углу, као меморандум, сувим словима утиснуто је: „V. JAGIĆ“.

118. [115] Београд, 20. септембар 1867.

Српско учено друштво – Љубомиру П. Ненадовићу, начелнику у Министарству просвете

Одбор Друштва захваљује му што је објавио *Мемоаре* Проте Матеје и наводи да „историјски споменици кад су на јавним местима још живе опомињу народ на прошлост његову, још живе дубе народу у срце спомене и науку историјску“. Зато га моли да оригиналан рукопис уступи Друштву или Народној библиотеци.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа, као меморандум, утиснут је суви жиг: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО“, а својом руком Љ. П. Ненадовић је на писму забележио: „примио писмо ЛПНенадовић 25. септ[ембра]“.

119. [116] Београд, 20. септембар 1867.

Српско учено друштво – господину Безсонову у Москви

Одбор Друштва га обавештава да је његов прилог за „Гласник“, послат по Шафарику, примљен и да се може штампати само на српском језику. Како је он желео да рад буде објављен на руском, Одбор га моли да одговори да ли одобрава да се чланак објави само на српском језику.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа, као меморандум, утиснут је суви жиг: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО“ и на писму је Новаковићева белешка: „Експедирао 28. септембра Ст Новаковић“.

120. [117] Београд, 20. септембар 1867.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Одбор Друштва предлаже Министарству просвете и црквених дела да се посмртни остаци Доситеја Обрадовића, првог поборника чисте науке у новоускрслој Србији и првог министра народне просвете, по његовој израженој жељи, сахране у Топчидеру код Хајдучке чесме у Кошутњаку и да му се подигне достојан надгробни споменик.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића 1 л.

У горњем левом углу листа, као меморандум, утиснут је суви жиг: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО“, а својом руком Љ. П. Ненадовић је на писму забележио: „примио писмо 25. септ. ЛПНенадовић“.

121. [118] Београд, 22. септембар 1867.

А[рхи]е[пископ и] митрополит српски Михаил – господину [вероватно Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да му шаље старе књиге: *Јеванђеље, Требник, Слу-жебник, Октоих, Псалтир, Богородичник* и „Минеј“ за септембар, а које епископ ужички Јоаникије предаје Друштву и моли га да их преда.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 л.

122. [119] Лавов, 27. септембар 1867.

Zakład narodowy imienia Ossolinskich (Народни завод Осолињских), гроф Маурици Ђедушицки, заменик књижевног начелника – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Захваљује на послатом поклону од осам књига и обавештава да на поклон Друштву шаље до тада објављених девет свезака часописа „Библиотека Осолињских“.

Писмо, оригинал, пољски језик, 1 + (1) л.

На првом листу у заглављу, као меморандум, утиснута је гравира Народног завода Осолињских и написано: „Zakład narodowy imienia Ossolinskich“.

Писмо је с прилогом:

Лавов, 20. септембар 1867.

Народни завод Осолињски, Бјеловски – Српском научном друштву [Српском ученом друштву]

Потврђује да је од Српског ученог друштва на поклон добио: „Гласнике“ II–VIII и X–XX, *Сокрајове науке*, Цицерона *О дужностима*, *Диеловодни протокол Кара-Ђорђа*, *Даничића Српска синџака*, *Српске сјоменике из Дубровачке архиве I и II*, *Прејиску о унији и Живој Св. Саве* и да су у инвентар уписани под бр. 57371–57378.

Потврда, оригинал, пољски језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

123. [120] Београд, 4. октобар 1867.

Антоније Алексић, инжињ[еријски] потпоручник – господину секретару [Српског ученог друштва, Стојану Новаковићу]

Износи примедбе на топографске тачке наведене у XXI свесци „Гласника“ и мисли да би кратак поглед на нашу топографију био довољан чланак који је капетан Вл. Николић поднео Друштву али није објављен.

Писмо, оригинал, аутограф А. Алексића, 2 л.

На полеђини другог листа је белешка, писана руком С. Новаковића, у којој је наведено да се у „Гласнику“, св. XX, може видети шта је рађено с делима В. Николића. Одбор Друштва предлаже Одсеку да размотри могу ли се рукопис и карта примити у „Гласник“ онакви какви су, да не пропадне рад кад

га нема ко поправити или да га неко из Одсека прими и пропрати примедбама или предговором у ком би се изложило оно што је предлагано Николићу да поправи.

124. [121] [Београд] 25. октобар 1867.

П[антелија] Срећковић, члан Учен[ог] срп[ског] друштва, М[илац] Ђ. Милићевић – Одсеку за науке историјске и државне

Дају мишљење за *Зайисник* или рукопис Анте Протића од 90 страна о Првом српском устанку. Срећковић наводи Протићеву веома кратку биографију и констатује да он описује судбине мањих војвода и јунака о којима није до тада писано. Указује, за сваку годину ратовања (1804–1813) на оно што сматра да је значајно и дословно цитира нека карактеристична казивања. Предлаже да се рукопис не само објави у „Гласнику“, већ и откупи „плативши властнику његовом макар и по 6# дуката.“

Мишљење, оригинал, аутограф П. Срећковића и аутограф потписа М. Ђ. Милићевића, 2 л.

125. [122] Београд, 26. октобар 1867.

Српско научно друштво – Вуку Врчевићу

Одбор Друштва одговара Врчевићу да је његовим писмом од 15. септембра примио понуду за откуп збирки народних песама, приповедака и игара. На понуду му не може дати никакав одговор док рукописе на преглед и оцену не пошаље. Моли га да пошаље рукописе, па ће Друштво „с вама у погодбу ступити“.

Писмо, концепт непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа сувом штампом је утиснуто: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО“.

Писмо је с прилогом:

Адреса В. Врчевића: „Al Sig^r Vuko Verceovich J. R. Vice Console a Trebigne via di Ragusa“, оригинал, италијански језик, 1 л.

126. [150] Лојанице, на Ђурђиц (3/15. новембар) 1867.

Жив. Радонић, поп – Ст[ојану] Новаковићу, уреднику „Виле“

Обавештава га да је касно примио позив на претплату и због краткоће времена није успео ниједног претплатника записати. Моли га да му *Пјесме народне*, које је скупио Теофил Петрановић, на вересију пошаље три примерка, а он ће првом дилижансом послати новац.

Писмо, оригинал, аутограф Ж. Радонића, 1 л.

127. [123] У Серг[ејевском] Посаду (у Серг[ејевском] предграђу), 9. новембар 1867.

Светозар Никетић – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да шаље и свој трећи чланак с молбом да га преда Друштву штампа у „Гласнику“ „на оцену и његово даље распоређење“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 1 + (1) л.

128. [124] Праг, 13. новембар 1867.

Akademický Spolek (Академско читалачко друштво), без потписа – уреднику [„Виле“ Стојану Новаковићу]

Обавештава га да у Прагу више година постоји Академско читалачко друштво, које, осим књига, држи и готово све новине словенске, а од српских само једне, па га моли да им бесплатно шаље „Вилу“. Истовремено се претплаћују на *Српске народне њесме*, и моли да им се пошаљу поштом.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, рукопис, 1 + (1) л.

129. [125] Зајчар, [Зајечар] 13. новембар 1867.

Димитрије Протић, председник Читаонице зај[е]чарске, С. Радовановић, деловођа – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да Читаоница зајечарска жели да има све „Гласнике“ које је оно издало и које ће издати, па моле да им се пошаљу. Читаоница ће послати новац ако Друштво жели да се они плате.

Писмо, оригинал, рукопис, с аутографима потписа, 1 + (1) л.

130. [126] Панчево, 13. новембар 1867.

Бранко Рајић, ђакон – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да за приложених 40 форинти и 50 новчића аустријске вредности пошаље 29 комада *Српских народних њесама* које Друштво издаје. Наводи да се у Панчеву „нове књиге готово никако не добијају“, а он није у стању од свог новца унапред платити, па га моли да својим знанцима и пријатељима каже „нека ми и неискано од својих научних књига 10 ком. и од забавних 20 ком. пошаљу, а ја ћу чим књиге распродам, новце одма послати“. Пре два месеца књиџар Витигшлагер је код Добровојевића наручио 10 примерака Новаковићеве *Историје српске књижевности* за школску потребу, али нису стигле. Моли га да се што пре пошаљу, као и 10 примерака Васиљевићеве *Историје образовања код Срба*, која се тражи.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Рајића, 1 + (1) л.

131. [127] Требиње, на Божићне покладе [14/26. новембар] 1867.

Вук Врчевић – високопочитајемом друштву, уважајемој господи [члановима Управе Српског ученог друштва]

Обавештава Друштво да му преко свога брата Илије шаље све своје рукописне књиге, сем прве, коју му није повратио књаз црногорски, иако му је три пута писао. Кад је поврати, и њу ће послати. Моли да се рукописи прегледају и да се одреди одговарајућа цена, а када буду одштампани, да му се уступи по 25 примерака од сваке књиге, и то по нижој цени. Наводи да би он био сакупљач пренумераната за Херцеговину, Боку Которску и Дубровник, уколико би Друштво оглас објавило.

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 1 + (1) л.

132. [151] Шабац, 17. новембар 1867.

Жив. Радонић, поп – Ст. Новаковићу, уреднику „Виле“

Шаље му своју песму *Луга ојклада (истинић дођађај)*. Датирана је у Штитару 1861. и испевана у десетерцу. Ако је за штампу, да је објави. Песма је о девојци која је за опкладу ноћу отишла на гробље да покаже своју храброст. Као доказ да је била на гробљу, требало је да остави пободену преслицу. У мраку, при забадању преслице у земљу она је прободла скут и, када се он при њеном поласку затегао, мислећи да је вукодлак, од страха је пала мртва. Испод текста песме Радонић обавештава С. Новаковића да је скупио седам претплатника на Петрановићеве *Народне ѿјесме*, па га моли да му се пошаље 10 примерака књиге песама. Наводи да је новац код Новаковићевог оца Јована, који ће га послати дилижансом.

Писмо, оригинал, аутограф Ж. Радонића, 2 л.

133. [128] Сремски Карловци, 19. новембар 1867.

Јован Божић, шестошколац – господину [вероватно Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је закаснио са прикупљањем претплатника (премераната) за *Народне ѿјесме из Босне и Ерцеџовине* зато што је с последњим бројем каснио лист „Матица“, где је био „позив“. Имена претплатника не шаље јер су за штампу закаснили, али за њих 12, односно за 12 књига по 1,5 форинту шаље 18 форинти.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Божића, 1 + (1) л.

134. [129] Загреб, 20. новембар 1867.

Ђ[ура] Даничић, тајник, др Фрањо Рачки, председник – Ученоме друштву српском [Српском ученом друштву]

Обавештавају Друштво да му Југославенска академија знаности и умјетности шаље прву књигу свога „Рада“ и „најуљудније моли“ да и Друштво њој шаље своје књиге.

После потписа у доњем делу листа Ђ. Даничић је написао: „приложен је по 1 ек[емплар] ’Рада’ I за г[осподу] Јов[ана] Гавриловића, др Ј[анка] Шафарика, др Ј[осифа] Панчића, Милоша Поповића и М[атију] Бана, и за првога господина од г[осподина] В. Јагића тека његове *Хисторије књижевности*.”

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова утиснут је сувим жигом меморандум с грбом и текстом: „РЕЇАТ ЈUGOSLAVENSKE АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ I УМЈЕТНОСТИ“.

135. [130] Кечкемет, 30. новембар 1867.

Никола Павловић, тајник, Ђ. К. Николић, председник – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да се у Кечкемету организовало друштво под називом „Застава“ „држећи се цели целокупне омладине“. Да би том

циљу привредили, потребне су им добре књиге, за које немају средства. Моле Друштво да им бесплатно пошаље књиге, јер намеравају да оснују библиотеку. Када би се друштво у Кечкемету угасило, књиге би се вратиле Српском ученом друштву“.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Павловића, 1 + (1) л.

136. [1868-1] Београд, 14. децембар 1867.

Василије Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да за штампанх 1.200 примерака *Српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* по захтеву Друштва од 28. јануара 1867, шаље рачун (недостаје) од 4.706 гроша и 4 паре пореске на исплату. Исто тако шаље да се исплати рачун од 360 гроша пореских за књигу *Прејиска о унији ејискоја Венедикџа Краљевића*, штампану 1863. Наводи да су обе књиге „безь процента типографийскогъ срачунџне“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

137. [133] Сарајево, 16. децембар 1867.

Коста Х[аци] Ристић – господи [Одбору Српског ученог друштва]

Обавештава Друштво да има велику збирку народних песама: „дјевојачки љубавни, митологички, дјечији итд“, па ако су заинтересовани, послаће их да их Друштво изда. Наводи „штету сваку ћу признати користи од књиге никакве не тражим“. Ако се прихватају издавања, да му јаве преко Стеве Богдановића у Броду.

Писмо, оригинал, аутограф К. Х. Ристића, 1 + (1) л.

138. [147] Београд, 23. децембар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Даје своје мишљење о чланку Светозара Никетића *Насрџања римских џаја на српску и хрвајску цркву*. Наводи да не зна да ли је чланак оригиналан рад или превод, али је занимљив и да заслужују да се штампа у „Гласнику“. Даје примедбу „да је језик веома рапав“ и може се „при штампању уладити“. За хонорар се не може изјаснити јер не зна да ли је рад оригинал или није. У првом случају требало би да он буде награђен са седам, а у другом са четири дуката по штампарском табаку.

Рецензија, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

139. [134] Београд, 27. децембар 1867.

[Одбор Српског ученог друштва] – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је Одсек за науке историјске и државословне из своје средине изабрао Николу Крстића, Јанка Шафарика и Панту Срећко-

вића као кандидате за председника тога одсека и очекује да одабере једног од њих, и то уз напомену да за Крстића не постоји никаква сметња, иако је већ био председник Одсека.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.
На писму је белешка: „Примио: Милорад“.

140. [135] Београд, 27. децембар 1867.

[Одбор Српског ученог друштва] – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је Одсек за науке језикословне, моралне и литерарне кандидовао за редовног члана Милорада Поповића, писара Министарства просвете, а за почасне чланове: Августа Шлајхера, професора из Јене познатог слависту и Вука Врчевића, скупљача народних умотворина из Требиња. Одбор моли министра да одговори могу ли се поменути кандидати „скупу на избор представити“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.
На писму је белешка: „Примио: Милорад“.

141. [136] Београд, 27. децембар 1867.

[Одбор Српског ученог друштва] – министру просвете и црквених дела [Кости Цукићу]

Обавештава га да је Одсек за науке језикословне, моралне и литерарне именовано два заслужна страна књижевника за дописне чланове, али их Одбор није могао предложити министру на одобрење јер је по устројству одређен број дописних чланова. Од самог оснивања, Друштво је имало већи број дописних чланова од броја који је био предвиђен устројством. Тиме је било онемогућено да се у чланство бирају заслужни наши и инострани књижевници. Да би се превазишло стање, наводе „да се легализују досадашњи избори што су преко реда“ или „да се остави барем неколицина места за унапредак да не мора друштво остати све на једном месту што се тиче дописних чланова“. Зато Одбор моли министра да учини да се у чл. 10 устројства повећа број дописних чланова и да се што пре позабави тим питањем.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.
На писму је белешка: „Примио: Милорад“.

142. [137] Београд, 29. децембар 1867.

Српско учено друштво – Вуку Врчевићу, конс[историјалном] агенту у Требињу

Обавештава га да су његове три књиге народних песама дате на преглед док не стигне и прва, а две књиге народних приповетки и једну народних игара прегледао је Одсек за науке књижевне. Решено је да се обе књиге приповедака саставе у једну и штампају, а књига народних игара да се штампа засебно. Да ће предговор на себе преузети Друштво и да му се за књиге у име откупа да 60 дуката и по 100 примерака од обе

књиге. Моле га да јави Друштву да ли пристаје на услове и, ако пристаје, новац може одмах подићи на признаницу, да би то требало да уради што пре, као и да би књиге почеле да се штампају.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

143. [131] Минхен, 15. мај 1859.

Das Bibliothekariat der Koeniglich Bayerischen Akademie der Wissenschaften (Библиотека служба Баварске краљевске академије наука), Видман – Serbisch-literarischen Vereinnom (Српском литерарном друштву) [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да му у име Библиотеке Баварске краљевске академије наука шаље три своја издања: *Monumenta saecularia I und III Classe Maurer* говор од 28. марта 1859. и *Almanach* 1859.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, рукопис и штампано, 1 + (1) л.

На полеђини другог листа написано је: „Бр.169 Одб 1867.“, па је касније графитном оловком бр. 169 прецртан и изнад њега написан бр. 170. Наведени број односи се на тачку дневног реда са 13. седнице Одбора Српског ученог друштва од осмог децембра 1867. Изнад тога је касније написан датум: 8/XII 1867.

144. [132] Минхен, 15. новембар 1860.

Das Bibliothekariat der Koeniglich Bayerischen Akademie der Wissenschaften (Библиотека служба Баварске краљевске академије наука), Видман – Serbisch-literarischen Vereinnom (Српском литерарном друштву) [Српском ученом друштву]

Обавештава Друштво да је Баварска краљевска академија наука примила послате књиге: *Анале* („Гласник“), св. X и XI, *Acta archivi Veneti, fasc. I*, приредио др Ј. Шафарик и Даничићеву *Српску синџаксу*, књ. I. У исто време шаље Друштву шест различитих издања Академије, чије наслове наводи.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, рукопис и штампано, 1 + (1) л.

На полеђини другог листа написано је: „Бр.169 Одб 1867.“, па је касније графитном оловком бр. 169 прецртан и изнад њега написан бр. 170. Наведени број односи се на тачку дневног реда са 13. седнице Одбора Српског ученог друштва од 8. децембра 1867. Изнад тога касније је написан датум: 8/XII 1867.

145-1–248.

Омот на којем је написано: „*Реверси, рачуни, њризнанице за 1867 љодину*“, а у којем су била наведена рачунска документа. На полеђини другог листа написано је: „Приманђ 1857. го Друштва Србске Словесности.“

145-1. без места и датума

Главни извод прихода и расхода Српског ученог друштва у години 1867.

С наведеним износом прихода од 32.229 гроша и 1½ пара и издатака са 25.293 гроша и 20 пара, као и износом од 6.935 гроша и 21½ пара које остају.

Главни извод, оригинал, 1 л.

145-2. [Београд, 1867.]

[Рачунска књига примања и издавања Српског ученог друштва]

С унетим приходима (32.229 гроша и 1½ пара) и издацима (25.293 гроша и 20 пара) Српског ученог друштва од 1. јануара до 31. децембра 1867. године.

Свеска, оригинал, повезана у меке картонске корице, непотписана и нема оверен укупан број листова, 6 + (29) л.

145-3 – 62. без места и датума

Извод. Од примања Српског ученог друштва у години 1867-ој.

С наведеним приходима у пет ставки и укупним износом од 32.229 гроша и 1½ пара.

Извод, оригинал, непотписан, 1 + (1) л.

Служио је као омот у којем су била документа број 145 с подбројевима 3 – 62.

145-3. Београд, 6. април 1867.

Председник и секретар Друштва – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 7.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи одређене Друштву решењем од првог марта исте године.

Признаница, концепт, непотписан, 1 л.

145-4. Неготин, ? јул 1867.

Д[авид] Рашић, професор полугимназије у Неготину – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му доставља у прилогу 6 гроша чаршијских за један примерак „Гласника“ у ком су описани манастири у Србији и моли да му се поштом пошаље.

Писмо, оригинал, 2 л.

Листови су оштећени, а посебно други на којем су три изломљена црвена воштана печата с нејасним отисцима. На неким местима недостају делови листова и текста.

145-5. Београд, 22. мај 1867.

А. Ђурић, секр[етар] II [класе] Мин[истарства] финансија –
[Српском ученом друштву]

Моли да му се с признаницом пошаљу сви примерци „Гласника“
који се налазе, по писму С. Новаковића, на послатих Друштву 76 гроша
чаршијских.

Писмо, оригинал, аутограф А. Ђурића, 1 л.

145-6. без места и датума

[Стојан Новаковића – Српском ученом друштву]

Наводи да је од Ђуре Даничића за по пет примерака *Српске си-
нијаксе* и *Живой Свеиџ Саве* примљено 160 гроша чаршијских.

Потврда, оригинал, непотписана, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-7. Београд, 24. октобар 1867.

Велимир Валожич, књижар – Српском ученом друштву

Рачун Књижаре Велим. Валожича за Српско учено друштво, с на-
веденим ставкама шта је књижара узела од књига, а шта је дала. Израже-
но у новчаној вредности, узето је 2.989 гроша, а дато од продатих књига
657 гроша и 10 пара, других потреба 131 грош и 20 пара и за ђурђевдан-
ски рачун у 1868. годину пренето је 2.200 гроша и 10 пара.

Рачун, оригинал, 1 л.

145-8. Београд, 22. април 1867.

Вел[имир] Валожич – Српском ученом друштву

Рачун за Српско учено друштво, с наведеним ставкама шта је Књи-
жара „В. Валожича“ узела од књига, а шта је дала. Претворено у новчану
вредност, узето је 2.661 гроша и 10 пара, дато у готовини 254, а за друге
потребе 97 гроша и пренето је 2.309 гроша и 20 пара од непродатих књи-
га за „Митровски рачун“.

Рачун, оригинал, 1 л.

Стојан Новаковић је на рачуну написао: „Примио 254 гр[о-
ша] чарш[ијских] 24. апр[ила] 1867.“ и потписао се.

145-9. Београд, 18. септембар 1867.

Стојан Новаковић, касир друштвени – Српском ученом дру-
штву

Даје признаницу на 1.250 гроша и 30 пара чаршијских примљених
у касу Српског ученог друштва од Јована Гавриловића. То је новац одре-
ђен за заступање Србије на Етнографској изложби у Москви који није
утрошен, па је Одбор Друштва одлучио да се стави у касу.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу, као меморандум, утиснут је суви жиг:
СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

145-10-62. [Београд] без датума

[Стојан Новаковић, благајник Друштва – Српском ученом друштву]

Рачун од новаца њримљених за њесме народне. Он садржи списак 77 имена претплатника и скупљача претплате, места одакле су, колико примерака књиге *Збирка српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* узимају, као и цену дату у форинтама и грошима. У претплати цена књиге била је једну форинту и 50 крајцара или 14 гроша, а укупна сума рачуна је 357 форинти и 6.426 гроша.

Списак, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

На полеђини другог листа он је написао: „Рачуни о овоме издању прелазе и у 1868. годину, и њих ће касир поднети на преглед одбору“ и потписао се.

Писма претплатника и скупљача претплате из овог списка су под бројем 145 и подбројевима 10 – 62.

145-10. Карловци, 20. новембар 1867.

Стојан П. Станковић, ученик V разреда В[елике] кар[ловачке] гимназије – Стојану Новаковићу, уреднику „Виле“

Обавештава га да се примио посла да сакупља претплатнике за *Српске народне њјесме*. Сакупио их је 10 и шаље 15 форинти аустријске вредности, као и имена претплатника. За себе се нада поклону у виду једне књиге.

Писмо, оригинал, аутограф С. П. Станковића, 2 л.

На другом листу, коверти, су три црвена воштана печата (један цео, други преломљен на два дела, а од трећег има једна половина) у којима су латиничним писаним словима иницијали SS.

145-11. Будим, 20. новембар 1867.

Максим Лудайћ, судија – господину [Стојану Новаковићу]

Моли га да му пошаље једну књигу *Српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* и у прилогу шаље 1 форинту и 50 новчића.

Писмо, оригинал, аутограф М. Лудайћа, 1 л.

145-12. Мокрин, 19. новембар 1867.

Павел Поповић, капелан – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да му шаље 19,5 форинти аустријске вредности за 14 примерака књиге *Збирка српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* и моли да их пошаље што пре.

Писмо, оригинал, аутограф П. Поповића, 1 + (1) л.

145-13. Панчево, 20. новембар 1867.

Димитрије Чобић, народ[них] срп[ских] школа Банат[ске] крајине директор – Стојану [Новаковићу]

Шаље три форинте аустријске вредности за два примерка књиге *Збирка српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* и наводи имена претплатника.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Чобића, 1 + (1) л.

145-14. Гргуревци, 18. новембар 1867.

Геор[гије] Јанковић, канцелист – господину [Стојану Новаковићу]

Моли га да добије једну књигу *Збирке српских народних њјесама из Босне и Херцеговине*, а да се пошаље преко Сремске Митровице.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Јанковића, 1 л.

145-15. Кнез, 16. новембар 1867.

Ник[ола] Николић, парох – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава да му шаље 1 форинту и 50 новчића аустријске вредности за *Збирку Српских народних њјесама* и моли да је пошаље чим одштампана буде.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Николића, 1 л.

145-16. Вршац, 16. новембар 1867.

Ника Мандукић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да шаље 15 форинти за 10 примерака књиге *Српских народних њјесама* и моли да их што пре пошаље. Ако жели, може му послати и 100 примерака ради комисионе продаје, јер се нада да може „у брзо их протурити“.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Мандукића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова, као меморандум, утиснут је суви жиг: Ника Мандукић.

145-17. Беч, без датума

Коста (Константин) Стефановић Терезијанац, питомац Цесарско-краљевске терезијанске војне академије за племиће – господину [Стојану Новаковићу]

Шаље 1 форинту и 50 крајцара у нади да ће му што пре послати књигу различитих песама.

Писмо, оригинал, аутограф К. Стефановића, 1 + (1) л.

145-18. Велики Бечкерек, 14. новембар 1867.

Ђура Станковић, члан жупанијског суда – господину [Стојану Новаковићу]

Шаље 1 форинту и 50 крајцара за *Пјесме из Босне и Херцеговине*. Моли га да у књижари Велимира Валожића види зашто њему нису послале све свеске *Историје свейна* на које се претплатио и новац послао, а обећано је на трошак књижаре слати одмах.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Станковића, 1 + (1) л.

145-19. Беоцин, 6. новембар 1867.

Тоша Ђирић, ђак – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да се одазвао позиву на претплату за *Збирку српских народних пјесама из Босне и Херцеговине* која се штампа и да је сакупио претплатнике, њих 10, чија имена наводи. Међу њима је и Дионисије Поповић, архимандрит манастира Беочина, претплатник на два примерка. Шаље 16 форинти и 50 хелера за 11 примерака књиге и извињава се што је закаснио с претплатом, јер је „доцне“ добио позив.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Ђирића, 1 + (1) л. с прилогом: Београд, 20. октобар 1867.

Прилоџ к „Вили“. ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

У њему се наводи да Српско учено друштво штампа „знамениту и велику збирку српских народних песама из Босне и Херцеговине“. Појавиће се за две недеље. Састављена је од 57 песама с наведеним насловима. Скреће се пажња на то да има и нових историјских песама, а посебно песма *Пројаси царсџва српскоџ* од 1.607 стихова. Збирка има 44 штампана табака или око 700 страна у великој осмини. За Србију и српске земље под Турцима цена је 14 гроша, а 1 форинта и 50 новчића за српске земље у Угарској и Троједну краљевину. Књига ће поштом бити послана о друштвеном трошку сваком ко пошаље новац. Ко скупи и пошаље новац за 10 претплатника једну књигу добија на поклон. Новац се може слати на секретара Друштва, тј. Стојана Новаковића или на књиџару Велимира Валожића, а „наруџбине се без новца не могу примити ни од кога“.

Позив, штампано, 1 л.

На полеђини листа су графитном оловком написани потписи претплатника које је скупио ђак Тоша Ђирић.

145-20. Стара Градишка, 8. новембар 1867.

Коста Угринић – господину [Стојану Новаковићу]

Шаље 4 форинте и 50 крајцара аустријске вредности за три књиге народних песама, као и имена претплатника и нада се да ће књиге што пре добити.

Писмо, оригинал, аутограф К. Угринића, 1 л.

145-21. Вршац, 5. новембар 1867.

Нектарије Димитријевић, протођакон и конзистор[ијални] бележник – господину [Стојану Новаковићу]

Прилаже 3 форинте и моли да му се пошаљу два примерка збирке народних песама.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Димитријевића, 1 + (1) л.

145-22. без места и датума

Белешка као адреса: „Г. Алекси Јевтићу учитељу Голобочком, преко г. Николе Веселиновића, свећеника сараорачког у Сараорце“. Испод тога Новаковић је написао: „2 књ[иге] 28 гроша.“

Белешка, непотписана, 1 л.

145-23. Јагодина, 11. октобар 1867.

Светозар Ђорђевић, рачуновођа окр[ужног] суда – господину
[Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је за *Збирку српских народних њјесама из Босне и Херцеговине* по објави скупио претплатнике и наводи имена њих 20. Шаље 280 гроша чаршијских и моли да што пре добију књиге. Уз то шаље и 60 гроша за лист „Вилу“, „коју ове године на веру од Вас примам“. Моли С. Новаковића да му пошаље бр. 23, 26–28 „Виле“ за 1867, које није добио.

Писмо, оригинал, аутограф С. Ђорђевића, 2 л.

145-24. М[ајдан]пек, 9. новембар 1867.

Трифун Ђ. Варничкић, поштар – Стојану Новаковићу, секретару Срп[ског] уч[еног] друштва

Шаље му 42 гроша „за књигу коју издајете на песме пропаст царства Српскога“, и то по позиву на претплату и наводи имена претплатника.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, су три црвена воштана печата. Један је очуван, а два су преполовљена и знатно оштећена.

145-25. Крагујевац, 3. новембар 1867.

Јаков Ј. Павловић, свештеник, професор гим[назије] – Стојану Новаковићу, професору гимназије

Обавештава га да је у Крагујевцу уписао неколико претплатника на књигу *Српске њјесме из Босне и Херцеговине* и шаље имена 23 претплатника, а моли га да „за новце почекате до првог дилижанса“.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Ј. Павловића, 2 л.

С овим писмом је и друго Павловићево писмо:

Крагујевац, 7. новембар 1867.

Јаков Павловић свешт[еник], професор гим[назије] – господину [Стојану Новаковићу]

Шаље му 322 гроша чаршијска. Моли га да их прими за 23 послата претплатника на збирку песама из Босне и Херцеговине.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

145-26. Владимирци, 7. новембар 1867.

Милан Радојевић, званичник Среза п[осавско]-тамнавског Окр[уга] шабачк[ог] – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да жели имати књигу *Српских народних њјесама из Босне и Херцеговине*, па се потрудио да скупи претплатнике. У прилогу шаље њихов списак и 280 гроша с молбом да што скорије пошаље књиге и да га обавести о пријему новца.

Писмо, оригинал, аутограф М. Радојевића, 2 л.

На другом листу, коверти, је са засеченим угловима правоугаони, црвен воштани печат у којем су утиснути ћирилични писани иницијали „Р М“, изнад којих је круна. Стављен је на четири места, од којих је један преломљен на два дела.

Писмо је с прилогом:

Владимирци, 4. новембар 1867.

Списак. Уписника на књиџу збирку Српских Народних Песам из Босне и Херцеговине коју њ. Стојанъ Новаковић секретар Српског ученог друштва издае.

Списак 20 претплатника с именом, презименом и занимањем саставио је Милан Радојевић.

Списак, оригинал, 1 л.

145-27. Лозница, 9. новембар 1867.

Теофило Спасојевић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да се на збирку српских народних песама из Босне и Херцеговине код њега и код његовог друга уписало 20 претплатника. Моли С. Новаковића да му 22 примерка књиге пошаље чим из штампарије изађе, а на рачун тога шаље „пет дуката ћес[арских] у 300 гроша чарш.“ Од тог новца да задржи 280 гроша скупљених од претплатника, а 20 да преда његовом брату.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Спасојевића, 2 л.

На другом листу, коверти, је на два места државни црвен воштани печат с оштећењима и недостају мањи делови са словима на једном, као и већи део другог на којем су нејасни отисци.

145-28. Књажевац, 9. новембар 1867.

Алекса С. Јовановић, практикант у књажевачком суду – Стојану Новаковићу, професору у гимназији у Београду

Обавештава га да шаље 112 гроша за 8 књига *Српских народних џјесама*, које издаје „учено Друштво“. Наглашава да имена претплатника „ево свију на овој хартији“, али хартије, односно прилога уз писмо нема.

Писмо, оригинал, аутограф А. С. Јовановића, 2 л.

Испод текста Новаковић је графитном оловком написао: „Дао сам 2 гроша поште“. На другом листу, коверти, је на два места округао, црвен воштани печат у којем су ћириличним словима утиснути писани иницијали „С. Ј.“, са страна су стилизоване гранчице, а изнад голуб у лету. Делимично су оштећени, а један је преломљен на два дела.

145-29. Крагујевац, 31. октобар 1867.

Димитрије Молеровић, практикант суда окруж[ног] – Стојану Новаковићу секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да се желео одазвати на позив за упис претплатника на збирку *Српских народних њјесама*. Понудио је неколико њих да се упишу, али нису хтели. Питао је да ли неко зна ко скупља претплатнике да се и он упише и није сазнао. Да даље не би лутао шаље 14 гроша и моли да му се књига пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Молеровића, 2 л.

Испод текста писма је белешка: „Монета пола рубл Н – 10. 1. цванц[ик] буш[ени] 4. Свега 14 грош[а] чарш[ијских]“. На другом листу, коверти, је на два места елипсаст, црвен воштани печат у којем нема никаквих симбола ни знакова.

145-30. Ђуприја, 30. октобар 1867.

Миленко И. Милановић, поднаредник I чете понтонирске – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му шаље на претплату збирке 140 гроша чаршијских у два рачуна по 60 гроша и пет цванцика по четири гроша. Моли га да извести о пријему новца и даје имена и презимена претплатника официра и војника.

Писмо, оригинал, аутограф М. И. Милановића, 2 л.

На другом листу, коверти, адреса је написана другим рукописом, а на два места је округао, црвен воштани печат у којем је сабља окренута врхом надоле, с њене леве и десне стране ћириличним словима написани су иницијали „М М“ и около су гранчице. Један је делимично оштећен, а на другом нема отисака.

145-31. Шабац, 30. октобар 1867.

Стеван Миловановић, трговачки калфа – С. Новаковићу, секретару Срп[ског] ученог друштва

Шаље му 140 гроша за 10 примерака књиге од 57 песама, као и имена девет претплатника.

Писмо, оригинал, аутограф С. Миловановића, 2 л.

На другом листу, коверти, адреса је написана другим рукописом, а ту је и остатак мањег дела печата.

145-32. Љубовија, 7. новембар 1867.

Крста Протић, намесник Ср[еза] азбуковачког – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Шаље му 14 гроша чаршијских да га на збирку *Српскій народный њјесама* претплати и потом један примерак књиге *пошаље*.

Писмо, оригинал, аутограф К. Протића, 1 л.

На полеђини листа – адреси је са засеченим угловима правоугаони, бордо воштани печат, преломљен на два дела, у којем су утиснути иницијали „К П“.

145-33. Шабац, 16. новембар 1867.

Данило Орелъ, писар у Суду шабачком – господину [Стојану Новаковићу]

За 40 примерака књиге *Пјесме Бошњачке и Ерцеговачке*, које Учено друштво издаје, шаље 560 гроша чаршијских а преосталих 100 гроша да преда М. Ђ. Милићевићу, секретару Министарства просвете, којем је јавио да је преко Новаковића послао. Наводи да се старао више претплатника скупити, али је то немогуће, јер се новац унапред тражи. У супротном, скупио би и до 100 претплатника. Људи се боје да књиге не изађу, што им се догађало, па им је двострука штета. Пита се да ли је закаснио са слањем претплате, пошто у позиву није назначено докле она траје.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Орелъа, 1 + (1) л.

145-34. Рача, 14. новембар 1867.

Димитрије Ј. Милојевић, практикант, скупитељ пренумераната *Списак пренумеранаца на књиџу: „Српско народне пјесме” за које је издао позив од стране Српског ученог друштва 20. октобра [1867]*.

Списак, оригинал, аутограф Д. Ј. Милојевића, 1 л.

Овај списак је прилог уз следеће писмо под бр. 145-35.

145-35. Рача, 14. новембар 1867.

Димитрије Ј. Милојевић, практикант канцеларије Среза леничког Окр[уга] крагуев[ачког] – господину [Стојану Новаковићу]

Моли га да му по приложеном списку пошаље пет комада књиге *Српске народне пјесме* и за то му шаље 70 гроша чаршијских у монети: један дукат цесарски и у сребру 10 гроша.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Ј. Милојевића, 1 л.

145-36. Нови Сад, 22. новембар 1867.

Максим Максимовић, гимназиста VIII разреда – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да му за 10 књига новце као претплату на *Српске народне пјесме* шаље. Болест му не дозвољава да обиђе пријатеље и познанике и да их понуди „књигом тог српског драгоценог блага“. Моли га да му опрости што први пут писмо празног садржаја шаље због болести у грудима.

Писмо, оригинал, аутограф М. Максимовића, 1 + (1) л.

145-37. Пешта, 23. новембар 1867.

Васа Арсенијевић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је по позиву на претплату за *Српске народне пјесме* покупио међу омладином неколико претплатника. Шаље 15 форинти аустријске вредности за 10 претплатника и моли да на његову адресу пошаље 10 примерака за њих, а један као поклон за његов труд.

Писмо, оригинал, аутограф В. Арсенијевића, 1 + (1) л.
У горњем левом углу листова, као меморандум, утиснут је суви жиг: ВАС А.

145-38. Вел[ики] Бечкерек, 22. новембар 1867.

Коста Лујански – господину [Стојану Новаковићу]
Обавештава га да шаље 15 форинти аустријске вредности које је скупио од претплатника на књигу „Српске народне њесме из Босне и Херцеговине и моли да се свих 11 примерака на њега шаљу о трошку Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф К. Лујанског, 1 + (1) л.

145-39. Београд, 29. новембар 1867.

Лука М. Сарић – Стојану Новаковићу, професору Гимназије београдске

Обавештава га да му шаље новац за четири књиге народних песама, а касније ће послати још за две. Наводи да је за књигу уписао 13 лица. После потписа у доњем делу листа наводи да није сигуран да је раније послао 98, него 94 гроша, па ту шаље један цванцик „као накнаду“, а новац је послао по брату.

Писмо, оригинал, аутограф Л. М. Сарића, 1 л.

145-40. Шабац, 22. новембар 1867.

К. С. Марковић, помоћник трговине Г. М. Богатинчевића – Стојану Новаковићу, секретару Српске учене дружине [Српског ученог друштва]

Обавештава га да, ако није закаснио на позив за претплату на *Српске народне њесме*, прими „у засебном завоју“ 140 гроша чаршијских које поштом шаље за 10 примерака књиге. Моли га, ако је закаснио, да му се новац поврати.

Писмо, оригинал, аутограф К. С. Марковића, 2 л.

На другом листу, коверти, је само део црвеног воштаног печата, у ком се распознаје писани иницијал „М“.

145-41. Београд, 20. октобар 1867.

Prilog k „Dragoljubu”. ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ, датиран „У Београду 20. октобра 1867.“ и потписан „Садашњи секретар Срп. уч. др. Стојан Новаковић“ исти је као и онај под бр. 145-19, само што је овде, уместо *Прилог к „Вили”*, како тамо стоји, назначено латиничним словима *Prilog k „Dragoljubu”*.

Позив, штампано, 1 л.

На горњој маргини изнад наслова графитном оловком и латиничним словима је написано: „Молим за једну књигу овакову. У привитку следе 1 ф 50 х“, а на доњој маргини испод текста: „Под адресом postmeister Симеон Кокотовић ин Иванић“.

145-42. Срп[ски] Семаргон, 26. новембар 1867.

Сава Мишковић, свр[шени] правник – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је из „Народних новина“ разумео да се „иму предплате“ за српске народне песме из Босне и Херцеговине „на Вас управљати“. Узео је себи слободу па послао имена и презимена претплатника са занимањем, „свега 23 предбројника“ из Српског Семаргона. Моли да му се књиге што пре пошаљу, иако није нагласио да шаље новац. У списку је наведено 34 форинте и 50 новчића.

Писмо, оригинал, аутограф С. Мишковића, 1 + (1) л.

145-43. Петрово Село, 28. новембар 1867.

Ђорђе Вуић, сврш[ени] богослов и секретар Српске читаонице – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је као секретар Српске петровоселске читаонице, када је прочитао позив на претплату за књигу *Збирка народних њјесама из Босне и Херцеговине*, узео слободу купити претплату и скупио је 12 „предбројника“, чија имена у прилогу шаље. Моли га да Српско учено друштво један примерак поклони Српској читаоници, јер су недавно у њој „завели уједно и Библиотеку Српских књигах“. Шаље 18 форинти аустријске вредности за књиге и нада се да ће их скоро добити, а он једну на поклон.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Вуића, 2 л. с прилогом:

Поџис они који су се на књиџу коју издаје Срџско учено друштво у Беоџраду Босанске и Херцеговачке њјесме џреџџлаџџли: скуџљено од Ђорђџа Вуића секретџара Срџ: чиџаонице.

У овом недатираном попису назначени су: редни број, име и презиме, занимање, место пребивалишта, количина и сума новца.

Списак, оригинал, аутограф Ђ. Вуића, 1 л.

145-44. Догњача (Догњачка – Банат), 26. новембар 1867.

Ђура Јоановић, млађи трговац – Стојану Новаковићу

Обавештава га да је наумио прибавити књигу *Срџских народних њјесама из Босне и Херцеговине*, па га моли да је што пре пошаље, а он шаље форинту и 50 новчића аустријске вредности.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Јоановића, 1 + (1) л.

145-45. Загреб, 5. децембар 1867.

Пајо Лебер, богослов III године – господину [Стојану Новаковићу]

Шаље 3 форинте за 2 примерка *Срџских народних њјесама* из Босне и Херцеговине.

Писмо, латиница, оригинал, аутограф П. Лебера, 1 + (1) л.

145-46. Београд, 16. новембар 1867.

Јован Т. Бабић – Стојану Новаковићу, професору
Шаље му „уписнике на Збирку Српски народни песама“, где су на списку председник и чланови Државног савета. Испод списка је записао: За паре ја сам ти јемац и платац. Кад пошљеш књиге пошљи и квите да ти платим.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Т. Бабића, 2 л.

145-47. Тител, на Првоз[ваног] Андрију [30. новембар/12. децембар] 1867.

Ђура Крестић – господину [Стојану Новаковићу]
Моли га да му поштом пошаље примерак *Српских народних њјесма-ма*. Прилаже 1 форинту и 50 крајцара аустријске вредности.
Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Крестића, 1 + (1) л.

145-48. Ужице, 26. новембар 1867.

Никола Аћимовић, практикант начелниче[ства] – Стојану Новаковићу, професору и уреднику „Виле“
Обавештава га да шаље 280 гроша чаршијских у четири дуката и 40 гроша у рубљама „за књиге са листом предбројника“.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Аћимовића, 2 л.

На другом листу, коверти, су два црвена воштана печата са слабо отиснутим симболима и један је на два дела преломљен, а од другог део недостаје.

Писмо је с прилогом:

Списак њјредујисника на књигу „Српске народне њјесме“

Списак, оригинал, аутограф Н. Аћимовића, 1 л.

Датиран је „26. новембар 1867. год. У Ужицу“ и наведено је да је претплатнике скупио Н. Аћимовић, а садржи рубрике: број, место одакле је претплатник, његово звање, име и презиме, колико књига жели и колико је гроша положио.

145-49. Свилајнац, 28. новембар 1867.

Јован Д. Бинбић, учитељ II раз[реда] основне школе свилајначке – Стојану Новаковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава га да шаље две претплате „на збирку народних песама из словенске државе Босне и Херцеговине, који су свега 21 комад“ и да се књиге на њега пошаљу. За његов труд моли С. Новаковић да књиговесцу да „нека повеже дупло, и на леђима од књиге нека удари варак, и три писмана ова Ј. Д. Б.“, нада се да је заслужио. Шаље 294 гроша чаршијска и моли да га о пријему извести. Поздравља њега, супругу и фамилију, а особито Новаковићевог шурака Абердара.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Д. Бинбића, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвена воштана маса преломљена на два дела.

Писмо је с прилогом:

Кушиљево!

Скујио Милан Радивојевић свештеник кушиљевачки

Свилајнац!

Скујио Јован Д. Бинбић, учитељ V класе школе свилајначке

Списак, оригинал, аутограф Ј. Д. Бинбића, 1 л.

У првом је 8, а у другом 13 претплатника, с именом и презименом, занимањем и количином књига које узима.

145-50. Нова Градишка, 27. новембар 1867.

Андрија Шеатовић, трговац – Стојану Новаковићу

Обавештава га да за четири књиге Збирке српских народних песама шаље „у Банка аустријанске вредности фр. 6“ и моли да што пре пошаље књиге.

Писмо, оригинал, аутограф А. Шеатовића, 1 + (1) л.

145-51. Шибеник, 30. новембар 1867.

Теофан Поповић, учитељ – господину [Стојану Новаковићу]

Поводом позива на Збирку народних песама која се штампа моли га да му пошаље два примерка за које шаље три форинте аустријске вредности.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Поповића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова, као меморандум, у правоугаоницима утиснути су сувим жигом латинични иницијали Т Р окренути мало укосом с орнаментима околом.

145-52. Пожаревац, 2. децембар 1867.

Ђирко Благојевић, кафеџија, скупитељ књига – [Стојану Новаковићу]

Списак. Име и презиме уџисника на књиџу коју Српско учено друштво издаје, а то су „Песме“, а тако исто и занимане уџисника.

Наведено је девет претплатника и износ од 140 гроша.

Списак, оригинал, аутограф Ђ. Благојевића, 1 л.

145-53. Неготин, 4. децембар 1867.

Коста Остоић [писар судски] – Стојану Новаковићу, професору Гимназије у Београду

За девет примерака књиге *Српских народних њјесама* шаље 126 гроша с молбом да књиге што пре пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф К. Остоића, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвен воштани печат стилизованог квадратног облика у коме су утиснути писани иницијали

„П С М“, а изнад њих је круна. Постји траг отцепљеног печата на првом листу, а на другом су, на два места, делови оног печата којим је писмо било затворено. Ту је и белешка: „са 126 гр[оша] чар[шијских] у писму злато 60 сребро 66 свега 126 гр[оша] чар[шијских]“.

145-54. Чента, 3. децембар 1867.

Стефан Дракулић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је из позива на претплату видео да је збирка народни песама која се штампа „сасвим нова и досад непозната“, па му тражи да пошаље четири примерка за које шаље новац.

Писмо, оригинал, аутограф С. Дракулића, 1 л.

145-55. Нова Варош, 14. новембар 1867.

Јован Стевовић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава да је примио његов позив на *Српске народне њјесме босанске и херцеговачке* и скупио осам „уписника“ чија имена не наводи. Наглашава Новаковићу да ће на пошти примити 112 гроша и да гледа да „одма без оклевања спремите речене књиге“. Напомиње да му је писао Симо Чајкановић преко Илије Аџемовића за „Вилу“, па нема одговора и моли да се око тога поради и да зна је ли његово писмо примио. Књиге и „Вилу“ да упуту на Саву Трифуновића, надзиратеља на Јавору.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Стевовића, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвен воштани печат с нејасно отиснутим симболима. Стављен је на два места, а један је преломљен на два дела.

145-56. Баваниште, 7. децембар 1867.

Сава Лазаревић, трговац – Стојану Новаковићу у Београд

Шаље претплату за три примерка *Збирке срп[ских] народн[их] њјесама из Босне и Херцеговине*, а која износи четири форинте и 50 новчића.

Писмо, оригинал, аутограф С. Лазаревића, 1 л.

145-57. Зајичар [Зајечар], 7. децембар 1867.

Ђорђе С. Новаковић, писар у суду Окр[уга] црноречког – Стојану Новаковићу, професору Гимназије у Београду

Обавештава га да му по Живку Витомировићу, терзији из Зајечара шаље 56 гроша за 4 примерка књиге *Српске народне њјесме* које издаје Српско учено друштво.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. С. Новаковића, 2 л.

На другом листу, коверти, је на воштану масу прилепљен папир на којем су утиснути повезани писани иницијали Ђ С Н.

145-58. Н[ови] Сад, 14. децембар 1867.

Димитрије Јосић, учитељ IV разреда Гл[авне] мушке школе
– господину [Стојану Новаковићу]

Моли га да што пре пошаље 17 примерака *Народније пјесама* за
његове претплатнике и један за њега, а он шаље 25 форинти и 50 новчића.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Јосића, 1 + (1) л.

145-59. Српски Бечеј, 12. децембар 1867.

Ђорђе Глибоњски, народни учитељ – Стојану Новаковићу,
секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава га да је Читалиште у Бечеју изабрало одбор којем је
задатак да купи претплатнике на важна српска књижевна дела. Он је један
од одборника и одређен је да пошаље 30 форинти аустријске вредности за
20 „предбројника“, односно претплатника. Напомиње да за 20 претплат-
ника припадају две књиге на поклон, па ће им врло мило бити ако би тиме
украсили читалишну библиотеку.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Глибоњског, 1 + (1) л.

145-60. Костајница, 22/10 децембар 1867.

Анка Стијаковић – Стојану Новаковићу, секретару Српског
ученог друштва

Шаље 1 форинту и 50 новчића, за које моли да јој пошаље збирку
Серпских пјесама.

Писмо, оригинал, аутограф А. Стијаковић, 1 л.

145-61. Сарајево, 24. новембар 1867.

Богољуб Петрановић – господину [Стојану Новаковићу]

„Ја ваше „Виле“ никако још не добих. Ја вас молим, упутите ми је.
Моје су књиге амо свршене под Бр: књига I. Видим да је и тамошња збир-
ка изишла. Ову ћу вам послати у предбројничким књигама за Биоград.
Ево вам 8# од некијех Сарајлија за 30 књига тамошње моје збирке, изме-
ђу којих дајте повезати двије фино, то јест корице, нек се обложе платном,
а леђа с кожом у шарама позлаћеним. Повез ће стати 24 гр: Надам се да
ћете мене као скупитеља подарити. У вашем позиву не видим мог имена.
Ако би било изостављено и на челу књиге, жао би ми било. Надам се да
ћете имати одовуда још наруџбина на те пјесме. – Јасте ли примили моје
писмо на које желим одговор.

Поздрављајући вас најискреније, очекујем књиге што прије преко
поште Бродске.“

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 1 л.

145-62. Врбовац, без датума

Фердинанд Плохл, правник – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је читао позив на претплату народних пјесама из
Босне и Херцеговине, па се одмах претплаћује јер су народне песме увек

„и миле и драге, те преда мном увиеке блистају ко бисер.“ Ако је с претплатом закаснио, моли да му се новци поврате, а ако није, да му се јави да је новац примљен. Кад књига буде готова, да му се пошаље и наводи преко кога, као и места (Врбовац, Вараждин) у којима ће и до којег времена бити.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф Ф. Плохла, 2 л.

145-63-80. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва, учињеног у години 1867. на хонораре књижевницима и поштинину с наведених 16 ставки у износу од 15070 гроша.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У изводу расхода су документа број 145 с подбројевима од 63 до 80.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „А. На хонораре и поштину.“

145-63. Београд, 28. фебруар 1867.

Раваило Р. Милошевић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту (признаницу) на 10 цесарских дуката које је примио од Јована Гавриловића, државног саветника на име награде за наставак свог рада *Опис Босне и Херцеговине*, који ће се штампати у „Гласнику“. На признаници је напомена Ј. Гавриловића, председника Српског ученог друштва, да је од Стојана Новаковића 24. априла 1867. у Београду примио 10 дуката цесарских.

Квита (признаница), оригинал, аутограф Р. Р. Милошевића, 1 л.

145-64. Београд, 13. април 1867.

Милан Ђ. Милићевић, редовни члан – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 42 дуката ћесарска у злату примљена од С. Новаковића, секретара Друштва за шест табака чланка *Манастѝри у Србији*, штампаног у XXI св. „Гласника“ Српског ученог друштва.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

145-65. Београд, 24. април 1867.

П[антелија] С. Срећковић – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је за рачун свог чланка *Родословије сербских цареј* од секретара Друштва примио 10 дуката.

Потврда, оригинал, аутограф П. С. Срећковића, 1 л.

На потврди Новаковић је записао: „3 табака и 2½ стр[ане] засецају по 180 гр[оша] на табак рачунећи 568 гроша.“

145-66. Београд, 2. мај 1867.

Стојан Новаковић, ред[овни] члан и секретар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу да је из касе Српског ученог друштва примио 1.125 гроша чаршијских за чланак *Животи и служба Св. Ђурђа Крајиовца*, штампан у „Гласнику“ XXI.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-67. Београд, 8. јун 1867.

Јован Бошковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу да је за превођење чланка Филипа Мезијера о цару Душану примио два дуката цесарска по решењу Одбора Српског ученог друштва.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

145-68. Београд, 22. јун 1867.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Признаје да је 372 гроша примио из касе Српског ученог друштва за коректуру *Српских народних њјесама*, збирке Т. Петрановића од 31 табака, по 12 гроша табак.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-69. Београд, 29. јун 1867.

Милорад Поповић [Шапчанин] – [Српском ученом друштву]

Даје квиту за примљених 10 дуката цесарских и 19 гроша чаршијских на име награде за свој рад *Покрећти у Босни између 1820. и 1832. године*, који има три табака и седам страна.

Признаница, оригинал, аутограф М. Поповића, 1 л.

На признаници је другом руком написано: „Рачуна се по решењу 3# [дуката] од табака.“

145-70. Београд, 1. јул 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу за примљених 16 дуката цесарских из касе Српског ученог друштва на име путног трошка, као заступник Друштва на свечаном отварању Јужнословенске академије за науке и уметности у Загребу.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-71. Београд, 1. јул 1867.

Јован Бошковић, професор, редовни члан Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу за примљених 16 дуката цесарских из касе Српског ученог друштва на име путног трошка „као заступник друштва при

свечаном отварању Јужнословенске академије за науке и уметности“ у Загребу.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

145-72. Београд, 26. август 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Признаје да је из касе Српског ученог друштва примио 690 гроша чаршијских на име путног трошка за себе и Милана Кујунџића, а за њихов пут у Чаково на Доситејеву прославу, где су заступали Друштво.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-73. Београд, 6. октобар 1867.

Сима Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу да је од Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва за превод *Ојис Босне и Херцеговине*, објављен у „Гласнику“ IV и V новог реда примио 8 дуката, 11 гроша и 20 пара.

Признаница, оригинал, аутограф С. Поповића, 1 л.

На признаници је испод текста написано: „491 гр[оша и] 20 п[ара]“.

145-74. Београд, 26. септембар 1867.

Раваило Милошевић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту да је од Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва на име хонорара за *Ојис Босне и Херцеговине* примио 12 дуката цесарских.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Милошевића, 1 л.

Испод текста написано је: „1.200 гр[оша]“, па је прецртано и написано: „720 гр[оша]“.

145-75. Биоград, 13. октобар 1867.

Раваило Милошевић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 12 дуката цесарских, 9 гроша и 20 пара примљених као хонорар за свој *Ојис Босне и Херцеговине*.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Милошевића, 1 л.

Испод текста написано је: „1.209 гр[оша и] 20 п[ара]“, па је прецртано и написано: „729 - 20 п[ара]“.

145-76. Београд, 11. новембар 1867.

С[тојан] Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 174 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог друштва за коректуру *Српских народних њјесама* збирке Т. Петрановића од 14 табака, а по 12 гроша табак.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-77. Београд, 3. новембар 1867.

П[антелија] С. Срећковић – [Српском ученом друштву]
Потврђује да је од секретара и казначеја-благајника Српског ученог друштва Стојана Новаковића као награду за превод дела Невострујева примио 4 дуката.

Потврда, оригинал, аутограф П. С. Срећковића, 1 л.

145-78. Београд, 27. октобар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу за примљених 30 ћесарских дуката од Стојана Новаковића, секретара Српског ученог друштва као хонорар који му припада за састав *Живој Срба сељака*, штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

Испод текста Милићевић је написао: „т. ј. 30 # [дуката] у злату.“

145-79. Београд, 25. новембар 1867.

М[илан] Ђ. Милићевић, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Признаје да је из касе Српског ученог друштва примио 18 дуката ћесарских за три табака свог чланка *Живој Срба сељака*, „рачунајући по 6 # на табак.“

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

145-80. Београд, 26. децембар 1867.

Стојан Новаковић, ред[овни] члан Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.275 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Прилози к историји Српске књижевности*, штампан у XXII свесци „Гласника“, „рачунајући по 5 дуката по табаку“.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-81 – 95. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва, учињеног у години 1867. на набавке с наведених 16 ставки у износу од 2.967 гроша и 15 пара.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 81 до 95.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Б. На разне набавке.“

145-81. Београд, 9. фебруар 1867.

Јохан Фројденрајх, столар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Рачун за Српско учено друштво* од 144 гроша чаршијска за један сто на ком се пише.

Рачун, оригинал, аутограф потписа Ј. Фројденрајха на немачком језику и белешка: „Наплаћено“, 1 л.

145-82. Загреб, 10/22. април 1867.

Светозар Галац, књиџар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је његове дописе од 27. и 30. марта добио и захваљује на поверењу које му је указано „захтијевајући литерарне хрватске производе напосриедно од мене“. Поштом је послао тражене књиге и неке на француском и италијанском језику. Ако не одговарају сврси Друштва моли да му се поврате непосредно или преко књиџара В. Валожиха. Наводи износ пошиљке по рачуну А и Б од 92 форинте и 33 хелера с одбитком 5%, што је 87 форинти и 71 хелер и моли да се новац да Валожиху или да га пошаљу поштом. За библиотеку препоручује Тајнерово дело: *Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam*, Рим 1863.

Писмо, оригинал, аутограф С. Галца, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковића је забележио: „Послао сам му 68 фор[инти и] 33 кр[ајцара] дана 24. априла 1867.“ и потписао се, а испод тога „11 # [дуката] променио сам у 67.76, остало сам додао.“

Писмо је с прилозима:

1. Загреб, 20. април 1867.

Књиџара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву

Подноси рачун за 24 књиге на укупну суму од 26 форинти и 16 хелера. Испод рачуна је белешка С. Галца да укупна сума оба рачуна, овог обележеног с „А“ и следећег обележеног с „Б“, износи 92 форинте и 33 хелера. На рачуну је и белешка С. Новаковића да је по извршеним поправкама укупна сума за оба рачуна 71 форинту и 92 хелера и по одбитку 5% исплаћује се 68 форинти и 33 хелера, а на је крају његов потпис.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

2. Загреб, 20. април 1867.

Књиџара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву

Подноси рачун за 46 књига на суму од 66 форинти и 17 хелера. По извршеној корекцији, где је одбијена „сума избачени књига“ од 15,10 укупна сума је 51 форинта и 7 хелера.

Рачун, оригинал, непотписан, попуњен штампан формулар, 1 л.

3. Загреб, 20. април 1867.

Књиџара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву

Подноси рачун за 56 књига на основу исправљених предњих рачуна у прилозима под 1 и 2, а за укупну суму од 68 форинти и 33 хелера с потврдом С. Галца да је ову своту примио од секретара С. Новаковића.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-83. Београд, 28. април 1867.

Јохан Фројденрајх, столар – [Српском ученом друштву]
 Подноси Рачун за *Српско учено друштво* на 270 гроша чаршијских
 за један велики раф фарбан за смештање књига у библиотеци.
 Рачун, оригинал, белешка: „Наплаћено“ и аутограф потписа
 Ј. Фројденрајха на немачком језику, 1 л.

145-84. Београд, 3. април 1867.

[Велимир Валожих – Српском ученом друштву]
 Подноси Рачун *Књижаре „Велимира Валожиха“* за [Српско] учено
друштво у Београду у износу од 6 гроша за 4 шипке воска.
 Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф В.
 Валожиха с потписом и констатацијом: „наплаћено“, 1 л.

145-85. Загреб, 3/15. мај 1867.

Светозар Галац, књижар загребачки – Српском ученом друштву
 Обавештава Друштво да је примио писмо и послату суму од 68,33
 и за Бабукићеву словницу 2,10, укупно 70 форинти и 43 хелера и захва-
 љује за примљени новац. Поштом је послао пакет књига Друштву, најве-
 ћим делом новија хрватска литература и неке старији ретки списи. Списак
 књига прилаже уз писмо, а рачун за њих је 76 форинти и 64 новчића.

Писмо, оригинал, аутограф С. Галца, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу су, као меморандум,
 утиснута сува латинична слова: SVETUZAR GALAC knjižar
 и ZAGREBU. Стојан Новаковић је на полеђини другог листа
 написао: „отписао и послао новце 29. маја 1867, 63.23.“

писмо је с прилозима:

1. Загреб, 15. мај 1867.

Књижара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву
 Подноси рачун за 87 књига на суму од 80 форинти и 67 новчића, а
 по одбитку 5% рабата сума је 76 форинти и 64 новчића.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

2. без места и датума

Белешка писана руком С. Новаковића и непотписана, с рачунским
 радњама око претварања новчаних вредности.

Белешка рачунска, оригинал, 1 л.

145-86. Загреб, 15. јун 1867.

Књижара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву
 Подноси рачун за 73 књиге на суму од 66 форинти и 53 крајцара.
 На рачуну је белешка с потписом Светозара Галца да је по одбитку 5%
 рабата примио 63 форинте и 23 крајцаре.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-87. Вrünn (Брно), 12. септембар 1867.

Карл Јешек, гравер из Брна – [Српском ученом друштву]
Шаље потврду за поручену пресу.
Потврда – рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

145-88. Вrünn (Брно), 21. септембар 1867.

Карл Јешек – Српском ученом друштву
Доставља пресу с податком да се плаћа поузећем 3 форинте и 60 крајцара.
Отпремница, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.
На њој је поштанска марка од 5 крајцара и налепница: „Von Вrünn, Ваһһ. 167“, а на полеђини је белешка: „поште 6 гроша“.

145-89. Загреб, 24. јун 1867.

Књижара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву
Подноси рачун за 22 књиге на суму од 34 форинте и 16 крајцара, а по одбитку 5% рабата, 32 форинте и 45 крајцара.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На доњој маргини је потврда пријема новца која овако гласи:
„по курсу данашњем износи 329 гр[оша] чар[шијских] и ја долепотписани примио сам из касе Ученог друштва триста двадесет и девет гр[оша] чар[шијских] 30/9. 1867. у Београду В. Валожић“.

145-90. Београд, 7. октобар 1867.

Из трговине Јована М. Марковића – [Српском ученом друштву]
Рачун за Српско учено друштво на 12 гроша за једну кутију пера гвоздених.
Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 + (1) л.

145-91. Београд, 12. октобар 1867.

А. Добровојевић, књижар – Српском ученом друштву
Рачун из књиговезнице и књижаре А. Добровојевића гоcјоди на 24 гроша за 1/2 комада ризме артије.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „плаћено“, 1 л.

145-92. Београд, 17. новембар 1867.

Јов[ан] Гав[риловић] – Ст[ојану] Новаковићу
Обавештава га да шаље један примерак „тврдо везан као дар за друштво“ и 10 примерака на које се Друштво претплатило, а за то да му пошаље 8 форинти у банкнотама.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.
 На писму Новаковић је написао: „Исплатио 8 фор[инти]
 22/11. 1867“.

145-93. Београд, 23. новембар 1867.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]
 Даје квиту на 4 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог
 друштва за продату књигу Јована Берића *Педагоџија и методика за учи-*
теље.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-94. Београд, 19. децембар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва –
 [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 30 гроша чаршијских примљених из касе Срп-
 ског ученог друштва на име рачуна за платно за паковање књига.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-95. Београд, 22. децембар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва –
 [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 60 гроша чаршијских примљених из касе Срп-
 ског ученог друштва за куповано платно за паковање књига.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-96 – 97. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва, учињеног у години 1867. на
штампарске трошкове с наведене 2 ставке у износу од 132 гроша и 10
 пара.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима 96 и 97.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „В. На
 штампарске трошкове.“

145-96 Београд, 28. јун 1867.

А. М. Јованов, слагач – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 гроша примљених из касе ученог друштва
 српске словесности од секретара његовог за урађену XXI свеску „Гласни-
 ка“, као „убицајену накнаду“ која се слагачима даје.

Признаница, оригинал, рукопис, 1 л.

145-97 Београд, 24. октобар 1867.

Раичевић, фактор Државне штампарије – Српском ученом
 друштву

Подноси рачун на 34 гроша и 5 пара пореских за 60 позива и 15
 диплома.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну подносилац је потврдио: „Горњу суму примио потпуно“, а испод тога додао: „у монети 1 # [дукат] = 28 гр[оша] у сребру 3 цв[анцика] 6 гр[оша] у бакру 5 [пара] пр[имио].“

145-98 – 101. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва, учињеног у години 1867. на повезивање књига с наведене 4 ставке у износу од 808 гроша.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 98 до 101.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Г. На повезивање књига.“

145-98. Београд, 5. јануар 1867.

Филип Шпец, књиговецац – [Српском ученом друштву]

Подноси *Рачун Ученом друштву српске словесности* [Српском ученом друштву] на 530 гроша чаршијских за повезивање једног протокола у тврдим корицама и 500 примерака XX св. „Гласника“.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Шпеца с констатациом „Наплаћено“, 1 л.

145-99. Београд, 27. фебруар 1867.

Филип Шпец, књиговецац – [Српском ученом друштву]

Подноси *Рачун за Српско учено друштво за повезу књига* на 16 гроша чаршијских за повезивање једног примерка „Виле“ од 1865. године и по једног примерка „Виле“ и „Матице“ од 1866.

Рачун, оригинал с аутографом потписа Ф. Шпеца и констатацијом „Наплаћена“, 1 л.

145-100. Београд, 3. јул 1867.

Карл Вилднер, књиговецац – [Српском ученом друштву]

Подноси *Рачун* на 250 гроша за броширано повезивање 500 примерака „Гласника“.

Рачун, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа, као меморандум, утиснута су сува слова: К. ВИЛДНЕР књиговецац и галантерије МАЈСТОР У БЕОГРАДУ.

145-101. Београд, 11. октобар 1867.

Филип Шпец, књиговецац – [Српском ученом друштву]

Подноси *Рачун за Српско учено друштво* на 12 гроша за повезивање три књиге у 8⁰ по 4 гроша.

Рачун, оригинал с аутографом потписа Ф. Шпеца, 1 л.

145-102 – 114. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва учињеног у години 1867. на влашту друштвеног секретара у којем је наведено 13 ставки с именом и презименом коме је издато у износу од 3.072 гроша.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 102 до 114.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Д. На плату секретара.“

145-102. Београд, 9. јануар 1867.

Др Ј[анко] Шафарик, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 65 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као део плате за обављање послова секретара и благајника Друштва од 1. до 8. јануара 1867.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Шафарика с потписом, 1 л.

145-103. Београд, 25. јануар 1867.

Стојан Новаковић, секретар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 191 грош чаршијски примљен из касе друштва српског ученог као секретарску плату од 9. јануара до краја истог месеца 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-104. Београд, 25. фебруар 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Друштва српског ученог као секретарску плату за фебруар 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, а пре потписа испод текста назначио је: „4 # [дуката и] 4 цв[анцика]“, 1 л.

145-105. Београд, 28. март 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Друштва српског ученог као секретарску плату за март 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, а пре потписа испод текста назначио је: „4 # [дуката] и 4 цв[анцика]“, 1 л.

145-106. Београд, 21. април 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за април 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, а пре потписа испод текста назначио је: „4 # [дуката и] 16 н[овчића]“, 1 л.

145-107. Београд, 24. мај 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за мај 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, а пре потписа испод текста назначио је: „4 # [дуката] и 16 гр[оша]“, 1 л.

145-108. Београд, 25. јун 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као месечну секретарску плату за јун 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-109. Београд, 27. јул 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јул 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-110. Београд, 26. август 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за август 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-111. Београд, 23. септембар 1867.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва у име секретарске плате за септембар 1867. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-112. Београд, 27. октобар 1867.

Стојан Новаковић, секретар – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за октобар 1867. године.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-113. Београд, 26. новембар 1867.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за новембар 1867. године.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-114. Београд, 26. децембар 1867.

Стојан Новаковић, секретар – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретару за децембар 1867. године.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића с потписом, 1 л.

145-115 – 226. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва, учињеног године 1867. за поштарину, где је наведено 28 ставки с подацима за шта је издато у укупном износу од 1.316 гроша и 15 пара.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 115 до 226. На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Ђ. На поштарину.“

145-115. Београд, 18. фебруар 1867.

Књажевска српска телеграфска станица – [Српском ученом друштву]

Издаје *Таксалну квиту о најлаћеним по тарифи таксама за опшравањање телеграфске дейеше* на 50 гроша за телеграм Леополду Ранкеу од Београда у Берлин, предат у 10 сати и 55 минута.

Потврда (таксална-квита), оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-116–122.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „7 докумената. Бр. 47.“

145-116. Београд, 21. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецейис* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Читалишту ужичком у Ужицу с поштарином од 7 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-117. Београд, 21. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва полугимназији у Зајечару с поштарином од 7 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-118. Београд, 28. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Читалишту шабачком у Шапцу с поштарином од 3 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-119. Београд, 28. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Гимназији шабачкој у Шапцу с поштарином од 3 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-120. Београд, 28. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Гимназији крагујевачкој у Крагујевац с поштарином од 4 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-121. Београд, 28. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Читалишту крагујевачком у Крагујевац с поштарином од 4 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-122. Београд, 28. јануар 1867.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје *рецејџ* (признаницу, потврду) да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Читалишту пожаревачком у Пожаревац с поштарином од 2 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-123–147.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „25 докумената Бр. 48.“

145-123. Београд, 1. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Народном заводу Осолињски у Лембергу (Лавову).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-124. Београд, 12. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Ђури Даничићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-125. Београд, 12. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Хаџићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-126. Београд, 17. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет музеју у Колошвару (Клужу).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-127. Београд, 17. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-128. Београд, 5. јун 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Пољском научном друштву у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-129. Београд, 2. мај 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Универзитету у Кристијанији (Ослу).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-130. Београд, 16. март 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет библиотеци (име места нечитљиво).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-131. Београд, 16. март 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Ђорђу Јовановићу у Темишвар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-132. Београд, 16. март 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примаоца нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-133. Београд, 4. март 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука у Бечу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-134. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примаоца нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-135. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији у Берлину.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-136. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Ученом удружењу у Крижевцима.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-137. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Научном институту у Венецији.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-138. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Научном удружењу у Карловцима.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-139. Београд, 16. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Географском друштву у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-140. Београд, 28. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Маринковићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-141. Београд, 28. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примаоца нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-142. Београд, 28. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Хаџићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-143. Београд, 28. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици илирској у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-144. Београд, 28. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-145. Београд, 30. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-146. Београд, 30. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији у Минхен.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-147. Београд, 30. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Мађарској академији у Пешту.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-148–161.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „14 докумената бр. 49.“

145-148. Београд, 3. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Михаилу Рајевском у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-149. Београд, 6. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Сими Љубићу у Ријеку.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-150. Београд, 6. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Теофилу Димићу у Митровицу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-151. Београд, 11. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ватрославу Јагићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-152. Београд, 11. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Леополду Ранкеу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-153. Београд, 21. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јосипу Јиречеку у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-154. Београд, 21. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-155. Београд, 27. март 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Божидару Петрановићу у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-156. Београд, 30. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Друштву у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-157. Београд, 9. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Светозару Галцу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-158. Београд, 30. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Народном заводу Осолињски у Лавову.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-159. Београд, 10. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Светозару Галцу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-160. Београд, 11. април 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Светозару Галцу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-161. Београд, 8. мај 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Светозару Галцу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-162–163. Краков, 26. јун 1867.

Краковско царско-краљевско научно друштво – Српском ученом друштву

Шаље пакет с књигама преко Базијаша.

Теретни (спроводни) лист, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, готица, с налепљеном поштанском марком од 5 крајцара, 2 л.

145-162. Загреб, 15. мај 1867.

Књижара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву

Адреса-коверат, оригинал.

На њој је Галац написао: „књиге хрватске вриједе ф[оринти] 80 а[устријске] в[редности]“. На другој страни написано је:

„3 ф[оринте и] 54 х[елера]“ и на немачком језику потпис Рихтер. Има поштанску марку од 5 крајцара преко које је црни поштански жиг с натписом „Agram 15/5“ и у бордо воштаној маси утиснут правоугаони печат у којем је краљевска круна, а испод ње је отворена књига на чијој левој страни су утиснути иницијали „S. G.“, а на десној у два реда нечитљива слова.

145-163. без места и датума

Цимар, ц[арско]-к[раљевски] пошт[ански] офиц[ијал] – [Српском ученом друштву]

Наводи да је за један пакет из Загреба од 32 фунте и 5 лота „примио порто 5 фор[инти] 52 кр[ајцаре] у банкама“.

Белешка-признаница, оригинал на којој је нејасан поштански печат, 1 л.

145-164. Темишвар, 2. новембар 1867.

Полачек, књиџар – Српском литерарном [ученом] друштву

Шаље пакет књига, који садржи два прилога Краљевске академије у Минхену, тежине 8 фунти и 15 лота у вредности 10 форинти, а за који се поузећем плаћа износ од 1 форинте и 15 крајцара.

Спроводни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На листу је налепница „Von Temesvár 123.“ и залепљена поштанска марка од 5 крајцара преко које је црни поштански жиг.

145-165. Темишвар, 2. новембар 1867.

Полачек, књиџар - Српском литерарном [ученом] друштву

Шаље рачун трошкова за два прилога Краљевске академије у Минхену у укупном износу од 1 форинте и 25 крајцара.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

145-166–174.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „Бр. 80. Документи од пакета на аустријску пошту експедираних“.

145-166. Београд, 9. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име нечитљиво) у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-167. Београд, 9. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Хаџићу у Нови Сад.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-168. Београд, 9. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Националу“ у Задар.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-169. Београд, 9. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Даница“ у Нови Сад.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-170. Београд, 2. октобар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо читаоници у Чаково.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-171. Београд, 17. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Далматинској матици у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-172. Београд, 2. октобар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ђури Даничићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-173. Београд, 15. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Валтазару Богишићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-174. Београд, 15. јул 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име нечитљиво) у Пешту.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-175–184.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „Бр. 81. Документи од писама на аустријску пошту слатих“.

145-175. Београд, 12. септембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Теофилу Димићу у Митровицу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-176. Београд, 12. септембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Аксентију Мијатовићу у Минхен.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-177. [Београд], без датума

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

Новаковић је на листићу записао: „Писмо Аксентију Мијатовићу за српски крст № 134. 2 гр[оша]“

Белешка, рукопис С. Новаковића, 1 л.

145-178. Београд, 10. октобар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Богољубу Петрановићу у Сарајево.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-179. Београд, 10. октобар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Пјотру Алексејевичу Безсонову у Москву.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-180. Брод, 26. октобар 1867.

[Торквата Брлић – Српском ученом друштву]

Наводи да професор Петрановић из Сарајева шаље један пакет за Српско учено друштво у Београду, а који садржи једну књигу у вредности од 50 крајцара. Кремер својим потписом потврђује пријем.

Потврда, оригинал, немачки језик, 1 л.

На потврди је поштанска марка од 5 крајцара преко које је утиснут црни жиг са натписом „Brod 26/10“ и у црвеном воску добро очуван правоугаони печат на којем је утиснут штит и у њему латинични иницијали „G.M.“; а изнад је птица с раширеним крилима, док је с леве стране утиснут лик Ескулапа са штапом.

145-181. Београд, 9. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-182. Београд, 11. фебруар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Михаилу Рајевском у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-183. Београд, 10. децембар 1867.

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

С. Новаковић је на цедуљи записао: „Писмо Царској академији у Бечу о пријему књига 30 п.“

Белешка, рукопис С. Новаковића, 1 л.

145-184. Београд, 22. новембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Вилхелму Браумилеру у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-185. Београд, последњег децембра 1867.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 42 гроша чаршијска и 20 пара примљене из касе Српског ученог друштва, за издате ситне трошкове (кореспонденцију) око издавања *Српских народних њјесама из Босне и Херцеговине*, а које су му поверене до краја 1867.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-186–188.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „Бр. 95.“

145-186. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-187. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Научном друштву у Прагу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-188. Београд, 3. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Смолеру и Пеху“ у Баутцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-189–225.

Омот у којем су наведени документи и на њему је написано: „Бр. 96.“

145-189. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Илариону Руварцу у [Сремске] Карловце.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-190. Београд, 1. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-191. Београд, 1. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-192. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-193. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Стевану Поповићу у Берлин.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-194. Београд, 11. јануар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-195. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука у Минхен.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-196. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Валтазару Богишићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-197. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Беседи славенској“ у Бечу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-198. Београд, 12. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Нику Мандукићу у Вршац.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-199. Мокрин, 13. децембар 1867.

Павел Поповић, капелан – господину [Стојану Новаковићу]

Наводи да је у позиву на претплату за књигу *Српске народне њјесме* речено да купци немају никаква трошка око слања књиге. Њему су књиге послане, а поштански и царински трошак није подмирен. Зато није хтео да прими књиге и потпише рецeпис. Кажe да ће, ако му не пошаљу 2 форинте и 94 новчића, колико износи трошак слања, књиге вратити, а њему да се врати 19½ форинти.

Писмо, оригинал, аутограф П. Поповића, 2 л.

На писму С. Новаковић је написао: „По приложеном рецепи-су послано“ и потписао се.

Писмо је с прилогом:

Београд, 28. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Павелу Поповићу у Мокрин.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-200. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Сави Лазаревићу у Баваниште.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-201. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Читаоници у Котору.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-202. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Пољском научном друштву у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-203. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Народном заводу Осолињски у Лавову.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-204. Београд, 27. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет музеју у Колошвару (Клужу).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-205. Београд, 10. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Димитрију Поповићу у Сомбор.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-206. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Максиму Лудаићу у Офен (Будим).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-207. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Кости Угринићу у Стару Градишку.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-208. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Кости Стефановићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-209. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Георгију Јанковићу у Митровици.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-210. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Ђури Станковићу у Велики Бечкерек.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-211. Београд, 10. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Душану Ђермекову у Арад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-212. Београд, 8. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Николи Николићу у Кнез.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-213. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-214. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-215. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији у Берлину.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-216. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Господарском училишту у Крижевцима.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-217. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Краљевском научном институту у Венецији.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-218. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-219. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици у Баутцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-220. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Јавору“ у Осијеку.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-221. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-222. Београд, 26. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Вуковићу (место примања је нечитљиво).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-223. Београд, 10. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Даничићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-224. Београд, 10. децембар 1867.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Ранку Гранићу из Ва-шархеља.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

145-225. Загреб, 14. септембар 1867.

Књижара „Светозара Галца“ – Српском ученом друштву у руке бл. госп. секретара С. Новаковића

Шаље пакет књига.

Поштанска доставница, оригинал, 1 л.

На њој је поштанска марка од 5 крајцара, округао поштански печат „AGRAM 24/9“, налепница „Aus Agram 391“ и истакнута вредност од 40 форинти. На полеђини је на немачком језику белешка да је разносачу поште Рихтеру плаћено 4 форинте и 91 крајцара.

145-226. Београд, 8. децембар 1867.

Стојан Новаковић, касир (благајник) – [Српском ученом друштву]

Наводи да је из касе Српског ученог друштва исплатио Јовану Гавриловићу, председнику Друштва, 18 гроша за поштарину коју је дао за чланак примљен из Москве *Насрѣтања римских ѧапа на срѣску и хрватску цркву* од Светозара Ј. Никетића.

Белешка (признаница), оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

145-226а. без места и датума

Белешка: „Матић У рачуну ‚Секретарска плата‘ нисам нашао дванаесту признаницу под Н 12. Нашао сам је после у канцелар. председника. У одељку ‚Штампа и повез‘ нашао сам један рачун више од 80 гроша под бројем 50-1872, који није уведен у извод под Ђ, чиме је рачуновођа оштећен. Ово треба да дође у рачун ‚канцелариски‘ тако је и заведен на 14 месту“.

Белешка, оригинал, непотписана, 1 + (1) л.

145-227 – 238. [Београд] без датума

Извод расхода Српског ученог друштва учињеног у години 1867. на плати друштвенога слуге, а наведен у 12 ставки с именом и презименом коме је издато у износу од 1.152 гроша.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 227 до 238. На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Е. На плату момку.“

145-227. Београд, 26. јануар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јануар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-228. Београд, 23. фебруар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за фебруар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-229. Београд, 23. март 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за март 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-230. Београд, 22. април 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за април 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-231. Београд, 26. мај 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као припадајућу му плату за мај 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-232. Београд, 26. јун 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као припадајућу му плату за јун 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-233. Београд, 5. јул 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као плата за јул 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-234. Београд, 22. август 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као припадајућу му плату за август 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-235. Београд, 32. септембар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као припадајућу му плату за септембар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-236. Београд, 24. октобар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског
ученог друштва као припадајућу му плату за октобар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-237. Београд, 23. новембар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за новембар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-238. Београд, 23. децембар 1867.

Тома Милетић, послужитељ Српс[ког] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 96 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за децембар 1867. године.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-239 – 248. [Београд] без датума

Извод расхода Српскога учен[ога] друштва, учињеног у 1867. г[одини] на преписивање, помоћ секретару, уређ[ење] библиотеке итд. где је наведено 7 ставки с именом и презименом коме је издато у износу од 775 гроша и 20 пара.

Рачун, непотписан, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У изводу су документа број 145 с подбројевима од 239 до 248.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Ж. На помоћ секретара за уређивање библиотеке.“

145-239. Београд, 24. јануар 1867.

Лазар К. Лазаревић, ученик VI [разреда] гимназије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 гроша чаршијска примљена од секретара Српског ученог друштва за преписивање писама и протокола Друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-240. Београд, 1. април 1867.

Лазар Лазаревић, ђак VI [разреда] гимназије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 гроша примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање спискова потребних библиотеци Друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-241. Београд, 28. јун 1867.

Љубомир И. Бајић, ђак VI раз[реда] гимназије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 80 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање писаних протокола и грађење спискова за библиотеку друштвену.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-242. Београд, 24. септембар 1867.

Јован Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 гроша чаршијских примљених за преписивање за штампу „протокола Магистрата шабачког“ из Карађорђевог времена по одлуци Одбора Српског ученог друштва бр. 138.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-243. Београд, 6. октобар 1867.

Лазар Лазаревић, правник I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 гроша чаршијских примљених од касира (благајника) Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва за „преписивање писама, писање цедуља, регистара и протокола за уређивање библиотеке.“

Признаница, оригинал, 1 л.

145-244. Београд, 14. новембар 1867.

Стеван Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 157,5 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за препис писама, и то 46 комада, што је 26 $\frac{1}{4}$ табака.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-245. Београд, 22. октобар 1867.

Стеван Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 78 гроша примљених од Стојана Новаковића, секретара Српског ученог друштва, из касе Друштва за препис 26 старих писама.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-246. Београд, 28. октобар 1867.

Стеван Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 42 гроша примљена од Стојана Новаковића, секретара, из касе Српског ученог друштва за преписе старина из чувеног друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-247. Београд, 5. децембар 1867.

Стеван Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 108 гроша примљених из касе Српског ученог друштва за препис старих писама у 18 табака.

Признаница, оригинал, 1 л.

145-248. Београд, 30. децембар 1867.

Лазар К. Лазаревић, правн[ик] I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 гроша примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање писама и за посао у библиотеци.

Признаница, оригинал, 1 л.

1868. ГОДИНА

1. [1867-138] Београд, 4. јануар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и црквених дела
– Српском ученом друштву

Одговара Одбору Друштва на предлоге изнете у писму од 27. децембра 1867. у вези с питањем повећања броја дописних чланова. Мисли да пре промене законских одредби друштвених ствар треба изнети пред Скуп Друштва и, ако би се он одлучио за измену свога устројства, предлог би требало поднети.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобарца, 1 л.

2. [1867-139] Београд, 5. јануар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и црквених дела
– Српском ученом друштву

Одговара Друштву на писмо од 27. децембра 1867. у ком га пита да ли се могу изабрати за редовног члана Милорада Поповића и за почасне Август Шлајхер и Вук Врчевић и наводи „да немам шта приметити против поменути лица и њиховога избора у Српско учено друштво“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобарца, 1 л.

3. [1867-148] Београд, 5. јануар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и цркв[ених]
дела – Српском ученом друштву

Одговара Одбору Српског ученог друштва на писмо од 27. децембра 1867. поводом предлога да од три кандидата одреди председника у Одсеку за науке историјске и државне за 1868. Међу њима је као нови кандидат и дотадашњи председник, за којег је наведено да у статуту нема одредбе која забрањује поновно кандидовање. Црнобарац наводи да чл. 31 „каже да најстарији чланъ изъ одбора сваке године мора иступити и новъ се изборъ чинити“, изражава бојазан да се не уради нешто што је тај члан хтео предупредити и мисли да треба протумачити одредбе Друштва на Скупу. Зато није одредио председника док не добије мишљење шта Скуп Друштва мисли о тој ствари и предлаже Одбору да ствар изнесе пред Скуп, па по његовом решењу да даље предузме кораке.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобарца,
1 + (1) л.

4. [1867-140] Београд, 10. јануар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и црквених дела
– Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је на његов предлог кнез Михаило указом од 9. јануара исте године поставио Јована Гавриловића, члана Државног савета за председника Српског ученог друштва у 1868. години. Уз писмо доставља декрет који треба да му се преда.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобарца, 1 л.

5. [2] Требиње, 13/25. јануар 1868.

Вук Врчевић – Српском ученом друштву

Констатује да је су његови рукописи примљени у Друштву, а што је сазнао из писма од 26. октобра прошле године и понавља своје услове које је навео. Јавља да се занима умножавањем народних пословица с тумачењем, приповеткама и народним загонеткама које скупља од 1849. по Боки, Црној Гори, Далмацији и Херцеговини. Има скупљених „про хиљаде“ пословица поређаних азбучно, а загонетки пет-шест стотина, исто уређених по азбучном реду. Пословице су му „дале више дангубе но материјалног труда“, јер је проверавао да нису штампане у II књизи Вуковој, штампаној у Бечу 1849. Нада се да ће до јесени скупити да буде II књига пословица, а и загонетки. Жели да добије одговор од Друштва да ли хоће ту његову радњу и да је он уступи.

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је написао: „Одговорио му о свему Ст. Новаковић секретар.“

6. [3] Требиње, 14/26. јануар 1868.

Вук Врчевић – Српском ученом друштву

Обавештава да је јуче преко Дубровника послао писмо о збирци народних пословица и загонетки, а данас је добио писмо Друштва од 29. децембра 1867. Одговара да пристаје на одређену му награду од 60 дуката за уступљене две књиге рукописа: *Народне свакојакe њриповейке* и *Народне игре*. Захваљује што му је обећано и по 100 примерака штампанх књига. Новац треба да предају његовом брату Илији, ликерџији у Београду. Наглашава да не зна која ће се књига прво штампати, па налази за потребно да јави, ако ће се приповетке прво штампати да пошаље око 100 новосакупљених да и њих штампају. Ако ће игре прво штампати, да још причекају док још коју набави. Сматра, ако је могуће и ако није велики трошак, да би књига (народне игре) већу важност добила „кад би сте чинили литографирати један поглед на укупно друштво херцеговачких људи и жена у простој аљини. [...] Но нека буде како ви хоћете а не како ја хоћу“. За литографију предлаже: „Изобразити ону игру: Усо и Пеко, те један другога туром бије, а оба завезани очију, држећи се за треноги столац. А колико би простор артије поднио изобразити људе ђе се на сва уста смију, жене (држећи на скут, или сисајући своје дијете), ђевојке и ђецу ђе извирују главом иза људи и жена, и да се и њима на лицу види највеће весеље.“

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

7. [1867-141] Београд, 16. јануар 1868.

[Одбор Српског ученог друштва] – Кости Х[аџи] Ристићу, трговцу у Сарајеву

Обавештава га да Друштво „одазвало се с усрдношћу на Вашу племениту понуду“ за издавање збирке српских народних песама. Према по-

нуди Косте Х. Ристића, нема никакве погодбе, па га Одбор моли да пошаље збирку на „преглед и употребљење наше“.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића и његова белешка: „Експедирано 26/1. 1868“, 1 л.

8. [1867-142] Београд, 18. јануар 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Црнобарцу]

Обавештава министра да се раније изабрани кандидат за председништво у Одсеку за науке историјске Никола Крстић одрекао кандидатуре. Одсек је потом наименовао за кандидата на његово место др Милована Спасића. Тиме су престале сметње због којих Министарство није могло наименовати председника Одсека, па Одбор Друштва министру предлаже на избор три кандидата: Ј. Шафарика, др М. Спасића и П. Срећковића.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9. [1867-149] Београд, 18. јануар 1868.

Јован Гавриловић, председник Српског ученог друштва – господину [односи се на сваког члана Српског ученог друштва појединачно]

Позива чланове Друштва на Главни састанак Српског ученог друштва у недељу 21. јануара 1868. с наведених осам тачака дневног реда.

Позив, штампан, 1 + (1) л.

На првом листу испод штампаног текста руком је Стојан Новаковић написао: „За Тому, Ко ће потписати протокол скупштине, ко ће прегледати рачуне сад и догодине“.

10. [1867-144] Београд, 19. јануар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му је жао што је погрешно схваћен његов одговор од 4. јануара 1868. на писмо Друштва од 27. децембра 1867. године у вези с питањем кандидатуре Николе Крстића. На писмо Друштва од 18. јануара 1868. Црнобарац одговара да за председника Одсека за историјске и државне науке назначава др Милована Спасића.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобарца, 1 л.

11. [4] Београд, 20. јануар 1868.

А[рхи]е[пископ и] митроп[олит] српски Михаил – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да архимандрит Леонид у Цариграду при Руском посланству шаље Српском ученом друштву две своје књижице: *О славянскихъ ꙗереводахъ цер[ковноѡ] боѡсл[ужебнаѡ] усѡава и Русикъ*, које

он предаје њему за Друштво. С књигама архимандрит је митрополиту послао и рукопис *Славянскіє акѣи Русскаго на Аѡну, Св. великомученика Панїелеимона монасѣвря*, као и девет фотографских снимака, за које мисли да су српске редакције, а са жељом да се то штампа у „Гласнику“ и да се њему неколико примерака за његову потребу достави. Наводи да архимандрит обећава да ће и даље достављати Друштву шта нађе у архивама Атоских манастира а да је корисно за српску књижевност и старине. Ускоро ће бити готов са Уставом Св. Саве „кои є правый оригиналъ“ и указује да је онај штампан у „Гласнику“ „са старинскогъ 1706. год. преведенъ и дотеранъ старцемъ Паисіемъ“. Митрополит истиче Гавриловићу да би добро било једним писмом ободрити архимандрита Леонида да се побрине и да и даље што српско нађе – шаље. Речи које није разумео забележио је на листу, којег нема уз писмо, и моли Шафарика да се он прими да рукопис и слике спреми за штампу, а речи да објасни.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

12. [1867-143] Београд, 21. јануар 1868.

Скуї Срїскогъ ученогъ друшїва 21. јануара 1868.

Записник у којем су четири тачке. У првој је податак о прочитаном *Прегледу радње и сїања Срїскогъ ученогъ друшїва у 1867-ој гѡдини*. Друга је избор три члана за преглед рачуна за 1867. Трећа је о постављењу Јована Гавриловића за председника Друштва и Милована Спасића за председника Одсека за науке историјске и државне. У четвртој је прочитан предлог о промени статута који се тиче дописних чланова и за измену у Пословнику су наведене три, а у Статуту девет тачака.

Записник, штампан, без потписа, 1 л.

Оригиналан записник потписали су М. Ђ. Милићевић, Ј. Бошковић и Ј. Панчић.

13. [5] Београд, 23. јануар 1868.

Димитрије Стојановић, инжењер – Српском ученом друштву

Наводи да у периодичним делима Друштва примењена математика није заступљена. Мисли да то није с намером чињено, јер постоји Одсек за математичке и природне науке, него што нису биле „удесне прилике“. Стога сматра да ће његов рад о Штурмовој теореме добити место у друштвеном органу. У образложењу истиче значај те теореме.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Стојановић, 2 л.

14. [6] Београд, 23. јануар 1868.

Љубомир П. Ненадовић, начелник Мин[истарства] пр[освете] и цркв[ених] д[ела] – Ј[овану] Гавриловићу, члану Држ[авног] савета

Обавештава га да му по налогу министра просвете доставља извештај (којег нема у прилогу) Стеве Тодоровића о сликама у Београду и

Топчидеру. Пошто је он покренуо ту ствар, да каже шта би најцелисходније могло даље да се учини или ако мисли да може Српском ученом друштву поднети да Одбор о томе размисли и предложи какав предлог.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. П. Ненадовића, 2 л.

На полеђини другог листа Гавриловић је забележио: „Пр[имио] 23. јануара 868.“

15. [7] Пожаревац, 24. јануар 1868.

А[лимпије] Васиљевић, професор – секретару Српског ученог друштва Стојану Новаковићу

Обавештава да Српско учено друштво њега непрестано увршћује у ред својих почасних чланова, али му три године не шаље ништа од својих издања. Не зна како је од редовног члана пређашњег постао почасни члан садашњег Друштва, „јер се та метаморфоза свршила“ када није био у Београду. Ако има право на књиге Друштва, тражи да му се одма пошаље све што је Друштво издало за три године, а ако нема право, захтева да га оно искључи из својих чланова, јер „ја нећу ни у каквом случају да будем чланом онога друштва у ком немам никака права“. Моли да се писмо прочита на првом састанку Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 2 л. с ковертом.

Коверат је био у рачунским документима за 1868. годину под бројем 116 и подбројем 219, а на њему је воштана маса, којом је био затворен.

16. [8] Неготин, 24. јануар 1868.

Читаоница неготинска, председник Х. Пецић, деловођа Атанасије Јевт. Весовић – Српском ученом друштву

Управа новообразоване читаонице у Неготину обраћа се Друштву и моле да јој за библиотеку Читаонице пошаљу све „Гласнике“ које на располагању имају и остале друштвене књиге.

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је написао: „Писао им Ст. Новаковић да пошљу човека који ће узети.“

17. [9] Београд, 28. јануар 1868.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је архимандрит Леонид верно преписао Хиландарски типик Св. Саве, у предговору га је пропратио својим мишљењем и снимео је факсимиле у пет примерака. Све му то доставља с молбом да то представи Друштву и да у „Гласнику“ штампају ако се одобри. Жели да зна шта ће се с тим урадити да би могао да обавести архимандрита.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

18. [10] Београд, 2. фебруар 1868.

Одбор Српског ученог друштва – Министарству просвете и црквених дела

Обавештава министра просвете да је преко председника Друштва Одбору саопштен попис и предлог сликара Стевана Тодоровића, који је поднео Министарству, а на прошлогодишњи предлог Друштва. Цео извештај прочитан је у Одбору и он на питање одговара министру „да би по нашу нејаку уметност, која треба доста и љубави и неге да се развија и да процвета, било од превелике користи ако бисте све извршили што се у том предлогу износи“. Одбор мисли да би тиме учинио задужбину по српски живопис. Даље је одлучио одмах у „Гласнику“ штампати Тодоровићев предлог као први критички попис српских слика у прилог историји и познавању наше уметности, па моле министар да у том циљу уступи оригинал извештаја.

Писмо, концепт, 1 л.

19. [11] Београд, 2. фебруар 1868.

Српско учено друштво – Милораду Поповићу Шапчанину, књижевнику у Београду

Обавештава да је Српско учено друштво на свом скупу 21. јануара 1868. изабрало њега за свог редовног члана као признање за његов труд у раду на српској књижевности. Уз обавештење о избору, шаље му и диплому.

Српско учено друштво – Августу Шлајхеру, професору у Јени

Обавештава да је Српско учено друштво на свом скупу 21. јануара 1868. изабрало њега за свог почасног члана као признање за његов труд на пољу словенске лингвистике. Уз обавештење о избору, шаље му и диплому.

Српско учено друштво – Вуку Врчевићу у Требињу

Обавештава да је Српско учено друштво на свом скупу 21. јануара 1868. изабрало њега за свог почасног члана као признање за његов труд око сакупљања народних умотворина српских. Уз обавештење о избору, шаље му и диплому.

Писма, концепти, 1 л.

20. [12] Загреб, 2. фебруар 1868.

„Звезда“, друштво српске омладине, председник Гавро Ђурђевић, правник, заступник тајника Г. Јовановић, правник – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да српска омладина која у Загребу учи, „покрена узвишеном идејом“ Уједињене омладине, није чекала да искаже своју вољу. У тој тежњи основала је друштво „Звезда“ „за књижевно и научно узајамно потпомагање, и с особитим обзиром за одгајивање српско-народне самосвести.“ Права средства и оруђа за успех друштва су књиге и часописи. Мали је број чланова у друштву и сиромашни су, па није могуће да набави све што име је потребно. Зато моле постојећа друштва

да им помогну. Обраћају се Српском ученом друштву да им укаже помоћ и бесплатно пошаље своја дотадашња издања, а и убудуће да их шаље.

Писмо, оригинал, рукопис Г. Јовановића, осим потписа Г. Ђурђевића, 2 л. повезана јемствеником.

21. [13] Загреб, 8. фебруар 1868.

Књижара „Фрање Жупана“ (Albrecht & Fiedler) – Стојану Новаковићу, тајнику Срп[ског] уч[еног] друштва

Одговара на писмо од 4. истог месеца да су спремни ступити у пословну везу. Наводи с колико процената од домаћих и којих издавача добијају попуст. Тражи да га обавести колико примерака сваке нове хрватске књиге требају и моли да јави уз коју би цену књижара „Гласник“ добијала, јер Галац, који тај часопис држи у Загребу, „удара му неспретну т.ј. превелику цијену“.

Писмо, оригинал, латиница 1 + (1) л.

22. [14] Праг, 9. фебруар 1868.

Králevská Česká společnost náuk (Краљевско чешко научно друштво), Jan Er. Wocel (Јан Ер. Воцел), професор на универзитету, секретар Друштва – Српском ученом друштву

У одговору на допис Српског ученог друштва од 29. децембра 1867, којим је понуђена међусобна размена публикација, обавештава да Краљевско чешко научно друштво од свег срца прихвата предлог. Моли да им Српско учено друштво пошаље нека своја издања, после чега ће они одмах послати своје публикације.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л.

У горњем левом углу листова утиснут је, као меморандум, текст: *Králevská česká společnost náuk*.

23. [15] Београд, 10. фебруар 1868.

Милош Милојевић – Срп[ском] уч[еном] друш[тву]: господину Стојану Новаковићу

Истиче да је Друштво последњим закључком о његовом чланку *O сїтарим Срїским ġробљами* погазило свој статут. Поред тога, по личним ненаклоностима према писцу потрло је своју оцену тога чланка из 1866. коју је штампало у „Српским новинама“. Тада је он признат за ваљан, враћен је писцу да само неке споредности избрише. Друштво је имало да види само јесу ли те споредности по примедби избрисане или нису, а не да неке своје нове примедбе ставља, јер тобож „сумња о старини натписа у том чланку“. Пита је ли Друштво „за прошлу год. толико више добило од претпрошле год. знања, да је у стању оценити тај чланак боље и друкчије но што га је први пут оценило, и што га је Цар. рус. научно друш. у Москви оценило.“ Наводи да неће „никад допустити да се суштствена важност нашег чланка за нашу свестрану прошлост и језик по ђејфу нашег Уч. др. умотава у лажну ништавилост. Ово чинимо из многих, а нарочито тог узрока што Срб. уч. друш. до нашег чланка није имало ни

појма о тој науци.“ Зато моли Новаковића да му се чланак одмах врати, без награде и не допушта да се у „Гласнику“ штампа.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милојевића, 2 л.

24. [16] Велес, 12. фебруар 1868.

Јордан Х. Константинов – Српском ученом друштву српске словесности

Истиче да с Друштвом има везе још од 1855. на истраживању и прикупљању старе грађе за српску повесницу, а у чему је успео и поред тога што га је гонила грчка патријаршија. Доставља неке податке из рукописа напомињући да му се може писати преко Косте А. Сидова у Скопљу. Наводи да има веома добро *Жийіе с. Наума* на старосрпском наречју и има доказ на који словенски језик је преведено. Има још једну рукописну књигу, као и књигу *Исаакъ Сиріанинъ архіејискојъ ѓрага Ниневій*, 100 слова *Посійническа философія* и друге од разних списатеља „слова и повѣсти“. Напоменуо је шта је преведено и од кога на грчки, а за то се интересовао Доситеј Обрадовић. Ту књигу ће поклонити архиепископу Михаилу.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Х. Константинова, 2 л.

25. [17] Београд, 19. фебруар 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да, према његовом писму од 2. фебруара, шаље извештај (нема га у прилогу) Стевана Тодоровића о сликама у Народном музеју и Збирци топчидерској. На предлог Тодоровићев да се оснује народна галерија у корист сликарске уметности наводи да ће учинити корак чим се укаже прилика за „пространии локалъ“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобараца, 1 л.

26. [18] Карловци, 20. фебруар 1868.

Ј[ован Иларион] Руварац – господину [вероватно Стојану Новаковићу]

Обавештава га да шаље свој чланак *О њећким ѡаѡтријарсима* за „Гласник“. Мисли да се чланак као грађа за историју наше цркве може у „Гласнику“ штампати, и то тим пре што ће можда побудити и друге који се старинама баве да записе, натписе, поменике, летописе у којима се пећки патријарси спомињу на свет изнесу. Онда ће се ред патријараха успоставити. Друштво је требало послати вештог калуђера у Пећ и Дечане, јер они радо не показују сваком мирјанину спашене своје драгоцености и на њихове извештаје о „стародревностима“ не треба се ослонити. Шаље и копију писма последњег српског патријарха Василија Петровића (Бркића) у којем се описују сплетке око укидања Српске патријаршије. Само ако писмо штампа у „Гласнику“ послаће и *Оѡисаніе ѡ провинція ѡурскія држави оних најѡаче ѡаже околѡ Адриатическѡа моря находя ѡія, ѡѡ взорѡ ѡакоже ѓеоѡрафическомѡ, ѡако и ѡолиѡическому чрезѡ ѡаѡриархе сербскоѡъ Васіліа Бркића, ѡослрдњаѡѡ во Пећској ѡаѡриаршиі, на воѡроси*

россискаџо адмирала Орлова лѣѣа 1771. вѣ Ливорнѣ сочиненое. Књигу, коју је добио на поклон од њега, још му није послао Јован Бошковић, па моли да га опомене да не задржава туђе ствари.

Писмо, оригинал, аутограф И. Руварца, 2 л.

27. [19] Задар, 5. март 1868.

Гер[асим] Петрановић, архим[андрит] – господину [вероватно Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је примио новац за „Магазине“ и захваљује. Подноси извештај с кратком садржином о књизи коју је прегледао код кнеза Борелија. Писана је 1690. на латинском језику, а односи се на историју наших провинција и у њој су грбови знатних породица, њихова имена и на крају пад Босне 1463. и мисли да није критичка. Напомиње да је разлику између ове и Рубчићеве књиге забележио Јово Сундечић у листу „Звијезда“ у Задру.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Петрановића, 2 л.

28. [20] Београд, 5. март 1868.

Јов[ан] Гавриловић, М[илован] Спасић – Историјском одсеку [Српског] ученог друштва

Извештавају да су прегледали састав Милана Милићевића *О заводима школскимъ оиѣчесѣива нашеѣъ*. Дате примедбе аутор је усвојио и обећао је да ће по њима допунити и поправити рад. Заслужује да се штампа у „Гласнику“, а писац да се награди са четири дуката по штампаном табаку.

Писмо, оригинал, са аутографом потписа Ј. Гавриловића и М. Спасића, 1 л.

29. [21] Београд, 6. март 1868.

М[илош] Милојевић – Стојану Новаковићу, секр[етару] Срп[ског] учен[ог] друш[тва]

Моли га да се која књижица пошаље за учитеље: Зафира Поповића у Гиланској жупи, Мисајила у Ораховачкој и Јеврема Поповића у Неродимској жупи. Осим за њих, ако је могуће, и за три попа: Марка, Васа и Стојана у Призренској нахији. Предлаже му да „изради“ да му на располагању буду књиге за северномакедонске школе, па кад се укаже прилика, јавиће му да их пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милојевића, 2 л.

30. [22] Свилајнац, 6. март 1868.

А[лимпие] В. Богић, начелник Среза ресавског – Српском ученом друштву

Обавештава да је из рада Друштва видео да се оно стара да се подигне споменик Филипу Вишњићу и тражи начин како ће скупити новац, па зато шаље 1 дукат цесарски као свој прилог. Напомиње, ако би Друштво дошло на мисао да подигне споменик и Вуку Ст. Караџићу, за то ће дао три дуката.

Писмо, оригинал, 1 л.

31. [23] Београд, 6. март 1868.

Јован Гавриловић, члан Држ[авног] савета, председник Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Списак књиџа које њохлађам библиоџиџи Срџскоџ ученоџ друшџива

У списку су наведена по редним бројевима 232 наслова с 327 примерака књиџа.

Списак, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ј. Гавриловића, 7 л. Листови су повезани јемствеником на којем је део црвеног воштаног печата.

32. [24] Београд, 7. март 1868.

Чланови Особитог одбора за промене у статуту и пословнику Ученога друштва: Др Ја[нко] Шафарик, Милан Кујунџић, М[илан] Миловук, Јован Бошковић, [Емилијан] Јосимовић и Чед[омиљ] Мијатовић – Одбору Српскога ученог друштва

Обавештавају Одбор да су свој задатак, који им је поверен на скупу, завршили и у прилогу под А и Б шаљу на даљи поступак. Напомињу да је оно написано црним мастилом остало по старом, а црвеним су измене. Мисле да би било добро да се предлог штампа и оно што је црвеним да се штампа рукописним словима и пошаље свим члановима, па да Одбор Друштва сазове скуп да већа и одлучује.

Писмо, оригинал, с аутографима потписа чланова Особитог одбора, 2 л. с прилозима:

1. *Уређење Срџскоџа ученоџа друшџива у Беоџраду.*

Правила, оригинал, 55 чланова, с аутографима потписа чланова Особитог одбора, 5 + (1) л. Повезани су јемствеником преко којег је округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима.

2. *Пословник Срџскоџа ученоџа друшџива.*

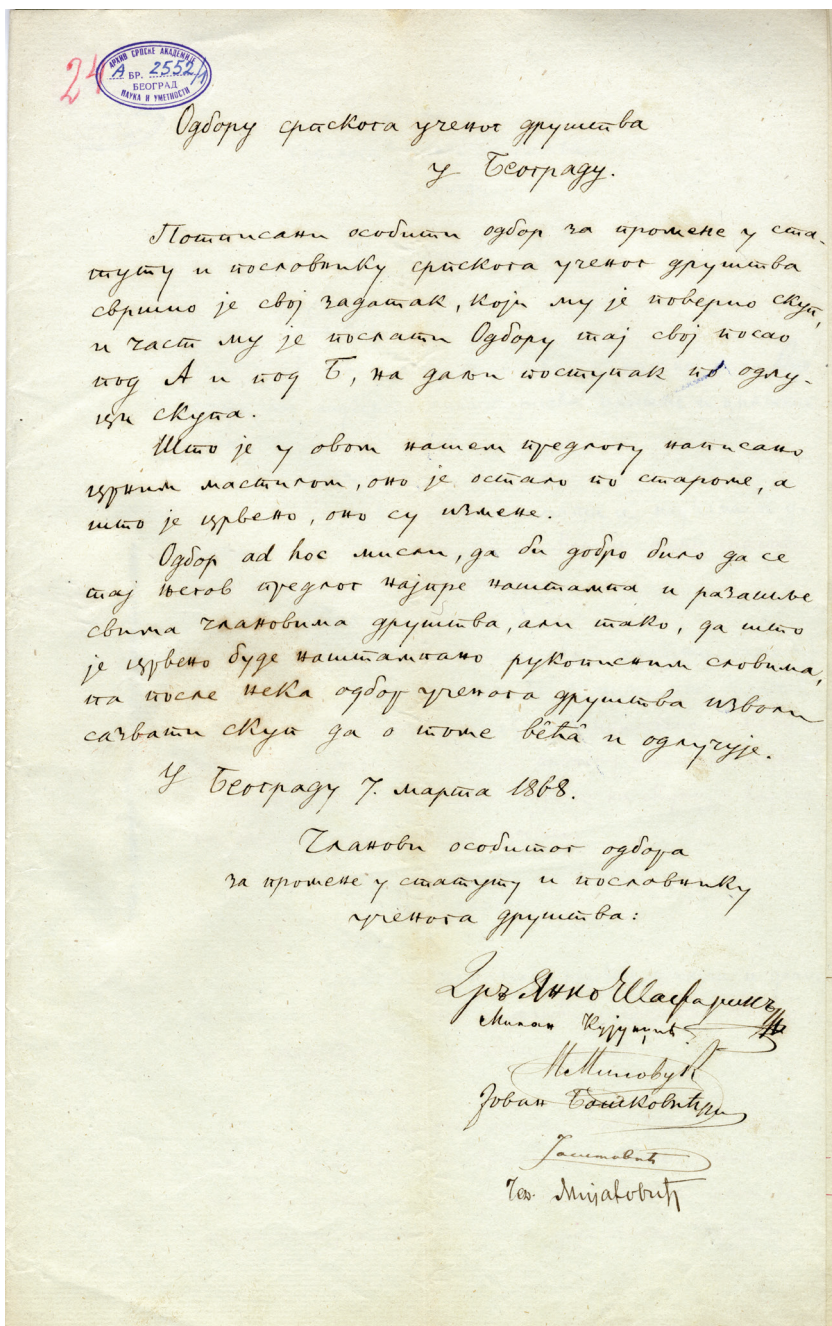
Правила, оригинал, 46 чланова, с аутографима потписа чланова Особитог одбора, 4 л. Повезани су јемствеником преко којег је округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима.

3. [Београд, 1868]

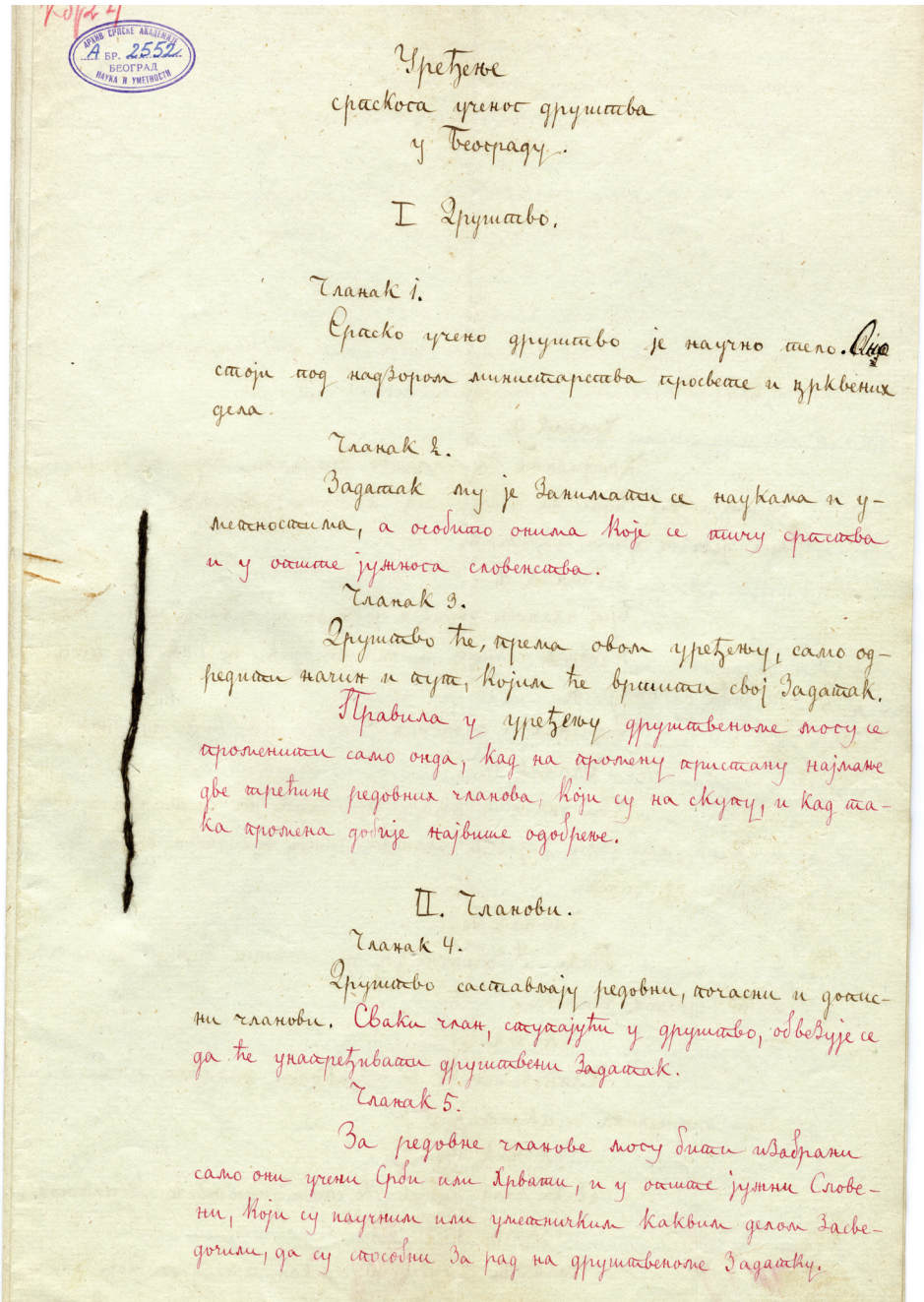
Јован Бошковић – [Српском ученом друштву]

Као редовни члан Друштва предлаже измене и допуне у вези с уређењем Друштва и у његовом пословном реду. Предлаже и установљење Одсека за вештине.

Предлог, оригинал, непотписан, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

Акт Особитог одбора за промене у Статуту (Уређењу)
и Пословнику Српског ученог друштва
(Архив САНУ, Архива Српског ученог друштва бр. 32 [24]/1868)

Уређење (Статут) Српског ученог друштва
с предлогом промена означених црвеним мастилом
(Архив САНУ, Архива Српског ученог друштва бр. 32 [24]/1868)

Чланак 6.

При избору дописних чланова ваља се обзирати на онеке људе, који су стекли заслуге научним или уметничким делима о словенским стварима у опште.

Чланак 7.

Друге заслуге за науку и уметност могу се уважити и одређати само избором да почаснога члана.

Чланак 8.

Дописни чланови, кад се налазе у Београду, могу посещавати редовнима. Њих поста ради ваља на који одсек, преко одбора, да предложе скупу на одобрење.

Чланак 9.

Кандидате за чланове предлаже који од одека одбору, а овај скупу на избор, — ако министар просвете ~~и~~ њих дела не утврди извршак.

Чланак 10.

Број чланова одређен је од овим организација:
Редовних чланова у сваком одеку не мањи од пет, не већи од двадесет.

Дописних и почасних чланова број није ограничен.

Чланак 11.

Сви чланови имају приступа на састанке одека и скупа, али само редовни чланови имају одлучноста гласа у својим одецима.

Чланак 12.

Тако ~~и~~ званични друштвени викају само између редовних чланова.

Чланак 13.

Члановима ће се издавати дијалог с почасним председника и секретара.

Чланак 14.

Сваки члан добија све списе друштвене бесплатно.

Чланак 15.

Чланство се губи: а) судском пресудом која гласи на судњак срптанске часопи, б) изјављеним његом самога члана,

b) одлуком скупца, кад се глас не одлива подибу одбора да се класова прими или да друштво по могућству поврати својим радом.

III. Одсеци.

Чланак 16.

III. Одсеци.

Ради удеснијег ~~остваривања послова~~, друштво је подељено на четири одсека:

1. филозофски и филозофски;
2. језикаственички и маџинастичарски;
3. историјски и државнички;
4. уметнички.

~~Чланак 16.~~

~~Ради удеснијег остваривања послова друштво је подељено на четири одсека.~~

Чланак 17.

Одсеци су међу собом одвојени; сваки има свог председника и секретара, и брине се о пословима своје саставке.

Чланак 18.

Сваки одсек ради своје послове — на предлог одбора или на предлог одвојених чланова својих — како сам нађе за добро; одлучује у својој саставци независно, па преко свог председника предлаже своје одлуке одбору на даљу радњу и извршење.

Чланак 19.

Сваки редовни члан припада једном од четири одсека, али он му не смега да, с одобрењем скупца, уједно има дела и у пословима којима друштво одсека.

Тако исто, ако друштво који одсек раздвоји на више пододсека, чланови тога одсека могу бити чланови у више раздела. Пододсеци подносе одлуке своје одлуке као предлоге, који даље с тимом посавра.

Чланак 20.

У неговитним случајима, која се додичу више одсека, може одбор састављати неговите Комисије од чланова различитих одсека; али и онда руководи ствар један одсек, који одбор назива.

Тако се и одвојени одсеци могу користовати

услугама чланова из других одека.

Чланак 21.

Сваки одек бира себи председника измету редовних чланова својег одека који живе у Београду, са погледом на добар, преко одбора, министра провете и црквених дела на одобрење. Ако се одбор не би ухватио, одек ће истим начином бирати друго лице.

Председнику бира одек сам себи из своје средине.

У погодним случајима председавља најстарији и најбољи члан одека.

Чланак 22.

Који одек нема два или више чланова, овај не може остати. Неколико чланова, по њиховој жељи, распустиће одбор за време у остале одеке.

Чланак 23.

Послови су одека: да одржи и унапређује знања која погу у његов кругу, да проследи и оцетије послове којима је вичан, и да се стара да даје развитак њему поверене ствари знања.

Уметнички одек, поред других послова својих, стараће се да уводи најбоље са нашим уметничким делима, нарочито у повременим изложбама.

IV. Одбор.

Чланак 24.

Пословима друштва управља одбор.

Чланак 25.

Одбор састоји се: а) старешина или председник друштва, б) председнику појединих одека, као референте.

Одбору је одговоран секретар друштва, као верован и касир.

Чланак 26.

Председника друштва за одгину дана попује владар заједно са председником министра провете и црквених дела.

Чланак 27.

Остали чланови одбора долазе у одбор по својој праву, иако су председници у појединим одељима.

Чланак 28.

Сваке године морају два најстарија члана из одбора истајати, а на њихово место бирају се нови.

Чланови одбора, који истајају, не могу те исте године бити поново изабрани за председнике у одељима, а по потреби и за одборнике.

Чланак 29.

Ако би било мање од петнаест одсека, број одборника доуноси се избором једнога или више младих резерваната из оних одсека, који су бројем чланова нај јачи.

Чланак 30.

Секретара бира друштво у скупу на неодређено време између оних кандидата, које су председник друштва назначио.

Чланак 31.

Ако секретар одустане или да оставку или иако није за службу, одбор, на предлог председника, бира друштвену резервну секретара између редовних чланова, — до новог избора у скупу.

Чланак 32.

Председник и секретар друштва остају чланови одсека, којима припадају.

Чланак 33.

Одбор је власник и дужан:

1. представљати друштво и водити сву материјелну ствар;
2. управљати свом економском друштвеном;
3. одређивати накнаду за изједине савице, и олакшане цене за непосредне руководе и остале научне државне, — али и једно и друго према одсецима одсека, и на основама које је поставио скуп друштвени;

4. руководити пословима друштва и раскретивати их по одељима; извршавати одлуке појединих одсека, али при том надати да све сложено остане у једној линији, те их оста

- ради, кад заседава, обратити оделу на ново председанство;
5. саставити оделу на седнице преко председника њиховог;
 6. водити списак свих извештаја о раду и стању целог друштва;
 7. прихватити и привремено, до одобрења скупа, одржавати сведе са савраним друштвима.

Чланак 34.

Председничка права и дужности јесу:

1. полове на састанцима наредивати, отворати и затворати седнице, и у њима председате руководити, минута артикуловати, одлуке артикуловати;
2. потписивати сва писма, која од друштва иду, и артикуловати друштву намени.

Чланак 35.

Остали су одборници власти и дужности:

1. по одлуци одела или, ако тога нема, како сами нађу да добро, заседавати у одбору највише друштвене;
2. водити пред одбор одлуке својег одела;
3. савештавати својем оделу наредбе одборске.

Чланак 36.

Секретарова су права и дужности:

1. да врши полове писменог пословаца (актаура) у друштву;
2. да уређује друштвени орган и остало све, што се у име друштва печата;
3. по одлуци одбора да наставља артикулове друштва, да артикулова доносиће писме, и о свему имену друштвеноме да води рачун;
4. да наредба књиже и збирке друштвене, док су под руководством његовим;
5. кад је на састанцима одборским број чланова раван, секретар артикулова права одборника.

V. Скуп.

Чланак 27.

Друштво се повремено састаје у Скупу.

Право говора и гласа одлучује на Скупу имају сви чланови друштва: позастни, редовни и допунски.

Унапред на Скупу може готви сваки, уколико то додужица архиварија Зборнице.

Чланак 28.

Председничко је овлашћено да се на Скупу одржи мир и ред, и архиваријата која одговара друштвеној друштва. Он је власник она лица, која би архиваријату поста радња, ошоменица на ред, а по потреби саједне сајмање и удављених из Зборнице; најчешће може и одредити Скупу да одлучи: хоће ли у седници остварити само чланови членова друштва.

Чланак 29.

Друштво на Скупу своје врши две послове:

1. врши однаму одлучује саопштење и одобрење изабраних одборника својих;
2. бира чланове друштву и секретара свог;
3. уверава се о одлучујућем раду друштва;
4. одлучује радње и инвентаре друштвене;
5. одлучује делове одсека на погодне;
6. врши одлучује од својих чланова, саветује се и одлучује о њима, и архиваријата њима му извршава даје одлучује да се изврши друштвени задатак;
7. расправља писма и у расправи изврши саједних одсека или изврши одсека и одлучује;
8. посоставља правила за пословни ред у друштву, за коначну таквада писма, за саједне саједне одлучује, за одлучује, за друштвени орган, за састанке, за вазеће послова и радње;
9. одлучује коначно за ситуације у свему са саставним дру-

ставила.

□. Састанци и одлуке.

Чланак 40.

Друштво, да би вршило своје послове, састаја се у седнице скупне, одборске и повједних одела својих.

Чланак 41.

Скуп се састаја у седницу јар једнапут у годину, — одбор јар једном у месец дана, — а одсеци по повједни по два.

Чланак 42.

Само су они састанци имену важни, које сазове, одбори, руководи и заједном закључају одређени или, ако он не може, одбором одређени члан.

Чланак 43.

На састанцима се може само о ономе одлучивати, да што је састанак по ономе уштењу власитан.

Чланак 44.

Да би одлука важна, треба да има од редовних чланова који су у месецу:

1. на састанцима скупним — јар половина редовних чланова, али никад мање од десет;

2. на састанцима одборским — јар петорица одборника;

3. на састанцима повједних одела — јар петорица чланова, али овај број не може никад бити мањи од петорице.

Чланак 45.

На састанцима и одлучује прописане ветичке чланова, што се на тај начин не може вршити, одста се до одлуче седнице.

Чланак 46.

Послове може бити и тајно, кад то одлуче петорица чланова.

VII. Свѣда са страним друштвима.

Чланак 47.

Друштво ће сарађивати у свѣду са страним друштвима, с којима се, по одређени свота задатка, може узajимно сарађивати.

Чланак 48.

У свѣду са страним којим друштвом сарађује друштво: по предлогу којег одсека и по одлуци Скупштине. Сви претставници о истаже може одбор, а и привремено у свѣду сарађивати.

Чланак 49.

Свѣду одржава одбор узajимним сарађивањем рада, а именованим друштвеним органома.

VIII. Орган друштва.

Чланак 50.

Друштво је дужно негатавом свој рад изредивати јавности у нарочитом органу.

Чланак 51.

Послове своје обављају друштво преко одбора, објекто: научни рад у својем органу, а одлуке у јавним местима и у органу.

IX. Улагање друштва.

Чланак 52.

Улагање је свота друштва у новцу, кингалама и збиркама.

Пороскобе своје одржује друштво дохода који му долазе: а) од постојеће друштвене владе, б) од приватних извора, в) добитком од свота економичног руковања.

Чланак 53.

Друштво ће поросити своје доходе на постојећу

својих редовних чланова, на накнаде асистенца, на откупе дела и саварн за своје Збирке.

Оно ће објављивати и издати чланове издавати своја дела, у намери да издате свој Збиркама, по одборској одлуци а по одлуцима које друштво има за то оставио буде.

Чланак 54.

Друштвена видљивост и Збирке јесу саставни део наредне видљивости и издана.

Чланак 55.

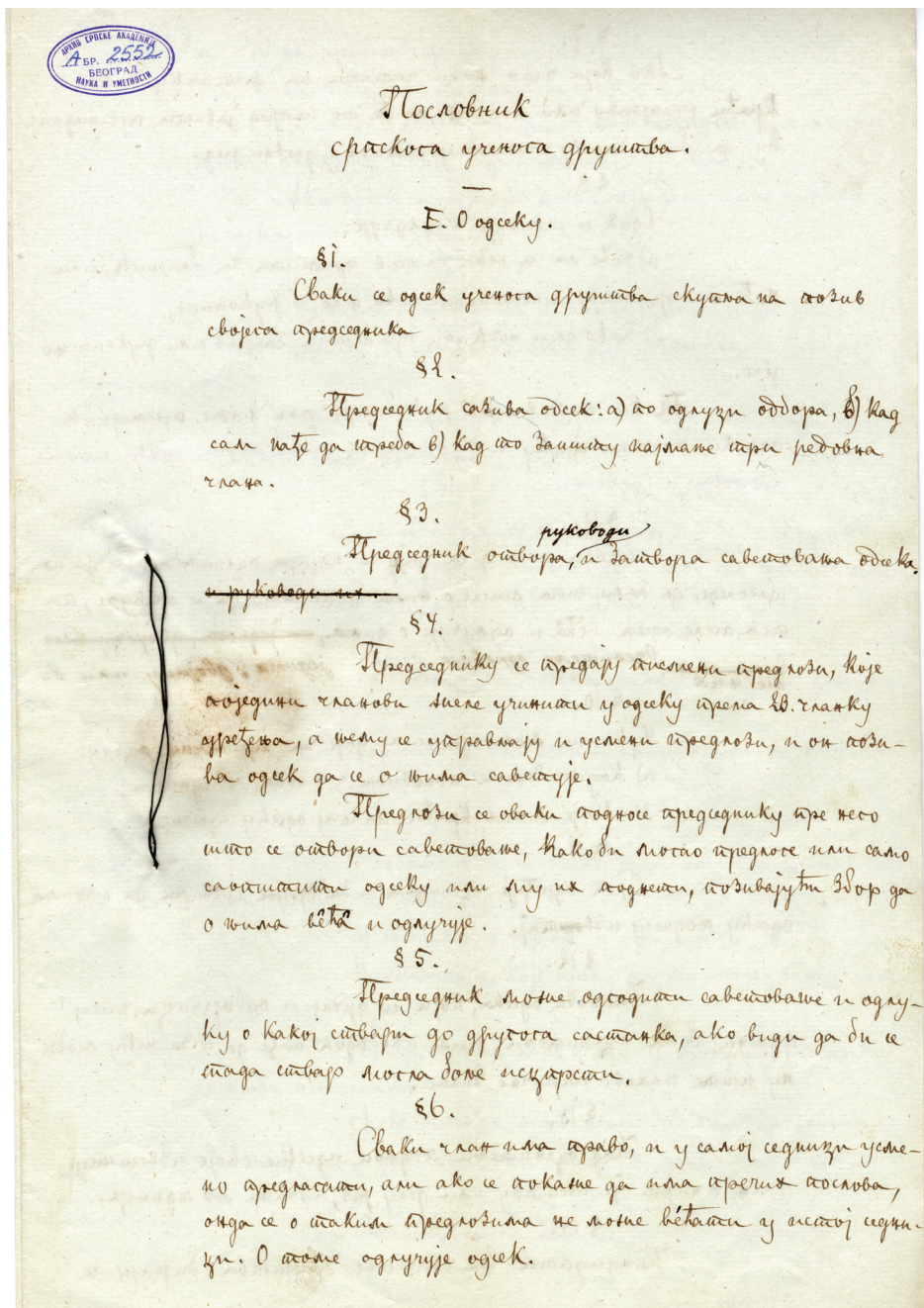
Помоћ за откупљивање канцеларијских послова давати се друштву из канцеларије министарства српске и црквених дела.

Чланови оловошта одбоја
за протекле у стању и пословима
дрешта друштва:

Др. М. М. М. М. М.
Милаш Кривошеја

М. М. М. М. М.
Јован Кошковић

Ј. М. М. М. М.
Др. М. М. М. М. М.

Пословник Српског ученог друштва
с предлогом промена означених црвеним мастилом
(Архив САНУ, Архива Српског ученог друштва бр. 32 [24]/1868)

§ 7.

Ако који члан неће читати на састанку Клубу кратко расправу или састанак, он ће се напред јавити председнику, да би се његово читање удвојачило у дневни ред.

§ 8.

Одсек се савештује и одлучује:

- а) хоће ли се неки састанак одржавати за Трагик, или хоће ли друштво читати неко дело у рукопису;
- б) како да се оцкује одржавати састанак или рукописно дело.

Итак састанак или рукописно дело може председник одсека поднети одсеку по визи којег члана онога одсека или по председнику одсека.

§ 9.

Састанци или дела дају се најпре оценишеница да се предложе, да Клубу шта писме о визи и по шта да се оцкује, та одсек може одсек визи и одлучује о визи. — једнога, двојицу или више њих. Оценишеница одлучује одсек, — једнога, двојицу или више њих.

§ 10.

Рукопис може да се не даје на одржавати одсек:

- а) кад се замале словима главова у седнице;
- б) ако је састанак кратки, та се у одсеку прочита.

§ 11.

Одсек одлучује оценишеница и да друге ствари да о визи одсеку поднесу визи.

§ 12.

Главова одсека, који су уједно и одржавати, пису дневни шта оценишеница, осим ако одсек нађе да се да неку особну писме визи одржавати.

§ 13.

Кад оценишеница поднесе одсеку своје извештаје, члан, о којем је састанак или делу ред, визи од седнице.

§ 14.

Кандидати за главова друштва визи се овако:

- а) на предлог председника;
- б) на писмени предлог тројице чланова.

Предлози ови важе до у потпуности реализације
целена кланку, или његовог уређења.

Ако одсек не усвоји такви предлог, он се никако и
не усвоји у Записку одсека.

§ 15.

Оно се узима да је одсек одлучио, на што се
ситање попутно ветима чланова, т.ј. половина и бар један
више.

Ако у чланови наједнако изгласани, онда пред-
седник оне одлучује.

§ 16.

Одсек не стоји у непосредној вези с друштвенима
или с одређеним изумима и њихов одсека, него све одобре
правна преко одбора.

§ 17.

На састанке одсека сваки члан може довести
оста.

Председник је власник и може одлучити изумима
узимајући одсека.

§ 18.

О ономе што се у одсеку ради послова одсека важи
Записку. То се Записку:

- а) предлози о којима се одлучује;
- б) извештаји, које одсеку одговоре одређени чланови
у којима науке;
- в) преглед, који у одсеку могу посетити о
неким изумима;
- г) све остало што може имати вредности
за науку и уметност, а на одсек и не има шта на
то да одлучује.

Записку одсека потписују сви чланови који су
на збору.

§ 19.

Одлуке одсека — Заједно са Записком и расправљенима — председник одсека представља одбору на знање и даље поступање.

§ 20.

Како је председник сачуван да не може да саопште саопштења, онда ће му Записки одређивати одбор.

Ако ли председник не би могао доћи на већ Записака — ми саопштења, онда му Записки дупа сам одсек.

§ 21.

Записки основачу сува ~~штокоже~~ сам одсек.

§ 22.

Правилна За ред основача у одређенима вавне и За одређене.

II. О одбору.

§ 23.

Чланове одбора сабира на Збор старешина Друштва, који и саветовања у одбору руководи.

Он саопштења одбору сва писма, која су Друштву дошла, и одзива одборнике да о ономе што је у писму писана већаше и одлучују.

§ 24.

Одбор ради оне послове, који су му ~~наметнути~~ 33. чланком уређења.

Он ради маже одлуке одређених одсека, које му представљају одборници — председници, и управља вавне како нађе да је оштено.

§ 25.

Ако одбор у својој оно што је у одлуку одлучено, онда ће ~~штокоже~~ одлуку извршити.

Ако извршења стараше се председник и секретар Друштва.

§ 26.

Ако ли одбор не изврши на неку одлуку од

сећа, одакле, преко својих резервиста, целу ствар са својим развојима одржати одјеку на ново издјеловање.

Све одукави на одјеку^{ни} одсеље своју одлуку одлуку те целу ствар издати пре одлуку.

§ 27.

Сваки је одборник власитан одговором у одбору, и у складу и пометом, о свему што иде у рад друштва.

§ 28.

Председника у одбору замештаје избором најстаарији резервиста.

Резервиста је замештаје од одбору најстаарији члан друштва, из помета одјека.

Овако заседување брзо најбоље се то додељива.

§ 29.

Одбор се одговарајуће сазива да се редовно погледом друштвеним научним врстама, Гласник, и то тако да сваке године изађе бар по једна свеска.

Око уређивања Гласника главну бригу води секретар друштва.

§ 30.

Гласник долазе:

- а) Високи одговорни одборници,
- б) Саписак књига српско-хрватских, а колико се може и осталих словенских, а и аутохтонских које се пишу српски и словенски у осталим.
- в) Неколико узорних чланова друштвених.
- г) Занимљиве састављене књиге, одборских и одборних одјека.

§ 31.

Расправе у Гласнику издати се само српским језиком, а не и извором за неопуштени српски језиком који је у писани, а ако у складу и у складу одређу.

Праксу одређу на одредот одјека одговарајуће одбор.

§ 32.

Одбор води рачун и о томе, да учено друштво добије потребна средства, како би могло вршити свој задатак.

§ 33.

Према § 2-ом чланку устава, слово д, одбору се потпуно оставља у дужности, да позове јавно све научне Србе нека државног или приватног, било за живота или у последној вољи, присутносно да се оснује друштвени Запад (српск).

Таки добровољни науче и уметнички зваке се: оставати или приватници друштвеног Запада (српска Комисија српског) и имаће велико особине уважан у друштву.

§ 34.

О томе што се у одбору ради, води секретар Западски, који ваља да оставати сви одборници што су на Запад.

§ 35.

Писма, која се пишу у име ученог друштва, потписују савремени друштва и секретар.

Одбор може саучинити која члана друштвено-ста, да може у неким случајима српски у име одбора.

§ 36.

Писма, која се пишу друге друштвених Квита, потписује сам секретар и вештавајући одбор о својој радњи.

†

III. О скупу.

§ 37.

Скуп ученог друштва сазида савремени академски позивом, који се члановима даме у Купу, и обзиром у новинама.

У позиву је крајњи програм што ће се на савремену радњу.

§ 38.

Председник друштва позива на скуп^{ни} савремени: а) по одлуци самог скупа, б) кад он, што јест савремени, сам нађе да треба, в) кад који одсек по Запад.

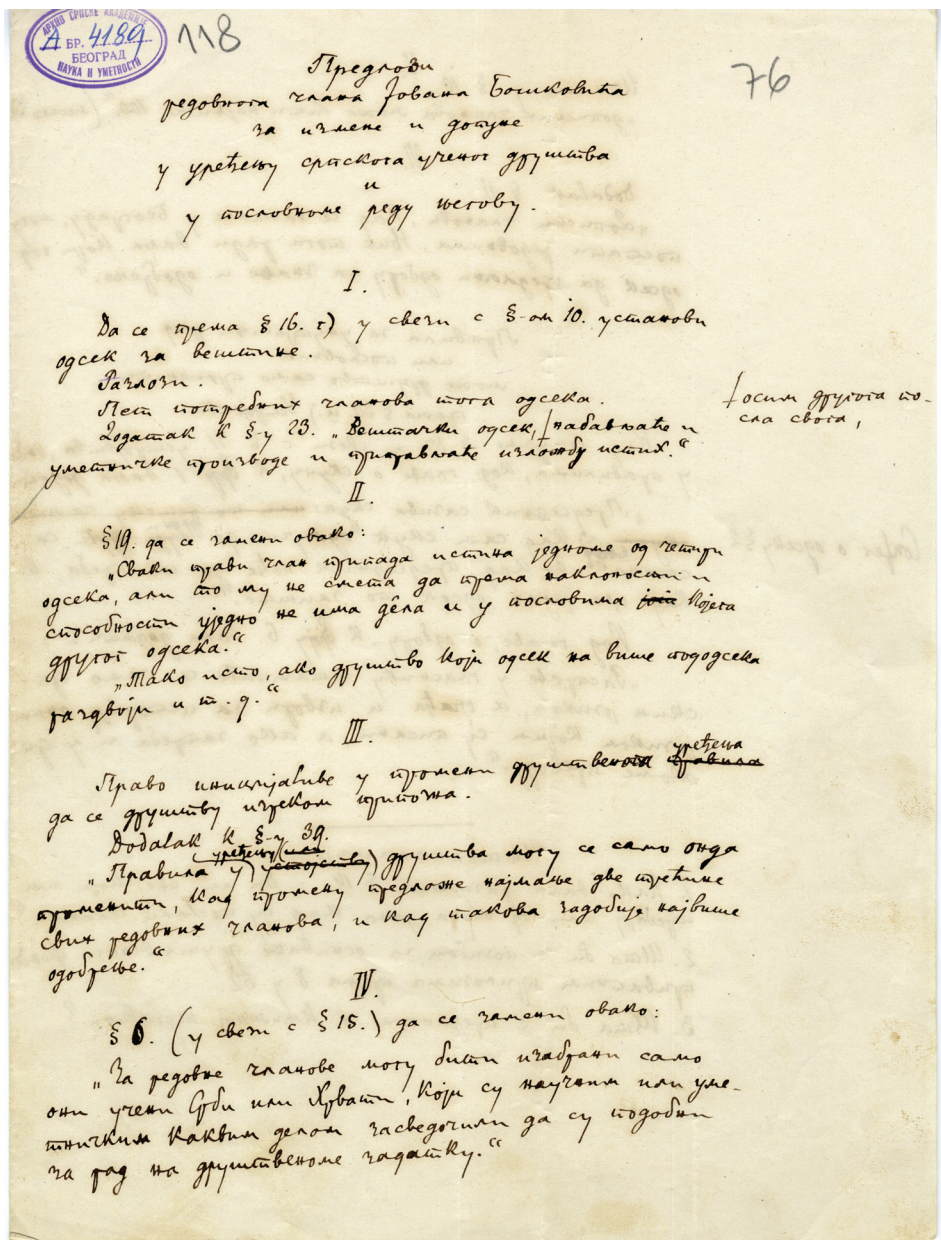
Заступку скрпа авиацију председник, гласари слава
авиацијска и секретари. Поштомници се дивљају по свакога
одсека по један.

Главног особинага одбога
за промене у статуту и пословнику
ученог друштва:

Др М. Милашковић
Милан Кузичић
Н. Милошевић
Јован Томасовић
Јосифовић
Тес. Шиматовић

бр. 33. / 1868.

Предлози Јована Бошковића за измене и допуне
у Уређењу и Пословнику Српског ученог друштва
(Архив САНУ, Архива Српског ученог друштва бр. 32 [24]/1868)

Учлени у § 10. V.

"дописни чланови може бити највише 100." (месно 50)

VI.

Одбори § 11.

"дописни чланови, кад се настале у Београду, могу постојати редовнима. Њих штага ради ваља који од одсека да предложе одбору на теме и одобрење."

Правилна за учествовањем одр
или постојати
може друштво само уметнички
време § 39. и.) Уметничка.

Кад се узме § 37 у свези с § 41, уметничка, овда у правилника, код главе о скупу, к њој и ваља додати:

Конфер о одсеку § 2.

"Председник сазива скупу: ~~или по потреби самоза~~ кад сам скупу одлучи да ~~буде~~ са-
ставачи, б) кад председник ваље да ио изеда, в)
кад ио један одсек ио раштае."

Код главе, о одбору, к њој в. ваља додати:

"Расправе у гласнику штампате се само др-
ским језиком, а превода и избори за истројну оми
језиком којим су писани, а алло превода и у др-
ском преводу."

Истериелације.

1. Како ваља разумети § 14. : Да ли све који ил
изјави ил од отота дана кад су ишли чланови?
2. Шта ли с поштом за оснивање друштва ваља фонда
приватних истројних време § у 52.
3. Шта ли с предлогом о књижној истројној?

33. [25] Требиње, 8/20. март 1868.

В[ук] Врчевић – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље и четврту своју рукописну књигу: *Народни јуначки њјесама* коју је после дугог очекивања добио с Цетиња. Желео је да се штампа у Црној Гори, па је зато „описана с’ првобитним а не с’ новим правописом“, па је треба поправљати. Шаље је на поклон у знак благодарности коју изјављује што га је Друштво изабрало за свог почасног члана, „премда ја то име заслужио нијесам по способности ума, но једино приписујем доброты Вашој“. Моли да га Друштво извести да ли хоће да му уступи књигу нових народних пословица и речи, велику као две Вукове штампане у Бечу 1849. Јавља да је Томазео из Фиренце писао Шибеничкој општини да се по народу скупљају народне умотворине и послао је 500 франака за помоћ. Жели да се Друштво заузме за издавање његових пословица. Осим тога јавља да има „од давна приуговорљену једну књижицу“ под називом *Плач Херцеговца*, у којој су описани сви главни зулуми над рајом за време владавине Али паше Ризванбеговића до 1861.

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

34. [26] Сарајево, 8. март 1868.

Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље и другу своју збирку јуначких народних песама. Све су из старијег времена, нове и нештампане, а има их 61, од којих је 39 испод Јахорине. Преписао их је од Илије Дивјановића и говори ко је он. Песме из Сарајева преписао је од Михајла Јоксимовића, пуцара. Настојао је да песме сложи по спољашњем историјском облику. Правописно Друштво их може штампати као и прве, али напомиње да их је „вјерно преписао из уста народних пјевача по провинцијалном изговору и нарјечју.“ Наводи варијанте изговора. Пита хоће ли уз пристојну награду да им пошаље више од 300 нештампанх женских песама. Напомиње да ће ускоро послати натписе с цркава, манастира, стећака и гробница српских и римских, као и пословице, загонетке, приповетке и басне босанске за „Гласник“. Превод турских речи послаће јер их није превео.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

35. [27] Јена, 13. март 1868.

Авг[уст] Шлајхер – господину [Ј. Гавриловићу или С. Новковићу]

Обавештава га да је примио диплому почасног члана и моли да Друштву изјави „моју дубоку и топлу захвалност на високој части које ме је оно удостојило“.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, аутограф А. Шлајхера, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу, као меморандум, сувим печатом отиснуто је: PROFESSOR Dr. A. SCHLEICHER JENA.

36. [28] Сента, 14. март 1868.

Душан Стојшић, наро[дни] учитељ и тајник читаонице –
Српском ученом друштву

Обавештава да су Срби у Сенти отворили читаоницу у тежњи „да се просвета и у нашој средини распространи“ и да покажу народу „да нас још није сасвим са земље нестало, него: „да Срби још живе“. Зато се обраћа Друштву молбом да на поклон пошаље „нашој, још веома сиромашној читаоници, какве по наш народ користне књиге“.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Стојшића, 2 л.

37. [29] Београд, 15. март 1868.

Д[имитрије] Црнобарац, министар просв[ете] и цркв[ених]
дела – Српском ученом друштву

Ради знања и управљања извештава Друштво да је кнез, у договору с Државним саветом, 12. марта решио да се укине закон од 23. јануара 1860. године вН^о 2071 (сбор. XIII стр. 10 и 11). У њему је реч о правопису.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Црнобараца,
1 л.

38. [30] Загреб, 16. март 1868.

Симе [Шиме] Љубић, професор – Равнатељству Ученога
друштва српске словесности [Српског ученог друштва]

Скреће пажњу да је на скупштини Друштва 21. јануара 1868.у извештају секретар прочитао да је дата помоћ г. С. Љубићу да допуни и поправи за штампање своју збирку из Млетачког архива. Наводи да то није истина и да од било кога није за то добио помоћ и моли да то буде исправљено у „Гласнику“ или „Вили“. Истиче да је Академија југославенска решила да те године изда једну свеску докумената које је он прикупио у Архиву млетачком, где је четири године службовао, и у Бечком. Издање ће бити много опширније од оног Шафариковог у „Гласнику“ и њиме ће се исправити његове погрешке које су се поткрале због непознавања млетачких преписивача. Моли, ако је могуће, да се од његовог рада о Шћепану Малом посебно штампа 12 примерака за пријатеље.

Писмо, оригинал, аутограф Ш. Љубића, 1 + (1) л.

39. [31] Београд, 16. март 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Црнобарцу]

Моли министра просвете и црквених дела да од аустријских власти издејствује одобрење да се на гробу Филипа Вишњића подигне споменик.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је белешка: „Примио: Милорад Поповић“.

40. [32] Београд, 16. март 1868.

Српско учено друштво – архимандриту Леониду
Обавештава га да је примило оба његова прилога за „Гласник“, као
и нови препис *Тийика Св. Саве* и знатна српска акта из руског манастира
у Св. Гори. Прилози су прегледани и биће штампан у „Гласнику“. Унапред
поздравља с љубављу сваки његов прилог.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

41. [33] Пожаревац, 22. март 1868.

А[лимпије] Васиљевић, професор – Српском ученом друштву
Истиче да је у нашој књижевности слабо заступљена логика и зато
нема јасног и одређеног појма о тој науци. Корисно је да се читаоци
обавесте о њој и зато је написао чланак. У њему је кратак опис развитка
логике од настанка до данас, који је наменио за „Гласник“, па се нада да
ће га Друштво усвојити и штампати. Ако се не прими, моли да му се ру-
копис врати.

Писмо, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 2 л.

42. [34] Варшава, 23. март /4. април 1868.

Иван Паплонскиј, професор Варшавске главне школе, дирек-
тор Института глувонемих, државни саветник – господину
[вероватно Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог
друштва]

Наводи да се у свим деловима словенских земаља чита „Гласник“
и преко њега њихова младеж као и остали Пољаци упознају се са српском
књижевношћу, а уз то напомиње да и студенти Главне школе имају радо-
ва о српској књижевности (о Гундулићу, српском епосу, о делима Вука
Караџића). Сам је написао кратку историју Србије и упутство за учење
српског језика; шаље за „Гласник“ опис старе српске сабље са фотограф-
ским снимком, а за коју би се требало обратити кнезу Сергију Григоревичу
Галицину да је поклони Српском музеју. Такође шаље за библиотеку
Друштва нека своја разматрања а накнадно ће послати неке друге ствари
(наводи које).

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф И. Паплонскога, 2 л.

43. [35] Београд, 26. март 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Црнобарцу]

Одбор Друштва обавештава га о пријему писма од 15. марта којим
му је саопштено да је у Србији укинута свака забрана правописа. Истиче
да је намеравао да предложи министру да се обустави мешање државе у
чисто научну ствар, па је пријатно изненађен да је ствар завршена и пре
покретања. Одбор сматра за своју дужност да изрази захвалност и при-
знање министру на томе. „Важност научне ствари ове по развитак народ-

ног образовања и народне књижевности у нас довољно је позната. Тиме што сте јој ви, господине, учинили приступ у државне српске канцеларије и у народну школу, завршили сте борбу за победу те ствари и уједно борбу за пуну самосталност, живот и чистоту нашега народнога језика у књижевности.“

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.
На концепту је белешка: „примио ово писмо 27. истог месеца М. Милошевић.“

44. [36] Праг, април 1868.

Одбор за прославу постављања камена темеља за Чешко народно позориште, др Ант. Чижек, председник – господину [вероватно председнику Српског ученог друштва Ј. Гавриловићу]

Обавештава га да ће у Прагу 16. маја 1868. бити положен камен темељац Народног позоришта. Тим поводом, а имајући у виду неговање словенске узајамности, чији је ватрени поборник и будитељ позива га да присуствује свечаности.

Писмо циркуларно, оригинал, чешки језик, штампано, 2 л.

45. [37] Панчево, 2. април 1868.

Каменко Ј. Јовановић – Српском ученом друштву

Истиче да је Друштво на свом последњем годишњем скупу дало оглас да се „установи књижарница, која не би само местне већ и народне потребе подмиривала“, чиме би прокрчила пут за будуће време и уједно служила „као посредница раздвојеним деловима нашег народа“. Зато се прихватио тога рада и у тој намери обраћа се Друштву молбом да прегледа његову приложену књижарску понуду (нема је као прилога уз писмо) поднету министру просвете и црквених дела. Ако је одобри, да је пошаље „куд треба, поткрепивши је од своје стране

Писмо, оригинал, аутограф К. Ј. Јовановића, 2 л.

46. [38] Београд, 9. април 1868.

Јован Гавриловић – [Одбору Српског ученог друштва]

Наводи да је трећег априла био у Земуну да тражи адвоката за подизање тужбе против књижара Сопрона који још од 1855. дугује 180 форинти које је добио од продаје књига које су припадале Друштву. По упутствима адвоката Коске, износи шта прво треба и на који начин радити да би се тужба могла подићи.

Извештај, оригинал, аутограф, Ј. Гавриловића, 1 л.

47. [39] Београд, 9. април 1868.

Одбор Српског ученог друштва – Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да му у име признања за дар којим је обогатио библиотеку Српског ученог друштва додељује захвалницу. Истиче да „Ваш дар одликује се од осталих и реткошћу и избором; ваш дар, напослетку, није уједињен поклон, него је само сјајнији котур у реду многих услуга којима ви ово друштво задужујете од толико времена.“

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

48. [40] Београд, 12. април 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Црнобарцу]

Обавештава га да се на оглас којим се изражава жеља Друштва да се у Београду установи српска књижара којом би се задовољиле потребе књижевности јавио Каменко Ј. Јовановић, трговац из Панчева. Приложио је понуду Министарству и молио да се она и у Одбору Друштва прегледа. Одбор је прегледао понуду и „нашао је да свему што је тамо казано има довољно разлога, и узимљући слободу да је поткрепи, шаље је уз ово писмо госп. министру на његово расположење.“

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је белешка: „Примио Милорад“ и у горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

49. [41] Београд, 12. април 1868.

Српско учено друштво – Богољубу Петрановићу у Сарајево

Обавештава га о пријему друге књиге *Српских народних ѿјесама из Босне и Херцеговине* и да је Одбор наредио да се на првом састанку преда на преглед и оцену Одсеку за науке литерарне. Моли га да јави имена певача од којих је записао песме штампане у првој књизи.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

50. [42] Београд, 12. април 1868.

Српско учено друштво – Алимпију Васиљевићу, професору
у Пожаревцу

Обавештава га да је Одбор примио његов рад *Историјски развитак логики* и наводи да је рад Друштва одређен статутом „занимати се наукама и вјештинама у колико се оне понајближе тичу Српства“, а рад не улази у тај круг па се није могао давати на преглед и уз писмо му се враћа.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

51. [43] Београд, 12. април 1868.

Српско учено друштво – Вуку Врчевићу

Обавештава га да је примило и другу књигу песама, захваљује му на поклону и наводи да ће све четири књиге заједно дати на преглед Одсеку за науке литерарне. Тражи да пошаље и књиге *Пословица и ријечи народних*, као и *Плач Херцеговца*.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

52. [44] Београд, 22. април 1868.

Српско учено друштво – Одбору за светковање приликом постављања темеља за Чешко народно позориште

Обавештава га да је Одбор Друштва примио позив и од своје стране, свесрдно захваљујући Одбору на позиву. Као заступника на прославу шаље редовног члана Милана Кујунџића, којем у то уме дају писмо Одбора Српског ученог друштва.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

53. [45] Будишин, 24. април 1868.

Towarŕstwo Maćicy Serbskeje w Budyšinje. Товариство Маџицы Сербскее вѣ Будишинѣ (Друштво Матице српске у Будишину), Михал Хорник, секретар – [Српском] ученому друштву

Обавештава Друштво да су од нове организације, тј. од Српског ученог друштва примљена три речника, „Гласници“ 1862–1867, шест календара, четири списа и венац народних песама. Обећава да ће слати Матичина издања и захваљује на послатим књигама са жељом да се шире везе Дунавских и Лужичких Срба.

Писмо, оригинал, лужичкосрпски језик, аутограф М. Хорника, 2 л. У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Друштва.

54. [46] Београд, 25. април 1868.

М[илан] А. Петронијевић – господину [Миловану Спасићу, председнику Одсека за науке историјске и државне]

Обавештава га да је Ђорђе Малетић усвојио његове примедбе и према њима дотерао свој чланак. Наводи да се исто изразио и г. Црнобарац кад му је показао састав. Истиче да је ово писмо допуна њиховог ранијег реферата „да се састав прими ако га писац према примедбама поправи, и да се награди са 4 дук. табак“. Не може да дође на седницу па шаље састав.

Писмо, оригинал, аутограф М. А. Петронијевића, 2 л. с прилогом:

М[илан] А. Петронијевић, *Примедбе на „Историјски развијак гимназије београдске” од Ђ. Малетића*

У њима наводи да није јасно представљено оно што се говори о „Устројству јавног училишног настављенија“ од 1844. и „Упутству професорима гимназије и полугимназија“ од 1845. и истиче да устројство није тих година извршено, бар не потпуно. Такође набраја предмете који су били и ко их је предавао.

Примедбе, оригинал, аутограф М. А. Петронијевића, 2 л.

55. [47] Београд, 29. април 1868.

М[илан] Миловук, директор реалке – председнику Српског ученог друштва Јовану Гавриловићу

Предлаже му да реалка Српском ученом друштву уступи својих 18 прозорских завеса, које су још као нове, а набављене пре три године, док је била у згради Велике школе. Друштво у замену да направи завесе за садашњу реалку које би, по предрачуну, коштале 843 гроша чаршијска. Истиче да, ако би пристао на предлог, пристао би и министар просвете, јер би јефтиније прошли.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 2 л.

На полеђини другог листа Гавриловић је записао: „Пр[имио] 29. априла 868.“

56. [48] Београд, 30. април 1868.

Др Н[икола] Крстић, члан Српског ученог друштва – Одсеку за науку историјске и државне

Извештава да је прочитао састав под насловом *Критика* на дело Алимпија Васиљевића *Историја народног образовања код Срба*, а који је написао Чедомил Мијатовић. Истиче да је за нашу књижевност важно дело у ком се описује развитак образовања, али је од важности и да се тавка дела оцене. Саглашава се са свим главним мислима исказаним о делу и наводи да заслужује да се штампа у „Гласнику“ уз награду од пет дуката по табаку.

Рецензија, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

57. [49] Лозница, 30. април 1868.

Игњат Васић, прота, председник дружине „Подрињска слога“, Коста Петровић, деловођа – Српском ученом друштву

Обавештавају да су „лознички становници“ на измаку прошле године основали дружину „Подрињска слога“ да у оквиру својих моралних и материјалних могућности потпомаже општи напредак Српства. Моле Друштво, ако је могуће, да им пошаље по један примерак од својих до тада штампанх књига.

Писмо, оригинал, аутограф К. Петровића, изузев потписа И. Васића, 2 л.

58. [50] Београд, 1. мај 1868.

Српско учено друштво – Управи Државне штампарије
Обавештава да уз писмо шаље рукописе и моли да Управа Државне штампарије нареди да се штампају као друштвене књиге *Српске народне њриповејке, збирка Вука Врчевића и Српске народне иџре, ојис Вука Врчевића*, свака у 3.000 примерака.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је потписана белешка: „Примио: Раичевић“.

59. [51] Београд, 1. мај 1868.

Српско учено друштво – Управи Државне штампарије
Уз писмо шаље рукопис и моли Управу Државне штампарије да нареди да се штампа у другој књизи „Гласника“, другог одељења дело *Сјоменици о Шћејану Малом* у 500 комада.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је потписана белешка: „Примио: Раичевић“

60. [52] Београд, 11. мај 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Црнобарцу]
Обавештава га да је Одбор прошле године замолио Министарство да се промене чланови у уређењу Српског ученог друштва који ограничавају рад. Уз писмо, чланови Друштва износе историјат догађања тим поводом, подносе министру резултат рада и моле га да би „овом новом уређењу Српскога ученог друштва изволели набавити државно одобрење.“

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је белешка: „примио 13./5. Мил Ђурић“ и у горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

Писмо је с прилогом:

Уређење Српског ученог друштва како је по предлогу одређене комисије прегледао и њоравио ѓа скуј друштвени 21. и 28. ајрила 1868.

Према њројоколу скуја њоџа у чисјо извео секретар Сјојан Новаковић.

Препис, аутограф С. Новаковића, 6 л.

61. [53] Београд, 11. мај 1868.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела
Обавештава Министарство да су за реалку, док је била у садашњој згради Српског ученог друштва, о државном трошку набављене завесе за прозоре. Када се одселила, однела је и завесе које се не могу употребити у новој згради. Одбору је потребно да набави завесе, па је од директора реалке добио предлог да се оне откупе и то саопштава. Пошто су обе зграде

државне, напомиње да би завесе требало сматрати својином зграде у којој је Друштво и ту их повратити, а реалци одобрити трошак за набавку потребних завеса. У том случају Одбор би био ослобођен бриге и трошка за набавку завеса. Моли да га на време извести шта је одлучено о том питању.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је белешка: „примио 13/5. Мил Ђурић“ и у горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

62. [117] Пешта, 14. мај 1868.

Magyar tudományos akadémiа (Мађарска академија наука), Ј. Арањи (Ј. Арану), секретар – Српском ученом друштву

Обавештава га да су примили и захваљује за послате: „Гласнике“, књ. XVI – XXII и II одељак књ. I, *Сјоменици српски из Дубровачке архиве II*, В. Краљевића *Прејиску о Унији и Српске народне ѿјесме*, а који су предани библиотеци.

Писмо, попуњен штампан формулар, француски језик, 2 л. с прилогом:

Пешта, 14. мај 1868.

Мађарска академија наука, Ј. Арањи, секретар – Српском ученом друштву

Доставља распис да су ниже наведеној књижари у Пешти, није наведено којој, предана дела наведена у приложеној листи, она недостаје, да их пошаље Друштву. Моли потврду пријема и најзад износи какав је поступак ако се књиге не приме као и начин слања књига Мађарској академији наука.

Оригинал, мађарски и француски језик, 2 л.

63. [54] Београд, 15. мај 1868.

А[рхи]е[пископ и] митроп[олит] српски Михаил – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да архимандрит Леонид продужава посао који му је поверен и обећава да ће и даље достављати Друштву све што се односи на српску књижевност. Жали се митрополиту да у Хиландару нису хтели да му покажу тајну библиотеку и моли га да каже да дозвољава да и ту прегледа и да опише рукописе. Послао је Друштву две књиге: *Историјско-ое описаніе Сербской царской лавры Хиландаря* и *Сербская иноческа община въ Палестинѣ*, обе у два примерка. Предлаже да му се пошаљу сви „Гласници“, јер би их он у свом послу користио и можда материјале које нађе сравњивао с оним што у „Гласницима“ нађе. Митрополит му је послао књигу о богумилима. Прочитао ју је и спремио примедбе на њу, пре објављивања у „Гласнику“.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 л.

64. [55] Варшава, 17/29. мај 1868.

Иван Паплонскиј – господину [вероватно Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Јавља да је у марту послао опис српске сабље заједно са фотографским снимком, али још нема никаквог одговора, па моли за извештај да ли је то примљено и дато „Гласнику“. Даје обавештење на пољском о раду сенатора Р. Губеа о значају римског и римско-византијског права код словенских народа.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф И. Паплонскога, 2. л.

65. [56] Београд, 25. мај 1868.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је професор Капитон Невострујев из Москве послао Друштву на дар *Историју вароши и града Београда* с два плана. С књигом је за „Гласник“ послао и *посланије* које су Хиландарци писали 1669. руском патријарху Јоасафу и пропратио га је својим објашњењем. Жели да добије одговор о пријему да би могао да јави Невострујеву и пошаље му XXI књ. „Гласника“ коју није добио.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 л.

66. [58] Брод, 3/15. јун 1868.

Коста Х[аци] Ристић – Стојану Новаковићу, уреднику „Виле“

Обавештава га да је био болестан и дошао је у Брод да се лечи, а да би одржао реч, шаље „пјесмарице не преписане на чисто“. Моли га, када прими књижицу, да је преда Ученоме друштву а уједно и да им ово писамце прочита да би их увјерили да су препреке биле те је дијело заостало“. Јавља да су чули жалосну вест да је кнез Михаило погинуо. Кад се врати у Сарајево, одговориће на писмо Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф К. Х. Ристића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа је штампан латинични меморандум: „Nagyí Ristós Soehne SARAJEVO“.

67. [59] Београд, 7. јун 1868.

Српско учено друштво – И[вану] Паплоњском, професору Универзитета у Варшави

Обавештава га да је примило оба његова писма заједно са чланком, књигама и фотографским снимком. Захваљује на свему и јавља му да ће чланак бити примљен у „Гласник“. Наводи да од кнеза Галицина као непознати не могу тражити сабљу, па га моли да он сам замоли кнеза Галицина да сабљу уступи нашем Народном музеју. Уз писмо прилаже одломак из часописа „Вила“ да види како су објављени подаци „о пољској радњи за упознавање српске књижевности о којима имате љубав известити нас“.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

68. [60] Сарајево, 13. јун 1868.

Коста Х. Ристић – родољубивој господи [Српском ученом друштву]

Обавештава да је из Брода преко Стојана Новаковића послао књигу српских народних песама које је прикупио од Сарајлија а мањи део од једнога Херцеговца. Наводи да је од сељака чуо мало жеталачких, а није имао прилику да много накупи јуначких песама. Ако се песмарица штампа моли да се за њега остави 25 комада. Преко Стеве Богдановића из Славонског Брода да му се пошаље 12 примерака, а преостали да се разашаљу на 13 адреса које у писму наводи.

Писмо, оригинал, аутограф К. Х. Ристића, 2 л.

69. [63] Београд, 14. јун 1868.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела [Димитрију Црнобарцу]

Обавештава министра да међу књижевнике који неуморно, вешто и с довољно љубави раде да упознају са страним светом нашу земљу спада и Феликс Каниц. Последње његово дело је *Serbien historisch-ethnographische Reisestudien aus den Jahren 1859–1860 mit 40 Illustrationen, 10 Tafeln und einer Kartl.* Одбор Српског ученог друштва мисли да би наша влада испунила своју захвалност њему „ако би му учинила какав новчани поклон“, јер му није ништа издато на име трошка око израђивања наведеног дела.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На концепту је белешка: „примио Мил. Ђурић“ и у горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

70. [61] Београд, [до 18] јуна 1868.

Милан Кујунџић, члан Друштва – Одбору Српскога ученог друштва

Подноси свој извештај са свечаности подизања храма за „чешку позоришну уметност“. Приметио је искрене симпатије чешке стране за Београд „као огњишта за нов и самосталан развитак словенске науке и уметности“. Наводи да је у једној седници „Умјелецке беседе“ расправљано о питању колико је који словенски народ развијао у себи идеју словенске заједнице и да се најдуже расправљало о Србима. На крају је председник упутио поздрав Српском ученом друштву, као и чланови Чешког ученог друштва. Обавештава и да је Сигфрид Капер, познати преводилац наших народних песама на немачки језик, спремио већу збирку и на чешком језику, а Српском ученом друштву послао је своју фотографију. На њеној полеђини Капер је написао ћирилицом: „Шта Бог даде и срећа певачка!“, па се потписао.⁸

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 2 л.

⁸ У Архиву САНУ фотографија је у Историјској збирци под сигнатуром бр. 7569/37.

71. [57] Београд, 18. јун 1868.

Јован Гавриловић, М[илован] Спасић – [Одбору Српског ученог друштва]

Рађено на основу одлуке одборске бр. 67 дана 24. и 27. маја 1868. у Београду.

Пошћисани љребројавиши складишиће друшћивених издања нашли су да има од сваке књиге оволико колико ћише у овом љроћоколу.

У њему је 46 редних бројева (од којих 22 за „Гласник“) с наведеним насловима издатих књига и датим бројем колико их још има или констатацијом да нема ниједне књиге.

Записник, оригинал, с аутографима потписа обојице, 2 л.

72. [62] Београд, 24. јун 1868.

Српско учено друштво – Теофилу Петрановићу

Обавештава га да, иако је био рад да збирка песама изађе те године, литерарни одсек не може још да је прегледа док не буде прочитана раније послата збирка песама и приповедака Вука Врчевића. Сем тога, Одбор има ограничена новчана средства а и несрећни догађаји који су се десили не могу а да не утичу на рад Друштва.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

73. [64] Крагујевац, 10. јул 1868.

Велимир Стевановић, арт[иљеријски] капетан – господину [највероватније Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да му шаље једну квиту [задужницу] његовом оцу Михаилу Поп Стевановићу од стране Правитељствујушћег совјета 1813. да је он, ако има какве историјске важности, преда Српском ученом друштву. Наводи да је код мајке пре десетак година видео још таквих квита и сећа се да је у записима свога оца наилазио на извесне суме које је давао Правитељствујушћем совјету с примедбом да нико од његових нема право да их потражује и образложењем: „да је он оно по могућењу за обшћност принео и да његови потомци немају се са ничим што је он учинио користити“.

Писмо, оригинал, аутограф В. Стевановића, 2 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: КРАГУЈЕВАЦ.

74. [65] С[анкт] Петербург, 16. [26?] јул 1868.

Императорское русское географическое общество (Царско руско географско друштво), секретар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му преко протојереја Рајевског при царској мисији у Бечу шаље своја *Извѣстїя*, 1867, 4–8, 1868, 1–3, *Ошћейъ общества* за 1866. и 1867. и потврђује да је од Српског ученог друштва

добитојено следеће: *Прејиска о унији ејискоја Венедикѿа Краљевића*; „Гласник“, св. XIX–XXII, *Српске народне ѿјесме из Босне и Херцеѿовине*, скупио Б. Петрановић; *Пуѿничка ѿсма...* М. Милићевића; *Грађа за новију српску историју*, књ. I, „Гласник“, други одељак.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум Друштва.

75. [66] Београд, 31. јул 1868.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господину [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да му је архимандрит Леонид из Цариграда послао опис српске цркве у Цариграду коју су Срби градили и у којој је икона Св. Богородице и Св. Николе из Београда, а која се „и сада зове Београдска–Српска“. Површно је нацртао цркву и једно дрво из Београдске шуме која је близу Бујукдере. Моли га да опис и цртеж преда Друштву за „Гласник“ (цртежа нема као прилога уз писмо). Наводи да је писао секретару да се „Гласници“ пошаљу архимандриту и то није урађено, па понавља молбу с тим да се њему пошаљу „Гласници“, а он ће видети како ће их послати у Цариград. Истиче да је архимандрит молио да се приложи које је послао за „Гласник“ одвојено штампају у неколико примерака. Посебно указује да: „Овај књижевникъ може бити одъ велике користи нашој књижевности, почемъ и разуме посао и има добру вољу да све што тамо нађе пошлѣ Срб. ученомъ друштву; Зато ћете добро учинити да му учините ово што моли.“

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л. с прилогом:

Константинопољ [Цариград], јул 1868.

Архимандрит Леонид, *Константинопољская црковъ Божијей Матѿери Бѿлѿградской*

Наводи да се налази „не далеко отъ Силиврѿскихъ воротъ которые вѿдутъ къ Балуклей (Живоносному источнику)“ и на који је начин изграђена. Пошто је заузео Београд 1521, султан Сулејман је преселио најистакнутије грађане у Цариград, дозволио им да понесу чудотворне иконе (Божију матер и Св. Ниолу), као и мошти Св. Параскеве и одредио им простор за грађење цркве у Цариграду. У саграђену цркву смештене су иконе и мошти а насеље, које је ту основано, названо је Београд.

Опис цркве, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

76. [67] Загреб, 4. август 1868.

Ђ[ура] Даничић, тајник ЈАЗУ – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да по налогу Југославенске академије знаности и умјетности шаље „Рад“ 4 и др Дежмана *Рјечник* и јавља да је Академија с великом захвалношћу примила „Гласник“ IV.

Писмо, оригинал, латиница, рукопис и штампано, аутограф
Ђ. Даничића, 2 л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је сувим жигом
меморандум: „PEČAT JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE
ZNANOSTI I UMJETNOSTI“.

77. [68] Београд, 14. август 1868.

Светозар Никетић, сврш[ени] студ[ент] М[осковске] д[уховне]
академије – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је у последњој књизи „Гласника“ погрешно штампан чланак: *О насрѣћањама римских ѧаја на срб. и хрв. цркву* под његовим именом и као његов оригиналан рад. Наводи да је тај чланак у нечем прерадио, и то на самом почетку, где се говори о упливу Грка на ширење хришћанства у Србији. Чланак је г. Тројанског, штампан у „Православномъ Собѣсѣднику“ за 1860. За грешку није знао док није дошао у Београд и моли да се то објави у идућем „Гласнику“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 2 л.

78. [69] Београд, 16. август 1868.

Ђура Јанковић, правник II [године] – Српском ученом друштву

Подноси Друштву на оцену и откуп рукопис свог покојног оца Пауна Јанковића Баће, бившег саветника, који је писао у прогонству у Русчкуу 1858. Моли Друштво да има у виду тадашње време и околности писања рукописа и, ако га прими, да се из њега изоставе нека имена, „јер време садање именима или неодговара.“ Наводи да се из рукописа види да је нацрт *Шесѧнаесѧоѧодишње владе кнеза А. Карађорђевића*.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Јанковића, 2 л.

На другом листу, коверти, је бордо воштани печат, преломљен на два дела, оштећен и с недовољно јасно отиснутим симболима.

79. [70] Београд, 18. август 1868.

Ст. Раичевић – „Љубѧзно моје Вилство“ [Стојану Новаковићу]

Обавештава да су штампане и повезивање *Срѧских народних ѧрича* коштали 3.741 грош порески и да комад стаје 1 грош и 1 пару пореску.

Писмо, оригинал, аутограф Ст. Раичевића, 2 л.

На листу се изнад и испод писаног текста налазе руком С. Новаковића написане рачунске радње и белешке којима су обрачунавани продајна цена и проценти за књижару.

80. [71] Београд, 18. август 1868.

Јов[ан] Гавриловић – господину [Стојану Новаковићу, секретару]

Извештава га да је Одбор 2. децембра 1865. закључио да се фотографише кућа Доситеја Обрадовића у којој је била прва богословија и да је он наређење извршио, па шаље да се у архиву Друштва оставе две фотогра-

фије и план куће који је израдио Михаило Валтровић, професор реалке. За фотографије је платио два, а Валтровић тражи пет дуката. Ако Одбор за то да новац, нека га њему пошаље, а ако је скупо, с обзиром на стање Друштва, сам ће сносити тај трошак.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 1 л.

81. [72] Београд, 18. август 1868.

Јов[ан] Гавриловић, ред[овни] чл[ан] Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Извештава да је прегледао рукопис Панте Срећковића у којем су: 1. описи манастира између Овчара и Каблара, 2. казивање о Сали-аги, 3. преписи из једне старе *Србуље*. Напомиње да се доста већ налази код Вука или је у „Гласнику“ описано. Мисли да би се рад под 1. могао штампати у „Гласнику“, под 2. да уђе у грађу новије историје а под 3. да уђе у „Гласник“, уколико није већ тамо штампано.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

82. [73] Београд, 21. август 1868.

Јов[ан] Гавриловић – Стојану Новаковићу, секр[етару] Срп[ског] у[ченог] др[уштва]

Моли га да му пошаље да прегледа рукопис Пауна Јанковића Баће ако му га је предао његов син.

Писмо, оригинал, с печатом у црвеном воску преко ког је налепљена хартија, 1 л.

83. [74] Београд, 29. август 1868.

[Јован Гавриловић] председник [Српског ученог друштва] – Управи Државне штампарије

Уз писмо шаље дело *Библиографија српска (без хрвајске) новијега њериода књижевности* Стојана Новаковића да се штампа у 500 примерака.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

84. [75] Алексинац, 4. септембар 1868.

Марко Велизарић, суплент – Српском ученом друштву

Управа Реалне гимназије у Алексинцу моли Друштво да за библиотеку бесплатно пошаље по један примерак свих својих књига да би младеж гимназије имала потребне књиге за наставу.

Писмо, оригинал, аутограф М. Велизарића, 1 л.

85. [76] Рума, 5. септембар 1868.

Одбор Српске омладине у Руми – Српском ученом друштву

Позива на *Српску беседу са иџранком* на дан 5. септембра 1868. у корист Српског народног позоришта.

Позив, оригинал, штампано, 1 л. с прилогом:

позивница на *Српску беседу с иџранком* с програмом беседе, штампано, 2 л.

86. [77] Београд, 6. септембар 1868.

А[лександр Степанович] Тројанскиј, секретар Царско-руског генералног конзулата – секретару [Српског ученог друштва Стојану Новаковићу]

Наводи да је у најновијем „Гласнику“ штампан чланак *Насрѣћања римски ѡаја на срѣску и хрвајтску цркву* као оригиналан састав Светозара Никетића. Чланак није оригиналан, него превод његове расправе *Прежнѣя оѡношенѣя римских ѡаѣъ къ ѡравославной сербской церкви*, штампане у Казану у Русији 1866. Моли да се та његова изјава саопшти Српском ученом друштву

Писмо, оригинал, аутограф А. Тројанског, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је записао: „Није употребљено, јер је г. писац пре него што је Одбор могао што о овоме сазнати, исто ово штампао у новинама као изјаву.“

87. [78] Београд, 12. септембар 1868.

Филарет Петровић, ђакон, богослов – секретару Друш[тва] српске словесности [Српског ученог друштва] Стојану Новаковићу

Обавештава да у прилогу шаље писмо из којег ће видети шта се у њему налази и моли да Друштво настоји да се књига што пре набави. Наводи да је грех да у прабини труне и да калуђерима „није стало до такве и томе подобне драгоцености, њима је стало до трбуха.“

Писмо, оригинал, аутограф Ф. Петровића, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је записао: „23. октобра 1868. Седница девета показано и остављено да то који од чланова распита и види, те је ту бригу узео на се секретар Стојан Новаковић“.

Писмо је с прилогом:

Београд, 12. септембар 1868.

Филарет Петровић, ђакон и богослов – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештава да је у манастиру Војловици нашао стару рукописну књигу *Служабник*. На првом листу су насликани цар Константин и царица Јелена, златом позлађени. На последњем листу је запис и код њега година 1162. када је писан. Настао је у Вишњици или Винчи. Другим рукописом написано је да је у 16 веку писано. Књига је тврдо повезана, има дрвене корице „зеленом кадивом обложене. – За такву књигу – старину, велика је жалост да лежи у прабини манастирској, јер ће наскоро без сумње пропасти.“ Мисли да би било добро кад би Друштво књигу набавило и међу остале старине уврстило.

Писмо, оригинал, аутограф Ф. Петровића, 2 л.

88. [79] Београд, 14. септембар 1868.

Јов[ан] Гавриловић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је предао послужитељу Милану једно канапе, две фотеље и 6 столица, све пресвучено зеленим материјалом, да се смести у соби Српског ученог друштва где нема готово никаквог намештаја или где он сматра да је потребно. Дао је и осам гроша да се плате носачи за пренос гарнитуре у зграду у којој је Друштво. Моли га да о поклону обавести Одбор који треба да нареди да се ствари заведу у инвентар Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л. с прилогом:

Белешка Ј. Гавриловића као порука Милану Ђ. Милићевићу да одмах одговори на писмо у вези са завесама за прозоре.

Порука, оригинал, 1 л.

Она је касније залепљена на првој страни другог листа.

89. [80] Београд, 22. септембар 1868.

Чед[омиљ] Мијатовић – Миловану Спасићу, председнику Одсека за историјске и држ[авне] науке

Извештава да је Алимпије Васиљевић, у одговору на критику свога дела *Историја образовања код Срба* („Србија“, бр. 88), навео да „моје критике не заслужују награду“. Зато моли Спасића да Одсек изјавом у протоколу обавести читалачки свет да ли је Васиљевићева тврдња основана.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

90. [81] Београд, 30. септембар 1868.

Чед[омиљ] Мијатовић, ред[овни] члан Српског ученог друштва – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава га да предаје своју студију *о Новчаној сисџеми сџароџ срџскоџ краљевсџива* као први чланак из политичко-економских студија о финансијама старог српског краљевства. Моли да се спроведе Историјском одсеку на оцену и жели да му се одреди награда ако се прими за штампу у „Гласник“.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

91. [82] Београд, 10. октобар 1868.

Васа Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да су на рачун за Српско учено друштво одшампане књиге *Срџске народне црџиџовейке* и *Срџске народне иџре* Вука Врчевића у по 3.000 примерака и да трошкови штампања износе 5.164 гроша и 5 пара.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа В. Берара, 1 л.

92. [83] Бановац, 10. октобар 1868.

Матија Бан – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да није могао доћи на седницу. Шаље му свезак народних песама које је скупио Вук Врчевић и о њима даје своје мишљење. Наводи да оне заостају за Вуковим у песничком и психолошком по-

гледу, да су само подржавања, али без полета и топлине. Ако би се могло наћи неколико песама и у другим Врчевићевим свескама, могла би се штампати мала свеска или све оставити у архиви, па ако се временом нађе бољих, онда штампати повећу свеску.

Мишљење, оригинал, аутограф М. Бана, 2 л. с прилогом:

непотписана белешка у којој је наведено осам наслова песама с њиховим редним бројевима под којим се воде код В. Врчевића и упоредо те исте песме с насловима какви су код Вука и податком у којој су књизи објављене и на којој страни. Затим за другу књигу Врчевићевих песама даје примедбе (да има речи које народ не говори, да су тумачења скупљача неистинита итд).

Белешка, оригинал, 2 л.

93. [84] Београд, 11. октобар 1868.

Никола Беговић, прота карловачки – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да у Горњем Карловцу постоји српска школа и „покрај исте има и заподјенута књижица“ у којој нема многих важних српских књига, а понајмање има издања која Друштво издаје. Моли да „нашу књижицу од сувишка вашег потпомоћи изволите.“

Писмо, оригинал, аутограф Н. Беговића, 2 л.

94. [85] Београд, 13. октобар 1868.

Јован Гавриловић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је кнез Михаило био претплаћен на 100 примерака књиге Б. Петрановића о богумилима и да је Розен, помоћник библиотекара после смрти кнежеве састављао каталог приватне кнежеве библиотеке. Питао га је за наведену књигу и добио одговор да постоје 64 примерка. Потом се обратио кнежевим туторима с молбом да се примерци књиге уступе Српском ученом друштву и они су наредили да се 60 примерака уступи. Он је примио те примерке и шаље их Српском ученом друштву да оно на првој седници Одбора нареди како ће се с њима поступати. Тражи да му се да реверс да су књиге из приватне кнежеве библиотеке преко Розена примљене да би реверс предао Розену.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

На првој страни другог листа је написан концепт реверса о предаји књига.

95. [86] Београд, 24. октобар 1868.

Одбор Српског ученог друштва – [Јовану Гавриловићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је Одбор, кад је обавештен о његовом новом поклону, једногласно одлучио „да вам се на томе поклону оваквим начином захвали, еда бисте имали за спомен видљив знак наше захвалности.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум, утиснут као суви жиг: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО.

96. [87] Београд, 28. октобар и 7. новембар 1868.

М[ихаило] Г. Панић, професор и члан Срп[ског] ученог друштва, Е[милијан] Јосимовић, члан – Математичком и природословном одсеку Српског ученог друштва

Подносе своје извештаје о прегледаном чланку Димитрија Стојановића *Шпурмова теорема*. Панић (28. X) наводи да је чланак добитак за српску математичку литературу и да заслужује да се штампа у „Гласнику“ а писац да буде награђен највишом наградом за оригиналне радове. Јосимовић (7. XI) каже да је чланак веома важан и од велике користи за теорију виших једначина, а Друштво би себе одликовало када би рад штампало и највећом наградом писца наградило.

Писмо, оригинал, аутографи М. Г. Панића и Е. Јосимовића, 1 + (1) л.

97. [88] Праг, 5. новембар 1868.

Die königl. Böhmische Gesellschaft der Wissenschaften (Краљевско чешко научно друштво), Јан Ер. Воцел (J. Er. Wocel), секретар – Српском ученом друштву

Обавештава да су примили послате публикације: „Гласник“, св. II–VII, IX–X, XII–XVII, књ. I–V; Даничићеву, *Српску синтаксу*, I део; *Сјоменике српске од 1395 – 1423*; *Прејиску о унији*, далматинског епископа Венедикта Краљевића са аустријским правитељством, а заузврат шаље извештаје („Sitzungsberichte“) 1859–1867 (1–2) и расправе (Abhandlungen) Bd. 3. 1798, Bd. 5–8. 4 Folge 1–5. 5 Folge 1–14. 6. Folge Bd. 1. Palacký staří letopisovi česti.

Писмо, оригинал, рукопис и штампано, немачки и чешки језик, 2 л.

98. [89] Београд, 7. новембар – 5. децембар 1868.

Е[милијан] Јосимовић, члан Српског ученог друштва – Одсеку за математичке и природне науке

Даје оцену о прегледаном чланку Димитрија Стојановића *Теорија најмањих квадрата* и налази да је тај рад важан и ваљан као и *Шпурмова теорема*, али замера што није показана и примена теорије бар на најважнија питања у пракси. Аутор му је одговорио да ће то урадити кад буде имао материјала да посао буде потпун, па рад треба усвојити и наградити највишом наградом.

Београд, 5. децембар 1868.

М[ихаило] Г. Панић – [Одсеку за математичке и природне науке]

Испод Јосимовићеве оцене Панић је написао да је прочитао чланак и да се слаже с његовом изјавом и оценом.

Рецензије, оригинал, аутографи М. Г. Панића и Е. Јосимовића, 1 л.

99. [90] Сарајево, на Арханђеловдан [8/20. новембар] 1868.

Богољуб Петрановић, учитељ – Српском ученом друштву
Обавештава да је из дописа Друштва од 20. јуна видео да се не може издати његова друга збирка народних песама. Сматра да Врчевићеву збирку није требало „протурити“ испред његове, јер је уз прву јавио и за другу збирку и додаје: „Босанске пјесме, ако се не могу предпоставити, не ће се ни запоставити.“ Наглашава, ако се новчано стање Друштва није поправило и ако Врчевићеву збирку оно мора пре издати, да му се првом поштом јави да зна како ће се владати. „Или ћу вам послати турске ријечи, или ћу поискати да ми повратите збирку, пак ћу се ја с њом мучити као богати учитељ босански. Уз пристојну награду готов би био исту збирку уступити, само не могу поклонити, јер ја нити сам конзул које велике силе, ни честољубиви трговац.“

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

100. [91] Београд, 9. новембар 1868.

„Побратимство“, Милош Давидовић, председник, Л[аза] К. Лазаревић, секретар – Српском ученом друштву
Обавештавају Друштво да је дружина „Побратимство“ од оснивања почела да саставља библиотеку и да она увелико напредује. Нема оно „што је најизврсније у нашој књижевности“, а то су „Гласници“, па моли да им Српско учено друштво поклони све своје књиге. Напомињу да ће добијене књиге брижљиво чувати „и да ће се старати да се што више и разумније њима користи“.

Писмо, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића сем Давидовићевог потписа, 2 л.

101. [92] Београд, 12. новембар 1868.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је Јосип Јурај Штросмајер, ђаковачки владика, уз своје писмо упућено Матићу 14. новембра 1868. послао 100 дуката Српском ученом друштву за које је рекао: „да је радом својим пуним правом стекло велико признање у народу нашем, тако да нам је, вели, оvdје мило звати га старијим братом посестрима Академије, коју у Загребу отворисмо“. Шаље Друштву поклон да га употреби за своје циљеве.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Д. Матића, 1 л.

102. [93] Београд, 12. новембар 1868.

Милорад Поповић, редовни члан Српског ученог друштва – Одсеку за науку језикословне и литерарне Српског ученог друштва

По одлуци Одсека прегледао је *Српске јуначке народне пјесме* које је по народу скупио Вук Врчевић. О њима даје свој суд и наводи да већи

део песама спада у народне умотворине из „друге руке“, да су већ познате из Вукове збирке и из других збирки. Нема података из ког су краја и ко је певач који их је певао. Језик је веома нечист и лош. Песме у збирци су му сумњиве, мало је у њима народног типа, па се може узети да народ није аутор и закључује „не могу никако дати глас свој за то да се све и у садањем облику штампају о трошку друштвеноме“.

Рецензија, оригинал, аутограф М. Поповића, 3 + (1) л.

103. [94] Београд, 13. новембар 1868.

Др Јанко Шафарик, редовни члан Српског ученог друштва
– [Одсеку за науке историјске и државне]

Извештава Одсек да је прегледао *Извештај о Босни* који је Масије де Клервал поднео француском министру просвете после путовања по Босни 1855. и штампан је 1856. у „Монитеру“. Нашао је да је у њему описивање земље и народа кратко и површно, као и да у њему нема ништа ново што би било непознато, па би било сувишно штампати га у органу Друштва.

Извештај, оригинал, 1 л. с прилогом:

[Београд], без датума

Стојан Новаковић – Јанку Шафарику

Обавештава га да је у Одсеку одлучено да прегледа оно што му прилаже. Вероватно је то био *Извештај о Босни* о коме је раније било речи.

Писмо, оригинал, 1 л.

104. [95] Београд, 14. новембар 1868.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црк[вених] дела –
Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље Извод буџета за 1868/9. рачунску годину и да је истог дана код Министарства финансија отворен кредит за све издатке назначене у изводу.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Д. Матића, 1 л.

У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

Писмо је с прилогом:

Извод буџета за Српско учено друштво за 1869. рачунску годину, у ком је наведена плата с додатком секретару од 1.440 и помоћ Друштву од 14.000, укупно 15.440 гроша.

Рачун, оригинал, 1 л.

105. [96] Љубљана, 17. новембар 1868.

Матица словенска, др Е[тбин] Х[енрик] Коста, председник,
Антон Лесад, одборник и тајник – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да су примили понуду за успостављање књижевних веза и шаљу десет књига својих различитих издања која су наведена појединачно. Обећавају да ће слати све књиге које ће издавати и моле Друштво да и оно њима шаље сва своја издања.

Писмо, оригинал, словеначки језик, 2 л.

У левом горњем углу листова сувим словима утиснут је меморандум: MATICA SLOVENSKA v LJUBLJANI.

106. [97] Алексинац, 19. новембар 1868.

Милан Перишић, управитељ Читаонице, суплент реалке – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је у Алексинцу скоро отворена читаоница с циљем да у околини распростире знања. Потребно је да, поред новина које држи, има и библиотеку, а новчана средства не допуштају набавку, па управа моли да јој оно на поклон пошаље своје књиге.

Писмо, оригинал, аутограф М. Перишића, 2 л.

107. [98] Москва, 21. новембар 1868.

Императорскоје общество любителей естествознанія, антропологији и етнографији, состоящее при Московскомъ университетѣ (Царско друштво љубитеља науке о природи, антропологије и етнографије при Московском универзитету), секретар А. Владимирскиј – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да су примили његово писмо од 17. октобра и да је на седници од 11. новембра Друштва љубитеља природе, антропологије и етнографије одлучило да ступи у сталну везу са Српским ученим друштвом и првом приликом послаће му своја издања.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

Ово писмо је засебно сигнирано, иако је прилог уз писмо под подбројем 117 [107].

108. [99] Београд, 23. новембар/5. децембар 1868.]

Др Ја[нко] Шафарик – професору Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да ће се 10. децембра 1868. (по новом календару) прославити 50-годишњица како је г. Пуркиње постао доктор медицине. Он је један од главних оснивача физиологије као науке и један је од вођа чешког народа. Тим поводом предлаже да му се у име Друштва упути телеграмска честитка.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

На полеђини је црвени воштани печат преломљен на два дела, оштећен и недостају му мањи делови.

109. [100] Београд

Српско учено друштво – професору Јану Евангелисти Пуркињеу

Честита му светковину речима: „Хиљадиле се такве дике у словенству. Множила се слава Словенска на корист човечанству и науци као што се тобом умножила.“

Телеграм (писмо), концепт, залепљен на други већи лист, 1 л.

110. [1869-1] Београд, 2. децембар 1868.

В[асилије] Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Управа штампарије отшампала 600 комада *Пројокола маџисџрајџа шабачког* и предала их књиговесцу на повезивање. Трошак за штампање био је 1.024 гроша и 20 пара пореских и моли да ту суму, у коју није урачунат проценат, оно пошаље.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

111. [101] Београд, 5. децембар 1868.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела, министру [Димитрију Матићу]

Обавештава га да је Одбор Српског ученог друштва у мају послао ново Уређење и Статут Друштва да би их Министарство потврдило. Та потврда још није дата, па Друштво не почиње послове око избора нових чланова и припреме за скуп у нади да ће оно доћи. Зато моли министра да поклони пажњу тој ствари да би Друштво нову годину започело с новим уређењем.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На листу је белешка: „Примио је ово писмо 7. истог месеца М. Милошевић.“

112. [102] Београд, 5. децембар 1868.

Српско учено друштво – В. Григоровићу, професору Универзитета у Одеси

Подсећа га да му је Друштво и лане писало и молило га као свога члана да омогући да добије на препис оригинал или добар препис *Живојџа десјојџа Сџефана* Константина Филозофа који је код њега. На то је Григорович одговорио да је све своје рукописе уступио библиотеци Одеског универзитета и да Друштво пошаље кога од својих чланова који би тај посао, као и друге послове могао да заврши. Оно то није у стању да уради, па је одлучило да га поново замоли да прибави добар препис наведеног дела, „од којег се у нашим крајевима ниједан екземплар не налази.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На листу је белешка: „послано 8/ХП 1868.“

113. [103] Требиње, 8/20. децембар 1868.

В[ук] Врчевић – Српском ученом друштву у Београду

Обавештава Друштво да му је С. Новаковић писмом од 28. новембра јавио да ће од његове четири рукописне песмарице бити у једној пробране оне које су за штампу и за њихов откуп добија 30 дуката. Одговара да је задовољан и да пристаје, а нада се да ће уз новац добити на поклон и 100 примерака књиге када се одштампа, као што је добио за приповетке и игре. Под тим условом послаће и збирку народних пословица. Напомиње да новац треба да се преда његовом брату Илији у Београду.

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

114. [104] Београд, 9. децембар 1868.

М[илош] Милојевић – Стојану Новаковићу, секр[етару] Срп[ског] уч[еног] друш[тва]

Моли га да му за школу власотиначку, тетовску и крушевачку у Старој Србији пошаље издања Српског ученог друштва што има од књижица и народних песама. Све бројеве „Гласника“ за Тетово, јер је из њега ових дана истиснут Бугарин Јордан. Књиге треба сутра до подне да добије јер их шаље у Тетово и Власотинце, а за Крушево док се укаже прилика. Ако Друштво буде имало више књига, може послати и за Лесковац, у ком се такође скоро утврдио Србин Костић уместо Бугара. Књиге може предати у Министарство просвете ако му је угодно. Напомиње му да промисли како би он за себе лично могао да добави „Гласнике“ да их отплаћује, а и да у замену да песме када изађу.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милојевића, 2 л.

115. [105] Сарајево, 15. децембар 1868.

Богољуб Петрановић – [Српском] ученом друштву

По жељи Друштва обавештава га од кога је преписао песме и наводи да су оне из Босне од Тодора Влатковића из Високог. Оне из Херцеговине и испод Јахорине су од Илије Дивјановића и Николе Голијанина, који су родом испод Јахорине, досељени из Херцеговине и донели су песме са собом. Песме из Сарајева су од Сарајлије Михаила Јоксимовића. Даје неке податке о породици Голијанин и пита шта је решено у вези с његовом другом збирком народних песама.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

116. [106] Београд, 18. децембар 1868.

М[илан] Миловук, директор реалке – Српском ученом друштву

Обавештава да је министар просвете и црквених дела актом од 17. децембра по његовом предлогу, а на основу писма секретара Друштва писаног 4. децембра Миловуку одобрио да се старе завесе реалке могу

продати Српском ученом друштву за 843 гроша и за тај новац да он купи нове завесе за реалку. Моли, да би слали старе завесе, да му се с новцем достави и предрачун за нове завесе приложен уз писмо од 29. априла пућено председнику Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 1 л.

117. [107] Будишињ, 22. децембар 1868.

Ј[ан] Смолер – Стојану Новаковићу

Обавештава га да му спроводи писмо Московског царског друштва љубитеља природе, антропологије и етнографије и да ће књиге које оно издаје Српско учено друштво добити преко Будишиња или непосредно из Москве. Напомиње да ће све књиге, које је он (Новаковић) наручио преко Смолерове фирме, послати чим их добије из Русије.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф Ј. Смолера, 1 + (1) л.
Прилог о којем је овде реч је под бројем 107 [98].

118-1. [116-1] Београд, 1868.

[Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва – Скупу Српског ученог друштва]

Главни извод прихода и расхода Српског ученог друштва у 1868-ој години

С приходом исказаним у осам ставки од 53.047 гроша и 37½ пара, расходом исказаним у осам ставки од 45.242 гроша и 1 пару и остатком у готовини од 7.805 гроша и 36½ пара чаршијских за 1869. годину. Да је рачун исправан, потписима су потврдили: др Јосиф Панчић, Јован Бошковић и Милан Ђ. Милићевић.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

118-2 – 19. Београд, 1868.

Извод примања Српског ученог друштва у години 1868-ој

Примања су исказана у девет ставки с износом од 53.047 гроша и 37½ пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Служио је као омот у којем су била документа број 118 [116] с подбројевима од 2 до 19.

На полеђини другог листа означен је словом А.

118-2. Београд, 16. децембар 1867.

Љубомир П. Ненадовић, начелник за министра просвете и црквени дела – Српском ученом друштву

Обавештава га да му у прилогу шаље извод буџета за 1868. годину и да је код Министарства финансија отворен кредит за све позиције у изводу.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Љ. П. Ненадовића, 1 л.

На писму је белешка: „видео рачуноводитељ Пант. Ђ. Бесарић“. Прилог уз писмо сигниран је засебно под бројем 118-3.

118-3. Београд, 16. децембар 1867.

Љубомир П. Ненадовић, начелник Министарства просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Извод буџета за Друштво у 1868. години, у ком је наведена плата са додатком секретару од 1.440 и помоћ Српском ученом друштву од 14.000, укупно 15.440 гроша пореских.

Рачун, оригинал, 1 л.

118-4. Београд, 5. март 1868.

Српско учено друштво – Министарству финансија

Даје признаницу на 1.440 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија за плату свога секретара у 1868. рачунској години.

Даје признаницу на 14.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија као помоћ одређену од владе за његов рад у 1868. години.

Признанице, концепти, аутограф С. Новаковића, 1 л.

118-5. Београд, 11. јануар 1868.

Велимир Валожич, књиџар – [Српском ученом друштву]

Рачун Књиџаре Вел. Валожича за Српско учено друштво о продајим и по наредби ђоси Новаковића, секретара, послијим екземпларима „Пјесме из Босне и Херцеговине”, по којем су раздате 853 комада књиге и примљена су 3.164 гроша и 20 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, 2 л.

118-6. Београд, 4. јануар 1868.

Велимир Валожич – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на примљена 853 примерка књиге *Пјесме из Босне и Херцеговине* од (Карла) Вилднера, књиговесца, да их продаје и шаље по наредби Стојана Новаковића, секретара Друштва.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-7. Београд, 1. фебруар 1868.

Вел[имир] Валожич – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на 15 примерака „Гласника“ св. XXII, примљених од Друштва у комисиону продају.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа сувим словима утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-8. Београд, 9. фебруар 1868.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је примио у комисион 50 комада „Гласника“, св. XXII.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа сувим словима утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-9. Београд, 10. фебруар 1868.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио „Гласник“: 1 примерак св. II, 4 св. III, 1 св. IV, 2 св. VI, 1 св. VII, 2 св. XII, 3 св. XIII, 1 св. XIV, 2 св. XV и 5 св. XVI, а 5 примерака св. XVIII, 8 св. XIX, 10 св. XX и 10 св. XXI новог реда, као и два комплета св. II–VII и X–XXII.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-10. Београд, 16. фебруар 1868.

Вел[имир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 5 примерака *Синџаксе* Даничићеве.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-11. Београд, 19. март 1868.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 10 примерака „Гласника“, св. XXII и 5 примерака св. II–VII, X–XXII.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-12. Београд, 4. април 1868.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 100 примерака „Гласника“ и „Протокол шабачког магистрата“, књ. прва, по 5 гроша чаршијских.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-13. Београд, 9. април 1868.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио по 10 примерака *Деловодног протокола Карађорђевог, Сјоменика српских I* Пуцића, „Гласник“ св. IV и V, по пет примерака *Сјоменика српских II* Пуцића, *Српске синџаксе* Даничића, „Гласник“ св. I и III и по три примерка „Гласника“ св. 2–7, 10–22.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа сувим словима утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-14. Београд, 17. мај 1868.

В[елимир] Валожиић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио по 5 примерака *Akta archivi Veneti I-II*, Даничићеве *Синџаке I*, *Деловодног протокола Кара-Ђорђа*.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-15. Београд, 4. јун 1868.

В[елимир] Валожиић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 50 примерака „Гласника“, књ. XXIII.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-16. Београд, 3. јул 1868.

В[елимир] Валожиић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 5 комплета „Гласника“, св. 2–7, 10–23.

Реверс, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа сувим словима утиснут је меморандум: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

118-17. Београд, 24. август 1868.

В[елимир] Валожиић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 15 примерака „Гласника“, св. VI.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-18. Београд, 7. октобар 1868.

В[елимир] Валожиић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Друштва у комисион примио 5 примерака „Гласника“, св. XI–XXIII.

Реверс, оригинал, 1 л.

118-19. Београд, 25. октобар 1868.

Велимир Валожиић – [Српском ученом друштву]

Рачун Књижаре Вел. Валожиића за Српско учено друштво, према којем је књижара била дужна 5.491 грош и 10 пара, исплатила је 2.043 гроша и 6 пара, а од непродатих књига за ђурђевдански рачун пренела је износ од 3.224 гроша и 34 паре.

Рачун, оригинал, 1 л.

118-20. Београд, 24. април 1868.

Велимир Валочић – [Српском ученом друштву]

Рачун за Српско учено друштво, према којем је Књижара В. Валочића узела у комисиону продају књиге у вредности од 4.399 гроша и 10 пара (наводе се и књиге).

Рачун, оригинал, 1 л.

118-20 – 41. Београд, 1868.

Извод издања из касе Српског ученог друштва за отикује дела и чланака и поштинину у 1868-ој години

Издаци су исказани у 18 ставки с именом и презименом онога коме је издато, а укупан износ је 19.098 гроша и 30 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су била документа број 118 [116] с подбројевима од 21 до 41.

На полеђини другог листа рачун је означен словом Б.

118-21. Карловци, 2. јануар 1868.

Иларион Руварац, синђел – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 27 форинти аустријске вредности у банкнотама примљеним од секретара Српског ученог друштва (Стојана Новаковића) за *Житије цара Уроша*, преписано и објављено у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је у бордо воштаној маси отиснут правоугаони печат у којем је књига на средини, изнад ње су двоструки крст, жезло, круна, а испод у полукругу су слова: Ј. РУВАРАЦ.

118-22. Београд, 29. јануар 1868.

Милорад Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 6 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва као хонорар за дело: *О башијинству код старих Срба*, које ће бити штампано у „Гласнику“.

Квита, оригинал, 1 л.

118-23. Београд, 22. март 1868.

Милорад Поповић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 157 гроша и 20 пара чаршијских примљених од Српског ученог друштва као остатак хонорара за превод: *Башијине у старих Срба* А. Мајкова.

Квита, оригинал, 1 л.

118-24. Београд, 1. фебруар 1868.

П[антелија] С. Срећковић, чл[ан Српског] уч[еног] друш[тва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 127 гроша примљених из касе Српског ученог друштва као остатак за превођење Невострујева.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-25. Београд, 3. фебруар 1868.

Владо Д. Љотић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 12 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва од Стојана Новаковића за рукопис А. Протића који уступа Друштву.

Квита, оригинал, 1 л.

118-26. Београд, 10. јануар 1868.

Ђ[орђе] Малетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.417 и пола гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за критику на *Последњу десјојицу смеђеревску* Лазе Телечког.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-27. Београд, 3. март 1868.

Стеван Тодоровић, живописац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 420 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва на рачун хонорара за чланак о живопису српском који је примљен у „Гласник“.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-28. Београд, 15. април 1868.

Стеван Тодоровић, живописац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 86 гроша и 30 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као остатак награде за чланак о живописима српским у Београду.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-29. Београд, 8. март 1868.

Или[ј]а Врчевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва у име брата Вука Врчевића из Требиња за откуп 2 књиге народних приповедака и једне књиге народних игара.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-30. Београд, 22. март 1868.

Милорад Поповић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 60 гроша чаршијских који му припадају по одлуци Одбора Српског ученог друштва од 21. марта 1868. као награда за труд око прављења регистра за Протокол Шабачког магистрата.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-31. Београд, 22. април 1868.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.400 гроша чаршијских примљених од Стојана Новаковића, секретара и казначеја (благајника) Српског ученог друштва, као хонорар за чланак *Школе у Србији*, штампан у XXIV „Гласнику“.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници Милићевић је записао: „Монета: 40 # [дуката] ћесарских“.

118-32. Београд, 25. април 1868.

М[илан] Кујунџић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката ћесарских примљених од секретара Српског ученог друштва из касе Друштва у име путног трошка за пут у Праг на свечаност око подизања позоришта.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-33. Београд, 18. мај 1868.

Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

По молби Светозара Никетића Новаковић подиже 25 дуката ћесарских из касе Српског ученог друштва уместо њега као награду за чланак *Насрѣања римских ѿаја на срѣску и хрвајску цркву* у „Гласнику“ и предаје их П. Бесарићу да их пошаље у Русију с новцем који Министарство просвете шаље Никетићу.

Признаница, оригинал, 1 л.

На њој је Бесарићева белешка да је примио 25 дуката с потписом, и то од истог датума.

118-34. Београд, 27. мај 1868.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 дуката или 3.000 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за откуп његовог дела *Срѣска библиографија (без хрвајске) новијега периода књижевности*.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-35. Београд, 27. мај 1868.

Ђ[орђе] Малетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 дуката царских примљених од секретара Српског ученог друштва за прилог *Историјски развијак Гимназије београдске*.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-36. Г[орњи] Карловци, 29. мај 1868.

Иларион Руварац – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 5 дуката примљених од Стојана Новаковића друштвеног тајника (секретара Друштва) као хонорар за чланак *О кајѿалозима ѿећких ѿајри[j]араха*.

Квита, оригинал, 1 л.

На њој је у црвеној воштаној маси отиснут превоугаони печат у којем је књига на средини, изнад ње су двоструки крст, жезло, круна, а испод у полукругу су слова: Ј. РУВАРАЦ.

118-37. [Београд], 28. мај/9. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих 5 дуката И. Руварцу у Карловце.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-38. Београд, 11. јун 1868.

Милан Кујунџић, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.520 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Друштва као награду за чланак *Философија у Срба, I*.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-39. Београд, 10. септембар 1868.

М[ихаило] Валтровић, архитекта и професор реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 5 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва за извађен и израђен план куће Доситеја Обрадовића у којој је била прва богословија у Београду.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-40. Београд, 18. април 1868.

Рихард Мусил, фотограф – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 2 дуката примљена од Јована Гавриловића, председника Српског ученог друштва за фотографију куће Доситејева.

Квита, оригинал, латиница, 1 л.

118-41. Београд, 12. новембар 1868.

П[антелија] Срећковић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката ћесарска примљена из касе Српског ученог друштва, за чланак *Зайиси о кабларско-овчарским манасџирима* који је прихваћен за „Гласник“.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-42 – 50. Београд, 1868.

Извод издајџака из касе Српског ученог друштва за широкове штампана књига и других списица у 1868-ој години

Издаци су исказани у 8 ставки с именима и презименима оних којима су издати у износу од 11.294 гроша и 20 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су била документа број 118 [116] с подбројевима од 43 до 50.

На полеђини другог листа означен је словом В.

118-43. Београд, 7. фебруар 1868.

Штампарија Николе Стефановића, В. Немец, фактор – Српском ученом друштву у Београду

Издаје рачун од 30 гроша чаршијских за штампанх 100 комада позива за скупштину.

Рачун, оригинал, рукопис и штампано с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-44. Београд, 14. децембар 1867.

Државна књигопечатња Књажевства Србије, Васа Берар, управитељ – [Српском] учен[ом] друштву

Издаје рачун од 4.706 гроша и 4 паре пореске за штампанх 1.200 примерака *Српске народне њесме из Босне и Херцеговине*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је Берарова белешка од 7. марта 1868. да је рачун потпуно наплаћен и у којим новчаницама.

118-45. Београд, 11. март 1868.

Милорад Поповић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као награда за кориговање Протокола Шабачкога магистрата.

Квита, оригинал, 1 л.

118-46. Београд, 13. април 1868.

Штампарија Николе Стефановића, В. Немец, фактор – Српском ученом друштву у Београду

Издаје рачун од 152 гроша чаршијска за штампана 65 комада Уређења и Пословника и 84 комада писама на поштанској хартији.

Рачун, оригинал, рукопис и штампано с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-47. [Београд, 22. мај 1868.]

Државна књигопечатња Књажевства Србије – Српском ученом друштву

Издаје рачун од 111 гроша и 38 пара пореских за штампанх 3.000 комада Прилога за све новине и 3 дипломе.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну је белешка: „Примио ја у 4 # [дуката] цес[арска] Раичевић“.

118-48. Београд, 27. септембар 1868.

Свет[ислав] Вуловић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 126 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за рад друге коректуре: *Српских народних приповедака и иџара*.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-49. Београд, 26. октобар 1868.

Државна књигопечатња Књажевства Србије, [Стеван] Рајчевић, фак[тор] Држ[авне] печатње – Српском ученом друштву
 Издаје рачун од 166 гроша и 30 пара пореских за штампанх 3.000 комада Огласа о продаји друштвених књига, 400 комада фрактова за експедицију друштвених књига, 400 комада писама за експедицију друштвених књига, 3 дипломе за нове чланове.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну је белешка: „Горњу суму примио: Рајчевић“.

118-50. Београд, 5 новембар 1868.

Милорад Поповић – [Српском ученом друштву]
 Даје квиту на један дукат цесарски примљен од касира Српског ученог друштва што је „држао коректуру од десет табака „Гласника“ XXIII“.

Квита, оригинал, 2 л.

118-51 – 79.

Извод издатака из касе Српског ученог друштва за рачуне набавке књига, попреба канцеларијских и намештаја у 1868-ој години.

Издаци су исказани у 29 ставки с именима и презименима оних којима су издати у износу од 2.820 гроша и 10 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су била документа број 118 [116] с подбројевима од 52 до 79.

На полеђини другог листа означен је словом Г.

118-52. Беч, 5. јануар 1868.

Вилхелм Браумилер (Wilhelm Braumüller), књиџар – Стојану Новаковићу, професору

Обавештава га да поузећем шаље књиге у пакету наведене у два рачуна које прилаже уз писмо.

Писмо, оригинал, немачки језик, 1 + (1) л.

На првом листу писма су белешке, обрачуни С. Новаковића за цену књига и поштарину.

Писмо је с прилозима:

1. Беч, 5. јануар 1868.

„Wilhelm Braumüller und Sohn“, k. k. Hof- und Universitäts Buchhandlung („Вилхелм Браумилер и син“, царско-краљевска универзитетска књижара) – Српском ученом друштву

Издаје рачун од 8 форинти и 34 крајцаре за три књиге, чије наслове и појединачне цене наводи.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

2. Беч, 5. јануар 1868.

„Wilhelm Braumüller und Sohn“, k. k. Hof- und Universitäts Buchhandlung („Вилхелм Браумилер и син“, царско-краљевска универзитетска књижара) – Стојану Новаковићу, професору

Издаје рачун од 33 форинте и 60 крајцара за три књиге чије наслове и појединачне цене наводи.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

118-53. Београд, 8. јануар 1868.

Из трговине Јована Петровића – [Српском ученом друштву]

Издају Рачун за учено Друштво српске словесности од 73 гроша и 20 пара за разне врсте канцеларијског прибора: чаше, послужавник, четке, чирак, ватраљ итд.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-54. Београд, 8. јануар 1868.

Из трговине Браћа Николајевић – [Српском ученом друштву]

Издају Рачун за учено Друштво српске словесности од 15 гроша за 24 свеће бечке.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-55. Београд, 13. јануар 1868.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]

Издају Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за Српско учено друштво од 250 гроша чаршијских за рис хартије, пакпапир, восак и канап.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-56. Београд, 20. јануар 1868.

М. Стефановић, послужитељ Ср[пског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

- Даје признаницу на 15 гроша чаршијских примљених од Стојана Новаковића за прање соба током 1 1/2 дана, рачунајући 10 гроша дневно.
Признаница, оригинал, 1 л.
- 118-57. Београд, 29. јануар 1868.
Стеван Тодо – Српском ученом друштву
Издаје рачун од 51 гроша за 17 рифа платна дебелог.
Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.
- 118-58. Београд, 31. јануар 1868.
[Никола Стефановић и Павловић – Српском ученом друштву]
Издају *Рачун из њрџовине Николе Сѣефановића и Павловића за Срѣско учено друштво* од 72 гроша за рис поштанске хартије, седам оловака и оку мастила црног.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „Наплаћено“, 1 л.
- 118-59. Београд, 8. фебруар 1868.
Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на шест и по гроша примљених из касе Српског ученог друштва за „Српско-далматински магацин“, књ. XXVI.
Признаница, оригинал, 1 л.
- 118-60. Београд, 9. март 1868.
Ђуро Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 261 грош чаршијски примљен за 42 књиге откупљене за библиотеку Српског ученог друштва, а чији су наслови и појединачне цене наведени у списку на првом листу.
Признаница и списак, оригинал, 2 л.
- 118-61. Београд, 6. април 1868.
Ђуро Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]
Даје квиту на 259 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за 53 књиге чији су наслови и појединачне цене наведени у списку.
Квита и списак, оригинал, 2 л.
- 118-62. Београд, 24. март 1868.
[Милан Стефановић – Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун Срѣског ученог друштва* на 9 гроша чаршијских за четку за маркирање, „свеће ’Миликерц’ за лимунацију“.
Рачун, оригинал, 1 л.
На рачуну је белешка „приміо из касе Српског ученог друштва.“, а испод тога је „М. Стефановић“.

118-63. Београд 20. април 1868.

Јохан Фројденрајх [Johan Freudenreich], столар – Српском
ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 470 гроша чаршијских за
направљену сталажу за новине, столић за спискове библиотеке Друштва
и раф за књиге.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-64. Београд, 17. мај 1868.

„Gerold & Comp.“ in Wien Buchhandlung (Књижара „Геролд
и комп.“ у Бечу) – Библиотеци [Српског] ученог друштва

Издаје рачун на 13 форинти и 50 новчића за књигу Ф. Каница *Србија*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки је-
зик, 1 л. На рачуну је Јован Гавриловић написао: „Примих од
г. Стојана Новаковића да пошљем Геролду у Беч, горњу суму
од 13 ф[оринти и] 50 нов[чића] 15. маја [1]868. у Београду
Јован Гавриловић, савет[ник]“.

118-65. Београд, 23. мај 1868.

Из трговине Н[иколе] Стефа[новића] и Павловића – [Срп-
ском ученом друштву]

Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за
[Српско] учено друштво* на 20 гроша чаршијских за купљен „бух хартије
фине вели“.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком
„Наплаћено“, 1 л.

118-66. Београд, 27. мај 1868.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за
[Српско] учено друштво* на 24 гроша чаршијска за купљен „бух хартије
беле регал фине“.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком
„Наплаћено“, 1 л.

118-67. Београд, 10. август 1868.

Димитрије Ђорђевић, воскар – Српском ученом друштву

Издаје *Конџу за Српско учено друштво* на 14 гроша за 2 фунте
„Миликерц“ свећа.

Конта, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 2 л.

118-68. Београд, 25. јун 1868.

Ђуро Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 218 гроша чаршијски примљених из касе Срп-
ског ученог друштва за 58 књига откупљених за библиотеку Друштва, а

чији су наслови и појединачне цене наведени у списку пре потписане признанице.

Признаница и списак, оригинал, аутограф признанице је С. Новаковића, а ту је и потпис Ђ. Ђурића, 2 л.

118-69. Београд, 30. мај 1868.

Јанаћ Ђорђевић, бакалин – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 14 гроша за две фунте свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-70. Београд, 17. август 1868.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]
Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за [Српско] учено друштво* на 30 гроша чаршијских за фунту воска и оку црног мастила.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-71. Београд, 20. август 1868.

М[илан] Станковић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун од Милана Станковића за Српско учено друштво* на 12 гроша за једну четку за рибање и штап.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-72. Београд, 31. август 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва – Српском ученом друштву
Подноси *Рачун Српском ученом друштву* на 31 грош и 20 пара чаршијских за праће прозора и соба и набавку креде за чишћење.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-73. Београд, 7. септембар 1868.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]
Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за Српско учено друштво* на 32 гроша чаршијска за четири буха велике фине хартије.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с ознаком „Наплаћено 10/9. 68“, 1 л.

118-74. Београд, 28. септембар 1868.

Бадовски ? – [Српском ученом друштву]
Издаје рачун на 40 пијастера за собни чивилук.

Рачун, оригинал, француски језик, 1 л.

На рачуну се С. Новаковић 16. септембра потписао и написао: „Из ове признанице види се да је потписани, место одређених 60 гроша за чивулук, издао 40 гроша, 16. септембра 1868 по одлуци одборској број 103.“

118-75. Београд, 30. октобар 1868.

Ђорђе Вукотић, стаклар – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 44 гроша за два рама и стакла за слике кнеза Михаила и Милана.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-76. Београд, 1. новембар 1868.

Хајнрих Хиршл – Српском ученом друштву
Издаје рачун на 16 гроша за пљуваоницу.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплатено Хеинрих Хиршл“, 1 л.
Рачун је написан на полеђини података којима Х. Хиршл препоручује своје стовариште различитог собног намештаја, а штампанх на српском и немачком језику.

118-77. Београд, 2. новембар 1868.

Пантелија Арсенијевић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 12 гроша за „два комада за машину“ (шибице).

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-78. Београд, 30. октобар 1868.

[Трговина] „Буковала и Миовића“ – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 19 гроша за две фунте свећа „Аполо“ и 2 кутије шиблица.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

У горњи леви угао листа стављен је елипсаст печат с натписом: BUCOVALLA&MIJOWITS на горњем, а BELGRADE на доњем делу.

118-79. Београд, 22. децембар 1868.

Адолф Лебл (Adolph Löbl) – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 28 гроша за 14 комада завеса.

Рачун, оригинал, рукопис немачки и српски језик, 1 л.

118-80 – 86.

Извод издајника из касе Српског ученог друштва за њовез књига у 1868-ој години

Издаци су исказани у 5 ставки с навођењем коме су учињени, а износ је 3.871 грош и 30 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.
 Рачун је омот у којем су документа број 118 [116] с подбројевима од 81 до 86.
 На полеђини другог листа рачун је означен словом Д.

118-81. Београд, 4. јануар 1868.

Карл Вилднер, књиговезац – [Српском ученом друштву]
 Издаје рачун на 1.240 гроша за броширано повезивање 1.200 комада народних песама и вађење насловног листа и лепљење унутра.
 Рачун, оригинал, 1 л.
 На рачуну је белешка – обрачун коју је написало оловком непознато лице.

118-82. Београд, 13. април 1868.

Карл Вилднер, књиговезац – [Српском ученом друштву]
 Издаје рачун на 1.030 гроша за повезивање осам књига и новина са навођењем на који начин, колико и за коју цену.
 Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.
 У горњем левом углу листа сувим жигом утиснут је меморандум у ком је у полукругу написано: К. ВИЛДНЕР, а даље водоравно: КЊИГОВЕЗАЦ И ГАЛАНТЕРИ МАИСТОР У БЕОГРАДУ.

118-83. Београд, 8. јун 1868.

Карл Вилднер, књиговезац – [Српском ученом друштву]
 Издаје рачун на 250 гроша за броширано повезивање 500 примерака „Гласника“.
 Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.
 У горњем левом углу листа сувим жигом утиснут је меморандум у ком је у полукругу написано: К. ВИЛДНЕР, а даље водоравно: КЊИГОВЕЗАЦ И ГАЛАНТЕРИ МАИСТОР У БЕОГРАДУ.

118-84. Београд, 31. август 1868.

Розалија Шпец, удова [књиговесца Филипа Шпеца] – [Српском ученом друштву]
 Даје квиту на 10 дуката цесарских примљених од Стеве Раичевића, фактора Државне штампарије.
 Квита, оригинал, 1 л.
 На признаници (квити) Стојан Новаковића је написао „Може се издати“ и потписао се, а Рајичевић: „Горњи рачун тиче се везања *Српски народни ипријоведака*, издање Српског ученог друштва“, датирао је 31. августа 1868. у Београду и потписао се *С Рајичевић фактор Држ. штампарије*.

118-85. Београд, 23. октобар 1868.

Розалија Шпец, удова – Српском ученом друштву
Издаје рачун на 375 гроша чаршијских за повезивање 3000 примерака књиге *Српске народне иџре*.
Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

118-86. Београд, 28. новембар 1868.

Карл Вилднер, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје рачун на 376 гроша и 30 пара за повезивање два примерка „Гласника“ св. 23 и 24 у кожни повез и 498 примерака с девет табли, 100 примерака *Хиландарског тииика* и 100 примерака *Стара српска писма* броширано.
Рачун, оригинал, с ознаком „Наплаћено“, 1 л.
У горњем левом углу листа сувим жигом утиснут је меморандум у ком је у полукругу написано: К. ВИЛДНЕР, а даље водоравно: КЊИГОВЕЗАЦ И ГАЛАНТЕРИ МАИСТОР У БЕОГРАДУ.

118-87 – 93.

Извод издајџака из касе Српског ученог друштва на преписивање историјских писама, уређивање библиотеке и помоћ писарску секретару у 1868-ој години

Издаци су исказани у 6 ставки с навођењем коме су учињени, и то у износу од 771 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 118 [116] с подбројевима од 88 до 93.

На полеђини другог листа рачуна је означен словом Е.

118-88. Београд, 19. јануар 1868.

Стеван Поповић – [Српском ученом друштву]
Даје квиту на 279 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за преписаних 46 ½ табака.
Квита, оригинал, 2 л.

118-89. Београд, 18. март 1868.

Лазар К. Лазаревић, правн[ик] I год[ине] – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 180 гроша чаршијских примљених од касира (благајника) Српског ученог друштва С. Новаковића за увођење књига које је Јован Гавриловић покљонио Друштву и других које је добило у 1868. години и за преписивање писама и протокола.
Признаница, оригинал, 1 л.

118-90. Београд, 3. мај 1868.

Лазар К. Лазаревић, правн[ик] I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за 15 табака преписивања и уређивања за штампу мемоара Анте Протића.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-91. Београд, 12. мај 1868.

Лазар К. Лазаревић, правник I г[одине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 42 гроша чаршијска примљена од касира Српског ученог друштва за разне преписе 14 табака.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-92. Београд, 25. мај 1868.

Лазар К. Лазаревић, правн[ик] I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за увођење 240 дела.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-93. Београд, 30. септембар 1868.

Лазар К. Лазаревић, правник II год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 гроша чаршијска примљених од касира Српског ученог друштва за уређивање библиотеке Друштва и друга преписивања.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-94 – 106.

Извод издајака из касе Српског ученог друштва за издају секретарију у години 1868-ој

У којем је податак да су по документима издата 3.072 гроша чаршијска.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 118 [116] с подбројевима од 95 до 106.

На полеђини другог листа рачун је означен словом Ж.

118-95. Београд, 28. јануар 1868.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за јануар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-96. Београд, 24. фебруар 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за фебруар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-97. Београд, 22. март 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за март 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-98. Београд, 22. април 1868.

Стојан Новаковић, секретар Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за април 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-99. Београд, 23. мај 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за мај 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-100. Београд, 24. јун 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за јун 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-101. Београд, 7. август 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за јул 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-102. Београд, 24. август 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за август 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-103. Београд, 23. септембар 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених за плату секретарску за септембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-104. Београд, 23. октобар 1868.

Стојан Новаковић, секретар Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за октобар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-105. Београд, 22. новембар 1868.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за новембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-106. Београд, 21. децембар 1868.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за децембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-107 – 120.

Извод изздајџака из касе Српског ученог друштва на њлајџу момку у џодини 1868-ој

У којем је податак да су за плату послужиоцу по документима издата 2.304 гроша и за поклон при одступању претходном послужиоцу 180 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 118 [116] с подбројевима од 108 до 120.

На полеђини другог листа рачун је означен словом З.

118-108. Београд, 25. јануар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јануар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-109. Београд, 21. фебруар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од касира и секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за фебруар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-110. Београд, 23. март 1868.

Милан Стефановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за март 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-111. Београд, 24. април 1868.

Милан Стефановић, послужитељ друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за април 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-112. Београд, 24. мај 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за мај 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-113. Београд, 24. јун 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јун 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-114. Београд, 23. јул 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог Друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за јул 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-115. Београд, 24. август 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Српско[г] учено[г] дру-
штва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за август 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-116. Београд, 24. септембар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] дру-
штва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за септембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-117. Београд, 24. октобар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] дру-
штва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за октобар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-118. Београд, 22. новембар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за новембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-119. Београд, 21. децембар 1868.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] дру-
штва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 192 гроша чаршијска примљена од секретара
Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му
плату за децембар 1868.

Признаница, оригинал, 1 л. У левом горњем углу листа утиснут је грб Србије.

118-120. Београд, 27. фебруар 1868.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на три дуката цесарска примљена из касе Српског ученог друштва као поклон при отпусту из службе Друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

118-121 – 139.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „26. новембра 1868. бр. 102. 19 докумената за писма и пакете шиљане преко аустријске поште у фор[интама] 11 фор[инти и] 19 кр[ајцара] 1 фор[инта] = 10 гр[оша] = 111 гр[оша и] 36 п[ара]“

У омоту с документима је и листић на којем је Новаковић написао: „19 позиција и листа овим редом“ и навео појединачне новчане суме у укупном износу од 11 гроша и 19 пара.

118-121. Београд, 5. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-122. Београд, 8. новембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Смолеру и Пеху“ у Бауцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-123. Београд, 10. новембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Српској школи у Карловцу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-124. Београд, 7. новембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Антону Јанежићу у Клагенфурт (Целовец).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-125. Београд, 7. новембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици словенској у Лајбах (Љубљану).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-126. [Београд], 6. септембар 1868.

Белешка Стојана Новаковића: „Академији бечкој одговор о пријему 25 пара за књигу.“

Белешка, оригинал, 1 л.

118-127. Београд, 9. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Петрановићу у Сарајево.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-128. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Шумарском друштву у Крижевцима.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-129. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици српској у Баутцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-130. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Југославенској академији у Аграм (Загреб).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-131. Београд, 22. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-132. Београд, 22. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Правди“ у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-133. Београд, 22. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Семинарији у Ђаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-134. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Берлин.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-135. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Мицићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-136. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Гимназији у Карловац.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-137. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-138. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-139. Београд, 21. октобар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Минхен.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-140 – 157.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „30. децембра 1868. бр. 108. Издатак на пошту у 14 фор[инти и] 60 кр[ајцара] по 18 докумената за разне експедиране пакете и писма.“

У омоту с документима је и листић с адресом: „Господину Стојану Новаковићу професору“, а на којем је Новаковић навео појединачне новчане суме у укупном износу од 14 гроша и 60 пара.

118-140. Београд, 4. децембар 1868.

Белешка Ст. Новаковића: „Писмо књижару Смолеру за неке књиге за библиотеку Друштва 5 кр[ајцара]“.

Белешка, оригинал, 1 л.

118-141. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Универзитету у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-142. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Минхен.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-143. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Правди“ у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-144. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо студентском удружењу у Кечкемет.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-145. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Музеју у Клаусенб[ур]г (Клуж).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-146. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Читаоници у Котор.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-147. Београд, 24. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Семинаријској библиотеци у Бакову.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-148. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-149. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Илићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-150. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-151. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-152. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Сигфриду Каперу у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-153 Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-154. Београд, 14. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Лују Лежеу у Париз. Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-155. Београд, 23. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо В. Пелагићу у Градишку.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-156. Београд, 23. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици словенској у Љубљани.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-157. Београд, 20. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Виктору Григоровичу у Одесу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-158 – 168.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „Бр. 67. 5 фор[инти и] 80 кр[ајцара] издатак на аустријску пошту за експедицију књига по 11 докумената.“

118-158. Београд, 29. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Правди“ у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-159. Београд, 13. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Руварцу у Карловце.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-160. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука у Бреслау.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-161. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-162. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Српској читаоници у Котор.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-163. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-164. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име и место примања нечитљиви).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-165. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији наука чешкој у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-166. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет за „Јавор“ у Осиек.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-167. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Друштву у Вуковар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-168. Београд, 3. јул 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Српском друштву у Чаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-169 – 184.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „17. јуна 1868. Бр. 64 - Трошак на аустријску пошту: 16 докумената 16 фор[инти и] 63 кр[ајцара =] 166 гр[оша и] 15 пара.“

118-169. Београд, 6. март 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-170. Београд, 1. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Универзитету у Москви.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-171. Београд, 8. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Руском географском институту у Петрограду.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-172. Београд, 8. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Царској библиотеци у Санкт Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-173. Београд, 8. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-174. Београд, 8. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Министарству просвете у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-175. Београд, 8. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Лују Лежеу у Париз.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-176. Београд, 12. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Мијићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-177. Београд, 12. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-178. Београд, 12. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-179. Београд, 12. мај 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Омладини босанској у Ђаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-180. Београд, 12. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-181. Београд, 19. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Паплонском у Варшаву.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-182. Београд, 19. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији у Пешту.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-183. Београд, 19. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Научном друштву у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-184. Београд, 19. јун 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији у Минхен.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-185 – 203.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „29. фебр. бр. 21.“

У омоту с документима је и листић на којем је Новаковић навео појединачне новчане суме у укупном износу од 30 гроша и 1 пару.

118-185. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Когиревићу у Беч.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-186. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-187. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Мијићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-188. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Семинарији у Ђаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-189. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Лују Лежеу у Париз.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-190. Београд, 24. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији у Пешту.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-191. Београд, 21. јануар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Историјском друштву у Москву.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-192. Београд, 21. јануар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Географском друштву у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-193. Београд, 21. јануар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Библиотеци у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-194. Београд, 21. јануар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-195. Београд, 21. јануар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Министарству народне културе у Петербург.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-196. Београд, 4. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Фрањи Жупану у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-197. Београд, 4. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Стојанову у Офен (Будим).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-198. Београд, 8. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Стефану (Стеви) Богдановићу у Брод.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-199. Београд, 13. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-200. Београд, 10. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици (српској) у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-201. Београд, 10. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Славенској академији у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-202. Београд, 10. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Мандукићу у Вршац.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-203. Београд, 10. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-204 – 218.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написао: „Априла 18. бр. 39. Документи, на број 15, од експедиције на аустријску пошту.“

118-204. Београд, 23. март 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет друштву српске омладине „Звезда“ у Загребу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-205. Београд, 23. март 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име нечитљиво) у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-206. Брод, 27. март 1868.

Теофил Петрановић – Српском ученом друштву у Београду

Слање пакета с рукописима у вредности од 60 форинти.

Адреса, оригинал, немачки и српски језик, 1 л.

На адреси је у црвеној воштаној маси оштећен правоугаони печат на којем су утиснути штит и у њему латинични иницијали „G.M.“; а изнад је птица с раширеним крилима, док је с леве стране утиснут лик Ескулапа – заштитника лекара са штапом.

118-207. Београд, 27. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Петрановићу у Сарајево.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-208. Београд, 27. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Врчевићу у Требиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-209. Београд, 1. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет (име нечитљиво) у Панчево.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-210. Београд, 2. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-211. Варшава, 21. март 1868.

Јохан [Иван] Паплоњски, државни саветник – Јовану Гавриловићу, председнику [Српског] ученог друштва

Слање фотографија преко Беча.

Адреса, оригинал, немачки језик, 1 л.

118-212. Београд, 6. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Правди“ у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-213. Београд, 7. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Српској читаоници у Сенти.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-214. Београд, 15. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици (српској) у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-215. Београд, 15. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Гимназији у Осијек.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-216. Београд, 15. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Семинарији у Ђаково.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-217. Београд, 15. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Академији у Пешту.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-218. Београд, 15. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Матици далматинској у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-219 – 227.

Омот у којем су наведени документи и на њему Стојан Новаковић је написано: „Бр. 22.“

У омоту с документима је и листић на којем је Новаковић навео појединачне новчане суме у укупном износу од 11 гроша и 15 пара.

118-220. Београд, 19. фебруар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Петрановићу у Задар.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-221. Београд, 28. март [1868]

Запис Стојана Новаковића: „28/3. Књижари ’Жупановој’ у Загреб 25 пара.“

Белешка, оригинал, 1 л.

118-222. Београд, 29. јануар 1868.

Сава Трифуновић, надзиратељ – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је осам примерака књига, народних песама, 12 децембра прошле године по писму упутио коме треба и добио потпис да су књиге примљене, па га шаље Друштву да се увери.

Писмо, оригинал, аутограф С. Трифуновића, 1 л.
 На другој страни листа – адреси Новаковић је написао: „Дато
 за пошту 20 пара.“

118-223. Београд, 27. јануар 1868.

Београдска пошта – Срп[ском] учен[ом] друш[тву]
 Издаје потврду да је примила у писму злато и сребро у вредности
 154 гроша чаршијска да их пошаље Јовану Д. Билабићу у Свилаинач.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-224. Београд, 27. јануар 1868.

Београдска пошта – Српск[ом] учен[ом] друш[тву]
 Издаје потврду да је примила у писму злато и сребро у вредности
 168 гроша чаршијска да их пошаље Михаилу Миловановићу у Пожаревац.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-225. Београд, 27. јануар 1868.

Београдска пошта – Срп[ском] учен[ом] друштву
 Издаје потврду да је примила у писму злато и сребро у вредности
 168 гроша чаршијска да их пошаље Богдану Мецурићу у Зајечар.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-226. Београд, 23. јануар 1868.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу
 Издаје потврду да је примила у писму злато и сребро у вредности
 140 гроша чаршијска да их пошаље Лазару Кошарићу у Црну Бару преко
 Раче.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-227. [Београд] 23. фебруар 1868.

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]
 Обавештава да је: „За писмо из Москве, којим је јавило Опшество
 историји и древн. русијских да су имъ приспеле књиге, плаћено 50 пара.
 Ст. Нов.“
 Белешка, оригинал, 1 л.

118-228. [Београд] без датума

Карл Вилднер, књиговецац – [Српском ученом друштву]
 Даје списак од 11 ставки за које је и по колико комада књига укори-
 чио и повезивао.
 Списак, оригинал, 1 л.

118-229. Пешта, 14. јул 1868.

Карл Грил (Carl Grill), дворски књиџар – Српском ученом
 друштву
 Шаље Друштву једну балу књига преко Дунавског паробродског
 друштва са исказаним трошком превоза од 7 форинти и 3 крајцара.

Отпремница, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л. с поштанском марком од 5 крајцара.

118-230. [Београд], без датума

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Рачун од народних пјесама, 1 књиџе

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

У њему је Новаковић навео да је примио новац да се за њега изда 753 примерка књиџе: члановима Друштва, друштвима на страни и Валожићу, као и примања и издатак исказани у грошима.

118-231. [Београд], без датума

Реверс

Пошћисани смо примили књиџу „Српске народне пјесме из Босне и Херцеговине скупио Боџољуб Пејрановић”

На реверсу су се потписала 24 члана Друштва и још два лица која су потврдила да су примила и за кога по један примерак књиџе.

Реверс, писан руком С. Новаковића, 1 + (1) л. с прилогом: белешка С. Новаковића у којој наводи за колико је књиџа примио новац, који је број за проценат 10%, као и Валожићу, Друштвима и члановима, 1 л.

118-232. [Београд], без датума

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

Забележио је да је по један примерак „Од ’Српских народних пјесама’ збирке Богољуба Петрановића дао сам ја“ и навео је коме: „Јовану Гавриловићу, Јовану Бошковићу, Милану Кујунџићу, поштару од дележанса, узео себи, ђаку своме као награду што је коректуре носио, поч[асном] члану Д. Балаицком, поч[асном] члану Ст. Бошковићу“.

Списак, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

118-233. Пожаревац, 4. април 1868.

Дим. Тодоровић – господину [Стојану Новаковићу]

Захваљује на послатим „Гласницима“ и моли да им се пошаљу и сви остали као што је решено пре 2 године, а још их нису добили.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Тодоровића, 1 л.

118-234. Београд, 15. мај 1868.

Милан Стефановић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 3 гроша чаршијска за ношење пакета из Ђумрука београдскога (амалу) и декларацију железници за пакет послат у Темишвар.

Рачун, оригинал, 1 л.

118-235. Београд, 7. август 1868.

Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва
– Српском ученом друштву

Даје признаницу на седам гроша издатих из касе Српског ученог друштва за бродску возарину књига из Кракова и амалину за доношење у библиотеку пакета књига које су дошле из Мађарске академије из Пеште.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л. с прилогом:

Краков, 18. јул 1868.

Краковско научно друштво – Српском ученом друштву

Адреса вероватно с пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На њој је: округлао печат у црвеној воштаној маси с отиснутим штитом у којем су круг и две укрштене луче, изнад њега је круна, а околу су слова: CRACOVIAN SOCIÉT LITERAR; поштанска марка од 5 крајцара и преко ње је датум: Краков, 18. јул; залепљена налепница: Von Krakau, Stadt 385. и белешке о плаћању поште и за рецепис, укупно 47 гроша.

118-236. Београд, 13. јануар 1868.

Ник[ола] Стефановић и Павловић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за Српско учено друштво* од 58 гроша чаршијских за седам буха хартије ³/₃.²⁵, кутију гушчијих пера, пакет коверти и бух хартије ³/₁₂.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-237. Београд, 15/3. децембар 1868.

Ф. Бајмел (F. Veimel), тапетар и декоратор – [Српском ученом друштву]

Даје предрачун за прозорске ролетне, и то 120 пјастера по једном прозору, а за 9 прозора 1.080 пјастера, као и услове и време за набавку материјала – градла с приложеном мустром и градла за ролетне – завесе.

Писмо – предрачун, немачки језик, 2 л. с прилогом: парче платна.

118-238. Београд, 28. новембар/10. децембар 1868.

Књажевска Српска телеграфска штација – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 гроша плаћених за телеграм послат из Београда у Праг.

Таксална квита, оригинал, 1 л.

118-239. Београд, 10. октобар 1868.

Државна књигопечатња Књажевства Србије, Васа Берар,
управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Издаје рачун од 5.164 гроша и 5 пара пореских за штампанх по 3.000
примерака *Српских народних ѿријоведака* и *Српских народних иџара*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-240. Београд, 18. јул 1868.

Д. Јовановић, заступник ђумругције београдског – Српском
ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет књига
из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Цена није наведена и прецртано је графитном оловком.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

118-241. [Београд, 18. јул 1868]

Архимандрит Нићифор Дучић – господину [Стојану Новаковићу]

Моли га да му по дечку пошаље „Гласник“ Српског ученог друштва,
али не наглашава коју књигу.

Писмо, оригинал, 1 л. с прилогом:

Београд, 18. јул 1868.

Српско учено друштво, за секретара Милорад Поповић –
[Нићифору Дучићу, архимандриту]

Шаље му један примерак „Гласника“.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На формулару је Дучићев потпис као потврда пријема „Гласника“ и залепљено је његово писмо.

118-242. без места и датума

Списак у ком су наведене 93 установе, академије, научни институти,
друштва: историјска, литерарна, географска, етнолошка, статистичка
итд. углавном из европских држава. Није насловљен, а састављен је,
вероватно, за потребе Друштва да би ступало и одржавало везе с њима.

Списак, оригинал, немачки језик, само по 1–2 назива су на
француском, енглеском и шведском језику, 2 л.

Председник Српског ученог друштва 1869–1875. године

1869. ГОДИНА

1. [1868-108] Београд, 3. јануар 1869.

Др Ја[нко] Шафарик – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му шаље писмо Јована Мариновића у којем даје мишљење о расправи Чедомиља Мијатовића *О финансијама сѣароѣ српскоѣ краљевсѣива* с којим се и он (Шафарик) саглашава и враћа му расправу да „с њом по пословном реду поступите“.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 2 л. с прилогом:
Београд, 28. новембар 1868.

Ј[ован] Мариновић – господину [Јанку Шафарику]

Наводи да је пажљиво прочитао спис Ч. Мијатовића и да је он учинио услугу нашем „књижеству осветливши једно историјско и финансијско питање“. Заслужује да се штампа у „Гласнику“ и аутор најбоље награди за изворни текст.

Писмо – рецензија, оригинал, аутограф Ј. Мариновића, 2 л.

2. [1868-109] Београд, 3. јануар 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су намесници књажевског достојанства у име књаза Милана Обреновића IV 3. јануара одобрили Уређење Српског ученог друштва у Београду. У прилогу шаље Уређење и позива Друштво да према њему предузме даље шта треба.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Д. Матића, 2 л.
У левом горњем углу листова сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.
Писмо је с прилогом:

Београд, 3. јануар 1869.

Уређење Српскоѣ ученоѣ друшѣива у Беоѣраду
Препис, „Сравнио: Милорад Поповић“, 6 л.

У левом горњем углу листова сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА. Листови су повезани јемствеником и на последњој страни залепљени воштаном масом преко које је стављен папир и отиснут печат Министарства просвете и црквених дела.

3. [1868-110] Задар, 5. јануар 1869.

Матица далматинска, Кажимир Љубић, тајник – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво, по налогу Управног одбора Матице, да су с особитом захвалношћу примили „Гласник“, св. XXIV, *Српске народне иприфовейке* и *Српске народне игре* Вука Врчевића. Истовремено поклањају Друштву по један примерак књига које је штампала Матица: *Виенац уздарја народнога*, А. Качића; *Колегар* год. 1863–1869; *Народне ијесме*; *Ручна књига за Обћине*; *Горски вијенац*, П. Петровића и *Вишки бој Маји. Марјиновића*. Моли да се достави архимандриту Нићифору Дучићу „приложени смотак“.

Писмо, латиница, аутограф К. Љубића, 2 л.

4. [1868-111] Београд, 9. јануар 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела – Српском ученоме друштву

Обавештава Друштво да су на његов предлог намесници књажевског достојанства у име књаза Милана Обреновића IV 9. јануара поставили библиотекара Народне библиотеке и чувара музеја др Јанка Шафарика за председника Српског ученог друштва на годину дана. Уз обавештење послат је и декрет да се преда Јанку Шафарику.

Писмо, оригинал, 2 л.

У левом горњем углу листова сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

На полеђини другог листа Шафарик је написао: „Декрет сам примио. Д. 13/1 869. Др Ј. Шафарик“.

5. [1868-112] Београд, 9. јануар 1869.

[Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – Одбору Српског ученог друштва]

Хрватске књиге од 1868. које би требало да се набаве за библиотеку Српског ученог друштва

Списак, концепт, ћирилица и латиница, аутограф С. Новаковића, 1 л.

6. [1868-113] Београд, 13. јануар 1869.

Српско учено друштво – Министарству финансија

Даје признаницу на 1.440 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија за плату свога секретара у 1869. рачунској години.

Даје признаницу на 14.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија као помоћ одређену од владе за његов рад у 1869. години.

Признанице, концепти, аутограф С. Новаковића, 1 л.

7. [1868-114] Београд, 20. јануар 1869.

Српско учено друштво – преузвишеном владици Ј[осипу] Ј[урју] Штросмајеру

Изјављује да је оно добило част да њега може убројати међу дародавце своје. Захваљује му на великом поклону и прекрасним поздравима „желећи вашој преузвишености добро и срећу да се и од сад множи слава ваша а захвалност народна“.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

8. [1868-115] Београд, 20. јануар 1869.

Српско учено друштво, председник [Јанко Шафарик] – Богољубу Петрановићу, учитељу у Сарајеву

Обавештава га да је његова оба писма (од Аранђеловдана и 15. децембра) примило и одговара да се Друштво у свом раду придржава извесног реда који не може да се квари. Песме Вука Врчевића стигле су шест месеци пре његових и раније су прегледане, откупљене и издаће се раније. Његова књига је на прегледању и потом ће је Одсек оцењивати. По његовој препоруци Друштво није могло поступити јер је у Филолошком и филозофском одсеку одлучено да се песме не издају начином на који је издата прва књига, него да се збирке које Друштво одлучи да изда што критичније преберу. Друштво је то дужно да чини према задатку који има. Одговор касни зато што су његова (Петрановићева) писма стигла пред Божић и морао се сачекати први састанак Одбора.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9. [2] Праг, јануар 1869. (примљено 18. I 1869)

Akademický čtenářský spolek (Академско читалачко друштво), Е. Бергер, председник – Председништву [Српског] ученог друштва

Обавештава Друштво у име Одбора Академског читалачког друштва да се они у Прагу могу поносити лепим бројем часописа, али им слаба новчана средстав не допуштају да набаве „изврстан ‚Гласник‘ ученога друштва.“ Желе „упознати се што боље с једнокрвном нашом браћом на југу а попунити своје знање правом науком: усуђијемо се славно Председништво што смерније умолити, неби ли нам, угледав се у пример иних редакција, бесплатно пошило поменути свој часопис.“ Ако није у стању послати бесплатно часопис, нека га уступити упола цене.

Писмо, оригинал, аутограф Е. Бергера, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је забележио: „И одговорио секретар, како је то што се тражи већ дато и како су књиге неке послане“.

10. [3] Београд, 20. јануар 1869.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господи-
ну [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је архимандрит Леонид из Цариграда послао Друштву карту са објашњењем и шта је у писму рекао. Наводи да у излагању историје словенских цркава на Балканском полуострву износи на видело карту у којој су међусобне границе и с Константинопољском патријаршијом области три независне и аутокефалне цркве (Трновске, Пећке и Охридске) док нису прикључене грчкој патријаршији. Са картом су и објашњења. Моли да се то штампа у „Гласнику“, али без означавања од кога је достављено и да му се достави неколико примерака.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

11. [127] Београд, 24. јануар 1869.

Одбор Српског ученог друштва – Павлу Поповићу, учитељу
у Пећи

Обавештава га да је Историјски и државнички одсек Српског ученог друштва разгледао саопштење које им је он послао о старом летопису који се налази тамо код неког човека и закључио је да би се у рукопису могло корисних ствари за науку извадити. Да би тај посао урадило, Друштву је потребан рукопис да га препише. Зато га моле да поради код тог човека да он рукопис да на послугу, па ће му рукопис вратити и књиге му дати на поклон када прочитају и испишу све што је за Србе и за науку важно.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

Писмо је упућено Канцеларији Среза студеничког на Рашкој с молбом да писмо повољном приликом пошаље на дату адресу у Пећ.

12. [4] Београд, 29. јануар 1869.

Др Ја[нко] Шафарик – проф[есору] Стој[ану] Новаковићу,
секрет[ару] Српског уч[еног] др[уштва]

Обавештава га да му је министар просвете саопштио да је Нил Попов, професор Московског универзитета, писао митрополиту да Друштво за потпомагање Словена жели да у својој збирци има дела која је издало Српско учено друштво. Зато га моли да нареди да послужитељ од свих књига којих има у више примерака по један одабере и њему (Шафарику) донесе, а он ће их сам предати митрополиту.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

13. [5] Београд, 31. јануар 1869.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господи-
ну [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је Капитон Невострујев из Москве послао Друштву за „Гласник“ три хрисовуље да се штампају. Ако се приме за шам-

пу, Невострујев је молио да се за њега одвојено штампа 15 примерака. Прву је написао архиепископ Максим. Преписане су са списка руског, па би, по Невострујеву, најбоље било да се штампају црквеним словима.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 1 л.

14. [6] [Београд], 1. фебруар 1869.

Чед[омиљ] Мијатовић – др Ј[осифу] Шафарику, председнику [Српског] ученог друштва

Обавештава га да је давање награда за критике штампане у „Гласнику“ било практично примењивано пре него што је објављена његова критика дела *Историја образовања код Срба* А. Васиљевића. Он није добио награду зато што је Одсек историјски изјавио да у начелу не треба давати награде за критике и тиме се задовољио. На Главном збору Друштва одлучено је да се за критике награде издају, па је награђена критика која је објављена после његове. Тиме се с његовом критиком изузетно поступало и дата је прилика Васиљевићу да јавно каже да му награда није одређена зато што је Друштво нашло да то не заслужује. Зато моли председника Шафарика да на одлуку пред Одбор изнесе његову жељу да му се за објављену критику у „Гласнику“ ХХIII одреди и изда награда.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

На листовима у горњем левом углу је сувом штампом утиснут грб.

15. [7] Београд, 11. фебруар 1869.

Др Ја[нко] Шафарик – Стојану Новаковићу, професору гимназије и секретару Срп[ског] уч[еног] др[уштва]

Обавештава га, иако му је познато, да Универзитет у Санкт Петербургу 14. фебруара слави 50-годишњицу, а и 1000-то лето од смрти Методијева. Поводом тога њему (Шафарику) поручио је митрополит да би ваљало да се Друштво одазове и телеграмом честита. Даље жели да се за чланове изаберу архимандрит Леонид и протојереј Горски. Поводом тога истиче да му се чини да је за Леонида и у Друштву решено.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

На писму је и Новаковићевом руком исписан концепт телеграма – честитке упућене Универзитету у Санкт Петербург.

16. [8] Београд, 11. фебруар 1869.

Д[имитрије] Матић – господину [Јанку] Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли да га као редовног члана Друштва упише у Филолошки и филозофски одсек.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Матића, 2 л.

17. [9] Београд, 11. фебруар 1869.

А[лекса] Н. Спасић – др Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је, према позиву, изабрао Одсек за науке државничке и историјске.

Писмо, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 1 + (1) л.

На листовима у горњем левом углу сувом штампом утиснут је грб.

18. [10] Београд, 12. фебруар 1869.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Одговара да му је част што га је Друштво изабрало за свог редовног члана и да ће му то удвојити вољу у књижевном раду. Захваљује на части и моли да га упише у Историјски одсек.

Писмо, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

19. [11] Београд, 12. фебруар 1869.

Глиша Гершић – господину [Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да се, према Уставу Друштва, пријављује за Историјско-државнички одсек.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Гершића, 1 + (1) л.

20. [12] Београд, 12. фебруар 1869.

Др Милан Јовановић – Стојану Новаковићу, професору и секретару Српског ученог друштва

Одговара да се са захвалношћу прима чланства пошто је изабран за редовног члана Друштва и моли да га упише у Природњачки и у Уметнички одсек.

Писмо, оригинал, аутограф М. Јовановића, 2 л.

На полеђини другог листа је у црвеној воштаној маси нејасно отиснут печат, који је преломљен на два дела.

21. [13] Београд, 13. фебруар 1869.

Др Сава Петровић, војни лекар – др [Јанку] Шафарику, председнику [Српског ученог друштва]

Одговара на писмо од 10. фебруара и на позив да изабере одсек, па јавља да је изабрао Одсек јестаственички и математичарски.

Писмо, оригинал, аутограф С. Петровића, 2 л.

22. [14] Београд, 15. фебруар 1869.

Алимпје Васиљевић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Одговара на писмо којим је обавештен да је изабран за члана и да јави у који одсек Друштва жели да ступи. Прима се избора којим је поча-

ствован и стараће се да припомогне извршавању друштвених задатака. Жели ступити у Филолошки и филозофски одсек, јер мисли да тим струкама може понајвише привредити и да се то саопшти Одбору Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 + (1) л.

23. [15] Крушевац, 17. фебруар 1869.

Матеја Сав. Карамарковић, вршилац дужности професора гимн[азијске] реалке крушевачке, професор полугимназије неготинске – Српском ученом друштву

Обавештава да је још на Видовдан 1866. послао Друштву молбу да оно пошаље све књиге које је до тада издало за библиотеку гимназијске реалке крушевачке. Касније је у „Српским новинама“ читао о раду Друштва да је оно уважило молбу и да ће све књиге које је и које ће издати о трошку своје слати за библиотеку гимназијску. Наводи да по решењу није ништа извршено, па поново моли Друштво да се све до тада издате књиге и оне које ће се издавати пошаљу на дар Крушевачкој гимназијској реалци.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Карамарковића, 2 л.

24. [16] Београд, 20. фебруар 1869.

Дим[итрије] Тодоровић, директор полугим[назије] пожарев[ачке] – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је за библиотеку полугимназије пожаревачке при-
мио: „Гласнике“ II–VII, XI–XX; *Српске сјоменике*, I и II; Цицерона *О дужностима*; Ксенофонове *Знаменијосџи*; *Карађорђев деловодни про-
јокол*; *Синџаксу*; *Забаве за децу*; *Физику*; *Анџројолоџију*; *Часове блаџо-
џовенија*; *Јесџасџвени земљоџис* и *Мислословје*.

Реверс, оригинал, аутограф списка С. Новаковића, а место, датум и потпис су Тодоровићев аутограф, 1 л.

25. [17] Београд, 21. фебруар 1869.

М[илош] Милојевић – Стојану Новаковићу, проф[есору] Ги-
м[назије] – секр[етару] Срп[ског] уч[еног] др[уштва]

Наводи да му је пре тржио књиге, па их није послао, а сада тражи књиге за школу у Башину Селу код Велеса и за Велес да их пошаље ако хоће.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милојевића, 2 л.

26. [18] Београд, 24. фебруар 1869.

Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.510 гроша примљених, по договору с пред-
седником Друштва, за књиге продате Министарству просвете. Наведени су и аутори и наслови, број књига и цене у грошима.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л. На признаници Новаковић је забележио: „По томе су књиге издате и новци у 30 дуката и 30 гроша“

27. [19] Београд, 24. фебруар 1869.

[Јован] Драгашевић, официр – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Захваљује Друштву што га је почастовало избором за свога редовног члана и моли да га упише у Одсек јестаственички и математичарски.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 2 л.

На полеђини другог листа С. Новаковић је записао: „Милан Јовановић у Одсек књижевни и јестаственички. Д. Јенко у Одсек уметнички.“

Београд, 24. фебруар 1869.

[Јован] Драгашевић, официр – Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Захваљује Друштву што га је на скупу од 6. фебруара изабрало за свог редовног члана и моли да га упише у Одсек јестаственички и математичарски.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 1 + (1) л.

28. [20] Београд, 7. март 1869.

Ђор[ђе] Павловић, проф[есор] В[елике] школе – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

На позив да као редован члан Друштва изабере одсек моли да га упише у Историјски и државнички одсек.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Павловића, 1 + (1) л.

29. [21] Београд, 7. март 1869.

Јован Ђорђевић – Српском ученом друштву

Захваљује на поверењу којим је почастован проглашењем за редовног члана Друштва и моли да га упишу у Одсек за науке језикословне и литерарне.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Ђорђевића, 1 + (1) л.

30. [22] Београд, 8. март 1869.

Василије Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да је по наруџбини секретара Стојана Новаковића за рачун Друштва штампано 100 комада позива за главну седницу и они су предани коме треба. Наружбина је коштала седам гроша и 22 паре пореске и та сума да се исплати Управи Државне печатње по рачуну који се шаље, а који није прилог уз писмо.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Бераровог потписа, 1 л.

31. [23] Београд, 8. март 1869.

Василије Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да је за рачун Друштва Управа штампала 100 диплома, и то 52 с текстом, а остале с оквиrom и да их је предала секретару Друштва на надлежност. За штампу и хартију потрошено је 181 грош и 36 пара пореских и ту суму, у коју није урачунат проценат, Друштво да пошаље Управи Државне печатње.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Бераровог потписа, 1 л.

32. [24] [Београд, 11. март 1869]

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – [новоизабраним члановима]

Обавештавају Ђуру Даничића, др Владана Ђорђевића, Илариона Руварца, Антонија Хаџића, Владимира Јовановића, владика Гаврила, Косту [Константина] Николајевића и Димитрија Стојановића да их је Српско учено друштво на последњем годишњем скупу изабрало за редовне, бискупа Ђурђа [Јурја] Јосипа Штросмајера, др Фрању [Франтишека] Палацког, др. Л[адислава Франтишека] Ригера, Тота [Вилијама] Паулинија и Јована Сундечића за почасне, а Ивана Брчића, Симу [Шиму] Љубића, Михаила Полит Десанчића, Јосипа Торбара, Ивана Филиповића, Јована Ернеста Смољара [Јана Арношта Смолера], др Пфула [Крешћана Бохувера], Антонија [Антониа] Малецког, Жигмунда [Зигмунта] Милковског, Н[иколаја] И[вановича] Костомарова, Пантелејмона [Александровича Кулиша] Куљиша, А[лександра] Н[иколајевича] Пипина, Викт[ора] Ив[ановича] Григоровича] Григоријевића, Т[одора, Фјодора Ивановича] Буслајева, Ф[еликса] Каница, Луја Лежера [Лежеа], Михаила Осиповића [Осиповича] Микешина, Јана Матејка, [Јарослава] Чермака, Петра [Фрању] Мајкснера, Фрању [Франца] Миклошића, [Тодора] Бурмова, владика шабачког Мојсија [Мојсеја Вересића] и др Лазара Стефановића за дописне чланове и уз писмо шаљу им дипломе за чланство и по један примерак Уређења Српског ученог друштва уз молбу да јаве о пријему и у који одсек да их уврсти Друштво.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

[Јанко Шафарик] председник и [Стојан Новаковић] секретар Српског ученог друштва – [новоизабраним члановима]

Обавештавају Александра Бугарског, Глишу [Глигорија] Гершића, арх. Нић[ифора] Дучића, Даворина Јенка, Милана [Морског] Јовановића, проф. Ђорђа Павловића, др Саву Петровића, Алексу Н. Спасића и Стевана Тодоровића да их је Српско учено друштво на свом скупу од шестог фебруара 1869. изабрало за редовне чланове и позива их да изаберу одсек према § 19 уређења друштвеног које им прилажу и да јаве који су одсек изабрали, а дипломе за чланство послаће им се касније, као и Стојана Бошковића, др Ђ[орђа] Натошевића, Јована Ђорђевића, Алимпија Васиљевића, др Стојана Ј. Вељковића, Јована Драгашевића, Милована Т. Јанковића и Димитрија Матића, којима није послато Уређење Друштва.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

[Јанко Шафарик] председник и [Стојан Новаковић] секретар
Српског ученог друштва – [новоизабраним члановима]

Обавештавају А. Бугарског, Г. Гершића, арх. Н. Дучића, Д. Јенка, М. Јовановића, Ђ. Павловића, др С. Петровића, А. Н. Спасића, С. Тодоровића, С. Бошковића, Ђ. Натопшевића, Ј. Ђорђевића, А. Васиљевића, С. Ј. Вељковића, Ј. Драгашевића, М. Т. Јанковића и Д. Матића да им шаљу диплому на чланство поводом избора за чланове Српског ученог друштва.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

33. [25] Београд, 14. март 1869.

Српско учено друштво – Управи Државне штампарије

Одговара на писмо Управе од 2. децембра 1868. којим потражује 1.024 гроша и 20 пара пореских за штампање *Протокола Маџистратии шабачког* и наводи да протоколи нису штампан као посебна књига, него као један од „Гласника“. Они су испунили део „Гласника“ П одељења намењеног за штампање *Грађе за новију српску историју*. „Гласник“ се према највишем решењу не плаћа, него се штампа о државном трошку и јављају Управи да с Друштва скине дуг и да рачун доведе у ред.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На писму је белешка: „примио Димић“.

34. [26] Београд, 15. март 1869.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Обавештава министра просвете да је Одбор Друштва дознао да су у Државној штампарији избачене из инвентара књиге Д. Аврамовића: *Описаније древности српских у светој Аџонској гори*, Београд 1847. г. и *Света Гора са старане вере, художества и џовеситнице*, Београд 1848. због тога што их нико не купује. Оне су историјско археолошког садржаја, па би их Друштво, кад су већ за бацање намењене, могло слати нашим и иностраним заводима, поред својих књига истог садржаја. Зато га Одбор моли да те књиге уступе Друштву, а оно ће их међу своја издања сместити и по обичном начину, као и са својима, поступати.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На писму је белешка: „Примио је ово писмо истог дана М. Милошевић, писар.“

35. [27] Београд, 15. март 1869.

Даворин Јенко, члан Српског ученог друштва – господину
[Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је изабрао Уметнички одсек и моли да га у њега упише.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Јенка, 1 + (1) л.

36. [28] Београд, 15. март 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просв[ете] и цркв[ених] дела
– Српском ученом друштву

Обавештава да као дар од кнеза шаље књигу *Пушовање њо словенским земљама Турске у Европи* од г-ђица Г. Мјур Макензијеве и А. П. Ирбијеве за библиотеку Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

37. [29] Беч, 15. март 1869.

Феликс Каниц (Felix Kanitz) – [Српском] ученом друштву

Захваљује Друштву на додељеној му високој части и уверава да ће се показати достојан ње.

Писмо, оригинал, немачки језик, 1 + (1) л.

38. [30] Београд, 19. март 1869.

Стеван Тодоровић, проф[есор] и живоп[исац] – господину
[Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Јавља да је рад да буде члан Уметничког одсека Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф С. Тодоровића, 1 л.

39. [31] Београд, 21. март 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела –
Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му, по писму од 15. марта, шаље 200 комада *Описанија древности српских у Свештој (ајтоској) Гори* и 100 комада *Свешта Гора са стране вере, художества и њовеснице*, и кад их прими, да му јави да их је примило.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.
У левом горњем углу листа сувим жигом утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.
На писму је Стојан Новаковић 12. априла 1869. написао одговор којим је Одбор Српског ученог друштва захвалио министру и јавио му да је примио послате књиге, писмо, концепт с белешком: „Примио је ово писмо истог дана Михаил Милошевић“.

40. [32] Венеција, 21. март 1869.

П[антелејмон] Кулиш – др Ј[анку] Шафарику

Захваљује што је преко њега и Стојана Новаковића добио диплому дописног члана Српског ученог друштва и што му је као Украјинцу нарочито драго да га је на тај начин почаствовао српски народ.

Писмо, оригинал, украјински језик, аутограф П. Кулиша, 2.

41. [33] Манастир Буково, 24. март 1869.

Владика Гаврило у пензији – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Захваљује на јављању, послатој дипломи, примерку Уређења Друштва, а Српском ученом друштву за почаст коју му је учинило избором за редовног члана Друштва и моли да га уврсти у Историјски одсек.

Писмо, оригинал, аутограф владике Гаврила, 1 + (1) л.

У левом горњем углу листова утиснут је суви грб, а испод њега је написано: Неготина.

42. [34] Београд, 26. март 1869.

Стојан Ј. Вељковић, председник Апел[ационог] суда – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Јавља да по позиву жели да ступи у Одсек историјско-државно-словни.

Писмо, оригинал, аутограф С. Ј. Вељковића, 1 + (1) л.

43. [35] Загреб, 29. март 1869.

Ђ[ура] Даничић – Српском ученом друштву

Изјављује да му је част што га је Српско учено друштво изабрало за свог редовног члана. Захваљује на части, моли да га упише у Филолошки одсек, уверава да му ништа није драже од напредовања Друштва и да је у свако доба готов с највећом радошћу послужити му чиме може.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Даничића, 2 л.

Други лист је оштећен – недостаје део.

44. [36] Загреб, 31. март 1869.

[Ђура] Даничић, тајник Југославенске академије знаности и умјетности – Српском ученом друштву

По налогу Југославенске академије знаности и умјетности шаље Друштву „Rad“ VI и јавља да је Југославенска академија с великом захвалношћу примила „Гласник“ XXIV.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, латиница, 2 л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је суви меморандум: „PEЋAT JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI“.

45. [37] Крагујевац, 31. март 1869.

Димитрије Стојановић, инжењер – Српском ученом друштву

Наводи да му је част јавити Друштву да је примио диплому на чланство, један примерак Уређења Друштва и жели да ступи у Одсек за математичке и природне науке.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Стојановића, 1 + (1) л.

46. [38] Крушевац, 3. април 1869.

Димитрије Протић, професор – Српском ученом друштву
Управа гимназијске реалке крушевачке обавештава Председништво
Српског ученог друштва да је примила послате јој и означене књиге на
чему од стране професора изјављује благодарност.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Протића, 1 + (1) л.

47. [39] Беч, 10. април 1869.

Др Владан Ђорђевић, р[едовни] члан Срп[ског] уч[еног] дру-
штва – председнику [Српског ученог друштва Јанку Шафа-
рику]

Обавештава га да је примио његово писмо од 13. марта којим му је
јавио да га је Српско учено друштво изабрало за свог редовног члана, као
и диплому за чланство. Моли га да га уврсти у Јестаственички и матема-
тички одсек Друштва, као и у Филолошки и филозофски. Још га моли да
Друштву саопшти његову дубоку захвалност на избору којим је почаство-
ван. Стараће се да делом покаже своју захвалност чим се врати у отаџбину.

Писмо, оригинал, аутограф В. Ђорђевића, 1 + (1) л.

48. [40] Лавов, 5. април 1869.

Антони Малецки (Antoni Malecki) – Српском ученом друштву
Топло захваљује Друштву за додељену титулу дописнога члана,
прима звање са захвалношћу и учешће у скупу који има високе и значајне
циљеве пред собом сматра за особиту част. Трудиће се да се покаже до-
стојан указаног поверења. Истиче да, све што је понос за Србе, то је понос
и за цело Словенство, јер смо сви браћа, а појединачне заслуге сваког
народа словенског племена представљају темељ заједничке будућности и
на уједињењу заснива се право да у историји света одиграмо улогу која
нам је одређена.

Писмо, оригинал, пољски језик, аутограф А. Малецког, 1 +
(1) л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је суви грб у
којем су у медаљонима иницијали А М, а изнад њих је круна.

49. [41] Пожаревац, 11. април 1869.

Димитрије Тодоровић, директор полугим[назије] пожаревач-
ке – [Стојану] Новаковићу, професору, секретару Српског
ученог друштва

Обавештава га да је примио пакет с књигама које је Друштво по-
клонило библиотеци полугимназије. Наводи да су у пакету уместо „Гла-
сника“ XVIII, била два примерка „Гласника“ XIX, а да никако нема „Гла-
сника“ XXI и XXII. Потписао је реверс да је књиге примио, па га моли да
то исправи и да пошаље „Гласнике“ XVIII, XXI и XXII, а он ће вратити
„Гласник“ XIX.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Тодоровића, 2 л.

На другом листу је црвен воштани печат преломљен на два неједнака дела. У њему је државни грб с натписом окол: „Полугимназија савамалска у Београду“.

50. [42] Београд, 14. април 1869.

Јов[ан] Савић, управитељ Фондова, А. Васојевић, II секретар – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да су примили на своје руковање 12. априла послатих 2.800 гроша пореских и у прилогу шаљу своју квиту.

Писмо, оригинал, аутограф Ср. Ђ. Спирића, сем потписа Савића и Васојевића, 1 + (1) л.

51. [43] Карловци, 15. април 1869.

Иларион Руварац, протосинђел – господину [Јанку Шафаричу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је писмом од 13. марта извештен да је изабран за редовног члана Српског ученог друштва и примио је диплому с друштвеним статутом. Због посла није могао одмах да јави да га је „глас тај веома обрадовао и да сам Диплому као знак ретког и незаслуженог одличја с’ благодарним срцем примио.“ Моли председника да његову најтоплију захвалност изјави Друштву и увери га да ће се он „знајући врло добро шта ситнице и дилетантски моји покушаји на пољу историографије српске вреде“, трудити и слабирим силама својим доприносити да се циљ Друштва постигне..

Писмо, оригинал, аутограф И. Руварца, 1 + (1) л.

52. [44] Београд, 15. април 1869.

Јеврем Грујић, раније члан Друштва српске словесности, а сад Српског ученог друштва – Српском ученоме друштву

На писмо Друштва од 29. марта и оно што је са њим послато одговара да ће опет почети да долази на састанке Друштва кад је у месту, а упусује се у Одсек државнички.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Грујића, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвен воштани печат, којим је писмо било затворено, преломљен је на три дела, без отиснутих симбола.

53. [45] Вршац, 15. април 1869.

Српско црквено певачко друштво у Вршцу, Љуба Раић, председник, Мита Акимовић, тајник – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Обавештавају Српско учено друштво да Вршачко српско црквено певачко друштво „подиже своју друштвену заставу у име братског уједињења, у име искреног – свијског споразумљења, у име просвете, у име

здраве свести“. Зато их позива да присуствују светковини освећења заставе на други дан Духова, деветог јуна 1869. и моле да им јаве колико ће чланова доћи на прославу.

Писмо, штампано, ћирилица, 1 + (1) л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је суви меморандум елипсастог облика с натписом около: СРПСКО ЦРКВЕНО ПЕВАЧКО ДРУШТВО, а у средини водоравно пише: У ВРШЦУ.

54. [46] Загреб, 21. травањ-април 1869.

Иван Филиповић, учитељ – [Српском] ученом друштву

Обавештава га да је дописом од 13. марта примио диплому којом га је Друштво уврстило међу своје дописне чланове. Истиче да га је ненадано одликовање обрадовало, али га није могло „наданути осјећањем да би му каквим научним радом дорастао био“. Сав његов рад намењен је „пучкој просвјети, а уз то и гојењу јединственог народног осјећања међу Србима и Хрватима, на колико су то моје незнатне душевне силе могле.“ Одликовање сматра као одобрење његових настојања, па му је као такво мило и знак да није ударио кривим путем.

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф И. Филиповића, 2 л.

55. [47] Београд, 21. април 1869.

Др Ј[ован] Валента, др С[ава] Петровић – Одбору [Српског] ученог друштва

Изабрани и одређени од Одсека јестаствено-математичног да прегледају и оцене чланак проф. Јосифа Панчића под насловом *Грађа за фауну Кнежевине Србије*, дају своје мишљење да се чланак прими и штампа као скупљен материјал за тачније познавање нашег отачества, да је чисто научан и оригиналан и да се одреди највећа награда за табак од 10 дуката.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа Ј. Валенте и С. Петровића, 2 л.

56. [48] Без места, 14. април [1869]

Нил Попов, проф. Московског универзитета, секретар Славјанског комитета – Српском ученом друштву

Захваљује Српском ученом друштву на избору за дописног члана. Скреће пажњу Друштву на нека дела у руској научној литератури која се односе на Словене, нарочито јужне. Са своје стране предлаже да Српско учено друштво набави и поручи: (1) старе рукописе бугарске, руске и српске редакције, (2) о везама бугарске и српске патријаршије с другим црквама, (3) о прастарим путовањима Срба по другим словенским земљама и обрнуто, других Словена по српским земљама, (4) о литерарним везама Срба у средњем веку и после пада Српског царства до 1850. године, (5) о животу Срба у другим словенским земљама и (6) о трговини српског народа с осталим Словенима.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф Н. Попова, 2 л.

57. [49] [Париз, 5. мај 1869.]

Луј Леже (Louis Legerta) – поштованој господи [Српском ученом друштву]

Захваљује на великој части која му је указана. Изјављује да га посебно радује нови савез који га доводи у тешњи однос са српским народом. Увиђа да је за њега мало учинио и нада се да ће из дана у дан постајати достојнији указаног поверења. Уверава их у своју захвалност и искрене симпатије.

Писмо, оригинал, српски језик, латиница, 1 + (1) л.

58. [50] Београд, 5. мај 1869.

Др Ј[анко] Шафарик, председник Српског ученог друштва, у име Одбора – једно отворено писмо члановима Одсека историјског и државничког

Обавештава да се и после позивања на седницу два пута заредом десило да није био довољан број чланова да би се заказана седница одржала, а они који су дошли, изгубили су своје време и остали с непријатним осећањем. Одбор је сазнао за ту немилу појаву с тугом, па је истакао, ако би се случај понављао, да би рад Српског ученог друштва почео да заостаје. Због таквих случајева касни се с прегледањем и оцењивањем чланака који су дошли на ред, као и с расписивањем награда за прилоге. Зато је „председник, по одлуци Одбора, присиљен овим путем саопштити сваком члану шта се догодило“. У нади да ће чланови Историчког и државничког одсека примити срцу ову ствар да се више не би поновила.

Писмо, аутограф С. Новаковића, сем потписа Ј. Шафарика 1 + (1) л. На листовима је у горњем левом углу сувим жигом утиснут меморандум: СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО. Ту је и концепт, аутограф С. Новаковића, без потписа Ј. Шафарика, 1 л.

59. [51] Београд, 6. мај 1869.

Др Ј[анко] Шафарик, Ст[ојан] Новаковић – министру [просвете и црквених дела, Димитрију Матићу]

Обавештавају га да су прегледали министру послат састав Огњеслава Утјешеновића Острожинског под насловом *Мисли о унајређењу српско-хрвајске књижевности*, а своје су мишљење јавили Одбору Српског ученог друштва и излажу га министру. Наводе да у чланку није све тако да би се могли потпуно сложити с њиме, а да има у њему „многих тако знатних ствари и толико добрих страна да је на сваки начин знаменит и сваке пажње вредан. У њему има веома практичних предлога и врло корисних мисли за које би било што већма желети да се шире и хватају корена по народу нашем. А ми мислимо да би баш томе последњем неисказано много помогао начин којим је књига написана као што је то жив, прост, готово рекав доситијевски језик и стил и начин обделавања ствари којим је саставак тај обрађен“. Одбор је препознао интересантност њего-

ву, али он не улази у природу друштвеног рада, па је одлучио приватним путем јавити министру. Истичу да би било добро „и по наш народни глас и симпатије у југословенству (којему би ова књижица нарочито доста донела) и по унапређење нашега занемареног обрта књижевног да се та књижица овде наштампа.“ Предлажу да се аутор награди с 30 дуката, а књига штампа на корист Друштва и трошак за штампу да се надокнади из продаје књига, а о чему ће Друштво бринути.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

60. [52] Цирих, 10. мај 1869.

Мита Ракић, државни питомац – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је почео преводити на српски језик чувено дело Џона Дрепера History of the intellectual development of Europe (Историја умног развита Европе) и да је један оглед донела „Вила“ 1868. Из тога је видео да није прилика да Дреперово дело угледа свет, па је престао да преводи, а и даље мисли да га треба превести и да би нам оно много користило. Сматра да је Српско учено друштво једино које може учинити да Дреперова историја цивилизације европске угледа свет, па му се зато и обраћа. Ако Друштво нађе да би дело било од користи и ако би га оно хтело само издати, он се нуди да преведе дело. Као награду за превод тражи 2,5 дуката по штампаном табаку и 50 примерака књиге, а за четири месеца Друштво ће имати превод од момента када јави да прима понуду.

Писмо, оригинал, аутограф М. Ракића, 2 л.

61. [53] Беч, 22. мај 1869.

[Огњеслав] Утјешеновић [Острожински] – др [Јанку] Шафарику
Јавља да пристаје на услове за штампања његовог списка Мисли и да се може одмах штампати.

Телеграм, штампан српски формулар, немачки језик, 1 л. с прилогом:

Даје НаПуТак за шТамПарију, где наводи у ком формату ће се штампати књига, којим словима, на којој хартији, колико и каквих примерака, какав ће наслов бити, како и колико пута ће се вршити коректуре, до када треба да буде готова и колико ће приближно имати табака.

Упутство, оригинал, ћирилица, аутограф О. Утјешеновића, 1 + (1) л.

62. [54] Беч, 12/24. мај 1869.

[Огњеслав] Утјешеновић [Острожински], дв[орски] сав[етник] – господину [Јанку] Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Одговара му да је на примљено писмо јавио телеграмом да пристаје на услове за штампање свога списка и молио да га да у штампарију. Захваљује му на труду и драго му је да се писмено приближе јадан другом кад се већ лично не познају. Наводи да је 1862. био на путу за Београд да

се са њим упозна, али због бомбардовања Београда није могао да дође. Моли га да послати пакет преда министру где се у писму захваљује на његовој наредби и да му је мило што „је наша тужна Србија једаред постигла таковога министра наставе који и овим чином својијем диказује да је човјек нашега времена и какова Српству ваља“. Радује се што је његов састав дошао у руке Друштва. Сматра да би ваљало без велике дебате да се предлози усвоје на све стране и одмах пође с извођењем њиховим. Било би добро када би Друштво примило иницијативу, „па пристало на предлоге и провоцирало Академију знаности у Загребу, и све матице да се и оне сложе и пођу за изведењем ове основе“. Предсеник Академије Рачки му је писао да се предлози могу узети као темељ договора и увиђа велику корист њихову. Због званичних послова није могао радити на књижевном пољу онако како је желео. Моли Шафарика да у рукопис уврсти послати цитат у поглавље VIII. За коректуру ослања се на њега и да је повери човеку који је тачан, а да се задржи ортографија каква је у рукопису. Било би корисно за ширење идеја када би се књига издала и латиницом, јер он из искуства зна „како је тешко за сада још с ћирилицом и некојијем предјелима Хрватске, а особито у Далмацији, на коју нам ваља у сваком обзиру пазити“. То издање ваљало би штампати у Бечу и коштало би 1000 примерака 150 форинти аустријске вредности. Он би удесио како да се спроведе дистрибуирање. Сматра за потребно да што пре „и без остентација приступимо к изведењу ствари, и ако би већ хотјели какав састанак списатеља у погледу централизације књижевнога рада, нека би то било само средством десетак заступника дотичнијех завода и предјела, да се не чини одвише буке, и не даје прилике подозревању и сумњичењу на овој страни, гдје се боје Српства више него ишта другога. И онако гдје је много вике обично није правога рада, ни успјеха.“ Када који табак брошуре буде штампан, да му се пошаље да га прегледа. Моли га, када књига буде готова, да од његових 30 примерака шест одштампа с позлатом и у његово име изручи „један свјетлом кнезу, по један сваком намјестнику, један г. митрополиту Михаилу, а један г. Матићу“, а трошак за то да одбије од хонорара. На крају наводи преко кога хонорар да му се пошаље „иначе ће мађарско министарство и сва бечка полиција имати посла докле дође у траг шта је све у савезу с тијем дукатима! Говорим жали боже из искуства, еле знам како на све мотре и како на пошти писма отварају више него икада! – Тако раде сви људи које мори њихова зла савјест!“

Писмо, оригинал, аутограф О. Утјешеновића, 4 л.

63. [55] Београд, 12. мај 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела –
Српском ученом друштву

Обавештава да, по предлогу Одбора од 6. маја, приложени рукопис
Огњеслава Утјешеновића *Мисли о важности, правцу и средствима уна-*
пређивања књижевности српско-хрватске, откупљен о трошку Правитељ-

ства, уступа Српском ученом друштву да га оно о свом трошку штампа и на своју корист изда.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.
У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

64. [56] Праг, 13. мај 1869.

Královská Česká společnost nauk (Краљевско чешко научно друштво) Јан Ер. Воцел (Jan Er. Wocel), главни секретар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Краљевско чешко научно друштва добило „Гласник“, књ. VI, и да му доставља своја три издања: *Sitzungsberichte*, 1868, 1 – 2; *Abhandlungen*, VI. Folge, 2 Band; Tomek, *Základy starého mistopisn Pražského II*.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л.

У горњем левом углу првог листа одштампан је меморандум: *Královská Česká* у полулуку, а *společnost nauk* – водоравно. На полеђини другог листа забележено је да је писмо примљено 20. октобра 1869.

65. [57] Арад, 13. мај 1869.

„Цвета“, задруга, Лука Д. Тривунац, председник, Душан Ђермеков, заменик тајника – Српском ученом друштву у Београду

Српско учено друштво, које је стекло сјајно име својим родољубивим и снажним делањем у народу, отвара и њима „зрачицу наде да ће, обзирују се на наше неугодне околности, и наш незгодни положај“ да му се обратe с молбом да све књиге које оно на свет издаје пошаље да дар дружини „Цвета“.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Ђермакова, сем потписа Л. Д. Тривунца, 2 л.

66. [58] Београд, 25. мај 1869.

Чед[омиљ] Мијатовић – др Јанку Шафарику, председнику [Српског] ученог друштва

Извештава да му је секретар Друштва ставио до знања да је Историјски одсек решио да му се за критику дела А. Васиљевића: *Историја образованости код Срба* додели награда од 15 дуката цесарских. Његова побуда за потраживање награде била је да у рукама има доказ за неоснованост онога што је Васиљевић тврдио да критика није награђена зато што не заслужује награду. У решењу Историјског одсека налази потпуно намирење своје жеље и намера и изјављује да награду од 15 дуката уступа Друштву на његове „цељи“.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

67. [59] Београд, 3. јун 1869.

Васа Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Управа штампала *Библиографију српску без хрвајске новијега периода књижевности* Стојана Новаковића у 500 примерака, а по захтевном писму Друштва од 29. августа 1868. За то штампање оно треба да пошаље 3.306 гроша и 30 пара пореских по рачуну који му се шаље.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

68. [60] Београд, 5. јун 1869.

Српско учено друштво – Вршачком српском певачком друштву

Одазива се с радошћу на позив и јавља да шаље Јована Бошковића, Милана Кујунџића и др Милана Јовановића који ће у име Друштва честитати славу и казати поздраве уз речи: „Да живи Српство свесно и пробуђено!“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

69. [61] Београд, 16. јун 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – председнику Српског ученог друштва, дру Ј[анку] Шафарику

Обавештава га да је готова књига Огњеслава ића *Мисли о унапређењу српско-хрвајске књижевности* и да има 4 велика табака на 8^о, а трошак са штампом и повезом за њу је 1.000 гроша чаршијских. Књига је у Одбору примљена да се приватним његовим старањем изда на корист Друштва. Зато треба целу распродају предати под обичним условима књижари В. Валожића, само да он од продаје води одвојене рачуне док се сви трошкови не исплате, а после да их упише на рачун Друштва. Наводи да би се сви трошкови и проценат књижару исплатили из 320 продатих комада књиге када би цена била четири гроша, а из 250 комада када би цена била пет гроша. Новаковић је пре за последњу варијанту, јер ће књигу куповати образована публика, а пристаје и на оно што председник с осталим члановима одреди.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

На листовима је у горњем левом углу утиснут суви државни грб.

70. [62] [Београд] 18. јун 1869.

Др Ј[анко] Шафарик – секретару [Српског] ученога друштва професору Стојану Новаковићу

Обавештава га да је говорио са Спасићем и Сретеновићем и они су сагласни да цена књиге буде као што Новаковић предлаже – пет гроша. Саветује му да настоји после да се књига на све стране шаље и да се у

новицама и литерарним листовима (часописима) објави. Напомиње да му шаље и писмо Утјешеновићево да га прочита и ако није касно, да у погледу наслова и неких додатака по његовој вољу учини, а ако је „доцкан, неће бити несрећа“. Шаље му и писмо Милковског из Брисла за Друштво.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

Писмо Милковског је засебно сигнирано под бројем 75. [67]

71. [63] Неготин, 21. јун 1869.

К. Гребенаровић, одборник Читаонице неготинске – Српском ученом друштву у Београду

Обавештава Друштво да је Читаоница неготинска примила „Гласник“ XXIII и XXIV и *Српску библиографију* С. Новаковића и за то шаље три приложена рецеписа. На лепом дару потписани у име Читаонице неготинске, а по одлуци одборске седнице од 8. јуна, изјављује Српском ученом друштву особиту благодарност.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је елипсаст, црвен воштани печат с нејасно отиснутим симболима, а чији један део недостаје, док је део тога листа исечен.

72. [64] Ђаково, 24. јун 1869.

Јосип Јурај Шт[росмајер], биск[уп] – Српском ученом друштву

Обавештава да је примио диплому којом је наименован за почасног члана Српског ученог друштва. На части изриче најтоплију захвалност „желећ сл. Друштву обилност Божјег благослова и свестраност напретка, дому и роду нашем на срећу и просвету!“

Писмо, латиница, рукопис, аутограф потписа Ј. Ј. Штросмајера, 2 л.

73. [65] Пешта, 26. јун 1869.

Magyar tudományos akadémiа (Мађарска академија наука), Ј. Арањи (J. Arany), секретар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су књижари у Пешти предата дела наведена у приложеној листи (ова листа недостаје) и моли да се потврди пријем тих дела која ће бити предана Српском ученом друштву у име Мађарске академије.

Писмо, оригинал, мађарски и француски језик, штампано, 1 л.

74. [66] Пешта, 26. јун 1869.

Académie des sciences de Hongrie (Мађарска академија наука)
Ј. Арањи (J. Arany), секретар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је примљен „Гласник“, књ. VI.

Писмо, попуњен штампан формулар, француски језик, 1 + (1) л.

75. [67] Брисел, 26. јун 1869.

З[игмунт] Милковски – др Ј[анку] Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је примио диплому којом је именован за дописног члан Српског ученог друштва. Високо цени почаст која му је указана и моли га да пред Друштвом буде тумач његове дубоке захвалности. Почаст за њега представља подстицај у раду који је изабрао и чији је циљ узајамно повезивање и зближавање два братска народа – Срба и Пољака, јер су, по његовом уверењу, потребни и за један и за други народ. Наводи да не зна да ли ће постићи циљ и да ли ће имати снаге да уклони препреке које су време, околности и зла воља створиле и стварају између Србије и „моје несрећне отаџбине“. Постигао је за себе веома важну ствар која му даје храброст, јер је Српско учено друштво оценило његову добру вољу. Тако схвата диплому и почаст коју високо цени.

Писмо, оригинал, пољски језик, аутограф З. Милковског, 2 л. О овом писму има речи и у писму бр. 70 [62].

76. [68] Београд, 26. јун 1869.

Стеван Ј. Вулетић Требињац, свршени богослов – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава Одбор Друштва да је завршио „изучење оvd. гимназијских и богословских наука“, да се спрема „распростирати просвету међу мојима саотачанственицима“ и у том циљу да жели да се снабде ваљаним књигама из којих би практична знања добио. Материјалне могућности му то не дозвољавају, па моли Одбор да му подари неколико комада „ваљаних и полезних“ књига.

Писмо, оригинал, аутограф С. Ј. Вулетића, 2 л.

На полеђини другог листа Новаковић је написао: „С одобрењем и договором с г. председником наредили смо да се молиоцу даду означене књиге, а после да се то пред Одбор на одобрење накнадно изнесе. Секретар Стојан Новаковић.“

77. [69] Крагујевац, 27. јун 1869.

А[рхи]е[пископ и] митрополит српски Михаил – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је архимандрит Леонид поново био у Св. Гори и прегледао библиотеку хиландарску у којој је нашао више од 100 хрисовуља. Када би се оне издале, много би осветлиле историју српску. За њихово фотографисање потребно је 300 рубаља, и то да се плати трошак фотографисања, без добити фотографа. „Требаће, вели арх. Леонидъ, што пре ово учинити, еръ се грдно оштећуе и растура, тако да многе знатне рукописе, кое е пређе виђао, сада већ тамо нема – многе су узели архим. Григоріе и владика бугарскій Иларіонъ.“ И Павловска библиотека је прилично сачувана, иако је и тамо доста упропашћено и има рукописа који

сведоче до каквог је високог степена развитка била дошла српскословенска књижевност 13. и 14. века и у Србији и у Св. Гори. Да те драгоцености добије Српско учено друштво, архимандрит Леонид би радо учинио услугу. Али се он, по решењу Св. Синода, премешта из Цариграда у Москву у манастир Нови Јерусалим, где моли да му се шаљу „Гласник“ и друге књиге. Уз писмо он је за „Гласник“ приложио: 1. изглед Саборне цркве Градачке митрополије, копиране или фотографски скинуте с прве књиге октоиха из те митрополије 1539. године. 2. фотографски скинуту хрисовуљу хиландарску из 1193. године, што би била неисплатива драгоценост старине кад се у њој не би налазиле неке ствари које изазивају сумњу о старини означене године. Шаље прилоге арх. Леонида и напомиње да се потражи начин како да се добију сачуване хрисовуље са Св. Горе ако до тада нису штампане.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

78. [70] Београд, 28. јун 1869.

Српско учено друштво, секретар Стојан Новаковић – Стевану Ј. Вулетићу Требињцу, свршеном богослову

Обавештава га да му Друштво уз писмо шаље: Ксенофонтове *Знаменијосџи*, *Срџске сџоменике* I, М. Пуџића, *Прејиску о унији*, Цицерона *О дужносџима*, *Часове блађођовенија*, *Забаве за деџу*, *Анџројолођију*, *Лођику*, *Асџрономију*, *Јесџасџвенички земљојис*, *Физику*, као и *Срџске народне џришовијејџке* и *иђре* В. Врчевића.

Писмо, попуњен штампан формулар, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На писму је потпис С. Вулетића од 1. јула да је примио наведене књиге.

79. [71] [Београд] у Министарству финансија, 2. јул 1869.

А[лекса Н. Спасић] – Српском ученом друштву

Обавештава да му је част да Друштву пошаље три своја рукописа: *Новаџ и кредијџи*, *Банке на акџије* и први део *Исџорије џолијџичке економије у Евројџи* од Бјанкија. Прва два предаје да се прегледају и оцене за „Гласник“, а *Исџорија* за засебно штампање.

Писмо, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 2 л.

На листовима је у горњем левом углу утиснут суви државни грб.

80. [72] Београд, 22. јул 1869.

Милан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је преко председника Српског ученог друштва др Јанка Шафарика за библиотеку Општине бањалучке издао по један примерак: „Гласника“ II–VII, XII–XXIV; *Akta archivi Veneti I–II*; *Сџоменика* из

дубровачке архиве; I и II Даничићеве Синџаксе; Деловодног њројџокола Карађорђевоџ; Гласника Шабачкоџ маџисџрајџа; Срџских народних џјесама Петрановића; Срџских народних џријоведака и Срџских народних иџара; Срџске библиоџрафије С. Новаковића; Ксенофонтових Знамениџосџи; Цицерона О дужносџима; Прејиске о унији; пописа аката од Ј. Шафарика; Јесџасџивениоџ земљојиса; Мислословља; Асџирономије; Анџропологије; Природословља и Забаве за децу.

Реверс, оригинал, аутограф М. Стефановића с аутографом потписа Тодора Малешића, учитеља бањалучког да је примио књиге, 2 л.

На првој страни другог листа залепљено је писмо др Јанка Шафарика, председника Српског ученог друштва, датирано у Београду 22. јула 1869. године, у којем налаже послужитељу М. Стефановићу речима: „Да се изда госп. Тодору Малешићу, учитељу бањалучке општине, од свију књига друштвени, од којих још има повише комада, по један комад за књижницу Општине бањалучке.“

81. [73] Дрежђан [Дрезден], на Јакуба [25. јул] 1869.

Проф. др Пфул [Крешћан Бохувер] – Српском ученом друштву
Захваљује Српском ученом друштву што га је изабрало за дописног члана и за диплому коју је тим поводом добио.

Писмо, оригинал, лужичкосрпски и упоредо немачки језик, латиница, 2 л.

На другом листу, коверти, је првен воштани печат, преломљен на два дела без отиснутих симбола и с њега је одлепљена поштанска марка (нема је). Има и поштанске печате: Bautzen (Будишињ) 2. август и Београд 5. август 1869.

82. [74] Београд, 25. јул 1869.

Др Ј[анко] Шафарик, председник Срп[ског] учен[ог] друштва – [Милану Стефановићу, послужитељу Српског ученог друштва]

Даје налог да се Стојану Јовановићу, који је свршио богословију у Београду и одлази за учитеља православне општине у Мостар, по жељи министра просвете, издају на поклон књиге Друштва од којих још има доста примерака.

Писмо – налог, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

На другој страни листа је реверс послужитеља Милана Стефановића да је издао: „Гласник“ II–VII, XII–XXIV; *Сџоменик из дубровачке архиве; Прејиску о унији; Карађорђево деловодни џројџокол; Гласник Шабачкоџ маџисџрајџа; Часове блаџоџовенија; Ксенофонтове Знамениџосџи; Народне*

Ћриповејке и народне игре; Забаве за децу; Анџројологију; Асџрономију; Земљојис; Мислословље; Физику и Срјску ѓрамајику, I–II, и потпис Стојана Јовановића, свршеног богослова Херцеговца да је примио наведене књиге.

83. [75] Праг, 28. јул 1869.

Др Владан Ђорђевић, мед[ицинар] и хир[ург], р[едовни] члан Срп[ског] ученог друштва – секретару Српског ученог друштва, проф. Стојану Новаковићу

Обавештава га да му уз писмо шаље чланак *Прилоѓ за исџорију срјскоѓ рага у јесџасџвеници* намењен за „Гласник“ да га преда Одсеку за науке јестаственичке и математичке на оцену и после да му саопшти одлуку.

Писмо, оригинал, аутограф В. Ђорђевића, 2 л.

84. [78] Београд, јул 1869.

Председник Српског ученог друштва [др Јанко Шафарик], секретар Српског ученог друштва [Стојан Новаковић] са члановима Друштва – министру просвете [Димитрију Матићу]

Одбор као извршилац одлука скупних и одборских подноси министру предлог о научном испитивању Србије с молбом да посредује на највишем месту. Мишљење чланова Друштва је да би главни посао његов требало да буде подизати темеље и уклањати сметње науци и образованости, а то води свестраном научном испитивању земље и народа. Треба да се што пре „почнемо озбиљски старати за највеће сведочанство разума и свести народне, за домаћу научну истражилачку књижевност.“ Надају се да ће министрово заузимање код Владе одговорити научној потреби и да ће Влада уважити предлог како ваља. Одбор мисли да би за почетак само за то годишње било довољно 300 дуката.

Представка, урадио је секретар у договору с председником, концепт, аутограф С. Новаковића, 2 л.

На првом листу у левом горњем углу Новаковић је написао: „Да сви потпишемо“, а на маргини с леве стране је белешка: „Примио сам ово писмо 7. августа 1869. год. М. Милошевић, писар Мин. проsv. и цркв. дела.“

85. [76] Београд, 1. август 1869.

Др Ј[анко] Шафарик, председник Српског ученог друштва – [Милану Стефановићу, послужитељу Српског ученог друштва]

Налаже да се, по препоруци министра просвете, за читалиште у Лозници од сваке књиге Друштва од које још има више примерака изда по један комад.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

86. [77] Београд, 5. август 1869.

[Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва – Српском ученом друштву]

Наводи да је Подрињској читаоници „Слога“ у Лозници дао по један примерак: „Гласника“ III–VII и XII–XVII; *Карађорђевоџ деловодноџ ѿроџокола*; *Боџомила*; *Оџисанија древносџи срџских у Свеџијој Гори*; *Свеџија Гора са сџране вере, художестџва и ѿвеснице*; *Акта архиви Veneti*, I–II; *Срџске синџаксе Ђ. Даничића*; *Грбова срџских земаља*; *Грађе за срџску џрамаџику*, I–II, и *О ѿравоџису Ј. Стејића и ѿџис акаџија Млеџачке архиве*.

Писмо – реверс, оригинал, аутограф М. Стефановића, 1 л.

87. [79] Пожаревац, 16. август 1869.

Димитр[ије] Тодоровић, директор – секретару Српског ученог друштва [Стојану Новаковићу]

Обавештава да му, по писму од 22. маја, повраћа „Гласник“ XIX, који је њему нехотично као вишак послат.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Тодоровића, 1 л.

88. [80] Загреб, 17. август 1869.

[Ђура] Даничић, тајник – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му, по налогу Југославенске академије знаности и умјетности, шаље „Rad“ VIII и „Starine“ I и јавља да су примили *Срџску библиоџрафију* Стојана Новаковића. Прилаже по један примерак „Rada“ за господу: Ј. Гавриловића, др Шафарика, др Панчића, М. Поповића и М. Бана и по један примерак „Starina“ за Ј. Гавриловића, др Шафарика и М. Поповића.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф Ђ. Даничића, латиница, 2 л.

У горњем левом углу листова утиснут је сувим жигом меморандум с грбом и текстом: „РЕЃАТ ЈУГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ I УМЈЕТНОСТИ“.

89. [81] [Праг, августа 1869]

Одбор за прославу 500-годишњице рођења Јана Хуса – [Српском ученом друштву]

Позива Друштво на светковину коју чешки народ организује поводом 500 година од рођења реформатора и борца за слободу Јана Хуса у Прагу 23. августа/ 4. септембра и у Хусинецу 25. августа /6. септембра.

Писмо, оригинал, српски језик, штампано, 2 л. с прилогом:

Na oslavu 500letџ pamџtky Mistra Jana Husi,

Плакат – позив са именима 23 члана Одбор за прославу у Прагу и 10 у Хусинецу као и програми прослава у Прагу и Хусинецу, оригинал, чешки језик, штампано, 1 л.

90. [82] [Београд, августа 1869]

Председник Српског ученог друштва [др Јанко Шафарик] –
Одбору за Хусову светковину у Прагу

Обавештава га да је Српско учено друштво с радошћу примило
братски позив на светковину учитеља чешког народа Јана Хуса и за своје
заступнике на светковини изабрало је редовног члана и председника Од-
сека филолошког и књижевног Саву Сретеновића, редовног члана и се-
кретара свог Стојана Новаковића и редовног члана Јована Валенту.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

91. [83] Биоград, 1. септембар 1869.

Спиро Богдановић, чиновник зв[аничне] статистике – Срп-
ском ученом друштву

Статистичко одељење шаље за библиотеку Друштва један комад
Државописа Србије.

Писмо, оригинал, аутограф С. Богдановића, 2 л.

На другом листу, коверти, је црвена воштана маса којом је
писмо било запечаћено.

92. [84] Сарајево, 18. септембар 1869.

Б[огољуб] Петрановић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да ће преко Косте Х. Ристића Сарајлије при-
мити један сандучић и у њему народне умотворине: *Обичаје босанске*, *Књи-
џу женски њјесама* и *Књиџу јуначких њјесама (две)* и нешто приповједака и
других старина. Наводи да ће примити и две србуље. То све да задрже до
његовог доласка, а штампане књиге да предају књиџару В. Валожићу.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

93. [85] Беч, 26. септембар 1869.

Др Владан Ђорђевић, р[едовни] члан Срп[ског] ученог дру-
штва – секретару [Српског ученог друштва, проф. Стојану
Новаковићу]

Обавештава га да му шаље своју расправу *Хус и Хусинска крајина*
којом жели да дебитује у Одсеку филолошко-филозофском. Ђорђевић
моли Новаковића да га упуту коме даље да се обрати.

Писмо, оригинал, аутограф В. Ђорђевића, 2 л.

У горњем левом углу листова утиснут је округао суви печат
у којем су круна и слова: BATH FINE.

94. [87] Београд, 6. октобар 1869.

Српско учено друштво – министру просвете и црквених дела
[Димитрију Матићу]

Одбор Друштва га обавештава да је у Одсеку филозофском и фило-
лошком изнет предлог државног питомца Мите Ракића којим нуди да пре-
веде Дреперово дело *Историја умног развијка Евроје* за хонорар од 2,5

дуката цесарска за табак. Одсек је с радошћу примио глас о томе, јер му је познато да је Ракић вешт преводилац и добар зналац језика и понудио је 120 дуката за тај целокупан посао. Друштво нема тако велика средства да се у то упусти, а ни издавање не припада у круг његовог рада, него у задатак Школске комисије. Зато је одлучено да се ствар саопшти министру да се он за њу заузме или да је школској комисији упути „држећи да би превод овога дела био непрецењен добитак за нашу књижевност“. Одбор у потпуности усваја и подржава предлог Одсека и саопштава га министру с молбом да их извести о исходу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

95. [88] Београд, 7. октобар 1869.

Глиша Гершић – Миловану Спасићу, председнику Одсека историјско-државнога у [Српском] ученом друштву

Обавештава га да је прегледао чланак Жујовића *Сћара иишања ирема новим начелима* и да се, по његовом мишљењу, може штампати у „Гласнику“. Слаже се с писцем да је потребно „да се при изучавању политичке економије обрати једнака пажња на оба правца међу којима се колеба та наука“, а то је потребно зато што је наша политичко-економска литература веома непотпуна и једнострана, па треба да се попуњава с те стране.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Гершића, 2 л. с прилогом: непотписан запис: „Треба показати оно на табаку 11. стр. 2. Чудна је ствар да се свему и свуда може наћи суда и пута, само не за раднике.“

Белешка, оригинал, 1 л.

96. [89] Београд, 7. октобар 1869.

Српско учено друштво – Владимиру Јакшићу

Одбор Друштва, знајући да се научна истраживања и закључци не могу радити без научне статистичке грађе, уважава Јакшићеве дотадашње послове у тој струци и моли га да у „Гласнику“ настави она метеоролошка саопштавања која је прекинуо и да их, ако има белешке при руци, настави где је прекинуо.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На листу је белешка: „За г. Владимира Јакшића примио Спиро Богдановић, чинов. зв. статистике.“

97. [86] Београд, 8. октобар 1869.

Секретар [Српског ученог друштва, Стојан Новаковић] – Уредништву: „Јединства“, „Србије“, „Заставе“, „Матице“, „Виенца“, „Заточника“ и „Нар[одног] листа“

Шаље им књижевни оглас о распису награде с молбом да га у интересу историјског питања о ком се награда расписује објаве у свом листу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л. с прилогом:

Београд, 8. октобар 1869.

Председник Српског ученог друштва др Ј[анко] Шафарик,
секретар Стојан Новаковић

Rasійis naǵraǵe

Књижевна награда за дело које би имало за тему политичко и друштвено стање код Срба и Хрвата непосредно пре времена и у самом времену када су почели њихови судари с Турцима. Она износи 100 дуката цесарских које је за просветне циљеве Друштву на дар послао ђаковачки владика Јосип Јурај Штросмајер. Рад треба да износи најмање 10 табака, а рок за достављање је крај новембра 1870. г.

Писмо, концепт, аутографи Ј. Шафарика и С. Новаковића, 1 л.

98. [90] Темишвар, 27. октобар 1869.

Макса Маринковић, гимн[азијски] учитељ веронауке и српског језика – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је дознао да је српска књижевност богатија за *Српску синџаксу*, па га моли да му пошаље један примерак, за који прилаже једну форинту аустријске вредности и, ако је цена већа, накнадно ће послати новац. Стоји на услузи Друштву ако би оно хтело да купи две црквене књиге: *Пејоџласник* Божидача Вуковића из 1537. и *Минеј* из 1560. на српскословенском језику, трудом ђаконa Кересија, а биће задовољан наградом коју Друштво одреди. Напомиње да ће на сваки начин ученицима предавати његову *Синџаксу*, као што предаје и *Историју књижевности*.

Писмо, оригинал, аутограф М. Маринковића, 2 л.

99. [91] Београд, 28. октобар 1869.

А[лександар] Ј. Бугарски – господину [др Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Захваљује Друштву што га је изабрало за свога члана: обећава да ће „по могућству припомагати да се навршује друштвени задатак“ и изјављује да жели да ступи у Уметнички одсек.

Писмо, оригинал, аутограф А. Ј. Бугарског, 2 л.

100. [92] Београд, 28. октобар 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Одговара Друштву на предлог од 6. октобра, када га је молило да се заузме да се путем Школске комисије штампа Дреперово дело *Историја умног развића у Европи* које је превео Мита Ракић. Наводи да нема никаква начина да жељу Друштва изврши и поред добре воље, јер је расположива сума по буџету само за школске књиге намењена. Јавља то да само

Друштво промисли да ли би субвенцијом коју од Владе прима могло учинити да српски превод поменутог дела изађе на свет.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

101. [93] Неготин, 2. новембар 1869.

Светозар Никетић, суплент полугимназије – Српском ученом друштву

Обавештава га да шаље свој чланак *О историјском развићу српске цркве* да га Друштво оцени и штампа у свом „Гласнику“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 2 л.

102. [94] Темишвар, 14. новембар 1869.

Макса Маринковић, учитељ веронауке и српског језика – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је примио његово писмо од 1. новембра с три послата примерка *Синџаксе*, на којима захваљује. Наводи да је она за школу добро удешена, распоред је уочљив и садржина је јасно и кратко изведена, што представља велику олакшицу изучавању. За црквене књиге каже да треба да остане онако како је у писму означено и да оне „поштом слједују“.

Писмо, оригинал, аутограф М. Маринковића, 2 л.

103. [95] Београд, 17. новембар 1869.

Владимир Јакшић, разних учених друштава члан – Одбору Српског ученог друштва

Одговара на писмо од 7. октобра којим је замољен да у „Гласнику“ и даље саопштава своја испитивања на пољу статистике. То сматра као веома ласкаво признање за његов дотадашњи рад и радо ће се одазвати позиву. Сматра за нецелисходно објављивати искидано и повремено резултате у „Гласнику“. Убеђен је да ће већа корист бити ако би се дело у виду монографије издало. Време од 20 година једва да је меродавно за такав циљ и када то време дође, он ће плод свога рада поднети Друштву да га, ако хоће, објави.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 2 л.

104. [96] Београд, 18. новембар 1869.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље Извод буџета за наступајућу 1870. рачунску годину и да је истог дана код Министарства финансија отворен кредит за све позиције назначене у Изводу.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

У левом горњем углу листа сувим жигом утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО.

Писмо је с прилогом:

[Извод буџета Српског] ученог друштва за рачунску 1870. годину, у којем је наведена плата с додатком секретару од 1.440 и помоћ Друштву од 14.000, укупно 15.440 гроша. Датиран је у Београду 24. новембра 1869. и потписали су рачуноводитељ П. Ђ. Бесарић и министар Д. Матић.

Рачун, оригинал, 1 л.

105. [97] Београд, 21. новембар 1869.

Др Ј[анко] Шафарик, председник и Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – М[илану] Миловуку, директору Београдске реалке

Обавештавају га да се у Уметнички одсек уписао и пети члан, па према уређењу Друштва, тај Одсек може да почне да ради, а за то је потребно да се конституише. Одбор је одлучио да њега као најстаријег по избору за све чланове Уметничког одсека позове да тај одсек позове на конституисање и, када то уради, да о томе обавести Одбор. Имена редовних чланова за Уметнички одсек су: Милан Миловук, Стеван Тодоровић, Даворин Јенко, др Милан Јовановић и Александар Бугарски.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, сем аутографа потписа Ј. Шафарика, 2 л. с прилогом:

текст истог писма, концепт, аутограф С. Новаковића без потписа, 1 л. на којем је написано: „примио сам ово писмо 22/11. 1869. Миловук“.

106. [98] Београд, 23. новембар 1869.

Милош Милисављевић, пензион[исани] казнач[еј] Окр[уга] подрињског – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је почео давно, пре но што је у државну службу ступио, да прикупља народне песме по источном крају Србије. Штампало је 104 песме у 2.000 примерака. Слабог је стања (не каже да ли материјалног или здравственог), те подноси једну књигу песама с молбом да му Друштво бар штету надокнади ако помоћ заслужују. Нада се да ће Друштво достојно оценити и наградити његове песме преписане онако како их народ изговара и пева.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милисављевића, 2 л.

107. [99] Београд, 26. новембар 1869.

М[илан] Миловук, редовни члан Српск[ог] ученог друштва – г[осподи]: Стевану Тодоровићу, Даворину Јенку, др Милану Јовановићу, А[лександру] Ј. Бугарском

Позива их, по налогу Одбора, као по избору најстарији члан Одсека уметничког да у суботу 29. новембра 1869. у четири сата по подне дођу у „стан друштвени“, па да ту, према чл. 21 Уређења Друштва, конституишу Одсек уметнички.

Писмо, оригинал, 1 л.

Код имена С. Тодоровића и А. Ј. Бугарског написано је „доћи ће“, код Даворина Јенка „није у месту“, а код М. Јовановића „Видео“ и његови иницијали.

108. [100] Београд, 27. новембар 1869.

П[антелија] С. Срећковић – господину [др Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је септембра 1869. у Карловачкој библиотеци нашао у спису Ђорђа Бранковића неоцењених података за нашу историју XVI и XVII века. Молио је патријарха да му га да на читање или као члану Српског ученог друштва да се препише, па и штампа. Од патријарха је добио одговор да је то народно благо врло важно и да ће га моћи добити само ако му Српско учено друштво да реверс с потписом и јемством председника. Срећковић је то јавио усмено, а сада јавља писмено председнику и Одбору да се постарају да се добије то благо и угледа света да га не би мољци појели. Наводи да „Има оригинал и један препис после 10-15 година и други препис чувеног Константина“ и на то треба да гласе реверс или признаница и на њима да се потпишу сви чланови.

Писмо, оригинал, аутограф П. С. Срећковића, 1 л.

109. [101] Београд, 3. децембар 1869.

Српско учено друштво – патријарху карловачком [Самуилу Маширевићу]

Одбор Српског ученог друштва обавештава патријарха да му с писмом шаљу свога нарочитог изасланика П. Срећковића који је овлашћен да од патријарха на реверс Друштва прими оригинал и два преписа историјског рукописа деспота Ђурђа Бранковића. Срећковић ће усмено изразити захвалност Друштва за услугу коју чини науци.

Потписани чланови Одбора Српског ученог друштва признају да је редовни члан друштва П. Срећковић у њихово има и за научну употребу примио из Патријаршијске библиотеке у Карловцима оригиналан рукопис деспота Ђурђа Бранковића с два преписа, а о чему се издаје ова признаница.

Писмо и признаница, концепти, 1 л.

110. [102] Београд, 3. децембар 1869.

Др Н[икола] Крстић, Ј[ован] Мариновић – [Миловану Спасићу, председнику Одсека историјског и државничког]

Н. Крстић наводи да је брижљиво прочитао састав Чедомиља Митовића: *О српским финансијама у старој српској држави* и констатује да је написан истом брижљивошћу као и први састав о том предмету који је штампан у „Гласнику“. Рад даје обавештења о једној струци државне

управе, упућује како је то било и у другим савременим државама да се боље и јасније разуме оно што се о српским финансијама говори и да за-служује да се штампа у „Гласнику“. Мариновић је само додао: „То исто и ја кажем.“

Писмо – реферат, оригинал, 2 л.

111. [103] Биоград, 6. децембар 1869.

Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву

Наводи да је главни циљ његовог доласка у Босну био скупљање народних умотворина и буђење народне свести. На скупљање народног блага потрошио је 300 дуката стечених изван Босне, 100 дуката награде од Српског ученог друштва и 100 дуката од једног племенитог родољуба. Скупио је најважније и најлепше песме које су се могле наћи у Босни и Херцеговини и предао их Друштву, а мисли да ће неко иза њега моћи да нађе мало важних песама. Три пута је путовао кроз Босну 1863, 1866 и 1868. и где није могао доћи, налазио је човека, плаћао га и слао „да сабира бисер по народу.“ По вољи турске владе, 1. септембра 1869. морао би да напусти Босну и пешке изађе да за путни трошак није добио помоћ од општине. Када је дошао у Далмацију, ниједна манастирска врата није нашао отворена под владиком Стефаном Кнежевићем, којег није ни молио. Како је у тешком положају, моли Друштво да убрза оцену његове збирке и, ако не може све да му исплати, да му бар половину новца да од укупног износа.

Писмо, оригинал, 2 л.

112. [104] Београд, 9. децембар 1869.

М[илан] Миловук – г[осподи]: Стевану Тодоровићу, Даворину Јенку, др Милану Јовановићу, А[лександру] Ј. Бугарском

Наводи да је на седницу Одсека уметничког позвао чланове прет-прошле суботе и да двојица нису дошла, па она није могла да се одржи. Зато поново позива чланове Уметничког одсека да дођу на седницу која ће бити у среду 10. децембра 1869. у четири сата по подне у „стану друштвеноме“. Ако неко не може доћи, да на позиву забележи да би се могло отказати и осталим члановима да узалуд не долазе и не губе време.

Писмо, оригинал, 1 л.

Код имена С. Тодоровића написано је „доћи ће“, код Даворина Јенка „није у месту“, М. Јовановића – „не могу да дођем“, а код А. Ј. Бугарског нема никаквих података.

113. [106] Београд, 11. децембар 1869.

М[илан] Миловук, председник Одсека уметничког Српског ученог друштва, Стеван Тодоровић, перовођа – Одбору Српског ученог друштва

Обавештавају Одбор да је, по његовом позиву, Миловук два пута позвао на седницу чланове уметничког одсека, и то 26. новембра и 10. децембра 1869. На прву су дошла два, а на другу три члана, па се тада могла држати седница.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 1 л. с прилогом:

1 седница Одсека уметничког Српског ученог друштва, држана 10 децембра 1869. год. у присуству чланова: з.з. М. Миловука, Стевана Тодоровића и А. Ј. Буџарског.

Из записника се види да је по конституисању за председника изабран М. Миловук, а за перовођу С. Тодоровић. Због малог броја чланова, а да би одговорио задацима, Одсек предлаже за редовног члана Меду Пуцића, а за кандидате Михаила Валтровића, Драгишу Милутиновића и Николу Марковића, док за почасне чланове предлаже Мошелеса (Лајпциг), Рихарда Вагнера (Линдау) и Теофила Ханзена (Беч).

Записник, препис, 2 л.

На другом листу је и препис писма.

114. [107] Београд, 12. децембар 1869.

Српско учено друштво – Б[огољубу] Петрановићу

Обавештава га да су примили његово писмо и рукописе на преглед. За рукопис *Српски народни обичаји у Босни*, који је прегледан, одобрено је 30 дуката цесарских, које може одмах да прими. На његово потраживање за песме да унапред кажу колика ће цена бити и од тога да му половину издају, саопштавају му да се у Друштву све ради на основу већине гласова и прописаних статута. Одбор може одређивати накнаду за поједине списе и откупне цене „само према оценама одсека и на основама које је поставио скуп друштвени“. Без тога Одбор који рукује касом није овлаштен ни гроша издати ни за какав рукопис. Из тог разлога није му издао новац јер Одсек није поднео никакав извештај. Одбор га извештава да у 1870. ниједна од „садашњих збирки“ не може се на откупљивање узети.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 2 л.

115. [108] Београд, 16. децембар 1869.

Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву

Одговара Друштву на писмо од 12. децембра да у њему нема „ништа одлучног и извјесног“ и он при томе не може остати. Наводи услове под којима може уступити четири збирке Друштву и то су: 1. да му се одмах отплати преклањска збирка са 100 дуката, 2. да се остале збирке прочитају за три месеца и ако Друштво нађе да су важне, да му се плати 250 дуката кроз две године – 1871. и 1872, 3. да сваке године по једна збирка изађе. Моли Друштво да што пре одлучи може ли под тим условима примити његове збирке.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

I. Седница Одсека уметничког Српског ученог друштва
 државна М. Заседница, 1869. год у присуству гл.
 нова др. М. Миловић, Сивана Стојановића и др.
 Бугарског

1. Г. Миловић, др. изложи најзаднјује тла, који се пријавио за уметничке одсек, на основу писаног писаног избора Српског ученог друштва, предлаже, да се конституише одсек уметнички Српског ученог друштва. Присутни чланови једногласно пристају на то и изјављују да је одсек уметнички Српског ученог друштва конституиран

2. Да председник г. Миловић приступи се избору одсекног председника и секретара, и истога сагласно воље се за председника г. Миловић, а за секретара г. Сивана Стојановића

3. Како је број чланова одсека уметничког одсека мал и да се избори багат, зима који га секају, то се мора број чланова који одсека конституише, да се за редовне чланове стога одсека

Записник 1. седнице Одсека уметничког Српског ученог друштва од 10/22. децембра 1869. године (Архив САНУ, Архива Српског ученог друштва бр. 113. [106]/1869)

116. [109] Београд, 19. децембар 1869.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Одбору Српског научног друштва

Извештава га да је у септембру с митрополитом Михаилом путовао у Русију преко Одесе. Ту су посетили Универзитет и прегледали његову библиотеку. У њој се међу књижевним старинама налази и врло важан рукопис из XV века Константина Филозофа у којем је описан живот Св. Саве Српског, Св. Стефана Дечанског, деспота Стефана Високог и Илариона, епископа мегленског. Рукопис је библиотеци поклонио професор Одеског универзитета В. Григоровић. Због краткоће времена рукопис није опширније прегледао да би о њему суд дао. По речима проф. Григоровића, зналаца словенских старина, рукопис је од непроцењиве важности за српску историју. Зато би било добро да се Одбор постара да ту драгоцену српску старину у препису набави. Дучић је замолио Григоровића да у препису или оригиналу рукопис пошаље Друштву, на што је он одговорио да је оно једном већ чинило корак и да му је веома жао што тој молби не може удовољити, јер му послови не допуштају да га сам препише, а оригинал више није његово власништво. Друштву не остаје друго него да некога нађе у Одеси или да пошаље неког стручног члана да рукопис препише.

Писмо, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 2 л.

117. [110] Београд, 22. децембар 1869.

Милорад П. Шапчанин, редовни члан Српског научног друштва – Српском научног друштву

Наводи да су му на седници Одсека филозофског и филолошког од 15. новембра 1868. предате на разматрање и оцену *Српске народне њесме из Босне*, књ. III које је скупио Богољуб Петрановића и о томе, уз напомену да би, уколико Одсек не би био задовољан његовом оценом, желео да још неко од чланова размотри рукопис, подноси извештај с примедбама.

Писмо, оригинал, аутограф М. П. Шапчанина, 2 л. с прилогом:

Примедбе на њесме народне које је њрикуиљао њо Босни ѓ. Бољуб Петрановић.

Примедбе – извештај, оригинал, аутограф М. П. Шапчанина, 12 л.

118. [121] Задар, 20. децембар 1869.

Матица далматинска, К[ажимир] Љубић, тајник – Српском научног друштву

Обавештава да Друштву, по налогу Матице далматинске, шаље књиге: *Hrvatski perovođa* и *Koledar god. 1870.*

Писмо, оригинал, латиница, аутограф К. Љубића, 1 + (1) л.

119. [125] Београд, без датума

Природно-математички одсек [Српског] учен[ог] друштва – Годишњем скупу Српског научног друштва

Подноси предлог да се један део суме од 5.000 гроша дате за 1870. годину за испитивања наше земље, да за издавање карте Србије, а један део за слање неколико стручних људи да испитају у Подунављу старине које би требало спасавати од зуба времена и од људи.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

120. [129] Београд, 1869.

Извод о дохоцима Српског ученог друштва у 1869-ој

Дохоци су исказани у шест ставки, с подацима од кога су дошли и за које сврхе, у укупном износу од 47.047 гроша и 24 $\frac{2}{3}$ пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су била документа.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод А. Приходи.“

121. [130] Београд, 23. јануар 1869.

Др Ј[осиф] Панчић, Јован Бошковић, М[илан] Ђ. Милићевић
– *Главном скупу Српског ученог друштва*

Као изабрана комисија подносе извештај о прегледаним рачунима Српског ученог друштва за 1867. годину и налазе да су сви рачуни тачни и у реду.

Извештај, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографима потписа друга два члана, 1 л.

122-1. [126-2–18] [Београд], без датума

Извод издашак из касе Српског ученог друштва у 1869-ој год. на ошкун дела и чланака и на поштинину

Издаци су исказани у 15 ставки са именом и презименом онога коме су и за коју сврху издати у укупном износу од 20.340 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 2 до 18.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод Б. Хонорари и попутнина.“

122-2. Београд, 9. јануар 1869.

Или[j]а Врчевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва у име брата Вука Врчевића из Требиња за откуп његове збирке *Српски народни њјесама*, коју је Друштво откупило.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-3. Београд, 4. септембар 1869.

Чедомиљ Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 690 гроша чаршијских примљених од секретара Друштва С. Новаковића као награду за чланак *О финансији сѿароѿ срѿскоѿ краљевсѿва*.

Признаница, оригинал, са црвеним воштаним печатом, 1 л.

122-4. Београд, 24. јануар 1869.

Чедомиљ Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених од секретара Друштва С. Новаковића на име награде за чланак *О сѿарим срѿским новцима*.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-5. Београд, 24. март 1869.

Стојан Новаковић, редовни члан и секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 гроша чаршијских примљених за чланак *Један сѿари свѿјетовни зборник ћириловски* примљен за „Гласник“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-6. Београд, 15. мај 1869.

П[антелија] Срећковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 225 гроша чаршијских примљених као остатак хонорара за чланак у „Гласнику“ *XXV Записи из кабларских и овчарских манасѿиѿра*, за који му припада 405 гроша, а претходне године је унапред узео три дуката.

Признаница, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа утиснут је суви државни грб.

122-7. Београд, 17. мај 1869.

А[лимпије] Васиљевић, члан Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва на име награде за чланак *О психолошкој мѿтоди у Инѿлиској, Француској и Германији* који ће се у „Гласнику“ штампати.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-8. Београд, 11. децембар 1869.

Др Ј[осиф] Панчић, проф. у В[еликој] школи – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 937,5 гроша примљених из касе Српског ученог друштва од Ст. Новаковића на име остатка за одређени хонорар за спис *Грађа за фауну кнежевине Србије* штампан у XXVI „Гласнику“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-9. Београд, 17. јун 1869.

Др Ј[осиф] Панчић, проф. у В[еликој] школи – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских примљених од Ст. Новаковића као награду одређену за чланак *Грађа за фауну кнежевине Србије* који ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-10. Београд, 19. август 1869.

Стојан Новаковић, секретар и редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 дуката цесарских у злату примљених из касе Српског ученог друштва предате на чување Ј. Шафарику као трошак одређен за попутнину и дијурну двојици чланова Друштва (С. Новаковићу, С. Сретеновићу) послатих у Праг на светковину Јана Хуса.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-11. Београд, 9. октобар 1869.

Димитрије Стојановић, инжењер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 47 дуката и 30 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Шпурмова теорема* штампан у „Гласнику“ XXV.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-12. Београд, 9. октобар 1869.

Димитрије Стојановић, инжењер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Теорија најмањих квадрати*.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-13. Београд, 5. новембар 1869.

Ж[ивојин] Жујовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 510 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Научности политичке економије* примљен за „Гласник“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-14. Београд, 24. март 1869.

Др Владан Ђорђевић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 12 дуката примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Јан Хус и хусинска крајина* који је примљен за „Гласник“.

Квита, оригинал, 1 л.

122-15. Београд, 24. март 1869.

Архимандрит Н[ићфор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 427 гроша и 20 пара чаршијских које је као награду примио из благајне Српског ученог друштва за чланак *Српска оишћина у Трстју*.

Признаница, оригинал, 2 л.

122-16. Београд, 6. децембар 1869.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва на име онога што му припада за чланак *Извори за доходак у XIII и XIV веку*.

Признаница, оригинал, 2 л.

У горњем левом углу листова утиснут је суви државни грб.

122-17. Београд, 15. децембар 1869.

Богољуб Петрановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва за *Главне обичаје из Босне*.

Признаница, оригинал, 2 л.

122-18. Београд, 17. децембар 1869.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката ћесарска т.ј. 180 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за израду *Библиографије књижевности српске и хрватске са стјраном која се нас тиче за год. 1868*, а која је примљена за „Гласник“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-19 – 23. [Београд], без датума

Извод издањака из касе Срп[ског] ученог друштва у 1869-ој на штампју

Издаци су исказани у 3 ставке с именом и презименом оних којима су издати у укупном износу од 1.477 гроша и 16 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 19 до 23.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод В. Трошкови на штампу.“

122-19. Београд, 5. мај 1869.

Милорад Поповић Шапчанин – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 246 гроша чаршијских за коректуру *Српске библиографије*, друго читање, а рачунајући шест гроша по табаку.

Признаница, оригинал, 2 л.

На признаници је Шафариков потпис и белешка: „Видео д[а-на] 6/V [1]869.“

122-20. Београд, 11. март 1868.

В[асилије] Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Рачун Држ. књигопечатње Књажевсџва Србије за Срјско учено друштво, у износу од 181 грош и 36 пара пореских за штампанх 58 диплома и 100 декрета за Друштво.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „13. јуна потпуно наплаћен 181,36 признаје“ и потпис В. Берара, а испод тога је С. Новаковић записао: „Монета 6 # [дуката] и 6 цв[анцика] и 1 полутак = 386 гр[оша] чарш[ијских]“

122-21. Београд, 8. март 1868.

В[асилије] Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Рачун Држ. књигопечатње Књажевсџва Србије за Срјско учено друштво, у износу од 7 гроша и 22 паре пореске за штампанх 100 позива

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка В. Берара: „13. јуна потпуно наплаћено признаје 7,22“ и потпис, а испод тога је С. Новаковић записао: „Монета 3 цв[анцика], 1 полутак и 1 гр[ош] сребрн“.

122-22. Београд, 14. децембар 1867.

В[асилије] Берар, управитељ Правит[ељствене] печатње – Српском ученом друштву

Рачун Држ. књигопечатње Књажевсџва Србије за [Срјско] учено друштво, у износу од 360 гроша пореских за штампанх 500 таб. *Прејиске о унији ејискоја Венедикџа Краљевића* 31. октобра 1863.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

В. Берар је на њему записао: „јуна 13. наплаћено потпуно 360 признаје“ и потписао се. Испод тога Стојан Новаковић је написао: „Монета 12 # [дуката] и 12 цв[анцика] здр[авих]“, а на полеђини: „Овде су три рачуна, која су уједно исплаћена, те им монету нисам могао разбројати, па их зато сва три овако заједно уводим.“ Потом их сва три наводи с појединачним и укупним износом од 549 гроша, па констатује: „Исплаћено је с 19 дуката, 17 гр[оша] пор[еских] у цванцикама (8½ цв.) и 18 пара, што износи у чаршијском 1.164 гр[оша] и 36 пара чарш[ијских]“.

122-23. Београд, 2. октобар 1869.

Мих[аило] Протић, инжињер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 66½ гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за кориговање 4¼ табака математичког слога у „Гласнику“ XXV рачунајући 14 гроша по табаку.

Признаница, оригинал, 2 л.

122-24 – 40. [Београд], без датума

Извод издајника из касе Српског ученог друштва у 1869-ој години на набавку књижа, намештаја и дружих потреба

Издаци су исказани у 19 ставки, с именима и презименима оних којима су и за коју сврху издати, а у укупном износу од 3.309 гроша и 10 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 24 до 40.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод Г. Књиге, намештај, потребе.“

122-24. Београд, 2. јануар 1869.

М[илан] Миловук, директор реалке – [Српском ученом друштву]

Даје квити на 843 гроша чаршијска која је из касе Српског ученог друштва примила реалка за завесе које је имала док је била у просторијама у којима је Српско учено друштво.

Квита, оригинал, 1 л.

На листу је с десне стране, скоро на средини утиснут суви државни грб.

122-25. Београд, 13. јануар 1869.

Из трговине Јована М. Марковића – [Српском ученом друштву]

Рачун за Учено српско друштво у Београду од 66 гроша за 1 рил хартије, 4 плајваза, 2 држалје за пера и 1 штелан за пера.

Рачун, оригинал, с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-26. Београд, 13. јануар 1869.

Из трговине Х[аци] Димитрија Рожа, синови – [Српском ученом друштву]

Рачун за Српско учено друштво у месту од 32 гроша за 4 фунте свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал, с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-27. Београд, 12. март 1869.

Јов[ан] М. Марковић, продавац – [Српском ученом друштву]
Рачун за канцеларију Српског ученог друштва у Београду од 100
 гроша за 1 пак хартије, 62 велике коверте за писма великих, 1 комад цр-
 веног воска, 1 маказе канцеларијске, 3 кртне обланде и 1 оку мастила
 Рачун, оригинал, 1 л.
 На рачуну је, с истим даном, Марковићева белешка: „Више-
 означену суму новаца потпуно примио сам.“

122-28. Београд, 12. март 1869.

Ђорђе Ђурић, антиквар⁹ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 550 гроша чаршијских примљених из касе Срп-
 ског ученог друштва за књиге откупљене за библиотеку Друштва по при-
 ложеном списку.
 Признаница, оригинал, 2 л. с прилогом:
 Београд, 20. јануар 1869.
 Ђуро Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]
Списак књига предајних Српском ученом друштву које се не налазе
у библиотеци његовој.
 Списак, оригинал, 3 + (1) л.

122-29. Загреб, 23. фебруар 1869.

Леоп[олд] Хартман – Српском ученом друштву
 Издаје *Рачун књижаре Леополда Харманана у Загребу за Српско*
учено друштво у Београду (Rechnung von Leop. Hartman's Buchhandlung
 in Agram) од 7 форинти и 50 крајцара за 10 послатих књига.
 Рачун, оригинал, попуњен штампан на немачком језику фор-
 мулар, 1 л.
 На рачуну је белешка: „Да се исплати председник друштва
 др Ј. Шафарик.“

122-30. Bautzen (Будишињ), 3. мај 1869.

„Schmaler & Pech“ („Шмалер [Смолер] и Пех“) – господину
 [др Ј. Шафарику, председнику Српског ученог друштва]
 Обавештавају га да му шаљу *Опшачесивене записке* за 1869. и дело
Копљаревскиј поџребалне обичаи.
 Писмо, оригинал, немачки језик, 2 л. с прилогом:
 Bautzen (Будишињ), 3. мај 1869.
 „Шмалер [Смолер] и Пех“ – [Српском ученом друштву]
 Издају *Рачун (Rechnung) за Српско учено друштво* од 36 форинти
 и 60 крајцара за 2 послате књиге.

⁹ Антиквар Ђурић је своје име на признаници потписао као Ђорђе, а на Списку као Ђуро.

Рачун, оригинал, попуњен штампан на немачком језику формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „Да се исплати: у Београду д[ана] 28/IV 869. председник др Ј. Шафарик“. Постоји још један рачун с истим износом новца, али датиран 27. маја 1869, 1 л.

122-31. Београд, 8. мај 1869.

Трговина Буковала и Миовића – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* у месцу од 6 гроша за 3 кутије палидрваца.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-32. Београд, 4. април 1869.

Милан Алексић, мајстор оцачарски – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за [Српско] учено друштво* у укупном износу од 120 гроша чаршијских за чишћење три оцака по два пута месечно од 1. октобра 1868. до 1. априла 1869. и једног оцака по два пута месечно од 1. априла 1868. до 1. априла 1869.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су белешке: „Наплаћено“ и: „Да се исплати: д[ана] 13/V 869. председник Срп. уч. друштва др Ј. Шафарик“.

122-33. Београд, 31. мај 1869.

Ђорђе Вукотић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 49 гроша и 20 пара за урамљене три велике слике с црним рамом, једне средње и једне мале величине.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-34. Београд, 15. септембар 1869.

Н[икола] Стефа[новић] и Павлов[ић] – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун из трговине Николе Стефановића и Павловића за Српско учено друштво* на 40 гроша чаршијских за ½ риса хартије fine.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаће[но]“, 1 л.

122-35. Београд, 23. септембар 1869.

[Трговина] Буковала и Миовића – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* у месцу од 6 гроша за 3 кутије палидрваца.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-36. Београд, 8. октобар 1869.

Н[икола] Стефа[новић] и Павлов[ић] – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун из шрџовине Николе Сѣефановића и Павловића за Српско учено друштво* на 54 гроша чаршијска за 2 п[акла или пакета] воска црвеног и 4 пакета свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-37. [Београд], 17. новембар 1869.

Никола Георгијевић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 56 гроша за седам измењених стакала.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 2 л.

У левом горњем углу листова утиснут је суви државни грб.

122-38. Београд, 29. децембар 1869.

[Трговина] Буковала и Миовића – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у месцу* од 30 гроша за 4 пакета „Аполо“ свећа бечких.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-39. Београд, 30. децембар 1869.

Јован Сњетиви, тишлер – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 420 гроша чаршијских за један нов астал с фиокама, један велики раф за смештај књига и три наставка за старе рафове.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

122-40. Темишвар, 30. новембар 1869.

Макса Маринковић, учитељ веронауке и српске књижевности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 форинте аустријске вредности примљене из касе Српског ученог друштва за уступљене две старе штампане српско-словенске књиге (Минеј из 1560. и Октоих из 1537).

Признаница, оригинал, 1 л.

122-41 – 44. [Београд], без датума

Извод издајака Српског ученог друштва за повезивање књига у 1869-ој години.

Издаци су исказани у 4 ставке с именима и презименима оних којима су издати, а у укупном износу од 1.062 гроша и 20 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 41 до 44.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод Д. Повез књига.“

122-41. Београд, 29. мај 1869.

[Карл Вилднер, књиговезац – Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду* на 510 гроша за повезивање 500 *Библиографија*, и то броширано и 100 комада по табак фалцованих.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“ и потписом К. Вилднера, 1 л.

У горњем левом углу листа сувим словима утиснут је меморандум у ком је у полукругу написано: К. ВИЛДНЕР, а даље водоравно: КЊИГОВЕЗАЦ И ГАЛАНТЕРИ МАИСТОР У БЕОГРАДУ.

122-42. Београд, 1. јул 1868.

Карл Вилднер, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 213 гроша за повезивање 29 комада књига у октави, 19 комада новина фолио-броширано и 20 комада у кварту.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су белешке: „Наплаћено“ и „Примио сам у 3 # [дуката] и 33 гроша чарш[ијска]“, а испод тога је аутограф потписа К. Вилднера, док је на полеђини написано: „1. јула 1869. бр. 45.“.

122-43. Београд, 7. октобар 1869.

Ђорђе Стефановића, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 250 гроша за повез 500 комада „Гласника“.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

122-44. Београд, 19. новембар 1869.

Петар М. Симић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 89 гроша и 20 пара за прављење разних футрола: 32 комада по 2 гроша и 17 комада по грош и 20 пара.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

122-45–51. [Београд], без датума

Извод издајака Српског ученог друштва у 1869-ој на ћрејис писана и ћројкола, ћмоћ секретару и уређивање библиотеке, ћо одлукама одборским

Издаци су исказани у 7 ставки с именима и презименима оних којима су издати, а у укупном износу од 398 гроша и 20 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 45 до 51.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод Е. Помоћ писарска секретару.“

122-45. Београд, 2. јануар 1869.

Лазар К. Лазаревић, правник II год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 21 грош чаршијски примљен од касира (благајника) Српског ученог друштва за „преписивање протокола и писама тога друштва“.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-46. Београд, 2. јануар 1869.

Лазар К. Лазаревић, правник II год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката ћесарска примљена од касира (благајника) Српског ученог друштва за „регистровање радње тога друштва од године 1864.“

Признаница, оригинал, 1 л.

122-47. Београд, 19. март 1869.

Лазар К. Лазаревић, правн[ик] II год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 34 гроша чаршијска примљена од касира (благајника) Српског ученог друштва за „преписивање протокола и писама истоме друштву.“

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је залепљена белешка Стојана Новаковића у којој је наведено шта је све преписано и урађено, која је количина посла и цена.

122-48. Београд, 20. март 1869.

Милован Ђ. Глишић, учен[ик] V разр[еда] гимназ[ије] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 13 гроша и 20 пара примљених из касе Српског ученог друштва за преписана писма, послана уз дипломе новим члановима.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-49. Београд, 10. мај 1869.

Лазар К. Лазаревић, правник II год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 77 гроша чаршијских примљених од касира (благајника) Српског ученог друштва за „преписивање неколико протоко-

ла и за посао који сам учинио око уређивања библиотеке (ту рачунам 122 књиге које сам увео у сва три инвентара)“.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је залепљена белешка Стојана Новаковића у којој је наведено шта је све преписано и урађено, која је количина посла и цена.

122-50. Београд, 2. октобар 1869.

Лазар К. Лазаревић, правник – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 49 гроша чаршијских примљених од касира (благајника) Српског ученог друштва за преписивање протокола и за увођење књига (74) у три инвентара.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је залепљена белешка Стојана Новаковића у којој је наведено шта је све преписано и урађено, која је количина посла и цена.

122-51. Београд, 1. новембар 1869.

Лаз[ар] К. Лазаревић, ђак – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог друштва за преписивање протокола, разних писама и завођење књига.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је залепљена белешка Стојана Новаковића у којој је наведено шта је све преписано и урађено, која је количина посла и цена.

122-52 – 63. [Београд], без датума

Извод издатица Српског ученог друштва за издање секретару у 1869-ој год[ини]

Издаци су исказани у 12 ставки – месеци издати Стојану Новаковићу у износу од 3.079 гроша и 32 паре.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 52 до 63.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод Ж. Плата секретару.“

122-52. Београд, 24. јануар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јануар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-53. Београд, 23. фебруар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за фебруар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-54. Београд, 22. март 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за март 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-55. Београд, 24. април 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за април 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-56. Београд, 23. мај 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за мај 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-57. Београд, 22. јун 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јун 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-58. Београд, 28. јул 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јул 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-59. Београд, 1. септембар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за август 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-60. Београд, 21. септембар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за септембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-61. Београд, 22. октобар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за октобар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-62. Београд, 24. новембар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за новембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-63. Београд, 21. децембар 1869.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за децембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-64 – 75. [Београд], без датума

Извод издајака Српског ученог друштва у 1869-ој на плаћу послужитеља

Издаци су исказани у 12 ставки – месеци издати Милану Стефановићу у износу од 2.592 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 122 [126] с подбројевима од 64 до 75.

На полеђини другог листа Новаковић је означио: „Извод 3. Плата послужитељу.“

122-64. Београд, 21. јануар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за јануар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-65. Београд, 22. фебруар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за фебруар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-66. Београд, 22. март 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за март 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-67. Београд, 17. април 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за април 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-68. Београд, 23. мај 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за мај 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-69. Београд, 23. јун 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за јун 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-70. Београд, 24. јул 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за јул 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-71. Београд, 24. август 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за август 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-72. Београд, 23. септембар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за септембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-73. Београд, 22. октобар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за октобар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-74. Београд, 24. новембар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Српског уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за новембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-75. Београд, 20. децембар 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића као припадајућу му плату за децембар 1869.

Признаница, оригинал, 1 л.

122-76. Београд, 24. април 1869.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Рачун књижаре Велимира Валожића у Београду за Српско учено друштво у којем су наведене ставке шта је књижара узела од књига, а шта је дала. Изражено у новчаној вредности, узето је 5.327 гроша и 14 пара, а дато је од продатих књига и материјала у готовом новцу 2.340 гроша с преносом непродатих књига за Митровски рачун у вредности од 2.849 гроша и 4 паре.

Рачун, оригинал, 1 л.

122-76а [128] Београд, 27. октобар 1869.

Велимир Валожић, књижар – [Српском ученом друштву]

Рачун Књижаре Велимира Валожића за Српско учено друштво у износу од 4.374 гроша и 24 паре чаршијске.

Рачун, оригинал, 1 л. оштећен

122-77. Београд, 14. април 1869.

Ј[ован] Живадиновић, I казначеј – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 2.800 гроша пореских које је као његов капитал примила Управа фондова на своје руковање од Српског ученог друштва с писмом од 12. априла с тим да ће интерес на износ новца тећи од 14. маја 1869.

Признаница, оригинал, 1 л. са залепљеним државним грбом на папиру.

122-78. Београд, 25. фебруар 1869.

Књажевска српска телеграфска станица – [Српском ученом друштву]

Издаје *Таксалну квиту о најлаћеним по тарифи таксама за отпирвање телеграфске дейеше* на 67 гроша за телеграм предат у Петроград, у 2 сата и 30 минута.

Потврда (таксална квита), оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-79–104.

Омот у којем су наведена документа, а на њему је Новаковић написао: „24. маја 1869. бр. 33. Документи о разашилјању диплома новим члановима на страни.“

122-79. Београд, 30. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврд у за примљену и послату диплому Јану Матејку у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-80. Београд, 10. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Михаилу Осиповичу Микешину у Петроград.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-81. Београд, 9 и 10. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Феликсу Каницу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-82. Београд, 5 и 6. април 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому др Владану Ђорђевићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-83. Београд, 4 и 5. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Франтишеку Палацком у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-84. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Владимиру Јовановићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-85. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Јосипу Јурју Штросмајеру у Ђаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-86. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Михаилу Полит Десанчићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-87. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Ивану Брчићу у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-88. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Антонију Хацићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-89. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Виктору И. Григоровичу у Одесу.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-90. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Лују Лежеу у Париз.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-91. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Фрањи Миклошићу у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-92. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Николају Ивановичу Костомарову у Петроград.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-93. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Александру Николајевичу Пипину у Петроград.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-94. Београд, 1. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Фјодору Ивановичу Буслајеву у Москву.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-95. Београд, 29 и 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Ђури Даничићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-96. Београд, 29 (30). март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Пантелејмону Кулишу у Венецију.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-97. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Ивану Филиповићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-98. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Антониу Малецком у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-99. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Јовану Сундечићу на Цетиње.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-100. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Илариону Руварцу у Карловце.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-101. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Јосипу Торбару у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-102. Београд, 30. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Сими Љубићу у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-103. Београд, 30. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Јарославу Чермаку у Париз.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-104. Београд, 24 и 25. април 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљену и послату диплому Нилу Попову у Москву.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-105 – 123.

Омот у којем су наведена документа. На њему је Новаковић написао: „24. маја 1869. бр. 34. Трошак на пошту, експедицију, разашилјање пакета писама примање итд. по 20 докумената.“ и залепио рачунску белешку с наведеним трошковима у укупном износу од 8 гроша и 12 пара, на коју је неко дописао: „Срачуњено овако“.

122-105. Београд, 6. фебруар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Богољубу Петрановићу у Сарајево.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-106. Београд, 3. фебруар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Јосипу Јурју Штросмајеру.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-107. Београд, 30. јануар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет Читалачком друштву у Праг.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-108. Загреб, без датума [1869]

Велимир Гај – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „Von Agram 285“, поштанска марка од пет крајцара, праваугаони црни воштани печат у којем су утиснути писани иницијали V G, и Новаковићева белешка: „плаћено овде износ 3 кр[ајцаре] а[устријске] вр[едности]“.

122-109. Београд, 16. март 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Леополду Хартману у Загреб.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-110. Bautzen (Будишињ), 2. мај 1869.

„Schmaler & Pech“ – Serbische Gelehrten Gesellschaft („Шмалер [Смолер] и Пех“) – Српском ученом друштву)

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На њој су налепница „aus Bautzen 872“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Плаћено овде поште и доноса 56 крајцара“.

122-111. Задар, 16. јануар 1869.

Кажимир Љубић – Српском ученом друштву

Lettera di porto (товарни лист) за послате књиге.

Товарни лист, оригинал, италијански језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су налепница „da Zara 45“, поштанска марка од 5 крајцара, и Новаковићева белешка: „Плаћено пошти 16 крајцара.“

122-112. Београд, 16. јануар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послат пакет „Новом Позору“ у Беч. Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-113. Београд, 6. фебруар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Научном институту у Венецију.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-114. Београд, 6. фебруар 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен и послато писмо „Смолеру и Пеху“ у Баутцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-115. Загреб, 23. фебруар 1869.

Књижара „Леополда Хартмана“ – Српском ученом друштву
Обавештење о послатим књигама.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је налепница „Von Agram 171“ и поштанска марка од пет крајцара.

122-116. Лемберг (Лавов), 6. фебруар 1869.

Редакција „Правде“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „Von Lemberg 641“, поштанска марка од пет крајцара и правоугаони, бордо воштани печат у којем су утиснута велика слова ОСТ.

122-117. Bautzen (Будишињ), 29. јануар 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 982“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“, део црвеног воштаног печата и Новаковићева белешка: „Дошло је наплаћено и издато 51 кр[ајцара]“.

122-118. Bautzen (Будишињ), 28. мај 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 985“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и белешка С. Новаковића: „поште 51 крајцара.“

122-119. [Београд] без датума [1869]

Белешка: „Академији у Беч писмо о пријему књига 5 кр[ајцара]“, 1 л.

122-120. Београд, 6. фебруар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Шмалеру и Пеху“ у Будишињ.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-121. Bautzen (Будишињ), 30. април 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 466“, оштећен елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „поште 51 крајцару за рецепис 3 Свега 54 кр[ајцаре]“.

122-122. Bautzen (Будишињ), 3. април 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 819“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Поште је плаћено 56 крајцара као и пређе.“, после које се потписао.

122-123. Bautzen (Будишињ), 23. јул 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 103“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „51 крајцара“.

122-124. Београд, 7. јун 1869.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – Српском ученом друштву

Издаје рачун на 7 гроша чаршијских за експедирање књига проти Рајевском за Русију преко Беча, за ношење сандука на Саву
Рачун, оригинал, 1 л.

122-125 – 141.

Омот у којем су наведена документа. На њему је Новаковић написао: „14. јуна 1869“, залепио је рачунску белешку с наведеним појединачним трошковима на пошти и написао: „Бр. 40/касе. По 17 докумената за експедицију књига 11 фор[инти] 83 крајицаре. 118 гр[оша] 15 пара“.

122-125. Београд, 18. август 1868.

Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft (Дунавско паробродско друштво) – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен и послат пакет М. Боговићу (?) у Беч.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-126. Београд, 9. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици у Баутцен (Будишињ).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-127. Београд, 8. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Словенској беседи“ у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-128. Београд, 8. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији наука у Берлину

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-129. Београд, 8. и 9. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Мити Ракићу у Цирих. Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-130. Београд, 8. и 9. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Српској читаоници у Чаково.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-131. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо шумарској школи у Крижевцима.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-132. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици (српској) у Нови Сад.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-133. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Зигмунту Милковском у Брисел.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-134. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици (словеначкој) у Лајбах (Љубљану).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-135. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо пучкој притиљи у Вараждин.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-136. Београд, 13. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Српској народној читаоници у Котору.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-137. Београд, 13. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо „Правди“ у Лемберг (Лавов).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-138. Београд, 13. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Матици у Задар.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-139. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо српској школи у Сомбор.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-140. Београд, 14. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Научном друштву у Краков.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-141. Београд, 9. јун 1869.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Барвинском (?) у (место нечитљиво).

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-142. Загреб, 8. јун 1869.

Југославенска академија – Српском ученом друштву

Адреса пакета у ком су послате књиге, 1 л.

На адреси су суви печат Академије, налепница „Von Agram 53“, поштанска марка од пет крајцара, наведених 20 форинти аустријске вредности за књиге и белешка С. Новаковића: „25. јуна 1869. Бр. 44. 3 документа фрахт 3 Писмо М. Рајевском ради књига 15 Књиге из Будишиња 53 Свега 71“.

122-143. Bautzen (Будишињ), 25. јун 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 367“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „53 крајцаре а[устријске] вр[едности] поште изда-то“, 1 л.

122-144. Београд, 22. децембар 1868.

Цесарско-краљевска пошта у Београду – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Михаилу Рајевском у Беч.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-145 – 154.

Омот у којем су наведена документа. На њему је Новаковић написао: „Октобра 10. 1869. бр. 63“, залепио је рачунску белешку с наведеним појединачним трошковима на пошти и на њој написао: „Пошта Ношевина Свега 47,30 По 10 документа“.

122-145. Београд, 9. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва реалној школи у Панчево с поштарином од 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-146. Београд, 9. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Југословенској академији у Загреб с поштарином од 21 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-147. Београд, 9. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Далматинској матици у Задар с поштарином од 10 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-148. Београд, 9. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примљен и отпремљен један пакет књига Српског ученог друштва Матици српској у Нови Сад с поштарином од 3 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-149. Београд, 5. октобар 1869.

Милан Стефановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на два гроша чаршијска којима је платио ношење са Саве до просторија Друштва сандука књига који је дошао из Босне.

Ппизнаница, оригинал, 1 л.

122-150. Београд, 8. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо Уредништву „Народног листа“ у Задру с поштарином од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-151. Београд, 8. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо Уредништву „Матице“ у Нови Сад с поштарином од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-152. Београд, 8. октобар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо Уредништву „Заставе“ у Нови Сад с поштарином од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-153. Београд, 21. јануар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо Уредништву „Виенца“ у Загреб с поштарином од 1 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-154. Београд, 21. јануар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо Уредништву „Заточника“ у Сисак с поштарином од 1 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-155 – 159.

Омот у којем су наведена документа. На њему је Новаковић написао: „28. октобра 1869. бр. 66. Пошта. Документа 5“, навео одакле је пошта и да је укупно потрошено 27 гроша и 30 пара.

122-155. [Београд] без датума 1869.

Стојан Новаковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Подаци да је 30. септембра 1869. дата поштарина за писмо књижари Смолера и Пеха и за одговор Академији наука у Беч о примљеним књигама, и укупна сума од 1 гроша и 30 пара чаршијских.
Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

122-156. Праг, 24. октобар 1869.

Књижара „Леополда Хартмана“ – Српском ученом друштву
Обавештење о пакету послатих књига.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су налепница „Von Prag. Filiale Altstadt 270“, поштанска марка од пет крајцара, округао, црвен воштани печат с нејасним симболима, ударен елипсаст, плава печат који с горње стране има полулучни натпис J:G:CALVE'SCHE, а с доње стране PRAG и у средини водоравно у три реда: K. K. UNIVERSITAEYS BUSHHANDLUNG IN. На полеђини је потписана Новаковићева белешка: „Примљено 20. октобра. Издадох поште 13 гроша чаршијских“.

122-157. Bautzen (Будишињ), 29. септембар 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 730“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG

SCHMALER & PECH BAUTZEN“, отиснут елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Издато за пошту 26/9. по овоме 6 гр[оша] чарш[ијских]“.

122-158. Bautzen (Будишињ), 1. новембар 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 115“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“.

122-159. без места и датума

Део омота или коверте на којем је написано латиницом и ћирилицом: „Славно Учено друштво у Београду“.

122-160 – 165.

Омот у којем су наведена документа. На њему је Новаковић написао: „30. децембра 1869. бр. 85“, навео је појединачне износе и укупан износ од 31 грош и 35 пара.

122-160. Bautzen (Будишињ), 7. децембар 1869.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 386.“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Дато за пошту 2/XII 1869. 7 гроша чарш[ијских]“.

122-161. Београд, 11. новембра 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду да је примила да се пошаље једно писмо Мити Ракићу у Цирих с поштарином од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је Новаковићева белешка: „Бр. одбора, јављено за књигу Дреперову шта је решено, да је преводи“.

122-162. Београд, 12. новембар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду да је примљена и отпремљена једана пошиљка Српског ученог друштва Владану Ђорђевићу у Беч с поштарином од 6 гроша и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-163. Темишвар, без датума 1869.

Макс[а] Маринковић, професор – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Адреса за послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „Тemesvár város 474“, црвен воштани печат у којем су и писани иницијали М М, залепљена поштанска марка од 5 крајцара, наведених 30 форинти аустријске вредности за књиге и Новаковићева белешка: „Дато за пошту 2 гроша чаршијска“.

122-164. Београд, 25. новембар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примљена и отпремљена једана пошиљка (писмо у банкнотама) Српског ученог друштва Мих. Маринковићу у Темишвар с поштарином од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

122-165. Београд, 27. децембар 1869.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила да се пошаље једано писмо књиговезници Карела Вилде у Лемберг с поштарином од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

1870. ГОДИНА

1. [1869-111] Београд, на ново лето 1870.

Богољуб Петрановић – Стојану Новаковићу, тајнику Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да је из његовог писма од 31. децембра 1869. назрео одлуку надлежног одсека у вези са својом збирком народних песама. Наводи да му је драго што су с тим начисто и да се не може задовољити „с мизерном наградом“ од 100 дуката из два разлога: прво што зна да та збирка има велику вредност, а друго зато што није радио за материјалну корист, као ни за своју пропаст. Моли да му се поврате поднете збирке песама.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

На другом листу, коверти, је правоугаони, бордо воштани печат, добро очуван и по средини преломљен, у којем су поред симбола утиснути и иницијали Т П с орнаментима околу.

2. [1869-112] Цирих, 2. јануар 1870.

С[има] М. Лозанић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да поднесе његов превод дела др Јована Вислиценуса, проф. хемије и директора лабораторије Циришког универзитета *Руководство за квалитативну анализу неорганских тела* на оцену Српском ученом друштву

Писмо, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 2 л.

3. Београд [3. јануар 1870]

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

Хрватске књиге које би требало набавити за библиотеку Срп[ског] уч[еног] друштва, а наведено је 17 наслова.

Списак, аутограф С. Новаковића, 1 л.

4. [1869-113] Горњи Милановац, 5. јануар 1870.

Б. Бановић, управитељ Читаонице вароши Горњег Милановца – Српском ученом друштву

Наводи да је друга година како је у вароши Милановцу раније постојећа читаоница обновљена. Да би се могла мерити с другим читаоницама, потребна су велика средства и материјалне жртве које нису у стању да поднесу. Зато је друштво Читаонице решило „да се Српско учено друштво као представник нашег умног напредовања и удруживања умоли“ да им на поклон пошаље све књиге које је на издало.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Б. Бановића, 2 л.

5. [1869-114] Београд, 8. јануар 1870.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господину [др Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава да је Нил Попов за библиотеку Друштва послао седам, а за Народну библиотеку две књиге и наводи њихове наслове. Подсећа да не заборави Невострујева да изабере за члана Друштва и побудити га да нам помогне и шаље што нађе за нас корисно по библиотекама московским.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

6. [1869-115] Београд, 8. јануар 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Подноси извештај о прегледаном чланку *Историјски развитак српске цркве* Светозара Никетића. Налази да је врло добро написан, иако на неким местима има грешака у географским називима и празнина у историјским датумима, нарочито од 7. до 12. века. У грешке се може убројати и то што није навео све изворе које је користио. Научно је написан и

може се штампати у „Гласнику“, а писцу треба дати награду од 7 дуката по штампаном табаку.

Писмо, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 л.

Испод његовог потписа М. Ђ. Милићевић је дописао: „И ја се слажем с горњим разлозима“ и потписао се.

7. [1869-116] Београд, 10. јануар 1870.

Одсек државнички и историјски – Српском ученом друштву

Предлаже: за почасног члана Миливоја Блазнавца; за редовне чланове: Живојина Жујовића, секретара у Министарству финансија, Милоша Милојевића, секретара у Трговачком суду, Милоша Зечевића, професора у Београдској гимназији, Стеву Д. Поповића, писара у Министарству просвете; за дописне чланове: Сен Рене Тајандиа (Saint René Taillandier), државног саветник и главног директора у министарству францускоме, Адолфа д' Аврила (A. d'Avril), комесара француског у Дунавској комисији, Герасима Петрановића, архимандрита у Задру, Капитона Невострујева, професора Универзитета московског, А. Тројанског, секретара руског у Београду и Леонтовића, професора Универзитета одеског.

Предлози, концепт, аутограф А. Н. Спасића, 2 л. с прилогом:

списак кандидата које Одсек историјски и државнички предлаже за чланове Српског ученог друштва, а који су наведени другачијим редоследом и написан је мастилом и оловком.

Списак, оригинал, 1 л.

8. [1869-105] Београд, 10. јануар 1870.

Н[икола] Крстић, члан Друштва – председнику Историјског одсека г. Миловану Спасићу

Извештава га да је прочитао чланак Панте Срећковића *О Немањи* и да је написан већим делом по нашим домаћим изворима. Наводи да, с обзиром на стање у којем се налази наша тадашња историјска литература, историчар је принуђен у вези с многим стварима мишљење да узима за истину и понеку хипотезу да сматра као неоспорив доказ. Срећковић је у раду поставио нову хипотезу да је *Немања син Урошев*, а јаче аргументе за то не наводи. Ако ту тезу поставља и усваја, умеће и да је брани, па зато мисли да се састав штампа у „Гласнику“, а награда да му се да колико се даје за боље саставе.

Писмо – реферат, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

9. [1869-117] Београд, 11. јануар 1870.

Редовни чланови Српског ученог друштва Р[ајко] Лешјанин, М[илован] Спасић, М[илан] Ђ. Милићевић и М[илан] А. Петронијевић – председнику [Српског ученог друштва, др Јанку Шафарику]

Обавештавају га да су на синоћњем састанку Историјског одсека предложени кандидати за нове чланове и речено је да се и накнадно могу

предложити кандидати ако се неко од чланова сети некога достојног за то. На темељу тога они, потписани, предлажу за редовног члана Аћима Чу-мића, професора у Великој школи и образлажу предлог.

Писмо – предлог, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића с аутографима потписа осталих предлагача, 2 л.

10. [1869-118] Београд, 12. јануар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су на његов предлог намесници књажевског достојанства у име књаза Милана Обреновића IV поставили 10. јануара 1870. члана државног савета Јанка Шафарика за председника Српског ученог друштва на годину дана и прилаже декрет који припада Ј. Шафарику.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Д. Матића, 1 л. У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

11. [1869-119] Београд, 19. јануар 1870.

Одбор Српског ученог друштва – министру просвете и црквених дела [Димитрију Матићу]

Обавештава га да је државни питомац Сима М. Лозанић послао Друштву на оцену издање др Јована Вислиценуса *Руководство за квалитативну анализу неорганских тела*, али та ствар спада у круг рада Школске комисије, а не Друштва и Одбор му предаје тај рукопис на употребу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

12. [1869-120] Београд, 26. јануар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Одговара на писмо Друштва од 19. јануара и враћа му рукопис Лозанића „Др Јована Вислиценуса *Руководство за квалитативну анализу неорганских тела*“ јер нема начина да дело штампа пошто је сума одређена буџетом само за школске књиге, а ово се не предаје у нашим школама. Остаје само да Друштво о томе промисли према својим средствима и враћа рукопис.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л. У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

13. [1869-122] Београд, 10. јануар 1870.

Н[икола] Крстић, члан Друштва – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Саопштава Историјском одсеку садржину тестамена Лазара Арсенијевића Баталаке у којем се спомиње као легатор и Српско учено дру-

штво. Наводи да се Баталакини рукописи предају Николи Крстићу, који ће се о њима старати да угледају света. За штампање рукописа оставља 150 дуката Српском ученом друштву коме припада и приход од штампанх књига. Намеран је Крстић на том послу да ради; али ће се задовољити оним шта се реши у Одсеку.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

14. [1869-123] Београд, 19. јануар 1870.

Милош С. Милојевић – Стојану Новаковићу, библиотекару Нар[одне] библ[иотеке]

Извештава га да је прегледао мапу руског архимандрита Леонида о патријаршијама Пећкој, Охридској итд. Напомиње да би је помоћу Друштва могао ставити на његову историјско-етнографску мапу Турске и Аустрије, али с извесним поправкама, које се морају извршити и наводи да су неке епископије стављене у Охридску, а спадају у Пећку патријаршију. На крају моли Српско учено друштво да му саопшти да ли хоће то с поправкама да штампа као и да одреди помоћ коју би дало, јер би мапа са додацима више коштала.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 2 л.

15. [1869-124] Београд, 21. јануар 1870.

Василије Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му, по молби од 3. јануара да Управа Штампарије штампа 200 табака протокола за Народну библиотеку, шаље те штампане протоколе заједно с рачуном од 35 гроша и 4 паре пореске и ту суму да пошаље Управи Штампарије.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

16. [2] Београд, 26. јануар [18]70.

Ђор[ђе] Павловић, проф. В[елике] школе – Стојану Новаковићу, секретару Српс[ког] ученог друштва

Обавештава га да је решио да у „Гласнику“ не штампа свој чланак *О тежачком кредити у Србији* и моли да му га врати.

Писмо, оригинал, 1 л.

17. [3] Београд, 6. фебруар 1870.

М[илош] С. Милојевић, секр[етар] Тр[говинског] суда – Стојану Новаковићу, библиотекару Нар[одне] библиотеке

Обавештава га да му шаље свој чланак *Одломци сџарине српске нађене [1]867. год. и добијене из Турске – сџаре – Србије и Херцеговине* да га преда Српском ученом друштву на оцену да га штампа у „Гласнику“. Жели што пре да сазна одлуку и зато га моли да што скорије преда рад.

Писмо, оригинал, 2 л.

18. [4] Београд, 11. фебруар 1870.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господи-
ну [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да архимандрит Леонид шаље Друштву хрисовуљу из 1477, која је велике важности за српску историју. Моли, када се у „Гласнику“ штампа, да му се одвојено 10 комада штампа да их може слати лицима која се баве нашим стварима. Обећава скоро послати опис Славеносрпске библиотеке манастира Св. Павла у Светој Гори и пита хоће ли се скоро штампати карта. Митрополит наводи да је добио шест примерака „Гласника“, књ. XXVI, а само један књ. XXV и, ако није слао свима у Русији XXV књигу, да пошаље још пет комада.

Писмо, оригинал, 2 л.

19. [5] Београд, 12. фебруар 1870.

[Јанко Шафарик] председник и [Стојан Новаковић] секретар
Српског ученог друштва – [новоизабраним члановима]

Обавештавају: проф. К. Алковића, проф. М. Валтровића, Ж. Жујовића, пуковника Фрању Заха, проф. М. Зечевића, мајора Љ. Ивановића, живописца Н. Марковића, проф. М. С. Милојевића, Д. С. Милутиновића, проф. Д. Нешића, С. Д. Поповића, др Ђ. Радића, уредника „Тежака“, проф. А. Чумића и кнеза М. Пуцића да их је Српско учено друштво на последњем годишњем скупу изабрало за редовне, намесника кнежевског достојанства у Србији М. П. Блазнавца и др К. Сладковског за почасне, а А. Д. Аврила, др Л. Ђ. Докића, поручника П. Ђорђевића, поручника М. Н. Илића, др С. Капера, проф. Т. И. Леонтовића, К. Невострујева, архимандрита Г. Петрановића, К. Сабина, С. Р. Таљандјеа и А. Тројанског за дописне чланове. Уз писмо им шаљу дипломе за чланство и по један примерак Уређења Друштва уз молбу да јаве о пријему и у који одсек да их Друштво уврсти.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

20. [6] Београд, 18. фебруар 1870.

М[иливоје] П[етровић] Блазнавац – Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је примио диплому о избору за почасног члана и примерак Уређења Друштва.

Писмо, оригинал, 2 л.

21. [7] Задар, 21. фебруар 1870.

Иван Брчић, проф[есор] – [Српском ученом] друштву

Обавештава да из више узрока касно одговара на писмо послано му 13. марта 1869. којим је јављено да је 6. фебруара изабран за дописног члана Друштва и за то му је послана и диплома. Захваљује на великој

части и обећава да ће настојати да пошаље који састав за „Гласник“. Шаље нека своја штампана дела.

Писмо, оригинал, 2 л.

22. [8] Београд, 23. фебруар 1870.

Димитрије Нешић, проф[есор] Вел[ике] школе – Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Обавештава да је добио његово писмо од 12. фебруара којим му је јављено да га је Српско учено друштво изабрало за свог редовног члана и да је добио диплому и примерак друштвеног уређења. Моли га да Друштву изјави његову благодарност што га је изабрало и да жели да буде уписан у Одсек математичко-јестаственички.

Писмо, оригинал, 2 л.

23. [9] Београд, 23. фебруар 1870.

Михаило Валтровић, архитекта и професор у реалци – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је са захвалношћу примио писмо од 12. фебруара којим му је јављено да је изабран за редовног члана и којем је била приложена диплома за чланство и примерак Уређења Друштва. Моли Друштво да га уврсти у Уметнички одсек.

Писмо, оригинал, 2 л.

24. [10] Београд, 24. фебруар 1870.

Александар Тројански, секретар Царско-руског генералног конзулата, дописни члан Српског ученог друштва, члан сарадник Руског географског друштва – Српском ученом друштву

Обавештава да је примио диплому за звање дописног члана за којег је изабран на последњем годишњем скупу Друштва. Тим поводом сматра за дужност да изјави Друштву најдубљу благодарност на указаној му великој части и спреман је да буде користан Друштву према својим могућностима.

Писмо, оригинал, 2 л.

25. [11] Београд, 26. фебруар 1870.

Никола Марковић, живописац – Српском ученом друштву

Обавештава да је са великим уважавањем примио послату диплому поводом избора за редовног члана на последњем годишњем скупу Друштва. Изјављује да не рачуна на своје дотадашње заслуге, него да непрестаним напредовањем и својом вештином стекне заслуге и да га Одбор као најмлађег члана Српског ученог друштва упише у Одсек уметнички, за који се осећа најспособнији.

Писмо, оригинал, 2 л.

У горњем левом углу листова утиснут је суви државни грб.

26. [12] Београд, 28. фебруар 1870.

Српско учено друштво – Амију Бујеу, доп[исном] члану Српског ученог друштва

Честита му седамдесет пети рођендан као странцу који је на научном пољу учинио најодличније услуге нашем народу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27. [13] Београд, 18. фебруар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – Библиотеци Срп[ске] школе у Карловцу

Обавештава библиотеку да јој је Друштво послало: „Гласник“, књ. XXIV–XXVI; *Библиографију српску*; *Описаније древности српских у Св. Гори*; *Свету Гору са старане вере, художества и новостарице*; *Мисли о унапређењу књижевности* О. Утјешеновића и Абердаров *Дружи јек*. Да су књиге примљене, потврђено је с потписом 28. фебруара 1870.

Писмо, попуњен штампан формулар, 1 л.

28. [14] Карловац, 28. фебруар 1870.

Српска православна општина карловачка, председник Ст. Егтвић, перовођа Мане Грбић – Српском ученом друштву

Обавештавају да је Општина примила писмом послате књиге с благодарношћу. Захваљују усрдно на дару и враћају писмо као потврду о пријему књига.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

29. [15] Београд, 28. фебруар 1870.

[Јанко Шафарик, председник и Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва] – Нилу Попову

Обавештавају га да је Друштво поред осталих поклона примило и његово дело *Русија и Србија*, које је привукло велику пажњу, па је Друштво на скупу од 25. јануара одлучило да му писмом изјави признање на труду око наше домаће историје и на поклонима којима обдарује Библиотеку.

Допис, концепт, 1 л.

30. [16] Београд, 28. фебруар 1870.

Андрија Станковић, писар полиције у пензији – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље један примерак прве књиге *Црквене историје* Јевсевија Памфила ради чувања у Народној библиотеци. Мисли да би било вредно да се штампа у „Гласнику“. Ако Друштво то хоће, моли да га оно помогне и у издавању осталих делова, којих има 10.

Писмо, оригинал, 2 л.

31. [17] Београд, 2. март 1870.

Михаило Н. Илић – председнику Српског ученог друштва
Јанку Шафарику, члану Држав[ног] савета

Обавештава га да је добио диплому, Уређење Друштва и његово писмо да је изабран за дописног члана Српског ученог друштва. Пријатно је изненађен што га је оно уврстило у званичан ред радника на образовању и прогресу. Моли га да Друштву изјави његову најдубљу захвалност и добру вољу да ће свим својим снагама радити на друштвеноме и општем задатку.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

32. [18] Београд, 6. март 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела –
Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да министар финансија тражи да му што пре поднесе пројект буџета просветне струке за 1871. рачунску годину да би се благовремено могао саставити главни буџет прихода и расхода. Да би му одговорио, треба да има посебне пројекте буџета свих просветних и црквених власти у којима би биле тачно предвиђене све њихове потребе у идућој години. Зато препоручује Друштву да му до краја месеца поднесе пројект свога буџета за 1871. рачунску годину у којем морају да буду тачно назначене све и најмање потребе које се поред постојећих издатака предвиђају.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.
У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

33. [19] Београд, 7. март 1870.

Љ[убомир] Каљевић – Јеврему Грујићу [председнику Одсека историјског и државничког]

Обавештава га да је позват на седницу општинску, па не може доћи на седницу Ученог друштва и моли да га уврсти у чланове „тог одсека“, у који се из неких разлога до тад није могао уписати.

Писмо, оригинал, 2 л.

34. [20] Београд, 7. март 1870.

Ј[ован] Мариновић, П[антелија] Срећковић – [Одсеку историјском и државничком]

Подносе реферат о расправи Н. Дучића *Врањина у Зеџи и Крисовуља на Цейшњу* и предлажу да се штампа у „Гласнику“.

Рецензија, оригинал, аутограф Ј. Мариновића с аутографом потписа П. Срећковића, 2 л.

35. [21] Праг, 8. март 1870.

Др Сигфрид Капер – [Јанку Шафарику], председнику [Српског ученог друштва]

Обавештава га да је добио писмо од 12. фебруара којим је обавештен да је на годишњој скупштини Друштва изабран за дописног члана и на части која му је указана срдечно и учтиво захваљује. Обећава да ће, док је жив и колико му снаге допуштају, радити на ширењу знања о дивној српској народној поезији и то је увек истицао као главни циљ свог литерарног рада.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л.

36. [22] Праг, 8. март 1870.

Књижара „Грегра и Ферд. Датела“ – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да су у Прагу основали словенску књижару с циљем да се шири словенска књига и отвори пут књижевној узајамности. Наводи да су се обратили В. Валожићу у вези са слањем књига Српског ученог друштва и добили су нека дела и одговор да није у могућности да испоручује издања Друштва. Пошто у Прагу постоји потражња за издањима Друштва, моли га да помогне ако може да пошаље Комисији изван број радова и да јави шта су решили у погледу молбе.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу је печат књижаре.

37. [23] Београд, 10. март 1870.

М[илош] С. Милојевић, проф[есор] Беогр[адске] гим[назије] – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио послату диплому на чланство у Српском ученом друштву са Уређењем, Пословником и списима Друштва. Моли да га упише у Одсек историјски, а кад затреба могу да га позову и у Одсек филолошки.

Писмо, оригинал, 2 л.

38. [24] Крагујевац, 10. март 1870.

Павле Ђорђевић, штабни поручник – [Јанку Шафарику], председнику Српског ученог друштва

Јавља му да је 23. фебруара са писмом примио послату диплому за чланство и један примерак Уређења Друштва.

Писмо, оригинал, 2 л.

39. [25] Београд, 13. март 1870.

Др Ј[анко] Шафарик – Стојану [Новаковићу]

Обавештава га да прилаже два Карађорђева писма која се односе на расправу с Миленком Стојковићем и Петром Добрњцем, а пуштена су Јови

Стефановићу, оцу покојног Тенке и саветника Данила Стефановић који их поклања Српском ученом друштву. Треба се уверити јесу ли негде штампана и, ако јесу, морају се као оригинали чувати у архиви Друштва, а ако нису, треба их објавити у „Гласнику“.¹⁰ Напомиње да и протокол последње седнице историјског одсека треба допунити, јер А. Спасић није био на седници, па је П. Срећковић укратко забележио шта је било и да писмо намесника Блазнавца треба да се саопшти у идућој седници Одбора.

Писмо, оригинал, 1 л.

40. [26] Панчево, 13. март 1870.

Никола Д. Марковић, ученик реалке V разреда – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да има више од половине до тада издатих „Гласника“ и из њих је сазнао да је један од задатака Друштва прикупљање података за српску историју. Пошто има позиве и прогласе, шаље их да би се и њима могли користити и наводи који су: 2 примерка од патријарха Јосифа Рајачића; 1 *Из засѣдания Срѣско-Народногъ Одбора*; 1 прокламација народу српском и влашком; 1 позив *Милый Родъ Срѣскій*, од Ј. Ж.; 1 позив *одъ народа Срѣскогъ народу влашкомъ* и ванредни лист „Српских новина“. Наводи да је у буни његов отац био секретар у селу – фердинској општини и зато има та документа. Док је ишао у српску школу, памти да је био један сандук пун таквих позива које је његов отац добијао, али су временом током сељења изгубљени.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Д. Марковића, 2 л.

41. [27] Београд, 16. март 1870.

Стеван Д. Поповић, писар Мин[истарства] просвете – Српском ученом друштву

Јавља да је примио диплому на чланство којим га је Друштво удостојило и по један примерак Уређења и Пословника Друштва и да га уврсти у Одсек филолошки и филозофски.

Писмо, оригинал, аутограф С. Д. Поповића, 2 л.

42. [28] Задар, 16. март 1870.

Архим[андрит] Герасим Петрановић – Председништву [Одбору Српског ученог друштва]

Обавештава да је са писмом од 12 фебруара с најтоплијом захвалношћу указану почаст од стране Друштва које га је изабрало за свога дописног члана примио и диплому и примерак Статута Друштва. Изјављује своју спремност да према својој слабој снази настоји да прекорисном циљу Друштва по могућности одговори.

Писмо, оригинал, аутограф арх. Г. Петрановића, 2 л.

¹⁰ Карађорђева писма о којима је овде реч налазе се у Историјској збирци Архива САНУ, бр. 343 и 345.

43. [29] без места и датума

Богољуб Ј. Сњетиви – Српском ученом друштву

Подноси на оцену и преглед део (слова А и Б) свога рукописа *Топографско-статистички речник Србије* и наводи одакле је узимао податке, на који је начин радио, шта је уносио, тешкоће које је при раду имао.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Ј. Сњетивија, 2 л.

44. [30] Ужице, 25. март 1870.

Л[азар] Ђ. Докић, окружни физик[ус] – господину [Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је писмо и диплому заједно с једним примерком Устава Друштва примио тек јуче, јер није био у Ужицу и није могао пре да одговори.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Ђ. Докића, 2 л.

45. [31] Београд, 27. март 1870.

Ст[ојан] Новаковић – Милану Миловуку, председнику Уметничког одбора

Наводи које ствари треба да се предају Уметничком одсеку да о њима одлучује, а то су: 1. *Најеви српски*, рукопис од поч. Калауза који је предао Дероко и с њиме се договорити око откупа; 2. понуда фотографа Клемпфнера с пробним листовима да за Друштво фотографише знаменитости по Србији, а о којој одсек може да каже своје мишљење; 3. Историјски одсек је предложио да се пошаље један вештак у Раваницу, Љубостињу, Жичу, Ариље да сними и од пропасти сачува остатке старог живописа важне за стару нашу историју и није ништа могао да предузме јер није било Уметничког одсека. Тражи да предложи одсеку да о томе промисли и склопи план по ком би се могло шта предузети; 4. прошле године послата су музичка дела Ксавера Коха (Фрањо Ксавер Кухач), осецког композитора, о којима треба урадити реферат за „Гласник“.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је слабо отиснут округло, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима.

46. [32] Загреб, 28. март 1870.

Ђ[ура] Даничић, тајник [ЈАЗУ] – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да по налогу Југославенске академије знаности и умјетности шаље „Рад“ X, а по један примерак за Ј. Гавриловића, др Ј. Шафарика, др Ј. Панчића, М. Поповића, М. Бана, М. Пуцића и јавља да је Академија са захвалношћу примила „Гласник“ XXVI.

Писмо, оригинал, латиница, попуњен штампан формулар, аутограф Ђ. Даничића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова утиснут је суви меморандум: „РЕЌАТ ЈУГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ И УМЈЕТНОСТИ“.

47. [33] Београд, 30. март 1870.

Одбор Српског ученог друштва – [Димитрију Матићу], министру просвете и црквених дела

Одговара на писмо од шестог марта и обавештава да је буџет Друштва за 1871. састављен. Подноси га с опширним образложењем и понавља претходно потраживање Друштва за повећање средстава за 200 дуката.

Писмо, концепт, 2 л.

На писму је белешка: „Примио је ово писмо 31. марта. М. Милошевић IV писар.“

48. [34] Београд, 31. март 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, М[илош] Зечевић – [Историјском и државничком одсеку]

Реферат о спису Милоша Милојевића који садржи белешке о разним старинама које се налазе по јужном делу Србије, Старе Србије и Херцеговине. Налазе да се рукопис у послатом стању не може примити и штампати у „Гласнику“ и наводе разлоге.

Реферат, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

49. [35] Београд, 31. март 1870.

А[ћим] Чумић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио писмо заједно с дипломом за чланство Српског ученог друштва. Изјављује да се прима чланства и рад је да се упише у Одсек историјски и државнички.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова утиснуто је: БЕОГРАДУ.

50. [36] Београд, 31. март 1870.

II седница Одсека уметничког Српског ученог друштва, држана 31. марта 1870. год.

Записник, оригинал с потписима председника, деловође и чланова присутних на седници, 2 л.¹¹

¹¹ Један примерак записника налази се на месту где и припада по својој суштини, а то су *Записници седница управа стучних одбора и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870.* Разликује се од овог по томе што није потписан од чланова присутних на седници.

51. [37] Београд, 1. април 1870.

Стојан Бошковић, Глиша Гершић, одређени референти – Одсеку Српског ученог друштва за историјске и државне науке
Реферат О чланцима Ђ. П. Срећковић, и њо под насловима: а. Цар Синиша Палеолог Немањић и десјој јањински Тома, б. Нејаки Урош цар, в. Вукашин, с мишљењем да се приме за „Гласник“, иако указују на недостатке.

Реферат, оригинал, аутограф С. Бошковића с потписом Г. Гершића, 2 л.

52. [38] Београд, 1. април 1870.

Чед[омил] Мијатовић – господину [Јеврему Грујићу, председнику Историјског и државничког одсека]

Подноси реферат о саставима Алексе Н. Спасића под називима *Банке на акције и Новац и кредит* и мисли да први није за „Гласник“ и то образлаже, а други да се прими, али да писац исправи језик и стил.

Реферат, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 + (1) л.

53. [39] Београд, 1. април 1870.

Р[ајко] Лешјанин – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Обавештава да је прегледао два дела Алексе Н. Спасића под називима *Банке на акције и Новац и кредит* и мисли да се оба дела за „Гласник“ приме и образлаже зашто.

Реферат, оригинал, аутограф Р. Лешјанина, 2 л.

54. [40] Београд, 1. април 1870.

М[илош] Зечевић, проф[есор] Гим[назије] београдске – Српском ученом друштву

Одговара на писмо послато 12. фебруара и обавештава да је примио послату диплому за редовног члана Српског ученог друштва заједно с једним примерком Уређења Друштва. Прима се са захвалношћу чланства и изјављује жељу да га увресте у Одсек историјско-државнички.

Писмо, оригинал, аутограф М. Зечевића, 1 + (1) л.

55. [41] Београд, 1. април 1870.

Љ[убомир] Ивановић, мајор – Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва, државном саветнику

Извештава да је примио писмо с прилозима којим му доставља да је изабран за редовног члана Српског ученог друштва. Примајући се чланства, моли да га уврсти у Одсек математички и јестаственички.

Писмо, оригинал, 2 л.

56. [42] Београд, 3. април 1870.

А[лекса] Н. Спасић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му шаље чланке П. Срећковића, арх. Н. Дучића, Ч. Мијатовића с рефератима, два реферата на његове чланке које је задржао да их још прегледа, два протокола с позивним листом историјског одсека и да је Милош Милојевић узео свој рукопис *Старине*.

Писмо, оригинал, 1 л.

57. [43] [Београд, до 4. април 1870]

[Стојан Новаковић – Одбору Српског ученог друштва]

На позив Министарства просвете да се оснивају књижнице поред основних школа, секретар је предложио, а Одбор Друштва одлучио је да се одазове позиву с прилогом у књигама чије наслове и количину наводе.

Списак, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

58. [44] [Београд, до 4. април 1870]

Белешка: „Миличићеве Ђ. М, *Школска хиџијена*, прештампано из „Школе“ Београд 1870.“ Реч је о поклону књиге *Школска хиџијена* за библиотеку Друштва.

Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

59. [45] Београд, 4. април 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу шаље књигу у којој су штампан протоколи велике народне скупштине одржане у Крагујевцу 10. јуна 1869. године да се чува у библиотеци Друштва.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

У левом горњем углу листа сувим словима утиснут је меморандум: К. С. МИНИСТЕРСТВО ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА.

60. [46] Минхен, 5. мај 1870.

Јос. Аумер (Jos. Aumer), библиотекар Баварске академије наука – Српском ученом друштву

Потврђује пријем послатих књига. Моли Друштво да извести да ли имају сва издања Баварске академије наука и, уколико немају, да назначе која да би их послала.

Писмо, оригинал, немачки језик, 2 л.

На писму је белешка с потписом С. Новаковића да је одговорио 1. марта 1871. и јавио шта има, а потраживао је оно што нема.

Писмо је с прилогом: списак издања Баварске академије наука која у Друштву постоје и она која оно потражује, концепт, аутограф С. Новаковића, 2 л.

61. [47] Београд, 6. април 1870.

Одбор Српског ученог друштва – Министарству просвете и цркв[ених] дела

Укратко излаже рад Ученог друштва од 1847. г. и истиче као његов главни задатак рад на унапређивању науке. Указује на потребу популаризације и ширења науке у народу. Зато подноси представку министру и моли га да ради где треба да се за ту сврху одреди посебан доходак од 300 дуката годишње.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 2 л.

На првом листу је белешка: „примао М. Јовановић“.

62. [48] Београд, 6. април 1870.

Српско учено друштво – Министарству просвете и црквених дела

Моли министра да изда препоручено писмо члану Друштва Милошу Милојевићу на подришке власти да му помогну у послу за који је од Одсека историјског одређен да са старог камења сними натписе, као и да камење склони од пропадања и да поднесе извештај.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

63. [49] Београд, 6. април 1870.

Царски руски генерални конзулат, генерални конзул – Српском ученом друштву

Обавештава да је Савет Царског новоруског универзитета пожртвовањем професора Григоровича из библиотеке тога универзитета послао њему рукопис и моли да га преда Српском ученом друштву које је изјавило жељу да својим трудом садржину у рукопису *Житије десјоџа Стефана* објави и заједно с тим саопштава да рукопис шаље на рок не дужи од шест месеци. Моли да га Друштво обавести о пријему рукописа и по истеку рока од шест месеци да га достави њему да га врати Универзитету.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

64. [50] Београд, 7. април 1870.

Српско учено друштво – Арс[енију] Стојковићу, заступнику патријара у Карловцима

Обавештава га да је пред смрт патријарх С. Маширевић обећао да ће посланику Друштва на реверс издати рукопис деспота српског Ђорђа Бранковића ради научних потреба. Како је он заступник, Друштво се нада да ће учинити науци услугу и шаље посланика проф. Панту Срећковића, свога редовног члана и реверс за ту прилику написан још прошле године.

Не сумња Друштво да ће том услугом он задужити целу српску историјску науку.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

65. [51] Беч, 10. април 1870.

Ами Буе – господину [Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Захваљује на честитци и изјављеним жељама поводом 75-годишњице рођења и шаље своју фотографију.¹² Српско учено друштво има да доврши оно што је он само почео у проучавању Србије.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

66. [52] Праг, 15. април 1870.

Др Карел Сладковски – господину [можда Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да на надлежно место преда приложено писмо у којем захваљује на части коју му је указало Српско учено друштво. Наводи да би то учинио одмах, али је желео да га пошаље по пријатељу Јану Неруди који, се спрема у Цариград преко Београда и то одлаже, па је поштом послао писма.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л. с прилогом:

Праг, 15. април 1870.

Др Карел Сладковски – Јанку Шафарику, председнику [Српског] ученог друштва

Захваљује на части која му је указана именовањем за почасног члана Друштва, а која је за њега драгоцену изненађење којем се мало надао. Претпоставља да је изабран због оданости своме народу и словенскоме уопште, прима то признање чиста срца и с уверењем да ће до краја живота остати веран заједничкој народној ствари и моли га да то уз захвалност пренесе Друштву.

Писмо, оригинал, чешки језик, 2 л.

67. [53] Београд, 18. април 1870.

М[илан] Миловук, председник Одсека уметнич[ог] Српског ученог друштва – [Одбору Српског ученог друштва]

Обавештава да му је на седници 31. марта Одсек уметнички дао да прегледа и оцени две свеске (III и IV) *Српских народних њјесама* које је „из уста самога народа поцрпио и за фортепиано уредио Ал. Калауз“. Када се дело прими треба га у „Гласнику“ штампати и наводи на који начин. Наводи када би Друштво Калаузовој удовици дало 20 дуката цесарских, онда би умерено наградило повеће трошкове које је морао имати писац.

Реферат, оригинал, аутограф М. Миловука, 2 л.

¹² Фотографија А. Буеа је у Историјској збирци Архива САНУ, бр. 7569.

68. [54] Београд, 18. април 1870.

М[илан] Миловук, председник Одсека уметничк[ог] Српског
ученог друштва – [Одбору Српског ученог друштва]

Обавештава да му је на седници 31. марта Одсек уметнички дао да прегледа дела композитора Фрање Жавера (Ксавера) Кухача (Коха) из Осиека. Даје мишљење о његовом раду, музичкој делатности и препоручује Одсеку да Кухача на првом годишњем скупу изабере за дописног члана.

Оцена, оригинал, аутограф М. Миловука, 1 л.

69. [55] Париз, 20. април 1870.

А[долф] д'Аврил – Српском ученом друштву

Обавештава да је примио диплому, захваљује на избору за дописног члана и каже да ће бити срећан да сарађује на патриотском и просветитељском делу Ученог друштва.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

70. [56] Београд, 20. април 1870.

Проигуман Пантелејмон Рилец – Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Неко је време у Београду по манастирском послу. Видео је неки број „Гласника“ у којем има много историјског садржаја. Напомиње да Рилски манастир у Бугарској има у библиотеци свакавих књига, па га зато моли да са члановима за манастирску библиотеку поклони све књиге „Гласника“, а по могућству и друга издања Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, бугарски језик, 2 л.

71. [57] [Београд, 28. април 1870]

III седница Одсека уметничког Српског ученог друштва
Држана 28. априла 1870. год. у присуству чланова г. г. М. Миловука, Стевана Тодоровића, Михајла Валтровића и Николе Марковића.

Записник, оригинал, 2 л.¹³

72. [58] Београд, 29. април 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Начелство Округа подрињског 22. априла њему јавило да је професор Београдске гимназије Милош С. Милојевић долазио у округ и камење с натписима нашао и послао у Београд. Да би Начелство знало где је који камен лежао и шта је на којем исписано, моли да му се јави с кога је места који камен узет и у препису пошаље шта

¹³ Један примерак записника налази се у *Записницима седница ујрава стиручних одбора и скупова Српског ученог друштва за године 1864. до краја 1870.* Разликује се од овог у томе што га нису потписали присутни чланови на седници М. Валтровић и Н. М. Марковић.

је на којем било урезано. У вези с писмом од 6. априла моли Друштво да каже Милојевићу да преписе натписа и опише места за све камење које је из Подриња донео пошаље Начелству Округа подрињског.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

73. [59] Кула (Бачка), 9. мај 1870.

Ника Ракић, срп[ски] нар[одни] учитељ – Српском ученом друштву

Обавештава да су, по угледу на друге, напредније општине, основали Српску читаоницу у којој су „два учитеља /: од три попа ниједан!/: 1 трговац и 6 простака.“ Када су је оснивали, мислили су да ће много више чланова имати и да ће моћи материјалне потребе да подмири. Зато су приморани да се обрате појединим друштвима да их потпомажу. Моли Друштво у име свих чланова читаонице да их потпомогне књигама које би од „превелике користи по нашу читаоницу биле, јер нас 9 чланова једва смо у стању плаћати стан и двоје новине, од којих ништа више и немамо у читаоници нашој“.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Ракића, 2 л.

74. [60] Београд, 17. мај 1870.

М[илош] С. Милојевић – Српском ученом друштву

Извештава да је по решењу Друштва ишао у Подрињски округ ради надгробних старина српских. Њих по налогу и захтеву Друштва није снимио на дебелу хартију зато што је те старине он 1865. прочитао, описао, написао је чланак и објавио у Москви у друштву Царско друштво љубитеља природе, антропологије и етнографије и зато је изабран за њиховог члана. Донео је четири камена с натписима и наводи одакле, па нека их Друштво чита како зна и уме. Моли Друштво да се заузме код Владе да изда најстрожу наредбу „да се наше старине не руше и не утамањују.“ Описе старина није у стању за сада да поднесе зато што би требало Друштву поднети око 700 – 800 табака о њима и наводи само главније старине које треба сачувати у окрузима: Шабачком, Ваљевском, Подрињском и Ужичком.

Писмо, оригинал, рукопис и аутограф М. С. Милојевића, 4 л. с прилогом: „Световид“, бр. 34 од 19. марта 1868. – исечак, 1 л.

75. [61] Београд, 22. мај 1870.

Ст[ојан Новаковић] – М[илану] Миловуку, председнику Одсека уметничког

Подсећа га да је на одборској седници закључено да се од по једног члана из сваког одсека састави пододсек „који ће размишљати и одлучивати“ и одбору саопштавати на шта ће се потрошити 5.000 гроша пореских одређених на екскурзије да би се по тој струци могло одмах нешто предузети. Уз то му шаље и позивну листу да одреди дан када ће сазвати одсек и да у пододсек пошаље члана

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На полеђини листа је делом оштећен округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима.

76. [62] Београд, 23. мај 1870.

Стеван Тодоровић, Мих[аило] Валтровић – [Одсеку уметничком]

На седници Уметничког одсека 28. априла поново је претресано питање о слању уметника за снимање живописа и архитектуре у старим српским манастирима. После дужег већања решено је да Стеван Тодоровић и Михаило Валтровић учине писмени предлог да би ваљало у тој ствари нешто предузети, па ради тога подносе своје мишљење.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа С. Тодоровића и М. Валтровића, 2 л.

77. [63] Нови Сад, 28. мај 1870.

Управа Српске вел[ике] гимназије, А. Гавриловић, пр[ивремени управитељ] – Српском ученом друштву

Наводи да је библиотека гимназије добијала на дар све књиге које је о свом трошку Друштво издавало. Од неког времена слање књига је изостало, па најучтивije моли Друштво да и даље гимназијској библиотеци шаље своја издања.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу је део црвеног воштаног печата, са слабо отиснутим симболима и словима.

78. [64] Ђурђево, 2. јун 1870.

Стални годишњи одбор учитеља Шајкашког округа, Стеван Јанковић, председник, Вељко Константиновић, перовођа – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да је Главни годишњи збор шајкашких учитеља, држан у Ковиљу 3. августа 1869, закључком својим основао Учитељску књижницу за Шајкашки округ у Жабљу и сваки члан је положио по неколико књига као темељ књижнице. Обраћају се Друштву да им у помоћ својим прилозима притекне.

Писмо, оригинал, аутограф В. Константиновића с аутографом потписа С. Јанковића, 2 л.

На другом листу, коверти, је квадратни, црвен воштани печат са слабо отиснутим симболима. С листа је исечена поштанска марка.

79. [65] Београд, 3. јун 1870.

Др С[ава] Петровић, др Јо[ван] Валента – [Одсеку јестаственичком]

Подносе мишљење о чланку др Владана Ђорђевића *О лимфалиџијену* и наводе да је то брижљиво састављен извод и компилација из разних дела, те да више припада лекарским новинама и нема сврхе да се у „Гласник“ прими.

Реферат, оригинал, рукопис с аутографима потписа С. Петровића и Ј. Валенте, 1 л.

80. [66] Београд, 10. јун 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да за библиотеку шаље прву и другу свеску *Практичног предавања из рачуна* Стевана Д. Поповића, писара Министарства просвете и црквених дела и примерак *Посланице учитељима* Милорада Поповића.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

81. [67] Београд, 12. јун 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва]

Реферат о сасијаву г. А. Н. Сјасића „Банке и банкноије“, у којем наводи да није мишљења да састав треба да се објави у „Гласнику“.

Београд, 12. јун 1870.

Ђорђе Павловић – [Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва]

Мисли да би Спасићев рад требало да буде примљен у „Гласник“, ако би пристао да према примедбама свој састав исправи.

Реферат, оригинали, аутографи Ч. Мијатовића и Ђ. Павловића, 2 л.

82. [68] Bad Reinerz (Бад Рајнерц – Душњики Здрој) у Пруској, 12. јун 1870.

Јосиф Дуел – господину [вероватно Милану Миловуку, председнику Уметничког одсека]

Обавештава га да је садржину његовог писма саопштио фотографу Клемпфнеру, који сада стално живи у Прагу и у његово име може да одговори. Његова намера и намера Друштва могле су да се остваре док је фотограф живео у Шапцу, а сада је отворио радњу у Прагу и тешко да ће да дође у Србију. Он је сада своје фотографије (српске етнографије и предела) изложио у Прагу.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, 1 + (1) л.

83. [69] Београд, 13. јун 1870.

Др Ј[анко] Шафарик, П[антелија] Срећковић, чланови Српског учен[ог] друштва – [Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва]

Подносе реферат о чланку *Кријички поглед на прошлости Срба у Угарској* од Гаврила Витковића и наводе да се може штампати у „Гласнику“ са извесним изменама, а награда аутору да се додели четири дуката по ауторском табаку.

Реферат, оригинал, 1 + (1) л.

84. [70] С[анкт] Петербург, 13/25. јун 1870.

Царско руско географско друштво, Ф. Подгурски, вршилац дужности секретара – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да, по налогу Савета Царског руског географског друштва, има част да изрази искрену захвалност за добијене књиге: 1. *Српске народне игре* В. Врчевића; 2. *Српске народне приповијестике* В. Врчевића; 3. *Листи за учишћеље, родишћеље и децу*, бр. 1 – 16, год. II; 4. *Српска библиографија за новију књижевност 1741–1867*. С. Новаковића; 5. „Гласник“, књ. VI, св. XXIII – књ. VII, св. XXIV. Водиће рачуна да пропратним писмом, преко проте Рајевског, пошаље: 1. *Ошчеи* за 1869. г; 2. *Извештај* V 2–8; VI 1–4; 3. *Зайиски сипаисипици*, т. II. Моли да га обавести о пријему.

Писмо, оригинал, руски језик, рукопис, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум Друштва.

85. [71] Београд, на Видовдан [15. јун] 1870.

Проф. Г[аврило] Витковић – Српском ученом друштву

Предлаже Друштву да му помогне са 40 дуката којима ће моћи подмирити путне и друге трошкове у мисији од Карловаца до Коморана и у манастиру Грабовцу, да обиђе места значајна за историју српске сеобе и судбину српских насељеника.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

86. [72] Праг, 25. јун 1870.

Царско-краљевска универзитетска књижара „Ј. Г. Калвеа“, О. Бајер – Друштву српске словесности

Обавештава Друштво да у прилогу шаље пошиљку Научног друштва, а користи прилику да понуди своје услуге за литерарне потребе на свим језицима. Наводи да месечно одржава директну везу с Прагом, Москвом и Петроградом и спремна је да прими све пошиљке за руске градове. Ако је Друштво почаствује ма и најмањом поруцбином, најбрижљивије ће је извршити.

Писмо, оригинал, чешки језик, 3 л. с прилогом:

попуњен штампан формулар књижаре за слање пошиљки, 1 л.

87. [73] Париз, 30. јун 1870.

Сен-Рене Тајандие, државни саветник, главни секретар Министарства просвете Француске – члановима Српске академије [Српског ученог друштва]

Захваљује на избору за дописног члана. Изражава своје симпатије према српском народу, а које је показао и у својим чланцима у часопису.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум: MINISTÈRE de L' INSTRUCTION PUBLIQUE Secrétariai Général.

88. [74] Београд, 14. јул 1870.

Српско учено друштво – Управи Државне штампарије

Обавештава је да штампарији шаље прву свеску *Историје умног развића Европе* Дрепера, коју је превео Мита Ракић и моли да се на рачун Друштва без рачунања процента у 1.000 примерака штампа.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

89. [75] Београд, 14. јул 1870.

Коста Костић Свилајнчанин, учитељ вар[оши] Сјенице – [Српском ученом друштву]

Обавештава да своје школске предмете 16 комада разног садржаја поклања Друштву молећи га да оно њему да коју књигу на дар.

Писмо, оригинал, аутограф К. Костића, 1 л.

90. [76] Београд, 24. јул 1870.

Симо Дамљановић, скопљански учитељ – председнику Српског ученог друштва [Јанку Шафарику]

Моли Друштво да све „Гласнике“ да школи у Скопљу, а и све друге књиге које је издало да на поклон изда учитељу те школе.

Писмо, оригинал, аутограф С. Дамљановића, 2 л.

91. [77] Београд, 1. септембар 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – Историјском и државничком одсеку

Подноси реферат о раду *Беседа Козме буџарског пресвиџера прошив боџомилске јереси*, који је Милош Милојевић предао као прилог за „Гласник“. Указује на то да он није навео одакле је преписао, на који начин је то урадио, да је беседа штампана и наводи где, па не налази да је треба и сматра да не може да се штампа у органу Друштва „Гласнику“. Испод Дучићевог потписа Јанко Шафарик је написао: „Саглашавам се са мишљењем горе изложеним“ и потписао се.

Реферат, оригинал, 2 л.

92. [78] Одеса, 4. септембар 1870.

Т[одор Фјодор] Леонтовић [Леонтович], ректор Новоруског универзитета – председнику Српског ученог друштва др Ј[анку] Шафарику

Обавештава га да је примио писмо и диплому за чланство у Српском ученом друштву које га је обрадовало и моли председника да изјави Друштву најискренију благодарност на учињеној му почаст. Уверава га да ће, уколико му силе и време допусте, настојати да подупире племените сврхе Друштва.

Писмо, оригинал, српски језик, 2 л.

93. [79] Браила, 10. септембар 1870.

Българското книжно дружество (Бугарско књижевно друштво), В. Д. Стојанов, секретар – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да новоосновано Бугарско књижевно друштво у Браили поред осталог има жељу да ступи у најтешњу везу са Српским ученим друштвом. Библиотеци Друштва шаље први број „Периодическо-то Списание“ које ће и убудуће слати и моли да и Српско учено друштво за њихову библиотеку пошаље и убудуће шаље сва своја издања.

Писмо, оригинал, бугарски језик, 2 л.

94. [80] Београд, 15. септембар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – Алекси [Н. Спасићу, деловођи Одсека историјског и државничког]

Обавештава га да не може да дође на седницу Историјског одсека. Моли га да гледа да се једном реши хоће ли се примити његов чланак *О научносѣи економике*. Наводи да прима све примедбе Косте Јовановића, осим једне, и то оне где говори како је политичка економија дала изузетан значај демократији. Гершићеве примедбе прима уколико се оне слажу са Јовановићевим, иначе не. Моли га да то у његово име саопшти на седници ако буде речи о чланку.

Писмо, оригинал, 2 л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је државни грб.

95. [81] Загреб, 19. септембар 1870.

[Ђура] Даничић, тајник [Југославенске академије знаности и умјетности] – Српском ученом друштву

По налогу Југославенске академије знаности и умјетности шаље Друштву „Rad“ XII; „Stare spise“ II; „Listine“ II; „Starine“ II и јавља да је са захвалношћу примила „Гласник“ XXVII. Наглашава да је приложено још по шест примерака наведених књига и да их разда како је на њима написано.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, латиница, 2 л.
На листовима у горњем левом углу утиснут је суви меморандум: „РЕЇАТ ЈUGOSLAVENSKE АКАДЕМИЈЕ ZNANOSTI I UMJETNOSTI“.

96. [82] Београд, 19. септембар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – Стојану [Новаковићу]

Истиче да му је Новаковић јавио да Државничко-историјски одсек опет није ништа одлучио о награди за његов чланак *О науцносџи љолиџичке економике*, иако је закључено да треба да се штампа у „Гласнику“. Дуго је и стрпљиво чекао да се донесе одлука. Како то није урађено моли га да му рукопис расправе што пре врати натраг. Не може да допусти да се јавно каже да је очигледан доказ да састав не вреди зато што му никаква награда није дата. Штапаће га на другом месту о свом трошку. На крају наводи да „Ради части друштвеног органа требало би штапати реферат г. Косте Јовановића, који бар најгрубље погрешке у саставу пок. Жујовића исправља“.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

97. [83] Београд, 6. октобар 1870.

Драгиша С. Милутиновић, архитекта и инжињер – Српском ученом друштву

Обавештава да га је Друштво у његовом „заграничном одсуству почастовало избором за свога редовног члана“, па најучтивије моли да га оно уврсти у Уметнички одсек. Наводи да је примио диплому о томе заједно с једним примерком уређења Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића, 2 л.

98. [84] Ђаково, 13/1. октобар 1870.

Збор Редовничке омладине босанске – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље првенце свога рада: *Босанске народне љрићовједке*, св. I и *Бошњак колеџарић за љод. 1871.* и моли да их приме у знак „нашег почитања“. Препоручују се и надаље Друштву да их „својим радом усређи а особито са „Гласником“ који нам кити нашу књижницу“.

Писмо, оригинал, ћирилица, 1 л.

99. [85] Београд, 16. октобар 1870.

Андрија Станковић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље по један примерак *Црквенске исторје*, св. II од Јевсевија Памфила и III издање „Домаћег лекара“ ради чувања у Народној библиотеци.

Писмо, оригинал, 2 л.

100. [86] Београд, 22. октобар 1870.

Др Ј[анко] Шафарик, архимандрит Н[ићифор] Дучић, Стојан Новаковић, чланови Друштва – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Обавештавају да су прегледали старе књиге и рукописе поднете Друштву на откуп од проф. Гаврила Витковића. Наводе да међу тим књигама има 22 стара рукописа, 10 књига из старих српских млетачких штампарија и 6 штампанх књига новијег времена. Указују шта је најзначајније у збирци и пошто су сваку појединачно проценили, нашли су да је вредно да се цела збирка откупи за друштвену Књижницу старе српске књижевности Друштва и за њу да се да 65 дуката ћесарских.

Извештај, оригинал, 2 л.

101. [87] Јагодина, 22. октобар 1870.

Петар Којић, члан Читаонице јагодинске, секретар судски – Стојану Новаковићу, библиотекару Народне библиотеке

Обавештава га да је Одбор Читаонице јагодинске на свом претпоследњем састанку закључио да се умоли Српско учено друштво да читаоници пошаље сва своја дотадашња издања цабе, а да јој и у будуће шаље дела која буду излазила. Саопштава закључак њему као секретару и моли га да га представи Друштву на решење и да о резултату извести њега или Одбор.

Писмо, оригинал, 2 л.

С другог листа-адресе исечена је поштанска марка.

102. [88] Беч, 26. октобар 1870.

К[оста] Николајевић – господину [Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да је из његовог писма од 13. марта исте године, које је „ономад“ примио заједно с дипломом и једним примерком уређења Друштва, сазнао да га је Друштво на скупу 6. фебруара 1869. изабрало за свог редовног члана. Због нарушеног здравља није сигуран да ће и с каквим даљим својим покушајима у књижевности почасту избора моћи одговорити и моли да га уврсти у Одсек историјски и државнички ако већ није попуњен.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа К. Николајевића, 2 л.

103. [89] Београд, 28. октобар 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Саопштава му жељу Одобеска, влашког научника у Букурешту да има „Гласнике“ Српског ученог друштва, а у замену нуди *Revista Romana*

у два велика дела. Напомиње да не би било згорега уважити његову понуду и да се „Гласници“ дају на поклон Богољубу Петрановићу, који је био и биће на услузи Друштву. Ако Одбор Друштва то уважи, моли га да књиге пошаље у његов стан.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Дучића, 2 л.

104. [90] Београд, 30. октобар 1870.

М[илош] С. Милојевић – секретару Срп[ског] уч[еног] друштва Стојану Новаковићу

Моли га да му из књижице Друштва преда по неколико комада књига за школе у Старој Србији: у Кичеву, Кратову, Куманову и Дебарцу или Св. Владимиру да их тамо пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 2 л.

105. [91] Београд, 5. новембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву

Тражи да му Друштво што пре пошаље списак свих чланова Српског ученог друштва да би се Шематизам Кнежевине Србије на време могао штампати поред Календара за 1871. годину. Списак треба да буде написан као и за 1870.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

106. [92] Београд, 5. новембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му у прилогу шаље Извод буџета за 1871. рачунску годину и да је с тим даном код Министарства финансија отворен кредит за све позиције које су у Изводу означене.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л. с прилогом:

Извод буџета Српског ученог друштва за рачунску 1871. годину, у којем је наведена плата секретару од 1.440, помоћ Друштву од 14.000 и за испитивање и саопштавање о тадашњем стању српског народа и српских земаља 5.000, укупно 20.440 гроша. Датиран је у Београду 5. новембра 1870. и потписали су га рачуноводитељ П. Ђ. Бесарић и министар Д. Матић.

Рачун, оригинал, 1 л.

107. [93] Београд, 5. новембар 1870.

К[оста] Алковић, М[ихаило] Г. Панић, [Јован] Драгашевић, Дим[итрије] Нешић, [Емилијан] Јосимовић, чланови Пододсека за меридијан – Одсеку јестаственичко-математичком

Они које је Одсек изабрао да размисле како би требало да се одреде географске коте за Београд и како да се повуче сталан меридијан подносе Одсеку извештај у којем наводе шта је потребно урадити у вези с тим питањем. Почетак рада је подизање једне зграде из које ће се посматрати и где ће бити инструменти.

Извештај, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића с аутографима потписа осталих чланова, 2. л.

108. [94] Београд, 8. новембар 1870.

А[лекса] Н. Спасић – Одсеку историјском и државничком

Моли Одсек да га ослободи дужности деловође јер му је немогуће унапред долазити уредно на састанке зато што се они често сударају с његовим канцеларијским часовима.

Писмо, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 2 л.

109. [95] Гор[њи] Милановац, 10. новембар 1870.

Јован Мишковић, штабни поручник – Српском ученом друштву

Наводи да је израдио *Опис Рудничког округа*, исписан на 34½ табака. Уз рукопис додао је карту и седам слика места и предмета. Каже да је рукопис много тачнији и потпуније израђен од свих других радова такве врсте који су до тада у „Гласнику“ штампан. Зато га шаље Друштву на правичну оцену са жељом да се по заслуги награди и у „Гласнику“ штампана и моли, ако се не употреби, да му се исправно врати.

Писмо оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 1 + (1) л.

110. [96] Београд, 12. новембар 1870.

Одбор Српског ученог друштва – Јовану Гавриловићу, намеснику кнежевског достојанства у Србији

Обавештава га да је с писмом његовим под печатом послате примедбе и допуне на историјско дело Нила Попова „примио драговољно пристајући да их у архиву друштвеноме чува под условима које сте поставили“. Одбор је одлучио да се примедбе могу дати на употребу само по одлуци Одбора, „која ваља да се учини у споразумљењу с вама“. Одбору је част да захвали намеснику на поверењу којим је том приликом прилици Друштво.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

111. [97] Београд, 14. новембар 1870.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Министарству просвете и црквених дела

Обавештавају Министарство да је Друштву преко Одсека историјског и државничког јављено да се на много места по отаџбини нашој ста-

рине, нарочито зидине и гробља, сатиру, разносе и упропашћују, да их често сасвим нестаје или се преко мере десеткују и тако се будућим истраживачима укидају споменици ранијих времена. Зато је Одсек од свог члана Милоша С. Милојевића затражио да поименце назначи која су то места која би требало препоручити посебном надзору. Он је то урадио и по његовом саопштењу Одбор Српског ученог друштва доставља Министарству та места поименце у окрузима: Шабачком, Ваљевском, Подрињском и Ужичком. Одбор „има част замолити министарство просвете да путем којим треба наредите да се становницима места што су око ових старина наложи да старине чувају и да их не разносе и не упропашћавају. Може бити да би врло добро било да се преко полицијских власти и осим ових именованих места свему осталоме народу по домовини нашој препоручи да боље пази и чува старине и развалине које се којекуда налазе, еда би се што више сачувало за времена кад ће научници доспевати да се више и око оваких ствари брину о којима се данас и мислити једва има кад.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 4 л.

На првом листу је белешка: „Примио сам ово писмо 23/11. 870. г. М. Милошевић“.

112. [98] Београд, 15. новембар 1870.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Управи Државне штампарије

Обавештавају да на рачун Друштва с уобичајеним одбитком процента наштампају у 1.000 примерака дело Јосифа Панчића *Шумско дрвеће и шибље у Србији*. Упутства о формату саопштиће и дело ће предати сам аутор.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На листу је белешка: „Примио М. Спасојевић.“

113. [99] Београд, 15. новембар 1870.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – фактору Кн[ежевске] српске државне каменорезнице

Обавештавају га да карту Млаве и Пека изради за „Гласник“ и да се за њу неће ништа плаћати, а објашњења и упутства за израду да тражи од Јована Драгашевића.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На листу је белешка: „Примио М. Ђорђевић.“

114. [100] Београд, 15. новембар 1870.

Секретар Српског уч[еног] друштва [Стојан Новаковић] – Министарству просвете и црквених дела

Обавештава Министарство да по његовом писму од петог новембра шаље у прилогу тражени Списак чланова Српског ученог друштва за Шематизам.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.
 На листу је белешка: „Примио сам ово писмо 23/11. 870. г. М.
 Милошевић.“

115. [101] Београд, 17. новембар 1870.

Управник Државне печатње В[асилије] Берар – Српском ученом друштву

Обавештава га да шаље рачун од 27 гроша пореских и да оно новац пошаље за наштампанх 50 табака диплома по наруџбини од 3. фебруара исте године.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

116. [102] Београд, 23. новембар 1870.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Министарству просвете и црквених дела

Истичу да су Друштву као једином научном средишту у земљи одавно поклањани и на оставу давани важни рукописи, једини аутографи или мемоари, важни историјски документи као важни споменици прошлости. Те ствари Друштво је чувало и чува у обичним орманима надајући се да ће моћи да набави поузданије место за споменике које је потребно озбиљније чувати. Надало се да ће повишица буџетска ставити га у позицију да може једну суму за то да издвоји, али тражена повишица није одобрена. И за новац који троши, Друштво нема друго, осим обичног гвозденог сандука, у којем секретар и касир на свој лични ризик чувају новац Друштва. Потребу да се историјски споменици чувају Одбор је осетио када је намесник Јован Гавриловић под печатом дао на чување свој историјски мемоар у коме су исправке дела Нила Попова и зажелио да се под печатом неповређен чува. Одбор представља ту потребу министру да је поднесе Влади, којој се Друштво увек обраћало кад је у каквој потреби било. Зато моли Владу да нареди или трошак одреди да се за Српско учено друштво „набави једна Вертхајмова каса бр. 5 са трезором еда би друштво могло имати потребну безбедност и за документе које на оставу прима и за новце којима касир његов рукује“, и нада се да ће министар као члан Друштва, молбу потпомоћи и учинити да се што пре пред Владу изнесе.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 2 л.

На првом листу је белешка: „Примио сам ово писмо 23/11. 870. г. М. Милошевић.“

117. [103] Београд, 27. новембар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – Арси Лукићу, председнику Београдске општине

Захваљује Општинском одбору о који га је одликовао избором за члана Одбора који ће се старати о подизању споменика кнезу Михаилу у Београду. Знајући да ће бити од слабе користи томе одбору због слабог

здравља и честог путовања, моли председника да представи Општинском одбору његову молбу да изабере неког другог место њега, а који ће бити у стању да на састанке уредно долази.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 + (1) л.

118. [104] Београд, 30. новембар 1870.

Др Ј[анко] Шафарик, [председник Пододбора за подизање споменика кнезу Михаилу] – професору Мих[аилу] Валтровићу, [секретару истог пододобра]

Моли га да по њиховом договору преправи концепт писма које је пододбор упутио у вези с подизањем споменика кнезу Михаилу у Београду Општинском одбору Вароши Београда и под четири тачке наводи шта писмо треба да садржи.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

На листу је елипсаста налепница којом је писмо било затворено, а у чијој средини су написана слова: „ДРЪ. Я ШАФАРИКЪ“.

119. [105] Баја, 1. децембар 1870.

Дружина „Пупољак“, Милорад Ј. Поштић, председник – гоподи [Српском ученом друштву]

Траже помоћ која се не састоји „у другом, већ кад би нам дали извор науке, од куда ће мо знања да црпимо; да нам дате зрели плод труда наши учитеља – да нам дате ваљани књига из који ће мо да огледамо мишљење и делање наши предака, да онда и ми по томе мислити и делати можемо.“

Писмо, оригинал, аутограф М. Ј. Поштића, 2 л.

120. [106] Београд, 9. децембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава да је прочитао његов предлог од 18. прошлог месеца у коме тражи да му се набави једна Вертхајмова каса за чување историјски важних докумената. Не може дати задовољење томе предлогу, па пита да ли би Друштво могло своје важне рукописе сместити у сигурну касу коју има Музеј?

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

121. [107] Ужице, 9. децембар 1870.

М. Велizarић, суплент – Српском ученом друштву

Наводи да је професорима школе често пута потребна која књига „Гласника“, а у вароши их је веома тешко набавити и буџет одређен за набавку књига школи толико је мали да се друге књиге и справе куповати морају. Наводи да је Српско учено друштво свим заводима „који само просветној цели служе“ у Србији и ван ње поклањало своје књиге. Зато Управа за своју дужност сматра да замоли Друштво да јој помогне и на

дар пошаље све своје књиге или бар неке од оних које има и може школи да поклон да би се тако увећала веома сиромашна библиотека.

Писмо, оригинал, аутограф М. Велизарића, 1 л.

122. [108] Београд, 14. децембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је овогодишња Народна скупштина реши-ла и намесници Књажевског достојанства 1. октобра су потврдили *Закон о пословном раду у Народној скупштини*. Један примерак Закона шаље Српском ученом друштву

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 2 л.

123. [109] Београд, 16. децембар 1870.

Управник Државне печатње В[асилије] Берар – Српском ученом друштву

Обавештава да је Управа Печатње 17. новембра исте године посла-ла рачун по ком Друштво има да плати за 50 табака диплома 27 гроша пореских. Наводи да је у тај рачун стављен само штампарски, а не и литографски посао. Зато сада шаље други рачун од 145 гроша и 13 пара пореских да га замени с оним претходним и пошаље новац на одужење своје партије.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

124. [110] Београд, 16. децембар 1870.

Милан Стефановић – Одбору Српског ученог друштва

Моли да му се месечна плата повиси с 9 на 10 талира.

Писмо, оригинал, 1 л.

125. [111] Београд, 18. децембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су на његов предлог намесници књажевског достојанства у име књаза Милана Обреновића IV поставили 16. децембра 1870. члана државног савета др Јанка Шафарика за председника Српског ученог друштва на годину дана и прилаже декрет који припада Ј. Шафарику.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

126. [112] Београд, 20. децембар 1870.

Ал[екса] Н. Спасић – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Подноси на преглед и оцену превод с енглеског издања Милове *Политичке економије* (прву књигу).

Писмо, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 1 + (1) л.

127. [113] Београд, 23. децембар 1870.

Лазар Чолак Антић, професор и капетан артиљерије – професору [Емилијану Јосимовићу]

Обавештава га да му, као његов ђак, у вези с разговором који су тог дана водили шаље дело *О елекџробалистичким аџарџима*, које на основу дела најбољих аутора саставио штабни поручник Павле Ђорђевић. Он се са службом налази у Чачку, па је писао Чолак Антићу да замоли професора да то техничко дело препоручи Друштву и нада се да ће и пристојну награду добити. Моли га и Чолак Антић да се заузме за „ово прекрасно дело, које је грехота да пропадне само због тога што засад немамо много техничких артиљеријста“. Наводи да ће најмање 100 примерака распродати у војсци.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Ч. Антића, 1 л.

128. [114] Београд, 28. децембар 1870.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Јавља да је 19. децембра, на писмо Друштва од 14. новембра 1870, „расписом препоручио свима окружним начелствима да пазе и настојавају да се уопште старине брижљиво чувају од сваког навлашног квара“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

129. [115] Београд, 29. децембар 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, Ј[анко] Шафарик, Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Предлажу за дописне чланове Српског ученог друштва словенске познате писце: 1. Петра Будмана из Дубровника као одличног znalца нашег језика, 2. Сергија Михаиловића Соловева (Сергеја Михајловича Соловјева) из Москве као славног словенског историописца, 3. Вићентија Макушева из Петрограда као писца о историји Јужних Словена.

Предлог, оригинал, аутограф Н. Дучића с аутографима потписа Ј. Шафарика и С. Новаковића, 1 л.

130- [1] Београд, 5. јануар 1870.

Управник Држав[не] печатње – Српском ученом друштву

Рачун од Држ. књигопечатње Књажевсџива Србије за Срџско учено друшџиво, о преносу дуга од рачунске 1869, наведен у седам ставки укупним износом од 6.304 гроша и 2 паре.

Рачун, оригинал, попуђен штампан формулар, 1 л.

130-0. [1869-126-1] Београд 26. јануар 1870.

Српско учено друштво – Министарству финансија

I

Даје признаницу на 14.000 гроша пореских примљених као годишњу помоћ за 1870. из државне касе по буџету Министарства просвете.

II

Даје признаницу на 1.440 гроша пореских примљених као плата за свог секретара за рачунску 1870-ту. годину по буџету Министарства просвете.

III

Даје признаницу на 5.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија овогодишњим буџетом одређених „на испитивање и саопштавање о садањем стању српског народа и српских земаља“ по буџету Министарства просвете.

Признанице, концепти, аутограф С. Новаковића, 1 л.
Поред концепта прве признанице с леве стране Стојан Новаковић је записао: „Примљено 26. јануара у 500 дук[ата] ћесарских у злату“ и потписао се. На исти начин код концепта друге признанице је записао: „Примљено 26/1 70. у 50 дук[ата] ћес[арских] 15 цв[анцика] здравих и 20 гр[оша] бакра“ и потписао се, а код треће: „Јула 15. примљено за рачун екскурсија 178 дук[ата] по 28 гр[оша] = 4.984 гр[оша] пор[еских], 8 цв[анцика] здр[авих] по 2 гр[оша] [=] 16 гр[оша] пор[еских] [=] 5.000 гр[оша] пор[еских]“.

130-1-3. [124-1-3]

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Дохоци за њом[енују] годину.

Дохоци су исказани у 6 ставки с навођењем од кога је и зашто помоћ дата у укупном износу од 60.208 гроша и 36²/₃ пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 1 до 3.

130-1. Београд, 23. април 1870.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун књижаре Велимира Валожића за Српско учено друштво у Београду* с наведеним ставкама шта је књижара примила од књига, а шта је дала. Изражено у новчаној вредности примила је 3.097 гроша и 6 пара, а дато од продатих књига и материјала у готовом новцу 1.088 гроша и 20 пара са преносом непродатих књига за Митровски рачун од 1.925 гроша и 16 пара.

Рачун, оригинал, 1 л.

130-2. Београд, 31. октобар 1870.

В[елимир] Валожић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун књижаре Вел[имира] Валожића за Српско учено друштво у Београду* с наведеним ставкама шта је књижара примила од књига, а шта је дала. Изражено у новчаној вредности примила је 3.905

гроша и 16 пара, а дато од продатих књига и материјала у готовом новцу је 785 гроша и 20 пара с преносом непродатих књига за Ђурђевдан рачун у вредности 3.078 гроша и 36 пара.

Рачун, оригинал, 1 л.

130-3. Београд, 1. новембар 1870.

Издања Српског ученог друштва ѿродана њ. В. Калају

Стојан Новаковић је навео 11 издања с појединачном ценом коштања и написао је: „То је предао и новце у суми 190 гр[оша] примио“, па се потписао.

Списак књига, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-4 – 28.

Рачуни Српског ученог друштва, 1870. Издаци на хонораре и ѿоуџинину

Издаци су исказани у 15 ставки с именима и презименима оних којима су издати у укупном износу од 18.425 гроша и 15 пара чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 4 до 28.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 1. Хонорари и ѿоуџинина.*

130-4. Београд, 11. јануар 1870.

П[антелија] Срећковић, члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката примљених из касе Српског ученог друштва од секретара за чланак *Стеван Немања*, а по решењу Одсека историјског и државног.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

130-5. Београд, 6. април 1870.

П[антелија] Срећковић, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Новаковића за чланке који ће ући у „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

130-6. Београд, 3. новембар 1870.

П[антелија] Срећковић, проф. В[елике] ш[коле] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 9 дуката и 15 пара (540 гр. ч. и 15 пара) примљених из касе Српског ученог друштва као остатак за историјске чланке објављене у „Гласнику“ 27.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

130-7. Београд, 26. јануар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 9 дуката цесарских примљених од секретара Српског ученог друштва С. Новаковића на име онога што је остало да се изда за чланак *Финанције српског краљевства* II.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

130-8. Београд, 26. јануар 1870.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 540 гроша пореских примљених из касе Српског ученог друштва за свој чланак *Срби мухамедовци и њихова писменост*.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-9. Београд, 1. фебруар 1870.

Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Издаје привремену признаницу да је узео 8 дуката или 480 гроша чаршијских из касе Српског ученог друштва, па их по одлуци Одбора послао Вуку Врчевићу у Требиње за чланак *Народне болести и како се лијече*.

Привремена признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-10. Требиње, 21. фебруар 1870.

В[ук] Врчевић – [Српском ученом друштву]

Даје квити на 8 златних цекина примљених из касе Српског ученог друштва као награду за рукописну збирку *Народни љекови* коју је уступио Друштву.

Квита, оригинал, аутограф В. Врчевића, 1 л.

130-11. Београд, 7. мај 1870.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 180 гроша чаршијских (3 дуката ћесарска) примљених одређеног откупа за *Библиографију српске и хрватске књижевности 1869. г. с додатком онога што су странци о нама писали*.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-12. Београд, 8. мај 1870.

Ј[осиф] Мајзнер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката или 180 гроша чаршијских примљених за прецртавање на карту граница трију патријаршија по чланку арх. Леонида за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Мајзнера, 1 л.

130-13. Београд, 19. мај 1870.

Јован Дерок – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката ћесарских примљених из касе Српског ученог друштва за рукописе напева српских пок. Ал. Калауза.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Дерока, 1 л.

130-14. Београд, 17. јун 1870.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва од председника др Јанка Шафарика као награду за прилог у „Гласнику“ *Кријички поглед на историју Срба у Угарској*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

130-15. Београд, 2. новембар 1870.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 35 дуката цесарских и 37½ гроша или 2.137 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Кријички поглед на прошлости Срба у Угарској*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

130-16. Пожаревац, 7. јун 1870.

Димитрије Стојановић, окружни инжењер – [Српском ученом друштву]

Опономућује Михаила Крстића, инжењера при Министарству грађевина да за њега прими остатак хонорара за чланак *Теорија најмањих квадрати*. Квиту Крстићеву дату за хонорар Друштву сматра као своју.

Овлашћење, оригинал, аутограф Д. Стојановића, 1 л.

130-17. Београд, 9. јул 1870.

Мих[аило] Крстић, инжењер Управ[итељства] вар[оши] Београда – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 25 дуката цесарских примљених као остатак хонорара за *Теорију најмањих квадрати* Д. Стојановића штампану у „Гласнику“.

Квита, оригинал, аутограф М. Крстића, 1 л.

130-18. Београд, 9. јул 1870.

Мих[аило] Крстић, инжењер – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 70 гроша чаршијских примљених за коректуру математичког слога *Теорије најмањих квадрати* за 5 табака по 14 гроша табак.

Квита, оригинал, аутограф М. Крстића, 1 л.

130-19. Београд, 10. јул 1870.

Светозар Ј. Никетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду одређену за чланак *Историјски развитак српске цркве*, штампан у „Гласнику“ XXVII.

Признаница, оригинал, аутограф С. Ј. Никетића, 1 л.

130-20. Београд, 9. новембар 1870.

Мита Ракић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 дуката или 3.600 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за превод прве књиге *Историја умног развитка Јевроје* Дрепера.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ракића, 1 л.

130-21. Београд, 11. јул 1870.

Прва српска банка, Тома Андрејевић Петровић – Српском ученом друштву

Потврђују да су примили 60 дуката с обавезом да исту суму у Цириху на Миту Ракића, ђака тамошњег универзитета, пошаљу и да су примили 20 гр[оша] провизије.

Признаница, оригинал, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум банке на српском, немачком, енглеском и француском језику.

130-22. Београд, 26. август 1870.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 758 гроша чаршијских примљених из благајне Српског ученог друштва као награду за чланак *Врањина у Зеџи и Хрисовуља на Цеџињу*.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

130-23. Београд, 18. октобар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 16 дуката цесарских примљених од секретара Српског ученог друштва С. Новаковића на рачун суме која му припада за чланак *Научностај политичке економије*.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

130-24. Београд, 29. децембар 1870.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 90 гроша чаршијских примљених од секретара Српског ученог друштва С. Новаковића као остатак од онога што му припада за чланак *Научностај политичке Економије*.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

130-25. Београд, 4. новембар 1870.

Стојан Новаковић, редовни члан и секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 гроша чаршијских примљених одређене му награде за чланке *Живој Пејтра Коришкоџ* и *Трећа редакција Доментијановоџ живојта Св. Саве* који чине прилоге историји српске књижевности који се у „Гласнику“ штампају.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-26. Београд, 10. април 1870.

П[антелија] Срећковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 5 дуката узетих од Стојана Новаковића, секретара Друштва за рачун путовања у Карловце за рукопис Бранковића.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

130-27. [Београд], без датума

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

Обрачун С. Новаковића за чланке Панте Срећковића: *Немања, Синиша, Урош* и *Вукашин*.

Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

Види и број 130-4, 130-5 и 130-6.

130-28. [Београд], без датума

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]

Обрачун С. Новаковића за чланке Димитрија Стојановића (прецртано), Нићифора Дучића и Панте Срећковића.

Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

Види и бр. 130-22, 130-4, 130-5 и 130-6.

130-29 – 32.

Рачуни Српскоџ ученоџ друштва 1870 џод. Издаци на трошкове за штампу

Издаци су исказани у 5 ставки с именима и презименима оних којима су издати у укупном износу од 6.368 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 29 до 32.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 2. Трошкови на штампу*.

130-29. Београд, 10. јануар 1870.

Управ[итељ] Држ[авне] књигопечатње, Васа Берар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.805 гроша пореских за рачуне за штампане ствари које је Српско учено друштво исправно платило.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком да је плаћено у 790 дуката цесарских и 6 дуката Наполеон, 1 л.

130-30. Београд, 4. јул 1870.

Лазар К. Лазаревић, правник III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 210 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за читање све трију коректура од 15 табака „Гласника“ XXVII рачунајући 14 гроша табак.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-31. Београд, 17. децембар 1870.

Лазар К. Лазаревић, правник – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 гроша чаршијска примљена од касира Српског ученог друштва за читање прве коректура од 3 табака „Гласника“ XXVIII.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-32. Београд, 17. новембар 1870.

Васа Берар, управник Државне печатње – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Држ. књигопечатње Књажевсџва Србије за Српско учено друштво*, у износу од 27 гроша пореских за штампаних 50 диплома.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „3. декембр[а]. Наплаћено потпуно и примио 27 [гроша] у Београду Васа Берар, управитељ Правит[елствене] печатње“, после које је Берар навео на који је начин извршен обрачун:

„у 1 # [дукату] ц[есарском] 28 [гроша]

вративши 1 полутак 1 [=] 27 [гроша] Берар“.

130-33 – 36.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Трошкови за њовез књиџа

Трошкови су исказани у 4 ставке с именима и презименима оних којима су издати у укупном износу од 926 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 33 до 36.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 3. Трошкови на њовез књиџа*.

130-33. Београд, 14. фебруар 1870.

Петар М. Симић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву за њовез разних књиџа и груџе њопребе* од 10 ставки у укупном износу од 302 гроша.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-34. Београд, 25. фебруар 1870.

Петар Симић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун *Српском ученом друштву за њовез*, 1 корице велике у износу од 100 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-35. Београд, 29. март 1870.

Петар Симић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун *Српском ученом друштву за њовез следејућих књиџа*: 20 комада тврдо везано октаф, 1 комад кварт утврдо, 20 разних новина у меким корицама, 8 комада кварт у меким корицама и 1 комад октаф у меким корицама, све у износу од 149 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-36. Београд, 22. август 1870.

Јован Г. Пфаф, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун *Ђосјод[ину] Сјојану Новаковићу* за повезивање 500 „Гласника“ XXVII по 30 пара у укупном износу од 375 гроша.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Исплаћено“, 1 л.

130-37 – 61.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Трошкови за набавку књиџа, старих рукописна, наменијаја и осталих њошреба

Трошкови су исказани у 26 ставки с именима и презименоима оних којима су издати у укупном износу од 6.253 гроша и 30 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 37 до 61.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 4. Набавке*.

130-37. Београд, 12. јануар 1869.

Јов[ан] Сњетиви, тишлер – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун *Српском ученом друштву* од 60 гроша чаршијских за једне нове, офарбане басамаке потребне за стављање књиџа у рафове.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-38. Београд, 12. фебруар 1870.

Јов[ан] М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун *за канц[еларију] Српског ученог друштва* од 207 гроша за хартију, восак, пера гвоздена, стакло, коверте, плајвазе и гума-ластике.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. М. Марковића, 2 л.

Истог дана Марковић је на рачуну записао: „И словом велим двестотине и седам гроша чаршијских примио сам“ и потписао се.

130-39. Аграм (Загреб), 13. фебруар 1870.

[Леополд Хартман] – Српском ученом друштву у Београду
Издаје *Рачун књижаре Леополда Хартмана у Загребу за Српско
учено друштво у Београду* (Rechnung von Leop. Hartman's Buchhandlung
in Agram) од 15 форинти и 30 крајцара за 15 послатих књига.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки је-
зик, 1 л. На рачуну је белешка: „30 кр[ајцара] пренесено је у
други рачун“, док је на полеђини написано: „Исплаћено 4.
марта 1870.“

130-40. Београд, 11. март 1870.

Јован Поповић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун из трговине Јована А. Поповића за Српско учено
друштво* од 10 гроша за 5 ту. машине.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар на којем је бе-
лешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-41. Београд, 11. март 1870.

Димитрије Данић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 20 гроша за 1 четку и 1
портфиш.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-42. Београд, 2. април 1870.

Јов[ан] Сњетиви – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 126 гроша чаршијских за
један нов сто са 4 преграде офарбан, за оправку 5 столица малих и једне
велике столице.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-43. Београд, 5. март 1870.

Ј. Марковић Шапчанин – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 15 гроша за 2 фунте све-
ћа Аполо.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-44. Bautzen (Будишин), 10. март 1870.

Buchhandlung „Schmaler & Pech“ (Књижара „Шмалер [Смо-
лер] и Пех“) – [Српском ученом друштву]
Издају *Рачун (Rechnung) за Српско учено друштво у Београду* од 18
талира и 15 угр. за „Отечественни записки“ 1870.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик,
1 л. На рачуну је белешка С. Новаковића: „Послао 5 # [дуката]
и 12 цв[аница] здравих 4. априла 1870.“ и његов потпис.

Рачун је с прилогом:

Bautzen (Будишињ), 10/22. април 1870.

Смолер и Пех – Српском ученом друштву

Дају потврду да је преко С. Новаковића исплаћен рачун у 5 дуката и 12 цванцика за износ од 18 талира и 15 угр.

Признаница, оригинал, немачки језик, 1 л.

130-45. Београд, 23. април 1870.

Милан Алексић мајстор ојачарски – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Милана Алексића, мајстора ојачарског*, од 96 гроша чаршијских за чишћење 2 ојака, два пута месечно (2 гр. по ојаку) за време од Митрова 1869. до Ђурђева дана 1870. и за чишћење 1 ојака два пута месечно од Ђурђева 1869. до Ђурђева дана 1870.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-46. Аграм (Загреб), 1. април 1870.

[Леополд Хартман] – Српском ученом друштву у Београду

Издаје *Рачун књижаре Леополда Харманана у Загребу за Српско учено друштво у Београду* (Rechnung von Leop. Hartman's Buchhandlung in Agram) од 7 форинти и 30 крајцара за Љубићево *Огледало I* књ. и *Хрватски сокол* 1870.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

130-47. Београд, 23. јул 1870.

А. Бенедикт и друг – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду* од 16 гроша за 1 матрицу за штампил.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „наплаћено“, 1 л.

130-48. Београд, 8. август 1870.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у месцу од Јевте М. Павловића* на 108 гроша чаршијских за 1 рис пак папира белог великог.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „Истога дана наплаћено гроша чар[шијских] 108“

130-49. Београд, 10. август 1870.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду од Јевте М. Павловића* на 7 гроша и 20 пара чаршијских за 1 п[акет] свећа Аполо бечких.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-50. Београд, 26. август 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 34 гроша чаршијска примљена из касе Српског
ученог друштва од секретара Стојана Новаковића за пресељавање стана
друштвеног.

Признаница, оригинал, аутограф М. Стефановића, 1 л.

130-51. Београд, 11. септембар 1870.

Јов[ан] Сњетиви, столар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 36 гроша чаршијских за
два сандука потребна за паковање књига.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-52. Београд, 25. септембар 1870.

Ђуро Ђурић, антикар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Срп-
ског ученог друштва за продате књиге библиотеци Друштва по приложе-
ном списку.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Ђурића, 1 л. с прилогом:
без места и датума

*Рачун антикара Ђ. Ђурића о књигама старијим проданим библио-
теци Српског ученог друштва*, у ком су наведене појединачне цене и
укупна сума од 257 гроша чаршијских за 63 наведене књиге.

Списак књига, оригинал, 2 л.

130-53. Београд, 23. октобар 1870.

Г[аврило] Витковић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 65 дуката ћесарских примљених из касе Срп-
ског ученог друштва за збирку старих српских штампанх и рукописних
књига које је уступио Друштву.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

130-54. Београд, 24. октобар 1870.

Стојан Стевановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 14 гроша чаршијских примљених из касе Срп-
ског ученог друштва за 7 бројева листа „Правде“ које је дао Српском уче-
ном друштву

Признаница, оригинал, аутограф С. Стевановића, 1 л.

130-55. Београд, 25. октобар 1870.

Лазар К. Лазаревић, правник IV год[ине] – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 20 гроша чаршијских примљених од касира
Српског ученог друштва за књигу Забавна песмарица Јеремије слепца,
Београд 1853, повезану у тврде корице заједно са Аделаидом, алпјском

пастирком за употребу при штампању српских напева Калауза у „Гласнику“ XXVIII.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-56. Београд, 17. новембар 1870.

Никола Георгијевић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учевно друштво* од 30 гроша за 3 стакла.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, аутограф Н. Георгијевића, 1 л.

130-57. Београд, 19. новембар 1870.

Браћа Николајевић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун Српском ученом друштву* од 30 гроша за 4 фунте свећа „Миликерц“.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-58. Београд, 20. децембар 1870.

Хајнрих Хиршл – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из сѝоваришија Хајнриха Хиршла у Београду Српском ученом друштву* од 5 дуката за једно канабе и две велике столице.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „Децембра 23. 1870. наплаћено с 5 # [дуката] Х. Хиршл“

130-59. Београд, 23. новембар 1870.

Јован М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из ѝрџовине Јована М. Марковића, лиферианѝа маѝеријала канцеларијскоѝ, за канцеларију Српскоѝ ученоѝ друштва*, а од 32 гроша за један дивит и пескаоницу.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-60. Београд, 28. децембар 1870.

Јов[ан] Сњетиви, столар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 240 гроша чаршијских за један раф за књиге с преградом, фарбан.

Рачун, оригинал на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

130-61. Праг, 17. мај 1870.

„Corespondance slave“ (Словенска преписка) – Société litteraire a Belgrad (Књижевном друштву у Београду, Српском ученом друштву)

Стари (Stary) у име администрације часописа обавештава Српско учено друштво да претплата за шест месеци у периоду од 15. фебруара до 15. августа износи 20 франака.

Обавештење, оригинал, попуњен штампан формулар, француски језик, 1 л. с ковертом.

На њој је залепљена елипсаста, црвена налепница с текстом: *Correspondance slave, PRAGUE, Administration.*

Исти овакав формулар, само датиран 8. априла 1870. је и под бројем 130-113.

130-62 – 72.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Издајци на преписима и протокола, уређивање библиотеке и архиве и помоћ секретару.

Издаци су исказани у 10 ставки с именима и презименима оних којима су издати у укупном износу од 1.365 гроша и 30 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 62 до 72.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 5. Преписи и помоћ секретару.*

130-62. Београд, 8. јануар 18970.

Л[азар] К. Лазаревић, ђак – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за ситнија посла Друштву.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

На признаници је залепљена белешка С. Новаковића у којој је наведено шта је све урађено (протоколи одборски и свих одсека), која количина и цена.

130-63. Београд, 3. фебруар 1870.

Л[азар] К. Лазаревић, ђак – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 13½ гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за преписе протокола, и то: XI и XII одборски, протокол скупа, VI Одсека историјског и јестаственичког од 13. јануара.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-64. Београд, 8. април 1870.

Лаз[ар] К. Лазаревић, правник III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 103 гроша и 10 пара чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за разне послове које је за Друштво обавио.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

На признаници је залепљена белешка С. Новаковића у којој је наведено шта је све урађено (27 спроводних писама уз дипломе новоизабраним члановима, заведено 130 књига у три инвентара, извештај Друштва за 1863, I и II састанак одборски, два писма министру), која количина и цена.

130-65. Београд, 19. мај 1870.

Л[азар] К. Лазаревић, правник III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 21 грош и 30 пара чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за послове преписа протокола седница Одбора III и IV и одсека: уметничког II и III, историјског, I и II, јестаственичког од 2. маја 1870, филозофског, I, као и писмо министру.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-66. Београд, 4. јул 1870.

Лазар К. Лазаревић, правник – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за препис и редиговање Српских народних пјесама из Босне које је покупио К. Х. Ристић.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

130-67. Београд, 12. септембар 1870.

Ј[осиф] Мајзнер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 гроша примљених из касе Српског ученог друштва на рачун уређивања архиве старина Друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-68. Београд, 1. новембар 1870.

Ђорђе Анђелковић, филозоф I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање протокола за штампу и потпис.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-69. Београд, 10. новембар 1870.

Ђорђе Анђелковић, филозоф I год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 36 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-70. Београд, 3. децембар 1870.

Лазар К. Лазаревић, правник IV год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 203 гроша чаршијска примљена од касира Српског ученог друштва за увођење 260 комада књига у сва три инвентара и препис по једног одборског протокола и протокола одсека.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-71. Београд, 31. децембар 1870.

Милован Ђ. Глишић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 71 грош и 10 пара чаршијских примљених од Српског ученог друштва за преписан протокол Друштва и 44 листића инвентара старих рукописа, написаних 70 листи на којима су наслови старих рукописа и 20 нацртаних слова.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-72. Београд, 31. децембар 1870.

Јосиф Мајзнер – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 427 гроша чаршијских примљених као награду за уређивање архиве Српског ученог друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-73 – 150.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Издаци на пошти и експедицију

Издаци су исказани у 9 ставки за пошту, експедицију и поштарину по количини докумената у укупном износу од 668 гроша и 10 пара.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су била документа број 130 [124] с подбројевима од 73 до 150.

На полеђини другог листа означен је као: *Б б. Извод Поштиа и експедиција.*

130-73. Београд, 13. јануар 1870.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић] ђумругија београдски – Српском ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет књига из Аустрије за Друштво и да је плаћена такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На полеђини је белешка С. Новаковића: „26. јан. 1879. Бр 5. 7 гр[оша и] 1 – 25 п[ара] [=] 8 – 25“.

130-74. Београд, 24. јануар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Хартману у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-75. Bautzen (Будишињ), 13. јануар 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 531“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и с потписом Новаковића-ва белешка: „Плаћено за пошту 7 гр[оша] чарш[ијских]“

130-76–106.

Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „31. марта 1870. бр. 23.“ и залепио своју белешку с наведеним појединачним ценама у укупном износу од 367,65 гроша.

130-76. Београд, 2. фебруар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. [С] М. Лозанићу у Цирих и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-77. Bautzen (Будишињ), 8. јануар 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су налепница „aus Bautzen 95“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Плаћено пошти 12 гр[оша и] 5 п[ара] чар[шијских] 5 јан[у-ара] 1870.“

130-78. Загреб, 14. фебруар 1870.

Књижара „Леополда Хартмана“ – Српском ученом друштву
Обавештење за послате књиге.
Товарни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.
На листу су доста оштећен црвен воштани печат с отиснутим деловима слова и симбола, налепница „Von Agram 132.“ и поштанска марка од пет крајцара.

130-79. Београд, 1. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] учен[ом] друштву
Издаје потврду за примљено писмо у вредности 480 гроша чаршијских да га пошаље Вуку Врчевићу у Требиње и наплаћену поштарину 3 гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-80. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Л. Легеру (Лују Лежеу) у Париз и наплаћену поштарину 26 гроша и 10 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-81. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Карелу Сабини у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 9 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-82. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Матици словенској у Љубљану и наплаћену поштарину 17 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-83. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље гимназијској библиотеци у Карловце и наплаћену поштарину 4 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-84. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Српској препарандијској библиотеци у Сомбор и наплаћену поштарину 8 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-85. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Читаоници српској у Чаково и наплаћену поштарину 5 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-86. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 50 гроша чаршијских да га пошаље Матици српској у Нови Сад и наплаћену поштарину 6 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-87. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Српској омладини у Кечкемет и наплаћену поштарину 8 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-88. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских
да га пошаље Српској читаоници у Сенту и наплаћену поштарину 10 гроша.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-89. Београд, 19. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских
да га пошаље Библиотеци српске школе у Карлсштат (Карловац) и наплаћену поштарину 19 гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-90. Београд, 16. фебруар 1870.

Београдска пошта – Ср[пском] ученом друш[тву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских
да га пошаље Српској библиотеци у Панчево и наплаћену поштарину 3
гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-91. Београд, 16. фебруар 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друш[тву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 100 гроша чаршијских
да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплаћену поштарину
16 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-92. Београд, 16. фебруар 1870.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 40 гроша чаршијских
да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплаћену поштарину 18
гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-93. Београд, 13. фебруар 1870.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Аманетном поштом из Загреба донет пакет тежак 6 ока и 3 драма
за Српско учено друштво уредно је предала Књажевско-српска пошта у
Београду, а примио га је и потписао се 13. фебруара 1870. Стојан Новаковић
с плаћеном таксом и трошковима од 30 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-94. Београд, 28. фебруар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Нилу Попову у Москву
и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-95. Београд, 28. фебруар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Владану Ђорђевићу
у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је С. Новаковић написао: „Честитка послана да се
преда г. Амију Бујеу на 75 годишњу славу његова рођења“.

130-96. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 80 гроша чаршијских
да га пошаље И. Милићу у Беч и наплаћену поштарину 36 гроша и 10 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На њему је С. Новаковић написао: „За ‚Зору‘ и ‚Славенску
беседу““

130-97. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 40 гроша чаршијских
да га пошаље Редакцији „Правде“ у Лемберг (Лавов) и наплаћену поштарину
14 гроша и 10 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-98. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских
да га пошаље Царској академији у Беч и наплаћену поштарину 14 гроша
и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-99. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских
да га пошаље Краљевској пруској академији у Берлин и наплаћену поштарину
12 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-100. Београд 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских
да га пошаље Пољском научном друштву у Краков и наплаћену поштарину
10 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-101. Београд, 2. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Омладинској дружини у Осијеку и наплаћену поштарину 8 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-102. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Омладини босанској у Таково и наплаћену поштарину 7 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-103. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Управи краљевског шумарског друштва (у Крижевцима) и наплаћену поштарину 7 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-104. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Географском друштву у Беч и наплаћену поштарину 8 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-105. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 50 гроша чаршијских да га пошаље Краљевској баварској академији у Минхен и наплаћену поштарину 19 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-106. Београд, 3. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Матици српској у Будишињ и наплаћену поштарину 14 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-107 – 112.

Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „31. марта 1870. бр. 24. Трошак на пошту. Пет докумената који износе“ и навео је појединачне цене и укупан износ од 31,25 гроша.

130-107. Загреб, 23. март 1870.

Велимир Гај – Стојану Новаковићу

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су правоугаон, црвен воштани печат с утиснутим писаним иницијалима „V G“, залепљена налепница „Von Agram 191“, поштанска марка од 5 крајцара и Новаковићева белешка: „Плаћено 7 гр[оша] чарш[ијских]“.

130-108. Београд, 16. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо др Грегору и Ф. Датлеру у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-109. Београд, 5. март 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен пакет у вредности 150 гроша чаршијских да га пошаље Леополду Хартману у Загреб и наплаћену поштарину 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-110. Bautzen (Будишињ), 5. фебруар 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 612.“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Дао сам пошти 9½ гроша 3. фебруара 1870.“

130-111. Београд, 9. март 1870.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругија београдски – Српском ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет разних књига из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-112. Bautzen (Будишињ), 10. март 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 301“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „Пошти 9 гр[оша и] 20 пара.“

130-113 – 118.

Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „7. маја 1870. бр. 35. Поштански трошак. Пет докумената“, навео њихове појединачне цене и укупан износ од 23,20 гроша.

130-113. Праг, 8. април 1870.

„Corespondance slave“ (Словенска преписка) – Société littéraire a Belgrad (Књижевном друштву у Београду, Српском ученом друштву)

Стари (Stary) у име администрације часописа обавештава Српско учено друштво да претплата за шест месеци у периоду од 15. фебруара до 15. августа износи 20 франака.

Обавештење, оригинал, попуњен штампан формулар, француски језик, 1 л. с ковертом.

На коверти је залепљена елипсаста налепница с текстом: „Corespondance slave, PRAGUE, Administration“ и белешка: „За одговор Акад. наука у Беч о примљ. књигама 35. За ово писмо наплаћено 1 – 90 [=] 2,25.“ Види и број 130-61.

130-114. Београд, 12. фебруар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо др Ед. Грегру у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-115. Београд, 4. април 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у једноме групи у злату и сребру вредности 348 гроша чаршијских да га пошаље „Шмалеровој и Пеховој“ књижари у Бауцену (Будишињу) и наплаћену поштарину 5 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-116. Београд, 2. април 1870.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругџија београдски – Српском ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет с књигама из Аустрије за Друштво и плаћена такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-117. Bautzen (Будишињ), 30. април 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 672.“, оштећен, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „7 гр[оша] пошти“.

- 130-118. Bautzen (Будишињ), 7. април 1870. (датум на поштанском печату)
 „Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
 Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
 На адреси су налепница „aus Bautzen 642“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „7 гроша пошти дато“
- 130-119 – 131.
 Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „23. августа 1870 Бр. 61/1870“, навео је њихове појединачне цене и укупан износ од 52,15 гроша.
- 130-119. Београд, 25. јун 1870.
 Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругџија београдски – Српском ученом друштву
 Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедиран пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком на полеђини: „7 гроша чарш[ијских]“, 1 л.
- 130-120. Београд, 23. јул 1870.
 Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругџија београдски – Српском ученом друштву
 Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедиран пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком на полеђини: „7 гроша поште“, 1 л.
- 130-121. Bautzen (Будишињ), 29. јул 1870. (датум на поштанском печату)
 „Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
 Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
 На адреси су налепница „aus Bautzen 912.“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и Новаковићева белешка: „7 гроша“.
- 130-122. Београд, 14. јул 1870.
 Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Мити Ракићу у Цирих и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-123. [Београд, вероватно 15. јул 1870]

15/7. 70. њисано њ. В. Боџишићу да су њримљене народне њесме, рукопис који је друшћиво од њеџа оџкућило 2 – 30 њ. у Пеџербурџ.

Белешка, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-124. С[анкт] Петербург, 20. јул 1870.

В[алтазар] Богишић – Стојану Новаковићу, професору и библиотекару

Лист од омота у којем је послат некакав рукопис.

Омот, оригинал, 1 л.

На њему су Новаковићева и Богишићева адреса, белешка да пошиљка садржи рукопис и правоугаони, бордо воштани печат с утиснутим писаним иницијалима D. D. На полеђини су белешке: „Рукописи без вредности, да се издаду Ј Пет“ и Новаковићева: „Издано за поштарину 12 гр[оша] чарш[ијских]“.

130-125. Београд, 22. мај 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-126. Београд, 23. мај 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Сими М. Лозанићу у Берлин и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 8 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-127. Београд, 29. мај 1870.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругија београдски – Српском ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедиран пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-128. Bautzen (Будишињ), 3. јун 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 854.“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и белешка: „Такса наплаћена 7 гр[оша] у Београду 28/5. 1870. Панић“.

130-129. Београд, 8. јун 1870.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], Ђумругџија београдски– Српском
ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет књига
из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На полеђини потврде је Новаковићева белешка: „1 гр[ош и]
20 п[ара] таксе поштанске“.

130-130. Загреб, 12. јун 1870.

Југославенска академија – Српском ученому друштву

Послате књиге Друштву вредности 10 форинти аустријске вредности.

На адреси су слабо отиснут округао, црвен воштани печат
Академије, залепљена налепница „von Agram 455.“ и по-
штанска марка од 5 крајцара.

130-131. без места и датума

Мита Ракић – [Српском ученом друштву]

Обавештење о послатом рукопису.

Товарни лист, оригинал, немачки и француски језик, попу-
њен штампан формулар, 1 л.

На листу је правоугаон, црвен воштани печат у којем су пи-
саним латиничним словима утиснути иницијали М. Р., на-
лепница „597 Lindau Schmei“, а доњи део је отцепљен и ле-
пљен селотејпом.

130-131-1. Bautzen (Будишињ), 29. јун 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 68.“, елипсаст, бордо
воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG
SCHMALER & PECH BAUTZEN“.

130-132. Београд, 5. децембар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву (Министар-
ству просвете)]

Издаје потврду за примљен аманет у писму новац у злату вредно-
сти 600 гроша чаршијских да га пошаље Владану Ђорђевићу у Беч и на-
плаћену поштарину 5 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-133. Београд, 12. септембар 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 8 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за два сандука књига експедованих на ђумрук преко железнице за Беч и Праг.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-134 – 146.

Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „5 нов[ембра] 1870. бр. 80. Издаци за поштарину по 11 докумената 111 гр[оша и] 5 п[ара] чарш[ијских]“ и залепио је своју белешку с наведеним појединачним ценама у укупном износу од 111 гроша и 5 пара.

130-134. Београд, 31. август 1870.

Београдска пошта – [Стојану Новаковићу]

Издаје потврду за примљен аманет у једном пакету вредности 150 гроша чаршијских да га пошаље Нилу Попову у Москву.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-135. Лајпциг, 18. октобар 1870.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су оштећен, бордо воштани печат са слабо отиснутим симболима, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 434.“ и белешка С. Новаковића: „Плаћено 7 гр[оша] чарш[ијских] пошти“.

130-136. [Београд, вероватно 10. септембар 1870]

10/9. 1870. Писмо Бечкој царској академији наука о њријему књиџа 35 њара.

Белешка, аутограф С. Новаковића, 1 л.

130-137. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 500 гроша чаршијских да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплаћену поштарину 37 гроша 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-138. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Матици српској у Нови Сад и наплаћену поштарину 4 гроша 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-139. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Царско-краљевској академији у Беч и наплаћену поштарину 8 гроша 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-140. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци Православне семинарије у Задар и наплаћену поштарину 14 гроша 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-141. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци Богословске семинарије у Ђаково и наплаћену поштарину 4 гроша 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-142. Београд, 25. август 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо И. И. Срезњевском у Петроград и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-143. Београд, 14. септембар 1870.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Михаилу Рајевском у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-144. Bautzen (Будишињ), 30. август 1870. (датум на поштанском печату)

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су налепница „aus Bautzen 711“, елипсаст, бордо воштани печат у којем је написано: „BUCHHANDLUNG SCHMALER & PECH BAUTZEN“ и потписана белешка С. Новаковића: „Плаћено поште 14 гроша чарш[ијских] 25. август[уста] 1870.“

130-145. Загреб, 9. децембар 1870.

Југославенска академија – Српском ученом друштву
Послате књиге Друштву вредности 35 форинти аустријске вредности.
Адреса, 1 л.

На њој су округао, црвен воштани печат Академије, залепљена налепница „von Agram 159“, поштанска марка од 5 крајцара и белешка С. Новаковића: „Ипак плаћено 13 гр[оша и] 15 п[ара] чарш[ијских]“

130-146. Београд, 27. август 1870.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље И. И. Срезњевском у Петроград.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

130-147. Пешта, 30. новембар 1870.

Господин Егенбергер – Српском ученом друштву
Пакет књига послат Српском ученом друштву преко Дунавског паробродског друштва.

Потврда, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.
На листу је залепљена поштанска марка од 5 крајцара и белешка: „16. децем[бра] 1870. год[ине] у Агенцији плати за балу књ[ига] 27,20 Вулу Савићу амалу 3 [=] 30,20 Милан Стефановић“

Документа под бројем 130 и подбројевима 147–150 налазе се у једном омоту. На полеђини другог листа је С. Новаковић написао: „29. децембра 1870. бр. 97. Поштарине 4 документа“ с наведеним појединачним ценама у укупном износу од 51,25 гроша.

130-148. Београд, 12. мај 1870.

А. Добровојевић – [Српском ученом друштву]
Издаје Рачун из књиговезнице и књижаре А. Добровојевића *господин Српско-књижевног друштва библиотеке*, на 12 гроша за подвоз једног пакета књига.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На полеђини листа је Новаковићева белешка: „12. маја 1870. 12. 1 – 30 [=] 13 – 30. Бр 38/1870“

130-149. Лајпциг, 15. новембар 1870.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су оштећен, бордо воштани печат са слабо отиснутим симболима, налепница „Leipzig. aus B. = G 1.941.“ и белешка С. Новаковића: „7 гр[оша] чарш[ијских] поште“.

130-150. Лајпциг, 23. децембар 1870.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су бордо воштани печат с отиснутим латиничним словом Р, налепница „Leipzig. aus D.=B.=U. 276.“ и белешка С. Новаковића: „Поште плаћено 8 гр[оша и] 10 п[ара] чарш[ијских] 13/12. 1870“.

130-151 – 152.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. Издаци из суме од 5.000 ђр. ѿр. на ишћивање садашњег стања српског народа и српских земаља и саопшћивања о ѿме.

Издаци су исказани у 2 ставке с именима и презименима коме је, зашто и колико издато у укупном износу од 3.000 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима 151 и 152.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 7. Пушћивања научна.*

130-151. Београд, 7. април 1870.

М[илош] С. Милојевић, професор у Гимназији београдској
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских или 600 гроша чаршијских примљених од Стојана Новаковића, секретара Српског ученог друштва, из касе Друштва као попутнина ради преписа текста са старог надгробног камења у Подрињском округу.

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

130-152. Београд, 11. јул 1870.

Проф[есор] Г[аврило] Витковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 дуката ћесарских примљених из касе Српског ученог друштва као помоћ за истраживање грађе о историји српских пресељеника у средњој Угарској.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

130-153 – 164.

Рачуни Српског ученог друштва 1870 год. Издаци на плаћу секретару

Издаци су исказани у 12 ставки – месеци, а издати су Стојану Новаковићу у износу од 3.079 гроша и 32 паре.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 153 до 164.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 8 Плаћа секретару*.

130-153. Београд, 26. јануар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за јануар 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-154. Београд, 26. фебруар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за фебруар 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-155. Београд, 23. март 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за март 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-156. Београд, 22. април 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за месечну плату секретарску за април 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-157. Београд, 22. мај 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за мај 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-158. Београд, 4. јул 1870.

Стојан Новаковић, – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јун 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-159. Београд, 24. јул 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јул 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-160. Београд, 23. август 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за плату секретарску за август 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-161. Београд, 23. септембар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за септембар 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-162. Београд, 23. октобар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за октобар 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-163. Београд, 23. новембар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених као новембарску плату за секретарство у Српском ученом друштву

Признаница, оригинал, 1 л.

130-164. Београд, 21. децембар 1870.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 256 гроша и 26 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за децембар 1870.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-165 – 176.

Рачуни Српског ученог друштва 1870. год. Издаци на платају њослужителу.

Издаци су исказани у 12 ставки – месеци, а издати су Милану Стефановићу у износу од 2.616 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 130 [124] с подбројевима од 165 до 176.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б. 9 Плата њослужителу.*

130-165. Београд, 23. јануар 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића за припадајућу му плату за јануар.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-166. Београд, 23. фебруар 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за фебруар.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-167. Београд, 23. март 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за март.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-168. Београд, 23. април 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића за април припадајућу му плату.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-169. Београд, 23. мај 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за мај.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-170. Београд, 25. јун 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од председника Јанка Шафарика и члана Државног савета припадајућу му за плату за јун.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-171. Београд, 23. јул 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за јул.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-172. Београд, 23. август 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за август.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-173. Београд, 23. септембар 1870.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара друштвеног Стојана Новаковића, библиотекар Народне библиотеке припадајућу му за плату за септембар.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-174. Београд, 23. октобар 1870.

Милана Стефановића, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за октобар.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-175. Београд, 21. новембар 1870.

Милана Стефановића, послужитељ Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара Стојана Новаковића припадајућу му за плату за новембар.

Признаница, оригинал, 1 л.

130-176. Београд, 23. децембар 1870.

Милана Стефановића, послужитељ Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 216 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара и касира Стојана Новаковића припадајућу му за плату за децембар.

Признаница, оригинал, 1 л.

1871. ГОДИНА

1. [1870-116] Букурешт, 2/14. јануар 1871.

А. Одобеско – председнику Српског ученог друштва [Јанку Шафарiku]

Захваљује на послатим „Гласницима“ чију вредност је још раније проценио. Шаље за уздарје неке свеске „Revista Romana“ у којима има његових написа који се односе и на српску књижевност.

Писмо, оригинал, аутограф А. Одобеска, француски језик, 2 л.

2. [1870-117] Требиње, 4/16. јануар 1871.

Вук Врчевић – Српском ученом друштву

Наводи да је у октобру 1867. предао у руке секретару Стојану Новаковићу рукописну књигу *Српске народне њословице*, а у мају исте године послао је *Народне јуначке њјесме*, које само Срби турског закона уз гусле пјевају. О књигама нема никаквог гласа, па се обраћа Друштву с молбом да му јави хоће ли или не књиге штампати. У првом случају моли да му се назначи хонорар, а у другом да му се поврате о његовом трошку. Јавља да има готове књиге за штампу и као почасни члан Друштва дужан је најпре понудити да их оно штампа и да му саопшти своју жељу. Иначе би се за њихово штампање обратио загребачком Друштву или Матици далматинској. Те књиге су: 1. *Живоїт и владање Владике црногорскога Пеїра II*, 2. *Двије године и 8. мјесеца мојега живовања у Црној гори њри кнезу Данилу*. „Обје ове историјске и врло занимателне“, 3. друга књ. *Народни њгара*, 4. *Ред, обичај и ѡправа манастїра, цркава и свешћенстїва у Херцеговини од 1760. до 1870.*

Писмо, оригинал, аутограф В. Врчевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова у правоугаонику утиснута су сува слова: „WW“.

3. [1870-118] Београд, 4. јануар 1871.

Стојан Новаковић – Милану Миловуку, председнику Одсека уметничког Српског ученог друштва

Тражи да нареди да се састанак Одсека уметничког одржи одмах или по празнику. На њему имају два задатка: да виде хоће ли се моћи нешто чинити за снимање архитектонских и живописних споменика о којима је на последњем састанку рекао да ће се рачун и план радње саставити и да дају предлог - ако има какав - на шта да се употреби 100 дуката Штросмајерових, јер нико није поднео никаквога дела по распису који је Друштво издало.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На другој страни листа – адреси је на два дела преломљен и оштећен црвен воштани печат Српског ученог друштва с веома слабо отиснутим словима и симболима.

4. [1870-120] Београд, 8. јануар 1871.

[Михаило] Валтровић, [Стеван] Тодоровић, [Никола] Марковић, [Драгиша] Милутиновић, чланови Уметничког одсека – Уметничком одсеку

Изабрани 5. јануара 1871. на седници Одсека да саставе план о слању научне експедиције ради снимања архитектонских и живописних споменика у земљи подносе извештај у којем наводе да треба отпочети најпре снимање у Жичи.

Извештај, концепт, 3 + (1) л.

5. [1870-121] Смедерево, 11. јануар 1871.

Црквено-певачко друштво смедеревско, Димитрије Ј. Милојевић, деловођа – Српском ученом друштву у Београду

Наводи да је Црквено-певачко друштво смедеревско састављено с циљем да изучава црквено и народно певање и по могућству помаже ширењу просвете давањем „Беседа“. Обраћа се Српском ученом друштву с молбом да своје књиге шаље, јер Певачко друштво на почетку нема никаквих доходака из којих би књиге могло набавити.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Ј. Милојевића, 2 л.

С другог листа исечена је поштанска марка.

6. Београд, 11. јануар 1871.

Алекса Н. Спасић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава да је превео Милову *Економију* и нада се да ће овај превод бити прихваћен као ранији превод *Историје умног развића у Јевропи* Дрепера и његови чланци *Банке на аукцији* и *Шафран*.

Писмо, оригинал, 2 л.

7. [1870-122] Београд, 20. јануар 1871.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Ивану Антуновићу, уреднику „Буњевачких и шокачких новина“ у Калачи

Моли га да се прими да испита Калачки архиепископи[ј]ски архив и да поднесе, ради штампања извештај шта се у њему налази важно за историју српских земаља (Србије и Босне нарочито), па да потом предузме и њихово исписивање.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

8. [1870-123] Београд, 20. јануар 1871.

Председник Српског ученог друштва [Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Министарству просвете и црквених дела

Обавештавају Министарство да је Друштву на издавање редовни члан Алекса Н. Спасић поднео свој превод с енглеског *Начела њолиџичке економије*, први део дела Џона Стјуарта Мила. То не иде у програм Друштва, па Друштво уз писмо шаље дело с молбом да га изда познатим начином. Српско учено друштво може само с поштовањем говорити о писцу, јер је писац овог дела познат, чувен и велик филозоф и нада се да ће се Министарство својим путем постарати да дело угледа света.

Писмо, концепт 1 л.

На писму је белешка: „Примио је ово писмо с прилогом 1. фебр[уара] 1871. г. Мих. Милошевић, писар.“

9. Карановац, 30. јануар 1871.

Анта Алексић, потпоручник – Српском ученом друштву

Наводи да је, у намери да покаже нови пут нашој трговини којим би се она могла развијати с много мањом подвозном ценом, написао и прилаже чланак: *Морава, њено садање стање и могућности његовог развоја* да га Српско учено друштво оцени и штампа ако за умесно нађе. Истиче да он спада у круг рада Друштва јер је део „испитивања нашег отачества“ и о Морави нико није ништа проговорио. Ако се чланак прими за штампање, поставља услове: да се штампа у засебној књижици да би до руке дошао што већем броју читалаца; да се из текста и прилога ништа не оставља а да он не о томе не буде претходно обавештен; карте да се и убудуће сматрају његовом својином; да се свакој моравској општини поклони по један примерак књиге и да цена буде што нижа, како би се књига распродала.

Писмо, оригинал, аутограф А. Алексића, 1 + (1) л. с оценама дела:

1. оцена:

Београд, 13. децембар 1871.

Емилијан Јосимовић, члан – Одсеку [Српског] ученог друштва за математичке и јестаствене науке

Реферише о Алексићевом делу *Морава, њено садање стање и могућности његовог развоја*, даје кратак опис, слаже се с писцем у мишљењу да је

питање пловидбе по Морави важније од питања о железници кроз Србију и најтоплије препоручује Српском ученом друштву дело за штампање с најбољом наградом за оригиналан спис. Истиче да ће исправке и допуне на које је указао аутору он преко њега исправити при коректури када се дело буде штампало. Предаје Одсеку Алексићево дело с његовим писмом упућеним Друштву.

Реферат, оригинал, аутограф Е. Јосимовић, 2 л.

2. оцена:

Београд, 6. јануар 1872.

Стеван Здравковић, члан – Одсеку [Српског] ученога друштва за математичне и јестаствене науке

По одлуци Одсека с великом пажњом прочитао је спис о Морави официра А. Алексића и наводи да се у њему налазе предмети више пута поновљени. Нема ништа рећи о мишљењу које Алексић излаже о регулисању Мораве, јер је то само једно његово мишљење и потпуно се слаже с мишљењем које је о спису рекао Е. Јосимовић.

Реферат, оригинал, аутограф С. Здравковића, 1 л.

3. оцена:

Београд, 9. март 1872.

К[оста] Алковић, члан Српс[ког] учен[ог] друштва – Одсеку [Српског] ученог друштва за математичне и јестаствене науке

Истиче да је прегледао с великом пажњом дело А. Алексића и напосао је на „грдну множину“ података који читаоца упознају с разноликим особинама Мораве, а за оне који ће се бавити њеним регулисањем имаће неоцењиву вредност. Сав материјал је с великим трудом сакупљен, доста систематски изложен, па је преглед олакшан. Похвалу заслужују и лепа и тачна цртежи који дело допуњују. Потпуно се слаже с мишљењем проф. Е. Јосимовића и жели да дело што пре угледа свет.

Реферат, оригинал, аутограф К. Алковића, 1 л.

10. [1] Београд, 3. фебруар 1871.

[Јанко Шафарик] председник и [Стојан Новаковић] секретар Српског ученог друштва – [новоизабраним члановима]

Обавештавају: проф. Мих[аила] Петковића, Стевана Ђ. Здравковића, Љубомира Клериха, Лазара Чолак Антића да их је Српско учено друштво на скупу 24. јануара 1871. за заслуге за науку српску изабрало за редовне, Петра Будманија, С[ергеја] Н. [Михаиловича] Соловјева, Вик[ентија] Макушева, П[етра] Матковића, Фр[ану] Кухача, Андрију Андрејевића, Шульца фон Мигендорфа (Шулцер фон Мигенбург Стефан) за дописне чланове и П[авла] Којића за почасног члана. Уз писмо шаљу им и дипломе за чланство, Уређење и Пословник Друштва уз молбу да јаве о пријему и у који одсек да их Друштво уврсти.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

11. [2] Београд, 4. фебруар 1871.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Одговара на писмо Друштва од 24. јануара. Враћа рукопис *Начела политичке економије* и јавља да и при жељи да се рукопис штампа то није могуће учинити зато што књига таквог садржаја има од различитих писаца већ штампанх на нашем језику и врло мало се распродају и што је сума у буџету за откупљивање рукописа скоро сва исцрпљена.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

12. [3] Београд, 5. фебруар 1871.

Васа Берар, управник Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да је рукопис *Цар Шћейан Мали*, послат још 18. маја 1867. да се штампа у 500 примерака, одшампан и Управа га је предала Друштву, па шаље рачун од 808 гроша и 24 паре пореске.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

13. [4] Београд, 8. фебруар 1871.

Милош С. Милојевић – секретару Срп[ског] уч[еног] друшт[тва] [Стојану Новаковићу]

Наводи да би од посебне и неописиве важности било када би Српско учено друштво за 75 српских школа у Старој Србији поклонило по једну слику *Грбова српских земаља* са неколико књига које Друштво има, а не продаје их, нити их може продати. Ваљало би и за 60 цркава и манастира послати по један примерак *Грбова српских земаља*. Моли га да то преда њему када Друштво одобри, а он ће их послати на сва потребна места.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 2 л.

На другом листу је црвен воштани печат у којем су иницијали М. М. М. (Милош Милојевић Мачванин) и Новаковићева белешка: „Послао сам 150 комада“.

14. [5] Трстеник, 11. фебруар 1871.

Мих. Миловановић, деловођа Читаонице трстеничке – Српском ученом друштву

Обавештава да је на јучерашњој седници Читаонице одлучено да се замоли Српско учено друштво да јој пошаље све његове „Гласнике“ које сада има. Ако то не може да учини бесплатно, као што чини неким читаоницама, да им јави колико ће коштати „Гласници“, да би дружина читаоничка гледала да их набави.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловановића, 2 л.

15. [6] (Москва), 19. фебруар 1871.

Капитон Невострујев, проф[есор] – председнику [Српског ученог друштва Јанку Шафарику]

Обавештава га да је „Гласник“ XXVII старог реда добио и да је децембра 1870. сазнао да га је 25. јануара те године Српско учено друштво изабрало за свога дописног члана. Захваљује на избору и моли га да искаже његово поштовање и благодарност Друштву. За библиотеку Друштва шаље *Историју Руске цркве*.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф К. Невострујева, 2 л.

16. [7] Калача, 25. фебруар 1871.

Иван Антуновић, „Буњ[евачких] и шок[ачких] нов[ина]“ уредник – велеученој господи [највероватније председнику Српског ученог друштва Јанку Шафарику и секретару Стојану Новаковићу]

На молбу Српског ученог друштва одговара да је архива Калачке архиепископије сва упропашћена током ратова са Турском и грађанских ратова у Угарској, те се за њу ништа не зна, мада је и сама архиепископска столица за њом трагала. Можда се може наћи шта у Печују и он ће сам то имати на уму ако му прилике допусте да тамо иде. Наводи да засада није стадар да се жртвује за племенити задатак.

Писмо, оригинал, латиница, 2 л.

17. [8] Београд, 26. фебруар 1871.

Лазар Чолак-Антић, члан Српског ученог друштва, капетан – Српском ученом друштву

Обавештава да је с особитом радошћу примио диплому и писмо којим му је јављено да га је Друштво на скупу 24. јануара изабрало за свога редовног члана. Изјављује да се најспремнијим осећа за Одсек јестественички и математички и жели да се у њега уврсти.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Ч. Антића, 2 л.

18. [9] Минхен, 28. фебруар 1871.

Ф[еликс] Карл Халм, директор К[раљевске] државне библиотеке – Националној библиотеци у Београду [Српском ученом друштву]

Шаље тражени препис *Литурџијских њишања* Стефана Првовенчаног упућених архиепископу Димитрију Хоматинском, која се налазе у *Codex Graecus, num. 62* те библиотеке. Препис је урадио одлични хелениста Лаубман, а он је дао и неке коментаре. Моли да се за препис пошаље 40 франака. Послаће један примерак каталога рукописа чим буде изашао, ако Национална библиотека има за то интересовања. Моли да му се, ако је могуће, додави и пошаље једно оригинално писмо Вука Караџића.

Писмо, оригинал, немачки језик, 1 л.

19. [10] Београд, без датума

Секретар Српског ученог друштва [Стојан Новаковић] – [Феликсу Карлу Халму, директору Краљевске државне библиотеке]

Захваљује на послатом препису *Литургијских пшћања* Стефана Провенчаног; шаље 40 франака за преписивача. Биће захвалан ако би послао каталог рукописа. Кад буде готов каталог Друштва, послаће му. Шаље писмо, које је Вук Караџић писао у Бечу 19. новембра 1856. г. јеромонаху Нићифору Дучићу у манастиру Дужи у Херцеговини.

Писмо, концепт, немачки језик, аутограф С. Новаковића, 1 л.

20. [11] Градац, 1. март 1871.

Л. А. Томановић, председник, Јерко Томановић, Ник. Рафаелу, тајници „Биокова“ – Управитељству [Одбору Српског ученог друштва]

Друштво „Биоково“, састављено од Далматинаца на вишим школама чији је задатак „изображавање у српско-хрватском језику његових чланова“ даје себи слободу да се обрати свим књижевним друштвима и да апелује на њихово родољубље и тежњу распрострања српско-хрватске књиге као и да их моли да им шаљу своја периодична издања. У тој намери обраћа се и Председништву Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, латиница, 2 л.

21. [12] Беч, 1. март 1871.

Ристо Х. Ристић – Српском ученом друштву

Извештава да је његов покојни брат Константин Х. Ристић из Сарајева умро прошле године у 26. години живота. На самрти је издиктирао своју последњу жељу да завештава 170 дуката Српском ученом друштву за издавање најбољих српских књига а нарочито босанских и осталих које нађе током времена. Ту суму новца доставља Друштву преко г. Лазара Трифковића да је прими као дар Константина Х. Ристића.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Х. Ристића, 2 л.

22. [13] Београд, 4. март 1871.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаил – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је добио писмо од архимандрита Леонида из манастира Новог Јерусалима иза Москве. Наводи да ће из извода који му шаље сазнати архимандритово мишљење на који се начин могу добити српске старине из Свете Горе. Његов чланак, који у писму спомиње, још није добио, а када га добије, послаће га.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л. с прилогом:

Извод из писма архимандритџа Леонида писаноџ 20. фебруара 1871. митрополиџу Михаилу, 1 л.

23. [14] Београд, 4. март 1871.

[Стеван] Рајичевић, фактор Држ[авне] печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да је професор Милош Милојевић предао на штампање књигу *Опис Ситаре Србије*, која ће бити готова до краја маја.

Писмо, оригинал, аутограф С. Рајичевића, 1 + (1) л.

24. [15] Београд, 5. март 1871.

Стојан Бошковић – Стојану Новаковићу

Обавештава га да му шаље свој писмени предлог о научном Југословенском речнику који је читао на последњем састанку Одсека. Нешто је додао и при формулисању предлога обележио за неке ствари у вези с начином извршења. Све је онако како је читано у Одсеку, осим две примедбе које је ставио под звездице. Сматра да предлог треба доставити Одбору.

Писмо, оригинал, аутограф С. Бошковића, 1 л.

На полеђини је С. Новаковић записао: „Општи научни речник на српско-хрватском и бугарском језику“.

25. [16] Београд, 5. март 1871.

Стеван Здравковић, инжењерски капетан, проф[есор] у Арт[илеријској] школи – Одбору Српског ученог друштва

Част му је да извести одбор да је примио писмо и диплому на чланство Српског ученог друштва и моли да га уврсти у Одсек за науке јестаственичке и математичке. Изјављује да су његове дотадашње заслуге за српску науку незнатне, али ће се постарати да потпуно заслужи достојно име члана Српског ученог друштва. На крају наводи да му је име погрешно написано у послатој дипломи, јер се између имена и презимена налази слово Ј, које не постоји, па моли да се то поправи.

Писмо, оригинал, аутограф С. Здравковића, 2 л.

26. [17] Београд, 6. март 1871.

Владимир Јакшић – Одсеку историјско-државничком Српског ученог друштва

Одређен је на седници Одсека од 5. фебруара да с Костом Јовановићем прегледа дело *Финансије и народи* од редовног члана Алексе Спасића и донесе суд о њему. Наводи да је дело тешко прочитао због рукописа, да га треба примити, али по предмету и начину обраде, као и по величини није за „Гласник“, него за посебно издање. К. Јовановић није дело хтео да чита због рђавог рукописа.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јакшића, 2 л.

27. [18] Винковац, 10. март /26. фебруар 1871.

Жулцер [Шулцер фон Мигенбург Стефан] – Српском ученом друштву

Обавештава да је примио писмо и диплому. Благодаран је за ненадану част и жели Друштву да одлуку примерне службе испуни, а то ће у будућности бити и његова непрестана брига.

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф С. Шулцера, 2 л.

28. [19] Ћуприја, 10. март 1871.

Димитрије Б. Перишић, члан Окружног суда, у име друштвене читаонице – Српском ученом друштву у Београду

Наводи да Читаоница ћупријска тежи да одговори свом узвишеном циљу, али јој материјална снага није таква да може да задовољи све потребе. Зато узима слободу да замоли Српско учено друштво „да би је оно изволело својим књигама почаствовати.“

Писмо, оригинал, аутограф Д. Б. Перишића, 2 л.

С другог листа је исечена поштанска марка и има црвен воштани печат преломљен на два дела у којем су утиснути писани иницијали Д. П. Б.

29. Панчево, 17. март 1871.

Јовановић и Павловић – Српском ученом друштву

Обавештавају да је њихова штампарија решила да изда критички прегледана дела Доситеја Обрадовића и Милована Видаковића. Зато се обраћају Друштву молбом да им што пре јави да ли се Српско учено друштво прихвата редакције тих дела и под којим условима да би се они према томе могли равнати.

Писмо, оригинал, 2 л.

30. [20] Загреб, 1. април 1871.

Проф. др Петар Матковић, прави члан Југославенске академије – Српском ученом друштву

Обавештава да је добио допис од 3. фебруара 1871. којим је обавештен да је 24. јануара изабран за дописног члана Српског ученог друштва и диплому. Наводи да га је то ретко одликовање којим га је Друштво удостојило за његове мале књижевне радње обрадовало толико да ће се увек поносити што је члан Српског ученог друштва, које је донедавно било једино научно друштво у читавом Јужном Словенству и свесрдно захваљује на избору.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф П. Матковића, 2 л.

31. [21] Београд, 1. април 1871.

Српско учено друштво – Бугарском књижевном друштву у Браили

Обавештава га да је с највећом радошћу примило „глас да се и у прве сродне југословенске браће на истоку нашем створило књижевно друштво за неговање науке и књижевности на бугарском језику.“ Шаље

честитке с најтоплијим жељама и своја издања. Исто тако радо прима размену важнијих дела бугарске за важнија дела српске књижевности.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

32. [22] Београд, 3. април 1871.

Мих[аило] Петровић, проф. Вел[ике] школе – др Јанку Шафарику, председнику [Српског] ученог друштва

Обавештава да је примио писмо с дипломом Српског ученог друштва и моли да њега уврсте у чланове Јестаствено-математичког одсека.

Писмо, оригинал, аутограф М. Петровића, 1 л.

33. [23] Београд, 15. април 1871.

Председник [Српског ученог друштва Јанко Шафарик], секретар [Стојан Новаковић] – Југословенској академији знаности и умјетности у Загребу, Матици српској у Новом Саду, Матици словенској у Љубљани, Матици далматинској у Задру, Бугарском књижевном друштву у Браили (за све)

Обавештавају их да је у Српском ученом друштву учињен предлог да се заједничким договором свију југословенских учених друштава изда један *Ојшџи научни речник на срџскохрвајском и буђарском језику*. Моле их да се о томе посаветују и да своје мишљење, а нарочито о начину и могућности тога „преважног“ рада, јаве. Надају се да ће „топло дочекати и свесрдно испитати предузеће на коме се може толика услуга књижевности нашој учинити, и да ћете достојном пажњом почаствовати прилику на којој се у озбиљном научном раду могу први пут ујединити свеколике југословенске научне силе.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

34. [24] Москва, 20. април 1871.

Сергеј Соловјев, ректор Московског универзитета – Српском ученом друштву

Изражава велику захвалност Српском ученом друштву што га је изабрало за дописног члана. Сматра за дуг да обавести да ће примерак свога дела *Историја Русије* (том 1–18) послати Друштву преко Славјаског комитета.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф С. М. Соловјева, 1 + (1) л.

35. [25] Москва, 19. април 1871.

Нил Попов, секретар Славенског добротворног комитета у Москви – господину [Јанку Шафарику, председнику или Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава да ће за Српско учено друштво писмо Сергеја Михаиловича Соловјева и књига о којој у писму говори, заједно с неколико дру-

гих књига назначених за Друштво бити послани сутра преко транспортне експедиције Шпигеља и Шејмана.

Писмо, оригинал, руски језик, рукопис, аутограф потписа Н. Попова, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум комитета.

36. [26] Београд, 21. април 1871.

Васа Берар, управитељ Државне штампа[рије] – Српском ученом друштву

Обавештава да на захтев Друштва од 16. априла 1871. Управа шаље 1.500 табака писама за која, по приложеном рачуну, ради одужења треба да пошаље 100 гроша и 38 пара пореских.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

37. [27] Београд, 22. април 1871.

Одбор Српског ученог друштва – Јовану Гавриловићу, наме-
снику кнежевског достојанства у Србији

Обавештава га да је у имање Друштва примљена и у инвентар заведена каса коју је набавио Друштву. Истовремено „одбору је мила дужност да вам и овом приликом захвали најусрдније на овоме богатом поклону, који само увећава низ родољубивих задужбина којим сте ви почаствовали ово друштво.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

38. [28] Београд, 22. април 1871.

Одбор Српског ученог друштва – Ристи Хаџи-Ристићу у Бечу

Обавештава га да је трговац Лазар Трипковић предао завештаних 170 дуката његовог покојног брата на издавање најбољих српских књига, а нарочито босанских. Наглашава „да нам је ова родољубива заветина тим милија била, што нам долази од брата из суседне српске области која се још под турским ропством налази. Ми ћемо се старати да употребом ових новаца што више спомена честитиме покојнику учинимо.“

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

39. [29] Београд, 26. април 1871.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела –
Српском ученом друштву

Препоручује Друштву да му најдаље до 15. маја поднесе пројект свога буџета састављен за 1872, у којем треба да буду назначене све потребе које би се према садашњем буџету предвиђале.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

40. [67] Београд, 28. април 1871.

Јефр[ем] П. Гудовић, секрет[ар] Министар[ства] финанс[ија]
– Српском ученом друштву

Обавештава да је из књиге *Die Geologie der Gegenwart* чувеног немачког геолога Коте на српски језик превео одељак који говори о „Упливу Земљиног строја на човеков живот“. Наводи да је предмет од велике научне и практичне вредности, а посебно за нас који се врло мало геолошким стварима занимамо. Шаље га у прилогу и моли Друштво да га штампа у „Гласнику“, а њему за труд награду одреди и ако се превод не прими, да му се врати.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. П. Гудовића, 1 + (1) л.

На листовима у горњем левом углу је утиснут државни грб.

41. [30] Будим, 11. мај 1871.

Паво Коић – Српском ученом друштву

Изјављује да га је јако обрадовало сазнање да га је Српско учено друштво изабрало за свога почасног члана и посебна му је част примити се тога чланства. Моли да му се пошаљу правила Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф П. Коића, 2 л.

42. [31] Москва, 11. мај 1871.

Нил Попов, дописни члан – Српском ученом друштву

Шаље на поклон библиотеци Друштва као дописни члан рукопис генерал-мајора Симеона Пишчевића под насловом *Извѣстїе собраное изъ разныхъ авѣторовъ и введеніе въ истѣорїю о народѣ Славенскомъ, о Илирїи, Сербїи и ѿ д... а најоследокъ о виходѣ Сербскаго народа въ Россїю*. На основу друге половине тог рукописа он је написао чланак *Военные переселеня Сербовъ въ XVIII. вѣкѣ*, објављен у бр. 7 „Вѣстника Европы“ за 1870. г. У том делу Пишчевић предсказује догађаје које је сам видео и у којима је сам учествовао, догађаје важне и за новију историју Русије. Може бити да Српском ученом друштву неће бити бескорисна та друга половина рукописа, јер је аутор дело саставио и писао од старог времена.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф Н. Попова, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу утиснут је суви печат с грбом и испод њега је *ГОВАРДА*, а са леве стране *Н^о* и десне *б.*

43. [32] Табор, 21. мај 1871.

В. Крижек, равнатељ Ц[арско] к[раљевске] више релане гимназије – [Српском] ученом друштву

Обавештава да му је главна тежња, уколико му допуштају редовни послови, да ради на пољу словенске узајамности „да се поједине гране нашег великог, н жалибоже веома расцепљеног народа ближе познаду.“ Из тог разлога издао је нека дела из којих Друштву шаље *Anthologii jihoslovanskon* (1863), *Dějiny národu slavanských*, *Преѣзлег обче и аусѣриј-*

ске њовесџнице (1864), *Мисли о орџанизацији реалних џимназијах* (1864) и три програма Реалне гимназије таборске (1865, 1866, 1867). Можда би и за Кнежевину Србију били корисни. Моли Друштво да прими књиге као доказ искрене љубави „којом као што сваки чешки домородац, и ја у духу грлим вредне и јуначке побратиме на славјанском југу, желећи им из срца скоро уједињење.“

Писмо, оригинал, ћирилица, српски језик, аутограф В. Крижека, 2 л.

44. [33] Београд, 22. мај 1871.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву
Наводи да је у свом лањском извештају Друштву навео колико би по српску историју било корисно да се предузето истраживање српских споменика и старина не прекине. У односу на лањско, путовање би било много веће и путовао би по граници некадашње бачке поморишке и потиске војничке крајине, преко Темишвара, Арада, Сегедина, Нађлака, Мартоноша, Јенопоља, Суботице и Баје до Дунава, затим у Барању да обиђе Печуј, Сечуј - манастир Грабовац и Печвар. Ишао би и у средњу Угарску и Сентандреју, где је лане видео Архив, али га није прегледао. Истиче да би требало два и по месеца да се све наведено обиђе и моли Друштво да за то путовање одреди помоћ од 100 дуката. Моли да се на првом састанку то испита и реши како би испите завршио и разрешио се професорске дужности, а на путу остао од 10. јуна до краја августа. Моли и да му се изда неки број „Гласника“ које би поклонио општинама и приватним особама које су му указале лане, а које ће указати и сада помоћ.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

45. [34] Загреб, 25. мај 1871.

С[имо] Љубић, проф[есор] – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Захваљује му на послатих 12 дуката за рукопис о Стјепану Малом. Моли га да његову захвалност пренесе и Друштву, а посебно Гавриловићу и Шафарику. Наводи да се штампарских грешака „жалибоже сијасет их се у спису налази“, и њихово поправљање било би опсежно. Нема времена да их ради и чим буде имао времена, гледаће да бар најглавније погрешке означи и послаће их. Захваљује и на послатим књигама за завод и „Гласник“ за њега.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф С. Љубића, 2 л.

46. [35] Загреб, 25. мај 1871.

Симо Љубић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 12 дуката у злату примљених од Ученог друштва у Београду као награда за рукопис о Стјепану Малом.

Признаница, оригинал, латиница, аутограф С. Љубића, 1 + (1) л.

47. [36] Нови Сад, 25. мај 1871.

Владимир Јовановић, члан Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Наводи да се више година бави писањем *Полијичког речника* за Србе и спремио је толико да би се дело без прекида могло штампати, само је до средстава за штампање. Уједињена омладина српска је о свом трошку штампала свеску *А*, али јој извори не дају толика средства да би и друге штампати могла. Узима слободу да понуди Друштву да оно настави да издаје *Полијички речник*. Начела и правац дела изложени су у уводу штампане свеске. Да би Друштво могло да суди о самом делу, шаље на преглед штампану свеску *А* и рукопис свеске *Б*. Условe и начин издавања дела нека Друштво определи према средствима којима располаже. Дело би имало око 90–100 штампанх табака у облику у коме је свеска *А*. Унапред пристаје да уступа свеску по свеску, па и да издавање дела неколико година траје.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јовановића, 2 л.

48. [37] Београд, 7. јун 1871.

А[ћим] Чумић – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да му по момку пошаље његов рукопис.

Писмо, оригинал, аутограф А. Чумића, 2 л.

49. [38] Београд, 12. јун 1871.

М[илан] Миловук, председник Уметничког одсека Српског ученог друштва – председнику Српског ученог друштва др Јанку Шафарику

Наводи да ће бити потребно замолити митрополита и министра унутрашњих дела да израде препоруке црквеним и световним старешинама како би Драгутину Милутиновићу и Михаилу Валтровићу, изасланицима за снимање старих манастира и других остатака старина, били на помоћи за њихов посао. Митрополит би требало да се замоли за препоруке старешинама манастира: Вољавче, Благовештења код Страгара, Драче, Дивостиња у развалинама, Враћевшнице, Грнчарице, Жиче, Студенице, Љубостиње, Каленића и старе цркве смедервске, у којима би требало да је све приступно изасланицима што год је у прошлости рађено на пољу српске уметности, било у сликарству, резарству, златарству, златовезу, било у каквој другој грани уметности. Треба изасланике потпомоћи при мерењу и снимању грађевина, људством, оруђем за мерење. Било би корисно и писмо Српског ученог друштва којим се потврђују као изасланици. Моли га да та писма буду спремна до краја месеца, као и 65 дуката за трошак.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 1 + (1) л.

50. Београд, 12. јун 1871.

П[антелија] Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] друштва –
Одсеку историјском Срп[ског] уч[еног] друштва

Историјско-Етнографски преглед земаља српских у Турској и Аустроји са сувременом статистијом, написао Милош Милојевић

Истиче да дело заслужује пажњу јер огромним материјала прати судбину словенског, а посебно српског, народа, коју казује на основу филологије и навода од поделе индоевропских народа до Стефана Немање. Затим прати судбину српског народа од косовске пропасти и завршава савременим статистичким подацима у вези са српским народом и Јужним Словенима. Показани су и сви извори којима се писац служио пишући дело. Указује на то да има ствари с којима се не би могао сложити. Али поштујући огроман скупљени материјал и услугу коју би књига донела нашем свету и књижевности, он је за то да Српско учено друштво помогне Милојевићу да дело штампа засебно и та помоћ да буде најмање од 55 до 80 дуката.

После написане Срећковићеве оцене 18. јуна 1871. Милан Ђ. Милићевић је на њој дописао: „На ову оцену г. Срећковића као историка пристајем и ја“.

Реферат, оригинал, аутографи и потписи П. Срећковића и М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

51. Београд, 13. јун 1871.

Др Ј[анко] Шафарик, ред[овни] члан Друштва – [Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва]

Обавештава да је прегледао преписе из једне рукописне књиге сачуване у Пећкој патријаршији које је као прилоге за „Гласник“ поднео редовни члан Друштва Милош Милојевић. За *Списак архиепископа и патријарха српских* наводи да није нова ствар, да је више пута објављиван, али *Списак* заслужује да се штампа у „Гласнику“ по томе што су му додате многе белешке из живота и дела појединих патријараха, а које су већим делом од самих патријараха Арсенија III и Арсенија IV. Исто и *Крајка историја српска* (обично називана *Родословије*), је у више редакција била издата. Заслужује да се штампа у „Гласнику“ „зато што је и ово једна сасвим различна транскрипција или редакција тих српских летописа, за цело производећа од патријарха Арсенија III, у којој је овај многе своје назоре изложио, и многе погледе и податке умешао, који се у другим оним родословијима неналазе, тако да се може рећи да је тај патријарх неко старо родословије по свом начину схватања прерадио.“ И документи који се тичу избора и проглашења за деспота српског Ђурђа II Бранковића заслужују да се штампају.

После Шафариковог потписа само се потписао и Панта Срећковић.

Реферат, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 1 л.

52. [39] Београд, 13. јун 1871.

Др Ј[анко] Шафарик, ред[овни] члан Друштва – Српском ученом друштву

Извештава да је прегледао расправу архимандрита Леонида, послату Друштву као прилог за „Гласник“ преко митрополита Михаила, написану на руском језику. Расправа садржи важна испитивања која се односе на старословенску књижевност, неке бугарске патријархе и писце и неке важне догађаје из бугарске историје. Мишљења је да треба да се штампа у „Гласнику“ у српском преводу. Архимандрит Леонид је у верном препису с једног познатог рукописа који се налази у библиотеци грофа Толстоја послао *Похвално слово Глигорија (Цамблака) архиепископа русијског (Кијевског) Евџимију патријарху њиновском* да се у „Гласнику“ на свет изда. Сматра да овако саопштавање важних споменика прошлости служи на част нашем органу и да то треба штампати у „Гласнику“. Наводи да се ти споменици морају што је могуће исправније и без грешака штампати, па предлаже да се једна поправка (коректура) пре штампања њему повери.

Реферат, оригинал, аутограф Ј. Шафарика и испод његовог потписа је аутограф потписа П. Срећковића, 1 л.

53. [40] Београд, 15. јун 1871.

Председник Српског ученог друштва др Јанко Шафарик – мин[истру] унутр[ашњих] дела [Радивију Милојковићу]

Моли га да на име изасланика Српског ученог друштва Драгутина С. Милутиновића и Михаила Валтровића, који испитују и прецртавају споменике зидарске вештине по Србији заостале из старих времена, изда једну општу препоруку да би им власти при том послу биле на услузи оним што им може бити на располагању. Препорука се може послати непосредно изасланицима или секретару Друштва Стојану Новаковићу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 + (1) л.

54. [41] Манастир Раваница, 1. јул 1871.

Х[аци] Стефан – Друштву српске словесности [Српском ученом друштву]

Наводи да су га *Библија*, апостол Павле и Давид псалмописац навели да се обрати Друштву питањем и учтиво замоли за једно сазнања о једном „древном“ лицу, Мелхиседеку. Њега једни зову царем салимским, други јерејем, а не зна се ко га је родио, ко га је запопио, ко га је зацарио.

Истиче да је Мојсије читаву поворку од Адама до себе набројао „између 3.700 и више година“, па се пита откуда је то могао знати и нама написати, поготово „кад му једва на две таблице 10 заповеди Божи стадоше: па и оне прве од љутине разби, а ништа разговетно о Мелхиседеку јасно не изрази.“ На крају констатује да су то Гордијеви чворови.

Писмо, оригинал, аутограф Х. Стефана, 2 л.

С другог листа, адресе, исечена је поштанска марка и има црвен воштани печат са симболима а испод њих слова С: М.: Неко је графитном оловком написао: „Није задатак Друштва“.

55. [42] Београд, 8. јул 1871.

[Српско учено друштво – Гаврилу Витковићу]

Даје му упутство за истраживање историјске грађе о српским пре-сељеницима у Угарској, а нарочито да има на уму следеће: да истражи како сад стоји српски народ у тим местима у којима изумире, да та места попише и прикупи колико је могуће статистичке податке о томе; да побе-лежи причања и казивања људи о судбини српског народа у местима где је већ ослабио и изумро да би се знало који су узроци политички, етно-графски, економски или културни, томе допринели; да по повратку под-несе извештај написан тако да се у њему изложе сви резултати путовања да би се могао штампати у „Гласнику“.

Упутство, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 x 1 л.
Београд, 8. јул 1871.

[Српско учено друштво – Гаврилу Витковићу]

Пријатељима и поштоваоцима научног истраживања објављује да је Српско учено друштво помогло трошком носиоца објаве Г. Витковића ради истраживања судбине српских досељеника, па моли народне прија-теље да му у том послу буду на руци.

Објава, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 x 1 л.

56. [43] Нови Сад, 10. јул 1871.

В[ладимир] Јовановић, редовни члан [Српског] ученог дру-штва – господину [Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да га је зачудило његово писмо од 24 јуна. Пита и радо би чуо по ком научном и патриотском разлогу се предузећу које је у мисли и неизвесно жртвовало оно које је не само извесно, на делу виђено и кри-тиком охрабрено него је и с особитим погледом на живот и будућност српског друштва спремано. Ко разуме шта све и како излаже *Политички речник*, а шта и како *Општии научни признаће* да то нису дела која би јед-но друго замењивала нешто или сасвим, него су дела која се узајамно допуњују. Констатује да би за одгађање његовог предлога као изговор једино могло послужити питање о новчаном стању Друштва, али је он оставио Друштву да према својим средствима колико кад буде могло од *Политичког речника* издаје и тако би се издаци отплаћивали продајом свеске за свеску. Тиме „пада свака зебња“ да средства не би достизала за штампање. Пита колико времена треба да прође па да се може приступи издавању *Општии научног речника* или колико би година то издавање морало трајати. Писмо завршава речима: „У нади да Историјски и држав-нички одсек Ученог друштва не може радити против науке и опште кори-сти, ја остајем при моме предлогу“, а секретара моли да јави Друштву да ће он чекати на решење.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јовановића, 2 л.

57. [44] Београд, 10. јул 1871.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава га да се Ђорђе Миловановић, државни питомац, који учи живопис у Минхену, обратио 5. јула Министарству просвете и молио новчану помоћ да за време школског одмора може путовати по Србији ради снимања народног одела и археолошких ствари. Наводи да нема суме из које би могао дати помоћ за такве ствари, па ако је Друштву потребна његова вештина, „може се с мало материјалних жртава њоме послужити.“ У прилогу шаље „слику која је са израде реченога питомца преведена“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л. с прилогом:

Минхен, 12. јул 1871.

Подаци о Миловановићу.

Уверење, немачки језик, 1 л.

58. [45] Београд, 12. јул 1871.

Тодор Малешкић, учитељ Општине бањалучке – Српском ученом друштву

Наводи да је Друштву познато колико је ширење корисних књига у народу српском за просвету и образовање потребно, а посебно у крајевима где живи под притиском турског апсолутизма. Зато га моли да подари своја дела уколико их има на располагању.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Малешкића, 2 л.

59. [46] Загреб, 13. јул 1871.

Југославенска академија знаности и умјетности, др Фр[ањо] Рачки, председник др Ђ[ура] Даничић, тајник – Српском ученом друштву

Опширно образлажу одлуку Југославенске академије да она не може да усвоји ни да подупре предлог Ст. Бошковића о изради *Опшире̑ научно̑ речника*.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа Ф. Рачког и Ђ. Даничића, 2 л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је сувим жигом меморандум: „РЕЉАТ ЈУГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ I УМЈЕТНОСТИ“

60. [47] Варшава, 25. август 1871.

В[икентиј] Макушев – др Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Обавештава да је примио писмо од 3. фебруара и којем му је јављено да га је 24. јануара Српско учено друштво изабрало за дописног члана

и примио је диплому за то чланство. Изјављује да му је велика част да буде члан Друштва, које одавно поштује због његовог неуморног рада на корист српске науке. Наводи да је током свог трогодишњег путовања по архивима (млетачком, миланском, торинском, флорентинском, наполитанском, анконском, болоњском) сакупио велику грађу за југословенску историју, да је преписао више хиљада споменика XII–XVIII века. Нашао је неколико непознатих српских рукописа и био је први слависта у српским и бугарским насебинама у Мализском грофству. О том путу је штампао рад у „Запискама“. Из тих дописа јасно ће се видети шта је и где нашао, а добровољно ће послати све што би Друштво желело да има. Сада шаље неколико важних споменика за српску историју, и то: 1. хрисовуљу Стефана Уроша Рѣтечском (Ратачком) манастиру близу Бара 1313; 2. уговор великог војводе босанског Сандаља с Млецима тичући се Котора 1423. Оба споменика преписана су у Млетачком архиву. 3. писмо Флорентинске републике босанском краљу о Косовском боју 1389. (Firenze, Archivio di stato); 4. уговор Јелене, жене Ђурђа II Страшимировића с Млецима 1409. (у Млетачком архиву); 5. писмо Флорентинске републике српском деспоту о наследству које је у Србији оставио неки Јоханес де С. Миниате, лекар 1434. (у Флорентинском архиву); 6. трговачки уговор босанског краља Стефана Томашевића с Млецима 1444. (у Млетачком архиву); 7. проглас босанског краља Стефана Томашевића који се тиче мира с краљем арагонским 1450. (у Млетачком архиву); 8. писмо Ђурђа Бранковића папском легату, кардиналу Ивану од Св. Ангела о рату с Турцима 1456. (у Миланском архиву); 9. одговор Флорентинске републике херцогу Св. Саве на његова захтевања, јављена преко посланика, кнеза Кубиславића 1457. (у Флор. архиву); 10. писмо Степана херцога Св. Саве Франческу Сфорци, коме шаље посланике и дарове 1458. (у Миланском архиву); 11. писмо дужда млетачког Христ. Мара Флорентинцима у коме описује пропаст босанскога царства 1463. (у Флорентинском архиву); 12. писмо српског деспота Вука и банова хрватско-славонског и босанског угарском краљу Матији Корвину о рату с Турцима 1480. (у млетачкој книж[ици] Св. Марка). О хрисовуљи Стефана Уроша наћи ће податке у његовом најновијем делу које шаље председнику и Друштву с неким својим предавањима. Моли га да Друштву пренесе захвалност за част коју му је учинило избором за дописног члана.

Писмо, оригинал, аутограф В. Макушева, 2 л.

61. [48] Београд, 25. август 1871.

Васа Берар, управитељ Државне печатње – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље рачун ради исплате штампања 1.000 примерака прве свеске *Историје умног развијка Европје* Ц. У. Дрепера, превод Мите Ракића.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Берара, 1 л.

62. [49] Београд, 31. август 1871.

Михаил, архиепископ београдски и митрополит српски – господину [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је, по његовом захтеву у писму од 9. јуна тражено да братство манастира Хиландара пошаље Српском ученом друштву најстарији типик Св. Саве Хиландарски, као и Ораховички и Студенички типик, све повеље, дипломе и државна српска писма и да у њему уверава братство да ће се све те ствари по употреби неоштећене вратити манастиру. Братство је 9. августа одговорило овако: „Ми бисмо радосно и с благодарношћу испунили жељу и молбу Ученога друштва, но тако да се све ово препише овде на месту, то јесте у нашем манастиру. А да се ове ствари удаљавају из манастира и шаљу на друго које место, братству није могуће сагласити се због тога што је најстроже завештано и предано од наших отаца и то се чува с великом пажњом и брижљивошћу од свију појаса који настају један за другим. Није нам слободно ништа давати из манастира, а тим више овако драгоцене ствари. Зато покорно молимо да нас извините што на овај начин нисмо у стању да учинимо по жељи Ученога друштва. А ако се пошаље човек да препише или сними фотографијом ове старине, братство дозвољава да се учини без сваке препоне.“

Саопштава одговор да би Друштво потражило могућност да се у Хиландар пошаље вешто лице које би било у стању разгледати и преписати верно све наше старине, те их тиме сачувати за потомство и објави ученом свету.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа митрополита Михаила, 2 л.

63. [50] Љубљана, 10. септембар 1871.

Матица словенска, др Е[тбин] Х[енрик] Коста, председник, Антон Лесад, одборник и тајник – Српском ученом друштву

Одговарају на позив за израду *Ойшїїеѣ научноѣ речника*, и наводе да је на XXII седници од 31. августа закључено да се Матица тога корисног посла хоће прихватити с тим да би се списи словеначких писаца морали примити непромењени, нарочито религиозни и црквено-историјски. Друштво треба да позове на сарадњу оне који би могли да допринесу *Речнику*.

Писмо, оригинал, словеначки језик, 2 л.

У левом горњем углу листова сувим СЛОВИМА утиснут је меморандум: MATICA SLOVENSKA v LJUBLJANI.

64. [52] Београд, 11. септембар 1871.

Одбор Српског ученог друштва – Мининистарству просвете и цркв[ених] дела

Обавештава га да је примио његово писмо од 2. јула 1871. у којем јавља о племенитој задужбини Мијаила и Марије Милојевић којом је

основан фонд за помагање сиромашних писаца. На питање Министарства може ли се Српско учено друштво примити управе тога фонда, Одбор одговара да се тога часног задатка добровољно прима, с тим што ће се ствар изнети пред скуп Друштва ради свечаности и потврде.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

65. [51] Београд, 21. септембар 1871.

Владимир Јакшић, Ст[ојан] Бошковић, М[илош] Зечевић – Одсеку историјском и државничком Срп[ског] уч[еног] друштва

Одређени су 28. августа на састанку Одсека да претходно испитају да ли се Српско учено друштво може примити штампања *Полиџичког речника* Владимира Јовановића и под каквим би се условима то могло предузети. О томе подносе извештај и наводе: 1. мисле да ће од таквог речника бити велика корист и стога је потребно да цео спис Друштво о свом трошку изда; 2. имаће доста купаца и тако ће надокнадити издатак. Сматрају да ће свака свеска у први мах имати 500 купаца, а тражиће се и касније, па мисле да се свака свеска штампа у 1.000 примерака; 3. писцу треба дати награду најмање 6 дуката по штампарском табаку; 4. ако се штампа као прве две свеске у великој осмини, штампарски трошак за сваку свеску износиће око 15 дуката. Мисле да у тој величини треба да се штампа цело дело и да се једна свеска продаје по 5 гроша чаршијских; 5. ако спис износи до 100 штампарских табака, то је 20 свезака. За сваку свеску биће издатак 45 дуката, а добиће се од продатих 500 примерака од сваке свеске $4\frac{1}{3}$ дуката, што значи да ће цело дело коштати 900 дуката, а добиће се за њих по претпоставци $833\frac{1}{3}$ дуката. Друштво ће у први мах имати издатак преко добити свега $66\frac{2}{3}$ дуката, а што ће се брзо надокнадити касније продатим примерцима од других 500 примерака.

Извештај, оригинал, 1 + (1) л.

66. Београд, 21. септембар 1871.

М[илан] Ђ. Милићевић, М[илош] С. Милојевић – Одсеку за науке историјске и државне

Одређени су да прегледају састав Владимира Јакшића под насловом *Народопис Србије с етнографском картом четири источна округа Србије* и о њему дају своје мишљење. Истичу да се не могу „никако сагласити да се баш у *Народопису Србије* осветљава постање и значај неких народних имена и тим путем враћа мило за драго оним хрватским писцима који су се прославили ружећи наше народно име.“ Предлажу да би најбоље било да Одсек усвоји да се чланак јавно прочита и карта разгледа, па онда о њему да се изрекне суд.

Реферат, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића с потписом М. С. Милојевић, 1 + (1) л.

67. [53] Биоград, 23. септембар 1871.

Стеван Т. Петковић, протојереј брчански – Српском ученом друштву

У име православне српске општине брчанске најпонижније моли Друштво да њихову скоро заведену читаоницу школску с неколико својих књига обдари. Из њих „би наши млади српски синови, читајући их, могли колико-толико најнужнијег знања себи прибавити, а доцније и својој ојађеној отаџбини користити.“ Ако би молба братског одзива имала, наводи да се књиге предају Лазару Тривковићу, трговцу на Сави, који ће их преко Рајева села Николи Омчикусу у Брчко послати, од којег ће их најуредније и без страха примити.

Писмо, оригинал, аутограф С. Т. Петковића, 2 л.

На другом листу, коверти, је округао, црвен воштани печат општине са слабо отиснутим симболима и текстом.

68. [54] Варшава, 29. септембар 1871.

Совѣтъ Императорскаго Варшавскаго университета (Савет Царског варшавског университета) П[етар Алексејевич] Лавровски, ректор – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су примили књиге послате на поклон, захваљује на томе и наводи да су донели одлуку о слању часописа „Варшавскія Университетскія известія“ Друштву.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу је штампан меморандум Универзитета.

69. Београд, 1. октобар 1871.

М[илош] С. Милојевић – Историјско-државном одсеку Срп[ског] уч[еног] друштва

Наводи да је Одсек пре неколико месеци прегледао његов састав *Историјско-етнографски преглед српских земаља у Турској и Аустрији* с историјско-етнографском мапом тих земаља и одредио своју помоћ, па се дело увелико штампа. Мапа је споредни део састава и упућена је Одсеку математичком да је оцени с техничке тачке. Она се на оцени код два члана тог Одсека налази шест-седам месеци, а за оцену не треба више од два сата времена. Има више разлога да захтева да се карта тражи назад и наводи их. Зато моли Одсек да карту тражи од Одсека математичког као погрешно послату и да о њој каже свој суд.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 2 л.

На њему је белешка: „Примио сам ово писмо овако као што је одмах 3. октобра Ст. Новаковић“.

70. Београд, 17. октобар 1871.

Аћим Чумић – [Јеврему] Грујићу, пре[д]седнику Одсека историјског и државничког Српског уч[еног] друштва

Подсећа да је Одсек на седници 14. јуна 1871. одлучио да се његов предлог о изучавању српског народа штампа у 1.500 примерака и распростра (пошаље) у крајеве где српски народ живи. Одлука о штампању није се могла спровести због болести председника Друштва и због одсуства чланова Одбора. Предлог је он сам штампао и по Србији разаслао, а остало је још 700-800 примерака код њега. Пита председника да ли Одсек остаје при својој одлуци и хоће ли те преостале примерке примити да их шаље у крајеве српског народа и платити све или преостали број предлога. Моли га да то, ако је могуће, стави у дневни ред на првом састанку.

Писмо, оригинал, аутограф А. Чумића, 2 л.

71. [55] Београд, 20. октобар 1871.

Владимир Јакшић, члан – Државословном одсеку Српског ученог друштва

Наводи да је задатак Друштва да умножи знање у српском народу, поготово оно које се њега највише тиче. За постизање тога циља служи „Гласник“. Није свеједно какав ће му се и спољни облик дати, јер је „врло неестетично“ да су неке свеске тање, а неке дебље, па наводи да св. XXVIII има 30, а св. XXX 23 табака. Предлаже да се нареди да садржај сваке свеске „Гласника“ садржи око 25 табака.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 + (1) л.

72. [Београд, 25. октобар 1871]

Љ[убомир] Ивановић, Ј[ован] Драгашевић – Јестаственичком одсеку

Одсек их је одредио да прегледају карту Милоша Милојевића, те дају мишљење о њој. Наводе да је општи карактер карте етнографски и по томе Одбор није надлежан да даје оцену карте. Она представља пределе који су слабо познати, а ни извори по којима је рађена Одбору нису били познати. Израда у орографском делу је непрактична. Ивановић је био мишљења да она не заслужује да је Друштво прими и под својим именом изда зато „што као етнографска није основана на сигурном познавању ствари, а као географска далеко је испод карте Кипертове“ а и израда и опис су такви да Друштво такво нешто не би требало да изда. Праведно би било да се Милојевићу да нека мала награда као помоћ, па нека карту сам издаје.

После написаног Ивановићевог реферата дописано је: „Саглашава се с првим рефератом. Драгашевић“.

Реферат, оригинал, аутограф Љ. Ивановића, 1 + (1) л.

73. [56] Београд, 27. октобар 1871.

Ст[ојан] Бошковић, А[ћим] Чумић, чланови Одсека – Српском ученом друштву Одсеку за историјске и државне науке

Одсек их је одредио да прегледају чланак Глише Гершића под насловом *Преглед на новији развијак међународног права и његове науке*, те подносе реферат и налазе да ће бити важно да се штампа у „Гласнику“. Аутор заслужује да се награди с 8 дуката цесарских по штампаном табаку, а ситније примедбе саопштили су усмено аутору и он их је усвојио.

Реферат, оригинал, аутограф С. Бошковића с аутографом потписа А. Чумића, 1 + (1) л.

74. [57] Београд, 29. октобар 1871.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу шаље Извод буџета Српског ученог друштва за 1872. рачунску годину и да је с тим даном код Министарства финансија отворен кредит за све издатке означене у Изводу.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л. с прилогом:

Буџет Српског ученог друштва за 1872. рачунску годину, у којем је наведена плата секретару од 1.440, помоћ Друштву од 14.000 и за испитивање и саопштавање о садашњем стању српског народа и српских земаља 5.000, укупно 20.440 гроша. Датиран је у Београду 29. октобра 1871. и потписали су га рачуновођа П. Ђ. Бесарић и министар Д. Матић.

Рачун, оригинал, 1 л.

75. [58] Нови Сад, 8. новембар 1871.

Др М. Јовановић, директ[ор] реалке – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Моли га у своје име и у име професора да подејствује код Одбора да „Гласнике“ Српског ученог друштва дароване библиотеци реалке и наредне свеске, којима није снабдевена, шаљу уредно. Трошкове око подвоза радо ће подмирити школа из својих доходака.

Писмо, оригинал, аутограф М. Јовановића, 2 л.

С другог листа, адресе, исечена је поштанска марка и има бордо воштани печат у којем су отиснути писани иницијали: Д^r МЈ.

76. [59] Лозница, 21. новембар 1871.

Свет[озар] Ј. Никетић, суплент – Српском ученом друштву

Наводи да Реална гимназија у Лозници, која је те године отворена, нема готово ниједну књигу у својој библиотеци. Зато моли Друштво да реалци пошаље „све своје списе до сада изишавше“ да би се ударио те мељ новој библиотеци.

Писмо, оригинал, аутограф С. Ј. Никетића, 2 л.

77. [60] Београд, 3. децембар 1871.

Владимир Јакшић, редовни члан Друштва – Одсеку историјско-државничком Српског ученог друштва

Подноси предлог Одсеку да се чланци намењени за „Гласник“ читају у целини на седницама, а не да се дају на реферисање двојници-тројници чланова и то образлаже. До такве идеје дошао је када је у „Гласнику“ прочитао чланке у којима има погрешака које се никако не би увукле да су чланци пред већим бројем слушалаца били прочитани.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 2 л.

78. Београд, 4. децембар 1871.

М[илош] Зечевић и М[илан] Ђ. Милићевић, референти – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Извештавају да су прегледали *Хронограф Жићомишљићи* који је редовни члан Друштва архимандрит Нићифор Дучић за „Гласник“ спремио. Мишљења су да спис заслужује да се у „Гласнику“ штампа и да се Дучићу издају као награда 3 дуката по штапаном табаку.

Реферат, оригинал, аутограф М. Зечевића с аутографом потписа М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

79. [61] Београд, 7. децембар 1871.

Српско учено друштво – Пољско-привредном друштву

Наводи да је редовни члан Друштва Алекса Н. Спасић поднео на оцену и издавање своје дело *Три ситудије из аџрикултуре*, па је оцењено да је вредно да се штампа. Одбор је, имајући у виду све дужности Српског ученог друштва, као и његово новчано стање, нашао да средства не дозвољавају тако велико ширење круга радње Друштва и на „поља за која у самом отачеству имају посебна друштва, специјално за ширење те струке знања основана, као што је Пољско-привредно друштво у Београду.“ Зато је одлучио да не издаје то дело, него да га с рефератима и мишљењем свога одсека пошаље Пољско-привредном друштву с молбом да га оно као своју стручну ствар прихвати, ако га добрим сматра.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

80. [62] Београд, 10. децембар 1871.

[Фрањо] Зах, редовни члан Српск[ог] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје оцену дела Јована Мишковића, генералштабног поручника у Округу рудничком под насловом *Опис Рудничког округа*. Наводи да је израђено с необичним трудом и с великом тачношћу, представљено на једној карти у размери 1 : 200.000, ортографија и хидрографија су подробно и разумљиво изложене, јасно су описане административне и војне поделе и уопште је „један од темељни[x] састава за будућу израду целокуп-

не топографије нашега отачества.“ Мишљења је да треба да се објави у „Гласнику“ и да се награди с 10 дуката по штампаном табаку.

Испод Захове оцене др Јосиф Панчић је написао: „Са гореизложеним мишљењем слажем се“ и потом се потписао.

Реферат, оригинал, аутограф Ф. Заха, 1 + (1) л.

81. [63] Београд, 13. децембар 1871.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су на његов предлог, а сагласно чл. 25 уређења Српског ученог друштва намесници књажевског достојанства у име књаза Милана Обреновића IV указом од 9. децембра 1871. поставили др Јанка Шафарика, члана Државног савета, за председника Српског ученог друштва на годину дана и прилаже Друштву декрет који припада Ј. Шафарику.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

82. [64] Београд, 14. децембар 1871.

Коста Јовановић – Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва

Наводи да је прочитао чланак Чедомиља Мијатовића под насловом *Ситудје за историју српске трговине XIII и XIV века* и налази да он заслужује да уђе у „Гласник“. Чланак би требало наградити с 8 дуката по штампаном табаку.

Реферат, оригинал, аутограф К. Јовановића

Београд, 31. децембар 1871.

В[ладимир] Јовановић – [Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва]

Наводи да је проучио рукопис Ч. Мијатовића, али није у стању да да реферат о њему пре него што му се преда да проучи и остатак рукописа.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јовановића, 2 л.

83. Београд, 15. децембар 1871.

Коста Јовановић, досадашњи члан Српског ученог друштва – Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва

Подсећа да је 4. децембра 1871. поднео Одсеку на оцену рад *Прилоз за топографију и статистику Србије*, који је неповољно дочекан и пре него што су референти поднели реферате. Полемисхе с Рајком Лешјанином и Владимиром Јакшићем и опширно излаже своје разлоге да би оправдао корак на који се одлучио. Изјављује да на основу члана 15 тачке б. Уређења Српског ученог друштва престаје да буде његов члан.

Писмо, оригинал, аутограф К. Јовановића, 6 + (1) л. (повезани јемствеником)

84. [65] Плашко, 21. децембар 1871.

Исак Богдановић, богослов III године, Манојло Таталовић, богослов II године, Никола Лазић, богослов III године, Јован Трбоевић богослов III год[ине], Јован Борота, богослов III године – Српском ученом друштву

Истичу да им је, као слушаоцима православне богословије у Плашком, прва потреба да се упознају с прошлошћу свог народа, па да онда и сами пораде на даљем српском напретку. Ради тога су им потребне књиге, те се усуђују да замоле Српско учено друштво да Књижници богословске младежи у Горњокарловачкој епархији дарује своје „Гласнике“.

Писмо, оригинал, аутограф И. Богдановића с аутографима потписа осталих богослова, 2 л.

85. без места и датума

Сергије Николић – [Српском ученом друштву]

Наводи да је зажеleo да опише српске „самостане“ још када је уз Павла Јосифа Шафарика као његов ученик за факсимиле и преписивање србуља обилазио фрушкогорске „самостане“. Истиче да му је намера да започне од оних који ће „новонаставше време најскорије у млогом преобразити“, а то су они из Карловачке митрополије. Моли Историјско-државнички одсек, ако његов подухват сматра достојним, да га помогне а потребна му је привремена помоћ. Намерава одмах да започне описивање да би „живу њину историју коју јошт у себи имају“ употребио, јер је мало старих јеромонаха који су много од својих старијих запамтили.

Писмо, оригинал, аутограф С. Николића, 2 л.

86-1. [66-1] Београд, 31. децембар 1871.

Извод доходака и издајџака Српског ученог друштва 1871.

У којем је наведено седам ставки с подацима од кога су добијене и то у укупном износу од 62.093 гроша и 34 паре, као и осам ставки, означених словима А–Ж, које казују на што је издато укупно 54.145 гроша и 15 пара.

Извод, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

На полеђини листа он је написао: *Главни извод доходака и издајџака Српског ученог друштва*. Потом су другим рукописом и графитном оловком белешке: „Г[оспода] Др Ј. Панчић, К. Алковић, М. Валтровић“ и „Примедба прегледача: 1^{во} Да се потражи објасњење о остатцима под 1 и 2 и повраћеној суми под 7. 2го Нема рачуна Валожићева у изводу Д. под 9/42. од 154. гр[о]ш[а] чарш[ијска]“. Испод тога је К. Алковић написао: „Све рачуне који у овај главни извод доходака и издајџака Српског ученог друштва у 1871. год. спадају, погледали су долеподписани, и нашли да су уредни и тачни“, то датирао 23. јануара 1873, па су се као чланови комисије потписали Ј. Панчић, К. Алковић и М. Валтровић.

86-2-3

Извод доходака Српског ученог друштва у 1871-ој години.

У којем је наведено седам ставки с подацима од куда су добијене у укупном износу од 62.093 гроша и 34 паре.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа наведена под бројем 86 [66] с подбројевима од 2 до 3.

86-2. Београд, 24. април 1871.

В[елимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Издаје Рачун Књижаре Велимира Валожића за Српско учено друштво с наведеним ставкама шта је књижара примила од књига у укупном износу од 3.903 гроша и 30 пара и шта је дала, али је тај део (други лист) отцепљен и нема новчаног износа у давањима.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-3. Београд, 27. октобар 1871.

Стојан Новаковић, секретар и касир Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 211 гроша чаршијских примљених од књижара Велимира Валожића за продате књиге Друштва. За тај новац Валожић није дао рачун, као што је иначе радио јер је промет био мали и рачун ће показати после нове године или о Ђурђевдану.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-4 – 22.

Извод издајника Српског ученог друштва на хонораре.

Издаци су исказани у 18 ставки с именима и презименима оних којима су издати и зашто су издати у укупном износу од 29.933 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 4 до 22.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод А.*

86-4. Београд, 15. јануар 1871.

Ј[ован] Драгашевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 дуката примљених од Српског ученог друштва као награду за његову *Хиџомејријску карију Млаве и Пека.*

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 1 л.

86-5. Београд, 16. јануар 1871.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 525 гроша примљених за чланак *Италијански архиви и наша историја*, штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-6. Београд, 5. фебруар 1871.

Алекса Новаковић, техничар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва за шест израђених слика за дело Ј. Панчића *Шумско дрвеће и шибље у Србији*.

Признаница, оригинал, аутограф А. Новаковића, 1 л.

Испод признанице Панчић је 1. септембра 1871. написао: „Пошто израђене слике нису могле да се наштампају у „Гласнику“, узео сам горе изложену суму на рачун мога хонорара“ и потписао се.

86-7. Београд, 12. фебруар 1871.

Алекса Н. Спасић – [Српском ученом друштву]

Даје квити на 39 дуката и девет гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва преко Стојана Новаковића, секретара, као награду за чланак *Новац и кредит* штампан у „Гласнику“ 1870.

Признаница, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 1 л.

86-8. Београд, 18. фебруар 1871.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 8 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва које треба да достави С. Косановићу у Сарајево као награду за чланак о старинама у Босни.

Признаница, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 л.

86-9. Београд, 3. март 1871.

[Гаврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва за други део чланка *Кријички поглед на прошлости Срба у Угарској*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

86-10. Требиње, 10/22. март 1871.

Вук Врчевић, почасни члан [Српског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката примљених из касе Српског ученог друштва у име хонорара за уступљену рукописну књигу *Српске народне пословице*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Врчевића, 2 л.

86-11. Београд, 24. март 1871.

Јов[ан] Бошковић, редовни члан Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених од секретара Ученог друштва у име награде за чланак *Наука о језику и њезин зајидак* објављен у XXIX „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

86-12. Београд, 15. март 1871.

Тома Милетић, послужитељ Народ[ног] музеја и [Народне] библиотеке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу да је купљено 40 франака за 204 гроша да се пошаљу у Минхен за препис грчког рукописа.

Признаница, оригинал, рукопис с аутографом потписа Т. Милетића, 1 л.

86-13. Минхен, 2. април 1871.

Г[еорг] Лаубман, секретар Краљевске баварске дворске и државне библиотеке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 франака примљених из касе Српског ученог друштва за преписивање рукописа *Codex graecus Monacensis* бр. 62, стр. 292–300.

Признаница, оригинал, немачки језик, 1 л.

86-14. Беч, 6/18. април 1871.

Владан Ђорђевић, р[едовни] члан Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 33 дуката цесарска примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак објављен у „Гласнику“ под насловом *О лимфoлијџиџању*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Ђорђевића, 1 л.

86-15. Београд, 8. април 1871.

Милан Кујунџић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.545 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва од секретара и касира Стојана Новаковића за чланак *Шџа је и колико је урађено у нас на лођици*.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

86-16. Београд, 26. април 1871.

М[илош] С. Милојевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 12 дуката примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за преписивање 51 правила Св. Симеуна и 107 правила Св. Петке с расправама.

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

86-17. Београд, 27. април 1871.

Стојан Новаковић, ред[овни] члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката ћесарска примљена у име награде за *Библиографџију срџске и хрвајске књижевности* с додатком онога што су странци о нама писали за 1870. годину. *Библиографџија* је примљена за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-18. Београд, 25. мај 1871.

А[лимпие] Васиљевић, члан Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *О логичким заблудама или њивидним доказима* који је примљен да се штампа у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

86-19. Београд, 13. јун 1871.

М[илош] С. Милојев[ић] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 дуката цесарских примљених од секретара и касира Српског ученог друштва као хонорар за препис старина из књиге *Ойшћи листи Пајријаршије српске у Пећи*.

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

86-20. Београд, 27. јул 1871.

Свет[озар] Ј. Никетић, суплент – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.470 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *О српској цркви* објављен у „Гласнику“ XXXI.

Признаница, оригинал, аутограф С. Ј. Никетића, 1 л.

86-21. Београд, 1. септембар 1871.

Др Јосиф Панчић, члан [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 85 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак штампан у XXX књ. „Гласника“ под насловом *Шуме и шумско дрвеће и шибље у Србији*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

Панчић је испод признанице написао: „Примедба. Цео хонорар износи 115 # [дуката] ц[есарских], од којих је по признаници бр. 9 плаћено 30 # [дуката] Алекси Новаковићу за израду икона за „Гласник“, намењених и због техничких препона у „Гласнику“ не штампаних“.

86-22. Београд, 14. октобар 1871.

Алекса Н. Спасић, ред[овни] члан Српск[ог] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје квити на 36 дуката цесарских и 20 гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва у име награде за чланак *Финансије и народи* I књига, који је изашао у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф А. Н. Спасића, 2 л.

86-23 – 26.

Извод ѓрошкова Срїскоѓ ученоѓ друшїїва у 1871-ој из суме на „исїїїївање садањеѓ сїїања Срїскоѓ народа.“

Трошкови су исказани у 3 ставке с именима и презименима оних којима су издати и наведеним разлогом издавања, и то у укупном износу од 9.000 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 23 до 26.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Б.*

86-23. Београд, 18. март 1871.

М[илош] С. Милојевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених од секретара Српског ученог друштва Стојана Новаковића у име помоћи од 60 дуката одређене за штампања књиге *Пуїї кроз сїїару Србију.*

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

86-24. Београд, 9. август 1871.

М[илош] С. Милојев[ић] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као другу половину помоћи за штампање књиге *Пуїї кроз сїїару Србију*, а од суме одређене за научно испитивање наших земаља.

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

86-25. Београд, 30. мај 1871.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва као помоћ за путовање по Угарској ради истраживања историјских података о српским исељеницима.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

86-26. Београд, 28. јун 1871.

Михаило Валтровић, Драгутин С. Милутиновић – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 65 дуката царских у злату примљених од Српског ученог друштва на име путног трошка ради премеравања и снимања наших манастира и древности у њима.

Признаница, оригинал, аутограф М. Валтровића с аутографом потписа Д. С. Милутиновића, 1 л.

86-27 – 34.

Извод издаїїака Срїскоѓ ученоѓ друшїїва на ѓрошкове за шїїамїу.

Издаци су исказани у 8 ставки с именима и презименима оних којима су издати и наведеним разлогом издавања, и то у укупном износу од 2.967 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 27 до 34.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод В.*

86-27. Београд, 8. јануар 1871.

Јован Дерок – Одбору Српског ученог друштва

Обавештава Одбор да је завршио коректуру *Црногорских сјоменика о Шћејану Малом* и моли га да нареди да му се да припадајућа награда од 200 гроша чаршијских. Наводи да рад има 10 штампанх табака и да се коректура повлачила више од две године због типографских препрека. Због невештог слагача и старинског италијанског језика било је потребно доста времена за коректуру, која се никако не може узети као обична.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Дерока, 2 л. с прилогом:

Београд, 18. јануар 1871.

Јован Дерок – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за коректуру дела *Црногорски сјоменици о Шћејану Малом*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Дерока, 1 л.

86-28. Београд, 26. јануар 1871.

Ђорђе Вучетић, слагач у Држ[авној] штампарији – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат или 60 гроша чаршијских примљен од Српског ученог друштва као поклон за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Вучетића, 1 л.

86-29. Београд, 18. март 1871.

Управ[итељство] Држ[авне] књигопечатње, Васа Берар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 35 дуката цесарских које је Стојан Новаковић за рачун Српског ученог друштва Државној књигопечатњи исправно платио.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-30. Београд, 13. април 1871.

Л[аза] К. Лазаревић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 176 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за читање коректура „Гласника“ књ. XXIX и Дреперове *Историје цивилизације у Јевроји*, и то за „Гласник“ 14 првих и 6 других коректура, а за Дрепера 2 прве и 2 друге коректуре.

Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

86-31. Београд, 27. мај 1871.

Андра Николић, ђак – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 287 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за кориговање двадесет и по табака.
 Признаница, оригинал, аутограф А. Николића, 1 л.

86-32. Београд, 7. август 1871.

Л[аза] К. Лазаревић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 42 гроша чаршијска примљена од касира Српског ученог друштва за кориговање три табака „Гласника“, при чему је за сва три табака читао прву и другу коректуру.
 Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

86-33. Београд, 23. август 1871.

Ђорђе Вучетић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на примљених 60 гроша чаршијских из касе Српског ученог друштва на име накнаде за „Гласник“.
 Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Вучетића, 1 л.

86-34. Београд, 23. новембар 1871.

Л[аза] К. Лазаревић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 42 гроша чаршијска примљена из касе Српског ученог друштва за читање друге коректуре од шест табака чланка г. Спасића *Финансије и народи* и једног табака чланка г. Новаковића *Прилози к историји српске књижевности*, оба објављена у „Гласнику“ XXXI.
 Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

86-35–39.

Извод трошкова Српског ученог друштва у 1871-ој на везивање књиџа.

Трошкови су исказани у 5 ставки с именима и презименима оних којима су издати и наведеним разлогом издавања, и то у укупном износу од 2.653 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 35 до 39.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Г.*

86-35. Београд, 10. фебруар 1871.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
 Издаје Рачун за Српско учено друштво од 729 гроша за повезивање књига Друштва, и то: два протокола у тврдим корицама, три руске књиге у тврдим корицама, 500 примерака „Гласника“ броширано, 500 примерака *Шћејана Малоџ* броширано, два „Гласника“ и два примерка *Шћејана Малоџ* у тврдим корицама.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

У горњем левом углу листа утиснут је меморандум: СТЕВАН П. ПОПОВИЋ КЊИГОВЕЗАЦ БЕОГРАД.

86-36. Београд, 30. април 1871.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 478 гроша за повезивање књига Друштва, и то: 400 комада *Предлога* Стојана Бошковића, један протокол за инвентарне књиге, протоколи Српског ученог друштва од 1864. до 1870. године, 600 примерака „Гласника“ књ. XII.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића, 1 л.

У горњем левом углу листа утиснут је меморандум: СТЕВАН П. ПОПОВИЋ КЊИГОВЕЗАЦ БЕОГРАД.

86-37. Београд, 22. јул 1871.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 332 гроша за повезивање књига Друштва, и то: 600 примерака „Гласника“, једну Каницову *Serbien*, тврде корице и 40 комада таблице.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића с белешком: „Наплаћено“, 2 л.

86-38. Београд, 31. август 1871.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 625 гроша за броширање књиге Дреперове *Историја умнога развића Јевроје*, и то 1.000 примерака.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића, 2 л.

На рачуну је с потписом његова белешка: „Наплатио у 10 # [дуката] цес[арских] по 60 гро[ша] – 600, свега 600“.

86-39. Београд, 20. новембар 1871.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 514 гроша за повезивање књига Друштва, и то: једна књига *Општи општиравнијељни грамајики* у тврдим корицама, 15 комада разних новина у меким корицама, 8 комада разних часописа у тврдим корицама, 1 „Вијенац“ у тврдим корицама и 600 примерака „Гласника“ XXXI.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића, 1 л.

86-40–63.

Извод трошкова Српског ученог друштва у 1871-ој за набавку канцеларијских потреба и књига, на прејисе и уређење библиотеке

Трошкови су исказани у 24 ставке с именима и презименима оних којима су издати и наведеним разлогом издавања, и то у укупном износу од 2.162 гроша.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 40 до 63.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Д.*

86-40. Београд 10. јануар 1871.

Бенедикт и друг – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за [Српско] учено друштво у Београду* од 68 гроша за 1 штамбиљ и 2 флаше мастила.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-41. Београд, 26. јануар 1871.

Јован М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Јована М. Марковића, лиферанија материјала канцеларијског за канцеларију Српског[е] ученог друштва* од 198 гроша за један рис хартије беле, један рис хартије плаве, две к. шпартацице и стотину коверата великих.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је и Марковићева потписана белешка: „примио у монети. 3 # [дуката] цесар[ска] здрав[а] по 60 гр[оша =] 180. 42 цванцике по 4 [=] 18 [укупно] 198 гр[оша] примио“,

86-42. Београд, 7. фебруар 1871.

Симон Ландау, клонфер – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 11 гроша за поправку лампе, једну канту за гас и једну оку гаса.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-43. Београд, 18. фебруар 1871.

Јован М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Јована М. Марковића, лиферанија материјала канцеларијског за Српско учено друштво* од 17 гроша и 10 пара за 25 коверата, једно стакло мастила и 4 пемзле.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-44. Београд, 12. април 1871.

[Главна српска књижара] – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Главне српске књижаре* за Народну библиотеку на 3 гроша и 4 паре плаћених амалину за подвоз и смештај касе.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-45. Београд, 16. април 1871.

Из трговине Богић Н. Стефановић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 6 гроша и 20 пара за 150 драма шпиритуса и ½ оке бир-креде за чишћење прозора.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-46. Београд, 19. април 1871.

Милан Алексић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 96 гроша за чишћење оцака, и то: 2 оцака за 6 месеци по 2 пута на месец од 1. октобра до 15. априла.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-47. Београд, 21. март 1871.

Браћа Николајевић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 7 гроша и 20 пара за 1 фунту свеће „Миликерц“ из Беча.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-48. Лајпциг, 27. фебруар/11. март 1871.

Књижара „Шмалер [Смолер] и Пех“ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун (Rechnung) за Српско учено друштво* од 18 талира и 15 крајцара за „Отечественныя записки“ за 1871.

Рачун, оригинал, попуњен, штампан на немачком језику, формулар, 1 л.

На рачуну је белешка С. Новаковића: „Исплаћено у 5 дук[ата] 11 цв[анцика] здр[авих] рачунајући дукат у 3 атн 5 сгр.“ и његов потпис.

86-49. Лајпциг, 25. април/7. мај 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 18,15 талира примљених од Српског ученог друштва за „Отечественныя записки“ за 1871.

Признаница, оригинал, немачки језик, 1 л.

86-50. Београд, 24. мај 1871.

Тома Милетић, послужитељ Народ[ног] музеја – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун о пољребу Милоша Стефановића, послужитеља Српског ученог друштва*, од 180 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-51. Београд, 30. јул 1871.

Дим[итрије] Данић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 12 гроша за један служавник с белешком „плаћено“, а испод тога без датирања:

Стеван Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Издаје рачун од 9 гроша за једну флашу 5/4 оке округлу и једну чашу за воду с белешком „Исплаћено“.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-52. Београд, 3. јул 1871.

Ђорђе Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за продато дело Ђуре Даничића *Рјечник из књижевних сѣарина срѣских*.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-53. Београд, 9. август 1871.

М[илојко] В. Поповић, руковатељ филијале варошкапијске – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из ѡродавнице број III Прве дружине за ѡѡрошњу за Срѣско учено друштво* од 21 грош за две фунте свећа „Аполо“ и три кутије шибица.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-54. Београд, 11. октобар 1871.

Јован М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из ѡрговине Јована М. Марковића, лиферанија маѡеријала канцеларијског за канцеларију Срѣско[г] ученог друштва[a]* од 28 гроша за један рис хартије.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с Марковићевом потписаном белешком: „Напла[ћено]“, 1 л.

86-55. Београд, 26. октобар 1871.

М[илојко] В. Поповић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из ѡродавнице број III Прве дружине за ѡѡрошњу за Срѣско учено друштво* од 22 грош и 20 пара за три фунте свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар на којем је белешка: „Наплаћено“, 1 л.

86-56. Београд, 24. новембар 1871.

Обрад Николајевић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Учевноме друштву* од 24 гроша за три стакла велика стављена у прозор на канцеларији.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-57. Београд, 28. фебруар 1871.

Милован Ђ. Глишић, техничар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва на име преписивања: 11 табака инвентара старих рукописа, 72 слова нацртаногa натписа на инвентару, 14 протокола, 14 натписа старих рукописа на листовима, 11 расписа за стечај за награду, 12 спроводних писама уз дипломе члановима.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 2 л.

86-58. Београд, 22. април 1871.

Милован Ђ. Глишић, техничар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 120 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за рад, и то: 52 слова на наслову списка Хисторијског архива, 18 великих писмена, 43 хисторијска писма, $\frac{1}{4}$ табака записника из 1859, 3 записника, 5 писама расписа дружинама за *Општин речник*, 1 писмо Бугарском књижевном друштву, $6\frac{1}{4}$ аутобиографије Милована Видаковића.
Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

86-59. Београд, 26. април 1871.

Лазар К. Лазаревић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 гроша чаршијских примљених од касира Српског ученог друштва за увођење у три инвентара друштвене библиотеке 80 комада књига.
Признаница, оригинал, аутограф Л. К. Лазаревића, 1 л.

86-60. Београд, 17. јун 1871.

Милован Ђ. Глишић, техничар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 110 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за рад, и то: 2 захвална писма Ј. Гавриловићу и Х. Ристићу, 9 записника, садржина „Гласника“ XII и књига за продају, 79 писама захвалних, 1,5 табак каталога књижевног архива, 2 листа натписа, једно писмо министру.
Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

86-61. Београд, 24. јул 1871.

Милован Ђ. Глишић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 181 грош и 30 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва и то за: 135 књига уведених у инвентар, 30 писмена исцртаних за каталоге, 14 писама заведених у списак Хисторијског архива, упутство и објаву Витковићу, I и II коректуру: *Обичаји у Босни*, *Логичке заблуде*, *Хисторијски развипак Српске цркве*, предговор М. Ракића.
Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

86-62. Београд, 15. новембар 1871.

Милован Ђ. Глишић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 90 гроша и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва, и то за: I и II коректуру по $\frac{1}{2}$ табака књиге *Хисторијски развипак српске цркве* и садржина Дреперове *Историје*, 42 књиге уведене у каталог библиотеке, 40 писмена за каталог, $6\frac{3}{4}$ табака записника Друштва, један лист инвентара старих рукописа, списак чланова.
Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

86-63. Београд, 1. октобар 1871.

Браћа Карапешиви – [Српском ученом друштву]
Издају *Рачун за Српско учено друштво од Браће Карапешивића* од 22
гроша за једну кутију пера.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-64–182.

Омот с белешком: „Ђ. Поштански издаци у години 1871.
1466 гр[оша] и 15 пара“.

86-64–72.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић
написао: „Бр. 48. Поште 40 гр[оша и] 35 п[ара] по 9 докумената“.

86-64. Лајпциг, 27. јун [18]71.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
S & P, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 458“ и белешка С. Но-
ваковића: „Поште 7 гр[оша] чарш[ијских]“

86-65. Београд, 3. јун 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Литерарном друштву
у Браилу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-66. Београд, 15. јун 1871.

Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft (Дунавско паробродско
друштво) – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен и послат пакет Бугарском литерарном
друштву у Браилу.
Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан форму-
лар, 1 л.
На листу је С. Новаковић написао: „За ношење и фрахт изда-
то 6 гр[оша] чарш[ијских]“

86-67. Лајпциг, 3. јун [18]71.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
S & P, ударен елипсаст, плава печат: „SCHMALER & PESH IN
LEIPZIG“, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 43“ и белешка С.
Новаковића: „Поште плаћено 8 гр[оша] чарш[ијских]“

86-68. Беч, 6. јун 1871.

Неутврђени – Српском ученом друштву

Преко Дунавског паробродског друштва шаље пакет књига.

Отпремница, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је залепљена поштанска марка од 5 крајцара и белешка: „за амалина 1.-20 пар[а]“

86-69. Београд, 4. јун 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо И. Срезњевском у Санкт Петербург и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-70. Београд, 4. јун 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо О. Бођанском у Москву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-71. Београд, 5. јул 1871.

Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft (Дунавско паробродско друштво) – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен и послат пакет Угарском историјском друштву у Пешту.

Потврда, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је С. Новаковић написао: „Пренос 6 гр[оша и] 30 п[ара]“.

86-72. Београд, 24. јун 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Владимиру Јовановићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-73–100.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић за 25 докумената написао појединачне износе датог новца и укупну суму од 308 гроша и 25 пара.

86-73. Београд, 10. април 1871.

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]
Обавештава да је „Писмо Академији бечкој у одговор да су примљене Друштву послате књиге 35 п[ара] чарш[ијских]“ дато.
Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-74. Београд, 1. март 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Академији художества у Минхен и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-75. Београд, 16. март 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен аманет у писму новац у злату вредности 204 гроша чаршијска да га пошаље Карлу Халму у Минхен и наплаћену поштарину 6 гроша и 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-76. Лајпциг, 21. март [18]71.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима S & P слабо отиснутим, налепница „aus Leipzig. D.=V.=U. 406“ и белешка С. Новаковића: „Поштарине 9 гр[оша и] 30 п[ара] чарш[ијских]“.

86-77. Београд, 17. март 1871.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругија београдски – Српском ученом друштву
Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена такса.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-78. Београд, 21. јануар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу у Требиње и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 грош и 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-79. Београд, 1. април 1871.

Ст[ојан] Новаковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Обавестио је да „Данас сам дао поштарине за пакет књига који је Српском ученом друштву дошао од Југославенске академије из Загреба двадесет (20) гр. чарш“ и потписао се.
Белешка, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-80. Београд, 18. март 1871.

Јован Петровић, писмоноша Поште београдске – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 181 грош и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за пакет књига који је враћен Друштву из Русије.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-81. Београд, 25. август 1870.

Српско учено друштво, Ст[ојан] Новаковић, секретар – И[змаилу] И[вановичу] Срезњевском, тајном саветнику, члану Царске академије наука

Податак да му је послат пакет књига

Товарни лист (Fracht-brief), оригинал, 1 л.

На листу су Новаковићева констатација: „Књиге у вредности 100 гр[оша] чарш[ијских]“, налепница: „Von BELGRAD 41“ и округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчица са страна, а на врху је звезда са зрацима.

Лист је с прилогом:

Београд, 28. фебруар 1871, Варшава 24. (26) фебруар, 4. и 11/23. март 1871.

Преписка поводом слања пакета с књигама

Писма (4), оригинали, руски и немачки језик, 2 л. (канапом повезани с товарним листом)

86-82. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Заточника“ у Сиску и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-83. Београд, 9. јануар 1871.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић] ђумругџија београдски – Српском ученом друштву

Издаје потврду да је из Ђумрука београдског експедиран пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-84. Лајпциг, 24. јануар 1871.

Неутврђени – Serbische Gelehrten Gesellschaft (Српском ученом друштву)

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси је правоугаон, црвен воштани печат преломљен на три дела с нечитљивим иницијалом, налепница „aus Leipzig. V.= 1. 285“ и белешка С. Новаковића: „Поште 10 гр[оша] чарш[ијских]“

86-85. Београд, 22. јануар 1871.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], Ђумругија београдски – Српском
ученом друштву

Издаје потврду да је из Ђумрука београдског експедована пошилика
из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-86. Београд, 24. јануар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Антонину Јарославу
Вргатку у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35
пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-87. Београд, 24. јануар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Измаилу Ивановичу
Срезњевском у Санкт Петербург и наплаћену таксу за писмо и препоруку
од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-88. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Виен-
ца“ у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25
пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-89. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Пан-
чевца“ у Панчево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и
25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-90. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Заставе“
у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-91. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Нацио-
нала“ у Задар и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-92. Београд, 7. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Народа“ у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-93. Београд, 1. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ивану Антуновићу у Калочу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-94. Београд, 15. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Српској новосадској гимназији у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-95. Београд, 15. фебруар 1871.

Београдска пошта – Народној библиотеци (Срп[ском] уч[еном] друштву)

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 60 гроша чаршијских да га пошаље Новосадској српској гимназији у Нови Сад и наплаћену поштарину 9 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-96. Београд, 15. фебруар 1871.

Београдска пошта – Народној библиотеци (Срп[ском] уч[еном] друштву)

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплаћену поштарину 18 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-97. Лондон, 12. фебруар 1871.

М[ита] Ракић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Адресован празан коверат, 1 л.

На њему је С. Новаковић написао: „Потрошено 7 гроша 20 пара. У овом је писму дошао насловни лист и предговор за Дрепера.“

86-98. Лајпциг, 22. април 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
 Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
 На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
 S & P, налепница „aus Leipzig. В.= 1. 446“ и белешка С. Но-
 ваковића: „Плаћено поште 8 гр[оша] чарш[ијских]“.

86-99. Београд, 17. фебруар 1871.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
 Издаје потврду за примљен аманет у писму новац у злату вредно-
 сти 1.200 гроша чаршијских да га пошаље Вуку Врчевићу у Требиње пре-
 ко Рагузе (Дубровника) и наплаћену поштарину 6 гроша и 5 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-100. Београд, 19. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Петру Матковићу у
 Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 25 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-101–122.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић
 за 24 документа написао појединачне износе датог новца и укупну суму
 од 213 гроша и 5 пара.

86-101. Лајпциг, 14. септембар 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
 Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
 На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
 S & P, ударен елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH IN
 LEIPZIG“, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 553“ и белешка С.
 Новаковића: „Поште 7 гр[оша] чарш[ијских]“.

86-102. Београд, 13. септембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану Данићу у Ци-
 рих и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-103. Београд, 16. октобар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу
 у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-104. Београд, 12. новембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу
у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-105. Лајпциг, 23. октобар [18]71.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
S & P, ударен елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH IN
LEIPZIG“, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 88“ и белешка: „по
поштанском рецепису наплаћена такса пош[танска] 20 гр[о-
ша и] 10 па[ра] писмоноша А. Станић“.

86-106. Београд, 26. октобар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану Данићу у Ци-
рих и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-107. Београд, 2. новембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу
у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-108. Београд, 7. новембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу
у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-109. Београд, 18. децембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо М. П. Погодину у
Москву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-110. Београд, 15. децембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Кости Угринићу у
Стару Градишку и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25
пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-111. Београд, 15. децембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Хаџи Ристи Ристићу
у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-112. Београд, 15. децембар 1871.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
Наводи да је дато „За писмо др В. Богишићу 5 ½ гр[оша] чарш[иј-
ских]“.
Белешка, оригинал, 1 л.

86-113. Лајпциг, 17. децембар 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.
На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
S & P, налепница „aus Leipzig. D.=V.=U. 340.“ и белешка С.
Новаковића: „Поштарине 10 гроша“.

86-114. Београд, 1. децембар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Валтазару Богишићу
у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 6 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-115. Београд, 24. новембар 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 80 гроша чаршијских да га пошаље „Шмалеру [Смолеру] и
Пеху“ у Лајпциг и наплаћену поштарину 19 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-116. Беч, 24. новембар 1871.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље Академији наука у Беч и
наплаћену поштарину 20 гроша и 15 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-117. Београд, 19. новембар 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом
друштву]
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 200 гроша чаршијских да га пошаље Југославенској академији
у Загреб и наплаћену поштарину 46 гроша и 15 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-118. Београд, 19. новембар 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплаћену поштарину 46 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-119. Београд, 19. новембар 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Лују Лежеу у Праг и наплаћену поштарину 46 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-120. Београд, 24. новембар 1871.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Наводи да је плаћен „Бечкој академији одговор о примљеним књигама 35 пара“.

Белешка, оригинал, 1 л.

86-121. Лајпциг, 27. новембар 1871.

[„Шмалер [Смолер] и Пех“]– Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су елипсаст, бордо воштани печат без било каквих отисака, налепница „aus Leipzig. V.= G 1. 551“ и белешка С. Новаковића: „Поште 7 гр[оша] чарш[ијских]“.

86-122. Београд, 10. фебруар 1871.

[Одбор Српског ученог друштва – Министарству финансија]

Даје признаницу на 1.440 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија по буџету за 1871. годину за рачун плате секретара.

Даје признаницу на 14.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија по буџету за 1871. годину као државну помоћ Српском ученом друштву

Даје признаницу на 5.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија по буџету за 1871. годину као државну помоћ Српском ученом друштву за испитивање и саопштавање о садашњем стању српског народа и српских земаља.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

86-123–161.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић за 40 докумената написао појединачне износе датог новца и укупну суму од 431 грош и 20 пара.

86-123. [Београд, 1871]

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 и по гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва што је платио за ношење и експедовање књига на агенцији, и то амалину 3,20 гроша и агенцији за фрахт 3 гроша.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-124. Пешта, 22. мај 1871.

Ф. Гајслер из Прага – Српском ученом друштву

Преко Дунавско-паробродског друштва шаље пакет књига.

Отпремница, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је залепљена поштанска марка од 5 крајцара и белешка: „За порто 40 гр[оша] чарш[ијских]. Амалу 4 гр[оша] чарш[ијска =] 44“.

86-125. Београд, 19. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо В. Богињаку [Валтазару Богишићу] у Одесу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-126. Београд, 7. мај 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у писму новац у злату вредности 720 гроша чаршијских да га пошаље Сими Љубићу у Загреб и наплатила је поштарину 5 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-127. Београд, 29. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Хаџи Ристи у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-128. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Цесарско-краљевском географском друштву у Беч и наплатила је поштарину 11 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-129. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Краљевској баварској академији наука у Минхен и наплатила је поштарину 9 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-130. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Краљевској пруској академији знања у Берлин и наплатила је поштарину 13 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-131. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље мађарском „Кишфалуд“ друштву у Пешту и наплатила је поштарину 17 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-132. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци препарандијској у Сомбор и наплатила је поштарину 5 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-133. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци српске школе у Карлштату (Карловцу) и наплатила је поштарину 13 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-134. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Краљевском институту наука у Венецију и наплатила је поштарину 16 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-135. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Матици српској у Баутцен (Будишињ) и наплатила је поштарину 10 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-136. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 120 гроша чаршијских да га пошаље Мађарској академији наука у Пешту и наплатила је поштарину 19 гроша и 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-137. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Академији наука у Беч и наплатила је поштарину 15 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-138. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Стевану Ђурчићу у Беч и наплатила је поштарину 8 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-139. Београд, 21. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Југославенској академији у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 10 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-140. Београд, 19. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Сергеју Михайловичу Соловјеву у Москву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 12 гроша.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-141. Београд, 19. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Петру Будманију у Дубровник и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-142. Београд, 21. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 200 гроша чаршијских да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је поштарину 68 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-143. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 50 гроша чаршијских да га пошаље Матици словенској у Лајбах (Љубљану) и наплатила је поштарину 13 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-144. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 80 гроша чаршијских да га пошаље Јосипу Јурју Штросмајеру у Ђаково и наплатила је поштарину 13 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-145. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Карловачкој српској гимназији и наплатила је поштарину 13 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-146. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље Стевану Ђурчићу у Беч и наплатила је поштарину 18 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-147. Београд, 22. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ђури Даничићу у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-148. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Српској гимназији у Нови Сад и наплатила је поштарину 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-149. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Стојану Новаковићу [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплатила је поштарину 12 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-150. Београд, 22. април 1871.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 200 гроша чаршијских да га пошаље Српској карловачкој гимназији и наплатила је поштарину 6 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-151. Београд, 18. април 1871.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша чаршијских да га пошаље Бугарском ученом друштву у Браилу и наплатила је поштарину 8 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-152. Београд, 18. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовановићу и Павловићу у Панчево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-153. Београд, 18. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Бугарском литерарном друштву у Браилу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-154. Београд, 13. април 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Српском ученом друштву у Пешту и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-155. Београд, 20. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Стевану Сулцеру у Винковце и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-156. Београд, 26. фебруар 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље Академији наука у Минхен и наплатила је поштарину 13 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-157. Лајпциг, 3. март 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима S & P, налепница „aus Leipzig. D.=B.=U. 660“ и белешка С. Новаковића: „Плаћено за пошту 6 гр[оша] чарш[ијских]“.

86-158. Лајпциг, 19. мај 1871.

„Шмалер [Смолер] и Пех“ – Српском ученом друштву

Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима S & P слабије утиснутим, налепница „aus Leipzig. D.=B.=U. 373“, белешка С. Новаковића: „Поште плаћено 8. гр[оша] чарш[ијских]“, а са друге стране белешка: „Поштанска такса наплаћена 7 гроша чарш[ијских] Београд 13/5. 1871. Панић“.

86-159. Београд, 19. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Павлу Коићу у Будим и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-160. Београд, 26. април 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву,
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Лују Лежеу у Праг и напла-
тила је поштарину 14 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-161. Београд, 19. фебруар 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Франу Хаверу Коху
[Фрањи Ксаверу Кухачу] у Осиек и наплаћену таксу за писмо и препору-
ку од 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-162. Београд, 31. децембар 1871.

Део омота на којем је С. Новаковић написао: „31. децембра 1871.
Бр. 91/1871. Поштански документи о експедицији књига“, па је наведено
пет појединачних цена и укупан износ од 1.238 гроша и 20 пара чаршиј-
ских, 1 л.

86-163–171.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић
за „9 докумената“ написао појединачне износе датог новца и укупну суму
од 122 гроша и 5 пара.

86-163. Београд, 8. август 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо професору Викенти-
ју Макушеву у Варшаву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 9
гроша и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-164. Лајпциг, 20. август 1871.

S & P (Schmaler & Pech) („Шмалер [Смолер] и Пех“) –
Serbische Gelehrten Gesellschaft (Српском ученом друштву)
Адреса пакета у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси су елипсаст, бордо воштани печат с иницијалима
S & P, ударен елипсаст, плав печат: „SCHMALER & PECH IN
LEIPZIG“, налепница „aus Leipzig. В. = 1. 249“ и белешка:
„Поште 10 гр[оша и] 20 п[ара] чарш[ијских]“.

86-165. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]
Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Матици словенској у Лај-
бах (Љубљану) и наплатила је поштарину 8 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-166. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] учен[ом] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 60 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци гимназије у Карловац и наплатила је поштарину 4 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-167. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 80 гроша чаршијских да га пошаље библиотеци богословској у Ђаково и наплатила је поштарину 8 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-168. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 120 гроша чаршијских да га пошаље Српској гимназији у Нови Сад и наплатила је поштарину 6 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-169. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Управи реалке у Панчево и наплатила је поштарину 3 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-170. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 140 гроша чаршијских да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је поштарину 42 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-171. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплатила је поштарину 28 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-172 – 182.

Омот у којем су наведени документи. На њему је Стојан Новаковић за „11 докумената“ написао појединачне износе датог новца и укупну суму од 163 гроша и 5 пара.

86-172. Београд, 13. јул 1871.

Д[имитрије] Јовановић, казначеј (благајник) у одсуству Ђу-мругије београдског – Српском ученом друштву

Даје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет ствари из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-173. Београд, 31. август 1871.

Београдска пошта – Српском уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша чаршијских да га пошаље Варшавском универзитету и не наводи плаћену поштарину.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-174. Београд, 31. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 150 гроша чаршијских да га пошаље „Шмалеру [Смолеру] и Пеху“ у Лајпциг и наплатила је поштарину 39 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-175. Београд, 31. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] др[уштву]

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 210 гроша чаршијских да га пошаље др Лују Лежеу у Праг и наплатила је поштарину 28 гроша и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-176. Београд, 31. август 1871.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Варшавском универзитету и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-177. Београд, 23. јул 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Управи Краљевског шумарског друштва у Крижевце и наплатила је поштарину 13 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-178. Београд, 23. јул 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Панчевачкој великој реалци и наплатила је поштарину 3 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-179. Београд, 23. јул 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 60 гроша чаршијских да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је поштарину 30 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-180. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Матици далматинској у Задар и наплатила је поштарину 28 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-181. Београд, 23. август 1871.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Матици српској у Нови Сад и наплатила је поштарину 4 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

86-182. Цирих, 14. јул 1871.

Јован Данић – Стојану Новаковићу

Шаље један пакет рукописа из Цириха у Београд.

Декларација, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и француски језик, 1 л.

На декларацији је елипсаст, бордо воштани печат у којем су утиснути писани иницијали К. Д.

86-183–194.

Извод трошкова на њлајџу секретару Српског ученог друштва у 1871-ој.

Трошкови су исказани по броју признаница 12 пута по 257 гроша у укупном износу од 3.084 гроша чаршијска, а ту је констатација да је за то толико примљено из државне касе.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 183 до 194.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Е.*

86-183. Београд, 23. јануар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јануар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-184. Београд, 23. фебруар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за фебруар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-185. Београд, 23. фебруар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за март 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-186. Београд, 24. април 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за април 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-187. Београд, 24. мај 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за мај 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-188. Београд, 25. јун 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јун 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-189. Београд, 25. јул 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за јул 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-190. Београд, 23. август 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за август 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-191. Београд, 23. септембар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за септембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-192. Београд, 26. октобар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за октобар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-193. Београд, 25. новембар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату секретарску за новембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-194. Београд, 21. децембар 1871.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за децембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-195–206.

Извод шрошкова Српског ученог друштва на плату послиужнику у 1871-ој год[ини].

Трошкови су исказани по броју признаница 12 пута по 240 гроша и укупном износу од 2.880 гроша чаршијских.

Рачун, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

Рачун је омот у којем су документа број 86 [66] с подбројевима од 195 до 206.

На полеђини другог листа означен је као: *Извод Ж.*

86-195. Београд, 23. јануар 1871.

Милан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јануар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-196. Београд, 23. фебруар 1871.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за фебруар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-197. Београд, 23. март 1871.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за март 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-198. Београд, 22. април 1871.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених од секретара Стојана Новаковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за април 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-199. Београд, 23. мај 1871.

Милан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 дуката примљена од секретара Стојана Новковића из касе Српског ученог друштва као припадајућу плату за мај 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-200. Београд, 26. јун 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јун 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-201. Београд, 26. јул 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јул 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-202. Београд, 26. август 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за август 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-203. Београд, 26. септембар 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за септембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-204. Београд, 25. октобар 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за октобар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-205. Београд, 23. новембар 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за новембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-206. Београд, 18. децембар 1871.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за децембар 1871.

Признаница, оригинал, 1 л.

86-207. Београд, 16. фебруар 1871.

[Потпис нечитак] – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 20 гроша за 10 рифа платна.

Рачун, оригинал, 1 л.

86-208. Београд, 22. фебруар 1871.

Јован Сњетиви, тишлер – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 24 гроша чаршијска за два сандука за књиге.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-209. Београд, 20. август 1871.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду од Јевте М. Павловића* од 96 гроша чаршијских за један рис пак-хартије велике.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-210. Београд, 27. октобар 1871.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за [Српско] учено друштво у Београду од Јевте М. Павловића* од 20 гроша чаршијских за осам клупчади канапа.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

86-211. Београд, 18. новембар 1871.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у месџу од Јевте М. Павловића* од 12 гроша чаршијских за три клупчета дебелог канапа.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „19/11. [1]871 Наплаћ[ено]“, 1 л.

86-212. Београд, 31. август 1871.

Из трговине Милије Кара–Стојановића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун Српском ученом друштву* од 15 гроша за пет американа.
Рачун, оригинал, 1 л.

1872. ГОДИНА

1. Београд, 3. јануар 1872.

Мита Ракић, Ст[еван] Поповић, чланови Одсека истор[ијског и] државничког – Одсеку историјском и државничком

Одређени одлуком Одсека да прегледају чланак редовног члана Чедомиља Мијатовића под називом *Студије за историју српске трговине XIII и XIV века*, чланак III и IV, наводе да су га прочитали и прегледали. Налазе да је, као и претходни, врло важан и драгоцен материјал за српску културну историју старијег доба. Треба да уђе у „Гласник“ и да се награди с осам дукага од табака.

Реферат, оригинал, аутограф С. Поповића с аутографом потписа М. Ракића, 1 + (1) л.

2. Кнежевац, 4. јануар 1872.

М. Обрадовић, суплент реалке – Српском ученом друштву

Обавештава да Књажевачка реалка хоће да набави све „Гласнике“ за школску књижницу. Истиче да их многи заводи добијају бесплатно, па би и Књажевачка реалка да зна хоће ли их добити бесплатно или, ако неће, хоће ли јој се дати проценат који се књижари уступа. То јој је потребно да зна пре него што поручи, па моли Друштво да је о томе извести.

Писмо, оригинал, аутограф М. Обрадовића, 1 л.

3. Раковац (код Карловца), 4/16. јануар 1872.

Учитељски збор Велике царско-краљевске реалке, Шоштарих, равнатељ – Српском ученом друштву

Уверени да је смер радње Српског ученог друштва „ширење књиге и науке у свим крајевима ће се српски збори“ усуђују се да замоле Друштво да библиотеци реалке у Раковцу поклоне по једом примерак својих књига. Напомињу да је и Југославенска академија у Загребу поклонила њиховој библиотеци књиге, па се надају да ће то учинити и Српско учено друштво.

Писмо, оригинал, 2 л.

4. Београд, 13. јануар 1872.

Г[аврило] Витковић, професор – [Српском ученом друштву]

Предлаже владику будимског Арсенија Стојковића за почасног члана Српског ученог друштва за услугу коју је у свакој прилици учинио

њему као изасланику Друштва у истраживању историјских података важних за прошлост српских иселјеника у Угарској.

Предлог су потписали и Владимир Јовановић, Стојан Бошковић, а са стране графитном оловком написано је и Сима Лозанић.

Предлог за избор, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

5. Беч, 1/13. фебруар 1872.

[Огњеслав] Утјешеновић [Острожински], д[ржа]в[ни] сав[ет-
ник] – љубазном пријатељу [Стојану Новаковићу]

Обавештава га да је примио његово писмо и одговара да зна шта може очекивати од њега у предмету који му је тражен (истраживање грађе за српску историју у бечким архивима). Наводи да, што се тиче народног напретка српског, жели у послу истраживања народне прошлости у архивима бечким допринети колико буде могао и уколико му то неби одвише посла задало, јер на опширне студије такве врсте не може се одважити. Обишао је све архиве да се информише где и шта има што се односи на време и предмет дотичних историјских истраживања. То су: 1. К. К. Geheimes Haus-Hof und Staats-Archiv под управом Министарства спољних послова. Директор је државни саветник Арнетовић и дао је дозволу да може кад хоће истраживати и наредбу да се стави у евиденцију шта у том архиву има што се односи на предмет. Ту се налазе уопште дипломатска акта, посебно на „турском“ и није све заједно; 2. К. К. Kriegsarchiv управом министарства војног где су два одељења. У првом има доста ратних извештаја о турским бојевима, а у другом неразврстаних административних, па су обећали да ће уопштено констатовати да ли и ту има нешто за предмет; 3. К. К. Archiv des Ministeriums des Innern из времена постојања сједињене Дворске канцеларије; 4. Archiv des К. К. finanzministeriums су у оба архива рекли да ће бити таквих ствари, али да ће се то морати констатовати за неко време. Тако је дознао где се шта тражити може. Истиче да ће то бити важно и да је најбоље те списе преписати. Он би назначио шта би се требало преписати, а остало је посао писара, који би морао да буде човек интелигентан и Србин. Део архива, посебно онај који се односи на српске послове у Угарској, излучен је и послат у Пешту, али неће све што се тиче „Турске“. У архиву Ратног министарства има ставри које се чувају под насловом Neoacquistica, списи о покрајинама новозадобијеним у Турској, па и о Србији, што би било најважније, само ако није уништено. Саветује га да за сада буде задовољан оним што му је саопштио, а даље како буде могао. Обавештава га да ће Вуков немачко-српски речник добити чим лађе крену низ Дунав. И за издавање књижевне оставштине Вукове скупио је новчана средства, „више од несрбаља него ли од Србаља! Како ћете виђети из главног рачуна штампаног уз ову књигу; најлошије се држала Србија код ове прилике, пошто, осим ученог друштва, г. Ристића и некога човјека из Јадра, ни жива душа с те стране не потпоможе ово подузеће моје – на које сам ја као један од најпоследњијех знанаца Вуковијех баш и најмање обвезан био“. Књижара Лазаревић тражи 25% користи за себе, па не зна како у Београду с књижарама пролазе и колико

им уступају, али у Бечу, уз превелике трошкове штампања, неби било могуће извадити само трошак када би се књижарама уступала толика корист. Моли га да му разреши ту загонетку и захваљује на послатом „Косову“, које је примио.

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф О. У. Острожинског, 4 л.

6. Београд, 6. фебруар 1872.

Јов[ан] Гавриловић – господину [Стојану Новаковићу]

Обавештава да је прочитао Утјешеновићево писмо које му је послао, враћа га и говори о актима неоаквистике. После закљученог Мира у Сремским Карловцима 1699. Влада је основала *Comissio neoaquistica* и вршила је свој посао у Осијеку. Препоручено јој је да позове све спахије који су имали спахилуке у Срему и Славонији пре турског завојевања да докажу документима своје право на спахилуке. Ако то докажу, да плате део трошкова што су Турци истерани, па своје спахилуке натраг да поврате. Тако је и гроф Дежефи тражио Осијек, али није могао доказати својину и своје право није напустио, него је и 1811. протествовао када је Осијек на скупштини у Пожуну записан као слободна краљева варош. Напомиње му да, када буде писао Утјешеновићу, ако нађе за потребно, може му саопштити његову примедбу о комисији.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Гавриловића, 2 л.

7. [Београд, после 18. фебруара а пре 13. марта 1872]

Српско учено друштво – проф. Стевану Р. Поповићу, проф. Гаврилу Витковићу, проф. Мити Ракићу, Кости Магазиновићу, Светозару Ј. Никетићу и Љубену Каравелову

Обавештава С. Р. Поповића, Г. Витковића, М. Ракића и К. Магазиновића да су изабрани за редовне чланове Српског ученог друштва и шаље им дипломе за то чланство с молбом да одговоре да ли су их примили и ком одсеку желе да приступе, а С. Ј. Никетића и Љ. Каравелова обавештава да су изабрани за дописне чланове Српског ученог друштва.

Писмо, концепт, непотписан, аутограф С. Новаковића, 1 л.

8. Шабац, 1. март 1872.

Мита Ракић, редовни члан – Српском ученом друштву

Обавештава да је био срећан што је примио диплому за редовно чланство у Српском ученом друштву Захваљује на сјајном одликовању и моли да га уврсте међу чланове у Одсеку историјско државничком у ком мисли да суделује у друштвеној радњи.

Писмо, оригинал, аутограф М. Ракића, 2 л.

9. Москва, 1. март 1872.

Славянскій благотворительный комитетъ въ Москвѣ (Словенски добротворни комитет у Москви), Нил Попов, секретар – господину [Јанку Шафарику]

Обавештава га да је комитет политехничке изложбе у Москви са задовољством саслушао саопштење о жељи Српског ученог друштва да на изложбу пошаље скупљене снимке старих српских слика и планова старих српских грађевина у византијском стилу. Пожељно је да у Москву колекција дође најкасније до првих дана маја и биће у Архитектурном одељењу изложбе. Ако не пошаље до тога времена, Друштво може с више појединости послати колекцију на Трећи конгрес руских археолога који ће бити у Кијеву августа 1874. и позивнице ће у своје време бити послате свим словенским земљама. Било би добро ако би Друштво стигло да пошаље колекцију на Московску изложбу, а може је слати и на њега. У сваком случају, молба Друшта је веома обрадовала московске уметнике и археологе. Књиге које је оно послало још нису стигле у Москву, а у марту ће он послати њихове књиге. Први пут су се пријавили и желе размену са Српским ученим друштвом Правнички лицеј у Јарослављу и Друштво истраживача природе у Харкову, па да то има у виду при следећем слању књига. Харковско друштво жели да има сва издања др Панчића.

Писмо, оригинал, руски језик, аутограф Н. Попова, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу је штампан меморандум друштва.

10. Београд, 2. март 1872.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву,
Одсеку за историјске и државне науке

Обавештава Одсек да је имао на уму две ствари када је писао извештај о истраживању историјске грађе за прошлост српских одсељеника: прво, да задовољи очекивања Друштва, а друго, да с успесима истраживања што пре и боље упозна посебно људе који својим позивом као посланици Српског народног сабора решавају о најважнијим интересима нашег народа у Угарској и имају да промишљају о његовој будућности. Зато је дат много већи обим. Истиче да ће бити добит за осветљавање односа у животу нашег народа у Угарској ако се састав прими и штампа у „Гласнику“. Ако се то уради, заузврат ће он уступити у својину Друштва шест важних рукописних књига јеромонаха Гаврила Стевановића које је набавио о сопственом трошку.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

11. Београд, 5. март 1872.

Свет[озар] Ј. Никетић, супленат Лозн[ичке] реалке – Српском ученом друштву

Обавештава да је послату му диплому за чланство примио и да ће по могућству избор што боље и достојанственије оправдати.

Писмо, оригинал, аутограф С. Ј. Никетића, 2 л.

12. Београд, 6. март 1872.

Стеван Поповић, проф[есор] Вел[ике] школе – Ј[анку] Шафарику, члану Држ[авног] савета, председнику Српског ученог друштва

Обавештава да је примио диплому којом је изабран за члана Српског ученог друштва и моли да га уврсте у Одсек за науке историјске и државничке.

Писмо, оригинал, аутограф С. Поповића, 2 л.

На другом листу, коверти, је оштећен и преломљен на два дела правоугаони, црвени воштани печат у којем су утиснути иницијали.

13. Београд, 6. март 1872.

К[оста] Магазиновић – господину президенту [Јанку Шафарику, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио писмо послато 27. фебруара којим је извештен да је изабран за редовног члана Српског ученог друштва, као и диплому за чланство. Моли да га упише у Одсек државничко-историјски.

Писмо, оригинал, аутограф К. Магазиновића, 2 л.

14. Беч, 14/26. март 1872.

[Огњеслав] Утјешеновић [Острожински] – љубезном пријатељу [Стојану Новаковићу]

Наводи да је обећао да ће писати када претражи бар површно архиве и списе који се односе на време управе у Србији из година принца Евгенија Савојског и о томе успеху јавља. Има дипломатских писама у царском тајном архиву и њих може прегледати кад хоће. У одељењу архива Војног министарства под титулом „Neoaquistica“ нашао је четири велике фасцикле званичне кореспонденције између управитеља „Краљевине“ Србије и Дворског ратног већа од 1703. до 1740. И у Министарству финансија нашао је три-четири фасцикле те грађе, од којих је једна о зидању тврђаве београдске. Ту има и статистичких прегледа. Акта о Србији у војном архиву посебно су регистрована и излучена. Последњих година Мађарима је предато „којешта“. Питање је ко ће и како студирати те списе. Пресудити шта је важно, а шта не. Шта треба Друштву, а шта не. Њему је тешко да се одважи на такав рад иако увиђа важност и корист његову, а и врата су му свуда отворена. Истиче да би највише волио да има неког другог ко би под његовим упутством то урадио да се он не мучи и да не дангуби, као и да Друштво тачно назначи и прецизира оно што се жели постигнути. Очекује одговор на прво писмо и чује да књијар Лазаревић продаје Вукове књиге уз 10% добити, а од њега тражи 25% и да га неко у „Младој Србадији“ кори што ништа не пише.

Писмо, оригинал, аутограф О. Утјешеновића, 3 л.

15. Турчиански Свети Мартин, 26. март 1872.

Вилијам Паулини Тот – Српском ученом друштву

Обавештава да је јуче добио диплому почасног члана Српског ученог друштва које га је 6. фебруара 1869. изабрало За тако неочекивано и велико означавање својих скромних заслуга за словенску литературу захваљује и част му је да пошаље своја три портрета. Један за Друштво, други председнику Јанку Шафарику, а трећи секретару Стојану Новаковићу.

Писмо, оригинал, словачки језик, аутограф В. П. Тота, 1 + (1) л.

16. Београд, 22. април 1872.

Одбор Српског ученог друштва – Управи фондова

Обавештава Управу фондова да јој је Одбор 12. априла 1869. послао 100 дуката или 6.000 гроша чаршијских на руковање и примљени су 14. априла те године. По одлуци скупа Друштва тај новац ваља употребити на трошкове Друштва у 1872. Зато Одбор моли Управу фондова да благајнику Друштва јави ког дана може доћи да тај новац и интерес прими.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

17. Београд, 24. април 1872.

Д[имитрије] Матић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Препоручује Друштву да му до краја маја поднесе пројект свог буџета састављен за 1873. рачунску годину, у којем треба да буду назначене све потребе које би се према садашњем буџету предвиђале.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Матића, 1 л.

18. Београд, 12. мај 1872.

Стојан Новаковић, Милорад П. Шапчанин, референти – Одсеку филолошком и филозофском Српског ученог друштва

Наводе да им је Одсек давно поверио на преглед збирку народних песама под насловом *Јуначке херцеговачке њјесме које само Србљи њурскоџа закона њјевају*. Истичу да у песамама има новина, али не толико да би, по њиховом мишљењу било довољно да их изда Српско учено друштво и уз опширније образложење предлажу да се збирка одбије и да је Друштво не штампа.

Реферат, оригинал, аутограф С. Новаковића с аутографом Шапчаниновог потписа, 2 л.

19. Београд, 15. мај 1872.

Љубомир Каљевић, Глиша Гершић – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Обавештавају да су прочитали чланк Владимира Јовановића *Ойшћина* који им је Одсек дао на преглед. Наводе да је аутор ставр про-

учио и чланак с пажњом израдио и опширније излажу како. Има појединости у извођењу из постављеног начела и пресуђивању неких историјских појава с којима се не могу потпуно сложити, али су ипак мишљења да чланак по напредности свог научног погледа заслужује да се штампа у „Гласнику“. „Ми мислимо да наше можда и различно мишљење у некој појединости не може и не треба да буде мерило за научну вредност некога чланка, ако је он иначе на основу савремене науке израђен, јер постоје многа питања која нису ни у самој науци још коначно решена, него се још о њима спори. Ту је доцнијој критици отворено поље.“ Сматрају да чланак треба наградити с 8 дуката од штампаног табака.

Реферат, оригинал, аутограф Г. Гершића с аутографом Каљевићевог потписа, 1 + (1) л.

20. Београд, 17. мај 1872.

Владимир Јакшић, „покорниј члан“ – Одсеку државничко-историјском Српског ученог друштва

Наводи да је по закључењу Одсека од 5. маја 1872. прегледао већи део *Полијичког речника* Владимира Јовановића, редовног члана, који је као продужење истог дела под словом В на оцену поднео. Дело је мешовите природе.. Има у њему, поред превода зналачки посрбљених, и много оригиналних чланака и ставова, па заслужује „да света угледа“ и да се боље награди него пртходна свеска, бар пет дуката по штампаном табаку.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 + (1) л.

21. Биоград, 27. мај 1872.

Архимандрит Нићифор Дучић, редовни члан – Историјском и државничком одсеку Српског уч[еног] друштва

Извештај

Обавештава да је прегледао трећу свеску (слово В) *Полијичког речника* Владимира Јовановића и изјављује да је према разноликој садржини и замашности посла, који изискује много научне припреме и општег знања, израђен марљиво и с научном озбиљношћу. У појединостима има понегде погрешних тврђења и ту наводи неке примере и објашњава их. Има и сувише строгих осуда, а и других опаски. Све то оставља писцу на вољу да ли да их усвоји или одбаци. Свеска је добро урађена и биће од користи многим читаоцима, а нарочито оним који не знају ниједан страни језик. Мишљења је да Друштво треба да да помоћ за свеску као што се даје за најбоље преводе по табаку.

Извештај, оригинал, аутограф Н. Дучића, 2 л.

22. Београд, 27. мај 1872.

Гаврило Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је добио уверење од председника Матице српске др Јована Суботића да ће га и Матица српска потпомоћи да би

отпочети рад на истраживању историјских писмених споменика у Угарској могао продужити. Ако је жеља и Српског ученог друштва да га помогне у том предузећу, као што је и прошле две године помагало, моли га да реши и одреди помоћ и услове по којима би имао овогодишњи рад предузети.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

23. Нови Сад, 3. јун 1872.

Др Стеван Павловић, потпредседник Матице српске, Јован Бошковић, заменик секретара – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да је на седници Књижевног одељења Матице српске од 31. маја изнет предлог Стојана Бошковића да се изда заједнички научни речник на српско-хрватском, бугарском и словенском језику трудом и трошком учених друштава на словенском југу. Томе замашном и значајном послу на путу стоје велике сметње, па су нека друштва одговорила да на то не могу пристати, а нека пристају. Ради тога и тешњих књижевних веза и заједнице књижевне скуп књижевнички Матице српске одлучио је позвати сва учена друштва на словенском југу и поједине књижевнике који имају вољу на састанак и договор у Осијек као географски згодно место, 3/15. августа. Учена друштва могла би да буду представљена изасланицима, па ако би Српско учено друштво пристало на предлог, моле да их што пре обавесте.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа С. Павловић и Ј. Бошковића, 2 л.

24. [Београд, до 8. јуна 1872]

К[оста] Алковић, проф[есор] Велике школе, члан [Српског] учен[ог] друштва – [Одсеку јестаственичком и математичком]

Обавештава да је по одлуци Одсека прочитао *Принос за географију Србије* I, Јована Драгашевића и нашао да „тај спис садржи у себи заиста врло много ваљаних дата за потпуну географију Србије“ које је помоћу доброг инструмента покупио, све што је за рачунање било израчунао је и добрим редом је изложио.

Реферат, оригинал, аутограф К. Алковића.

Београд, 8. јун 1872.

М[ихаило] Г. Панић, професор Арт[илеријске] школе, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Одсеку јестаственичком и математичком]

Извештава да је и он прегледао чланак и нашао да заслужије да се у „Гласник“ прими пошто писац учини неке мање исправке и допуне на које је упозорен и обећао је да ће их учинити. Сматра да за чланак треба да му се да награда од 15 дуката, јер ће бити до два табака, а мешавина је оригинала и превода.

Реферат, оригинал, аутограф М. Г. Панић, 1 л.

25. Београд, 8. јун 1872.

Одбор Српског ученог друштва – његовом високопреосвештенству господину митрополиту српском Михаилу

Обавештава га да је Одсек уметнички предузео да испита и прекопира стару српску, посебно црквену уметност. Ради тога два члана Одсека походила су неке манастире у Србији и поднела извештај о резултатима свог рада, којима су сви који су их погледали задовољни. Они ће по истом послу бити послати поново и ценећи важност посла и желећи да се што више уради Друштво је одредило и два пута већу помоћ од лањске. Њихов посао би се јако унапредио, можда би се указала прилика да се и какви важни проналасци учине када би имали овлашћење да по манастирима у које дођу могу отварати крипте и скровнице. Зато Одбор моли митрополита да о тој ствари размисли и да учини потребне кораке да би се изасланицима издало овлашћење.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

26. Београд, 8. јун 1872.

Одбор Српског ученог друштва – његовом високопреосвештенству господину митрополиту српском Михаилу

Обавештава га да је Драгишу С. Милутиновића и Михаила Валтровића прошле године Уметнички одсек послао да испитују старе српске живописне и архитектонске старине по манастирима у Србији и они ће тај посао наставити и те године. Зато Одбор моли митрополита да изасланицима опет изда препоруку за црквене зборове или власти да им буду при руци у њиховом раду.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27. Београд, 8. јун 1872.

Одбор Српског ученог друштва – Министарству унутрашњих послова

Обавештава га да је Драгишу С. Милутиновића и Михаила Валтровића прошле године Уметнички одсек послао да испитују старе српске живописне и архитектонске старине по манастирима у Србији и они ће тај посао наставити и те године. Од Министарства унутрашњих дела имали су лане препоруку за власти по отаџбини да им по могућности помогну у њиховом послу. Одбор Српског ученог друштва моли министра да опет изда такву препоруку за изасланике.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

28. Београд, 8. јун 1872.

Одбор Српског ученог друштва – Министарству грађевина

Обавештава министра да је Драгишу С. Милутиновића, чиновника Министарства грађевина, прошле године послао Уметнички одсек Српског ученог друштва да испитује старе српске живописне и архитектонске

старине по манастирима у Србији. Тај посао наставит ће се и те године и рад је поверен Драгиши С. Милутиновићу, па Одбор Српског ученог друштва моли министра да му да потребан отпуст од службених послова на два месеца да би то време употребио на народни и научни посао.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

29. Колошвар (Клуж), 21. јун 1872.

Међеши Тивидор, заменик градоначелника – Српском ученом друштву

Извештава Друштво у име председништва магистрата града Колшвара да су примили XLV свеску „Гласника“, а шаље Српском ученом друштву 1 примерак *Историје Кошвара*.

Писмо, оригинал, мађарски језик, 1 + (1) л.

30. Београд, 23. јул 1872.

Др [Аћим] Медовић, председник, др Владан [Ђорђевић], секретар Срп[ског] лекарског друштва – Српском ученом друштву

Обавештавају Српско учено друштво да се 22. јула 1872. конституисало Српско лекарско друштво као јавно друштво и на свом првом састанку одлучило је да га нарочитим писмом извести о томе, да му саопшти свој циљ и устројство и да га замоли за његову потпору и помоћ у постизању постављеног задатка. Још је одлучено да се Српско учено друштво замоли „за гостопримство у његовим дворанама држећи да би то било најудесније место за састанке и рад Српског лекарског друштва док и оно не стане толико на снагу да може имати сопствен стан.“ Уз писмо је приложен и један примерак Устава, којег нема као прилога.

Писмо, оригинал, рукопис, с аутографима потписа председника и секретара, 2 л.

На првом листу је округао, црвен воштани печат Српског лекарског друштва.

31. [Београд, до 23. августа 1872]

А[лимпие] Васиљевић, члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Историјско-државничком одсеку Српског ученог друштва¹⁴

Обавештава да је прегледао спис Чедомиља Мијатовића *Цар Урош и краљ Вукашин*, који му је Одсек предао на оцену и подноси извештај. Истиче да студија нема нових непознатих чињеница, али има нових резултата које је извео из познатих чињеница. Ти резултати „се потпуно слажу како са историјским фактама, тако са психолошким законима људске природе“ и студија има научне вредности за српску историју. Аутор

¹⁴ Адресат *Историјско-државничком одсеку Српског ученог друштва* у реферату неко је прецртао и написано: *Додатак к протоколу Реферата о студији Ч. Мијатовића „Цар Урош и краљ Вукашин“*.

би више користио науци да је студије посветио којој мање познатој епохи и, осим Срећковића, не помиње друге писце који су пре њега студирали ту епоху. Има ствари које су нејасне и несигурне када карактерише поједине личности. С основном обара Срећковићево мишљење о царици Јелени. Тежио је да све представи у живим поетским сликама и у тој тежњи често употребљава поетске фразе. Дело заслужује да се штампа у „Гласнику“, а аутор да се награди са 7–8 дуката по штампаном табаку.

Испод Васиљевићевог потписа Јанко Шафарик је дописао: „Саглашавам се и ја с овим извештајем“ и потписао се.

Извештај, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 4 л.

32. Београд, 22. август 1872.

В[ладимир] Јовановић – Историјско-државничком одсеку Српског ученог друштва

Обавештава да је проучио *Стайистички преглед боловања и умирања у нашој редовној војсци*, што је Владимир Јакшић, редовни члан за „Гласник“ спремио. Истиче да преглед обухвата време последњих 30 година и да су извори којима се аутор служио званични. Он упоређује здравствено стање наше војске са здравственим стањем руске, аустријске, француске, пруске, италијанске и витембершке војске. Узима за основу број 1.000 и наводи да на тај број код нас умиру по 32 војника, док у Русији умире 26, Италији 15, Аустрији 11, Прусској 5, Витембергу 10. То је страшна опомена за Србе. Посао је стручних лекара да означе болести од којих војници болују. Чланак заслужује да се награди бар са 8 дуката по штампаном табаку.

После датирања и Јовановићевог потписа, истог дана члан Друштва Стеван Поповић је дописао: „Истога сам менења о чланку г. Јакшића.“

Извештај, оригинал, аутограф В. Јовановића, 2 л.

33. Београд, 24. август 1872.

Мита Ракић, редов[ни] члан Срп[ског] уч[еног] друш[тва] –
[Историјско-државничком одсеку Српског ученог друштва]

Одређен да прегледа чланак *Франклин економиста* редовног члана Алексе Спасића, наводи да се трудио да га брижљиво прочита и проучи, па подноси Одсеку своју оцену. Наслов га је прилично зачудио јер је скуп поука, савета и пословица о разним односима „врло крупно“ назвати „економиста“, као што су то урадили Жан Гарније и А. Спасић, који је свој чланак радио по Гарнијеу. Истиче да „колико је год Франклин и његов Добри Ричардо *економиста*, толико је заиста и сваки наш паметан домаћин сељак.“ Све што има у чланку, осим живота Франклинова, донео је „Шумадинац“, народни календар Филипа Христића 1851. и прештампано је у „Гласу Народа“ из Новог Сада. Мисли да Спасићевом чланку нема места у „Гласнику“.

Оцена, оригинал, аутограф М. Ракића, 2 л.

34. [Београд, до 22. септембра 1872.]

Ст[еван] Поповић – Државничком одсеку Срп[ског] ученог друштва

Сматра да дело *Франклин економисти*а Алексе Спасића, члана Друштва, не заслужује да буде примљено у „Гласник“. Не садржи никаква економска начела, већ је проста поука простом народу.

Реферат, оригинал, аутограф С. Поповића, 1 + (1) л.

35. Београд, 26. септембар 1872.

[Јанко Шафарик], председник, [Стојан Новаковић], секретар Српског ученог друштва – господину министру [просвете и црквених дела Стојану Вељковићу]

Обавештавају да је Друштво поднело представку о својој потреби кад и предлог за буџет, а чули су да у предлог буџета није ушло ништа више но што је било. Посао Друштва се разгранав, а то је и патриотска дужност, па оно неће бити у стању да врши свој задатак с досадашњим средствима. Истичу да Југославенска академија има на располагању седам пута већа средства. У име Одбора моле да се по тој ствари нешто учини ако није касно и уз писмо прилажу 40 комада штампане представке за Скупштину и да министар то изнесе пред Владу.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

36. [1] Београд, 20. октобар 1872.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Срп[ског] уч[еног] друштва – Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва

За чланак Стојана Обрадовића, који му је Одсек предао на оцену, наводи да унеколико попуњава празнину у историји српског ослобођења. У њему су описани борба и ток радње за ослобођење српског народа у Подрињу 1813–1833. године кратко, просто и јасно, онако како причају савременици и саучесници те борбе. Не слаже се с писцем што приписује готово искључиву улогу Илији Чворовићу у борби за ослобођење Подрињског округа. Мишљења је да рад треба да се штампа у „Гласнику“, а писац награди са 6 дуката по штампаном табаку. Треба га штампати „још и за то не би ли изазвао овај чланак којег нашега другог и по тој струци спремнијег писца да ту важну радњу и борбу Подрињскога округа подробније испита, критички претресе и опширније и објективније опише.“

Реферат, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 + (1) л.

37. Београд, 2. новембар 1872.

Јеврем Грујић – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Обавештава да је по наредби Друштва прегледао чланк *Задруга, по пројисима нашег браћанског законика* Алексе С. Јовановића. Налази да

се може штампати у „Гласнику“ и да писцу припада обична награда од 5–6 дуката по штампаном табаку. Наводи да би секретар могао писцу јавити да из рада нешто изостави (наводи где и шта) и да би „изабрао скромнији израз према г. Богишићу.“

Реферат, оригинал, аутограф Ј. Грујића, 1 л.

38. Београд, 2. новембар 1872.

Др Н[икола] Крстић, члан друштва – Српском ученом друштву
Обавештава да је прочитао чланак *Загруџа њо њројисима нашеџ
џрађанскоџ законика* и жао му је што не може да да свој глас да се чланак штампа у „Гласнику“. Он није написан довољно научно. Из чланка се не може сазнати о правним основама и начелима којих се наше законодавство држало у вези с тим важним питањем, нити шта наши закони прописују о задрузи. Износи своје мишљење о томе какви чланци у часопису Друштва треба да буду.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Крстића, 1 + (1) л.

39. Београд, 2. новембар 1872.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан – Историјском и државничком одсеку

Извештава Одсек да у „записци“ о богумилској јереси, коју је преписао Сава Косановић из рукописне србуље у сарајевској цркви, нема ништа што није познато из расправа Рачкога и Петрановића. Но у том облику се није нашла још ниједна „записка“ у црквенословенској књижевности, па зато мисли да је треба штампати у „Гласнику“. Преписивачу за награду да се дају сви „Гласници“ Српског ученог друштва.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Дучића 1 л.

40. Београд, 2. новембар 1872.

П[антелија] Срећковић, М[илош] С. Милојевић, прегледачи – Српском ученом друштву, Одсеку за историјске науке

Обавештавају да су прочитали препис старина из Босне и налазе да се могу штампати као материјал, и то: од 1. до друге половине 16. табака, јер се ту налази преписка између сарајевске општине, затим митрополита и последњих српских патријараха. Може се штампати и на табаку 23. „важније белешке у записнику“ све до завршетка прве стране 25. табака. Остало све, као и пишчеве примедбе на табацима 23–25. не може да уђе у орган Друштва – „Гласник“.

Реферат, оригинал, аутогра П. Срећковића с аутографом потписа М. С. Милојевића, 1 л.

41. Београд, 4. новембар 1872.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, др Ј[анко] Шафарик – Историјском и државничком одсеку Српског уч[еног] друштва

Извештавају Одсек да су прочитали расправу Чедомиља Мијатовића *Пре ѿрисија година*, а која је написана као прилог познавању извора за историју XVI века. Расправа је већином компилација из дела разних и код нас мало познатих страних писаца из којих је аутор сакупио доста драгоцених података који се тичу српског народа и стања турске државе, а и њихових међисобних односа. Стога је расправа важна и мишљења су да треба да се штампа у „Гласнику“, а писцу да се да по 8 дуката за штампани табак.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Дучића с аутографом потписа Ј. Шафарика, 1 л.

42. Београд, 10. новембар 1872.

П[антелија] Срећковић – [Одсеку за историјске и државне науке]

Подноси *Реферат о делу њ. Обрадовића „Историја народа окружија ѿдрињског“* и наводи: „Ја сам овај чланак прегледао и мишљења сам, да се не прими у Друштвени орган“, то јест да се не штампа у „Гласнику“.

Реферат, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 + (1) л.

43. Београд, новембра 1872.

Др Н[икола] Крстић, члан Друштва – Одбору историјском Српског ученог друштва

Обавештава да је прочитао састав *О задрузи* који му је доставио Јеврем Грујић с поруком да га је Одбор одредио за референта тога чланка. Наводи да му је жао што не може да да глас да се састав штампа у „Гласнику“ и опширно образлаже разлоге.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

44. Београд, 19. децембар 1872.

М[илан] Ђ. Милићевић, архимандрит Н[ићифор] Дучић – Одсеку за науке историјске и државне Српског учен[ог] друштва

Обавештавају да су по одлуци Одсека прочитали чланак *Школе у Црној Гори од најстаријих времена до данашњег доба* који је написао Милан Костић и подносе своје мишљење о њему. Аутор је учинио услугу ономе ко жели да упозна уопште живот српског народа у Црној Гори. О школи и раду за напредак наставе дао је све. Мишљења су да се састав какав је сада не може примити за „Гласник“ и да је у интересу ствари и самог Костића да се чланак преради. Треба да се избегну многа понављања, да се обрати пажња на језик и стил, да места садрже све факте, да се лепо препише и, ако што има да се дода, па да и својом спољашношћу као и садржином привлачи и аутору на хвалу служи.

Реферат, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевић с аутографом потписа арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

45-1. Београд, 5. јануар 1872.

[Одбор Српског ученог друштва – Министарству финансија]

Даје признаницу на 1.440 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија по буџету за рачунску 1872. годину као плату за свог секретара.

Даје признаницу на 14.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија по буџету за рачунску 1872. годину као државну помоћ за свој рад.

Даје признаницу на 5.000 гроша пореских примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ за испитивање и саопштавање о садашњем стању српског народа и српских земаља.

Признанице, оригинали, аутограф С. Новаковића, 1 л.

45-2. Београд, 12. јануар 1872.

[Стеван] Рајичевић, фактор Држ[авне] штампарије – [Српском ученом друштву]

Даје уверење да два табака прештампана из „Гласника“ у 1.500 књига заједно с корицама коштају 286 гроша пореских.

Уверење, оригинал, 2 л.

На првом листу С. Новаковић је забележио: „286 гр[оша] пор[еских] = 10 # [дуката и] 12 гр[оша] = 612 гр[оша] чарш[ијских]. Повез по 2 паре од комада 3.000 п[ара] = 75 гр[оша] чарш[ијских]. Свега 687 = 11 # [дуката и] 27 гр[оша] чарш[ијских]“.

45-3. Београд, 19. јануар 1872.

Др Ј[осиф] Панчић, М[ихаило] Г. Панић, Милорад П[оповић] Шапчанин – Српском ученом друштву

Извештавају да су, по одлуци Главног скупа из прошле године, прегледали рачуне Српског ученог друштва за 1871. годину и нашли су да су рачуни тачни и уредни.

Извештај, оригинал, аутограф М. П. Шапчанина, осим адресата и аутографа потписа Ј. Панчића и М. Г. Панића, 2 л.

45-4. [1874/9-62] Лајпциг, 10. децембар 1872.

Неутврђени – Serbische Gelehrten Gesellschaft (Српском ученом друштву)

Адреса, вероватно за пакет у којем су послате књиге, 1 л.

На адреси је преломљен на два дела елипсаст, бордо воштани печат с писаним латиничним иницијалима ТАВ., налепница „aus Leipzig. В. = U. 537.“ и белешка: „По рецепису пошта N 392 наплаћена такса поштанска 10 гр[оша и] 15 па[ра] у Београду 7/12. [1]872. писмоноша А. Станић“.

45-5. [1874/9-61] Београд, 18. децембар 1872.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Каменку Јовановићу
у Панчево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 25 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

45-6. [1874/9-60] Београд, 30. децембар 1872.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен пакет у вредности 60 гроша чаршијских
да га пошаље Лоуизе Легер (Лују Лежеу) у Париз и наплаћену поштарину
30 гроша и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

1873. ГОДИНА

1. [1872-2] Београд, 5. јануар 1873.

Владимир Јакшић – Одсеку државничко-историјском Српског ученог друштва
Обавештава да је пажљиво прегледао дело Владимира Јовановића под насловом *Политички речник* и то слова Г, Д и Ђ које му је Одсек дао на оцену. Уверава да је свеска научном тачношћу урађена као и претходне две и заслужује да се о трошку Српског ученог друштва изда, а писцу по пет дуката по штампаном табаку одреди.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 + (1) л.
Испод Јакшићевог потписа Алимпије Васиљевић је дописао: „Ову оцену усваја и други референт.“ и потписао се.

2. [1872-3] Београд, 5. јануар 1873.

М[илош] Зечевић, редовни члан друштва – Одсеку историјском и државничком Срп[ског] уч[еног] друштва,
Наводи да је прегледао чланак Гаврила Витковића *Кријички поглед на прошлости Срба у Угарској* који заузима време од 1711. до 1730. Највише су на видик изнесени српски сабори. Мишљења је да се чланак штампа у „Гласнику“ и обдари обичном наградом. Износи писцу своје неке напомене о упуштању у сувише ситне појединости, поред многих аустријских недеља с нашим народом описује слична и са другим народима, неопотребној опширности и дугом приступу.

Реферат, оригинал, аутограф М. Зечевића, 1 + (1) л.

3. [1872-4] Београд, 5. јануар 1873.

П[антелија] Срећковић – [Српском ученом друштву]
Живои Срба сељака друга збирка. Г. М. Милићевића.
Истиче, али у множини, да су прочитали *Живои Срба сељака* и налазе да га треба примити у „Гласник“ и по штампаном табаку издати по 10 дуката.

На крају је код потписа стављено: *чланови*, а потписао се само Срећковић.

Реферат, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 + (1) л.

4. [1872-5] Београд, 13. јануар 1873.

Др Никола Крстић – Господину [Јануку Шафарику, председнику Српског ученог друштва

Извештава о путу који је предузео у Угарску да узме учешће у научној експедицији мађарских историчара који су у септембру 1872. ради разгледања неких архива ишли у северну Угарску. Пут је могао остварити по дозволи министра код којег је одсуство издејствовао председник Друштва, а остао је без жељеног резултата јер није учествовао у експедицији. Намера му је била да сазна да ли се у архивима налази и архива породице Гарине, сродне с породицом Бранковића. У Пешти се састао с председником Мађарског историјског друштва и другима и сазнао да се архива породице Гарине налази у Зај-Угроцу код грофова Заји-Угроци, а многа документа да се налазе у Камералној архиви у Будиму. За преглед Камералне архиве треба допуст министра финансија, а није имао времена да допуст тражи. Ту архиву пре 20 година прегледао је Ђорђе Контић и за државну архиву Хрватску узео је разне преписе докумената. Нека од тих докумената тичу се и наше историје. Изјављује захвалност председнику мађарског историјског друштва Михајлу Хорвату на предусретљивости, не његовој личности, него научнику који долази из Србије у име Српског ученог друштва. Пало му је у очи да су му мађарски научници с којима се састајао обраћали пажњу како српски народ у Угарској бројно опада. То питање је скренуло пажњу и наших научника. Матица српска је расписала награду за расправу који су узроци томе. Из свог искуства зна да су читаве општине нестале и наводи та места, па и Шиклош у којем је сахрањен Стеван Штиљановић. Истиче да се у Сентандреји за његовог детињства појало у свих шест цркава, јер је било шест парохија, а данас су две и то је много. Свратио је и у Столни Београд и ту је упознао Катарину Ивановић, која је урадила леп број слика. Посебно велику слику која представља освајање (ослобођење) Београда под Карађорђем. На његову напомену да слике остави Српству и поклони нашем музеју рекла је да би пристала када би слике добиле једну собу где би биле смештене. Обећала је и да ће доћи у Београд на лето да види да ли би њеним сликама нашла место. Мисли да би она коначно решила уступити збирку својих слика када би на то била нешто свечаније позвана. Пита не би ли Друштво такав позив могло упутити Ивановићевој. Напомиње да и Јевгеније Ђурковић, краљевски саветник и некадашњи инспектор српских школа у Угарској има лепу збирку слика, па није немогуће да би и он поклонио збирку ако би на то био свечано позва.

Извештај, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

5. [1872-6] Београд, 17. јануар 1873.

С[ава] Сретеновић, начелник, за заступника министра просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву

Обавештава да је начелник Округа ваљевског својим писмом од 11. јануара 1873. послао писмо на турском језику с преводом. То писмо му је

предао Живко Митровић-Бобић из села Лопатње, Среза подгорског са жељом да се писмено преда Српском ученом друштву као податак за историју. Писмо у оригиналу заједно с преводом шаље Друштву као поклон Живков. Оно је издато Живковом деди Јевти Бобићу на звање кнеза од Јадра.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Сретенковићевог потписа, 1 л.

6. [1872-7] Београд, 18. јануар 1873.

С[ава] Сретенковић, начелник, за заступника министра просвете и цркв[ених] дела – Српском ученом друштву

Препоручује Српском ученом друштву да свој буџетски пројект за 1874. годину поднесе министарству најкасније до краја марта 1873. У пројекту треба да буду назначене све измене према постојећим законима или потреби која се појављује заједно с примедбама зашто су које измене стављене.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф Сретенковићевог потписа, 1 л.

7. [1872-8] Београд, 22. јануар 1873.

Др Јанко Шафарик, председник, Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – *Позив књижевницима*

Обавештавају да је Српско учено друштво одлучило да из фонда Косте Хаџи Ристића изда један зборник под насловом *Босански зборник*. Намењен је чланцима који говоре о Босни у ма ком погледу да се боље упозна земља или да се оно што се зна боље расветли или поправи. Чланак може бити из историје као мала монографија или проста грађа, земљописа (географије), етнографије, статистике, путописа у којем би се говорило о нарави народа, његовом трговачком или економском стању, гранама народног живота, трговачким путевима и везама, производњи у старо време и данас, рудама. Све је то мало познато, а потребно је обратити пажњу на то. Програм је простран, а тражи се објективно писање и да се изложи оно што се поуздано зна о ствари. Тако ће се најбоље послужити циљу који је постављен. Величина зборника зависиће од послатих чланака, а гледаће се да се писци по могућности и награде. Рок за слање је крај септембра 1873. на адресу Друштва или његовом секретару. Моле уредништва да оглас објаве у својим листовима.

Оглас, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

8. [1872-9] Београд, 22. јануар 1873.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – Уредништво: „Српских новина“, „Јединства“, „Будућности“, „Видовдана“, „Заставе“, „Панчевца“, „Школе“, „Црногорца“, „Обзора“, „Виенца“, „Народног листа“

У име Одбора Српског ученог друштва моли их да у листовима штампају *Позив књижевницима*.

Писмо, концепт, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9. [1872-10] Београд, 24. јануар 1873.

С[тојан] Вељковић, мининистар правде, заступник министра просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је на његов предлог књаз Милан Обреновић IV указом од 20 јануара 1873. поставио члана Државног савета др Јанка Шафарика за председника Српског ученог друштва на годину дана. Уз обавештење послат је и декрет да се преда Јанку Шафарикау.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Вељковића, 1 л.

10. [1872-11] Београд, 28. јануар 1873.

Сава Грбовић, монах, свршавајући богослов, родом из Ваљева – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је пре шест година ступио у монашки живот и изабрао манастир Хиландар за живљење. Из њега је 1869. дошао да заврши богословију, да се у знању усаврши како би могао више да користи у чину. Завршава богословију и намерава да се врати на Св. Гору. Намерава док је ту да научи фотографију и код фотографа Анастаса Стојановића уверио се да код њега то може урадити за три месеца. Моћи ће, када се врати у Хиландар, све старине које се тамо налазе оригинално пресликати од којих српска књижевност може имати користи, а по потреби и слати на захтев Српског ученог друштва. Сав предрачун за његов наум са свим потребама које је фотограф дао износи 100 дуката цесарских. Моли Друштво да му средствима помогне у његовом таквом науму, а у противном да му одговори да се зна управљати.

Писмо, оригинал, аутограф С. Грбовића, 2 л. с прилогом:
Београд, 29. јануар 1873.

А[настас] Н. Стојановић, фотограф – [Сави Грбовићу]

Даје *Предрачун за фотографију Айарати*, где је наведена сума по ставкама у укупном износу од 100 дуката, а потом написано цела сума 480 без ознаке чега, гроша или нешто друго.

Предрачун, оригинал, 1 л.

11. [1] Сегедин, 3. март 1873.

Н. Путић, председник, М. Божески, тајник друштва „Слога“ – [Српском ученом] друштву

Обавештавају да је друштво „Слога“ било тако сретно да је уживало племениту дарезљивост Српског ученог друштва које им је „Гласник“ слало. Моле да им и последњу књигу „Гласника“ пошаље да имају потпун број у библиотеци. Ако молба нађе одзив моле да књигу пошаље на пароха Исидора Зубановића.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

12 [2] [X]ерцег Нови, 4/16. [март] 1873.

Стефо Мрђен, привремени управитељ благодјетелне (добро-
творне) школе – господину [вероватно Јануку Шафарнику,
председнику Српског ученог друштва]

Истиче да је Српско учено друштво „звјезда Преходница на коју Србин са поудањем и поносом гледа, на које Друштво Србин велики дијел надежде полаже за бољу будућност своју“ и да у његовим крајевима још нису допрли благодатни зраци те звезде. Од пре неколико година у месту постоји добротворна школа. Предмети који се у њој предају су као у гимназији, изузимајући класичне језике. Размишља да у школи оснује библиотеку, и то тим пре што у целој Боки нема ни једне библиотеке која би Србину била отворена. Моли Друштво да све своје до тада штампане књиге поклони библиотеци која ће се основати у Херцег-Новом у добротворном заводу Бошковића – Ђуровића и Лакетића.

Писмо, оригинал, аутограф С. Мрђена, 2 л.

13. [3] Београд, 14. март 1873.

[Одбор Српског ученог друштва] – Министарству просвете
и црквених дела

Обавештава да је Одбор Друштва према одлуци скупа Српског ученог друштва поднео опширну представку о томе како је крајња потреба да се Друштву државна помоћ увећа. Том представком су поновљене претходне које су у истом смислу подношене. На те представке од стране министарства није ништа учињено. Мемоар је прошле године и штампан, па је Друштво опет остало при истим средствима. Тиме је питање постало теже. С надом да ће се Друштву помоћи оно је развило ширу радњу. За две године издало је осам књига „Гласника“ и у годину улази с празном касом. Заостала су плаћања Државној штампарији за штампане књиге од близу 500 дуката. То ће задржати рад, па „Друштво неће бити у стању држати наше отачество на једнако ни количином ни каквоћом са Загребом, што је ствар од преке потребе политичке (у чему се у лањској представци говори). Неће бити ни мало мања штета ни за научно унапређивање и иношење знања о народности нашој, задатак који је на раменима Србије и српске народне династије исто онако као и сви остали политички задатци око уједињења и ослобођења српства, задатак који нам је као пасош за културу и цивилизацију, и којега извршивање не би требало ни минута запуштати.“ Одбор се поново позива на прошлогодишњу представку и ту изнете разлоге од којих ни један није изгубио разлоге. Моли Министарство просвете да целу ствар представи влади и да се заузме да се у тој години одреди Друштву помоћ барем 500 дуката из изванредних државних трошкова како, чекајући повишицу о новој буџетској години, не би читава година у нераду пролазила.

Молба, концепт, 2 л.

14 [4] Зајечар, 26. март 1873.

Сим[а] Ј. Бимбић, професор Зајечарске реалке – Српском ученом друштву

Обавештава да је Савет наставника реалке 20. марта на састанку донео одлуку да замоли Српско учено друштво да оно за библиотеку реалке пошаље досада изашла дела, уколико их има. Ако је то немогуће да јој у будуће шаље на дар списе који буду излазила. И управа са своје стране моли Друштво да уважи молбу наставника..

Писмо, оригинал, аутограф С. Бимбића, 1 л.

15. [5] Сентомаш [Србобран], 25. мај 1873.

Лаза Каћански, свештеник – Српском ученом друштву

Наводи да се данас „до стручног изображења другчије доћи неможе, ако нам ваљане књижнице на услуги нису.“ Из тог разлога општина је одлучила подићи у својој средини једну библиотеку која би најпречим потребама одговарала и у којој би понајбоље српске књиге имала. На првом месту међу таквима су „Гласници“ које општина жели имати. Зато у име општине моли Друштво да им по један примерак за библиотеку поклони.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Каћанског, 2 л.

16. [6] Београд, 31. мај 1873.

[Стеван] Рајичевић, управник Државне печатње – [Српском] ученом друштву

Обавештава да је Главна контрола прегледајући рачуне Управе државне печатње за 1871. годину нашла да је она мање наплатила 40 гроша пореских за штампање 1.000 комада *Историје умнога развијка*. Зато моли Друштво да ту суму што пре плати како би одговорила позиву Главне контроле.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Рајичевића, 1 л. оштећен.

17. [7] Ивањица, 15. јун 1873.

Дим. Влајић, управник Читаонице ивањичке – Српском ученом друштву

Обавештава да у Ивањици од пре пет–шест година постоји читаоница. Она ниједног „Гласника“ нема, „а постоји то, да је Друштво изволело једном за свагда донети своју одлуку да се свакој читаоници у Србији Гласници Ученог друштва бесплатно шиљу.“ Ако су некој читаоници потребне књиге, то су ивањичкој и зато Управа моли да јој Друштво све „Гласнике“ пошаље.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Влајића, 2 л. С другог листа – адресе, исечена је поштанска марка и на њему је једна половина сачуваног округлог воштаног печата читаонице.

18. [8] Београд, 2. јун 1873.

Одбор Српског ученог друштва – министру просвете и црквених послова [Стојану Новаковићу]

Подноси представку и образлаже је потребом да се откупи цела збирка Корнелија Станковића, која је прикупљена од Сентандреје, преко Фрушке Горе до Златибора и прибележена у складну целину удешену за певање у 17 свезака неиздатих нота наше црквене музике. Обраћа се Влади преко министра да из суме одређене за ванредне издатке или којих других извора откупи вредне рукописе за 500 дуката ћесарских.

Писмо, концепт, 2 л.

19. [9] Београд, 20. јун 1873.

Одбор Српског ученог друштва [Јанко Шафарик, председник, Милан Кујунџић, секретар] – Министарству унутрашњих послова

Обавештава га да су две године Михаило Валтровић и Драгиша С. Милутиновић од Српског ученог друштва слати по манастирима српским да прегледају старе српске живописне и неимарство. По одлуци Уметничког одсека и по одобрењу одборском они ће наставити посао и ове године. Да би имали помоћ и од стране власти по Србији Одбор моли министра да за изасланике изда препоруку и ове године.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

Одбор Српског ученог друштва [Јанко Шафарик, председник, Милан Кујунџић, секретар] – преосвећеноме господину митрополиту срп[ском] Михаилу

Обавештава га да ће на лето Михаило Валтровић као изасланик Српског ученог друштва продужити посао снимања старих српских живописа и неимарства што су сачувани по споменицима нашим црквеним. Зато је Одбор слободан замолити митрополита да не ускрати своју препоруку на црквене зборове и власти како би Валтровићу био отворен приступ до сваке ситнице која се овог важног посла тиче и како би му се при том послу на руку ишло.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л. (оба листа су табак)

20. [10] Београд, 22. јун 1873.

Светозар Десимировић, дежурни судија Суда вароши Београда – [Српском ученом друштву]

Издаје реверс да је, по акту бр. 11095, примио на чување тестаменат г. Срете Поповића, члана Касационог суда и по Сретиној жељи издаје реверс Српском ученом друштву ради знања.

Реверс, оригинал, 1 л.

21. [11] [Москва] 28. јун 1873.

Василиј Андрејевич Дашков, директор Московског публичног и Румјанцевљевог музеја – [Српском ученом друштву]

Шаље Друштву *Сборникъ антрополоџическихъ и этнографическихъ свѣдѣній о Россіи и странахъ ей прилежащихъ (Зборник антрополоџическихъ и этнографскихъ чланака о Русији и граничнимъ јој земљама)*, књ. II. и моли да га обавести о пријему књиге.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л. На другом листу је део бордо воштане масе где је био печат.

22. [12] Ваљево, 5. септембар 1873.

Светозар Никетић, професор Ваљ[евске] г[имназијске] реалке – Српском ученом друштву

Наводи да је потреба да су све јавне библиотеке снабдевене књигама које се односе на домаће ствари и наш народни живот, па онда да се иде даље. Српско учено друштво је једино „које гаји и распростире научно знање о нашем прошлом – историјском животу. А то је најпрече, што сваки Србин треба да зна.“ У Ваљеву ни читаоница ни библиотека реалке не добијају ни један спис који Друштво издаје. Зато моли да оно реалци пошаље бесплатно своја издања, како „неби и овде, најважнија грана нашега знања и први научни орган у Србији, остао за нас непознат.“

Писмо, оригинал, аутограф С. Никетића, 1 л.

23. [13] Београд, 1. октобар 1873.

М[илан] Ђ. Милићевић, архимандрит Н[ићифор] Дучић, чланови референти – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Наводе да је чланак Светозара Никетића *Историјски развитак српске цркве* усамљен труд на том пољу и завршетак друга два чланка који су већ штампан. Све друго је против тога да се штампа у „Гласнику“. Има наслов по историји цркве, а цркве се дотиче узгредно. Ћутке прелази српску цркву у Старој Србији, Босни, Херцеговини и у Аустрији. Погрешно „оставља“ многа општепозната факта. Састав је алкаво написан и зато не могу дати глас да се прими у „Гласник“ друштвени, док се не преради.

Реферат, оригинал, рукопис, с аутографима потписа референтата, 1 + (1) л.

24. [14] Београд, 15. октобар 1873.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, М[илан] Ђ. Милићевић, чланови референти – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Истичу да су по одлуци Одсека и по други пут прегледали састав Милана Костића *Школе у Црној Гори*. Прерађујући рад по примедбама

Костић га је умножио и још увећао. Садржина од тога није ништа изгубила, а вреди и сад све оно што је и пре о раду казано. Његова садржина прелази обим за чланке који се у „Гласнику“ штампају. Да неби остао нештампан мишљења су да Друштво да писцу помоћ да штампа рад и учини доступним. Предлажу да му се да 30 дуката као помоћ за издавање да га штампа где хоће, с примедбом да, ако прими помоћ, на књизи назначи да му је Друштва дало.

Реферат, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића с аутографом потписа Н. Дучића, 2 л.

25. [15] Нови Сад, 22. новембар 1873.

Милутин Татић, VIII, председник, Војислав Суботић, VII, тајник друштва „Вила“ – [Српском] ученом друштву

Обавештавају да у Новосадској гимназији више година постоји ђачко књижевно друштво „Вила“, чије постојање је власт одобрила. Оно је на својој седници од 13. новембра одлучило да замоли Српско учено друштво да му од својих „Гласника“ што има на располагању бесплатно пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф В. Суботића с аутографом потписа М. Татића, 1 + (1) л.

26. [16] Београд, 14 децембар 1873.

А[лекса] Н. Спасић, ред[овни] чл[а]н Српског учен[ог] друштва, архимадрит Н[ићифор] Дучић – Одсеку историјском и државничком Српског ученог друштва

Предлажу одсеку за његовог редовног члана Светомира Николајевића, суплента у Великој школи. Предлог заснивају на уверењу: да је довољно спреман за редовног члана; по његовом важном и озбиљном положају као суплент у Великој школи заслужује да постане редован члан; добро је познат члановима одсека као ваљан књижевни радник, а докази за то су извешћа о нашим школама писана на француском, а штампана по белгијским новинама и повременим списима и расправа о Гундулићу штампана у „Младој Србадији“.

Предлог, оригинал, аутограф А. Н. Спасића с аутографом потписа Н. Дучића, 1 + (1) л.

27-1. [18-1] Београд, 8. јануар 1872.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката примљених из касе Српског ученог друштва на рачун награде која је одређена за наставак историјске расправе *Кријички поглед на прошлости Срба у Угарској*.

Признаница, оригинал, 1 л.

На листу је белешка: „савезано са прошлом признаницом од 39 # [дуката] свега дакле досад издато 59 # [дуката]“. Признаница је датирана у 1872. години, а на полеђини је написано: „Урачунато Бр. 54/873.“, и вероватно је зато у 1873. години.

27-2. Београд, 30. децембар 1872.

Љубомир Клерић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за расправу написану о теорији патроне и разбијање стена.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

И ова признаница је датирана у 1872. години, а на полеђини је написано: „3. јануара 1873. бр. 2.“, и вероватно је зато у 1873. години.

27-3. Београд, 2. јануар 1873.

А[лимпие] Васиљевић, члан Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 387 гроша царских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *О слободној вољи*, штампан у XXXV св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

27-4. Београд, 3. јануар 1873.

Владимир Јакшић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.220 гроша трговачких примљених из касе Српског ученог друштва као награду за два чланка која су штампана у XXXIV и XXXV св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 л.

27-5. Београд, 9. јануар 1873.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 32 дуката и 30 гроша примљених из благајне Српског ученог друштва као награду за чланак *Обширина* штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

27-6. Београд, 9. јануар 1873.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 76 дуката и 15 гроша примљених из благајне Српског ученог друштва у име потпоре која је одређена за пету свеску *В Политичког речника*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

27-7. Београд, 10. јануар 1873.

[Јован] Драгашевић, ред[овни] члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 18 дуката цесарских примљених од Стојана Новаковића што му је Српско учено друштво доделило за чланак *Принос за географију Србије*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 1 л.

27-8. Београд, 10. јануар 1873.

М[илош С. Милојевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 258 гроша и 30 пара чаршијских примљених од секретара Српског ученог друштва као остатак недоплаћене награде за *Обшћи лист* штампан у XXXV „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л.

27-9. Београд, 15. јануар 1873.

Мита Ракић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 3.600 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за превод друге књиге *Историја умног развића у Јевроји* од Ц. У. Дрепера.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ракића, 1 л.

27-10–21. [1874/9-51-65]

Омот у којем су наведена документа. На њему је С. Новаковић написао: „Бр. 17/1873.“ и навео је појединачне износе дате за пошту и експедицију у укупном износу од 109 гроша и 30 пара.

Омот с документима је био у рачунима из 1874. године под бројем 9 и подбројевима од 51 до 65. Ми смо их вратили овде, осим подбројева 60-62, које смо пренели у 1872. годину под број 45 и подбројеве 4-6.

27-10. [9-63] Београд, 10. јануар 1873.

Београдска пошта – [Српском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет банко у писму вредности 76 гроша да га пошаље браћи Јовановић у Панчево и наплатила је поштарину 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-11. [9-65] Карларус, 11. јануар 1873.

Велимир Антић, политехничар – [Српском ученом друштву]

Преко немачке поште шаље један рукопис у пакету вредности 150 гулдена.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, 1 x 1 л.

Два примерка на којима је црвени воштани печат у којем су писаним ћириличним словима иницијали В А.

27-12. [9-64] Београд, 29. јануар 1873.

Стојан Стефановић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 20 гроша чаршијских за експедицију књига браћи Јовановић у Панчево, оштрење маказа и експедицију књига из ђумрука.

Рачун, оригинал, 1 л.

27-13. [9-51] Београд, 6. фебруар 1873.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у новцу у писму злато вредности 780 гроша да га пошаље Стојану Обрадовићу у Шабац и наплатила је поштарину 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-14. [9-52] Београд, 12. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Костренчићу у Беч. и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-15. [9-53] Београд, 27. јануар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Стојану Новаковићу да је примила аманет у злату спакован у писмо вредности 1200 гроша да га пошаље Стевану Д. Поповићу у Крагујевац

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-16. [9-54] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Панчевца“ у Панчево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-17. [9-55] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Народног листа“ у Зару (Задар) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-18. [9-56] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Црногорца“ у Цетиње и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-19. [9-57] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Виенца“ у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-20. [9-58] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Заставе“ у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-21. [9-59] Београд, 10. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Уредништву „Обзора“ у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-22. [18-10] Крагујевац, 4. фебруар 1873.

Стев[ан] Д. Поповић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као отплату за свој рукопис *Букварска методика у Срба*, I део.

Признаница, оригинал, аутограф С. Д. Поповића, 1 л.

27-23. [11] Београд, 10. фебруар 1873.

Алекса С. Јовановић, писар Мин[истарства] правде – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.215 гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва као награду за свој чланак *Задруга по йројисима нашег браћанског законика* што је штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф А. С. Јовановића, 1 л.

27-24. [12] Шабац, 13. фебруар 1873.

Стојан Обрадовић – Стојану Новаковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да му у прилогу шаље квиту којом признаје да је од Српског ученог друштва примио 13 дуката као награду за чланак штампан у „Гласнику“. Истовремено га моли да му јави одобрава ли Друштво да исти чланак из „Гласника“ прештампа у 500 примерака, јер се врло потражује од више лица из Подрињског округа. Ако му се одобрава да му каже како ће у почетку стајати, да је то учено друштво примило у „Гласнику“ штампало, „и да л’ ћу ја и предговор дати печатати, као што сам за тамо изложио, или како другчије и како?“ На то чека одговор, јер ће кроз месец дана најдаље дати штампи.

Писмо, оригинал, аутограф С. Обрадовића, 1 л. с прилогом:

- Шабац, 13. фебруар 1873.
Стојан Обрадовић, пензионирани председ[ник] Ок[ружног] суда – [Српском ученом друштву]
Даје квиту на 13 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва преко секретара Стојана Новаковића за чланак историјски.
Признаница, оригинал, аутограф С. Обрадовића, 1 л.
- 27-25. [13] Вентнор на острву Вајту у Енглеској, 15. март 1873.
Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 56 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Цар Урош и краљ Вукашин* штампан у „Гласнику“ XXXV.
Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 л.
- 27-26. [14] Вентнор на острву Вајту у Енглеској, 15. март 1873.
Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 32 дуката цесарска примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Пре шрисџа година* штампан у „Гласнику“ XXXVI.
Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 л.
- 27-27. [15] Београд, 16. фебруар 1873.
Милан Кујунџић, пр[ивремени] секретар [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као суму за попутнину када је заступао Друштво на светковини одржаној у част Мушицког у Горњем Карловцу.
Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л.
- 27-28. [16] Београд, 28. јул 1873.
М[ихаило] Валтровић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 45 дуката цесарских примљених од Српског ученог друштва као помоћ за снимање старина по манастирима српским.
Признаница, оригинал, аутограф М. Валтровића, 2 л.
- 27-29. [17] Београд, 22. јануар 1873.
Стојан Новаковић, секретар [Српског ученог друштва] – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јануар 1873.
Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.
- 27-30. [18] Београд, 22. фебруар 1873.
Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 257 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за фебруар 1873.
Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27-31. [19] Београд, 28. март 1873.

Стојан Новаковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 257 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за март 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27-32. [20] Београд, 1. јануар 1874.

Милан Кујунџић, пр[ивремени] секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.313 гроша примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату до конца децембра 1873.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

27-33. [21] Београд, 23. јануар 1873.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за јануар 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-34. [22] Београд, 22. фебруар 1873.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за фебруар 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-35. [23] Београд, 22. март 1873.

Стојан Стефановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за март 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-36. [24] Београд, 22. април 1873.

Стојан Стефановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за април 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-37. [25] Београд, 23. новембар 1873.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за новембар 1873.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-38. [26] Београд, 1. јануар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.920 гроша обичних примљених из касе Српског ученог друштва од 1. маја до конца децембра 1873. за своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића с аутографом потписа С. Стефановића, 1 л.

27-39. [27] Београд, 7. март 1873.

Сава Јовановић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун! Сѣакларски рад за Српско учено друштво* на 54 гроша за 6 стакала у прозор.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплачено. 54 гроша чаршијска“, 1 л.

27-40. [28] Београд, 12. март 1873.

[Браћа Карапешкић – Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво из месѣа од Браће Карапешкића* на 22 гроша чаршијска за 1 кутију полупозлаћених пера.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-41. [29] Београд, 20. [?] март 1873.

Јосеф Хасен и Алкалај – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско очино [учено] друштво* на 80 гроша за један комад платна.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-42. [30] Београд, 31. март 1873.

Милан Алексић, м[ајстор] ојачарски – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за београдско Српско учено друштво од Милана Алексића мајстора ојачарског* на 72 гроша за чишћење једног ојака два пута месечно од 1. октобра 1872. до 31. марта 1873. и једног ојака два пута месечно од 1. априла 1872. до 31. марта 1873.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-43. [31] Београд, 21. март 1872.

Наум Г. Наумовић за Н. Миловановића – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из њрговине Николе Миловановића за Српско учено друштво* од 4 гроша за два туцета машина.

Рачун, оригинал, 1 л.

Иако је рачун датиран у 1872. години на његовој полеђини забележено је: „21. марта 1873 Бр. 30.“ и вероватно зато је документ у 1873. години.

27-44. [32] Београд, 7. фебруар 1872.

Коста Стевчић и Ђорђе Наранџић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 37 гроша и 20 пара за 1,30 ока канапа и за оку дебљег канапа.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

И овај рачун датиран је у 1872. години, а на његовој полеђини забележено је: „7. фебруара 1873. бр. 19/1873.“ и зато је документ у 1873. години.

27-45. [33] Београд, 9. септембар 1872.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво у месцу* од 5 гроша за оку гаса.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено 9/10. 872“, 1 л.

На полеђини и овог рачуна, датираног у 1872. години забележено је: „К бр. 5/1873.“ и зато је документ у 1873. години.

27-46. [34] Београд, 14. новембар 1872.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво у месцу* од 5 гроша за оку гаса.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено 14/11. 872“, 1 л.

Рачун је датиран у 1872. години, а на полеђини листа забележено је: „5. јануара 1873. бр. 5/1873.“ и зато је документ у 1873. години.

27-47. [35] Београд, 5. јануар 1873.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво у месцу* од 56 гроша за „Миликерц“ свеће.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено 5/1. 873“, 1 л.

На полеђини рачуна забележено је: „5. јануара 1873. бр. 5/1873.“

27-48. [36] Београд, 5. јануар 1873.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у месцу од Јевте М. Павловића* на 5 гроша и 10 пара за оку мастила финог црног.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-49. [37] Београд, 12. јануар 1873.

Јев[та] М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за канцеларију Српског ученог друштва од Јевте М. Павловића* на 128 гроша чаршијских за 1 пакло поштанске артије плаве ленирате, рис артије писаће мелирате и рис артије писаће плаве герихт тешке.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-50. [38] Београд, 6. фебруар 1873.

Ђ. Анђелковић, ђак Вел[ике] школе – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 98 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за кориговање чланака *Историја Округа подрињског, Преписи година* из „Гласника“ XXXVI и за препис *Радње Српског ученог друштва*.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Анђелковића, 1 л.

27-51. [39] Београд, 10. март 1873.

Ђ. Анђелковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 18 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за препис протокола за штампу.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Анђелковића, 1 л.

27-52. [40] Београд, 23. март 1873.

Ђ. Анђелковић, ђак на Вел[икој] школи – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за препис протокола.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Анђелковића, 1 л.

27-53. [41] Београд, 5. април 1873.

Ђ. Анђелковић, фил[озоф] III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 52 гроша и 20 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва у име кориговања чланка *Судије за историју српске трговине* из „Гласника“ XXXVII.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Анђелковића, 1 л.

27-54. [42] Београд, 28. март 1873.

Милован Ђ. Глишић, филозоф – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 541 грош и 30 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за рад: 11 позива књижевницима, 45 уведених књига у каталог библиотеке и 484 историјска писма уведена у списак Историјског архива.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 2 л.

27-55. [43] Београд, 3. јун 1873.

Милован Ђ. Глишић, филозоф – [Српском ученом друштву]
Даје квиту на 661 грош и 10 пара чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва за увођење 615 књига у каталог библиотеке и њено прегледање и уређивање.

Квита, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 2 л.

27-56. [44] Београд, 22. септембар 1873.

Милован Ђ. Глишић, филозоф – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на један дукат ћесарски примљен из касе Српског ученог друштва за рад с обавезом да то одради Друштву.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

На признаници је белешка: „Одрађено у Библиотеци.“

27-57. [45] Београд, 30. мај 1873.

Иван Павловић, ђак VI [разреда] гим[назије] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 гроша чаршијска примљена од Милана Кујунџића, секретара Српског ученог друштва за кориговање три табака *Српских сиџарина из Босне*.

Признаница, оригинал, аутограф И. Павловића, 1 л.

27-58. [46] Београд, 20. јануар 1873.

Ђ. Вучетић, слагар „Гласника“ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на једну мецидију у злату примљену од Српског ученог друштва као поклон у име „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Вучевића, 1 л.

27-59. [47] Београд, 7. фебруар 1873.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 457 гроша за повезивање 600 примерака „Гласника“ књ. XXXVI и један примерак „Отачественија записки“.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-60. [48] Београд, 28. април 1873.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за [Српском] учено друштво* на 675 гроша за повезивање 700 примерака „Гласника“ књ. XXXVII и 300 примерака *Грађе*, део други.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-61. [49] Београд, 9. јул 1873.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 525 гроша за повезивање 700 примерака „Гласника“ књ. XXXVIII.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

27-62. [50] Београд, 11. август 1873.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 210 гроша за повезивање 300 примерака *Грађе за Српску историју*.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешкама: „Наплаћено“ и „Примио сам горњу суму“, 1 л.

27-63. [51] Београд, 29. новембар 1873.

Ђ[орђе] П. Стан[ишић], ђумругија београдски – Српском ученом друштву

Издаје потврду да је из Ђумрука београдског експедован пакет књига из Аустрије за Друштво и плаћена је такса.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-64. [52] Београд, 24. мај 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Милану Кујунџићу да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 40 гроша да их пошаље Управи богословске семинарије у Ђаково и наплатила је поштарину 12 гроша и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-65. [53] Београд, 24. мај 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Милану Кујунџићу да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 гроша да их пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је поштарину 50 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-66. [54] Београд, 24. мај 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Милану Кујунџићу да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 12 гроша да их пошаље Товарству Матице српске у Баутцен (Будушињ) и наплатила је поштарину 6 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-67. [55] Београд, 24. мај 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Милану Кујунџићу да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша да их пошаље Лују Лежеу у Париз и наплатила је поштарину 17 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-68. [56] Београд, 24. мај 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду Милану Кујунџићу да је примила аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 гроша да их пошаље Библиотеци српске школе у Карлсштат (Карловац) и наплатила је поштарину 18 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-69. [57] Београд, 24. мај 1873.

Милан Кујунџић, секр[етар] – [Српском ученом друштву]

Белешка: „За писмо издадох 4. гроша (из Одесе)“.

Потврда, оригинал, 1 л.

27-70. [58] Београд, 25. јун 1873.

Милан Кујунџић – [Српском ученом друштву]

Белешка: „За писмо из Москве дадох 50 пара поштарине“.

Потврда, оригинал, 1 л.

27-71–83. [18-59–71]

Омот у којем су наведени документи. На њему је С. Новаковић написао: „Бр. 39/1873. Поште по документима 242 гр[оша и] 10 п[ара] чарш[ијских]“.

27-71. [59] Пешта, 11. фебруар 1873.

„Tettey Nándor és t^{árs}a“ könyvkereskedése („Тетеј Нандор и друг“, књижара) – Српској академији наука [Српском ученом друштву] за библиотеку

Обавештење за послат један пакет књига.

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, мађарски и немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су налепница „Pest város 397.“, штампана поштанска марка од пет крајцара, елипсаст, бордо воштани печат у ком је натпис: BUCHHANDLUNG TETTEY NANDOR ÉS TÁRSA PESTEN KÖNYVKERESKEDÉSE и белешка „поште 6 гр[оша] чарш[ијских]“.

Лист је с прилозима:

два формулара књижаре (уплата поузећем), штампано и рукопис, мађарски језик, с наведеном вредности од 4 форинте и на њима је воштани печат, 2 x 1 л.

27-72. [60. Београд, 27. фебруар 1873.

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]
Белешка: „Богишићу писмо у Италију 2 гр[оша и] 5 п[ара] чарш[иј-ских]“.

Потврда, оригинал, 1 л.

27-73. [61] Београд, 8. фебруар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 120 гроша да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је поштарину 32 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-74. [62] Београд, 1. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Вуку Врчевићу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 грош и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-75. [63] Беч, 10. ? март 1873.

М[ихаил] Рајевски – [Српском ученом друштву]
Обавештење за послату књигу.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је налепница „Nr. Wien Belgrad“, штампана поштанска марка од пет крајцара и квадратини бордо воштани печат у којем су утиснути иницијали, круна и орнаменти.

27-76. [64] Београд, 20. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 224 гроша чаршијска да га пошаље браћи Бошковић у Рагузу (Дубровник) и наплатила је поштарину 84 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-77. [65] [Београд, 1873]

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]
Белешка: „Академији у Беч јављено да су дошле књиге 35 п[ара] чарш[ијских]“

Обавештење, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27-78. [66] Београд, 7. март 1873.

[Стојан Новаковић – Српском ученом друштву]
Белешка: „Књиге у Одесу 16 гр[оша] чарш[ијских]“.

Обавештење, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

27-79. [67] Београд, 2. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књизи спакованој у платно вредности 200 гроша чаршијских да је пошаље Шмалеру и Пеху у Лајпциг и наплатила је поштарину 33 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-80. [68] Београд, 2. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у платно вредности 40 гроша чаршијских да га пошаље Српској матици у Баутцен (Будишињ) и наплатила је поштарину 9 гроша и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-81. [69] Београд, 2. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у платно вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Жиречку у Беч и наплатила је поштарину 13 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-82. [70] Београд, 2. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у платно вредности 30 гроша чаршијских да га пошаље Лују Лежеу у Париз и наплатила је поштарину 13 гроша и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-83. [71] Београд, 14. март 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Чедомиљу Мијатовићу у Вентнор и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-84. [72] Београд, 26. октобар 1873.

Стојан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 90 гроша и 35 пара за превоз (лађу и кола) књига послатих у Панчево, Нови Сад, Карловце, носачу, поштарину за писма из Прага и Москве и праће прозора за Књажев дан.

Рачун, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

27-85. [73] Београд, 6. октобар 1873.

Из трговине Димитрија Анђелковића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско ученом друштво* на 16 гроша за свеће „Аполо“ и „Миликерц“.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

27-86. [74] Београд, 18. октобар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо др Нилу А. Попову у Москву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-87. [75] Београд, 18. октобар 1873.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо администрацији „Словенског обзора“ у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

27-88. [76] Галац, 27. јул 1873.

Гликлех и Ивановић – Ст[ојану] Новаковићу, министру

Шаљу један пакет књига преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва (Erste k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrt-Gesellschaft).

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На њему је наведена укупна сума од 10 форинти и 6 крајцара, ћирилицом је написано: „Књиге научне слободно“ и потписано нечитким иницијалима.

1874. ГОДИНА

1. [1873-19] Београд, 2. јануар 1874.

Михаило Валтровић, архитекта и професор – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је у писму од 7. октобра 1873. послатом министру просвете и црквених дела казао мишљење о поправци Жичке куле и навео шта је од слика испод куле остало неснимљено. Због тога на министрова писма од 19. новембра и 15. децембра 1873, у којима пита Српско учено друштво да ли су све слике испод Жичке куле снимљене, нема шта да каже, осим да понови оно што је у писму рекао. Наводи шта

је од слика почео и од када да ради Драгиша Милутиновић, а шта је радио он и шта остаје (северна страна) за снимање. Загонетка му је како би слике и повеље испод куле могле да пропадну кад би се кула споља малтерисала. Остаје при мишљењу да треба да пронађу начин да се сачува кула од штетног климатског утицаја, а да при томе не изгуби свој изглед и карактер старине. Моли Друштво да се у интересу старина оправке дозволе само уз његово и Милутиновићево присуство. Том приликом могли би испитати горње живописне спратове куле. До сада се нису пењали, јер нису имали средства за пењање на висину од 7-8 хвата.

Извештај, оригинал, 1 + (1) л.

2. [1873-17] Београд, 28. јануар 1874.

Д[имитрије] Матић, Евт[имије] Аврамовић и Ст[еван] Поповић, чланови Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Одређени су на Главном збору Српског ученог друштва 30. јануара 1873. да прегледају рачун прихода и расхода Друштва за 1872. којима је руковао секретар Стојан Новаковић. Наводе да су посао извршили и нашли да је „рачун у свему исправан“.

Извештај, оригинал, рукопис с аутографима потписа чланова, 1 + (1) л.

3. [1873-20] Београд, 8. фебруар 1874.

С[ава] Сретеновић, начелник, за заступника министра просвете и црквених дела, министра финансија – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му у прилогу шаље Извод из буџета за 1874. рачунску годину и да је с тим даном код Министарства финансија отворен кредит за све у Изводу означене позиције.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Сретеновића, 1 л. с прилогом:

Извод Буџета Српског ученог друштва за 1874. рачунску годину, у којем су позиције: на секретара, на испитивање о стању српскога народа и српских земаља и на помоћ за све остале радове исказане заједно у износу од 28.000 гроша и у односу на 1873. рачунску годину повећане за 7.560 гроша пореских.

Рачун, оригинал, 1 л.

Датиран је у Београду 8. фебруара 1874. и потписао га је рачуновођа П. Ђ. Бесарић и заступник министра просвете и црквених дела, министра финансија Чедомиљ Мијатовић.

4. [1873-21] Београд, 9. фебруар 1874.

[Емилијан] Јосимовић, Дим[итрије] Нешић – Одсеку јеставничко-математичком

Обавештавају да су прегледали расправу *Кинематички проблеми* Љубомира Клерића и као практично корисну и научно занимљиву препоруку је за штампање у „Гласнику“.

Рецензија, извештај, оригинал, аутограф Е. Јосимовића, 1 л.

5. [1] Београд, 6. новембар 1874.

М[илан] Миловук – Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва

Одговара на његово писмо од 1. новембра 1874. да су Калаузове српске песме и игре 1870. аутографисане и готове с подлогом од прве строфе сваке песме. Остале је морао тражити по књигама и једва их је скупио и предао фактору Државне штампарије да их доштампа на празно остављене листове и стране аутографисаних нота. Текст рукописа је нестало, па је он поново морао све радити други пут. Пре годину и по предат је у штампарију уз молбу да се што пре одштампа. Текст се ту налази и Миловуку није познато да ли је сложен. Посао би се могао завршити за две-три недеље када би се озбиљно радило, јер су ноте већ наштампане. Истиче да ће му у руке предати оригинални Калаузов материјал, па нека други покуша довршити штампање.

Писмо, оригинал, аутограф М. Миловука, 2 л.

6. [2] Чачак, 9. новембар 1874.

Ј[устин] Штитовац, окружни инжињер – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу, којег нема, шаље карту Округа чачанског, коју је израдио по крокијама штабног официра Павла Ђорђевића и биће му част да је Друштво прими као добро израђену.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Штитовца, 1 + (1) л.

7. [8] [Париз], без датума

Congrès International des Sciences Geographiques Commissariat Général (Међународни конгрес географских наука, Генерални комесаријат), вицеадмирал Ронсијер ле Нури, председник Географског друштва Француске – агенту и генералном конзулу Француске у Београду

Извештава га да ће Француско географско друштво у Паризу на пролеће 1875. године одржати међународни конгрес географских наука и моли га за обавештења о научним друштвима, универзитетима и научницима на које би се Друштво могло непосредно обратити у циљу њиховог учешћа на конгресу. Уз то га моли да за конгрес заинтересује политичку јавност и обавештава да ће бити приређена изложба карата и инструмената, па да му достави податке о важности таквих предмета.

Писмо, препис, француски језик, 2 л.

8. без места и датума

[*Гроцка, Беџаљица, Врчин, Заклојача и Зуце*] с топографијом локалитета, неким статистичким и етнографским подацима и другим карактеристикама наведених места.

Рукопис, без почетка и краја, непотписан, непознатог аутора, 38 л.

Алиптије Богић предао је Српском ученом друштву рукопис *Топографски опис среза Врачарског*, који је одобрен за штампу, на основу рецензије Милана Ђ. Милићевића, и то на IV седници Одсека за науке историјске и државне, од 14. октобра 1865. Рукопис је објављен под насловом *Топографски рјечник у „Гласнику“*, књ. XIX, Београд 1866.

9-1. [9-2] Београд, 3. јануар 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 39 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за чланке штампане у „Гласнику“ XXXVII, XXXVIII, XXXIX.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

9-2. [3] Београд, 9. фебруар 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као део награде која му припада за чланке штампане у „Гласнику“ XXXVII, XXXVIII, XXXIX и за други део *Сјоменика из будимског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

9-3. [4] Београд, 12. фебруар 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 116 дуката цесарских и 45 гроша примљених из касе Српског ученог друштва као награду за чланке штампане у „Гласнику“ и за 45 табака III и IV свеске „Гласника“ другог одељка *Сјоменици из будимског и џешијанског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

9-4. [5] Београд, 1. март 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за пет табака штампанх у другом одељењу „Гласника“ *Сјоменици из будимског и џешијанског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

9-5. [6] Београд, 23. децембар 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 2 дуката и 30 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за шест табака и два листа *Сйо-меника из будимског и пешћанског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

9-6. [7] Београд, 31. децембра 1874.

Гаврило Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за продужење чланка *Кришћички поглед на прошлости Срба у Угарској* – за свршетак друге књиге „Гласника“ V свеска *Сйоменика из будимског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

9-7. [24] Београд, 24. јануар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јануар 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

Признаница је била сигнирана под бројем 9-24 као и рачун од 28. априла 1874. под бројем 9-21 [24], иако по садржини нису исти.

Поред ове, постоји још једна признаница исте садржине, али је датирана: „22. јануара 1874. у Београду“ и била је сигнирана бројем 9-29 као и признаница од 26. маја 1874. године под број 9-11. [29] иако није исте садржине, 1 л.

9-8. [25] Београд, 24. фебруар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за фебруар 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л. Отцепљен је горњи десни угао листа.

Постоји још једна признаница с истом садржином и датумом, а била је сигнирана под бр. 9-26, 1 л.

9-9. [27] Београд, 23. март 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за март 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-10. [28] Београд, 22. април 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за април 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-11. [29] Београд, 26. мај 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за мај 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-12. [30] Београд, 24. јун 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јун 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-13. [31] Београд, 25. јул 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за јул 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-14. [32] Београд, 23. август 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за август 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-15. [33] Београд, 24. септембар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за септембар 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-16. [34] Београд, 22. октобар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за октобар 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-17. [35] Београд, 23. новембар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша царшијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за новембар 1874.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-18. [36] Београд, 25. децембар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 240 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за децембар 1874.
Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановића, 1 л.

9-19. [22] Београд, 26. јануар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друшћиву* на 525 гроша за повез 700 примерака „Гласника“ XXXIX.
Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешкама „Наплаћено“ и „Примио сам горњу суму“, 1 л.

9-20. [23] Београд, 11. фебруар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друшћиву* на 525 гроша за повез 700 примерака „Гласника“, књ. XXXVIII.
Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешкама „Наплаћено“ и „Примио сам горњу суму“, 1 л.

9-21. [24] Београд, 28. април 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за [Српско] учено друшћиво* на 240 гроша за повез 300 примерака *Грађе за Српску историју*, књ. V, у меком повезу.
Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.
Овај рачун је био сигниран под бројем 9-24 као и признаница број 9-7. [24] од 24. јануара 1874, иако немају никакву међусобну везу и садржину.

9-22. [25] Београд, 30. мај 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друшћиву* на 762 гроша за повез 100 примерака Дрепера, књига друга и 800 исецања артије.
Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.
Рачун је био сигниран под бројем 9-25 као и признаница број 9-8. [25] од 24. фебруара 1874, иако немају никакву међусобну везу и садржину.

9-23. [26] Београд, 6. септембар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друшћиву* на 225 гроша за повез 300 примерака *Грађе груђи гео*, књ. III.
Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.

Рачун је био сигниран под бројем 9-26 као и други примерак признаница број 9-8. [25] од 24. фебруара 1874, иако немају никакву међусобну везу и садржину.

9-24. [27] Београд, 6. септембар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 8 гроша за повез 24 примерка *Тийика Свейо̄ Саве*.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.

Рачун је био сигниран под бројем 9-27 као и признаница број 9-9. [27] од 23. марта 1874, иако немају никакву међусобну везу и садржину.

9-25. [1875-13-22] Београд, 22. септембар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 450 гроша за повез књига *Грађа за новију Српску историју*, књ. IV и V по 300 примерака.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића, 1 л.

9-26. [28] Београд, 20. децембар 1874.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 560 гроша за повез 700 примерака „Гласника“.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.

Рачун је био сигниран под бројем 9-28 као и признаница број 9-10. [25] од 22. априла 1874, иако немају никакву међусобну везу и садржину.

9-27. [17] Београд, 6. фебруар 1874.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 61 дукат и 30 гроша примљених од секретара Српског ученог друштва као хонорар који му припада за чланак у „Гласнику“ XXXVII *Студије за историју српске трговине*.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

9-28. [10] Београд, 7. фебруар 1874.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 4.050 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Физиологија љаса и љасови српскога језика*, штампан у „Гласнику“ XXXVII.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9-29. [12] Београд, 1. октобар 1874.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 дуката ћесарских примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар који припада Ватрославу Јагићу за његов чланак у „Гласнику“ XL о животу Св. Ђорђа Кратовца да их пошаље.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9-30. [11] Београд, 18. октобар 1874.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката ћесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за *Библиографију српске и хрватске књижевности за 1872 и 1873 годину*.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9-31. [13] Београд, 18. октобар 1874.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката ћесарских примљених из касе Српског ученог друштва као попутнину за путовање у Загреб на свечаност отварања хрватског свеучилишта.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

9-32. [8] Београд, 8. фебруар 1875. [1874]

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 дуката и 30 гроша чаршијских примљених из благајне Српског ученог друштва као награду која је одређена за чланак о социјализму штампан у XXXIX „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

9-33. [9] Београд, 15. фебруар 1874.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 дуката цесарских примљених из благајне Српског ученог друштва као помоћ коју му је Друштво одредило за штампање *Полијичког речника*, свеске Г, Д и Ђ.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

9-34. [15] Београд, 9. фебруар 1874.

[Јован] Драгашевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 дуката примљених као хонорар за *Хомоље с карџом*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 2 л.

9-35. [16] Београд, 10. децембар 1874.

[Јован] Драгашевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 дуката примљених из Српског ученог друштва за *Ојис Хомоља с карџом*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 2 л.

9-36. [18] Београд, 10. фебруар 1874.

Милан Ђ. Милићевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 43 дуката ћесарска и 45 гроша чаршијских при-
мљених из Српског ученог друштва као награду за чланак *Живој Срба*
сељака у „Гласнику“ XXXVII.

Признаница, оригинал, аутограф 1 л.

9-37 [38] Београд, 11. фебруар 1874.

Милован Ђ. Глишић, филозоф – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат ћесарски примљен из касе Српског уче-
ног друштва за рад у Библиотеци Друштва с обавезом да ће га одрадити.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића с белешком:
„одрађено у Библиотеци“, 1 л.

9-38 [39] Београд, 3. јун 1874.

Милован Ђ. Глишић, филозоф – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 дукат ћесарски примљен из касе Српског уче-
ног друштва за рад у Библиотеци и Архиву Друштва.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 л.

9-39. [66] Београд, 13. март 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 334 гроша за плаћене
рачуне наведене под следећа четири подброја (40, 41 42 и 43) и за плаћене
фрахтове за књиге стигле из Русије и послате у Загреб, купљен сандук за
књиге, мерење, *Шемајизам* и кола која су однела књиге на Саву и донела
књиге са Саве.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

9-40. [67] Београд, 18. фебруар 1874.

Из тргови[не] С. Максимовић [и] Б. Стефановић – [Српском
ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 21 грош за три сандука
за књиге.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“ 1 л.

9-41. [68] Београд, 12. март 1874.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду од Јевте М. Па-*
вловића од 48 гроша чаршијских за две кутије коверата и пакло артије
поштанске мале.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком:
„Наплаћено“, 1 л.

9-42. [69] Београд, 12. март 1874.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду од Јевте М. Павловића* од 96 гроша чаршијских за пола риса хартије „Министер“ беле и један рис зелене.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком:
„Наплаћено“, 1 л.

9-43. [45] Подволочиска, 24. децембар 1873. [Београд, 6. март 1874]

Неутврђени – Српском ученом друштву

Шаље Српском ученом друштву један сандук књига.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик попуњен штампан формулар на којем је залепљена поштанска марка од 5 крајцара, 1 л.

9-44. [70] Београд, 26. мај 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] Друштва – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 96 гроша и 15 пара за плаћене рачуне наведене под следећих пет подбројева (45, 46, 47, 48 и 49), фрахтове за књиге из Беча, Москве, Загреба и књиге послате у Панчево.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

9-45. [44] Беч, 2. април 1874.

Сфатојански и Зокл – Српском ученом друштву

Обавештење о послатом једном пакету књига.

Товарни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је налепница „Nr. 303. Wien Staatsbahnhof“, штампана поштанска марка од пет крајцара и правоугаони, бордо воштани печат у којем су утиснути иницијали.

9-46. [46] Москва, 23. март 1874.

У. К. – Српском ученом друштву

Шаље Друштву пакет књига из Москве.

Адреса, оригинал, 2 л.

На листовима су правоугаони, бордо воштани печати у којима су утиснути писани иницијали У. К., а изнад њих је круна.

Први лист има налепницу: „WIEN, eingelaufen 3606“.

9-47. [78] Загреб, 24. август 1874.

Југославенска академија у Загребу – Српском ученом друштву

Адреса за послат пакет књига.

Товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На листу је округлао, црвен воштани печат Академије, налепница: „Von Agram 359“ и штампана поштанска марка од 5 крајцара.

9-48. [71] Београд, 18. април 1874.

Јован М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Јована М. Марковића лифериција мајеријала канцеларијског за канцеларију Српског ученог друштва* од 24 гроша за сто великих куверата.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „Наплаћен за Јов. М. Марковић Н. Даничић пуномоћник“.

9-49. [72] Београд, 23. мај 1874.

Јевта М. Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у месецима од Јевте М. Павловића* од 36 гроша за два бука хартије велике у две сорте.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

9-50. [73] Београд, 26. мај 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за година Милана Кујунџића* од 43 гроша и 15 пара за плаћање у ђумруку, фрахт на хаљине и на књиге из Панчева наведене под следећа два подброја (51 и 52) и подвоз за те књиге до куће.

Рачун, оригинал, 1 л.

9-51. [42] Панчево, 20. април 1874.

Браћа Јовановић, књижари – Милану Кујунџићу [Српском ученом друштву]

Шаљу књиге преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је поштанска марка од 1 крајцаре, 1 л.

9-52. [49] Београд, 20. мај 1874.

Браћа Јовановић, књижари – Милану Кујунџићу [Српском ученом друштву]

Шаљу књиге преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је поштанска марка од 1 крајцаре, 1 л.

9-53. [74] Београд, 13. август 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ Срп[ског] уче[ног] друштва
– [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун зосїодину Милану Кујунџићу* од 16 гроша и 20 пара за плаћен 8. јула 1874. фрахт наведен под следећим подбројем (54), ђумрук и кола на сандук књига послат из Панчева од браће Јовановић.

Рачун, оригинал, 1 л.

9-54. [43] Панчево, 8. март 1874.

Браћа Јовановић, књижари – Милану Кујунџићу [Српском ученом друштву]

Шаљу књиге преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је поштанска марка, делом одсечена, од 1 крајцаре и белешке колико је дато за царину, кола, вагу, ношење и наређење: „Г. Стамаковић да прегледа и по надлежности поступи“, с потписаним нечитким иницијалима.

9-55. [37] Београд, 10. април 1874.

Милан Гр. Филиповић, бивши чиновник – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 90 гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва на име откупа два Карађорђева писма..

Признаница, оригинал, аутограф М. Гр. Филиповића, 1 л.

9-56. [79] Београд, 12. април 1874.

Милан Алексић, ојачар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Сербско учено друштво од Милана Алексића мајсџора ојачарског* од 96 гроша чаршијских за чишћење 1 ојача два пута месечно (2 гр[оша] по ојачу) за време од Ђурђева 1873. до Ђурђева дана 1874. и за чишћење 2 ојача, два пута месечно од Митрова дана 1873. до Ђурђева дана 1874.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

9-57. [19] Београд, 23. мај 1874.

Ђура Ђурић, антиквар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских и 17 ½ гроша примљених од Српског ученог друштва по пуномоћству свога брата за његов чланак о буквару у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Ђурића, 1 л.

9-58. [50] Београд, 31. мај 1874.

К[оста] Стева[новић], ђумругџија београдски, – Српском
ученом друштву

Даје потврду да је у Ђумруку београдском експедирана из Аустри-
је за Друштво и плаћена такса на књигу.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-59. [40] Београд, 11. јун 1874.

Иван Павловић, филозоф I год[ине] – [Српском ученом дру-
штву]

Даје признаницу на 56 гроша чаршијских примљених од Милана
Кујунџића, секретара Српског ученог друштва, за две коректуре од четири
табака чланака *Још нешто о живоју Св. Ђурђа Крајовца и Тишк Св.
Саве за Манасџир Сџугеницу*.

Признаница, оригинал, аутограф И. Павловића, 1 л.

9-60. [41] Београд, 8. јул 1874.

Иван Павловић, филозоф I г[одине] – [Српском ученом дру-
штву]

Даје признаницу на 30 гроша чаршијских примљених од Милана
Кујунџића, секретара Српског ученог друштва за кориговање 3 и $\frac{3}{4}$ таба-
ка *Библиографије српске и хрватске књижевности*.

Признаница, оригинал, аутограф И. Павловића, 1 л.

9-61. [48] Београд, 25. јун 1874.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Петру Матковићу у
Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-62. [14] Београд, 28. јун 1874.

Драгутин С. Милутиновић, архитекта и инжењер и ред[овни]
члан Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом дру-
штву]

Даје признаницу на 120 дуката ћесарских примљених из касе Срп-
ског ученог друштва као попутнину за себе и свога друга проф. Михаила
Валтровића у циљу испитивања и прецртавања уметничких споменика по
Србији.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Милутиновића, 1 л.

9-63. [75] Београд, 23. септембар 1874.

Стојан Стефановић, послужитељ Срп[ског] ученог друштва
– [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* од 197 гроша и 30 пара за
плаћене рачуне наведене под следећа три подброја (63, 64 и 65), послате

књиге у Панчево браћи Јовановић и у Нови Сад Матици српској, прање прозора и канцеларијског патоса и фрахт за пакет књига из Загреба.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

9-64. [76] Београд, 14. јун 1874.

Ђорђе Наранџић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 14 гроша за оку ишљига (канапа, ужади).

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено.“, 1 л.

9-65. [77] Београд, 15. јун 1874.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 4 гроша и 20 пара за 2 туцета шибица.

Рачун, оригинал, с белешком: „Наплаћено.“, 1 л.

9-66. [47] Београд, 17. август 1874.

К[оста] Стева[новић], ђумругџија београдски, – Српском ученом друштву

Даје потврду да је у Ђумруку београдском експедован из Аустрије за Друштво и плаћена је такса на пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-67. [1] Београд, 2. октобар 1874.

Др Ј[анко] Шафарик, председник Српског ученог друштва, члан Државног савета – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 30 дуката ћесарских примљених из касе Министарства просвете и црквених дела у име помоћи Српском ученом друштву за 1874/5. годину.

Квита, оригинал, аутограф Ј. Шафарика, 2 л.

9-68. [20] Београд, 10. децембар 1874.

Љуб[омир] Клерић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва аконто награде за рад *О Геометријским месџима*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

9-69. [21] Београд, 11. децембар 1874.

Сима М. Лозанић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката примљених из касе Српског ученог друштва као отплату хонорара за дело које је Српско учено друштво примило да штампа.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

1875. ГОДИНА

1. [1874-3] Београд, 9. јануар 1875.

Стеван Тодоровић, Михаило Валтровић, Драгутин С. Милутиновић – [Српском ученом друштву]

Предлажу као чланови Уметничког одсека Српског ученог друштва Ђорђа Миловановића, животописца и учитеља цртања у Великој школи за редовног члана. Он је као правитељству питомца учио Академију живописа у Минхену, па се надају да ће својим образовањем моћи користити Уметничком одсеку

Предлог за избор, оригинал, 1 л.

2. [1874-4] Сарајево, 14. фебруар 1875.

А. Кудрјавцев – Српском ученом друштву

Обавештава да преводи на српски језик руску старину *Илија Муромец* и наишао је на реч *сѣаничници*. Не познаје у српском језику реч која би имала одговарајуће значење. Пита Друштво да ли би могао посрбити ту реч и моли да га удостоји одговора и пошаље једну реч која би одговарала тачном смислу руске речи *сѣаничник*.

Писмо, оригинал, аутограф А. Кудрјавцева, 1 л.

3. [12] Београд, 28. фебруар 1875.

Вељко Јаков[љевић, народни посланик], члан Одбора за молбе и [жалбе] Народне скупштине

Шаље *Одвоено мѣнѣ*, у којем говори да је молба 27 ужичких грађана од 15. фебруара послата Скупштини умесна и она се неће обазирати на то што телеграфи долазе појединим посланицима. Уважавања појединих грађана према појединим посланицима су лична уверења.

Мишљење, оригинал, 1 + (1) л.¹⁵

4. [1874-5] Београд, 9. април 1875.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље извод буџета за 1875. рачунску годину и да је по њему код Министарства финансија кредит отворен уколико се односи на Српско учено друштво.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 1 л. с прилогом:

Београд, 9. април 1875.

Српско учено друштво. Извод буџета за рачунску 1875. годину на помоћ Српском ученом друштву од 28.000 гроша.

Извод, оригинал, попуњен штампан формулар с потписима рачуноводитеља П. Ђ. Бесарића и министра С. Новаковића, 1 л.

¹⁵ Овај документ не припада актима Српског ученог друштва. Вероватно је био прилог неком документу, па је на неки начин одвојен и погрешно заведен.

5. [1874-6] Београд, 1. мај 1875.

Др Ј[осиф] Панчић – Јанку Шафарику, председнику [Српског] ученог друштва

Обавештава га да у прилогу шаље свој рукопис *Elenchus plantarum Vascularium*, који садржи ботаничке резултате путовања у Црну Гору. Моли га да подејствује да се што скорије у штампу преда да би до краја јуна све било завршено. Напомиње да је нашао да је најкорисније да дело штампа на страном језику. Зато моли, ако према програму Друштва оно не може да уђе у „Гласник“, да се одвојено штампа и у том случају не тражи хонорар, већ 100 примерака за кореспонденте.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 + (1) л.

6. [1874-7] Београд, 26. мај 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву

Обавештава да је истражујући изворе историјске грађе дознао за нове, у којима се много шта налази. Моли Друштво да га морално и материјално потпомогне да би за време распуста могао продужити истраживања нове историјске грађе.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

7. [1876–77-5] [Београд, пре 2. јуна 1875]

Редовни чланови: П[антелија] Срећковић, В[ладимир] Јовановић, арх. Н[ићифор] Дучић, М[илош] С. Милојевић – [Српском ученом друштву]

За редовног члана Српског ученог друштва предлажу Настаса Петровића, „који је познат у нашој књижевности“.

Предлог, оригинал, аутограф П. Срећковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

8. [1] Београд, 6. јун 1875.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, [Пантелија] Срећковић – Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва

Обавештавају да се белешке Ивана Јастребова о Синан-паши и Кукли-бегу и двома жупама Опољу и Гори у Старој Србији, могу примити у „друштвени орган, као грађа за нашу народну историју.“

Рецензија, оригинал, аутограф Н. Дучића с аутографом потписа П. Срећковића, 1 л.

9. [2] Београд, 28. јун 1875.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Тражи да Друштво одмах врати 30 дуката цесарских који су му другог октобра претходне године дати у зајам из касе Министарства просвете када је оно слало свога изасланика у Загреб на отварање Универзитета.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 1 л.

10. [3] Београд, 28. октобар 1875.

М[илан] Ђ. Милићевић – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Обавештава да је, по одлуци Одсека, прочитао чланак Богољуба Јовановића *Умирање учитеља основних школа у Србији*, намењен за „Гласник“. Разматрања у чланку су од 1867. до 1874. и марљиво су рађена. Факта су поређена и процењивана с готово свих страна. Мисли да чланак треба да буде примљен у Орган Друштва „Гласник“, а писцу да треба да се да награда „по шест дуката од штампаног табака“.

Реферат, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

11. [4] Београд, 12. новембар 1875.

Ст[ојан] Бошковић, министар просвете и црквених дела – Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да је ради смештаја другог одељења петог разреда Београдске гимназије потребна соба бр. 46 у којој се налазе нераспродате књиге Српског ученог друштва. Захтева од Кујунџића да нареди да се књиге што пре изнесу и сместе у собу бр. 45, где је послужитељ, а он да се пресели у зграду одређену за слуге.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Бошковића, 1 + (1) л.

12. [5] Београд, 17. децембар 1875.

Владимир Јакшић – Одсеку за науке државничке и историјске Српског ученог друштва

Обавештава да је, по решењу Одсека, проучио чланак *Умирање учитеља основних школа у Србији* Богољуба Јовановића. Опширно реферише о њему са статистичког становишта, наводи да је непоуздан, не обухвата већи број особа, полемише с тврдњама изнетим у чланку. Мисли да се чланак онакав какав је не може примити за објављивање у „Гласнику“, јер у њему има доста количине, а мало квалитета.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јакшића, 3 л.

13-1. [13-2] Београд, 8. јануар 1875.

Љубомир Клерић, инже[њер] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва у име одређеног хонорара за расправу *О кинематичким проблемима*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

13-2. [3] Београд, 28. јануар 1875.

Љубомир Клерић, инже[њер] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 352 динара и 50 динарских пара примљених из касе Српског ученог друштва у име одређеног хонорара за расправу *Поларни њаниограф*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

13-3. [4] Београд, 16. мај 1875.

Љубомир Клерић, инже[њер], ред[овни] члан [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за расправу о једном компаратору као непроменљива мера.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

13-4. [7] Београд, 17. јануар 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за десет штампанх табака другог одељка „Гласника“, књ. VI, св. IV *Сјоменика из будимског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

13-5. [8] Београд, 18. март 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва који му припадају за пет штампанх табака од 10 до 15 табака за четврту збирку *Сјоменика из будимског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

13-6. [9] Београд, 9. април 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за десет штампанх табака VI свеске другог одељка „Гласника“, збирке IV *Сјоменика из будимског архива*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

13-7. [10] Београд, 31. мај 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као награду за продужење чланка *Кришћички поглед на прошлости Срба у Угарској* и за свршетак друге књиге „Гласника“, свеске V.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

13-8. [12] Београд, 30. јун 1875.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као припомоћ за истраживање историјске грађе.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

13-9. [11] Београд, 11. септембар 1875.

Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје *Сведоџбу* да Гаврило Витковић из Српског ученог друштва има примити за свој књижевни рад 29 дуката ћесарских. Сума ће се исплатити када буде подигнут буџет за рачунску годину која долази.

Сведоџба (потврда), оригинал, 1 + (1) л.

На њој је округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима и с десне стране је мало оштећен.

Испод датирања, Кујунџићевог потписа и воштаног печата Друштва Витковић је написао: „Ово моје примање од ученог друштва уступавам госп. Јовану Дилберу апотекару овдашњем као својину, да место мене може подићи горњу суму.“ Затим је датирао 22. септембра 1875 у Београду и потписао се. Испод тога Кујунџић је забележио: „Задржано за рачун г. Ј. Дилбера“ и „345 динара и 55 пара динарских“.

13-10. [5] Београд, 8. фебруар 1875.

П[антелија] Срећковић, проф[есор] Вел[ике] школе – [Српском ученом друштву]

Даје привремену квиту на 6 дуката које је унапред узео од М. Кујунџића, секретара Српског ученог друштва за свој чланак *Косово*.

Квита, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

13-11. [6] Београд, 12. децембар 1875.

Панта Срећковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на три дуката као заоставши кусур примљен од М. Кујунџића, секретара Српског ученог друштва за свој чланак *Косово*.

Квита, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

13-12. [13] Београд, 9. април 1875.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 180 рубаља примљених од Српског ученог друштва као награду за чланак *Црна Гора* објављен у XL-ом „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

13-13. [14] Београд, 20. децембар 1875.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 241 динар примљен од секретара Српског ученог друштва као награду одређену за чланак *Бока и Зејпа*.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

13-14. [15] Београд, 18. април 1875.

С[има] М. Лозанић, професор – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 24 дуката и 20 гроша примљених од Милана Кујунџића, секретара Српског ученог друштва као хонорар за чланке које је Одсек природњачки усвојио: *Синтетиични йроналасци, Анализе београ-дских йијаћих вода и Дејство мейала једно на друго*.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

13-15. [18] Београд, 30. јун 1875.

Јован Мишковић, генералштабни капетан I класе – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 88 дуката примљених „у монети 264 рубље читаве са околним натписом по 20 гр. чаршијски“ од Српског ученог друштва као награду за чланак *Ойис Рудничког округа, друга књига (Тојогра-фија и комуникација)*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 1 + (1) л.

13-16. [13-19] Београд, 26. септембар 1875.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 1200 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Српски йоменици*, штампан у „Гласнику“ XLII.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

13-17. [13-21] Београд, 28. децембар 1875.

Стојан Новаковић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 33 дуката ћесарска примљена у име Ватрослава Јагића, да му тај новац пошаље у Берлин као хонорар што му припада за *Живой десйоша Стефана Лазаревића*, штампан у „Гласнику“ XLII.

Признаница, оригинал, аутограф С. Новаковића, 1 л.

13-18. [21-2] [Београд], без датума

Милан Кујунџић – [Српском ученом друштву]
Извод А. Хонорари 1875.
 У њему је Кујунџић по датумима и месецима навео суме хонорара исплаћених током 1875. године у дукатима, динарима, рубљама, грошима и парама. На крају је навео и укупне суме од 241 дуката, 1.428,5 динара, 594 рубље, 1.220 гроша и 18 пара, па је све претворио у гроше с износом од 34.712 гроша и 38 пара.

Концепт, 1 л.

13-19. [1] Београд, 9. април 1875.

Председник Српског ученог друштва, државни саветник [Јанко Шафарик], секретар и касир Милан Кујунџић – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 19.600 гроша пореских коју је суму примило Српско учено друштво из Главне државне касе као помоћ одређену буџетом за 1875. годину.

Признаница с црвеном воштаном масом без отиска печата, 1 + (1) л.

13-20. [16] Београд, 8. мај 1875.

П[етар] Стојановић, II класе казначеј (благајник) Управе фондова – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.400 гроша пореских које је Управа фондова примила с писмом Српског ученог друштва од 7. маја 1875. као суму коју је оно Владимиру Јовановићу, секретару Министарства финансија, давало као отплату ванредног процента који је В. Јовановић Фонду удовичком давати имао у монети 150 рубаља сребрних.

Признаница, оригинал, 1 л.

На њој је државни грб Србије отиснут као суви жиг на парчету хартије залепљене на воштану подлогу.

13-21. [37] Београд, на Видовдан [15. јун] 1875.

[Јован] Драгашевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 90 рубаља примљених од секретара Српског ученог друштва за потребе Одсека јестаственичког и математичарског, и то за грађење постоља за астрономска посматрања.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 1 + (1) л.

13-22. [17] Београд, 28. јун 1875.

Михаило Валтровић, професор реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 дуката примљених за себе и Драгутина Милутиновића из касе Српског ученог друштва као путни трошак за испитивање и прецртавање уметничких старина по српским манастирима.

Признаница, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 + (1) л.

13-23. [20] Београд, 6. октобар 1875.

Никола Арсенивић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских примљених из касе Српског ученог друштва као помоћ за етнографска прикупљања и цртања.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Арсенивића, 1 л.

13-24. [28] Београд, 27. октобар 1875.

Ив[ан] Н. Павловић, фил[озоф] III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на два дуката ћесарска примљена од Милана Кујунџића, секретара Српског ученог друштва као накнаду за кориговање чланака за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф И. Н. Павловића, 1 л.

13-25. [29] Београд, 28. новембар 1875.

Ив[ан] Н. Павловић, фил[озоф] III год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на два дуката ћесарска примљена од Милана Кујунџића, секретара Српског ученог друштва као накнаду за кориговање чланака за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф И. Н. Павловића, 1 л.

13-26. [23] Београд, 4. фебруар 1875.

Стеван Вуксановић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 799 гроша и 20 пара за повез разни књига: *Грађа*, књ. III, IV и V по 300 примерака броширано, *Манастџири у Сџуденици*, 25 примерака броширано, 11 „Гласника“ и три *Грађе* у тврдом повезу.

Рачун, оригинал, аутограф С. Вуксановића с белешком „Наплаћено“, 1 л.

13-27. [24] Београд, 25. септембар 1875.

Јов[ан] Г. Пфаф, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву београдском* од 600 гроша за повез 600 примерака „Гласника“, II одељак.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Г. Пфафа с белешком „исплаћено“, 1 л.

13-28. [34] Београд, 1. април 1875.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 150 гроша и 25 пара за плаћене рачуне наведене под бројем 13 и подбројевима 29-36 [30, 41, 40, 31, 33, 32, 42, 38] послате књиге у Панчево и *Шемаџизам*, где су за све наведени појединачни издаци.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

13-29. [30] Београд, 25. октобар 1874.

Из трговине С. Максимовић [и] Б. Стефановић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 6 грош за оку гаса и пола рифа фитиља за лампе.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено је“ 1 л.

13-30. [41] Будимпешта, 4. децембар 1874.

[Београд, 26. новембар/8. децембар 1874. према поштанским печатима] „Tettye Nándor és társak“ könyvkereskedése („Тетеј Нандор и друг“, књижара) – библиотеци Српске научне академије [Српског ученог друштва]

Шаље један пакет с књигама.

Товарни лист, оригинал, мађарски и немачки језик, 1 л.

На листу су оштећен и тешко читљив печат у црвеном воску, налепница: „Budapest föposta 966.“ и поштанска марка од 5 крајцара.

13-31. [40] Земун, 30. новембар 1874.

Милош Грабовачки – Секретарству [Српског] ученог друштва или Милану Кујунџићу Абердару

Шаље пакет штампанх текстова тежине 10 фунти преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је поштанска марка од 1 крајцаре, 1 л.

13-32. [31] Београд, 21. децембар 1874.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 36 гроша за 4 фунте свећа „Винер“ и 2 туцета машина.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено.“, 1 л.

13-33. Београд, 11. јануар 1875.

Ђорђе Вељко[вић], зидар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 40 гроша чаршијски за оправку „едне фуруне порцуланске“.

Рачун, оригинал, 1 л.

Рачун је потписан крстом; рукопис је Саве Јовановића с белешком: „Наплаћено 40 гроша у Београду. 11/1. 875“

13-34. [32] Београд, 11. јануар 1875.

Сава Јовановић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 18 гроша за стакларски рад: стављање по једног стакла на врата и у прозор.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено 18 гроша у Београду. 11/1. 875“, 1 л.

13-35. [42] Москва, 16. фебруар 1875.

Московскій университетъ (Московски университет) – Српском ученом друштву

Адреса за послате књиге, 1 л.

На адреси је налепница: „N eingelaufen 3534“, оштећен елипсаст, бордо воштани печат у коме су утиснути писани иницијали, а ту је и белешка: „Аустр[ијски] порто 7 гр[оша и] 05 пара, српски порто 1 гр[ош и] 10 пара Свега. 8 гр[оша и] 15 пара“ и ударени су поштански печати у Москви 16. фебруара и у Београду 25. фебруара 1875.

13-36. [38] Београд, 29. март 1875.

Стефан Павловић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 18 гроша за једну четку за чишћење соба.

Рачун, оригинал с белешком „Исплаћено“, испод које се Павловић потписао, 1 л.

13-37. [35] Београд, 15. април 1875.

Фердинанд Бауер – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за београдско [Српско] учено друштво од Фердинанда Хауера мајстора ојачарског овде* на 96 гроша за чишћење два оцака два пута месечно од 1. октобра 1874. до 15. априла 1875. и једног оцака два пута месечно од 1. априла 1874. до 1. априла 1875.

Рачун, оригинал, 1 л.

13-38. [39] Београд, 18. јун 1875.

Књажевска српска телеграфска штација – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 5 гроша плаћених за телеграм послат из Београда у Карловце.

Признаница, оригинал, попуњен штампан образац, 1 л.

13-39. [1884–85-136-213] Београд, 4. ? 1875.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану Јовановићу у Марија Терезиопел (Суботицу) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-40. [43] Панчево, 30. децембар 1875.

Браћа Јовановић – Српском ученом друштву

Обавештавају да у прилогу шаљу рачун о књигама које имају у комисиону. Наводе да је продато свега за 1.612 гроша и то по одбитку рабата износи 1.209 гроша. За ту своту у прилогу шаљу у готовини 202,20 гроша, а 1006,20 у признаници. Моле да признаницу дају Народној библиотеци, која је о томе обавештена и она ће назначени новац издати, као и да непродате књиге у износу од 5.717 гроша пренесу на нов рачун.

Писмо, оригинал, 2 л. с прилогом:

Панчево, 1. јануар 1876.

Срп[ско] учено друштво у Београду.

Рачун у којем су дуговања с износом од 7.329 гроша и потраживања од 5.717 гроша с наведеним списком од 21 наслова непродатих књига у комисионој продаји, њиховим бројем и ценом.

Рачун, оригинал, 1 л.

13-41. [25] Београд, 30. децембар 1875.

Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Наводи да је примио 3.084 гроша чаршијска из касе Српског ученог друштва што му као секретару припада за 1875. годину.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

13-42. [26] Београд, 31. децембар 1875.

Стојан Стефановић, послужитељ Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.880 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као припадајућу му плату за 1875. годину.

Признаница, оригинал, аутограф С. Стефановић, 1 л.

13-43. [27] Београд [децембар] 1875.

За Стојана Стефановића, послужитеља Срп[ског] у[ченог] друш[тва], његова жена Марија – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 220 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као „додатак на стан“ за последња три месеца 1875. године.

Признаница, оригинал, аутограф Милана Кујунџића, осим Маријиног потписа, 1 л.

13-44. [36] без места и датума

[Стојан Стефановић, послужитељ Српског ученог друштва – Српском ученом друштву]

Целокућан рачун износи 150 ѓр[оша и] 25 ѓара.

У њему су наведене ставке: да је примио за оправку прозора и фуруне 60 гр[оша]; од *Рачуна* за исплату књиговесца претекло је од „Гласника“ XL 40 гр[оша]; од *Рачуна* за исплату књиговесца за повез разних књига претекло је 40 гр[оша]; да је за књиге из Земуна 30/11. [1]874. примио 10 гр[оша], што је 150 гроша и да има примити још 25 пара.

Белешка, признаница, оригинал, 1 л.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

001.32(497.11)“1864/1875”(093.2)

ВОДИЧ кроз Архив Српског ученог друштва : 1864–1892 / [приредили]
Василије Ђ. Крестић, Драгослав Опсеница, Миле Станић ; уредник Василије Ђ.
Крестић. – Београд : САНУ, 2017 (Београд : Планета принт). – [VIII], 568 стр. :
илустр. ; 24 см. – (Издања Архива / Српска академија наука и уметности ; 3/I)

На спор. насл. стр.: Guide Through the Archive of the Serbian Learned Society. –
Тираж 600. – Стр. 1–20: Српско учено друштво / Василије Ђ. Крестић. – Напомене
приређивача: стр. 21–27. – Напомене и библиографске референце уз текст.

ISBN 978-86-7025-735-1

1. Опсеница, Драгослав [приређивач, сакупљач] [аутор додатног текста]
 2. Станић, Миле [приређивач, сакупљач] [аутор додатног текста]
- а) Српско учено друштво – 1864–1875 – Историјска грађа
COBISS.SR-ID 241978124